జ్ఞానఖడ్గము

అంతర్జాతీయ కృష్ణ చైతన్య సంఘ సంస్థాపకాచార్యులు
పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్
ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదులు

జ్ఞానఖడ్గము
పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్ ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదులు

జ్ఞానఖడ్గము

www.prabhupadatelugubooks.com

శ్రీ గురు గౌరాంగౌ విజయేతామ్

జ్ఞానఖడ్గము

www.prabhupadatelugubooks.com

అంతర్జాతీయ కృష్ణ చైతన్య సంఘ సంస్థాపకాచార్యులు
పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్
ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదుల వారు

విషయసూచిక

www.prabhupadatelugubooks.com

పరిచయము

'అంతర్జాతీయ కృష్ణ చైతన్య సంఘము'(ఇస్కాన్) విస్తృతమైన సాహిత్యమునకు గొప్ప ప్రసిద్ధి చెందినది. భగవద్గీత, శ్రీమద్భాగవతము, శ్రీ చైతన్య చరితామృతమను ఈ గ్రంథములు భక్తియోగకు సంబంధించినవి. ఈ ఉద్యమ సంస్థాపకాచార్యులైన పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్ ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదుల వారు సంస్కృతము మరియు బెంగాలీ భాషలలోని వేదాంత శాస్త్రము లనెన్నింటినో ఆంగ్లములోనికి అనువదిస్తూ వాటికి వ్యాఖ్యానములను కూడ రచించిరి. పన్నెండు సంవత్సరములు 1966 నుండి 1977 పరిమిత కాలములో ఎన్నో పుస్తకములను మరియు వ్యాస రచనలను చేసిరి. ఆ సమయములో ప్రభుపాదుల వారు విస్తృతముగా పర్యటనలను జరుపుచు, దినాదినాభివృద్ధి చెందుతున్న కృష్ణ చైతన్యోద్యమమును పర్యవేక్షించు చుండిరి.

శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు పాశ్చాత్య దేశములకు రాకముందు కృష్ణ చైతన్యమును గురించి తన మాతృభాషయగు బెంగాలీలో విస్తృతముగా రచనలను చేసిరి. ఈ విషయమును గురించి చాలామందికి తెలిసి యుండక పోవచ్చును. నేను 1976 వ సంవత్సరములో 'హరే కృష్ణ' ఉద్యమములో చేరిన వెంటనే, శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి పూర్వపు బెంగాలీ రచనలను కనుగొంటిని. అవి 'గౌడీయ పత్రిక' అను మాసపత్రికలో ఆయన సంపాదకీయములో వరుసగా ప్రచురింపబడిన వ్యాసములు.

భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చిన వెంటనే 1948 మరియు 1949 వ సంవత్సర మధ్యకాలములో 'గౌడీయ పత్రిక'లో *'భగవానేర కథా'* అను పేరుతో ప్రచురింపబడిన ఒక సుదీర్ఘమైన వ్యాసమిది. ప్రభుపాదుల వారి మాతృభూమియగు బెంగాలు రాష్ట్రములో అసంఖ్యాకములుగా పెరుగుచున్న వారి శిష్యులకు ఈ పుస్తకము అద్భుతముగా ఉపయోగపడగలదను నిర్ణయమునకు నేను వచ్చితిని. 1977 వ సంవత్సర ప్రారంభములో, కలకత్తాలో క్రొత్తగా ప్రచురింపబడిన ఈ పుస్తకమును నేను శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి ముందుంచితిని. వారు దానిని చూచి ఎంతగానో సంతోషించిరి. దివ్యతేజస్సు కలిగిన ముఖారవిందముతో నా వైపునకు చూచి, చిరునవ్వుతో ఇలా అన్నారు : "ధన్యవాదములు, అనేకానేక ధన్యవాదములు, దయచేసి నా పుస్తకములను ఈ విధముగానే ముద్రింపుము."

నేను ఆ విధముగా ఆయన చేత మిగుల ప్రోత్సహింపబడి, వెంటనే 'గౌడీయ పత్రిక'లోని శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి బెంగాలీ రచనలను వీలయినన్నిటిని, *'భక్తి కథా', 'జ్ఞాన కథా', 'మునిగానేర మతిభ్రమ', 'బుద్ధియోగ'* లనే ఈ చిన్నచిన్న పుస్తకములను ఒక పెద్దపుస్తకముగా 'వైరాగ్యవిద్య' అను పేరుతో సంగ్రహము చేసితిని. అది 'Renunciation through wisdom' అను పేరుతో ఇప్పుడు ఆంగ్లములో అనువదించ బడినది.

నాకు మంచి స్నేహితుడు, స్వతీర్థుడైన సర్వభవన దాసు ఈ పుస్తకమును ఎంతో చక్కగా అనువదించెను. ప్రతి బెంగాలీ మూల వ్యాసములలో శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి గంభీరమైన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము ప్రకాశించుచుండును. మరియు సర్వభవన ప్రభు ఈ జ్ఞానమునంతటిని చక్కటి నైపుణ్యముతో తన అనువాదములో అందించెను.

ఈ వ్యాసములను రచించునప్పుడు శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు గృహస్థులు. తన ఆధ్యాత్మికాచార్యులైన శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు వారిచే స్థాపింపబడిన 'గౌడీయ మఠము', కృష్ణ చైతన్య సంఘములో అతడు సాధారణ శిష్యునిగా మెలగుచుండెను. ఏమైనప్పటికినీ, సాధారణ వ్యక్తిగా శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు గౌడీయ మఠములో మెలగుచుండినను, నిస్సంశయముగా అతడి రచనలన్నీ అతడిని శుద్ధభక్తుడని తెలియ జేయుచున్నవి. ఉన్నత దృక్పథము మరియు విశాలహృదయము గలవారెవరైనను, శ్రీల ప్రభుపాదులవారు ఎల్లప్పుడు ఆత్మసాక్షాత్కారమును కలిగిన వ్యక్తి అని, ఆయన రచనల వలన తెలుసుకోగలరు.

తమ ఆధ్యాత్మికాచార్యుల వలె, శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు కూడ శ్రీ చైతన్య మహాప్రభు ఉపదేశములను కచ్చితముగా తమ కృష్ణ చైతన్య సాహిత్య వ్యాఖ్యానాలలో అనుసరించిరి. ఈ ఉపదేశములను *'వైరాగ్య-విద్య నిజ-భక్తి-యోగ'*, అనగా 'భక్తియుక్త సేవను అభ్యసించుటచే వైరాగ్యవిద్య కలుగును'. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుల వారి అంతరంగిక అనుయాయులలో ఒకరైన శ్రీల సార్వభౌమ భట్టాచార్యుల సుప్రసిద్ధ శ్లోకములోని ఒక పాదము ఇది. 'Renunciation through wisdom' అని ఈ పుస్తమునకు పేరుపెట్టుటకు ఇదే ప్రేరణ నొసగినది. తదుపరి ఈ పుస్తకమునకు 'The sword of knowledge' (జ్ఞానఖడ్గము) గా పేరు మార్చుడమైనది.

వైరాగ్యమును కలుగజేయు ఈ జ్ఞానమేమిటి? శ్రీకృష్ణుడికి భక్తియుక్త సేవ చేసినచో కలుగు ఫలితములలోని ఒక ఫలితము మాత్రమే ఇది. భక్తియుక్త సేవ

www.prabhupadatelugubooks.com

యొక్క రసామృతమును ఆస్వాదిస్తూ, మరియు వైదిక సాహిత్య జ్ఞానములో నిపుణులైనప్పుడు, ఒకరికి ఇంద్రియ భోగముల పట్ల ఆనాసక్తి సహజముగానే ఏర్పడి, భౌతిక బంధములనుండి ముక్తి లభించును. వేదజ్ఞాన సారమంతటిని శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీతలో ప్రవచించెను. 'గీతామహాత్మ్యము' ఈ విధముగా కవితా రూపములో తెలుపబడెను :

"దూడ వంటి అర్జునుని కొరకు ఉపనిషత్తులనే(వేదముల సారమును) ఆవుపాలను గోపాలుడగు శ్రీకృష్ణుడు పితికెను. ఆ పాలే భగవద్గీత. ఆధ్యాత్మిక పురోగతి పట్ల శ్రద్ధగల సాధుపురుషులు అద్భుతము, అమృతమయమైన ఆ పాలను గ్రోలి ఆనందించుదురు."

'జ్ఞానఖడ్గము', శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు భగవద్గీత ఉపదేశములను సులభముగా అర్థము చేసుకొనుటకు సరళమొనర్చిరి. మనము ఈ ఉపదేశామృత మును గ్రోలినచో, వెంటనే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానఖడ్గము భౌతికమైన కోరికల వలన ఏర్పడిన అజ్ఞానాంధకార మూలమును ఛేదించి, మన హృదయములో కృష్ణప్రేమను నింపును.

ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము శాశ్వతమైనది; ఇది ఎప్పుడును పరిమితము, అశాశ్వతమైనది కాదు. ఇది సర్వకాలసర్వావస్థలలోను నిత్య నూతనమైనది. కాబట్టి 'జ్ఞానఖడ్గము', భారతీయ ఇతిహాసమును ఆధునీకరించు సందర్భములో అనగా నలభై అంతకు మించిన సంవత్సరాలకు క్రితము రచించినప్పటికినీ, ఇది ప్రపంచములో ఎక్కడైనను, ఎవరినైనను ప్రభావితము చేయగలదు. వాస్తవమునకు, ఈ జ్ఞానము అన్ని కాలముల వారికి మరియు అందరికోసము.

భక్తి చారు స్వామి
న్యూయార్కు, జూలై 1991

1. భగవానేర కథా

భగవత్ జ్ఞానము

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ భౌతిక ప్రకృతి దుఃఖములతో నిండియున్నది

'అమృత బజార్ పత్రిక' అలహాబాదు నుండి వెలువడు చున్నది. ఆ పత్రికా సంపాదకుడు కొన్ని రోజులకు ముందు విషాదకరమైన తన సంపాదకీయమును ఇలా మొదలుపెట్టెను :

> 'జలియన్‌వాలాబాగ్' సంఘటన* స్మృతులతో ఈ వారము ఇలా ప్రారంభమయ్యెను. రాజకీయ బానిసత్వము మనకిప్పుడు లేదు. అయినను మన దుఃఖములకు అంతము కనిపించుట లేదు. "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు." ఒకవిధమైన దుఃఖము తొలగిపోగానే, వెనువెంటనే మరియొక రకమైన దుఃఖము వచ్చిపడును. రాజకీయ దృష్టి ననుసరించి భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము వచ్చినది. ఇది విదేశీయుల పాలనలో అనుభవించిన దుఃఖముల కంటె తక్కువేమి కాదు. ఇప్పుడు ఇటువంటి దుఃఖముల నెన్నింటినో ఎదుర్కొనవలసి యున్నది.

ఎవరైనను, భారతదేశము యొక్క బానిసత్వము తరువాతి స్వాతంత్ర్యపు దుఃఖములను గమనించి, దానిని ఆధ్యాత్మిక దృష్టితో సమీక్షించినచో, ఈ క్రింద తెలుపబడిన నిర్ణయమునకు రావచ్చును. సత్య, త్రేతా, ద్వాపర, కలియుగములు నాలుగును కలిపి 43,20,000 సంవత్సరములని విజ్ఞులు చెప్పుదురు. మరియు కలియుగము 4,32,000 సంవత్సముల వరకు యుండును. కలియుగము ఐదువేల

---

* 13 ఏప్రియల్ 1919 వ సంవత్సరము, భారతదేశములోని జలియన్ వాలాబాగ్‌లో బ్రిటీషు సైన్యము ద్వారా 1516 మంది చంపబడిరి లేక గాయపరచబడిరి. ఒక ప్రార్థనా సమావేశము మీద నిష్కారణముగా దాడి జరిగెను. దానితో ప్రజలలో క్రోధాగ్ని ప్రజ్వరిల్లెను. ఈ సంఘటన వలన ఆంగ్లేయ భారతీయుల సంబంధములలో గొప్పమలుపు చోటు చేసుకున్నట్లు భావింపబడెను. ఆంగ్లేయులు ఈ దేశముమీద తమ అధికారమును అంత సులువుగా వదలిపెట్టరని, గాంధీజీతో సహా దేశనాయకులందరు చివరకు ఒక నిర్ణయమునకు వచ్చిరి.

సంవత్సరములకు పూర్వము పరీక్షిన్మహారాజు పరిపాలించిన కాలము నుండి ప్రారంభ మయ్యెను. ఈ ఐదువేల సంవత్సరములలో ఇంచుమించు వెయ్యి సంవత్సరముల నుండి అనగా క్రీ.శ. 1050 నుండి మహమ్మదు ఘోరి దాడి మొదలయ్యెను. అప్పటినుండి భారతదేశము విదేశీయుల పాలనను అనుభవిస్తూ వచ్చినది. శాస్త్రానుసారముగా లెక్కించినచో, పరీక్షిత్తు మహారాజు పరిపాలనా సమయము 38,88,000 సంవత్సరముల వరకు భారతదేశములో పరిపూర్ణ నియంతలచే రాజ్యపాలన జరుగుచుండెడిది. విదేశీయుల పరిపాలనలో భారతీయులు అనుభవించిన వెయ్యి సంవత్సరముల కష్టములు మిక్కిలి శోచనీయములు. అంతటి దుఃఖము నిన్న గాని, నేడు గాని లేదు. భారతదేశపు రాజకీయ బానిసత్వము లేక స్వాతంత్ర్యము చర్చనీయాంశము లయ్యెను. భారతీయ సమీక్షకులకు, తత్త్వవేత్తలకు ముఖ్యమైన ఆ విషయమును గురించి ఆలోచింపవలసి వచ్చెను. అటువంటి విషయముల యొక్క నిజమైన విలువను చక్కగా వారెరుగుదురు. పరీక్షిత్తు మహారాజు వరకు భారతదేశమును పరిపాలించిన రాజులు, సమస్త జగత్తును కొన్ని వందల వేల సంవత్సరములే కాకుండ, కొన్ని లక్షల సంవత్సరముల వరకు పాలించిరి. వారి సుపరిపాలనకు రాజకీయ కారణమేదియు లేదు.

అవి స్వాతంత్ర భారతదేశములోనైనను, పరతంత్ర భారతదేశము లోనైనను, దేశమును అదుపులో పెట్టుకొను రాజకీయ పరిస్థితులు ఈ క్లేశములను తప్పించలేవని, వీటిని మానవులు తప్పక అనుభవింపవలసి వచ్చునని ప్రాచీన భారతీయ ఋషులు సులువుగానే తెలుసుకో గలిగిరి. ఆధునిక చరిత్ర ఆరంభములో భారతదేశములో రాజకీయ ప్రశ్న ఉదయించి దాని నాధారముగా చేసుకొని ధర్మయుద్ధము జరిగినది. అది కేవలము పదునెనిమిది రోజులకే ముగిసినది. ఆ చారిత్రాత్మకమైన యుద్ధభూమిలో మానవుల యొక్క దుఃఖములు మరియు వాటి శాశ్వత పరిష్కారముల గురించి చర్చింపబడినది. ఆ చర్చ భగవద్గీత రూపములో సంకలనము చేయబడినది.

ఆ విధముగా కొన్ని వేల సంవత్సరాలకు మునుపే ఈ విషయము భగవద్గీతలో వివరముగా చర్చింపబడినది. ఇదే విషయములో 'అమృత బజార్ పత్రికా' సంపాదకుడు ఎంతో నిరాశతో ఇలా వ్రాసెను : "ఒకవిధమగు దుఃఖము తొలగిపోగానే మరొక విధమగు దుఃఖములు కలుగుచుండును." భగవద్గీత (7.14) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు : "భౌతిక ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణాత్మకమైన నా ఈ దైవీమాయను జయించుట మిగుల కష్టము." 'దైవీమాయ'

అనునది సంస్కృత పదము. దీనిని ఆధునిక పదములలో 'ప్రకృతి నియమము'లుగా అనువదింప వచ్చును. వార్తాపత్రికలలో పాండిత్యముతో కూడిన ఎన్నో వ్యాసములను వ్రాయుట సులభము. కాని వాటి చేత ప్రకృతి నియమాలపై విజయమును సాధించుట అసంభవము. గొప్పగొప్ప సాంకేతిక వైజ్ఞానిక నిపుణులు దైవీమాయ అనగా, ప్రకృతి సంకెళ్ళనుండి మనలను రక్షించుటకు చేయు ప్రయత్నము లన్నియు వ్యర్థములు. ఎందుకనగా, అవి కూడ అదే ప్రకృతి నియమములు, దైవీమాయచేత నియంత్రింప బడుచుండెను. కాబట్టి ప్రాపంచిక జ్ఞానము చేత ప్రకృతి నియమముల మీద విజయమును సాధించుట 'ఫ్రైంకన్‌స్టెయిన్'కు (ప్రయోగశాలలో తయారు చేయబడిన పెద్ద రాక్షసుడు) జన్మనిచ్చి నట్లవుతుంది. అధునిక సాంకేతిక జ్ఞానము చేత మానవుల దుఃఖములను తొలగించి, సుఖములను జీవితములలో శాశ్వతముగా నింపుటకు చేసిన ప్రయత్నములన్నీ మనలను పరమాణు యుగములోకి తెచ్చి నిలబెట్టినవి. ఇప్పుడు, పాశ్చాత్య మేధావులు పరమాణు ప్రయోగము వలన కలుగు వినాశకర పరిణామముల గురించి మిక్కిలి భయాందోళనలకు గురవుచున్నారు. కొందరు నాయకులు పరమాణుశక్తిని శాంతి ప్రయోజనముల కొరకు ఎలా ఉపయోగించ వలెనని అర్థవిహీన తర్కములు చేయుచు, ఈ విపత్కర పరిస్థితిని ఎదుర్కొనుటకు ప్రయత్నించుట మనేది కూడ ఆ దైవీమాయ చేత ఉత్పన్నమైన మరొక రకమైన భ్రాంతి.

దైవీమాయ యొక్క ద్వివిధ క్లేశములైన– ఆవరణాత్మక శక్తిని, క్షేపకశక్తిని జయించుట అసంభవము. మనము ఈ దైవీశక్తిమీద విజయమును సాధించుటకు ఎంత గట్టిగా ప్రయత్నించెదమో, అంతే గట్టిగా త్రివిధ క్లేశములు మనలను రజోగుణము ద్వారా ఉత్తేజపరచుచు మరణము సంభవించు వరకు మనలను శిక్షిస్తుంటాయి. దైవీశక్తి మరియు దుష్టశక్తుల మధ్య ఈ పోరాటము నిత్యము జరుగుచూనే యుండును. మనము దీనిని తెలుసు కోలేక పోవుచున్నాము. కాబట్టి "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు"అని విలపిస్తుంటారు.

దైవీశక్తి చేతులలో దుష్టశక్తులు ఎల్లప్పుడు పరాజయమును పొందుచున్నను, అవి మానవుడికి ఏ విధమైన విశ్రాంతిని ఎందుకు కలిగించలేక పోవుచున్నాయనే విషయమును దుష్టశక్తులు అర్థము చేసుకొనలేక పోవుచున్నాయి. అయినప్పటికినీ, దేవాదిదేవుడైన భగవంతుడు భగవద్గీతలో దీనిని గురించి స్పష్టముగా వివరించెను. దుష్టశక్తులను భగవానుడు మొట్టమొదట ఈ వాక్యముల ద్వారా కఠినముగా హెచ్చరిస్తున్నాడు : *"దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా"* – "ప్రకృతి

యొక్క త్రిగుణములతో కూడిన ఈ నా దైవీమాయను జయించుట మిగుల కష్టము." రెండవ చరణములో ఈ దైవీమాయ నెట్లు దాటవచ్చునో దానిని కూడ భగవానుడు తెలుపుచున్నాడు : *"మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే"* – "కాని నన్ను శరణుజొచ్చిన వారు సులభముగా ఈ మాయను దాటగలరు."

దుఃఖమునకు కారణము

సర్వశక్తిమంతుడు మహిషాసురుడు* అతడు సాక్షాత్తూ దుష్టశక్తుల స్వరూపము. వాస్తవమునకు, అతడు బుద్ధిని, విద్యను, సంపదలను కలిగినవాడు. ఘోర తపస్సంపన్నుడు అంతేకాకుండ అనేకమంది అనుచరులను కూడ ఆకర్షించ గలిగినటువంటి శక్తిమంతుడు. ప్రస్తుత కాలంలోని అతడి అనుచరులు ఆయనతో సమానమైన యోగ్యతలను గలిగినవారై యుండిరి. ఉపద్రవముల నెదుర్కొనుటలో, దైవీశక్తిని దురుపయోగ పరుచుటలో వారు అతనికంటె తక్కువేమి కాదు. విస్తృతమైన వైజ్ఞానిక పరిశోధనలను చేస్తూ ఆ కార్యముల కొరకు అపారమైన ధనమును, సమయమును, శక్తిని, బుద్ధిని, జనబలము మొదలగు వాటిని దుర్వినియోగ పరుస్తుంటారు. శాంతి సౌభాగ్యములకు బదులుగా ఆ పరిశోధనలతో మానవులకు వర్ణించనలవి కాని దుఃఖములను మరియు విపత్తులను కలగచేయుచుండిరి. నాశనమొనరించు దైవీమాయకు ఇది సరైన ఉదాహరణము. ఈ దుష్టకార్యముల వలన మానవులకు గొప్ప నష్టము వాటిల్లుచున్నది. ఈ చెడుకు ఫలితముగా, ప్రపంచములోని వైజ్ఞానికులు భయంకరమైన పాపములను మూటగట్టు కొందురు. కాబట్టి వారి నిజమైన బుద్ధి నశించును. ఈ బుద్ధిమాలిన్యము వలన వారు క్రమముగా భగవంతునకు దూరమవుదురు. భగవంతుని శరణుజొచ్చు అవకాశము వారి చేతులనుండి జారిపోవును. భగవద్గీత (7.15) లో దేవాదిదేవుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

---

* మహిషాసురుని తండ్రి రంభుడు. తన కుమారుడు ఎప్పుడును పరాజయము నొందకూడదని సూర్యదేవుని చేత వరమును పొందెను. ఈ వరదాన ఫలితముగా మహిషాసురుడు గొప్ప చక్రవర్తి అయ్యెను. దేవతలు విష్ణుభగవానునితో తమను రక్షింపుమని యాచించిరి. ఎవరైన స్త్రీ మాత్రమే అతనిని ఓడించునని విష్ణువు వారికి తెలిపెను. అందుచేత భగవంతుడు దేవియను పేరుతో నారీరూపమున ప్రకటితుడయ్యెను. ఆమె ఒక ఘోర యుద్ధములో మహిషాసురుని పరాజితుని చేసెను.

www.prabhupadatelugubooks.com

న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః
మాయయాఽపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః

"దుష్టులైనవారు, మూఢులు, నరాధములు, మాయచే జ్ఞానము అపహరింపబడిన వారు, దానవ ప్రవృత్తియైన నాస్తిక స్వభావమును కలిగియుండు వారును నన్ను శరణు పొందజాలరు."

భగవద్గీత(16.7–20)లో దేవాదిదేవుడు అట్టి నాస్తికుల అసుర స్వభావమును గురించి విస్తృతముగా ఇలా వివరించెను :

"ఆసురీ గుణములు గలవారు చేయవలసిన దేదియో, చేయరాని దేదియో ఎరుగరు. శుచిత్వముగాని, సదాచారముగాని, సత్యముగాని వారిలో గోచరింపదు. ఈ ప్రపంచము అసత్యమనియు, ఆధారము లేనిదనియు, నియంత్రకుడెవరు దీనికి లేడనియు, సంగమాభి లాషచేతనే ఉత్పన్నమైనట్టి ప్రపంచమునకు కామము తప్ప మరొక్కటి కారణము కాదనియు వారు పలుకుదురు. నష్టాత్ములును, అల్పబుద్ధులును అగు ఆసుర స్వభావము గలవారు ఇట్టి అభిప్రాయములనే అనుసరించుచు, ప్రపంచమునకు అహితములును, వినాశకరములగు ఘోరకర్మలలో నియుక్తులగుదురు. అంతులేని కామమును ఆశ్రయించి గర్వము మరియు మిథ్యాహంకారము లను కూడినవారై, భ్రాంతి చెందినటువంటి ఆసుర స్వభావులు అశాశ్వతము లైన విషయముల పట్ల ఆకర్షితులై సదా అపవిత్ర వ్రతులగుదురు.

ఇంద్రియ సంతృప్తియే మానవుల ప్రధాన అవసరమని వారు విశ్వసింతురు. కాబట్టి వారికి జీవితాంతము దుఃఖములు అపరిమితముగా కలుగును. వేలాది ఆశాపాశములచే బద్ధులై కామ క్రోధములందు నిమగ్నులై ఇంద్రియ భోగముల కొరకు వారు అధర్మ మార్గముల ద్వారా ధనమును గడింతురు. ఆసురీ స్వభావుడగు మానవుడు ఇట్లు తలంచును, 'ఈనాడు నా వద్ద ఇంత ధనమున్నది. నా ప్రణాళికలచే నేను మరింత ధనమును సంపాదింతును. ఇది అంతయు నాది. భవిష్యత్తులో ఇది మరింతగా వృద్ధినొందగలదు. అతడు నా శత్రువు. అతనిని నేను వధించితిని. ఇతర శత్రువులు కూడ వధింపబడుదురు. నేనే సర్వమునకు ప్రభువును. నేనే భోక్తను, సంపూర్ణుడను, శక్తిమంతుడను మరియు సుఖిని నేనే. భాగ్యవంతు లైన బంధువులను కలిగిన నేనే అత్యధిక ధనశాలిని. నన్ను మించిన శక్తిమంతుడుగాని, సుఖవంతుడుగాని మరొకడు లేడు. నేను యజ్ఞములను

www.prabhupadatelugubooks.com

ఆచరించుచు, దానములు చేయుచు, ఈ విధముగ సంతోషించు చుందును.' ఆ విధముగా అట్టివారు అజ్ఞానముచే భ్రాంతికి లోనగుదురు. వారు ఈ విధముగా అనేక చిత్తవిభ్రాంతులచే కలతనొంది, మాయాజాలముచే బద్ధులై ఇంద్రియభోగము పట్ల ఆధిక ఆసక్తిని కలిగి నరకములో పడుదురు. ధనము మరియు మిథ్యాహంకారములచే మోహితులై కృతార్థులమని భావించుచు సదా గర్వితులై, వారు కొన్నిసార్లు విధినియమములను పాటింపకనే, గర్వముతో పేరుప్రతిష్ఠల కోసం యజ్ఞములను ఆచరింతురు. అహంకారము, బలము, గర్వము, కామము, క్రోధములచే భ్రాంతులైన అసుర స్వభావులు తమ దేహములో మరియు ఇతరుల దేహములలో గల దేవాదిదేవుడనైన నా పట్ల అసూయగలవారై నిజమైన ధర్మమును దూషింతురు. అసూయగల వారిని, క్రూరులను, నరాధములను అసురజన్మలనెడి సంసార సాగరములో నేను శాశ్వతముగా పడద్రోయుచున్నాను. ఓ కౌంతేయా! అసుర యోనులలో మరలా మరలా జన్మించి అట్టివారు నన్నెప్పుడును పొందజాలక, క్రమముగా అతినీచమైన జన్మలకు పతనము నొందుదురు."

www.prabhupadatelugubooks.com

గీతలోని ఈ శ్లోకములు అసుర ప్రవృత్తిని గురించి చక్కగా వర్ణించెను.

భక్తులు, అసురులు అను రెండు రకముల మనుష్యులు ఎల్లప్పుడును గలరు. ఎంతోకాలము క్రిందట రావణుడు అను పేరుగల గొప్ప అసురుడుండెను. అతడు సన్న్యాసి వేషమున లక్ష్మీదేవి అవతారమగు సీతాదేవిని భగవానుడైన రామచంద్రుని భార్యను అపహరించుటకు ప్రయత్నించెను. ఈ విధముగా ఆ అసురుడు స్వయముగా తన వినాశనమును తానే కొనితెచ్చుకొనెను.

కాని ఇప్పుడు, ఆధునిక కాలములో, రావణుని వంశీయులు లక్షల కొలదిగా వృద్ధిచెందారు. కాబట్టి అనేకరకాల మతములు పుట్టినవి. వాటివలన ఒకరికొకరు శత్రువులుగా మారుచున్నారు, తమ శక్తినంతటిని వినియోగించి ఒకరితో ఒకరు పోటీపడుచున్నారు. లక్ష్మికి అధిష్ఠాన దేవతయగు సీతాదేవిని అపహరించు ప్రయత్నము చేయుచున్నారు. అనగా ధనమును, సంపదలను అధర్మముగా కూడబెట్టుటకు ప్రయత్నించు చున్నారు. ప్రతిఒక్కరు, "నేను అందరికంటె గొప్ప సామర్థ్యమును గలవాడను, కనుక నేనొక్కడనే సీతాదేవిని(ధనములను) అనుభవించెదను" అని ప్రతిఒక్కరు అనుకుంటున్నారు. కాని ఈ అసురులందరు రావణునివలె తమ సకల పరివారములతో కూడి నశింపబడుచున్నారు. హిట్లరు వంటి ఎంతోమంది బలవంతులైన నాయకులు వచ్చిరి. కాని వారందరు భగవానుని

శక్తి, ఆయన దేవి మరియు సంపదలకు దేవియగు సీతాదేవిని అనుభవిస్తూ, పీడిస్తూ మాయమోహముల చేత అంధులగుచున్నారు. వీరందరును గతములో విఫలులై అణగద్రొక్కబడిరి. ప్రస్తుతము కూడ తాము అనుకొనినది జరుగకపోగా పాతాళమునకు త్రొక్కబడుచున్నారు. భవిష్యత్తులో కూడ ఇలాగే అణగ ద్రొక్క బడుదురు. "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు" భగవంతుని యొక్క దైవీశక్తిని దోచుకొనుచు దానిని అనుభవించవలెనను ఈ అసుర స్వభావము వలననే ముందు వివరించినట్లుగా దుఃఖమునకు మూలకారణ మగుచున్నది.

ఎప్పుడు ఎక్కడ దేనిని తిరస్కరించవలెనో, ఎప్పుడు ఎక్కడ దేనిని గ్రహించ వలెనను విషయమును ఈ అసురులు ఎరుగరు. రోగికి చికిత్స చేయు సమయములో 'స్వీకరించుట, త్యజించుట' అను ఈ సిద్ధాంతమును సరియైన పద్ధతిలో నిర్ణయించ వలెను. మానవ సమాజములో ఈ అసుర స్వభావమునకు చికిత్స చేయదలచినచో, మానవ సమాజములో సీతాదేవిని అపహరించవలెనను అసుర స్వభావము గల రావణుని లక్షణములలో మార్పును తెచ్చుట ఎంతో అవసరము. ఏ చికిత్సకైనను రెండు విషయములు ప్రధానము. ఒకటి రోగిని శుభ్రమైన పరిసరములలో యుంచవలెను. రెండవది ఔషధములను, భోజనమును నియమానుసారముగా సరియైన సమయములో అతనికి అందించవలెను. అలాగే అసుర స్వభావములో మార్పును తీసుకు రావలెననిన, ప్రజలు శుచి, క్రమశిక్షణను కలిగి సత్యవాదులుగా మెలగవలెను. ఈ లక్ష్యమును సఫలమొనర్చుటకు *'యథో మత్ తథో పథ్'* అనగా 'మతములెన్ని గలవో ముక్తికి మార్గములన్నీ గలవు'. ఇటువంటి సిద్ధాంతమును సమర్థించుట వలన కార్యము జరుగదు. ఎందుకనగా, దీనిచేత మానవుడు మరింత కలవరమునకు గురై ప్రజలను మోసగించును. అలాగే, శుచి మరియు అశుచి, క్రమశిక్షణ మరియు క్రమశిక్షణా రాహిత్యమును, అదుపులోలేని సత్యమును అసత్యమును ఒకేత్రాటిపైకి తీసుకొని రాలేకపోయినచో, ఏ రోగికైనను స్వస్థతను చేకూర్చలేము. అంతేకాకుండ చికిత్స చేయుట కూడ అసంభవమగును.

నాస్తికులైన అసురులు

ప్రతిక్షణము భౌతిక దేహము నశించుచున్నదనే విషయము అనుభూత మగుచున్నను, తాము చేయు పనులన్నింటికీ దేహమునే కేంద్రముగా చేసుకొని భౌతికవాదులు తమ కార్యములను నిర్వర్తించు చుందురు. భౌతికవాదులైన ఈ అసురులు సంపూర్ణముగా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానరహితు లగుదురు. దేహములో గల

www.prabhupadatelugubooks.com

ఆత్మయే శాశ్వతమని, అది అవసరమైన జీవపదార్థమనీ, ఈ దేహము మార్పు చెందెడి స్వభావమును కలిగియున్నదని, అశాశ్వతమని వారు తెలుసుకోలేక పోవుచున్నారు. వారు మొదట 'వివర్తవాదము' (మాయావాదము) పట్ల ఆకర్షింపబడి, దానిచేత మోహితులై 'సమస్త విరాట్ రూపము కూడ ఆత్మలేనిది' అను నిర్ణయమునకు వచ్చుచున్నారు. ఈ అసత్యపు సిద్ధాంతమును తమ దేహము యొక్క ఉనికి విషయములో ప్రయోగించు చున్నారు. కాబట్టి, వారు దేహములో నివసించు ఆత్మయొక్క ఉనికి విషయములో జరుగు ఏవిధమైన పరిశోధననైనను తిరస్కరించు చున్నారు. జగద్రూపమైన విరాట్ రూపములో పరమాత్మ ఉనికిని అనుభూతి చెందలేక పోతున్నారు. ఈ దేహమే సర్వస్వమని, దీనికి మించినది మరేదియు లేదని వారు భావిస్తున్నారు. అలాగే, వాస్తవమునకు సమస్తము ప్రకృతి నియమముల చేతనే విరాట్ రూపమగు ఈ భౌతికసృష్టి శాసించ బడుచున్నదని వారు భావిస్తుంటారు. దీని విషయమును గురించిన ఎటువంటి చర్చలనైనను వారు ఎల్లప్పుడు ముందుగానే తమ మొండివాదనలతో ముగింప చేస్తుంటారు. వీరిలో అతితెలివి గల కొద్దిమంది ఈ విషయములో ఇంకను కొద్దిగా ఆలోచించి, నిర్విశేషవాదమే ప్రతి వస్తువునకు సారమని కల్పన చేయుచున్నారు. ప్రకటిత, అప్రకటిత ప్రకృతితో కూడిన ఈ ప్రపంచమునకు ఎంతో అవతల ఒక ఆధ్యాత్మిక నిత్యమైన ప్రపంచము గలదు. కాని నాస్తికులు దాని అస్తిత్వమును నమ్మలేక పోతున్నారు.

ఈ విధముగా దూరదృష్టిలేని వికృత మనస్తత్వముగల అసురులు, ఇతరులకు దుఃఖములను కలిగించు కార్యములనే చేయుచున్నారు. చేయకూడని అటువంటి అనేక కార్యకలాపముల ఫలితముగా అణ్వాయుధములను కనుగొనుట జరుగు చున్నది. ఎప్పటికినీ మానవులకు మేలు చేయనటువంటి అనవసరమైన ప్రణాళికలనే ఈ అసురులు తయారు చేయుచున్నారు. పూర్వం రావణుడు మానవ సంఘమునకు మేలు చేకూర్చుట కోసమై స్వర్గము వరకు సోపానమార్గమును(మెట్లు) నిర్మించుటకు ప్రయత్నించెను. నిజానికి, అతడు భగవంతుడగు శ్రీరామచంద్రుని మోసగించుటకు ప్రయత్నించెను. అతడికి సఫలత లభించలేదు. అదే చరిత్ర మరలా పునరావృత మగుచున్నది. రావణుని వంశము వారు సమాజమునకు మేలు చేకూర్చెదమను నెపముతో భగవంతుని మోసగించుటకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఏ అసురుడు కూడ మరొక అసురుని ప్రణాళికలను ప్రశంసించడనే విషయమును మనము గమనించ వలెను. తాను ప్రతిపాదించిన ప్రణాళికయే గొప్పదని ప్రతి అసురుడు ప్రకటించును.

దానికి ఇతరులందరును తనకే ఓట్లను ఇవ్వవలెనని కోరును. అప్పుడు వానితో పోటీపడు మరొకరు తమ ప్రణాళికయే సర్వోత్తమమైనదని అందరును తనకే ఓట్లు ఇవ్వవలెనని తెలుపుదురు. ఈ ఓట్ల యుగములో ఒకరిపైఒకరి ఈ పోరు స్వర్గము యొక్క మెట్లనన్నింటిని అవి పూర్తవ్వక మునుపే నశింపచేసెను. నిజానికి, ప్రశాంతమైన మనస్సుతో ఆలోచించినచో, వికృత మనస్సులు గల ఈ అసురులు చేసిన సమస్త ప్రణాళికలు దూరదృష్టిలేనివని, అవి ఎప్పటికినీ ఈ విశ్వమునకు శాంతి చేకూర్చవనే నిర్ణయమునకు మనము సులువుగా రావచ్చును. నిస్సందేహముగా వారు దేవాదిదేవునకు తెలియకుండ సమస్త సంపదలకు దేవి మరియు భగవానుని నిత్య సహచరియైన లక్ష్మీదేవిని(సంపదలను) భగవంతునికి కూడ తెలియకుండ అనుభవించవలెనని అనుకుంటారు.

తనకుమించిన బుద్ధిమంతుడు గాని, గౌరవింపబడువాడు గాని లేడని ప్రతి అసురుడు తలుస్తూ వృథాగా గర్వించుచుండును. కాబట్టి ఎదురులేని అతని కోర్కెలు అతడిని వివిధ రకములైన కార్యములను చేయుటకు ప్రేరేపించు చుండును. మరియు అవి సమాజమునకు మేలు చేకూర్చునని వారు భావిస్తుంటారు. చివరకు, అతడి కోరికలన్నీ మాయ పూరితములనీ, అసత్యములనీ స్పష్టముగా తెలుసుకొనును. అయినను ఈ అసురులు కొన్నింటిని ఖండిస్తూ, కొన్నింటిని జోడిస్తూ, అసత్యము లను పలుకుతూ జనులను ప్రలోభ పెట్టుచుందురు.

కలుషితులు మోహగ్రస్తులైన అసురుల ఆలోచనలకు హద్దులుండవు. వారు తమకుతామే నాయకులమని ప్రకటించుకొని, సమాజమునకు మేలు చేయుటకే పాటుపడుచున్నట్లు ఎల్లప్పుడు కనిపించు చుందురు. ఉదాహరణకు, వీరు బజారులో కొనడానికి వచ్చినవారిని నిలిపి ఎలావారిని ప్రలోభ పెట్టవలెనని ఆలోచిస్తుంటారు. నిజానికి, ఎలాగైనను, తాము అనంతకాలము వరకు సుఖముల ననుభవించుటకు, తమ పుత్రులకు, మనుమలకు, వారి పుత్రుల భోగానుభవములకు, పరిరక్షణకు, ప్రపంచమునకు ప్రళయము వచ్చువరకు సరిపడు సంపదలను సంపాదించు కొనుటకు ఏర్పాట్లను చేసుకోవలెనని వీరు ఆలోచిస్తుంటారు. సుఖమునకు బదులుగా దుఃఖములు కలిగినచో, ఈ అసురులు ధనమును సంపాదించుట కొరకు తమకు సంబంధించిన వారిని కూడ హింసించుటకు వెనుకాడరు. వారి భౌతికమైన కోరికలు సంతృప్తి చెందవు. కాబట్టి కోట్లకొలది ధనం వచ్చిపడినను వారికి సంతృప్తి కలుగదు. ఎవరైన అన్యాయముగా గొప్పగా సంపదలను ప్రోగు చేసుకొనుటలో నిపుణు డైనట్లయితే, అతడు అందరికంటె గొప్ప హీనమైన శునకమగును. ఈ అసురులు

www.publicpatelugubooks.com

అసూయ, లోభము, క్రోధము, కామము మొదలగు గుణములతో నిండియుందురు. తమ కామవాసనలను తీర్చుకొనుటకొరకై వీరు అన్యాయముగా ధనమును సంపాదించుటకు అలసటలేని ప్రయత్నములను చేస్తుంటారు. మరోవైపు, వారి ప్రత్యర్థులు మోసముతో వీరి నల్లధనమును అపహరించుటలో గొప్ప సామర్థ్యమును కలిగి యుందురు. ఇలా అన్యాయముగా ఆర్జించిన ధనమును అపహరించుటలో నిమగ్నులై, ఒకరికొకరు పోటీ పడుచున్నప్పుడు ఇక ఆ ధనము వారికి ఏ విధముగా శాంతి సౌభాగ్యములను చేకూర్చగలదు? "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు" మానవునకు విశ్రాంతి ఎక్కడిది? అని విలపించు మానవునకు ఈ అసురులు ఏ విధముగాను సహాయము చేయలేరు.

'తాము సంపాదించుకున్న ధనమును బ్యాంకు ఖాతాలో ఎలా వృద్ధి చేసికొనవలె'నను ఆలోచనయే ఈ అసురులను ఎల్లప్పుడు పీడించు చుండును : "నేడు నిలువలు పెరిగిపోయినవి. కాబట్టి, నాకు వచ్చెడి లాభము కూడ పెరుగును. రేపు మిగిలిన నిలువలు కూడ పెరిగినచో, నా ఖాతాలోని ధనము మరింత ఎక్కువగును. కాబట్టి నా భవిష్యత్తు ఉజ్వలమై సంపన్నమగును." తరువాత ఆ అసురుడు మరింత కాస్త భిన్నముగా ఇలా ఆలోచించును : "నా శత్రువులలో ఒకడు నశించెను. మరొకడి నాశనము కూడ మొదలైనది. కాబట్టి, నా పరిస్థితి మునుపటికన్నను ఎక్కువ సురక్షితమగును. నేనిపుడు శత్రువులను జయించుటలో గొప్ప సామర్థ్యమును సంపాదించాను. కాబట్టి సర్వశక్తిమంతుడైన పరమేశ్వరుడను నేనే. భగవానుని గురించి అన్వేషించు అవసరము ఇక నాకేమున్నది? అని పలికెడి వారు మీ కళ్ళలో వందలకొలది ఇటువంటి 'భగవంతుళ్ళు' కదలాడుతుంటారు." ఈ విధమైన ఆలోచనలతో, కార్యములతో ఈ అసురులు ఎక్కువగా నాస్తికులగు చున్నారు. కాబట్టి భగవంతుని దివ్యసందేశమును వినుటకు వారు తిరస్కరించు చున్నారు : "భగవంతుడెవరు? ఎందుకు? భగవానుని నేనే. అక్రమముగా సంపాదించిన ఈ ధనముతో ప్రపంచములోని సమస్త వస్తువులను అనుభవించ గలను. నేనిపుడు గొప్ప ధనవంతుడను, నిశ్చయముగా సర్వశక్తిమంతుడగు భగవానుడిని నేనే. మరియు గొప్ప బలవంతుడను, సుఖసమృద్ధులను కలిగిన వాడను. బలహీనులు, పేదవారు భగవంతుడిగా నన్ను భావిస్తూ గౌరవించవలెను. నేనుండగా ఇతర భగవానుని వెంట పడుతూ విలపించుటలో ప్రయోజనమేమిటి?"

తమను మించిన ధనవంతులు, ప్రజల ఆదరణను పొందినవారు మరెవ్వరును లేరని ఆ అసురులు భావిస్తుంటారు. ఏదో ఒక భూతాత్మ తమ

www.prabhupadatelugubooks.com

సంపదలను రక్షించునని భావిస్తూ మోసపోవుదురు. కాని చివరకు వారు చేరు గమ్యము నరకమే.

ఈ అసురులు ఏదైన కొద్దిపాటి ధర్మకార్యమును చేయుచున్నారు అంటే అది కేవలము ప్రదర్శన కొరకే; తమ మిథ్యాహంకారమును కప్పిపుచ్చు కొనుటకు, మరియు మరింత అధిక గుర్తింపును, గౌరవమును పొందుట కోసమే. ఇంద్రియ తృప్తికొరకే వారు అలా చేయుచుందురు. ఎల్లప్పుడు అవి హింసతో కూడిన కర్మ లగును. ఈ అసురులు శాస్త్రాదేశములను అనుసరించి కర్మలను చేయరు. తమ అసత్యమైన కీర్తిని పెంచుకొనుటలోనే లగ్నమై యుందురు.

మిథ్యాహంకారము, బలము, క్రోధము, కామము మొదలగువాటి వలన ఈ అసురులు దేహాత్మ బుద్ధితో పూర్తిగా మునిగి పోవుదురు. "ఇది నా దేహము. నేను భారతీయుడను, బెంగాలీవాడను, అతడు ముస్లిము, ఇతడు హిందువు, అతడు జర్మను దేశస్థుడు" అని భావిస్తుంటారు. ఇలా వీరు ఇతరులను హింసించు కార్యములను చేయుచుందురు. మిక్కిలి గర్హింపబడిన ఈ దుష్టులను, పాపాత్ములను దేవాదిదేవుడు పదే పదే ఘోరమైన దుఃఖములకు గురిచేయుచు, తన కఠోరమైన ప్రకృతి నియమములతో, లేక దైవీమాయతో వీరిని నిరంతరము దండించు చుండును. ఈ దుర్మార్గులు ఇలా రాక్షసుల రూపములో పదేపదే జన్మిస్తూ, ఎప్పుడును భగవంతుని దివ్యలీలలను, నామములను, సౌందర్యాదులను ప్రశంసింపలేరు. వారు పరబ్రహ్మము యొక్క నిరాకార జ్ఞానమును పెంపొందించుకుంటూ, అత్యంత నీచమైన జీవితమును గడుపుటకు బాధ్యులగుదురు.

www.prabhupadatelugubooks.com

అసుర స్వభావమునకు కారణము

అసుర స్వభావమునకు అనేక కారణములు గలవు. కాని మనము ఈ వ్యాసములో కామము, క్రోధము, లోభములను మూడు విషయములను గురించి మాత్రమే చర్చించుకుందాము. భగవద్గీత(16.21) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ మూడు అసుర స్వభావములను ఆత్మనాశకరములనీ, నరకద్వారములకు తీసుకొని పోవునని తెలిపెను.

దేవాదిదేవుడైన భగవంతుడు సమస్త వస్తువులకు ఏకైక సర్వాధిపతి. సమస్తమునకు భోక్తయును అతడే. ఈ సత్యమును మరచిపోయిన జీవులలో, ఈ భౌతిక జగత్తును అనుభవింప వలెనను కోరిక ప్రబల మగును. కాని అటువంటి

ప్రయత్నముల వలన వారు సంతృప్తి చెందలేరు. కాబట్టి అతనిలో కోపము ఉత్పన్నమగును. అప్పుడు 'అందని ద్రాక్షపండ్లు పుల్లన' అనెడి కథలోని నక్కవలె కోపము చేత నిరుత్సాహ పడుదురు. అప్పుడు జీవుడు త్యాగిగా మోసగించుటకు బలవంతముగా సిద్ధపడును. కాని ఈ త్యాగమునకు గల ఉద్దేశ్యము వెనుక లోభము మరియు భోగముల ననుభవించవలెనను అగ్నిజ్వాల రగులుకొను చుండును. భౌతికమైన కోరిక యొక్క మరొక స్థితి మాత్రమే ఇది. శారీరక ఆనందమును అంగీకరించుట, తిరస్కరించుట అను ఈ స్థితిని దాటలేనంతవరకు, నిత్యమైన ఆత్మస్థితిని మానవుడు పొందలేడు. భగవంతుని సర్వోత్కృష్టమైన సందేశమును అర్థము చేసుకొనలేడు. మరియు దీనిని అర్థము చేసుకోనంత వరకు అతడు అసుర స్వభావమునే పెంపొందించు కొనుచుండును.

ఈ అసుర స్వభావమును విడనాడుటకు, ఆత్మసాక్షాత్కార స్థితికి ఎదుగుటకు శాస్త్రాదేశములను తెలుసుకొని వాటి కనుగుణముగా కర్మల నొనర్చవలెను. ఇది ఒక్కటే మార్గము. శాస్త్రాదేశములకు విరుద్ధముగా చేయబడు కర్మలు ఉపద్రవములు. క్రమశిక్షణా రాహిత్యములగును. అవి కామము చేత చేయబడిన కర్మలగును. కామము వలన చేయబడు అటువంటి కర్మల వలన క్రోధలోభములను నివారించుట సంభవము కాదు. అలాగే, నిజమైన దివ్యానందమును, దివ్యస్థితిని అనుభవించుట కూడ జరుగదు. కాబట్టి మనము ఆధ్యాత్మికోన్నతికి, శాశ్వత శాంతికి మార్గమును వెదకదలచినచో, "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు" అంటూ కలత చెందుట ఎంతో అవసర మనిపించును. శాస్త్రమే మనకు గల ఏకైక మార్గదర్శి. కేవలము శాస్త్రాదేశములను పాటించుట వలననే మనము విషయ వాసనలతో కూడిన కర్మల నుండి, ఉపద్రవములతో కూడిన జీవితము నుండి ముక్తిని పొందగలము.

మనమిప్పుడు భయంకరమైన కలియుగములో జీవించుచున్నాము. ఈ యుగములోని ప్రజలు అల్పాయుష్కులు, మార్గభ్రష్టులు, దురదృష్టవంతులై ఎల్లప్పుడు రోగములచేత, కష్టములచేత పీడింపబడుచుందురు. కనుక శాస్త్రాదేశములను అర్థము చేసుకొనుట వీరికి సులభము కాదు. ప్రపంచములోని వివిధ రకాల మతముల ననుసరించు హిందువులు, ముస్లిములు, క్రైస్తవులు, బౌద్ధులు మొదలగు వారు తమతమ మార్గములలో శాస్త్రాదేశములలోని వివిధ అంశములను ఉల్లంఘించుచూ, ఇష్టము వచ్చిన రీతిగా ప్రవర్తిస్తుంటారు. మరియు ఎంతోమంది శాస్త్రాదేశములను పాటించకపోగా, పవిత్ర గ్రంథములను ఎగతాళి చేస్తుంటారు.

www.prabhupadatelugubooks.com

క్రమక్రమముగా ఎటువంటి నియమాలను పాటించకుండ, ఇంద్రియతృప్తితో కూడిన అసుర జీవితమును గడుపు హీనస్థితికి దిగజారి పతనమగుదురు. కలియుగములో ఈ దుష్ప్రభావము వలన పీడింపబడు బద్ధజీవులను ఉద్ధరించుట కోసమే భగవానుడు మరియు అతడి భక్తులు ఎల్లప్పుడు ఆలోచిస్తుంటారు. భక్తులు లేక వైష్ణవులు ఎంతో దయ గలవారు, మరియు సాధుపురుషులు. కనుక పతిత జీవులను ఉద్ధరించ వలెనని బలమైన కోరికను కలిగియుందురు. భగవంతుడు ఈ వైష్ణవుల కోరికలను ఎల్లప్పుడు వినుచుండును. కాబట్టి కలియుగములో దుఃఖములను అనుభవించు చున్న జీవుల నుద్ధరించుట కొరకు వారు చేయు ప్రార్థనలను శ్రీకృష్ణభగవానుడు నేరవేర్చును.

కలియుగములోని జీవుల దుఃస్థితిని చూచి పతితోద్ధారకుడైన శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు వారిని ఉద్ధరించుటకు ఒక విధానమును తెలిపెను. ఈ విధానము శాస్త్రముల నుండి తీసుకోబడినది. మరియు ఇది ప్రతి ఒక్కరికి వర్తించును. గత యుగములలో మానవుడు వేదములను అధ్యయనము చేస్తూ వాటి ఆదేశముల ప్రకారము నడుచుకొనుచు జీవితమును పవిత్రము చేసుకొన గలుగుచుండెను. కాని అందులో చెప్పబడి నటువంటి బ్రహ్మచర్య వ్రతమును కచ్చితముగా పాటించుట వంటి శాస్త్రాదేశములను పాటించుట ప్రస్తుత జనులకు కష్టసాధ్యములు. వేదాధ్యయనము ద్వారా నిజమైన సాక్షాత్కార మార్గమును పతితులు, పాపులైన వారు తెలుసుకొనలేరు. సరియైన సంస్కారము, శిక్షణ లేనివానికి వేదార్థములను తెలుపుట యనగా సమయమును వృథా చేయుటయే అగును. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు కలియుగములోని ప్రజలపై తన కృపాదృష్టిని ప్రసరింప చేసెను. ఎవరైన ప్రజలు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క కృపను కూడ పొందలేక పోయినట్లయితే, ఇక వారు శాశ్వతముగా ఎటువంటి కృపను పొందలేరనుటలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. అదృష్టవంతులైన జీవాత్మలు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క కృపామహాత్మ్యమును అర్థము చేసుకొని స్వీకరించుదురు. వారు మాయయొక్క దండనల నుండి లేక 'విధాత యొక్క విధానము'ల నుండి రక్షింపబడుదురు. కాని కర్మఫల పరిభ్రమణ ప్రభావమునకు లోనగుటకు అంగీకరించినవారు, మాయా ప్రభావమునకు గురియగుదురు. భగవంతుడు కర్మయోగ విధానమును లేక భగవత్ అర్పణముగా సకామకర్మలను చేయవలెనను లక్ష్యమును గురించి తెలిపెను.

జీవులకు 84,00,000 యోనులలో పరిభ్రమింప వలసి వచ్చునని మహర్షులు చెబుతుంటారు. 9,00,000 జలయోనులు, 20,00,000 మొక్కలు,

పర్వతములు, ఇతర చరజీవులు, 11,00,000 క్రిమికీటకములు, 10,00,000 పక్షులు, 30,00,000 పశువులు, మరియు మానవ యోని సంఖ్య 4,00,000. ఈ సకల యోనులలో పరిభ్రమించిన తరువాత చివరకు ఆత్మ మానవ రూపములో భారతదేశములో జన్మించును. క్రమముగా తన చైతన్యమును మేల్కొల్పుకొనుట వలన అతడు మానవ జన్మను పొందును. పైన తెలిపిన ప్రతి జీవయోని నుండి ఉద్ధరింపబడుటకు ఆత్మకు అనేక లక్షల సంవత్సరములు పట్టును. అంతేకాదు, ఆత్మ భారతదేశములో మానవ రూపములో జన్మించి కూడ మాయ అధీనములో నుండిపోయి, 'విధాత యొక్క విధానము' అనే సుడిగుండములో పరిభ్రమించు చుండినచో, ఇక అతని దురదృష్టమునకు అంతమనేదే యుండదు. కాబట్టి శ్రీల కృష్ణదాస కవిరాజు ఇలా రచించిరి :

భారత భూమితే హోయిల మనుష్య-జన్మ యార్
జన్మ సార్థక కరి కర పర-ఉపకార్

"భారతదేశములో మానవ రూపమున జన్మించినవాడు తన జీవితమును సఫల మొనర్చుకొనవలెను. మరియు సకల జనులకు ఉపకారము చేయవలెను." (శ్రీ చైతన్య చరితామృత, ఆదిలీల, 9.41)

భారతదేశములోని మహర్షుల అడుగుజాడలను అనుసరించుచు మానవులు తమ జీవితమును పరిపూర్ణము చేసుకొనవలెను. ఆ మహర్షులు ఎల్లప్పుడు సరియైన మార్గమునే చూపిరి. దీనికి కారణము మిక్కిలి సులభము : భారతదేశములోని ఋషులు మాయయొక్క దాడిని సంపూర్ణముగా అంతమొందించుటకు, భగవంతుని చరణ కమలముల వద్ద శాశ్వతధూళి కణములుగా రూపొందుటకు, మిగుల ప్రయాసపడుట అనే దృష్టాంతము మనకు మరెక్కడను కనిపించదు. ఇతర దేశములలో ప్రత్యేకించి పశ్చిమదేశాలలో భౌతిక జ్ఞానము వివిధ రంగములలో ఎంతో పురోభివృద్ధిని సాధించినది. కాని ఇది భౌతిక దేహము, మనస్సు మాయ నుండి పుట్టిన దానిమీద ఆధారపడి యున్నది. "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించజాలదు" అని పాశ్చాత్యులు విలపించుటకు కారణమిదియే. ప్రస్తుతము భారతీయులు పాశ్చాత్య పద్ధతులను అనుసరించుచు ఆత్మవినాశకర మార్గములను అవలంబించు చున్నారు. వారు తమ సంస్కృతిని తిరస్కరించి దానిని కలుషితము చేసి ఇతరుల ద్వారముల వద్ద భిక్షకులుగా నిలబడిరి. ఇప్పుడు వారు తమ స్వాతంత్ర్య పతాకము నెగుర వేయుచున్నారు. కాని ఇది కూడ

మాయచేసిన ఏర్పాటే. వాస్తవమునకు దీనివలన వారికి ఎటువంటి ప్రయోజనము కలుగదు. అణు ఆత్మ మరియు పరమాత్మకు మధ్యగల నిత్య సంబంధమును పెంపొందించు కొనుటకు కావలసిన మూడు స్థితులను పాశ్చాత్య దేశములెప్పుడును అర్థము చేసుకోలేకపోయినవి. ఆ స్థితులు ఇవి – మొదటిది సంబంధజ్ఞానము (భగవానునితో సంబంధమును పునఃస్థాపించుకొనుట); రెండవది అభిదేయ జ్ఞానము(భగవానునితో శాశ్వత సంబంధము ఉదయించుటకు భక్తియుక్త సేవను చేయుట); మరియు చివరగా ప్రయోజన జ్ఞానము(అట్టి సంబంధమునకు ఫలముగా భగవత్ ప్రేమ మరియు భగవానుని పట్ల సంపూర్ణ శరణాగతి).

పాశ్చాత్యులు భౌతిక విషయములలో గొప్ప పురోభివృద్ధిని సాధించినను, వారు నిరాశా నిస్పృహలనే సాగరములో కొట్టుమిట్టాడుచున్నారు. అలాగే, భారతీయులు కూడ తమ భౌతిక పురోభివృద్ధి పట్ల కృతజ్ఞతను తెలుపు ప్రయత్నములో అదే ఉదాసీనతను, నిరాశను అనుభవించుచున్నారు. విచిత్రముగా, ఇప్పుడు పాశ్చాత్యదేశ చింతకులు శాంతి సామరస్యములను అన్వేషించుచు భారతదేశము వైపునకు మొగ్గు చూపుచున్నారు. త్వరలోనే శాంతి సందేశము వారికి వినిపించగలదు అని మా దృఢవిశ్వాసము.

www.prabhupadatelugubooks.com

శాంతిసూత్రము

జీవుల సమస్త దుఃఖములను, అంధకారమగు వారి భవిష్యత్తును చూసి శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత అను శాస్త్రమును ప్రవచించెను. అందులో మానవాళికి అవసరమగు స్పష్టమైన ఉపదేశములు గలవు. ఈ ఉపదేశములు ప్రపంచములో మండుచున్న దావాగ్నిపై కురియు శాంతియను చల్లని వర్షముతో సమానమైనది. సామాన్య మానవులు చేయు కార్యములకును మరియు భగవద్గీతలో ప్రశంసింప బడిన కార్యములకు మధ్య మిక్కిలి భేదములు కలవు. ఈ భేదమును అర్థము చేసుకొనుట ఎంతో అవసరము. కర్మయోగులమని చెప్పుకొనెడివారు, అనేక సకామకర్మలను అనుసరించెడి వారు ఈ యుగములో మనకు ఎక్కువగా తారస పడుతుంటారు. కాని నిజమునకు వారు తాము చేసిన పరిశ్రమకు ఫలితమును అనుభవించు చున్నారని మనకర్థమగును. మనకు ఈ మిథ్యాకర్మయోగుల అవసరము ఎంత మాత్రము లేదు. మనకు ప్రధానముగా శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీతలో అనేకసార్లు ప్రవచించిన సహజ బుద్ధియోగము యొక్క అవసరమెంతో

గలదు. బుద్ధియోగము అనగా, 'భగవంతునికి చేయు భక్తియుక్త సేవ'. భగవద్గీత (10.10) లో భగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు : "ప్రేమతో నా సేవయందు నిరంతరము ఆసక్తులైనవారికి, నన్ను చేరగల బుద్ధియోగను నేను ప్రసాదించెదను." మరొకచోట భగవద్గీత(18.55)లో భగవంతుడు ఇట్లు పలికెను: "కేవలము భక్తియుక్తసేవ చేతనే మనుజుడు నన్ను యథారూపముగా దేవాదిదేవుడనని అవగాహన చేసుకొనగలడు." కాబట్టి, భగవంతుడిని పొందుటకు బుద్ధియోగమే సాధనము. ఈ బుద్ధియోగము భక్తియుక్త సేవ తప్ప మరేమియును కాదు. ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవ ద్వారానే భగవంతుడిని పొందగలము. ఈ సత్యము ఎంతో ప్రసిద్ధమైనది. కాబట్టి, భగవంతుడు భక్తవత్సలుడని కూడ పిలువబడును.

బుద్ధియోగను నిర్వహిస్తూ, మానవుడు అనుసరించు కర్మమార్గమే అతనికి శాశ్వతముగా శాంతిని సమకూర్చు సాధనము. అటువంటి కర్మమార్గము మానవునకు, 'విధాత విధానము నుండి' విశ్రాంతిని ప్రసాదించ గలదు. మనము భగవద్గీత (2.39,40) నుండి బుద్ధియోగ సారమును స్పష్టముగా తెలుసుకోగలము:

> "ఇంతవరకు ఈ జ్ఞానమును నేను సాంఖ్యమును అనుసరించి నీకు వివరించితిని. ఇప్పుడు దానిని ఫలాపేక్ష లేనటువంటి కర్మరూపమున వివరించెదను, ఆలకింపుము. ఓ పృథాకుమారా! అట్టి జ్ఞానము ననుసరించి నీవు వర్తింతువేని కర్మబంధముల నుండి విడివడగలవు. ఈ ప్రయత్నము నందు నష్టముగాని, హానిగాని లేదు. ఈ మార్గమున స్వల్పపురోగతియు మహత్తరమైన భయమునుండి మనుజుని రక్షించును."

సాంఖ్యయోగ ననుసరించి ఆధునిక మానవునికి శాంతి లభించుట యనునది అసంభవము. కాని బుద్ధియోగ లేక భగవంతునికి చేయు ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవ వలన మాత్రమే సులభముగా శాంతి లభించును. ఈ శాంతి ఉత్తమ స్థితికి చెందినది. ఇతర మార్గముల ద్వారా కలుగు సుఖముకంటే కూడ ఇది ఉత్తమమైనది. భక్తియుక్త సేవతో నేరుగా సంబంధముగల కార్యములు, భౌతిక కారణముల చేత ఎటువంటి ఆటంకము లేకుండా వికసించి పురోభివృద్ధిని సాధించును. ఒకరు భక్తి కార్యములను ఎంతగా చేయునో అంతగా వినాశనము లేనివాడగును. ఇది కర్తకు శాశ్వతమైన ఆధ్యాత్మిక ప్రయోజనమును కలిగించును. మరియు ఎన్నటికినీ వ్యర్థము కావు. భక్తియుక్త సేవను స్వల్పముగానైన చేసినను అది మానవుని గొప్ప భయముల నుండి రక్షించును.

www.prabhupadatelugubooks.com

శుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవ ప్రక్రియ అనునది ఒకటే. అదే సమయములో, జ్ఞానము, కర్మ లేక సకామకర్మల చేత బుద్ధియోగను ఏ విధముగా చేయవలెనను విషయము గీతలో సూచింపబడినది. బుద్ధియోగ సకామకర్మతో కలిపి చేయబడినచో అది కర్మయోగయని చెప్పబడును. అలాగే, దీనిని జ్ఞానయోగముతో కలిపి చేసినచో అది జ్ఞానయోగయని చెప్పబడును. కర్మయోగము మరియు జ్ఞానయోగము రెండింటినీ బుద్ధియోగము లేక భక్తియుక్తసేవ అధిగమించినచో, అది పూర్తిగా శుద్ధభక్తియోగ లేక ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవగా పిలువబడును.

ఈ ప్రపంచములో చేయబడు సకామకర్మ అనునది సామాజిక మర్యాదను లేక వైదిక పద్ధతి ననుసరించినదైననూ, అది వివిధ ఫలితముల నొసగును. ఈ కర్మల ఫలితములను అనుభవిస్తూ, తిరిగి మానవుడు క్రొత్త కర్మలను మరియు వాటికి ఫలితములను సృష్టించుకొనును. ఈ సమస్త కర్మలు వాటి ఫలములు స్వయముగా కర్మయోగయని పిలుపించు కొనజాలవు. సకామకర్మ చేయుటను మరియు వాటి ఫలముల ననుభవించుట యనునది శాఖలు ప్రశాఖలుగా గల ఒక మహావృక్షముతో పోల్చవచ్చును. అటువంటి విశాలవృక్షము యొక్క అనంత ఫలములను అనుభవించు కర్మి ఎప్పుడైననూ శాంతినీ, మరియు వరదానములను అనుభవించ గలడా? లేదు. అందుచేత, "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు" అని చెప్పబడినది. ఈ జీవితములో సకామకర్మలను చేయు వాడు కూడ కర్మచక్రములో పూర్తిగా చిక్కుకొని, అతడు భౌతిక ప్రకృతియనే వృక్షముపైన కూర్చొనును. దానిఫలితముగా ఆత్మ 84,00,000 యోనులలో ప్రవేశించును. ఫలితముగా త్రివిధ క్లేశములను అనుభవించవలసి వచ్చును. దానికెప్పుడునూ విశ్రాంతి లేక శాంతిగాని లభించదు.

ఏమైనప్పటికినీ, ప్రజలకు సకామకర్మలను విడుచుట మిక్కిలి అసంభవ మనిపించును. అటువంటి కర్మలను త్యజించినట్లుగా నటిస్తూ, సన్యాసులని పిలువబడేవారు కూడ తమ ఆకలిని తీర్చుకొనుట కొరకైనను అటువంటి అనేక కర్మలను తప్పక చేయవలసి యుండును. శ్రీపాద శంకరాచార్యుల వారు తన కాలమునందున్న సన్యాసుల స్థితిని చూచి ఇలా విమర్శించెను : "కేవలం, తన పొట్టను నింపుకొనుటకు మానవుడు నానావేషములను వేయును." సమస్త కర్మలను త్యజించుటకు చేయు ప్రయత్నములనేవి వాటికి పరిష్కారములు కావు. యోధుడగు శ్రీ అర్జునుడు యుద్ధరంగమున పోరు సలుపుటయను తన ధర్మమును త్యజింప

కోరగా, శ్రీకృష్ణభగవానుడు అతనికి ఈ విధముగా సలహా నొసగెను : "నీ విధ్యుక్త ధర్మమును నీవు నిర్వర్తింపుము. ఎందుకనగా, అది అకర్మ కన్నను ఉత్తమమైనది. మానవుడు కర్మ నొనరింపకుండా దేహపోషణమును సైతము చేసుకొనజాలడు." (భ.గీ. 3.8)

మానవుడు శాస్త్రాదేశములను పొందకుండ తన విధ్యుక్త ధర్మములను త్యజించరాదు, లేనిచో జగత్తుయొక్క వ్యవస్థ అస్తవ్యస్తమగును. కర్మ లేకుండ దేహపోషణ అసంభవము. కనుక, కర్మలను పూర్తిగా త్యజించుట యనునది అసంభవము. మరోవైపు, భౌతిక బంధముల రూపములో సకామకర్మలు వాటి ఫలములను ఆధారముగా చేసుకునే భౌతిక బంధములనే వృక్షములు జీవించును. అవి ఏ విధముగాను శాంతిని తెచ్చునవి కావు. కాబట్టి మానవుడు ఎటువంటి కర్మలను చేయవలెనని శ్రీకృష్ణభగవానుడు వివరించెను :

> "విష్ణువు కొరకై యజ్ఞరూపమున కర్మ నొనరింపవలెను. లేనిచో ఈ భౌతిక జగత్తులో కర్మ బంధకారకము కాగలదు. కావున ఓ కుంతీపుత్రా! నీ విధ్యుక్తధర్మములను విష్ణుప్రీత్యర్థమే నిర్వహింపుము. ఆ విధముగా నీవు బంధముల నుండి సదా విముక్తుడవై ఉండగలవు." (భ.గీ. 3.9)

ఇది మరొక రకమైన, 'విధాత యొక్క విధానము'. దీనిలో కర్మఫలము ఎవ్వరిని బంధించదు. సమస్త కర్మలను కేవలము భగవంతుడగు విష్ణుప్రీత్యర్థమే యజ్ఞముల రూపములో చేసినచో, అటువంటి కర్మఫలముల వలన నిజమైన ముక్తి లభించును. కర్మయోగము యొక్క నిజమైన కళ అంటే ఇదే. ఈ కర్మయోగ ప్రక్రియ ద్వారా మానవుడు కర్మఫల బంధముల నుండి విముక్తుడగును. భగవంతుని కొరకు అతని అంతరంగములో గల శాశ్వతమైన ప్రేమభక్తి క్రమక్రమముగా ప్రకటితమగును. ఇటువంటి కర్మయోగను నైష్కర్మ్యయని కూడ పిలుచుదురు. అనగా, ఏ విధమైన ఇంద్రియతృప్తిని ఆశించకుండ చేయబడు కర్మయని కూడ చెప్పవచ్చును. ఈ విధముగా కర్మలను చేయువాడు తన సమస్త కర్మఫలములను స్వయముగా అనుభవించకుండ దేవాదిదేవునికే సమర్పించును.

మనలను, మన పరివారమును పోషించుటకు కావలసిన ధనమును సంపాదించుట కోసమే మనమందరము కావలసిన ప్రయత్నములను తప్పక చేయవలెను. ఎందుకంటే, ధనముతోనే ఆహారమును కొనుట జరుగును. ఆహారము వలన మన దేహము పోషింపబడును. తగినంత ఆహారము లేనిచో దేహము

www.prabhupadatelugubooks.com

కృశించి నశించును. అప్పుడు మానవుడు తన జీవనయానమునకు ఇతర ఏ సాధనమును పొందలేడు. ఇందుకు కారణమేమిటి, కార్యమేమిటి అని కూడ నిర్ణయించుట అతనికి మిగుల కష్టమగును. సకామకర్మ చక్రము అంటే అది. జన్మజన్మలుగా మన దేహము సకామకర్మ యొక్క విశాల చక్రము చుట్టూ తిరుగు చుండును. భగవంతుడు లేక అతని శుద్ధప్రతినిధి యొక్క కృపచేతనే ఈ చక్ర పరిభ్రమములో చిక్కుకొనిన భాగ్యశాలియగు ఆత్మ తన దుఃస్థితిని తెలుసుకొని, తనను బంధవిముక్తుని చేయగల కర్మను మాత్రమే చేయుటను ప్రారంభించును.

జీవితము యొక్క ఏకైక లక్ష్యము

ఈ భౌతిక జగత్తులో లభించు తాత్కాలిక శాంతి సౌభాగ్యము లనునవి మన లక్ష్యములు కావు. జీవాత్మలుగా మనము శాశ్వతులము. కనుక శాశ్వత సుఖమును కోరుటయే మన ప్రధానలక్ష్యము కావలెను. అయినప్పటికినీ, జీవాత్మలమగు మనము లక్షల దేహములను మార్చుచుందుము. పదునాలుగు భౌతిక లోకములలో క్రిందికి పైకి తిరుగాడు చుందుము. మాయతో కూడిన శాంతిసౌభాగ్యముల వెంటబడుతూ దానికోసము మన రక్తమును, అధిక శక్తిని ఖర్చు చేసెదము. అసురుల వలె శాశ్వత సుఖముల వెంట పరుగిడినచో, అవి నిరంతరము మనలను మోసగించును. నిజమైన శాంతిసౌభాగ్యములు ఎక్కడ లభించునో మనకు తెలియదు. ప్రహ్లాదుడు శ్రీమద్భాగవతము(7.9.25) లో ఇలా చెబుతున్నాడు :

> "ఈ భౌతిక జగత్తులో ప్రతిజీవుడు ఎంతో కొంత భవిష్యత్ సుఖమును కోరును. అది ఎడారిలో ఎండమావివలె యుండును? నిజానికి ఈ భౌతిక జగత్తులో సుఖమెక్కడ గలదు?"

సత్యాన్వేషణలో మనము దారితప్పి, భౌతిక దేహము మరియు మనస్సనెడి నావను శరణుజొచ్చి, సంసారరూప సాగరములో ఒక నిర్ణీత లక్ష్యము లేకుండ ప్రయాణము చేయుచున్నాము. కనుచూపు మేరలో కూడ భూమి యనునది కనిపించదు. నిర్దాక్షిణ్యముగా మనము త్రోసివేయబడుచు, "విధాత విధానములో, మానవునకు విశ్రాంతి లభించదు" అని ఆలోచించెదము. దేవాదిదేవుడైన విష్ణు భగవానుడే పరమలక్ష్యమని తెలుసు కొనినప్పుడు, మనము మన దుఃఖములను అంతమొందించు కోగలము. ఈ విషయమును గురించిన అజ్ఞానమును

www.prabhupadatelugubooks.com

తొలగించుటకు శ్రీకృష్ణభగవానుడు సమస్త కర్మలను విష్ణుభగవానుని ప్రీత్యర్థము యజ్ఞరూపములో చేయవలెనని మనకు సూచించెను. ఋగ్వేదము దీనిని ఇలా నిర్ధారించెను : "విష్ణుభగవానుడు సమస్తమునకు పరమాశ్రయుడు. సమస్త దేవతలు నిరంతరము అతడినే ధ్యానించుచుందురు." ఈ విధముగా దేవతలు కూడ విష్ణువు యొక్క చరణ కమలములనే పరమ లక్ష్యముగా భావిస్తారనునది మనకు తెలియు చున్నది. మరియు అతడి ప్రీతికొరకే కర్మలన్నింటిని చేయుచు వారు ముక్తులగుదురు. భయంకరమైన కర్మచక్రము నుండి బయటపడ దలచుకునే వానికి విష్ణుభగవానుని చరణకమలములే పరమ లక్ష్యము కావలెను. లేకపోయినచో అతడు అసురుడుగా మారవలసి వచ్చును.

వర్ణాశ్రమమును లేక సనాతన ధర్మమును అనుసరించు వారిని ఇప్పుడు హిందువులని పిలువబడుచుండిరి. ఎందుకంటే, వారి పూర్వికులు, ప్రత్యేకించి, ఉన్నత వర్ణములకు చెందినవారు అనగా బ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, వైశ్యులగు వారు తమ జీవితములను విష్ణుభగవానుని పైననే కేంద్రీకరించి యుండిరి. జీవితములోని ప్రతి స్థితిలోను ప్రత్యేకించి గృహస్థాశ్రమములో ప్రజలు తమ గృహములలో విష్ణుభగవానుని ఆరాధిస్తూ, అతని ప్రీతికొరకు భక్తియుక్త సేవను చేసెడివారు. నిజమైన భక్తులు కొందరు నేడు కూడ వీటిని కొనసాగించు చున్నారు. వారు భగవంతుని సేవకొరకే ధనమును ప్రోగుచేయు చుందురు. ఆ ధనముతో ధాన్యమును, కూరగాయలను కొని భక్తిపూర్వకముగా వాటిని వండి భగవంతునికి నివేదించుచుందురు. తదుపరి ఆ భక్తులు ఆ ప్రసాదమును భుజిస్తూ ఆదరించెదరు. ఈ కార్యము లన్నింటిలోను విష్ణుభగవానుడే భోక్త. భక్తుడు భగవంతుడిని ప్రసన్నుని చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించు చుండును. పూర్వము అటువంటి కార్యములకు తగిన అవకాశము లుండెడివి. ఇప్పుడు కూడ అనేక చోట్ల అటువంటి కార్యములు జరుగుచున్నవి. నిజమునకు, అటువంటి భక్తియుక్తసేవ యనునది సర్వకాల సర్వావస్థలలోను, మరియు సర్వులు చేయదగినది.

దేవాదిదేవుడైన విష్ణుభగవానుడే ప్రతి కార్యమునకు లక్ష్యము. కేవలము ఆ దేవాదిదేవుని ప్రీత్యర్థమే సమస్త కర్మలను చేయవలెను. అలా చేయుట వలన సకామకర్మ చక్రము నుండి విముక్తుడగుటకు మార్గమును సుగమము చేసుకో గలము. సకల ఉపకార పురోభివృద్ధి కార్యములను విష్ణుభగవానుని ప్రీతికొరకే చేయవలెనని ఆదేశించబడినది. మహర్షులు వేదవాక్యముల ననుసరించి ఇలా ప్రకటించిరి : "భగవంతుడగు విష్ణువు యొక్క చరణ కమలములను పొందుట

www.prabhupadatelugubooks.com

ముక్తితో సమానము.” కర్మయోగ ప్రక్రియ యొక్క అంతిమ లక్ష్యము విష్ణుభగవానుని తృప్తిపరచుటయే. అప్పుడు మానవుని కోరికలన్నీ వాటంతటవే నెరవేరును. ఈ విషయమును స్పష్టము చేయుచు శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు, ఒకవేళ కర్మను తన సంతృప్తి కొరకు చేయనిచో, అటువంటి కర్మలన్నీ పాపము మరియు పాపఫలములుగా పరిణమించును. అంతేకాకుండ, సమాజములో అవి ఉపద్రవము లను కూడ కలిగించును. భగవద్గీత(3.13) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబు తున్నాడు: “యజ్ఞమున ముందుగా అర్పింపబడిన ఆహారమును స్వీకరించుట వలన భగవద్భక్తులు సర్వవిధములైన పాపముల నుండి విముక్తు లగుదురు. ఇతరులు, తమ ఇంద్రియతృప్తి కొరకే ఆహారమును సిద్ధము చేసుకొనువారు కేవలము పాపమునే భుజింతురు.”

ఈ విధముగా ఆహారమును సిద్ధము చేసుకొని భుజించినచో, అది విష్ణు భగవానుని సేవయగును. అలా చేయుచున్నప్పుడు కొంత పాపము జరుగుచున్నట్లు కనిపించవచ్చును. కాని ఎవరైనను యజ్ఞము యొక్క ఉచ్ఛిష్టమును భుజిస్తూ దానిని గౌరవించినను అటువంటి వాడు సమస్త బంధములనుండి స్వయముగా విడివడి ముక్తుడగును. మనము జాగ్రత్తగా జీవించునప్పటికినీ, పాపముల నుండి రక్షింపబడుటకు ప్రయత్నించుచు కచ్చితముగా అహింసా మార్గమును అనుసరింప వచ్చును. జాగ్రత్తగా నున్నప్పటికినీ కూడ మన జీవితము కర్మఫలచక్రము చేత నియంత్రించబడును. కాబట్టి, మనము కోరక పోయినను పాపములను చేయవలసి వచ్చును. మన వ్యాపార వ్యవహారములలోను, సాధారణ మానవ సంబంధముల లోను, నిత్యకార్యములలోను ప్రత్యేకించి రాజనైతిక, పరిపాలనా కార్యములలో మనము అనేక పాపములను చేస్తుంటాము. అహింసను సమర్థించునపుడు గొప్పగా మాట్లాడుట మంచిదే కావొచ్చును, కాని నిజజీవితములో మానవుడు హింసతో కూడిన కార్యములను చేయవలసి వచ్చును. వివిధ పాపముల నుండి రక్షింప బడవచ్చును, కాని 'పంచసూన' అనగా పంచమహా పాపముల నుండి రక్షింపబడుట అసంభవము. అవి మార్గములలో నడుచునప్పుడు, మనకు ఇష్టము లేకపోయినను అనేక చీమలను తొక్కి చంపుతుంటాము. ఇంటిని శుభ్రము చేయునపుడు అనేక కీటకములను చంపుచుందుము. ధాన్యమును విసురునప్పుడు, నిప్పురాజేయు నప్పుడు అనేక సూక్ష్మజీవులను మనము నాశనము చేస్తుంటాము. ఈ విధముగా దైనిక కార్యములను చేయుచు, హింస చేయుటకు కారకులమగుతూ అనేక అమాయకమైన ప్రాణులను చంపుచుందుము. ఈ విధముగా తెలిసోతెలియకో

పాపములను చేయుచుందుము. ఇలా మానవునిబుద్ధి తనకొరకు అహింసా పథమును అనుసరించదలచును. అందుకు ఏదో ఒక ధర్మమును సృష్టించుకొనును. కాని అది ఒకరికి ప్రయోజనమును, మరొకరికి కష్టమును కలిగించును.

మనస్సులోని నమ్మకముల వలన ఉత్పన్నమైన విపత్తుల నుండి బయట పడుట అసంభవము. మానవుడు రూపొందించిన నియమముల కనుగుణముగా, ఒకవ్యక్తి మరొక వ్యక్తిని హత్య చేసినచో అతనికి ఉరిశిక్ష విధింపబడును. కాని జంతువులను వధించినప్పుడు, ఆ వ్యక్తికి విరుద్ధముగా ఏ చర్యయు తీసుకోబడుట లేదు. కాని విధివిధానము అటువంటిది కాదు. మానవునిగాని, జంతువునుగాని వధించినప్పుడు భగవంతుని నియమము ఆ హంతకునకు దండన విధించును. ఈ రెండు రకాల హత్యలకు దండన గలదు. ఏ విధమైన ఆటంకము లేకుండ పాపములు కొనసాగించ వచ్చునని నాస్తికులు భగవంతుని అస్తిత్వమును తిరస్కరించెదరు. గృహస్థులు తమ నిత్యకర్మలను నిర్వర్తించునప్పుడు తెలిసోతెలియకో అనేక అమాయకపు ప్రాణులను చంపుతూ అనేక పాపములను మూటగట్టు కొందురని అన్ని ప్రామాణిక శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. ఈ పాపముల నుండి విడివడుటకు గృహస్థులు కొన్ని యజ్ఞములు చేయవలెనను ఆదేశము గలదు. విష్ణుభగవానునకు అర్పించిన ఉచ్ఛిష్టమును భుజిస్తూ, దానిని ఆదరించుట వీటిలో మొదటిది. స్వార్థముగల గృహస్థుడు విష్ణుభగవానుని సేవకొరకు భోజనమును సిద్ధము చేయకుండ, కేవలము తన ఇంద్రియ తృప్తికొరకే చేసుకొనినచో, భోజనమును సిద్ధము చేయునపుడు, మరియు భుజించునపుడు కలుగు సకల పాపకర్మల ఫలితములను అనుభవింపవలసి వచ్చును. ఇదియే విధి విధానము. అందుచేత పాపముల నుండి విముక్తిని పొందుటకు వైదిక ధర్మమును అనుసరించు వారు తమ గృహ కార్యములన్నింటనీ భగవంతుడగు విష్ణువు యొక్క సేవకు అంకిత మివ్వవలెను.

కాబట్టి, సమాజ నాయకులకు తమ సొంత ప్రయోజనము కొరకు, తాము మార్గదర్శన మొనరించు వారందరి శ్రేయస్సును కోరి భగవంతుడగు విష్ణువు ప్రీత్యర్థము భక్తియుక్తసేవ నొనరింప వలెనని సలహా ఇవ్వబడెను. భగవద్గీత (3.21) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు అర్జునునితో ఇలా పలికెను : "శ్రేష్ఠుడైన వ్యక్తి ఎట్టి కార్యములను చేయునో వాటినే సామాన్య మానవులు అనుసరింతురు. తన ఆదర్శవంతములైన కర్మముల ద్వారా దేనిని అతడు ప్రమాణముగా నిర్ణయించునో దానినే లోకమంతయు అనుసరించును." ఎందుకంటే, అందరూ వారిని

ఉదాహరణగా తీసుకుంటారు. అందుచేత ఈ సమాజమును గురించి ఆలోచించు నాయకులు భగవంతుడగు విష్ణువు యొక్క భక్తియుక్తసేవ విధానమును చక్కగా అభ్యసించవలెను. ఇది వారి కర్తవ్యము. సమాజ శ్రేయస్సు కొరకై భక్తియుక్తసేవ జ్ఞానమును ప్రబోధించు విశ్వవిద్యాలయములను నెలకొల్పుట నేడు ఎంతయినా అవసరము.

నేడు సమాజములో విద్వాంసులమని, నాయకులమని చెప్పుకొను వారు ఇతరులకంటె కూడ భగవానునకు గొప్ప శత్రువుగా మారిన రోజులు వచ్చేసినవి. ఇది మిక్కిలి శోచనీయము. అటువంటి వారు విష్ణుభగవానుని ప్రీతికొరకు భక్తియుక్త సేవను ఎలా చేయగలరు? భక్తియుక్త సేవను చేయనిచో, వారు చేయు అనేక పాపముల నుండి ఎలా రక్షింపబడుదురు? విద్వాంసులు భగవంతుడగు విష్ణువు సర్వవ్యాపియగు పరమ సత్యము మరియు అతడే సాకార నిరాకారమను రూపములలో అంతటా వ్యాపించియున్నాడని ప్రకటించుటకు సమ్మతించనిచో, ఇక అప్పుడు సామాన్య మానవులు అతి రహస్యమగు విషయ వస్తువునెట్లు అర్థము చేసుకోగలరు? దేవాదిదేవుడే ప్రతి వస్తువునకు సర్వాధిపతి. మనము ఈ జగత్తునకు భోక్త లేదా యజమాని స్థితిని పొందలేము. కేవలము, మనము ఆ ప్రభువు మనకు తన ఉచ్ఛిష్ట రూపమున దయతో ప్రసాదించిన దానిని మాత్రమే స్వీకరించవలెను. మనము ఇతరుల సంపదలను ఎప్పుడును ఆశించరాదు. ఈశోపనిషత్తు(1) ఇలా చెప్పుచున్నది :

> "ఈ విశ్వములో గల చేతనాచేతన వస్తువులన్నీ భగవంతునికే చెంది, ఆయన చేతనే నియమించ బడుతున్నాయి. అందుచేత, మానవుడు తన కొరకే కేటాయించబడిన వాటిని తనకు కావలసిన వస్తువులను మాత్రమే స్వీకరించాలి. ఎవరూ కూడా ఇతరుల వస్తువులను స్వీకరించ కూడదు. అవి ఎవరికి చెందినవో తెలుసుకుని ఉండాలి."

సమాజములోని నాయకులు తమ కర్మల నన్నింటికి విష్ణుభగవానుని కేంద్రముగా చేసుకొనినప్పుడే, వారికి మరియు వారి ననుసరించు వారికినీ గొప్ప అదృష్టము మరియు ఫలితములు కలుగును. కాని ఈ సమాజ నాయకులు విష్ణువు ప్రీతికొరకు కర్మలను చేయుటకు బదులుగా తామే విష్ణువు అని మోసగిస్తూ, తమను అనుసరించువారితో పూజలందుకొంటూ ధనమును, ప్రశంసలను పొందుదురు. దానినే ఉచ్ఛిష్ట రూపమున వారికి తిరిగిస్తుంటారు. అప్పుడిక ఇతరులు వారి

www.prabhupadatelugubooks.com

ఆడంబరముతో కూడిన త్యాగమునకు ఆకర్షితులై, వారిని అనుసరించుచు తమ వినాశనమును తామేకొని తెచ్చుకొందురు. దీనికంటే గొప్పదేదియు వారికి లభించదు. అటువంటి నాయకులు అజ్ఞానులై ముఖస్తుతిని చేస్తూ తమ అనుచరులను ప్రేరేపించి, అనేక పాపకర్మలను చేయుటకు వారిని ప్రోత్సహించు చుందురు. ఇలా స్వార్థపరులగు సమాజములోని నేతలు తమ కీర్తిని, గౌరవమును, సంపదలను పెంచుకొనుటకు తమ అనుచరులను సర్వనాశనము చేయుచుందురు. దురదృష్టము కొద్ది అటువంటి నాయకులు తమ కీర్తి, గౌరవము, సంపదలు తమ మృత్యువుతో పాటు కాలి బూడిదై పోవునని, అవి తుచ్ఛములని ఎరుగరు. కాని ఈ తాత్కాలికమైన భౌతిక ప్రయోజనముల కొరకు ఈ పాపపూరితమైన కార్యములను ఆచరించినప్పుడు, అవి సూక్ష్మదేహములో అనగా మనస్సు, బుద్ధి, మిథ్యాహంకారములతో కూడి కలసిపోవును. మరియు వాటి ఫలితములన్నీ భవిష్యత్తులో చేయబోవు ఇతర పాపకర్మలకు బీజములగును. అందుచేత పునర్జన్మలనే కర్మఫలమనే చక్రములో ఆత్మ బంధింపబడి, బలవంతముగా అది జీవుడిని విభిన్న జీవయోనులలో పరిభ్రమించేలా చేయును.

www.prabhupadatelugubooks.com

భౌతిక రోగమునకు చికిత్స ఎట్లు చేయవలెను

సమాజములోని నాయకుల ఆదేశములను, నిర్ణయములను ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారములేని సాధారణ జనులు పాటిస్తుంటారు. కనుక సమాజములోని నాయకులు బాధ్యతాపూర్వకముగా నడుచుకోవలెనని సలహా ఇవ్వబడినది. ఆ నాయకులు కర్మయోగలోని ఉపదేశములను శ్రద్ధగా పాటించినప్పుడు, సుఖ సంతోషములను పొందుటకు మార్గము తెరువబడును. మొదట తమ రోగమునకు స్వస్థత చేకూర్చుకొను సామర్థ్యమును సంపాదించు కోలేనప్పుడు, ఇక ఇతర అనేక రోగులకెట్లు చికిత్స చేయుదురు? ఇది సరియైన పద్ధతికాదు. ముందుగా ఈ నాయకులు తమ జీవితములలో కర్మయోగ నియమములను పాటించవలెను. అప్పుడే వారు ప్రజల రోగములను గుర్తించగలరు. దాని తరువాత ఔషధమును నిర్ధారించుటకు వీలగును. సరియైన ఆహారమును ఇవ్వవలెను. దుఃఖితులైన ప్రజలకు ఇంద్రియతృప్తిని కలిగించు చికిత్స చేసినచో, వానికి స్వస్థత చేకూరదు సరికదా, రోగమింకను అధికమగును. చికిత్స చేయు వైద్యునకు ఆ రోగము తగిలి చివరకు దానివలన అతడు కూడ మరణించును.

విష్ణుభగవానుని విస్మరించుట యనునది మానవ సమాజమునకు గల నిజమైన రోగము. ఈ రోగమునకు చికిత్స చేయకుండా రోగులకు పై పైన తాత్కాలిక ఉపచార మొనరించినచో, దానివలన కొంత విశ్రాంతి, సుఖము కలుగవచ్చునేమో కాని దానిమూలముగా రోగము శాశ్వతముగా తొలగింపబడదు. రోగి తనకు తగిన ఔషధమును, ఆహారమును కోరినప్పుడు, అతనికి వాటిని సమకూర్చుటకు బదులు ఇవ్వకూడని ఔషధమును, ఆహారమును ఇచ్చినచో వాడు మృత్యుముఖములో పడుట నిశ్చయమగును.

భగవంతునకు సమర్పించిన ఆహారము అనగా ప్రసాదము రోగుల కందరకును మంచి ఆరోగ్యకరమైన ఆహారమగును. భగవానుని లీలలను శ్రవణము చేయుట మరియు వాటి మహిమలను స్తుతించుట, భగవంతుని శ్రీ విగ్రహములను దర్శించుట, అర్చించుట, భగవంతుని పట్ల సంపూర్ణ శరణాగతిని కలిగియుండుట యనునది అన్నిటికంటే శ్రేష్ఠమైన ఔషధము. అది రామబాణము వంటి ఔషధము. ఈ కర్మ లన్నియును సమృద్ధిని కలిగించు సురక్షితమైన మార్గములు. ఇతర కర్మలు ఆపదలను తెచ్చిపెట్టును. భగవంతుని కోసమే చేయు భక్తియుక్త సేవలు సమాజమునకు ఎటువంటి హానిని కలిగించవు. అంతేకాదు, అవి చక్కని అవకాశములను, వరాలను సమకూర్చు యుగమునకు నాంది పలుకును. అవసరవాదులు, ఆర్థిక పండితులు ఈ సత్యములను ప్రశాంతచిత్తముతో పరిశీలించ వలెను.

సమాజములో గొప్ప వారైనటువంటి మహాత్మగాంధి మొదలగువారు శాంతియుత సమాజమును ఏర్పాటు చేయుటకు వివిధ రకాలుగా ప్రయత్నించిరి. కాని ఆధ్యాత్మిక దృష్టి ననుసరించి వారి ప్రయత్నములు వికసించినవి కావు; మరియు సాధువుల చేత ప్రవచించినవి గాని, ఆశీర్వదింపబడినవి గాని కావు. అందుచేత అవి సఫలములు కాలేకపోయెను. భవిష్యత్తులో కూడా అవి ఫలింపవు. అద్వైత వాదుల లేక మాయావాదుల ఈశ్వరుడు తినలేడు, త్రాగలేడు, చూడలేడు, వినలేడు. ఊహాగానాలతో కల్పింపబడిన రూపములేని వారి ఈశ్వరుడు ఎప్పుడునూ విశ్వమునకు శాంతిని సమకూర్చలేడు. ఇంద్రియములు లేని ఆ ఈశ్వరుడు జీవుల కష్టములనెట్లు చూడగలడు. వారి హృదయ ఆవేదనను మరియు ప్రార్థనలెట్లు వినగలడు? ఆధ్యాత్మిక సత్యాన్వేషణ పేరుతో అటువంటి రూపములేని ఈశ్వరపూజ ప్రపంచములో అమంగళములనే సృష్టించును. అవి ఎప్పుడును మంగళప్రదములు కావు. మాయావాద సిద్ధాంతములో శుద్ధజ్ఞానమును గురించిన పరిశీలన చేసినప్పుడు పరమసత్యము యొక్క నిజస్వభావము కొంత వెలుగులోకి రావచ్చును.

www.pibhupadatelugubooks.com

కాని వారు పరమ సత్యము యొక్క సాకారములోని రహస్యకరమైన విషయములను పరిపూర్ణముగా ప్రకటించ లేకపోవుచున్నారు. వీరి సారములేని ఈ శుష్క జ్ఞాన వ్యాఖ్యలు తమ లక్ష్యమును అనగా పరమసత్యము యొక్క సంపూర్ణ జ్ఞానమును పరిపూర్ణముగా తెలుపుటలో వెనుకబడియే యుందురు. అందుచేత మహాత్మాగాంధి వంటి నాయకులు దేవాదిదేవుడు నిరాకారుడు కాదనే అనుభూతిని పొందినప్పుడు, వారివలన మానవసమాజమునకు నిజమైన లాభము చేకూరగలదు.

బద్ధజీవులు భౌతికమైన ఈ దేహమును, మనస్సును నియంత్రించుటలో మంచి నేర్పరులు. భౌతికవాదులు తమ కార్యకలాపములకు అతీతముగా గల దానిని చూడలేరు. భౌతిక ప్రపంచము మాత్రమే కాకుండ ఆధ్యాత్మిక ప్రపంచము కూడ కలదని వారు విశ్వసించలేరు. ఈ భౌతికవాదులు పూర్తిగా దేహాత్మబుద్ధినే కలిగి యుందురు. వీరు పశువులతో సమానము. కేవలము తినుట, నిదురించుట, సంభోగ మొనరించుట, తమనుతాము రక్షించు కొనుటయే చేయుదురు. వారు ఈ నాలుగు పాశవిక కోరికలను తృప్తి పరచుకుంటూ పాపపుణ్య కర్మలలోని అంతరమును తెలుసుకొను శక్తిని కోల్పోవుదురు. స్వల్పమైన ఇంద్రియ తృప్తికొరకు నిరంతరము ప్రయత్నించు చుందురు. కాని వారి ప్రయాసలన్నీ నిష్ఫలమగును. ఆధునిక శాస్త్రవేత్తలనేకులు ప్రయోజనములేని హానికరమైన స్థూల కార్యకలాపము లను సౌకర్యవంతములుగా చేయుటకు పురోహితుల వేషములను ధరించెను. ఇంద్రియములను రెచ్చగొట్టుటకు కావలసిన అనేక రకాల వస్తువులను మాత్రమే ఈ వైజ్ఞానికులు మనకు అందిస్తున్నారు. కాబట్టి భౌతికవాదుల మధ్య వికృతమైన పోటీభావము ఉత్పన్నమైనది. సమాజములో చెడు వాతావరణ మేర్పడినది. ఇంద్రియములకు సంబంధించిన కార్యకలాపముల వలన స్వేచ్ఛాస్వతంత్రుల మయ్యేదమని వారు ఆలోచిస్తుంటారు. కాని నిజమునకు వారు సంకెళ్ళతో మరింత బలముగా బంధింప బడుచున్నారు. వారు ఎంత అధికముగా సంపదలను కూడ బెట్టుదురో, వారికి అంతే అధికముగా చింత కూడ కలుగును. దుష్ప్రవర్తన ఏర్పడును. ఏకైక భోక్త యగుటకు, భగవంతుని పదవిని చేజిక్కించు కొనుటకు ఎంత అధికముగా ప్రయత్నించుదురో, అంతే అధికముగా మృత్యు ముఖములోనికి ప్రవేశింతురు. ఈ కార్యకలాపములు దేహపోషణయనే సులభమైన కార్యమును కూడ మిగుల కష్టసాధ్యమగునట్లు చేయుచున్నారు.

ఈ స్థూల భౌతికతావాదులలోని హీనవర్గము వారికంటే కూడ వారిలోని కొంత ఉన్నతవర్గము వారు పునర్జన్మలను విశ్వసించెదరు. దానము వంటి పుణ్య

www.prabhupadatelugubooks.com

కర్మలను చేయు సకామకర్ములు, రాబోవు జన్మలో తమకు విలాసవంతమైన ఇంద్రియ భోగములు కలుగవలెననే, ఏకైక తలంపును కలిగియుందురు. ఈ భౌతికవాద కర్ములలో ఎవ్వరును కూడ పాపపుణ్యకర్మలు రెండును బంధమునకు కారణమని తెలుసుకోలేక పోతున్నారు. నిష్కామ భావముతో చేయబడు కర్మయోగ సర్వోత్తమ కర్మయని ఈ భౌతికవాదు లెరుగరు. అందుచేత ఈ భౌతిక సంసారములోని కర్మయోగులు స్థూల భౌతికవాదివలె ఆసక్తులై యున్నారని వారనుకుంటారు. కాని కర్మయోగికి గల ఏకైక లక్ష్యము సమాజములోని మానవుల శ్రేయస్సు కోరి ఉపదేశించుటయే. దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(3.25)లో చెబుతున్నట్లుగా : "పామరులు కర్మఫలములందు ఆసక్తిగలవారై తమ కర్మనొనరించు రీతి, విద్వాంసుడైనవాడు సామాన్యజనులను ధర్మమార్గమున ప్రవర్తింప జేయుట కొరకై ఆసక్తి రహితముగ కర్మనొనరింపవలెను."

పరమసత్యపు జ్ఞానము కలిగిన సాధుపురుషులు కూడ ఇతరుల వలననే తమ దేహములను పోషించు కొనుచుందురు. కాని భేదమేమటంటే, వారి కర్మలన్నియు విష్ణుభగవానుని సంతృప్తి పరచుటకొరకై యుండును. సాధువుల కర్మలు కూడ తమ కర్మల వంటివేనని సామాన్య మానవులు తప్పుగా భావింతురు. నిజానికి సాధువులు కర్మయోగము నొనరించెదరు. సకామకర్మను కాదు.

ప్రస్తుతము ఆధునిక మరియు సాంకేతిక విజ్ఞానమనునది అనేక రూపము లలో ఈ ప్రపంచములో వ్యాపించు చున్నది, అందుచేత సమాజము కర్మచక్రమనే విష వలయములో మరింతగా చిక్కుకు పోవుచున్నది. విశాలమైన కర్మాగారములు, విశ్వవిద్యాలయములు, వైద్యశాలలు మొదలగునవి నిశ్చయముగా సమాజమును కర్మచక్రములో మరింతగా చిక్కుకొని పోవునట్లు చేయుచున్నవి. పూర్వపు రోజులలోని స్థూల భౌతికతావాదుల కార్యనిర్వహణ ఇంతటి విశాలము, జటిలమైన వ్యవస్థను ఎప్పుడును చూడలేదు. ఘోరమైన చెడు సాంగత్యము అమాయకులైన ప్రజలను చెడు కార్యకలాపములలో గట్టిగా బంధించెను. కాని విద్వాంసులైన వ్యక్తులు అనగా కర్మయోగులు సమాజమునకు భగవంతుని ప్రీతికొరకు కర్మలను ఎలా చేయవలెనో తెలియజేయగలరు.

పూర్వము మునులు దాదాపు ప్రతియింటా విష్ణుభగవానుని శ్రీ విగ్రహమును ఆరాధించునట్లు ఏర్పాట్లను చేసియుండిరి. అందుచేత ప్రజలకు కర్మయోగు లగుటకు అనుకూల వాతావరణ మేర్పడి యుండెడిది. అలాగే, ఇప్పుడు కూడ పెద్ద పెద్ద కర్మాగారములలో, వ్యాపారసంస్థలలో, వైద్యశాలలు మొదలగువాటిలో వెంటనే

విష్ణుభగవానుని పూజించి, సేవించు ఏర్పాట్లను చేయు అవసరము ఎంతయిన కలదు. దీనివలన ఆధ్యాత్మిక పతాకము క్రింద ప్రజలలో నిజమైన సమైక్యతను గట్టిగా స్థాపించుటమనేది జరుగును. భగవంతుడగు నారాయణుడు దరిద్రుడు కాదు. అతడు ఈశ్వరులకే ఈశ్వరుడు పరమేశ్వరుడు. దరిద్రులే 'నారాయణు'లని చెప్పుటకు ప్రయత్నించుట మూర్ఖత్వము. ప్రస్తుతము కూడ భగవంతుని పూజించి సేవించుటకు విస్తృతమైన ఏర్పాట్లను చేయవలెను. ప్రతి మానవుడు దరిద్రునితో సహా అందరు దీనివలన ప్రయోజనమును పొందగలరు. దేవాదిదేవుడు అనేక రూపములలో ప్రకటితుడగును. కాని ఋషులు సాధారణముగా, ఆ భగవానుని అనేక రూపముల నుండి మూడురూపములను, శ్రీ విగ్రహముల రూపములలో సేవించి పూజించుటకు అంగీకరించిరి. వారు శ్రీ లక్ష్మీనారాయణులు, శ్రీ సీతారాములు, శ్రీ రాధాకృష్ణులు–ఈ మూడు యుగళజంటల శ్రీ విగ్రహములను భారతదేశ ఉప మహాద్వీపములో విస్తృతముగా పూజించుట జరుగుచున్నది. కనుక పెద్దపెద్ద కర్మాగారముల వ్యాపారసంస్థల యజమానులను వారు తమ తమ సంస్థలలో ఈ మూడు శ్రీ విగ్రహములలో ఏ ఒక్కదానినైనను పూజిస్తూ సేవించే ఏర్పాట్లను చేయవలెనని ప్రార్థించుచున్నాను. అప్పుడు ఆ యజమానులు ప్రతి ఒక్కరికి ప్రసాదమును పంచవచ్చును. ఈ విధమగు అభ్యాసము వలన యజమానుల, కార్మికుల మధ్య గల ఎటువంటి భేదములైనను సమసిపోవును. ఎందుకనగా, ఇరువురును కర్మయోగు లగుదురు.

కర్మాగారములో ఎక్కువమంది కార్యకర్తలు, శ్రామికులు మంచి నడవడికను కలిగియుండరు. కాబట్టి వారు భ్రష్టులగుదురు. వారిని నిర్లక్ష్యము చేసినచో వారి సంఖ్య అధికమగును. అప్పుడు ప్రపంచ భవిష్యత్తు సంపన్నమై భోగభాగ్యములతో వర్ధిల్లలేదు. యజమాని తమ శ్రామికులకు, కార్యాలయ ఉద్యోగులకు ప్రసాదమును వితరణ చేసినచో దాతయును, దానిని స్వీకరించువాడును ఇరువురును క్రమముగా పవిత్రులగుదురు. భగవంతుని పట్ల మిక్కిలి ఆసక్తిగల వారగుదురు. అప్పుడు సమాజ మంతయు ఉన్నతమైన నాగరికతను, ఐకమత్యమును కలిగియుండును. మరోవైపు తమ స్వార్థ ప్రయోజనములను నెరవేర్చుకొను ప్రయత్నములో యజమానులు ఐకమత్యమును మరియు శాంతి భావమును ఏర్పరచినను, అది తాత్కాలికమే కాకుండ ఉపద్రవములుగా రూపొందును. ఈ యజమానులు పతితులైన శ్రామికులను తమ వ్యక్తిగత స్వార్థము కొరకు ఉద్యోగముల నుండి తొలగించెదరు. అందుచేత యజమానులకు గాని శ్రామికులకు గాని ఎటువంటి

www.prabhupadatelugubooks.com

ప్రయోజనము చేకూరదు. దీనితో కార్మికులు వెంటనే తమ యజమానులకు శత్రువులుగా మారుదురు.

కార్మికులు మరియు వారి అధికారులు భగవంతుడగు విష్ణువు ప్రీతికొరకు కర్మలను చేయరు. అందుచేత అది భగవంతునకు కష్టప్రదమగును. దాని పరిణామము వాదవివాదములకు నిలయమై పరస్పర గొడవలకు దారితీయును. దానితో సమాజములో భయంకరమైన పరిస్థితులు నెలకొనును. సామ్యవాదులు, సమాజవాదులు తమ 'వాద'ములను బలపరచు కొనుటకు తమ బలమును, బుద్ధిని, ప్రాణములను కూడ పణముగా పెట్టుదురు. బోల్సేవికులు తిరుగుబాటు చేసి, గొప్ప ఐశ్వర్యముతో కూడిన గృహస్థజీవిత స్వప్నమును నెరవేర్చెదమని ప్రజలకు నచ్చజెప్పి రష్యాదేశవ్యవస్థను ఛిన్నాభిన్నము చేసిరి. కార్మిక యూనియన్ పరిషత్తులు తమ యజమానులతో నిరంతరము పోట్లాడుచుండిరి. ప్రతిఒక్కరు కర్మయోగను అనుసరించవలెను. అనగా భగవంతుని ప్రీతికొరకై కర్మలను చేయవలయును. అదే జటిలమైన ఈ సకల సమస్యలకు ఒకేఒక సులభమైన సమాధానము.

ఒకరికొకరు గట్టి ఐకమత్యముతో కూడిన సంబంధము నేర్పరచుకొనుటకై చేయు మానవ ప్రయత్నములోని చరమదశయే ఐక్యరాజ్య సమితిని స్థాపించడ మైనది. ఈ ఏర్పాటు కుటుంబవ్యవస్థ యొక్క ఆలోచనా విధానము మీద ఆధారపడి యున్నది. ఈ కుటుంబ వ్యవస్థ క్రమముగా విస్తృతమైన విశాల సముదాయముగా, గ్రామముగా, రాజ్యముగా, దేశముగా చివరకు మహాద్వీపముగా పరిణమించి ఐక్యరాజ్య సమితి ఏర్పడుటకు ఇది ఒక కారణమైనది. చివరకు ఈ కేంద్రము యొక్క ఆకర్షణ ఏమిటి? ఈ విస్తృతమైన ప్రక్రియను కనుక తలక్రిందులుగా చేసి చూసినచో దీనికి మూల కేంద్రబిందువు మానవ దేహమగును. దేహములో ఇంద్రియములే ప్రధానములు. ఇంద్రియముల కన్నను మనస్సు ప్రధానమైనది తరువాత బుద్ధి, మరియు చివరగా మిథ్యాహంకారము. వీటన్నిటి కన్నను ఆత్మయే అత్యధిక మహత్తును కలిగియున్నది. ఈ శుద్ధమైన ఆత్మ విష్ణుభగవానుని భిన్న అంశము. అందుచేత చివరకు విష్ణుభగవానుడే ప్రతి వస్తువునకు మూలము లేక ఆది కారణమని నిర్ణయించబడినది. ఈ కారణము చేతనే ప్రహ్లాదుడు ఇలా తెలిపెను:

"భౌతిక జీవితములోని విషయభోగములనే సంకెళ్ళలో గట్టిగా బందీలై,
భౌతిక ఇంద్రియ విషయాసక్తులై, కాముకులై అంధులైనటు వంటివారిని

తమ గురువులుగా లేక నాయకులుగా అంగీకరించు మానవులు, భగవద్ధామమును మరియు విష్ణువు సేవలో నిమగ్న మగుటయే తమ జీవితలక్ష్యమను విషయమును అర్థము చేసుకొనలేరు." (శ్రీమద్భాగవతము 7.5.31)

మూలకేంద్రమగు ఆ భగవానునివైపు దృష్టిసారించ లేకపోవుట వలననే, బాహ్యావస్తువుల పట్ల ఆకర్షితులైన వారు మిథ్యయైన తప్పుద్రోవను పట్టి దిక్కుతోచని స్థితికి లోనగుదురు. అనగా, వీరు కళ్లుండికూడా గ్రుడ్డివారగుదురు. అందుచేత సమాజము వీరినుండి ఏ జ్ఞానమును, మార్గదర్శకత్వమును ఆశించదు. ఈ గ్రుడ్డి వారు ఇతర గ్రుడ్డివారలకు మార్గమును చూపించెదమని, ప్రయోజనమును చేకూర్చెదమని ఎంతో కపటముగా నటించెదరు. నిజమునకు వీరు పూర్తిగా విధి యొక్క ఇచ్ఛతో నియంత్రింప బడుదురు. విష్ణుభగవానుడు, పరమసత్యమే ప్రతి వస్తువునకు మూలకారణమని తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించవలెను. ఆ పరమ సత్యము యొక్క సంపూర్ణ రూపమే శ్రీకృష్ణభగవానుడు. విష్ణుభగవానునికి కూడ అతడే మూలము. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.7) లో ఇలా చెబుతున్నాడు : "ఓ ధనంజయా! నన్ను మించిన సత్యమేదియును లేదు."

సమస్తమునకు మూలకారణము నిశ్చయముగా, స్వయముగా సర్వాకర్షకుడు, దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడే. పరమపురుషుడు. పరమసత్యము యొక్క సకల అంశములకు, అవతారములకు మూలకారణము శ్రీకృష్ణభగవానుడేనని, మహర్షు లందరు తమలోతాము అనేక సంప్రదింపులు చేసుకొని ఈ నిర్ణయమునకు వచ్చిరి. ఈ విషయమును శ్రీమద్భాగవతము(1.3.28) లో ప్రకటించెను : "పైన తెలిపిన సమస్త అవతారములు భగవానుని అంశలు లేక అంశాంశలు. కానీ సమస్తమునకు శ్రీకృష్ణభగవానుడే మూలము..." మున్ముందు మనము భగవంతుడగు విష్ణువు యొక్క అవతారముల గురించి విస్తృతముగా చర్చించుకుందాము, కాని ఇప్పుడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమసత్యము యొక్క సర్వోత్కృష్ట రూపమని నిరూపించెదము. ఇది 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.1) లో ఇలా నిర్ధారించబడెను : "గోవింద నామముతో ఖ్యాతికెక్కిన శ్రీకృష్ణుడే పరమేశ్వరుడు. అతడు సచ్చిదానంద విగ్రహుడు. అతడు జగత్తునకే మూలమైనవాడు. ఆయనకు ఆది అనునది లేదు. సమస్త కారణములకును మూలకారణమైనవాడు అతడే."

ఈ విధముగా, మనము భౌతిక దేహమును మరియు ఈ దేహ సంబంధములను అధిగమించినప్పుడు, ఆదిపురుషుడు, శ్రీకృష్ణభగవానుని మాధ్యమముగా జీవులందరికి సంబంధించిన వారమగుదుము, శాశ్వతసత్య సంబంధ మేర్పడును. అప్పుడు సోదరభావము మరియు సమానత్వము యొక్క నిజమైన అర్థము మనకు స్పష్టమగును.

జీవుల నిజస్వరూప స్థితి

తన సోదరియొక్క భర్త(బావగారు)తో ఒకవ్యక్తి సంబంధము, తన సోదరి యొక్క సంబంధము మీద ఆధారపడి యుండును. సోదరితో వివాహము జరుగక ముందు బావగారు అతనికి పూర్తిగా అపరిచితుడు. అతని పిల్లలు మేనల్లుండ్రు, మేనకోడండ్రతో కూడ తన సంబంధము తన సోదరిమీదనే ఆధారపడి యుండును. అలాగే జాతుల, రాష్ట్రముల మధ్య సంబంధము లేర్పడును, అవి జన్మించిన దేశమునకు కేంద్రితమై యుండును. అందుచేత భారతీయులు, బెంగాలీలు, పంజాబీలు, జర్మనులు మొదలగువారు గలరు. మత విశ్వాసములపై సంబంధము లను కేంద్రీకరించినచో హిందువులు, ముస్లిములు, క్రైస్తవులు మొదలగువారుగా ఏర్పడుదురు. కాని ఆత్మయొక్క ఈ అంశ రూపములను పెంపొందించుటకు ఎంత ప్రయత్నము చేసినను మనము సూక్ష్మాతి సూక్ష్మముగా అణు అంశలుగానే యుండి పోయెదము. భగవంతుని యొక్క విభిన్నాంశలమై యుండి కూడ మనము అతడి సేవను ఆశించనిచో, మనము మన నిజ స్వరూపమును కోల్పోయి అజ్ఞానములోకి పతనమవుదుము. దీనికి తగిన దృష్టాంతము దేహము యొక్క కార్యప్రణాళికయే. ఏ అవయవమైనను తనకు నియమించిన కార్యమును చేయుటకు తిరస్కరించినచో, దేహమునకు ఆ అవయవము నిరుపయోగమగును. అలాగే, మనకర్మలు శ్రీకృష్ణుని కేంద్రముగా చేసుకొననిచో అవి వ్యర్థములగును. శ్రీకృష్ణభగవానుని సేవ చేయుటయే ఆత్మ యొక్క నిత్య స్వరూపస్థితి. నిజానికి, మనము శ్రీకృష్ణభగవానునకు నిత్య దాసులుగా కార్యములను చేయు నిజస్థితిని నిరాకరించుట వలననే సమస్త దుఃఖ ములు కలుగుట ప్రారంభమగును. కాబట్టి, తమ నిజస్వరూప స్థితిలో తిరిగి నెలకొనుట సకలజీవుల కర్తవ్యము. ఈ లక్ష్యమును సఫలమొనర్చు దిశలో కర్మయోగను అమలు పరుచుటయే మొదటి అడుగగును. శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల 20.117) లో ఇలా తెలుపబడినది : “జీవుడు శ్రీకృష్ణుని నిత్యదాసుడనను

www.prabhupadatelugubooks.com

విషయమును మరచిపోయెను కనుక, అతని మెడలో మాయ యొక్క సంకెళ్ళు తగిలించ బడెను."

సాధారణముగా, ప్రజలు అజ్ఞానులు మరియు వారు సకామకర్మలకు అలవాటు పడియుందురు. కాబట్టి వారి మనస్సులకు ఎటువంటి కలతలను కలిగించకుండ, మానవుని నిజస్థితి శ్రీకృష్ణభగవానుని యొక్క దాసులని వివరించుచు కర్మయోగి వారికి ప్రయోజనమును చేకూర్చును. మరియు భగవద్గీత(3.26) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా ఆదేశించెను :

> "విధ్యుక్త ధర్మముల ఫలములయెడ ఆసక్తి కలిగిన పామరుల మనస్సును కలతపడు రీతిగా విద్వాంసుడు వారిని కర్మ మానుమని ప్రేరేపింప కూడదు. అందుకు భిన్నముగా అతడు భక్తిభావముతో కర్మనొనరించుచు(కృష్ణ చైతన్యము క్రమముగా వృద్ధియగుటకు) వారిని వివిధ కర్మలలో నియుక్తులను చేయవలెను."

సకామకర్మల యందు ఆసక్తులైనవారిని శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్న మగునట్లు చేయుట ఎంతో కష్టము. సకామకర్ములైన వారిలో అత్యధికులు మూర్ఖులు, పతితులు, పాపులుగా యుండుటయే దీనికి కారణము. కాబట్టి వారి కర్మలన్నీ కామవాంఛతో, చెడు చేత ప్రేరేపితములై యుండును. అందుచేత వారి బుద్ధి, వారి విశేష సామర్థ్యము భగవంతుని విరోధించుటలో లగ్నమై, సంపూర్ణముగా మాయకు వశులవుదురు. అందుచేత వారు తమకుతామే భగవంతులమని భావిస్తుంటారు. భగవంతునికి తక్కువలోతక్కువ గొప్ప ప్రతిస్పర్థియైన శిశుపాలుని వంటి అసురునిగా తమకుతాము భావించి, అనేక విధములుగా ఈ భౌతిక ప్రపంచమును అనుభవింప గోరుదురు. నిజానికి, ఈ జగత్తులోని సుఖ సంతోషము లను అనుభవించ వలెనను వారి కోరికలన్నీ కేవలము మాయయే. మాయా రూపమైన వారికోరిక వారిని మోసగించి హీనస్థితికి దిగజార్చి పతన మొనరించును. అయినప్పటికినీ, వారు ఆనందమును అనుభవించవలెనను ఆశను వదలిపెట్టలేరు. వారు సకామకర్మలు వ్యర్థములని తెలుసుకుని వాటిని బలవంతముగా పరిత్యజించి నప్పుడు, అటువంటి త్యాగము కేవలము వారి గొప్ప ఆనందానుభవమునకు మరొక భ్రమతో కూడిన మాయా యొక్క ప్రణాళిక యగును.

ప్రజలు తాము ఆశతో ఎదురుచూస్తున్న కర్మఫలముల ననుభవించుటకు అనేక కష్టముల నెదుర్కొను చుందురు. వారి కల్పనలు తాడుతో బంధింపబడని

(బెల్‌గామ్) ఎద్దులవలె తిరుగాడు చుండును. మరియు ఎప్పుడును వారే నిజమైన భోక్తలని వారిని వారి మనస్సు ఆజ్ఞాపించును. కాబట్టి వికృతబుద్ధిగల కర్మిజనుల మూర్ఖమైన మనస్సులను బుద్ధిమంతులగు పురుషులు రెచ్చగొట్టకుండ, వారు ఏ కార్యములలో దక్షులో వారిని ఆ కార్యములలో వినియోగించి, వాటి ఫలములను శ్రీకృష్ణుని సేవలో ఉపయోగించవలెను. ఈ విధమగు కార్యముల వలన ఆ సకామకర్ముల యొక్క నిత్యసంబంధము శ్రీకృష్ణభగవానునికి మరియు సకామకర్ముల నిత్య సంబంధమునకు మధ్యలో గల తెర తనంతటతానుగా తొలగిపోవును. సకామ కర్మ ఫలముల నుండి ముక్తుడైన శ్రీకృష్ణుని దాసుడు ప్రజల శ్రేయస్సును కోరి ప్రచారము చేయుటకు సకామకర్ముల వలే జీవితమును గడుపుచున్నట్లు అనిపించి నను, అతడు నిరంతరము కర్మయోగనే చేయుచుండును.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన భక్తుడగు అర్జునునకు కర్మయోగను బోధింపనిచో, అజ్ఞానులైన ఆత్మలు శాశ్వతముగా దుఃఖములకు లోనుకావలసి వచ్చెడిది. దురదృష్ట వంతులైన, ఆ కర్ముల కంఠములలో మాయా సంకెళ్ళు ఎల్లప్పటికి పడియుండటచేత వారు నిరంతరము దుఃఖముల పాలగుచున్నారు. ఎందుకంటే వారి బుద్ధి భగవంతుని మాయాశక్తితో కప్పబడి యుండుట చేత వీటిని గురించి వారు అర్థము చేసుకోలేరు. నియంతలుగా వారెంతటి కపట నాటకమును ప్రదర్శించినను, మాయ వారిని నిరంతరము శక్తిహీనులుగా, నిస్సహాయులుగా వివశులను చేయును. శ్రీకృష్ణ భగవానుడు దీనిని భగవద్గీత(3.27) లో ఇలా వివరించెను : "మిథ్యాహంకారము యొక్క ప్రభావముచే కలత నొందింపబడినదై జీవాత్మ నిజముగ భౌతిక ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణములచే నిర్వహింపబడు కర్మలకు తానే కర్తనని భావించును."

తాను శ్రీకృష్ణభగవానుని మరచెనని, మరియు అతడి స్థానమును అపహరించుటకు ప్రయత్నించు చున్నానని ఆ మూర్ఖుడైన కర్మి తెలసుకోలేడు. కాబట్టి, భగవంతుని బాహ్యశక్తియైన మాయ అతని కంఠమును త్రిగుణమయ ప్రకృతిరూప త్రాడుతో బంధించి, అతనికి ఘోరమైన దుఃఖములను కలిగించు చుండును. ఏమైనప్పటికినీ, తన కార్యకలాపములన్నీ మాయతో కూడుకొని భౌతిక ప్రకృతి త్రిగుణముల అధీనములో నున్నప్పటికినీ, కర్మి తమ స్థితికంతటికిని తామే నియంతలమని విశ్వసించును. ఈ విధముగా అతడు ఈ ద్వంద్వ జగత్తులో తన ఉనికికి ఉత్తమమైన ఏర్పాట్లను చేసుకొను ప్రయాసలో నిమగ్నుడై యుండును.

సమస్త జీవులు తన విభిన్న అంశలేనని శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆదేశించెను. సంపూర్ణ అంశిని సేవించుటయే అంశము యొక్క ధర్మము. చేతులు, కాళ్లు,

కళ్లు, చెవులు అను విభిన్న అంగములు దేహములో నుండును. చేతులకు, కాళ్లకు మిగిలిన వాటికంటె అధికముగా పనిచేయవలసి వచ్చును. అయినను అవి ఉదరమునకు ఆహారమును అందించుటకు తిరస్కరింపవు. ఉదరము తక్కువ పని చేసినప్పటికినీ, కాళ్లుచేతులు దానికి విరుద్ధముగా పనిచేస్తూ, ఉదరమునకు ఆహారమును సమకూర్చుటకు తిరస్కరించినచో ప్రతికూల పరిస్థితి లేర్పడును. మరియు ఆ స్థితిలో చేతులకు, కాళ్లకు ఆనందము కలుగునను ప్రశ్నయే తలెత్తదు. ఎందుకనగా, ఉదరమునకు ఆహారలోపము కలిగినచో, చేతులు కాళ్లు బలహీనములై నిరుపయోగము లగును. 'హితోపదేశ'మను గ్రంథములో 'కడుపు, ఇంద్రియములు' అను శీర్షికగల కథలో ఈ విషయము గురించి వివరముగా తెలుపబడినది.

సమస్త బ్రహ్మాండ రూపమైన విశాల దేహమునకు శ్రీకృష్ణభగవానుడు ప్రాణవాయువు మరియు ఆత్మ. శ్రీకృష్ణుడు తానే ప్రతివస్తువునకు మూలాధారము, సర్వకారణుడనని భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు అనేకచోట్ల తెలిపెను. ప్రత్యేకించి 7.7 లో: "నన్ను మించిన సత్యము లేదు." మరియు 9.24 లో: "నేను సమస్త యజ్ఞములకు ఏకైక భోక్తను మరియు యజ్ఞేశ్వరుడను." అనునవి గమనించదగినవి. శ్రీకృష్ణుడు పరమేశ్వరుడని, జీవులందరు అతని నిత్యసేవకులని అనుటలో సందేహమేమిటి? మనము సులభమైన ఈ సత్యమును మరచిపోయితిమి. అందుచేత మన మనస్సును ఇంద్రియములను భగవంతుని సేవలో లగ్నము చేయకుండ, మనలను మనమే చిన్న పరమేశ్వరులుగా భావించుకుంటూ నటిస్తూ మన మనస్సులను, ఇంద్రియములను భౌతిక జగత్తును అనుభవించుటలో ఉపయోగిస్తున్నాము. ఇదే 'మాయ'.

www.prabhupadatelugubooks.com

నేడు వివిధ రకాల సంస్థలు పుట్టగొడుగుల వలె నెలకొనుచున్నవి. అటువంటిదే ఒక సంస్థ ఏర్పడి, రామరాజ్యమును స్థాపించవలెనని ఆందోళనను ప్రారంభించినది. కాని అది రామచంద్రుడు లేని రామరాజ్యమును స్థాపించవలెనను ప్రచారము చేయుచున్నట్లుగా కనిపించుచున్నది. భగవంతుడగు శ్రీరామునకు అందరికంటె గొప్ప శత్రువు ప్రతిస్పర్ధి రావణుడను పేరుగల అసురుడు. నేటి రావణవంశీయులు కూడ భగవంతుడగు రామచంద్రుని సంహరించు ప్రయత్నములో నిమగ్నులై యున్నారు. అలా అయినచో, రామరాజ్యపు స్వర్ణయుగమును తీసుకొనివచ్చు ప్రశ్న ఎక్కడ నుండి ఉదయించును? ఎవరికైనను, ఆదర్శముతో కూడిన రామరాజ్యమును స్థాపించవలెనను శ్రద్ధ కలిగినట్లయితే, ప్రపంచములోని సర్వమును భగవంతుడగు శ్రీరాముని సేవలోలగ్నము చేయవలెను. అలాకాకుండ, భగవంతుడగు శ్రీరాముని స్థానమును, ప్రతిష్ఠను తక్కువ చేయవలెనని

ప్రయత్నించుట, నిజమునకు అసుర రాజగురావణుని రాక్షస శాసనమును స్థాపించుటకు ప్రయత్నించుటయే అగును. అటువంటి పొరపాటు కనుక జరిగినచో, భగవంతుడైన శ్రీరాముని దాసుడు, అజేయ పరాక్రమవంతుడు, వీరుడైన హనుమంతుడు రావలసివచ్చును. అసురజాతి నంతటిని ధ్వంసము చేసి పరిస్థితిని చక్కబెట్టవలసి వచ్చును. ప్రారంభములోనే మనము అటువంటి పొరపాటు నుండి రక్షింపబడుటకు శ్రీకృష్ణభగవానుని చేత ఉపదేశింపబడిన కర్మయోగ మార్గమును అనుసరించ వలెను.

కర్మిజనులు మూర్ఖులు, అజ్ఞానులు. కాని కర్మయోగులు బుద్ధిమంతులు, విద్వాంసులు. ప్రకృతి గుణస్వభావము, భౌతిక కార్యకలాపములు జీవస్వభావమునకు పూర్తిగా విరుద్ధమైనవని ఈ బుద్ధిమంతులు(కర్మయోగులు) ఎరుగుదురు. అందుచేతనే, కర్మయోగులు ఎప్పుడును కూడ కర్మిజనులవలె ప్రకృతి గుణములకు అధీనులై భౌతిక కార్యకలాపములలో నిమగ్ను లవ్వరు. అంతేకాదు, విష్ణుభగవానుని ప్రీతి కొరకు కర్మయోగను పాటించుచుందురు. అటువంటి బుద్ధిమంతులు ఎల్లప్పుడు మార్పుచెందెడి ఈ భౌతిక జగత్తు సంపర్కమునకు దూరముగా యుందురు. అంతేకాకుండ, వారు ఆత్మను తన ఆధ్యాత్మిక నిజస్థితిని తిరిగిపొందేలా చూచుదురు. ఆత్మ దురదృష్టవశాత్తు జడపదార్థముల సంపర్కములో కలదని వారు అర్థము చేసుకోగలరు. కాబట్టి సాధువులు తమ కనులతో, చెవులతో, ఇతర ఇంద్రియము లతో ఈ దృశ్యజగత్తులో లగ్నమైయుండి కూడ భౌతిక కర్మలకు దూరముగా యుందురు. భగవద్గీత(3.28) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

> "ఓ మహాబాహో! పరమ సత్యజ్ఞానమును కలిగినవాడు భక్తియుక్తమైన కర్మకును మరియు కామ్యకర్మలకును నడుమగల భేదమును పూర్తిగా తెలుసుకొని, ఇంద్రియములందు మరియు ఇంద్రియ భోగములందు నిమగ్నుడు కాకుండును."

దాని తరువాతి అధ్యాయము(3.30,31) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు అటువంటి ముక్తావస్థను పొందు మార్గములను ఇలా వర్ణించును :

> "కావున, ఓ అర్జునా! నన్ను గూర్చిన సంపూర్ణజ్ఞానము కలవాడవై ఫలాపేక్ష మరియు మమకారమును విడిచి, నీ కర్మల నన్నింటిని నాకు అర్పించి, అలసత్వమును విడిచి యుద్ధము చేయుము. నా ఆజ్ఞానుసారము తమ ధర్మములను నిర్వహించుచు శ్రద్ధతో ఈ ఉపదేశమును అసూయారహితులై

అనుసరించువారు కామ్యకర్మ బంధములనుండి విడివడగలరు.”

దేహాత్మబుద్ధి లేక ఆత్మ భౌతికమైనదని భావిస్తూ, మరియు దేహముతో సంబంధము గల ప్రతి వస్తువుపట్ల మమకారమును పెంచుకొనే వ్యక్తి అజ్ఞాని యగును. అటువంటి భ్రాంతి వలన మానవుడు ఆత్మసాక్షాత్కారము లేనివాడగును. కాబట్టి, ఆత్మజ్ఞానములో స్థితులమవ్వాలని శ్రీకృష్ణభగవానుడు మనకు ఉపదేశించెను. మనకు ఆత్మజ్ఞానము కలిగినప్పుడే, ‘నేను’ అనగా ఆత్మనని, అది దేహము లేక మనస్సు కాదని అర్థము చేసుకోగలము. అంతేకాకుండ, మనము భగవంతుని యొక్క ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక శక్తికి సంబంధించిన వారము. మరియు శాశ్వత ఆధ్యాత్మిక ఆత్మలమనే విషయము మనకు అనుభూతమగును. ఈ దివ్యజ్ఞాన అనుభూతితో భౌతికశక్తి యొక్క నిజమైన ప్రకృతి స్వభావ జ్ఞానము మనకు అవగతమగును. ఆధ్యాత్మిక అనుభూతులు క్రమక్రమముగా పురోభివృద్ధిని సాధించినప్పుడు, సహజముగానే మానవుడు భౌతిక ప్రకృతి యొక్క ద్వంద్వములకు దూరముగా నుండగలడు. ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానముచేత మిథ్యాహంకారము నశించును. మిథ్య, ఉపాధులు దూరమగును, పరబ్రహ్మముతో మన ఆధ్యాత్మిక సాంగత్యము బలపడును. అప్పుడు మనము భౌతికమైన మాయాబంధముల నుండి విడివడుదుము. మరియు అప్పుడు మాయ మనలను భౌతిక కర్మలలో బంధించలేదు.

శ్రీకృష్ణభగవానుడే పరమసత్యమని తెలుపుటకు కావలసినన్ని శాస్త్ర ప్రమాణములు గలవు. పరబ్రహ్మము సర్వశక్తిమంతుడు, సర్వజ్ఞుడు, పరమ పురుషుడని బైబిలు, ఖురాను వంటి మతగ్రంథములు కూడ తెలుపుచున్నవి. వైదికవాఙ్మయములో అంతటా ఆ పరమపురుషుడే శ్రీకృష్ణుడని ప్రకటింపబడినది. తానే పరమ సత్యమని భగవద్గీతలో స్వయముగా శ్రీకృష్ణభగవానుడు చెబుతున్నాడు. ఇలా మనము ఏదో ఒక విధముగా శ్రీకృష్ణభగవానుని సంపర్కమునకు రాగలిగి నప్పుడు, పరమాత్మ విషయములో జాగృతులము కావచ్చును. ప్రాతఃకాలములో సూర్యుడు ఉదయించగానే, సకల వస్తువులు సూర్యప్రకాశము వలన తిరిగి మనకు కనిపించును. అలాగే, కృష్ణరూప సూర్యుడు మన అనుభూతులనెడి దివ్య ఆకాశములో ఉదయించగానే మాయయను అంధకారము వెంటనే పటాపంచ లగును. అప్పుడే మానవుడు పవిత్రుడై, దివ్యతేజస్సును పొందును.

ఈ సత్యములు మూర్ఖుడగు వ్యక్తికి అతిశయోక్తులుగా లేక ఊహా కల్పితములుగా అనిపించును. కాని ఇవి చిన్నపిల్లలకు తెలుపు దేవకన్యల కథలు కావు. ఇవి సత్యములు, యథార్థములు. శ్రీకృష్ణభగవానుని లేక అతడి భక్తులను

గాని శరణుపొందినవారు ఈ విషయము యొక్క లోతుపాతులను అవగతము చేసుకొని అభినందించ గలరు. శ్రీకృష్ణభగవానునితో శతృత్వమును వహించువారు, వికృతమైన మనస్సుగలవారు, స్వయముగా భగవంతులము కావలెనని ఆశించువారు మాత్రమే ఈ సత్యమును అంగీకరించరు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత (9.11)లో చెబుతున్నట్లుగా : "నేను మానవరూపమున అవతరించినపుడు మూఢులు నన్ను అపహాస్యము చేయుదురు." వారు భగవంతుని పట్ల ఈర్ష్యను కలిగినటు వంటివారు. శ్రీకృష్ణభగవానుడిని గురించిన సత్యము మరియు ఆయన దివ్యస్థితి మోహ గ్రస్తులైన వారికి ఎప్పటికిని అర్థము కాదు.

భగవద్భక్తుల మహిమ

పుణ్యాత్ములు, మరియు వైష్ణవులైన సాధువులు మాత్రమే భగవద్గీత యొక్క నిజమైన అర్థమును తెలుసుకోగలరు. గీతయొక్క సరళమైన సందేశము సూర్యునివలె సహజముగా ప్రకాశితమగును. ఈ జ్ఞానము నిర్విశేషవాదము యొక్క పొగమంచు క్రింద దాగియుండదు. ఏదైనా కల్పిత అర్థమును చెప్పుటకు మరియు అర్థములేని పాండిత్య వ్యాఖ్యానము చేయుటకు ఎటువంటి అవకాశమును యుండదు. శ్రీకృష్ణుని భక్తులు మాత్రమే గీతోపదేశములను హృదయపూర్వకముగా అంగీకరించ గలరు. మరియు వాటిని పాటిస్తూ కర్మచక్రము యొక్క భయంకరమైన శాశ్వత దాసత్వము నుండి విముక్తులగుదురు. అటువంటి భగవద్భక్తులు ప్రత్యేక దేశము, జాతి, సమాజము వంటివాటికి పరిమితము కాకుండా, తమదైన శ్రేణిని కలిగియుందురు. మరియు వారు ఆధ్యాత్మిక సంఘములను స్థాపించుకొందురు. ఆ సంఘములో భౌగోళిక అడ్డంకులేమియును యుండవు. భగవంతుడు, ఏ విశేష సంఘమునకు ఏకాధికారి కాడు. గీతాసందేశము అందరికి సంబంధించినది కాబట్టి ప్రతిఒక్కరు ఎవరైనను దానిని అనుసరించవచ్చును. చివరకు గీత (9.32) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిరాటంకముగా ఇలా ప్రకటించెను :

> "ఓ పృథాకుమారా! నన్ను శరణుజొచ్చువారు అధమజన్ములైన – స్త్రీలు, వైశ్యులు, శూద్రులు అయినపప్పటికిని పరమ గమ్యమును పొందగలరు."

మూర్ఖులు శ్రీకృష్ణభగవానుని చేత జాతి, సమాజ విభజన విషయములో తెలుపబడిన వచనముల గురించి తప్పుగా వ్యాఖ్యానించెదరు. ఆ వ్యాఖ్యను ఆధారముగా చేసుకొని కపటముతో కార్యములను చేయుదురు. కాని దీనివలన

www.prabhupadatelugubooks.com

శ్రీకృష్ణునకుగాని, అతడు చెప్పిన వాక్యలకు గాని కళంకమంటదు. భగవద్గీత (4.13) లో శ్రీకృష్ణుడు స్పష్టముగా ఇలా చెబుతున్నాడు :

> "ప్రకృతి త్రిగుణములు మరియు తత్సంబంధిత కర్మల ననుసరించి మానవసంఘము నందలి చాతుర్వర్ణములు నాచే సృష్టింపబడినవి. ఈ విధానమునకు నేనే కర్తనైనను, మార్పులేని వాడనగుటచే అకర్తను కూడ నేనేయని నీవు తెలిసికొనుము."

సమాజములో నాలుగు వర్ణములు గలవు. బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రులు. వీటిని జన్మతోకాకుండ యోగ్యతతో నిర్ణయించవలెను. ముఖ్యముగా, ఒకవ్యక్తి జన్మతో కాకుండ యోగ్యత చేతనే వైద్యుడు లేదా న్యాయమూర్తి అగును. భౌతిక ప్రకృతియగు ఈ ప్రపంచములో త్రిగుణములు మరియు సామాజిక శ్రేణులు ఎల్లప్పుడు కలవు. కాబట్టి ఏ వ్యక్తిని కూడ జన్మతో అతని జాతిని నిర్ధారించరాదు. ఈ నాలుగు వర్ణములు వ్యక్తుల యోగ్యతల కనుగుణముగా సృష్టింప బడినవి.

అన్ని దేశములలోను, సమాజములలోను వైద్యులు లభ్యమగుదురు. అలాగే, మానవుల యొక్క నాలుగు వర్ణములు కూడ ప్రతిదేశములోను, సమాజములోను కనిపించును. వైద్యుని కుమారుడు వైద్యుడే కావలెనని ఎక్కడా లేదు. అలాగే సమాజములోని నాలుగు వర్ణములకు సంబంధించిన సంతతి స్వయముగా తమ తల్లిదండ్రుల వృత్తి కనుగుణముగా తమ భవిష్యత్ వృత్తిని స్వయముగా నిర్ధారించు కొనలేరు. శాస్త్రములలో సమాజ విభజన గురించి విస్తృతమైన వర్ణన కలదు. అది మానవులలోని అంతర్గత గుణముల వలన జరిగినది. కాబట్టి మనము వివిధ వర్ణములకు చెందినవారిని, ఏ ప్రత్యేక దేశముకు లేక జాతులకు సంబంధించిన వారిగానో భావిస్తూ పెద్ద పొరపాటును చేయుచున్నాము. నేడు భారతీయ సంస్కృతి వంశానుగత కులవ్యవస్థతో బంధింపబడి, కూపస్థ మండూకముల వలె వికృత హృదయము గల వ్యక్తుల అధీనములో పెట్టబడినది. అలాకాకుండ, భారతదేశము భగవద్గీత సందేశమును నిజమైన బ్రాహ్మణులచేత తగిన ఉదార విధానముతో వ్యాపింప చేసి యుండినట్లయితే, ఈ ప్రపంచములో శాంతిభద్రతలకు ఏ విధమైన లోటు యుండెడిది కాదు. బ్రాహ్మణ సంస్కృతి విస్తరణ చేత ప్రపంచము గొప్పగా సమృద్ధిని పొందగలిగేది. కాని దానికి బదులుగా, వంశానుగత కులవ్యవస్థను అమలుపరచి వైదిక సంస్కృతి దోషభూయిష్టమైనదిగా చేయబడినది. మరియు దీని విపరీత ప్రభావము ప్రపంచము మీద ఎంతగానో

పడినది. భగవంతుడు శ్రీ చైతన్యుని అవతారములో బ్రాహ్మణ సంస్కృతి ప్రచారము ద్వారా శాంతిపూర్వకముగా జీవించుటకు అనేక ద్వారములను తెరచి యుంచెను. మరియు దీనిని అతడు జీవధర్మమని తెలిపెను. అదృష్టవంతులు వారి జీవితమును అనుసరింపవచ్చును. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు దివ్యోపదేశములను పాటించి, తమ జీవితములను పరిపూర్ణముగా సఫలము చేసుకోవచ్చును.

ఆసురీ, దైవీ వర్ణాశ్రమ ధర్మములని రెండు విధములు. ఈ రెండును ఒకటికాదు. శాస్త్రములలో తెలుపబడిన సామాజిక విభాగములు అన్ని కాలముల లోను, అన్ని దేశములలోను గలవు. శాస్త్రములను ఎరిగినవారు కనుక వివిధ సమాజములను పరిశీలించినచో, వారికి సులభముగా నాలుగు తరగతుల మానవులు కనిపించుదురు. ఈ వివిధ దశలలో గల బ్రాహ్మణ లేక పండిత గుణములు గలిగిన వ్యక్తులు దాదాపు ప్రతి సమాజములోను కనిపిస్తుంటారు. ప్రస్తుత కాలములో వారు బుద్ధిమంతులని పిలువబడుతుంటారు. మరియు ఇతర విభాగములన్నీ కూడ కలవు. సమాజములోని నాలుగు విభాగములు తమ తమ గుణముల కనుగుణముగా అంతటా గలవు. ఇక ముందు కూడ యుండును.

కేవలము భారతీయ సమాజములోనే బ్రాహ్మణులు మరియు మిగిలిన ఇతర మూడు వర్ణములవారు కలరని భావించుట పొరపాటు. కలియుగములో జన్మించిన ప్రతి వ్యక్తి శూద్రుడు లేక తక్కువ శ్రేణికి చెందిన శ్రామికుడు, నాల్గవ వర్ణమునకు చెందిన సభ్యుడని శాస్త్రములలో తెలుపబడినది. ఇప్పటికినీ, భారతదేశములోని అనేక వ్యక్తులలో ఉన్నతమైన బ్రాహ్మణ గుణములు కనిపించును. అలాగే, ఇతర దేశములలో కూడా అట్టివారు తప్పక కనిపించుదురనుటలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. ప్రతి దేశములోను యోగ్యతలను బట్టి తప్పకుండ ఈ నాలుగు వర్ణములకు చెందిన మనుష్యులు కనిపిస్తుంటారు. ఏమైనప్పటికినీ, శునకభక్షకులు మరియు అత్యంత తక్కువ శ్రేణికి చెందిన చండాలురును కూడా భక్తియుక్తసేవను చేయుటకు యోగ్యులు. ఎవరైనా చండాలుడు ఉత్తముడైన భగవద్భక్తుడు కాగలిగినచో, అతడి యోగ్యతను గుర్తించి అతడికి సకల వర్ణములకు చెందినవారు గౌరవమును ఇవ్వవలెను. దీనిని వివరించు అనేక శాస్త్రప్రమాణములు గలవు. 'హరిభక్తి విలాసము'(10.91) లో ఇలా తెలుపబడినది : "భక్తుడగు బ్రాహ్మణునకు లభించు ఆధ్యాత్మిక సఫలత, భక్తుడైన చండాలునకు కూడా లభించును." మరియు భాగవతము(7.9.10) లో, ప్రహ్లాద మహారాజు ఇలా తెలుపుచున్నాడు : "సాధారణ కర్మకాండను ఒనరించెడి బ్రాహ్మణునికంటే కూడ భక్తుడైన చండాలుడు అనేకరెట్లు

అధికముగా ఉన్నతుడు.” అటువంటి భక్తుడైన చండాలుడు నిశ్చయముగా బ్రాహ్మణులకు కూడ గురువు కాగలడు. హీనజాతిలో జన్మించినటువంటి అనేక ఆధ్యాత్మికాచార్యుల నుండి ఉన్నతజాతికి చెందినవారు మంత్రదీక్షను స్వీకరించిన ఉదాహరణ లెన్నో మనకు చరిత్రలో కనిపించును. కాబట్టి యోగ్యతను, కర్మనుబట్టి జాతులు వర్గీకరింపబడును. కాని భగవంతుని శుద్ధభక్తునకు ఈ వర్గీకరణము వర్తింపదు. ఎందుకనగా, వారు భౌతిక విషయముల కన్నింటికి అతీతులు. అటువంటి ఉత్తమ సత్పురుషులు సకల జాతులకు అతీతులు. అటువంటి వారిని కేవలము బ్రాహ్మణులను పూజించినట్లుగా పూజించినచో అది సముచితము కాదు. ఎవరైనను దేవాదిదేవుడిని శరణుజొచ్చి నట్లయితే, అతడు సమస్త దేశములలో సకల కాలములలో సకల సౌభాగ్యములను పొందును. ఈ విషయము భగవద్గీతలో అనేకచోట్ల తెలుపబడినది.

ఈ జగత్తులోని ఏ వ్యక్తియైనను, ఏ దేశము వారైనను భగవద్గీతలో తెలుప బడిన భగవంతుని ఉపదేశములను పాటించినచో, అతడు ఆధ్యాత్మిక స్థితిని సాధించి బ్రాహ్మణుల కంటె కూడ ఉన్నతుడగును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీత(4.24)లో తెలిపినట్లు :

> “కృష్ణ చైతన్యములో సంపూర్ణముగ నిమగ్నుడైన మానవుడు భగవద్ధామమును తప్పక పొందితీరును. స్వీకరించునది మరియు అర్పింపబడునది అను రెండును బ్రహ్మమేయైనటువంటి ఆధ్యాత్మిక కర్మలయందు అతడు పూర్తిగా నిమగ్నుడై యుండుటయే అందులకు కారణము.”

భగవంతుని ప్రసన్నము చేసుకొను కర్మను నిర్ణయించుకొని, ఏ విధముగా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును పొందవచ్చునను విషయము ఈ శ్లోకములో తెలుపబడినది.

శ్రీపాద శంకరాచార్యుల వారు *“సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ”* వంటి వాక్యాంశము లను ప్రతిపాదించుచు నిర్విశేషవాదమును నెలకొల్పెను. “స్వభావము చేత ప్రతివస్తువు బ్రహ్మము లేక ఆత్మయై యున్నది” అని దీని భావము. శంకరాచార్యుల వారిచే స్థాపించబడిన ఈ సిద్ధాంతము శాస్త్రీయ నిష్కర్షల విషయములలో అనేక ఊహాపోహలను కలిగించినది. కాని ఈ వాక్యాంశమును పైన తెలుపబడిన గీతాశ్లోకము సమర్థించుచున్నది.

భగవంతుని ప్రీతికొరకు భక్తిని ఏ విధముగా చేయవచ్చునను విషయమును ఇక్కడ చర్చించుట అవసరము. జనక మహారాజు వంటి రాజర్షులు కర్మయోగను

www.prabhupadatelugubooks.com

అనగా భక్తియుక్త సేవను ఏ విధముగా చేసిరనే విషయము ఇక్కడ గమనించదగినది. భగవంతుడగు విష్ణువును లేక శ్రీకృష్ణుని సంతృప్తి పరుచుటయే సమస్త యజ్ఞముల ఉద్దేశ్యము కావలెను. మన ప్రస్తుత బద్ధావస్థలో జడపదార్థముతో గల సంపర్కమును తప్పించుకోలేము. ఎందుకంటే, దేహమును పోషించుటకు అలాగే ఇతర ప్రయోజనములను సఫల మొనరించుటకు మనము కర్మలను చేయుదుము. కాబట్టి మనము భౌతిక ప్రకృతితో బలమైన సంబంధమును కలిగి యుందుము. కాని మనము ఈ కర్మల నన్నింటిని బ్రహ్మము, పరమసత్యము యొక్క సేవలో వినియోగించి, వాటిని ఆధ్యాత్మీకరణము చేయగలిగినచో ఆ కర్మలు యజ్ఞము లగును. ఈ విధముగా, *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"* అను ఈ వైదిక వాక్యమును వ్యాఖ్యానించినచో దీనిని అంగీకరింప వచ్చును. ఎవరైనను, ప్రతివస్తువును బ్రహ్మము లేక పరమసత్యము యొక్క సేవలో వినియోగించినప్పుడు, భౌతిక పదార్థము తన లౌకికతను కోల్పోవును. అప్పుడే అతడు *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"* అను వాక్యాంశము యొక్క సరియైన అర్థమును తెలుసుకోగలడు. భగవంతుని భక్తియుక్త సేవకు సంబంధించిన దేనినైనను ఆధ్యాత్మికమని వైష్ణవులు తెలుపుదురు. అది స్వయముగా భగవానునితో అనగా మాధవునితో ఏ విధమగు భేదము లేన్నట్టిదగును. లోహపు ముక్క అగ్ని సంపర్కములో ఎక్కువకాలము యుండినచో, లోహము తన లోహ గుణమును వదలిపెట్టి అగ్నివలె మారిపోవును. అలాగే, యజ్ఞములో పరమ సత్యమునకు సమర్పించిన ప్రతివస్తువు ఆధ్యాత్మికముగా రూపొందును.

భగవద్గీత(14.27) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు : "సహజ స్థితియైన నిరాకార బ్రహ్మమునకు నేనే మూలాధారమునై యున్నాను." నిరాకార బ్రహ్మము అనేది శ్రీకృష్ణభగవానుని దేహము యొక్క తేజస్సు అని ఈ శ్లోకము స్పష్టముగా తెలుపుచున్నది. శ్రీకృష్ణభగవానుడు బ్రహ్మమునకు మూలాధారము, శ్రీకృష్ణునికి భక్తియుక్త సేవ చేయుట వలన *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"* అను వాక్యాంశమునకు నిజమైన అర్థము స్థాపించబడును. యజ్ఞమునకు కావలసిన సకల సామాగ్రి – హవిస్సు(యజ్ఞసామగ్రి), అగ్ని, ఘృతము మొదలైనవి ఆధ్యాత్మిక మైనపుడు, లేక శ్రీకృష్ణుని సంపర్కమునకు వచ్చి బ్రహ్మావస్థను పొందినప్పుడు, ఏ యజ్ఞమైనను సముచిత రీతిని సంపన్నమగును. ఇలా యజ్ఞమును చేసినప్పుడు అంతిమ ఫలమైన భగవంతుడగు విష్ణువు పట్ల నిజమైన ప్రేమ, మరియు ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవగా ప్రకటమగును. కాబట్టి విష్ణుభగవానుని గురించిన ప్రేమభక్తియే యజ్ఞమునకు సర్వోత్కృష్టమైన రూపము. అటువంటి స్థితిని

బ్రహ్మములో సంపూర్ణముగా సమాధి చెందుట అని కూడ చెప్పవచ్చును.

ఈ విధముగా కర్మ చేయు ప్రజలు క్రమముగా భౌతిక విషయముల నుండి విడివడి భగవంతుని భక్తియుక్త సేవ పట్ల ఆసక్తు లగుదురు. ఇలా వారు తమ హృదయ దర్పణమును పవిత్ర మొనర్చుకొనుటకు అర్హులగుదురు. ప్రాపంచిక దావాగ్నిని ఆర్పివేయుటకు తమ నిజమైన ఆధ్యాత్మిక స్వరూపములో స్థితులగుదురు. వారు బ్రహ్మము యొక్క నిర్విశేష అనుభూతికి అతీతమైన అనుభూతిని పొందుదురు. ఎందుకనగా, వారు బ్రహ్మములో ఐక్యమగుట మరియు ఆయన పరమ పదమును లాగుకొనుటకు చేయు ప్రయత్నములనే కల్మషముల నుండి ముక్తులై యుందురు. వారు చైతన్య వంతమైన ఈ స్థితినుండి ఎప్పుడును పతనము చెందరు. పూర్తిగా ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో నిమగ్నులై తమ ఇంద్రియములకు సంపూర్ణమైన యజమాను లగుదురు. వారు కావలసినచో, ఈ బ్రహ్మాండమును పరిపాలించుటకు సామర్థ్యము గల పరిపూర్ణ వ్యక్తులగుదురు. మరియు ప్రతిఒక్కరికి శుభమును చేకూర్చగలరు. కాని బద్ధజీవులు ప్రపంచమునకు ఏ విధముగాను శ్రేయస్సును చేకూర్చజాలరు. పవిత్రులైనవారు అత్యంత దుర్లభమైన ఆత్మలు నిరంతరము కర్మయోగను అనుసరిస్తుంటారు. ఎప్పుడును ముక్తావస్థ స్థితిలో నెలకొని యుందురు. భగవద్గీత (5.7) లో ఇలా తెలుపబడినది :

> "భక్తియోగముతో కర్మనొనరించువాడును, విశుద్ధాత్ముడును, ఇంద్రియము లను, మనస్సును జయించినవాడును అగు మనుజుడు సర్వులకు ప్రియుడై యుండును. సర్వుల పట్ల అతడు ప్రియమును కలిగి యుండును. అట్టివాడు సదా కర్మల నాచరించుచున్నను ఎన్నడును బద్ధుడు కాడు."

నిరంతరము కర్మయోగ ననుసరించి కర్మలు చేయుచుండు శుద్ధాత్మలకు పూర్తిగా విపరీత పద్ధతిలో కొందరు కర్మలను చేయుచు జీవితమును గడుపు చుందురు. అటువంటి సకామకర్ములతో శ్రీకృష్ణభగవానునికి ఏ సంబంధము యుండదు. అందుచేత వారు తమ హృదయములోని భౌతిక కల్మషములను తొలగించు కొనలేరు. వారు తమ ఇంద్రియ వాంఛలకు దాసులగుదురు. మరియు వంచకులు, నాస్తికు లైనందున తమ వ్యసనముల కనుగుణముగా తమ ఇంద్రియ తృప్తికొరకే సమయము నంతటిని ఖర్చు చేస్తూ, తమ పాపకర్మలను సమ్మతింప చేయుటకు, తమ కర్మలన్నీ భగవంతుని చేత ప్రేరేపింప బడినవని లజ్జావిహీనులై పలుకుదురు. అంతేకాకుండ, వారు ఈ ప్రపంచమునకు చెప్పలేనన్ని ఆపదలను,

విపత్తులను కలిగించు చుందురు. దీనికి భిన్నముగా, ఆత్మసాక్షాత్కారమును పొందిన శుద్ధభక్తులు మనసావాచాకర్మణా శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణ కమలములను సేవించుటలో నిరంతరము నిమగ్నులై యుందురు. వీరు నాస్తికులతో సాంగత్య మెప్పుడును చేయరు. ఆత్మ అల్పమైనదని మరియు అది ఎల్లప్పుడు స్వల్పమైన స్వేచ్ఛను కలిగియుండునని సాధుపురుషులు ఎరుగుదురు. భగవానుడు సర్వ స్వతంత్రుడు. అందరిమీద తన సంపూర్ణ స్వేచ్ఛను(ముక్తిని ప్రసాదించు కోరికను) ప్రయోగించగలడు. ఆత్మ భగవానునితో గుణైక్యమును కలిగినది. కనుక భగవంతుడు అతని స్వల్పమైన స్వేచ్ఛను సమాప్త మొనరింపడు.

కాని ఆత్మ దురదృష్టవశాత్తూ, భగవానుడు ప్రసాదించిన ఈ స్వల్పమైన స్వేచ్ఛను దురుపయోగ పరుచుకొని అవిద్యామోహములనే అంధకూపములో పడి పోవును. ఒకసారి కనుక మాయను జీవాత్మ శరణు జొచ్చినచో, మాయ శక్తి యొక్క సత్త్వరజస్తమో గుణములు వృద్ధి చెందును. ఆత్మ తన నిజస్థితి లక్షణములను పోగొట్టుకొని, ప్రకృతి త్రిగుణముల చేత నియంత్రించబడు నూతన స్వభావమును పెంచుకొనును. మరియు అతడు వాటిని అధిగమించ లేనంతకాలము అవి అతని మీద పనిచేయుచుండును. మరియు అతని కర్మలు వాటి కనుగుణముగానే ప్రేరేపింప బడుచుండును. ఒకవేళ జీవాత్మ కనుక మరొలా నడుచుకున్నట్లయితే, ఇక ఈ దృశ్యమాన జగత్తులో భౌతిక వైవిధ్యములు కనిపించక పోవచ్చును. అందుచేత ఎవరైనను ప్రకృతి యొక్క ఈ కఠిన నియమములను మరియు కార్య ప్రణాళికలను అర్ధము చేసుకోలేక, అతడు సకలకర్మలు భగవంతుని చేత అనుమతించబడి ప్రేరేపింప బడినవని తర్కించుచు, వారు భగవానుని యొక్క ప్రతిష్ఠను తగ్గించడమే కాకుండ, అతడిని పక్షపాతముతో నిండిన అన్యాయపరునిగా రూపొందించెదరు. భగవంతుడు ఏ ఒక్కరి పక్షమును వహింపడు. మరియు ఎవరి పట్లను ద్వేషముతో ప్రవర్తించడు. నిజమునకు, అతడు భౌతిక కార్యకలాపములను వదలిపెట్టవలెనని అందరికి సలహానొసగును. ఎందుకనగా, ఇవి స్వభావరిత్యా అస్థిరములు, అశాశ్వతములు. భగవంతుని విస్మరించుట చేత, మానవుడు అజ్ఞానమునకు శాశ్వతముగా బలియగును. ఈ అజ్ఞానము యొక్క ప్రభావము అతని కర్మలన్నింటిని కలుషితము చేయును. భగవద్గీత(5.14) ఇలా చెబుతున్నది :

"తన దేహమనెడి పురముయొక్క అధిపతియైన బద్ధజీవుడు కర్మలను సృష్టించుటగాని, జనులను కర్మలను చేయుమని ప్రేరేపించుటగాని, కర్మ

ఫలములను సృష్టించుటగాని చేయదు. ఇదంతయు ప్రకృతి త్రిగుణముల చేతనే చేయబడుచున్నవి."

కాబట్టి విష్ణుభగవానుని కొరకు చేయు యజ్ఞములు కాకుండ, తమ కోరిక కనుగుణముగా ఇష్టము వచ్చినట్లు చేసెడి ఇతర కార్యములన్నీ కర్మలగుచున్నవి. అవి భగవానుని ఆదేశము చేతగాని, అంగీకారము చేతగాని చేయబడు కార్యములు కావు. అటువంటి కార్యములు భౌతిక ప్రకృతియొక్క గుణములతో కూడి అవి స్వయముగా ప్రకృతి యొక్క పూర్తి అధీనములో నుండును. అటువంటి కార్యములను నిష్పక్షపాతముతో భగవానుడు మౌనముగా సాక్షిగా చూచుచుండును.

కర్మయోగి లేక భక్తుని కర్మలన్నీ పరమ సత్యము(పరబ్రహ్మము) తో సంబంధమును కలిగియుండును. భక్తుడు ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో స్థితుడైనందున అతడు భౌతిక ప్రపంచమునకు అతీతుడగును. ఈ విధమగు అనుభూత స్థితిలోగల భక్తుడు, ఈ భౌతిక సృష్టి భగవంతుని నుండి భిన్నముకాదని భావిస్తూ, దానిని ఆ భగవానుని శక్తి పరిణామముగా చూచును. అటువంటి అనుభూతులకు ప్రకృతి గుణముల వలన ఎటువంటి ఆటంకములు కల్పింపబడవు. ప్రతిది శ్రీకృష్ణభగవానునితో స్వభావిక సంబంధమును కలిగి శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిశ్చయముగా సమదర్శి, మరియు దివ్యమైనవాడని కర్మయోగి అనుభూతి చెందును. గీత(5.18) ఇలా తెలుపుచున్నది : "యథార్థ జ్ఞానము కలవారగుటచే పండితులు విద్యావినయములతో కూడిన బ్రాహ్మణుని, గోవును, ఏనుగును, శునకమును, శునకమాంసమును తిను చండాలుని సమానదృష్టితో చూచును."

ఇటువంటి జ్ఞానమును కలిగిన బ్రాహ్మణుడు ప్రధానముగా సత్త్వగుణ సంపన్నుడగును. పశువులలో గోవుకూడ సత్త్వగుణముతో కూడినది. ఏనుగు, సింహము మొదలగునవి రజోగుణముతో కూడినవి. కుక్కలు, కొందరు మానవులు (చండాలురు, ఇతర అస్పృశ్యులు) తమోగుణమును కలిగి యుందురు. భగవంతుని నిరంతరము ధ్యానించు కర్మయోగులు ఆత్మయొక్క ఈ బాహ్యావరణమును చూడరు. కాని వారు శుద్ధమైన ఆత్మను దర్శించెదరు. ఇదే భగవంతుని సంబంధములో నిజమైన సమదృష్టి. కర్మయోగులు ఈ జగత్తులోని సకల వస్తువులు, పదార్థములను భగవానుని సేవలో పూజావస్తువులనీ, జీవులందరు శ్రీకృష్ణభగవానుని నిత్యసేవకులనే అనుభవమును కలిగి యుందురు. ఆత్మయొక్క బాహ్యమైన ఆవరణములకు గాని, దేహములకు గాని మానవుడు విలువను ఇవ్వకపోయినచో, భగవత్ సేవరూపమైన

ఆత్మ తన స్వభావములో స్థితుడగును. అటువంటి మానవుడు సమదృష్టియను శుద్ధమైన స్థితికి చేరుకొనును. ఆ స్థితిలో సమస్త వస్తువులను భగవంతుని భక్తియుక్త సేవలో అతడు వినియోగించును. విష్ణుభగవానుని ప్రీతికొరకే ఈ వస్తువులను యజ్ఞసామగ్రి రూపమున ఉపయోగించును.

శ్రీకృష్ణభగవానుడే సమస్త వస్తువులకు ఏకైక భోక్తయని, మరియు ఆయనయే సమస్త జీవులకు భగవానుడు, పరమేశ్వరుడు అని కూడ కర్మయోగు లెరుగుదురు. శ్రీకృష్ణునితో తనకు గల సంబంధమును మరచిన జీవుడు మాయాపాశములో చిక్కుకొనును. మాయకువశుడైన అతడు వ్యర్థముగా భోక్తగా లేక త్యాగిగా నటించుటకు వృథాగా ప్రయత్నించును. కాని ఇది అంతయు మోసమే. భోక్త లేక త్యాగి అను భావన జీవునియొక్క నిజమైన రోగము. నిజానికి, అతడు తన హృదయములో భగవంతునికి సంబంధించిన లీలలపట్ల ప్రేమపూర్వకమైన ఆకర్షణ జ్వాలను రగుల్కొల్పనిచో, అన్నిరకాల ఉన్నత పుణ్యకర్మ లైనటువంటి – యోగము, జ్ఞానశోధన, తపస్సు– త్యాగము వంటివన్నియు వృథాశ్రమయే అగును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(5.29) లో ఇలా ప్రకటించెను :

> "నా సంపూర్ణ చైతన్యము గలవాడు నన్ను సర్వయజ్ఞములకు మరియు తపస్సులకు చరమభోక్తగను, సకల లోకములకు మరియు దేవతలకు పరమేశ్వరునిగను, సకలజీవులకు లాభమును కూర్చువానిగను, మరియు శ్రేయోభిలాషిగను తెలుసుకొని భౌతికదుఃఖముల నుండి విడివడి పరమశాంతిని పొందును."

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ పుస్తకములో ఇంతకుముందే యజ్ఞరూపమున కర్మచేయుటకు గల అవసరమును గురించి తెలిపియుంటిమి. శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆదిపురుషుడని, సమస్త యజ్ఞములకు భోక్తయని ఈ శ్లోకము ద్వారా స్పష్టముగా తెలియుచున్నది. కర్మయోగుల ద్వారా చేయబడిన యజ్ఞఫలితములు, జ్ఞానుల యొక్క తపస్సును మరియు సమస్తమునకు శ్రీకృష్ణభగవానుడే భోక్తయని తెలుసుకోవలెను. యోగుల చేత లక్ష్యముగా ధ్యానింపబడుచు, హృదయాంతరములో స్థితుడైన అటువంటి పరమాత్మ వాస్తవమునకు శ్రీకృష్ణభగవానుని యొక్క అంశావతారమే. దీనిని గురించి ఈ పుస్తకములో ముమ్ముందు వివరముగా వ్యాఖ్యానించెదము.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు కర్మయోగ, జ్ఞానయోగ, అష్టాంగయోగ, భక్తియోగమును అనుసరించువారి శుభమును గోరుచుండును. ముఖ్యముగా పరమాత్ముడు అందరి

శుభమును గోరును. కనుక ప్రతి యుగములో సముచితమైన ధార్మిక ఉపదేశములను నెలకొల్పుటకై తన సన్నిహిత పార్షదులను ఈ జగత్తునకు పంపుచుండును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు సర్వలోకాధిపతి. ఆదిపురుషుడు, సమస్త కారణములకు కారణ మైనటు వంటివాడు. పరమసత్యమగు శ్రీకృష్ణభగవానుని సాక్షాత్కారమును కలిగించే కర్మయోగలోని క్రమమైన పురోభివృద్ధియే శాంతిని సమకూర్చుటకు గల ఏకైక మార్గము.

ఇప్పటికే, ఎవరైనను శ్రీకృష్ణుని సంతృప్తికొరకు కర్మలొనరించు వారు ప్రత్యేకముగా యజ్ఞములను, తపస్సులను, ధ్యానమును శుద్ధమైన కృష్ణ చైతన్యముతో సంబంధము లేనివాటిని ప్రత్యేకముగా చేయనవసరము లేదు. శుద్ధ కర్మయోగి సహజముగానే బ్రాహ్మణుడు, సన్న్యాసి, యోగి అని ఇంతకుముందే మేము వివరించితిమి. అంతేకాదు అతడు కర్మివలె యజ్ఞములు చేయుటలోను మరియు తమ కర్తవ్యమును నేరవేర్చుకొనుటలోను నిపుణుడగును. జ్ఞానివలె అతడు విరక్తుడు, తపస్వీయగును. మరియు యోగివలె తన కర్మఫలముల పట్ల అనాసక్తుడగును. మరియు ఇంద్రియములను తన అధీనములో నుంచుకొనును. సకామ కర్మ ఫలముల పట్ల అనాసక్తుడై, భగవంతుని మరియు భక్తియుక్త సేవ పట్ల ఆకర్షితు డైనప్పుడు అతడు సమస్త సద్గుణములతో అలంకరింప బడును. భగవద్గీత (6.1) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

> "కర్మఫలముల యందు ఆసక్తిలేనివాడును, చేయదగిన కార్యములను చేయువాడే నిజమైన సన్న్యాసి కాగలడు. అంతియేగాని కేవలము అగ్నిని రగిలింపక మరియు విధ్యుక్త ధర్మమును చేయక యుండెడివాడు యోగి కాజాలడు."

తన సమస్త కర్మఫలములకు చరమభోక్త శ్రీకృష్ణుడేనని కర్మయోగికి తెలుసును. అందుచేత అతడు ఆ ఫలముల పట్ల ఆసక్తిని కలిగియుండడు. మరియు వాటినుండి పూర్తిగా అనాసక్తుడగును. అతడు ప్రతి కార్యమును ఎల్లవేళలా శ్రీకృష్ణుని కొరకే చేయగోరును. అటువంటి అనాసక్త కర్మయోగి కృష్ణ చైతన్యముతో చేయబడు కర్మ ఇంద్రియ సుఖములను పొందుటకు గాని, కష్టముల నుండి రక్షింపబడుటకు అని గాని ఎప్పుడునూ భావించడు. శాస్త్రవిధులను, బ్రహ్మజ్ఞానమును సాధించుటకు సన్న్యాసి ప్రతివస్తువును పరిత్యజించును. యోగి కామ్యకర్మముల నుండి విశ్రమించి, తన హృదయములో పరమాత్మను దర్శించు అభిలాషతో, సగము మూసిన కన్నులతో

తన సమయమును ధ్యానము చేయుటలో గడుపును. మరియు భగవంతునికి అర్పనముగా కర్మలను చేయువాడు తన దేహపోషణ కొరకు ఏ ప్రయత్నమును చేయడు. మరియు అతడు భగవంతుని భక్తియుక్త సేవలోనే నినగ్నుడగును. కాబట్టి శాస్త్రములు చెప్పే కర్మకాండను కూడా అతడు చేయనవసరము లేదు. కేవలము కర్మఫలముల పట్ల ఆసక్తుడైన వ్యక్తికంటే అనాసక్తుడైన కర్మయోగి శ్రేష్ఠుడు. అష్టాంగయోగి ఆశించు అష్టసిద్ధులను, సన్న్యాసి కోరుకునే బ్రహ్మజ్ఞానమును కర్మయోగి సహజముగానే పొందును.

వాస్తవమునకు నిజమైన కర్మయోగులు భగవానుని భక్తులే. అటువంటి వారు సిద్ధి పొందినప్పటికినీ, వారు లాభమునకు పూజలకు, ప్రతిష్ఠల కొరకు ఆశపడరు. అటువంటి సిద్ధావస్థలో సమస్తజ్ఞానము, యోగసిద్ధులు స్వయముగా అతనిని ప్రకాశింప చేయుచుండును. అతనికి తాను ఆశించు నదంతయు లభించు చుండగా, ఇక మరే ఇతర వస్తువుల అవసరము వారికి ఎందుకుండును?

పతంజలి యొక్క అష్టాంగయోగను పాటిస్తూ ధ్యానము చేయు యోగి సమాధిస్థితిని పొందువరకు విభిన్న అవస్థలలో ప్రావీణ్యమును సంపాదిస్తూ క్రమముగా పురోభివృద్ధిని సాధించు చుండును, లేదా పరమాత్మలో ఐక్యమగును. సిద్ధినిపొందు కోరికతో అతడు అనేక రకాల కష్టములను, ఆటంకములను సహించుచు తన లక్ష్యమునందు దృఢచిత్తుడై యుండును. చివరకు ఈ భౌతిక జగత్తులోని ఏ ఇతర వస్తువుతోనూ పోల్చలేనట్టి చేతనావస్థకు అతడు చేరుకొనును. యోగసిద్ధిని పొందుటకు అతనికి ఏ విధమైన కష్టముగాని, చివరకు మృత్యువుగాని భయమును కల్పించునట్లుగా అనిపించదు. అటువంటి యోగిని గురించి భగవద్గీత (6.21,22) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా వ్యాఖ్యానించెను :

> "ఆ విధముగా స్థితుడైన అతడు సత్యమునుండి వైదొలగక, దానికి మించిన మరొక అధికలాభము లేదని భావించును. అట్టి స్థితిలో నిలిచినవాడు గొప్ప దుఃఖము నందైనను చలింపక యుండును."

ఈ శ్లోకతాత్పర్యమును గురించి శ్రీల భక్తివినోద ఠాకూర్ ఇలా చెబుతున్నారు, విషయజగత్తు పట్ల అనాసక్తుడైన ఏ వ్యక్తి అయినను సమాధిస్థితుడగును. పరమాత్మానుభూతి ఫలితముగా అతడు పరమానందమును అనుభవించును. పరమసత్యము పై గల ధ్యానము యొక్క ఏకాగ్రత నుండి అటువంటి యోగి ఎప్పుడునూ చలించడు. ఎనిమిది యోగసిద్ధులు – అణిమా, లఘిమా, ప్రాప్తి,

ప్రాకామ్యము* మొదలగునవి యోగి అభ్యాసక్రమములో పొందును. అవి అతని యోగాభ్యాసమునకు ఉపఫలములు. సమాధిస్థితిలో గల యోగి ఈ యోగ సిద్ధులన్నింటిని లెక్కచేయడు. ఎంతోమంది యోగులు వీటిలో కొన్ని సిద్ధులను మాత్రమే సాధించి, సర్వసిద్ధులను సాధించినట్లుగా అసత్యపు ప్రదర్శనను చేయు చుందురు. మనోచాంచల్యము చేత శాశ్వత సమాధి అను తమ లక్ష్యము నుండి మరలి పోవుదురు. కాని మరోవైపు, కర్మయోగి అయిన భగవద్భక్తునకు అటువంటి అవకాశముండదు. మరియు అతని మనస్సు, ఏకాగ్రత అతని లక్ష్యము మీదనే నిలిచియుండును. ఎందుకంటే, అతడు ఎల్లవేళల శ్రీకృష్ణుని సంతృప్తి పరచుట కొరకే కర్మల నొనరించును కనుక అతడు ఎల్లప్పుడు యోగి యొక్క పరమలక్ష్యమైన సమాధి స్థితిలోనే యుండును. భక్తియుక్త సేవలో నిత్యము క్రొత్తక్రొత్త భావములు కలుగుచుండును. అతని సిద్ధి పరిపూర్ణమైన కొలది అతని ఆధ్యాత్మికానందము వృద్ధియగుచుండును. భౌతికవాదులకు అది ఆచరణముకు అతీతముగా మరియు ఆలోచించుటకు వీలుకానట్లుగా నుండును.

కర్మయోగను గురించి చెప్పేదేముంది. ఒక జీవిత కాలములో పరమ లక్ష్యమును చేరలేకపోయినను, అష్టాంగ యోగలోని సమాధి లక్ష్యమువైపు సాధించిన ప్రగతి వ్యర్థముకాదు. తన తరువాత జన్మలో ఆ ప్రగతి కొనసాగు చుండును. కాని దీనికి విరుద్ధముగా, సకామకర్మి మరణించినచో అతడు ఎంత సంపదను, విద్యను సంపాదించి యుండునో, దానికితోడు దానిని పొందుటకు అతడెంత ప్రయాసపడునో, అది అంతయూ నిష్ఫలమగును. శుద్ధమైన కర్మయోగి లేక భక్తుని భక్తియుక్త సేవలు అతని దేహస్థితికి, మనస్సునకు అతీతముగా నుండును. అవి ఆత్మకు పరమాత్మకు సంబంధించినవై యుండును. కాబట్టి అతని కార్య

---

* శ్రీమద్భాగవతము (11.15.4,5) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఉద్ధవునికి ఈ అష్టసిద్ధులను గురించి వర్ణించెను. ఈ ఎనిమిది సిద్ధులలో అణిమా, 'మహిమా', 'లఘిమా' అను మూడును దేహమునకు సంబంధించినవి. కోరిన కోర్కెలను తీర్చెడి 'ప్రాప్తి' అను సిద్ధి ఇంద్రియములకు సంబంధించినది. లౌకిక పారలౌకిక పదార్థములను లభింపజేసెడి సిద్ధి 'ప్రాకామ్యము'. మాయను, దాని కార్యములను ప్రేరేపించు సిద్ధి 'ఈశితా' శబ్దాది విషయముల యందు ఉన్నను వాటి యందు ఆసక్తుడు కాకుండజేయునది 'వశితా' సిద్ధి. కోరిన కోరికల యొక్క అవధికి చేర్చునట్టిది 'కామావసాయిత' అను సిద్ధి. ఈ అష్టసిద్ధులును నాలో సహజముగానే గలవు.

www.prabhupadatelugubooks.com

కలాపములు పవిత్రమైన శాశ్వతమైన శుద్ధాత్మ యొక్క సంపదలగును. దేహము కృశించి పోయినప్పటికినీ, ఆత్మ ఎప్పటికినీ నశించదు. అదేవిధముగా భక్తియుక్త సేవతోకూడిన సంపదయొక్క విలువ ఎన్నడునూ తగ్గిపోదు. కనుక భగవద్గీతలో కర్మయోగి ఎల్లప్పుడు ఆత్మయొక్క ప్రయోజనమునకు, ఉన్నతి కొరకు కష్టపడునని తెలుపబడినది. అతని ఈ ప్రయాస దాని ఫలితము ఈ జన్మలోను మరియు వచ్చే జన్మలో కూడా శాశ్వతమైన ఆధ్యాత్మిక నిధిరూపములో నిలచి యుండును. ఈ ఆధ్యాత్మిక నిధి ఎప్పుడునూ తరిగిపోదు. భగవద్గీత(6.40) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా ఉపదేశించును :

> "ఓ పార్థా! శుభకార్యములందు నియుక్తుడైన యోగి ఈ లోకమునగాని, ఆధ్యాత్మిక లోకమునగాని, వినాశనమును పొందదు. మిత్రమా! మంచి చేయువాడు చెడుచే ఎన్నడు పరాజితుడు కాడు."

నియమములను పాటించువారు, నియమములను పాటించనివారు అని మానవులు రెండు తరగతులుగా విభజింపబడిరి. కేవలము తమ ఇంద్రియముల తృప్తినే దృష్టియందుంచు కొనినవారు, క్రమశిక్షణ లేనివారు, శాస్త్రాదేశములను పాటించనివారు ఎటువంటి నియంత్రణలేని పశువులవలె ప్రవర్తించెదరు. ఎటువంటి నియంత్రణ లేనివారు నాగరికులైనను, అనాగరికులైనను, విద్యావంతులైనను లేదా విద్యవిహీనులైనను, బలవంతులైనను, బలహీనులైనను, అందరును జంతులక్షణములనే కలిగియుందురు. మరియు ఇతరుల కెన్నడును ఎటువంటి ప్రయోజనమును వారు చేకూర్చలేరు.

www.prabhupadatelugubooks.com

నియమపాలకులైన మానవులు మూడు వర్గములుగా విభజింపబడిరి. కర్ములు, జ్ఞానులు, భక్తులు. కర్ములు మరల రెండు విభాగములు. వారు సకామకర్ములు మరియు నిష్కామకర్ములు. సకామకర్ములు అనగా తమ కష్టముల యొక్క ఫలములను అనుభవింప గోరువారు, మరియు నిష్కామకర్ములు అనగా కర్మఫలమును త్యాగము చేయువారు. సకామకర్ములు తుచ్ఛములైన తాత్కాలిక సుఖముల కొరకు ప్రలోభపడుదురు. వీరు ప్రాపంచిక కార్యములలో అభివృద్ధిని సాధింతురు. మరియు తరువాతి జీవితములో స్వర్గలోకమునకు వెళ్లి సుఖములను అనుభవించెదరు, కాని ఆ సుఖమంతయు అశాశ్వతమైనది. కాబట్టి ఆత్మయొక్క నిజమైన ప్రయోజనము వారికి చేకూరదు.

భౌతిక బంధములు తొలగిపోయినప్పుడే, నిజమైన శాశ్వతమైన సుఖము

లభించును. దానిని పొందుటయే ఆత్మయొక్క నిజమైన ప్రయోజనము. ఆత్మను ఈ పరమలక్ష్యము వైపు శాశ్వతమైన దివ్యానందమును పొందుటకు తీసుకొనిపోలేని మార్గమేదైనను వ్యర్థమగునని తెలుసుకోవలెను. కర్మకాండ యొక్క లక్ష్యము శాశ్వతానందమైనచో అది కర్మయోగగా రూపొందును. కర్మయోగ సాధన వలన హృదయములోని భౌతిక మాలిన్యములు తొలగింపబడును. మానవునకు భగవత్ జ్ఞానము ప్రాప్తించును. దాని తరువాత పరమసత్యము పై ధ్యానము వలన చివరకు శుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవ ప్రాప్తించును. కాని 'కొంతకాలము శారీరక ఆనందములను పరిత్యజించ వలయును' అని కర్మకాండ విధానము నిర్దేశించెను. అటువంటి కర్మి అప్పుడప్పుడు తపస్వి అని పిలువబడును. అయినప్పటికినీ, కర్మి ఎంత తపస్సు చేసినను అది అంతయు చివరకు ఇంద్రియ భోగము యొక్క మరోరూపమే. ఇదే దాని చరమ లక్ష్యము. అసురులు కూడ తమ శక్తిని వృద్ధి చేసుకొనుటకు తపస్సును చేస్తుంటారు. ఈ తపస్సు ఇంద్రియ భోగములను అనుభవించుట కొరకే చేయబడును. జీవుడు ఒకసారి ఇంద్రియ సుఖములను ఆశించుటను అధిగమించినప్పుడు, సులువుగా, అతడు కర్మయోగ స్థితిని పొందును. అది అన్ని రకాల ఉత్తమమైనది. అటువంటి వ్యక్తియే సమాజమునకు ప్రయోజనమును చేకూర్చగలడు.

ఈ జీవితములో కర్మయోగి సాధించు ఆధ్యాత్మికోన్నతి స్థిరముగా నిలిచి యుండును. తరువాత జన్మలో కూడ అది ఆ బిందువు(స్థితి) నుండియే కొనసాగు చుండును. భగవద్గీత(6.43) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా వ్యాఖ్యానించెను : "ఓ కురునందనా! అటువంటి జన్మను పొందిన పిమ్మట, అతడు పూర్వజన్మపు దివ్య చైతన్యమును పునరుద్ధరించుకొని సంపూర్ణ విజయమును సాధించుటకు తిరిగి యత్నము గావించును." యోగభ్రష్టుడైన యోగి తన తరువాత జన్మలో పవిత్ర బ్రాహ్మణ వంశములోగాని, ధనవంతుడైన వ్యాపారి పరివారములో గాని జన్మింప వచ్చును. మనము యోగలో వైఫల్య విషయములను గురించి చర్చించునపుడు కర్మయోగులను, ధ్యానయోగులను, జ్ఞానయోగులను గురించి చెప్పుకొను చుందుము. ఈ మార్గముల ననుసరించు వారందరిలో, కర్మయోగులే శుద్ధ భక్తులగుటకు ముందుగా అవకాశముండును. ఎందుకనగా, వారు తమ కర్మలను భగవానుని సేవలో సమర్పించి యుందురు. ఈ విధముగా కర్మ చేయుచు క్రమముగా వారు భక్తియోగు లగుదురు. అటువంటి యోగులు సర్వోత్తమ స్థితిలో

www.prabhupadatelugubooks.com

యుందురు. అంతేకాకుండ వారు మిగతా యోగులందరికి ఆదేశించుటకు అర్హులగుదురు.

భగవద్గీత(6.47) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

"అత్యంత విశ్వాసముతో నా భావనయందే సదా నిలిచియుండు వాడును, నన్నే తనయందు సదా స్మరించువాడును, మరియు నాకు దివ్యమైన ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవను ఒనరించువాడును అగు యోగి-యోగులందరి కన్నను అత్యంత సన్నిహితముగ నాతో యోగమునందు కూడినట్టివాడై యుండును. సర్వులలో అతడే అత్యున్నతుడు. ఇదే నా అభిప్రాయము."

సకామ కర్ములను యోగుల యందు లెక్కించలేము. నిజమైన యోగులు : కర్మయోగులు, జ్ఞానయోగులు, అష్టాంగయోగులు, మరియు భక్తియోగులు. నామములు వేర్వేరైనను నిజమునకు వీరందరును ఒకటే! పరమసత్యమైన అంతిమ లక్ష్యమును చేరుటకు యోగవిధి మానవునకు ప్రథమ సోపానము(నిచ్చెన) వంటిది. ఈ సోపానమునకు చేయూతనిచ్చు మెట్టుమొదటి మెట్టు నిష్కామకర్మ. దీనికి జ్ఞానము, తపస్సు జోడించినచో అది జ్ఞానయోగమగును. ఇది సోపానమునకు చేయూతనిచ్చు రెండవ మెట్టు. జ్ఞానయోగములో పరమాత్మపైన ధ్యానము కలిసినప్పుడు అది మూడవ మెట్టు. అనగా అష్టాంగయోగము వరకు చేరుకొనును. చివరగా, అష్టాంగయోగతో భగవానునికి భక్తియుక్త సేవను అభ్యసించినచో అది భక్తియోగగా మార్పుచెందును. క్రమముగా వచ్చు(ఆరోహణము) ఈ పరిపూర్ణ విధానమే యోగ. యోగ యొక్క యథార్థ, స్పష్టమైన పరిణిత రేఖను తెలుసుకొనుటకు నాలుగు మెట్లను గురించి వేరువేరుగా వ్యాఖ్యానించవలసి యున్నది. మానవజాతికి మేలు చేయగోరువారు యోగమార్గమును అవలంబించెదరు. యోగలో పురోభివృద్ధిని సాధించుటకు మొట్టమొదట దృఢసంకల్పము, మరియు నియమపాలన ప్రతి దశలోను అవసరమగును. ఏ దశలోనైన మానవుడు స్థితుడైనప్పుడు, తదుపరి ఉన్నత దశలకు చేరుట కోసమై ప్రస్తుత ఆ దశ పట్ల గల ఆసక్తిని విడువవలసి యుండును. ఏ కారణము చేతనైనను శిఖరము వరకు చేరుకొనలేక నాలుగు దశలలో దేనిలోనైనను చిక్కుకొని పోయినచో, వారికి ఆ ప్రత్యేక దశ యొక్క బిరుదు లభించును. ఇలా వీరు కర్మయోగులు, జ్ఞానయోగులు, అష్టాంగయోగులు మరియు భక్తియోగు లగుదురు. తనకు ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవను చేయువారు, యోగులందరిలోకి సర్వోత్తముడని శ్రీకృష్ణభగవానుడు అర్జునునకు

ఉపదేశించెను. కాబట్టి అటువంటి భక్తియోగి అగుటకు అర్జునుడు ప్రయత్నించ వలెను.

ఈ భౌతిక జగత్తులో క్రమక్రమముగా సాగు ప్రగతి వంటిది కాదు, ఆధ్యాత్మిక మార్గమనునది. భౌతిక ప్రగతి విధానములో ఉల్లంఘించ వీలుకాని కఠిన నియమము లుండును. ఎవరైనను ఒక వ్యక్తి విశ్వవిద్యాలయము యొక్క డాక్టరేట్ ఉపాధిని పొందవలె ననినచో, అతడు ప్రాథమిక పాఠశాల స్థాయి నుండి ప్రారంభించి క్రమముగా ప్రగతిని సాధించవలెను. పాఠశాలకు వెళ్లకుండ నేరుగా విశ్వవిద్యాలయ ములో ప్రవేశించుట అసంభవము. కాని ఆధ్యాత్మిక జీవితములో కఠిన నియమమాలు మాత్రమే కాకుండ, భగవంతుని కృపతో మానవుడు మధ్యలో గల అనేక అవస్థలను ఒకవైపు దాటవేసుకుంటూ, శిఖరము వరకు లేక డాక్టరేటు ఉపాధి వరకు చేరుకొనవచ్చును. మరియు భగవంతుని యొక్క అంతరంగికమైన నిత్య సాంగత్యము వలననే ఈ దివ్య కృపను పొందవచ్చును. భగవంతుని యొక్క శుద్ధభక్తునితో అంతరంగికమైన ప్రేమ వినిమయము జరిపినప్పుడే, భగవంతునితో అటువంటి అంతరంగిక సాంగత్యము లభించును. మనలో ప్రతివ్యక్తి భగవంతునితో అంతరంగికమైన నిత్యసంబంధమును కలిగి యున్నాము. కాని మాయయొక్క దుష్ప్రభావము చేత భగవంతునితో మనకు గల సంబంధమును మరచిపోయాము.

జీవులందరును భగవంతునికి పుత్రులతో సమానులు. కాబట్టి వారు ధనవంతుడైన తన తండ్రియొక్క విస్తృతమైన గొప్ప సంపదలకు నిజమైన వారసు లగుదురు. కాని పూర్వజన్మలలో చేయబడిన పాపఫలముల కారణముగా తమకు ధనవంతుడైన తండ్రి కలడని వారెరుగక వారు ఇల్లువాకిలి లేనివారై తిరుగుచూ దారుణమైన దారిద్ర్యమును అనుభవించుచుందురు. ఈ విధముగా జీవులన్నీ కష్టములను పొందు చున్నారనేది సుస్పష్టము. కాని అమూల్యమైన తమ వారసత్వమును పొందుటకు ఎక్కడకు వెళ్ళాలనేది వారికి తెలియదు. నిజమైన జ్ఞానము లేని కారణముగా వారు తమ దారిద్ర్యము నుండి తప్పించు కొనుటకు వృథా ప్రయత్నములను చేయుచున్నారు. దరిద్రులైన భిక్షుకులవలె లక్ష్యహీనులై సంచరించు చున్నారు. అంతేకాకుండ, సహాయము చేయుదమని మాట ఇచ్చువారు కూడ భిక్షుకులని బుజువగుచున్నారు. మరియు అటువంటి వారినే ఈ దరిద్రులు కలుస్తున్నారు. ఈ అపరిచితులలో కొందరు ధనవంతుల వలె, సమృద్ధులవలె కనిపించెదరు. కాని వారొసగిన నిర్దేశముల వలన వారు తండ్రియొక్క గృహము వరకు చేరుకొనలేరు. కాబట్టి, జీవుని దారిద్ర్యమునకు అంతము కనిపించుటలేదు.

www.prabhupadatelugubooks.com

అపరిచితులైన ఈ ధనవంతులు కర్మ, జ్ఞాన, ధ్యానముల వంటి అనేక మార్గములను సూచించెదరు. అయినను వారి దారిద్ర్య సమస్యకు ఏ పరిష్కారమును లభించదు. సమస్త జీవులు, భగవంతుని భక్తియుక్త సేవా శాస్త్రమును అవలంబించుట, దానిని అభ్యాసము చేయుటయే దారిద్ర్యము నుండి రక్షింపబడుటకు గల ఏకైక ఉపాయము. భక్తియుక్త సేవాశాస్త్రమును గురించి దేవాదిదేవుడు సమస్త అవతారములకు మూలాధారమైనట్టి శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు శ్రీల రూప గోస్వామికి ప్రయాగ (అలహాబాదు) లో వివరించెను. ఈ ఉపదేశములు సమస్త మానవాళికి ప్రబోధ రత్నములు. శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల 19.151) లో భగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

> "జీవులందరు తమ తమ కర్మల కనుగుణముగా బ్రహ్మాండమునంతట పరిభ్రమించు చుందురు. వీరిలో కొందరు ఉన్నత లోకములకు మరికొందరు అధోలోకములకు చేరుచుందురు. ఇలా పరిభ్రమించెడి కోట్లకొలది జీవులలో మిగుల భాగ్యశాలియైన వాడే శ్రీకృష్ణభగవానుని కృపచేత ప్రామాణికుడైన ఆచార్యుని సాన్నిధ్యమును పొందగలడు. శ్రీకృష్ణభగవానుని మరియు ఆధ్యాత్మికాచార్యుని ఇరువురి కృపచేత అట్టి వ్యక్తి భక్తియుక్త సేవా లతాబీజమును పొందును."

శ్రీకృష్ణభగవానుని కృపచేత, ఈ భక్తిబీజము భగవద్గీతలో పొందుపరుచ బడినది. ఈ భక్తిబీజమును పొందు సామర్థ్యమును కలిగినవాడే భగవద్గీతా తాత్పర్యములను అర్థము చేసుకోగలడు. లేకపోయినచో, భగవద్గీతను పదేపదే పఠించుట చేత, మరియు వాటిలోని ఉపదేశములను చర్చించుటచేత ఏ విధమైన ఫలితము లభించదు.

భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు స్వయముగా తనను గురించిన సత్యమును ప్రకటించును. ఏ మానవుడైనను తన స్వీయచరిత్రను రచించినప్పుడు అతనికి అనేక కానుకలు లభించును. కాని భగవంతుడు స్వయముగా తనను గురించి రచించినపుడు, దురదృష్టవశాత్తు మనము, ఆ భగవానుని వచనములను పూర్తిగా విశ్వసింపము. అంతేకాకుండ, అతని గ్రంథములలోని ముఖ్య విషయములను పట్టించుకోకుండ, అంతగా ప్రాధాన్యతలేని విషయములను గురించి చర్చిస్తూ, వాటిని పెద్దవిగా చేస్తూ, వాటికి కల్పిత వ్యాఖ్యలను, అర్థాలను కల్పిస్తుంటాము. ఈ వ్యాఖ్యలు మూల అర్థమును కోల్పోయి అసంబద్ధ సిద్ధాంతములకు దారితీయును.

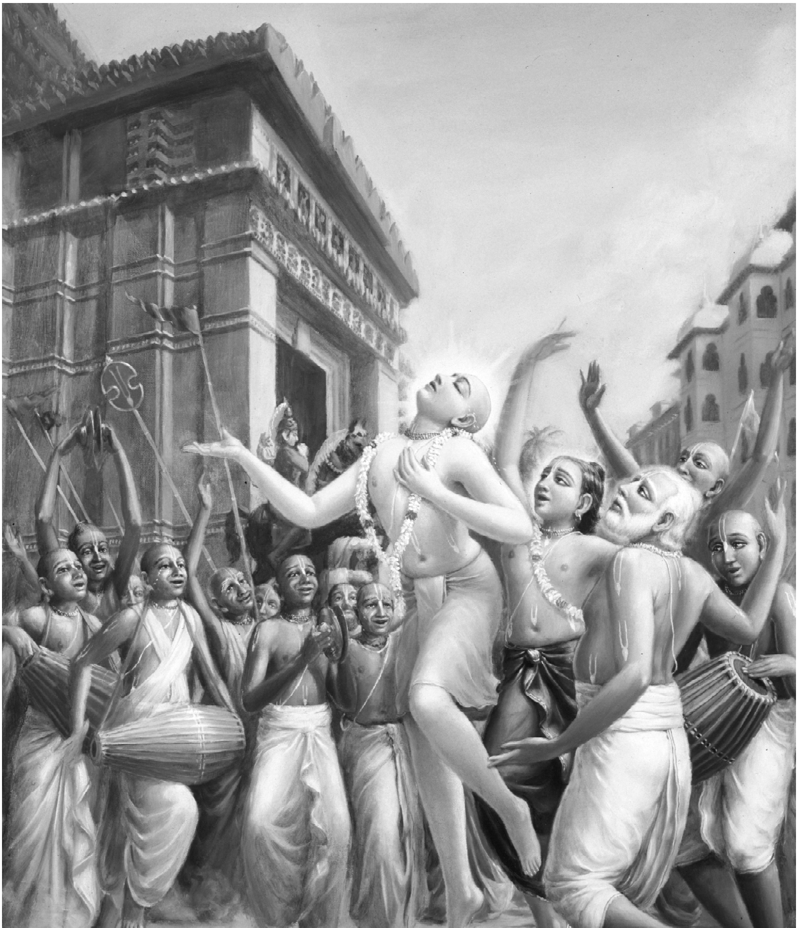
www.prabhupadatelugubooks.com

అటువంటి అర్థములు పాఠకుల చేత అపహాస్యములకు గురియగును. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు తానే పరబ్రహ్మమునని, తనను ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్తసేవతో ఆరాధించుట ప్రతి ఒక్కరి ధర్మమని ప్రకటించెను. భగవద్గీత ఈ రెండు ప్రధాన విషయములను వ్యాఖ్యానించు లక్ష్యముతోనే ప్రకటింపబడినది. దీనినర్థము చేసుకొనినవాడే కనిష్ఠ భక్తునిగా ఆధ్యాత్మిక జీవితమును ప్రారంభించుటకు యోగ్యుడగును. ఆధ్యాత్మిక జీవితమునకు శ్రద్ధయే మొదటి అర్హత. ఇది కనిష్ఠభక్తికి పర్యాయపదము. శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల 22.62) ఇలా చెబుతున్నది:

> "ప్రేమతో కూడిన దివ్యమైన భక్తియుక్త సేవతో శ్రీకృష్ణభగవానుని ఆరాధించు మానవుడు, ఇతర సమస్త కర్మలను స్వయముగా సంపన్న మొనరించిన వాడగును. 'శ్రద్ధ' అనబడు భక్తియుక్త సేవను చేయుటకు నమ్మకముతో కూడిన ఈ దృఢవిశ్వాసము అనుకూలమగును."

❖ ❖ ❖

www.prabhupadatelugubooks.com

2. భక్తి కథా

భక్తిశాస్త్రము

www.prabhupadatelugubooks.com

శ్రీకృష్ణుని సేవతో సమస్త కర్మలు సిద్ధించును

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు శ్రీల రూప గోస్వామికి కృష్ణభక్తి శాస్త్రమును ఉపదేశించు సమయములో భౌతిక జగత్తును, జీవులను గురించి వివరముగా వ్యాఖ్యానించెను. 84,00,000 జీవయోనులలో 9,00,000 జలచరములని, 20,00,000 వృక్షములని, 11,00,000 క్రిమికీటకములని, 10,00,000 పక్షులని, 30,00,000 పశువులని, 4,00,000 మానవ యోనులని ఆయన సూచించెను. వివరముగా చెప్పాలంటే, మానవులు అల్పసంఖ్యాకులు. మానవులు మూడు శ్రేణులుగా విభజించబడిరి. వారు అనాగరికులు, అర్ధనాగరికులు, నాగరికులు. ఎంతోమంది నాగరికులు సంయమనము, క్రమశిక్షణ లేకుండ భోగ విలాసముల కొరకు మాత్రమే కామ్యకర్మములను చేయుచుందురు. ఈ విధముగా మిగిలిన ప్రజలకు వారు అసౌకర్యమును కలిగించెదరు. మరియు వారి ఏకైక జీవితలక్ష్యము భోగవిలాసములకు సాధనమైన ఇంద్రియములను తృప్తిపరచుటయే. కాబట్టి వారు తమ ఇంద్రియములు సరిగ్గా పనిచేయునట్లు ఎల్లప్పుడు ప్రయత్నించెదరు. వృద్ధులైనప్పటికినీ, యవ్వనములో పొందు భోగవిలాసములను అనుభవించుట కొరకై వారు తమ దేహములలో కోతుల అవయవములను కూడ అమర్చుకుంటున్నారు.

ఇంద్రియ భోగములనే లక్ష్యముగా అనుభవించువారు, ఇంద్రియముల కంటె మనస్సు మిక్కిలి సూక్ష్మమైనదని, ఉన్నతమైనదని అర్థము చేసుకొనరు. మనస్సు కంటె కూడ బుద్ధి ఉన్నతమైనది. బుద్ధికి పైన గల మిథ్యాహంకారము బుద్ధికంటె ఎంతో ఉన్నతమైనది. అది ఆత్మను కప్పివేసి యుంచును. కాబట్టి భౌతికవాదులు ఆత్మతత్త్వ విచారణ విషయమును తెలుసుకోలేరు. నిజమునకు విషయభోగులైన వీరిని పశువులుగా లెక్కించవలెను. మానవుడు కేవలం ఇంద్రియ సుఖాలను అనుభవించుట కంటే, మరెన్నో ఇతర ప్రధానమైన విషయములలో లగ్నము కావలెను. కనుక సకల జీవులలో మానవులు సర్వోన్నతులని అంగీకరించ బడిరి. కొందరు మానవులు జీవిత విశిష్టతను అర్థము చేసుకొందురు. మరియు

www.prabhupadatelugubooks.com

వారు అస్తవ్యస్తమైన జీవనశైలిని జాగ్రత్తగా తిరస్కరిస్తూ, సాధుపురుషుల యొక్క జీవితమును ఆదర్శవంతముగా తీసుకుంటూ మానవజీవిత లక్ష్యమును పూర్తి చేసుకొనుట కొరకై తమ జీవితములకు ఒక దిశానిర్దేశమును చేసుకొందురు.

క్రైస్తవులు, హిందువులు, ముస్లిములు, బౌద్ధులు మొదలగు వివిధ మతముల ననుసరించువారు తమ తమ మతవిశ్వాసముల, దేశకాల పరిస్థితుల కనుగుణముగా వాటిని అంటిపెట్టుకొని యుందురు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.3) లో అటువంటి వారిని ఉద్దేశించి ఇలా తెలిపెను :

మనుష్యాణాం సహస్రేషు కశ్చిద్యతతి సిద్ధయే
యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చిన్మాం వేత్తి తత్త్వతః

"వేలాది మనుష్యులలో ఎవరో ఒక్కడు మాత్రమే సంపూర్ణ సిద్ధిని సాధించుటకు ప్రయత్నించును. ఆ విధముగా ప్రయత్నించి సిద్ధి పొందినవారిలో ఎవరో ఒక్కడు మాత్రమే నన్ను యథార్థముగా తెలుసుకొనును."

www.prabhupadatelugubooks.com

అనాదికాలము నుండి జీవులన్నీ నిరంతరము అధమజాతులలో సంచరించుచు, జీవపరిణామ ప్రక్రియ ననుసరించి క్రమముగా నిమ్నశ్రేణి స్థితి నుండి ఉన్నతిని సాధిస్తూ, అదృష్టవశాత్తు మానవ జన్మను పొందుదురు. ప్రకృతి గుణములచేత అధమజాతులలోని ఆత్మలు కప్పబడియుండును. అందుచేత వారి జీవితములలో కామేచ్ఛ ప్రాధాన్యతను సంతరించుకొనును. మానుష్యజాతిలో, కొందరు మానవులు ఇంద్రియ భోగములను విడిచి వారు ప్రపంచములో సాధువులుగా, యోగులుగా, తత్త్వవేత్తలుగా, విద్వాంసులుగా ఆదరింపబడుదురు. వారు స్థూల ఇంద్రియ అనుభవముల కంటె మానసిక అనుభూతులు ఎంతో శ్రేష్ఠమైనవని భావిస్తుంటారు. వారు అలా సూక్ష్మబుద్ధిచేత మంచి జ్ఞానమును పొందుదురు. కాని బుద్ధికంటె సూక్ష్మమైనది జీవాత్మ. కాబట్టి, జీవునియొక్క నిజమైన ఆధ్యాత్మికత లేక నిజమైన ధర్మము యొక్క అర్థము ఆత్మసాక్షాత్కారమును కలిగి యుండుట.

ఆత్మ యొక్క నిజమైన ధర్మము తప్ప, మిగిలిన సకల మార్గములు, మతములన్నీ కపటముతో కూడుకొని ఆహారము, నిద్ర, భయ, మైథునాలనే కలిగి యున్నవి. ఇవన్నీ పశువుల ప్రధాన కార్యములు. అధమజాతి జీవయోనులు జీవ ధర్మమును పాటించలేవు. కాని మానవులలో జీవాత్మ ధర్మమును అవలంబించు ప్రక్రియ సహజముగానే నిక్షిప్తమై యుండును. అందుచేత, కొందరు పరిపూర్ణత్వ మును సాధించుటకు ప్రయత్నించెదరు. మానవులు మాత్రమే నేనేవరిని? అను

జిజ్ఞాసను కలిగి త్రివిధ క్లేశములు నన్నెందుకు పీడించుచున్నవి? అని ప్రశ్నించు కొనును.

మానవ జీవితము మాత్రమే అనంతమైన సుఖములను పొందుటకు అవకాశమును కల్పించును. ప్రస్తుత జీవితములో మానవుడు ఈ విధముగా ఆలోచించ వలెను, "నేను దుఃఖములను ఆశించక పోయినను, అవి ఎందుకు వచ్చి పడుచున్నవి, నేను మృత్యువును కోరకపోయినను, బలవంతముగా అది నా నుండి నా జీవితమును ఎందుకు లాగికొనిపోవును. వృద్ధాప్యము అంటే నాకు అసహ్యము. కాని యవ్వనము పూర్తికాగానే నిశ్చయముగా నేను ముసలివాడ నగుదును. రోగముల నుండి, ఆపదల నుండి విముక్తుడను కావలెనని నేను కోరు కొందును. కాని అవి నన్ను వదలిపెట్టవు." ఏమైనప్పటికినీ, అతడికి ఇవి దుః ఖములుగా కనిపించినప్పటికినీ, మూర్ఖుడై తన జీవితమును సౌకర్యవంతముగా చేసుకొనుటకు కఠినమైన పరిశ్రమను చేయుచుండును. కాని బుద్ధిమంతుడగు వ్యక్తి శాంత చిత్తముతో తన స్థితిని గురించి ఆలోచించును. మరియు తన దుఃఖములను శాశ్వతముగా అంతమొందించుటకు కావలసిన సర్వోత్తమ ఉపాయములను గురించి పరిశీలన చేయుచుండును. శ్రద్ధగా ఆలోచించి అతడు పరమ సత్యమును తెలుసుకోగోరును. అటువంటి వ్యక్తి ఆత్మ సాక్షాత్కార మార్గమును ఎన్నుకొనును. అతనికి ఎన్ని కర్తవ్యములున్నను, తన పూర్వపుణ్య కర్మల ఫలితముగా బుద్ధిమంతుడు ఈ కర్తవ్యములను పూర్తిచేయుచు, అదే సమయములో జననమరణ జరావ్యాధులనెడి నిజమైన పరిస్థితులను ఎదుర్కొనును.

సిద్ధికొరకు ప్రయత్నించునప్పటికినీ, ఇంద్రియతృప్తిని కోరు కర్ములు నిమ్నస్థితికి చెందినటు వంటివారు. వీరిపైన జ్ఞానులుందురు. వీరు ఇంద్రియ వేగములను నిరోధించెదరు. సూక్ష్మమైన మానసిక దశలో స్థితులై యుందురు. యోగసిద్ధిని అన్వేషించు యోగులు వీరికంటె శ్రేష్ఠమైనవారు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు వీరినందరిని అశాంతులు అంటే శాంతిలేని వారని చెప్పిరి. భౌతిక ఉపాధులన్నింటి నుండి, మిథ్యాహంకారము నుండి ముక్తులైనవారు పరమ పురుషుడు, శ్రీకృష్ణభగవానుడిని గురించిన సత్యమును తెలుసుకొందురు. అటువంటివారు కృష్ణ చైతన్య విజ్ఞానమును పూర్తిగా అర్థము చేసుకొనినప్పుడు సాధుపురుష లగుదురు. వారి బాహ్య ఉపాధులు ఏమైనప్పటికినీ సమస్త మానవాళికి గురు కార్యమును ఒనరించు సమర్థులు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఈ విషయమును శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల, 8.128) లో ఇలా నిర్ధారించెను :

www.publicationteluguebooks.com

కిబా విప్ర, కిబా న్యాసీ, శూద్ర కేనే నయ
యేయి కృష్ణతత్త్వ వేత్తా, సేయి 'గురు' హోయ

"బ్రాహ్మణుడైనను, సన్న్యాసియైనను, శూద్రుడైనను, ఎవరైనను, కృష్ణతత్త్వమును నెరిగినచో అతడు గురువు కాగలడు."

కామ్యకర్మలుగాని, జ్ఞానులుగాని కృష్ణభక్తి తత్త్వము యొక్క లోతులను తెలుసుకోలేరను నిర్ణయమునకు మనము వచ్చెదము. ప్రత్యేకించి మూర్ఖులైన కర్మిజనులు ఇందుకు పాత్రులు కారు. ఎందుకనగా వారు శ్రీకృష్ణుడిని ఒక సామాన్య మానవునిగా భావిస్తారు. భగవంతుని పట్ల ఈ అనాదరణ కారణము చేత వారు భగవద్గీతలోని శ్రీకృష్ణుని వచనములను తప్పుగా అర్థము చేసుకొందురు.

కలియుగము యొక్క దుష్ప్రభావములో చిక్కుకుపోయిన మానవాళి, సమస్త ఆధ్యాత్మిక సంస్కృతుల పట్ల ప్రతికూలముగా రూపొందినది. కాబట్టి ప్రజలు ఆహార నిద్ర భయ మైథునాదుల వంటి కార్యములలోనే తమ సమయమును గడుపుతున్నారు. శ్రీకృష్ణభగవానుని గురించిన భగవత్ జ్ఞాన అధ్యయన విషయమును ప్రక్కన పెట్టినను, కనీసము వారు మతకర్మలు లేక ఆధ్యాత్మికజ్ఞాన అన్వేషణము కొరకు కూడ తమ సమయమును వినియోగించలేరు. కర్మజ్ఞాన పరిశీలనా విషయములో శాస్త్రాదేశములను శ్రద్ధగా పాటించువాడు తన చైతన్యమును పవిత్ర మొనరించుకొని, కొద్దిపాటి కృష్ణవిజ్ఞానమును అవగతము చేసుకొనగలుగును. జ్ఞానము యొక్క చరమ ఉద్దేశ్యమేమిటంటే, ఎవరైనను బ్రహ్మైక్యస్థితిని పొందినప్పుడు, దానికంటె ఉన్నతస్థితియైన భక్తియుక్త సేవా ద్వారము తెరవబడును. కలియుగము లోని ప్రజలు ఈ బ్రహ్మైక్యమును పొందగలుగుట మనేది అసంభవము. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు భక్తియుక్త సేవను ఏ విధముగా చేయవలెనో విషయమును స్వయముగా ఉపదేశించెను. ఈ యుగములో దురదృష్టవంతులైన మానవులు తన ఉపదేశము లను కూడ తప్పుగా అర్థము చేసుకొందురని తెలిసి, శ్రీకృష్ణభగవానుడు మరల శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుగా, భగవంతుని యొక్క శుద్ధభక్తుని రూపములో ప్రకటితు డయ్యెను. భగవద్గీత సారమును స్వయముగా ఆచరించి విశ్వమునకు బోధించెను.

ఈర్ష్యాళువులు, నాస్తికులైన ప్రజలు తాను సమస్త వస్తువులకు మూలాధార మనే ఈ సత్యమును ఖండించు ప్రయత్నమును చేయుదురని భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు తెలిపెను. కాబట్టి అతడే శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు రూపములో అవతరించి, శ్రీకృష్ణుడే సమస్త వస్తువులకు మూలాధారమని ఆయన ప్రచారము చేసెను. శ్రీకృష్ణభగవానుని ఉపదేశములకు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఉపదేశములకు

www.prabhupadatelugubooks.com

మధ్య ఎటువంటి భేదము లేదు. ఆరాధనా లక్ష్యము ఒక్కటే. అయినప్పటికినీ, ఈ యుగములోని దురదృష్టవంతులైన ప్రజలు ఈ ఉపదేశములను గ్రహించుటకు తిరస్కరించుదురు. వారికి కృష్ణ చైతన్యమును ప్రసాదించుట మనునది, “పందుల గుంపునకు విలువైన ముత్యములను ఇచ్చినట్లు” అన్న లోకోక్తిని చరితార్థము చేసినట్లగును. కలియుగములో పీడింపబడు మానవులు పందుల గుంపుతో సమానము. బ్రహ్మకూడ అరుదుగా పొందు కృష్ణభక్తి విజ్ఞానమును మానవులకు బోధించి, మహాప్రభువు వారి పట్ల గొప్ప కృపను చూపెను. వీరికి ఈ దుర్లభమైన అమూల్య వస్తువు ఇంత సులువుగా లభించినను, వారు అతడి కృపను దురుపయోగము చేసిరి. ఇది వారి దురదృష్టమునకు మరో ఉదాహరణము. ఆత్మసాక్షాత్కార జ్ఞానమును ఉపదేశించి శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ యుగములోని ప్రజలకు రెండుసార్లు ఇంద్రియభోగ విషయముల నుండి రక్షించుటకు ప్రయత్నించెను. కాని రెండుసార్లు వారు ఈ దివ్యోపదేశములను తమ ఇంద్రియ తృప్తికి సాధనముగా మార్చుకొనిరి.

ఒక బాలుని ఎదుట రంగులతో కూడిన ఒక గాజు ఆటబొమ్మను, ఒక వజ్రమును ఉంచినచో, సహజముగానే ఆ బాలుడు ఆటబొమ్మ వైపునకే ఆకర్షితుడగును. అమూల్యమైన ఆ రత్నమును తీసుకొనడు. అలాగే కలియుగములో అల్పజ్ఞులైన ప్రజలు కృష్ణభక్తిరూప అమూల్య వజ్రమును నిరాకరించెదరు. సకామకర్మలు శుష్కజ్ఞాన రూపమైన చౌకబారు ఆటవస్తువులనే ఎన్నుకొందురు. అమూల్యమైన వజ్రముతో చౌకయైన గాజు బొమ్మలను వేలకొలది కొనవచ్చునని ఆ బాలుడు తెలుసుకొనలేడు. అలాగే, కలియుగములో బుద్ధిహీనులైన ప్రజలు, “*కృష్ణే భక్తి కయిలే సర్వ–కర్మ–కృత హోయ*” అనగా “శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యమైన భక్తియుక్త సేవను చేయు మానవుడు, ఇతర సమస్త కర్మలను స్వయముగా చేసినవాడగును” అని వారు అర్థము చేసుకోలేరు.

కృష్ణభక్తి శాస్త్రమును నెరిగినవారు సకామకర్మలను, జ్ఞానమును, యోగమును, దానమును, తపస్సును, మంత్రోచ్చారణ వంటి ఇతర సమస్త అనుబంధ విషయములను సహజముగానే ఎరుగును. శ్రీమద్భాగవతములో శ్రీకృష్ణభగవానుడు దీనిని ఇలా నిర్ధారించెను :

“తపస్సు, కామ్యకర్మలు, తత్త్వవిచారణము, త్యాగము, యోగము, దానము, ధర్మము, ఇతర పుణ్యకర్మలను చేయుటవలన కలుగు సమస్త ఫలములను నా కొరకై భక్తియుక్తసేవను చేయుటవలన, నా భక్తులు సులువుగా వాటిని పొందుదురు.”

శ్రీకృష్ణభగవానుడే పరమసత్యము

సాంఖ్య దర్శనమును ప్రచారము చేసిన కపిలుడు సుప్రసిద్ధ నాస్తికుడు. అతడు ఈ ప్రపంచము 24భౌతిక తత్త్వములతో కూడి యున్నదని నిర్ణయించెను. అవి పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము; రూపము, రుచి, గంధము (వాసన), శబ్దము, స్పర్శ ; కన్నులు, నాలుక, ముక్కు, చెవులు అటులనే త్వచ (చర్మము); ముఖము, చేతులు, పాదములు, గుదము, జననేంద్రియములు; మనస్సు, బుద్ధి, మిథ్యాహంకారము; ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణముల అవ్యక్త అవస్థ (ప్రధానము). కపిలుడు ఈ ఇరువది నాలుగు తత్త్వములను విశ్లేషించిన తరువాత అవ్యక్త ఆత్మానుభవమును పొందలేకపోవుట చేత, అతడు భగవంతుడు లేడను నిర్ణయించెను. అందుచేత భక్తులు కపిలుని నాస్తికునిగా పరిగణించెను.

ఈ నాస్తికుడైన కపిలునకు పూర్తిగా భిన్నమైనవాడు, దేవహూతి కుమారుడైన కపిల భగవానుడు. ఈ కపిలభగవానుని దేవాదిదేవుని యొక్క శక్త్యావేశ అవతారముగా పిలుచుచుందురు. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు నాస్తికుడైన కపిలుని సాంఖ్యదర్శనమును, అవ్యక్తమైన ఆత్మ అస్తిత్వరహితమని తెలుపు విషయమును ఖండించెను.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీత(7.4) లో భౌతిక ప్రకృతి తన నియంత్రణ మరియు పర్యవేక్షణలో యుండునని స్పష్టము చేసెను :

భూమిరాపోఽ నలో వాయుః ఖం మనో బుద్ధిరేవ చ
అహఙ్కార ఇతీయం మే భిన్నా ప్రకృతిరష్టదా

"భూమి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారము అను ఎనిమిది అంశముల సముదాయము నా భిన్నప్రకృతి యనబడును."

శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఎవరు, అతని నిజ స్వరూపమేమిటి? అతడి విభూతులైన శక్తులను, యశస్సును, సౌందర్యమును, జ్ఞానమును, వైరాగ్య విషయములను తెలుసుకొలేనంత వరకు, ఎవరైనను శుద్ధ భక్తియుక్త సేవలో ఎన్నడు ప్రవేశించలేరు. శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (ఆదిలీల, 2.117) లో దీనిని గురించి ఇలా తెలుపబడినది :

సిద్ధాంత బలియా చిత్తే నా కర అలస
ఇహా హయితే కృష్ణే లాగే సుదృఢ మానస

"ఇట్టి తత్త్వసిద్ధాంత వాదములను వివాదాస్పదములని తలచి శ్రద్ధాలువైన విద్యార్థి అలక్ష్యము చేయరాదు. ఇటువంటి వాదవివాదములు మనస్సునకు బలము చేకూర్చును. ఈ విధముగా అతని మనస్సు శ్రీకృష్ణుని పట్ల ఆకర్షితమగును."

శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యజ్ఞానమును పొందినవాడు దానికనుగుణముగా భక్తియుక్త సేవను చేయును. కపిల భగవానుని చేత ప్రవచింపబడిన ఈ విధానమును ప్రజలు వేల సంవత్సరముల నుండి పాటించుచున్నను, దీనిలోని లోతుపాతులను అవగతము చేసుకోలేకపోయిరి. శ్రీకృష్ణభగవానుడు కొన్ని వచనములతో ఈ రహస్యకరమైన తెరను తొలగించి సత్యమును ప్రకటించెను (భ.గీ. 7.4–6) :

> "పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము, మనస్సు, బుద్ధి, మిథ్యాహంకారములు. ఈ ఎనిమిది నా భిన్నమైన భౌతికశక్తి యొక్క రూపములు. "మహా బాహుడవైన ఓ అర్జునా! ఇవిగాక, నాకు న్యూనమైన భౌతిక ప్రకృతి వనరులను ఉపయోగించుకొను జీవులందరితో కూడిన ఉన్నత శక్తి మరొకటి గలదు. సృష్టించబడిన సర్వ భూతములకును ఈ రెండు ప్రకృతులే కారణములై యున్నవి. ఈ ప్రపంచములోని భౌతికము, ఆధ్యాత్మికమైన సర్వమునకు మూలమును మరియు ప్రళయమును రెండూ నేనేనని నిశ్చయముగా తెలుసుకొనుము."

ఈ సత్యమును అర్థము చేసుకోలేని వారు భక్తియుక్త సేవశాస్త్రముకు దూరముగా నుందురు, కాని ఎవరైనను దీనిని అర్థము చేసుకోగలిగితే, వారి ఆధ్యాత్మిక జీవితము దృఢపడగలదు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు దేవాదిదేవుడు, ఆది పురుషుడు. అందుచేత, పరమపురుషుడున్నచోట భౌతిక ప్రకృతి యొక్క స్త్రీ శక్తి అతడిని సేవించుట కొరకై యుండును. తనకుతానే పరమ పురుషుడనని భ్రమించు వారు భౌతిక ప్రకృతి తమ అధీనములో గలదని వాదిస్తూ, ఇక ఏ మాత్రము ప్రకృతి శ్రీకృష్ణభగవానుని అధీనములో లేదను నిర్ణయింతురు. ఈ మాటలు అర్థము లేనివి. మూర్ఖులే ఇలా వాదించెదరు.

పరమ పురుషుడు ప్రకృతి అధీనములో గలడని కొందరు దార్శనికవాదులు పలుకుదురు. అటువంటివారు కూడ సత్యదూరమై యుందురు. ఎవరైనను ప్రకృతిని గురించి ఆలోచించి, దానికి అతీతమైన దానిని గురించి ఆలోచించనిచో వారి ఆలోచనలన్నీ అసంపూర్ణమగును. ఒకరు ఇలా జిజ్ఞాస చేయవలెను, "ఈ ప్రకృతి ఎవరిది?" ప్రకృతి ఎవరికో ఒకరికి చెంది యుండవలయును. లేకుంటే అది

www.prabhupadatelugubooks.com

తనంతటతానుగా సృష్టించబడదు కదా! అందుచేత అది పరమపురుషుడు లేక పురుషుని గుర్తించు ప్రకృతి శక్తియై యుండవలెను. బుద్ధిమంతుడగు వ్యక్తి, ఈ శక్తిద్వారానే, శక్తిమంతుడిని వెతికి పట్టుకొనును. ఉపనిషత్తులు, మిగతా వైదిక శాస్త్రములు బ్రహ్మమును పరమసత్యమని, వివిధ శక్తులకు అధిపతి మరియు మూలాధారమని స్పష్టముగా తెలుపును. భగవద్గీత(14.27) లో ఈ బ్రహ్మమును శ్రీకృష్ణుని దేహము యొక్క తేజస్సుగా తెలుపుదురు *(బ్రాహ్మణో హి ప్రతిష్ఠాహమ్).* దీనిని 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.40) లో ఇలా తెలుపబడినది :

యస్య ప్రభా ప్రభవతో జగదండకోటి –
కోటిష్వశేషవసుధాది విభూతిభిన్నమ్
తద్ బ్రహ్మ నిష్కలమనంతమశేషభూతమ్
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"ఆదిపురుషుడైన ఆ గోవిందుని ప్రకాశము ఉపనిషత్తులలో వర్ణించినట్లు నిర్విశేష బ్రహ్మమునకు ఆధారము. ఆయన కోట్లకొలది బ్రహ్మాండముల యందు అనంతమైన విభూతుల రూపములలో వైవిధ్యములు కలిగియున్నను, ఉపాధిరహితుడు, అనంతుడు, సంపూర్ణుడై ప్రకటితుడగు చుండును, అట్టి గోవిందుని నేను భజించు చున్నాను."

బ్రహ్మము ఈ దృశ్యమాన జగత్తులో సర్వవ్యాపకమై యున్నది. అందుచేత వేదములలో బ్రహ్మము రూపహీనము, నిర్విశేషము, శుద్ధమైనదిగా నిర్వచింపబడెను. అటువంటి బ్రహ్మమునకు ఎటువంటి భౌతికరూపములేని నిత్యపురుషుడు మూలము. అతడు దివ్య స్వరూపముతో, దివ్యశక్తులతో మరియు సమస్త దివ్యగుణములను కలిగియున్నాడు. అతడు సచ్చిదానంద రూపమును కలిగిన దేవాదిదేవుడు. అతడు దివ్యమగు షడైశ్వర్యములను అనంతముగా కలిగియుండును. మరియు అతడు దివ్యలీలలను చేయును. కాబట్టి అతడిని గురించి మాత్రమే శోధించవలెను. సకల శాస్త్రముల నుండి ఆయననే వెతికి మరియు తెలుసుకోవలెను. ఈ పరమ దివ్యపురుషుడు లౌకికుడని భౌతికవాదులైన సకామకర్ములు భావిస్తూ, పొరపాటు చేస్తూ అలా పతనము చెంది కపట భక్తులగుదురు. తాత్త్వికులు బ్రహ్మజ్ఞానమును శోధించుచు, భౌతిక జగత్తును మాయ అని భావిస్తూ భగవంతుని దివ్యరూపము కూడ మాయయని భావిస్తుంటారు. ఆరోహ పంక్త ద్వారా పొందు జ్ఞానము అసంపూర్ణము, న్యూనమైనది అని తెలియుచున్నది. ఈ రెండు వర్గముల

www.prabhupadatelugubooks.com

వారు దయనీయమైన ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో యుందురు. అందుచేత, అతడు వారిమీద తన అవ్యాజ కృపను ప్రసరించుటకు భగవంతుడు భగవద్గీతలో తనను గురించి మరియు తన దివ్యశక్తుల గురించిన సత్యమును ప్రకటించెను.

పైన తెలిపిన ఎనిమిది అంశములతో భౌతిక ప్రకృతి లేక భగవానుని బహిరంగశక్తి రూపొందెను. ఈ భౌతిక అంశములు – పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువులు స్వతంత్ర ఇచ్ఛారహితములు. అందుచేత వాటిని భగవంతుని న్యూనశక్తులని పిలువబడును. దీనికి విరుద్ధముగా భగవంతుని ఉన్నతశక్తి లేక ఆధ్యాత్మిక శక్తి అని పిలువబడేది ఈ న్యూనశక్తిని నడిపించును. సిద్ధాంతపరముగా శక్తి అనునది భోక్త కాజాలదు. ఒక శక్తి మరొకశక్తిని అనుభవింప జాలదు. శక్తిమంతుడు భోక్త. శక్తి అనుభవింప బడునది.

భగవంతుని ఉన్నతశక్తి నుండి జీవులు ఆవిర్భవించును. కాబట్టి జీవులు పృథివి, జలము, అగ్ని మొదలగు వాటికన్నను ఉన్నతమైనవి. అవి సదా అచేతనములై యుండును. అంటే పరమ నియంతయైన భగవంతుడితో జీవులు సమానమని అర్థము కాదు. జడపదార్థము మీద ఆత్మయొక్క శ్రేష్ఠత్వమును గుర్తించుట సులభము. జీవతత్త్వము ఈ జగత్తులో ప్రతివస్తువును నడిపించును. మరియు సమస్తమును భరించును. ఒకవేళ భౌతిక ప్రకృతి మీద జీవుడు తన అధికారమును చెలాయించుటకు ప్రయత్నించనిచో, ఈ దృశ్యమాన జగత్తు ఏ విధమైన వైవిధ్యమును కలిగి యుండదు. జీవుడు భౌతిక తత్త్వములను నియంత్రించుటకు మరియు అనుభవించుటకు ప్రయత్నింప కుండినచో, ఈ భౌతికాంశములు మార్పులేనివిగా యుండెడివి. కేవలము భౌతిక శక్తుల మరియు చైతన్యవంతుడైన జీవుని సంబంధము చేత పృథివి, కర్రలు, రాళ్లు, లోహములవంటి వస్తువులను మేళవించి విశాలములైన, భవంతులు, కర్మాగారములు, నగర నిర్మాణములు ఏర్పడుచున్నవి. ఎందుకనగా, జడపదార్థములు స్వయముగా ఏమి చేయజాలవు.

ఏదైన ఉన్నత శక్తివంతమైన చైతన్యము యొక్క జోక్యము లేకుండ ఈ విరాట్ సృష్టినందు అసంఖ్యాకములైన గ్రహములు, స్వర్గలోకములన్నీ ఉత్పన్నములు కావని దీనిని బట్టి అర్థమగుచున్నది. భౌతిక ప్రకృతి జడమని స్వయముగా ఏమి చేయలేదనుటలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. మరియు ఆ జీవచైతన్యము ఇరువది నాలుగు భౌతికాంశములతో ప్రకృతిలో వైవిధ్యమును ప్రారంభించెను. ప్రకృతి యొక్క అసంపూర్ణతలు దీనివలన తెలియవచ్చుచున్నవి. కాబట్టి ఆధ్యాత్మిక

ఆనందమనేది కేవలము ఆధ్యాత్మిక వైవిధ్యములోనే సంభవమగును. జీవులందరు తన ఉన్నతశక్తికి చెందినవని భగవద్గీత(7.5) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిర్ధారించెను :

అపరేయమితస్త్వన్యాం ప్రకృతిం విద్ధి మే పరామ్
జీవభూతాం మహాబాహో యయేదం ధార్యతే జగత్

"మహాబాహుడవైన ఓ అర్జునా! ఈ శక్తులేగాక న్యూనమైన భౌతిక ప్రకృతి వనరులను ఉపయోగించుకొను జీవులందరితో కూడియున్న నా ఉన్నతమైన శక్తి మరొక్కటి కలదు."

ఎందుకంటే, జీవాత్మ శ్రీకృష్ణభగవానుని ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక శక్తి నుండి ఉద్భవించెనని ఇక్కడ స్పష్టము చేయబడినది. కాబట్టి భౌతికశక్తికి ఇది కొద్దిగా భిన్నమైనది. జలచరములకు భూమి పట్ల ఏ ఆకర్షణయు లేనట్లే, స్థలచరములకు కూడ జలము పట్ల ఆకర్షణ యుండదు. అటులనే భౌతికశక్తికి, ఆధ్యాత్మికశక్తికి మధ్య కనిపించు సన్నిహిత సంబంధము నిజమునకు భ్రమయే. జీవుడు ఉన్నతశక్తికి చెందిన వాడగుటచే, న్యూనశక్తిని అనుభవించుటకు ప్రయత్నించును. కాని చివరకు అటువంటి ప్రయత్నములు విఫలమగును. ఎందుకనగా, ఒక శక్తి మరొక శక్తిని స్వార్థము కోసము అనుభవించలేదు. కాని సకలజీవులు పరమ శక్తిమంతుడు, శ్రీకృష్ణభగవానుడిని సదా సేవింపవచ్చును. జీవుడు భగవంతుని సేవించు ప్రయత్నములో భౌతికశక్తిని ప్రబలముగా వినియోగించినచో ఆ కర్మ అప్పుడు దివ్యమగును. మరియు యజ్ఞమును చేసినట్లగును. మరియు ఇతర ఏ కర్మయైనను సకామ కర్మయే అగును.

విష్ణుపురాణము (6.7.61) నుండి మూడు రకాల శక్తుల వర్ణనను గురించి తెలుసుకోవచ్చును :

విష్ణుశక్తిః పరాప్రోక్తా క్షేత్రజ్ఞాఖ్య తథా పరా
అవిద్యాకర్మసంజ్ఞాన్యా తృతీయా శక్తిరిష్యతే

"భగవంతుడైన విష్ణువు యొక్క శక్తిని సంక్షిప్తముగా మూడు విభాగములుగా విభజింప వచ్చును. అనగా ఆధ్యాత్మికశక్తి, జీవులు, మరియు అజ్ఞానము. ఆధ్యాత్మికశక్తి సంపూర్ణ జ్ఞానముతో నిండి యుండును. సకలజీవులు ఆధ్యాత్మికశక్తికి చెందిన వారైనప్పటికినీ మోహగ్రస్తులై యుందురు. మరియు మూడవశక్తి అజ్ఞానముతో నిండి యుండును. సకామకర్మల యందు ఇది ఎల్లవేళల కనిపించుచుండును."

ఈ విధముగా, భౌతిక జగత్తులోని సమస్త సంఘటనలు భగవంతుని యొక్క ఉన్నత మరియు న్యూనశక్తుల కలయిక వలననే కలుగుచున్నవి. భౌతికశక్తి క్షేత్రమని చెప్పబడును. ఆధ్యాత్మికశక్తి క్షేత్రజ్ఞుడని పిలువబడును. వివిధ రకముల జీవులు, తమ వివిధ గుణములు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల యొక్క కలయిక వలన ఉత్పన్నులగును. ఈ రెండు శక్తులను నియంత్రించువాడు దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు. అతడిని ఈ విరాట్ జగత్తునకు సృష్టిస్థితిలయములకు ముఖ్యకారణమని గుర్తించవలెను. భగవద్గీత (7.6,7) లో శ్రీకృష్ణుడు ఇలా తెలిపెను :

ఏతద్యోనీని భూతాని సర్వాణీత్యుపధారయ
అహం కృత్స్నస్య జగతః ప్రభవః ప్రలయస్తథా

మత్తః పరతరం నాన్యత్ కించిదస్తి ధనంజయ
మయి సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణా ఇవ

"సృజింపబడిన సర్వభూతములకును ఈ రెండుప్రకృతులే కారణములై యున్నవి. ఈ జగత్తుయందలి భౌతికమును మరియు ఆధ్యాత్మికమును అగు సర్వమునకు మూలమును మరియు ప్రళయమును రెండూ నేనేనని నిశ్చయముగా ఎరుగుము. ఓ ధనంజయా! నా కన్నను శ్రేష్ఠమైన సత్యము వేరొక్కటి లేదు. ముత్యములు దారమునందు కూర్చబడినట్లు సమస్తము నాపైననే ఆధారపడియున్నది."

వేదములలో బ్రహ్మమును గురించి వివిధ వాక్యములు గలవు. "*ఏకమేవాద్వితీయం బ్రహ్మ*" – "బ్రహ్మము అద్వితీయము." "*నేహ నానాస్తి కించన*" – "ఇది తప్ప మరి యే ఇతర అస్తిత్వమును లేదు." "*సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ*"– "బ్రహ్మము సర్వము మరియు అంతటా కలదు." "*అహం బ్రహ్మాస్మి*" – "నేను బ్రహ్మము వంటి స్వభావమును కలిగినటు వంటివాడను(గుణైక్యము)." ఇలా భగవద్గీత యొక్క పై శ్లోకముల ద్వారా వారు వారి సిద్ధాంతమును నిర్ధారించు కుందురు. దివ్యమైన వాడు, సంపూర్ణ షడైశ్వర్యములతో కూడినవాడు, అతడే సర్వోన్నత నియామక తత్త్వము. ఈ విధముగా ఇతర ఏ పురుషుడు అతనితో సమానుడుగాని, అతడిని మించినవాడు కాని లేడు. దీనిని నిర్ధారించుచు శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు, "నన్ను మించిన సత్యమేదియును లేదు" అని తెలిపెను. దాని తరువాత తాను ఎలా అంతటా యున్నానని మరియు తన సర్వవ్యాపక శక్తులచేత అందరితో సన్నిహిత సంబంధమును ఎలా కలిగి యున్నాడని తెలిపెను.

www.prabhupadateluguebooks.com

ఈ భౌతిక ప్రకృతి భగవంతుని శక్తిపరిణామము యొక్క ప్రతిఫలము. శక్తులు, శక్తిమంతులు రెండును అచింత్యములు. రెండును ఒకటి మరియు భిన్నములైనవి. అందుచేత, *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"* అనగా, సమస్త వస్తువులు భగవంతుని భౌతిక ఆధ్యాత్మిక శక్తుల రూపాంతరమని ఈ వాక్యము తెలియజేయును. ఆ శక్తి పరిణామము వలన పరమ సత్యములో వృద్ధిగాని, క్షీణతగాని ఏ మాత్రముండదు. అందుచేత బ్రహ్మము మార్పులు లేనిది. బ్రహ్మము యొక్క ప్రతిబింబము న్యూనశక్తి. అదే నిరాకారము.

భగవంతుని మరియు అతని శక్తుల గురించిన అచింత్య భేదాభేద తత్త్వమును శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ప్రచారము చేసెను. శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమసత్యము. జీవులు మరియు భౌతిక ప్రపంచము అతని అపరశక్తులనునది సర్వోన్నత రహస్యమైన సత్యము. భౌతికవాదులు ఈ సిద్ధాంతమును అవగతము చేసుకొనలేరు. దీనినర్థము చేసుకొని శ్రీకృష్ణభగవానునితో మరల తమ సంబంధమును స్థాపించు కొనగోరు వారు ముక్తాత్ములు. అనగా భగవద్భక్తులు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత (7.13,14) లో ఇలా వివరించెను :

త్రిభిర్గుణమయైర్భావైరేభిః సర్వమిదం జగత్
మోహితం నాభిజానాతి మామేభ్యః పరమవ్యయమ్

దైవీ హ్యేషా గుణమయీ మమ మాయా దురత్యయా
మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతాం తరన్తి తే

"సమస్తవిశ్వము సత్త్వరజస్తమస్సులను త్రిగుణములచే మోహింప చేయబడినదై, ఈ గుణము లన్నింటికిని అతీతుడను, అక్షయుడను అయిన నన్ను తెలియ జాలకున్నది. భౌతిక ప్రకృతికి సంబంధించిన త్రిగుణములతో కూడిన దివ్యమైన నా మాయాశక్తి నిశ్చయముగా దాటశక్యము కానిది. కాని నన్ను శరణు పొందినవారు దానిని సులభముగా దాటగలుగుదురు."

రుచి, అరుచి, మంచి, చెడులవంటి అన్నింటికిని భౌతిక ప్రకృతికి సత్త్వరజతమము లనెడి త్రిగుణములు కారణము. ఈ విధముగా సకల బద్ధాత్మలను ఈ గుణములు తమ వశము నందుంచుకొనును. అందుచేత, భగవంతుడు దివ్యమైనవాడు కనుక త్రిగుణములకు అతీతుడు మరియు *'పరమవ్యయమ్'* అని బద్ధజీవులు తెలుసుకోలేక పోతున్నారు. భగవంతుడు తన దివ్యశక్తుల చేత సర్వవ్యాపి

యైనప్పటికినీ, ఆయన మార్పులేనివాడు, మరియు సంపూర్ణుడు. భగవంతుడు 'పరమవ్యయమ్' అను శబ్దములను ఉపయోగించుటకు కారణమిదియే. సకల విరాట్ జగత్తునంతట పరమసత్యము వ్యాపించి యున్నది. కనుక అతనికి నిశ్చిత స్వరూపముగాని, వ్యక్తిత్వముగాని యుండజాలదని తప్పుగా భావించుటను విడిచి పెట్టాలి. అగ్నినుండి వెలువడిన వేడి నలువైపుల వ్యాపించినను అగ్నిలో మార్పు యుండదు. అలాగే, సూర్యుడు ఎంతోకాలము నుండి ప్రకాశమును, ఉష్ణమును వ్యాపింప చేయుచున్నప్పటికినీ, అతని శక్తులు క్షీణించవు. కేవలము భగవంతుని అవ్యయ శక్తియొక్క ఒక అణు అంశయే ఈ సూర్యునిలో కలదు. అందుచేత భగవంతుని శక్తి పరిణామము చెందుటగాని, క్షీణించుట అను ప్రశ్నగాని ఎక్కడిది? భగవంతుని శక్తులు అగ్ని యొక్క ఉష్ణము, ప్రకాశము వలె సర్వత్ర వ్యాపించి యున్నవి. అయినప్పటికినీ, అతడి శక్తులెప్పుడును ఏ కాలములోను క్షీణించవు. ఈ విధముగా భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణుడు తననుతాను 'పరమవ్యయమ్', పరమ శక్తిమంతుడని చెప్పుకొనెను. వేదములలో ఇలా వర్ణించబడెను :

పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే

"సంపూర్ణము వలన ఉత్పన్నమైన దంతయును కూడ సర్వసంపూర్ణములై యున్నాయి. ఎందుకంటే అతడు సంపూర్ణుడు, కాబట్టి అతని నుండి అనేక సంపూర్ణాంశములు ఉద్భవించి నప్పటికినీ కూడ సంపూర్ణముగానే ఉండును."(ఈశోపనిషత్తు, మంగళా చరణము)

భగవంతుని వలె భౌతికశక్తుల మాయాజాలము నుండి ముక్తులై భగవంతుని చెంతకు చేరువిధానము కూడ అద్వితీయమైనది. సూర్యుని చూచుటకు ఏకైక సాధనము సూర్యుని ప్రకాశమైనట్లు, శ్రీకృష్ణభగవానుని దర్శించుటకు సాక్షాత్తూ కృష్ణరూపమగు సూర్యుని వంటి ప్రకాశమే ఏకైక సాధనము. అతడి చరణ కమలములకు మాత్రమే శరణుపొంది, ఆ దేవాదిదేవునికి ప్రేమపూరితమైన భక్తియుక్త సేవను సలుపుతూ ఆయనను చేరుకొనగలము. దేహమును కష్టపెట్టుచు సకామకర్మలు చేయుట వలన గాని, మానసిక కల్పనలతో పొందు జ్ఞానము వలన గాని భగవత్ చైతన్యము యొక్క సర్వోన్నతమైన సిద్ధిని పొందుట వలన గాని సహాయము లభించదు. భక్తి వలన మాత్రమే భగవంతుని పొందగలము. యుక్తితోగాని, అష్టాంగయోగ వలన గాని అధికాధికముగా పరమసత్యము యొక్క పాక్షిక అనుభూతి అనగా బ్రహ్మానుభూతి మరియు పరమాత్మ యొక్క అనుభూతి

www.prabhupadatelugubooks.com

కలుగవచ్చును. ఒక్క భక్తివలననే దేవాదిదేవుడు, సచ్చిదానంద స్వరూపుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుని సాక్షాత్కరింప చేసుకోవచ్చును. రాత్రియొక్క అంధకారమును ఉదయించుచున్న సూర్యుడు పారద్రోలును. అప్పుడు ప్రతివస్తువు స్పష్టముగా కనిపించసాగును. అదే విధముగా, కృష్ణరూప సూర్యుడు మానవుని చైతన్యరూప క్షితిజమునందు స్థితుడైనచో మాయయను నరకరూపమైన అంధకారము పటాపంచలగును. అప్పుడు ప్రతి వస్తువుయొక్క వాస్తవరూపము గోచర మగుచుండును. ఈ విధముగా పరమసత్యము యొక్క పరిపూర్ణజ్ఞానము, మరియు అనుభూతి భగవద్భక్తి వలననే ప్రాప్తించును.

కాని, ఏమైనప్పటికినీ, ఈ పరిపూర్ణ అనుభూతి వరకుగల మార్గము మాయ, అజేయమైన భౌతికశక్తి ద్వారా ఉత్పన్నమైన అనేక ఆటంకములతో నిండియున్నది. ఈ సందర్భమున ఎవరైనను ఈ విధముగా ప్రశ్నింప వచ్చును : "శ్రీకృష్ణభగవానునికి సేవచేస్తున్నప్పుడు, ఇతర సకల కార్యములన్నీ వాటంతటఅవే చేయబడినప్పుడు విశ్వములోని ప్రతియొకరు అతడిని ఎందుకు శరణుపొందరు? మరియు పరమ పురుషుడుగా అతడిని ఎందుకు ఆరాధించరు? భగవంతుడు ఒక్కడే రెండుగానీ అంతకంటె ఎక్కువ కాడు అనే విషయమును ఇంచుమించు ఈ విశ్వములోని ప్రతివ్యక్తి కొద్దోగొప్పో అంగీకరించును. కాని అదే సత్యమును ఒక్కడే అయిన శ్రీకృష్ణభగవానుడు స్వయముగా వచ్చి ప్రకటించినప్పుడు, ప్రజలు అతడిని శరణుపొందుటకు ఎందుకు నిరాకరించెదరు? ప్రజలు అజ్ఞానులు, అశిక్షితులు అని మనకు అర్థమగును. భగవంతుని సర్వశ్రేష్టత్వమును వారు అంగీకరించరు. కాబట్టి అతడికి శరణాగతిని చేసుకోరు. కాని అనేకమంది విద్వాంసులు, దార్శనికులు, సమాజ నాయకులు శాస్త్రములను గురించి విస్తృతముగా సమాలోచనలను జరుపుదురు. అయినను, వారు శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణ కమలములను ఆశ్రయింపరు. ఇలా ఎందుకు జరుగును?" భగవంతుడు స్వయముగా ఈ ప్రశ్నకు భగవద్గీత(7.15) లో సమాధాన మిస్తున్నాడు :

న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః
మాయయాఽపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః

"దుష్టులైనవారు, మూఢులు, నరాధములు, మాయచే జ్ఞానము అపహరింపబడిన వారు, దానవ ప్రవృత్తియైన నాస్తిక స్వభావమును కలిగి యుండువారును నన్ను శరణు పొందరు."

అసుర స్వభావము గల వారెన్నడును భగవంతుని శరణు పొందరు. పుణ్యాత్ములు, పాపాత్ములను రెండు తరగతులకు సంబంధించిన వారు ఎల్లప్పుడు సమాజములో కలరు. ఈ రెండు తరగతుల వారు చరిత్రలో ప్రతి యుగములోను, ప్రతి దేశములోను అన్ని కాలములలోను యుందురు. పుణ్యాత్ములు భగవంతుని నియమాలను శిరసావహించుచు ఉన్నత సిద్ధిని పొందుదురు. మరోవైపు, పాపాత్ములైన వారు భగవత్ నియమములను వెర్రిగా ఉల్లంఘిస్తూ స్వతంత్రు లగుటకు ప్రయత్నించెదరు. జాతిసంబంధమైన పోట్లాటలు, దేశములోని కలహములు, భయంకర విద్రోహములు, ప్రపంచ యుద్ధములనేవి, ప్రస్తుత యుగములో సర్వ సామాన్యములైనవి. ఇవన్నీ పాపాత్ముల అంతులేని స్వార్థ స్వభావము వలననే ఉత్పన్నము లగుచున్నవి.

పుణ్యాత్ములైనవారు ఏ దేశములోనైన నివసిస్తూ, వారు తమ శాస్త్రముల ఆదేశములను పాటించవచ్చును. లేక ఇతర దేశములలోని పుణ్యాత్ములతో సాంగత్యమును కలిగి వారి జ్ఞానములను, అనుభూతులను పంచుకొనవచ్చును. దానికి ఫలితముగా, పరమసత్యమును అన్వేషించువారు శ్రీకృష్ణుడే భగవంతుడను నిర్ణయమునకు రాగలరు. మరోవైపు, పాపాత్ముల స్వార్థమేమిటంటే తమ అహంకారమును తృప్తిపరచు కొనుటయే. దానికితోడు ధార్మికుల వలె పైకి నటించుచుందురు. కాని వారు తెరవెనుక దోషపూరితమైన కార్యకలాపములను కొనసాగించు చుందురు. వారు జన్మతో వచ్చిన పరంపరాగతమగు మతము యొక్క పవిత్రతను అపవిత్రము చేయుచుందురు. మరియు తమ దేశాభ్యుదయమునకు విరుద్ధముగా పనిచేయుదురు. స్వార్థము వలన వారు సాధారణ మానవ ప్రవర్తన సదాచారములను కూడ పాటింపరు. ఇక శ్రీకృష్ణుడి కొరకు చేయు భక్తియుక్త సేవలో జీవితమును అర్పించటమనేది వారికి ఎలా సాధ్యము. అటువంటి ఆసుర స్వభావము కలిగిన పురుషులు విషసర్పముల కంటె కూడ మిగుల హానికారకు లగుదురు.

సాధారణముగా మూర్ఖులైనవారు, అజ్ఞానులైన కర్ములు భగవంతుడిని శరణువేడరు. అటువంటివారు ఎప్పుడును పరమ సత్యమును గురించిన జిజ్ఞాసను చేయరు. భగవంతుడు ఎవరు? ఈ ప్రపంచము ఏమిటి? నేను ఎవరిని? నేను నా జీవితమంతయు గాడిదవలె ఎందుకు శ్రమించు చున్నాను? నా ప్రయాసలకు ఫలితమేమిటని వారెప్పుడును ప్రశ్నించరు. గాడిద జీవితమంతయు పిడికిలి గడ్డికొరకు చాకలి యొక్క బరువును మోయును. అలాగే కర్మిజనులు ఆహారము

కొరకు మరియు ఇతర అవసరముల కొరకు నిర్విరామముగా శ్రమిస్తుంటారు. గాడిద మూర్ఖత్వమునకు చిహ్నము. అది తన పొట్టను నింపుకొనుటకు, ఆడగాడిదతో సంభోగ మొనరించుట కొరకై కఠినముగా శ్రమించును. అలాగే గాడిదల వంటి కర్మిజనులు ప్రేమ అప్యాయతలకులోనై, తమ గృహస్థ జీవితము కొరకు, పూజనీయమని భావించు జన్మభూమి కొరకు అవిశ్రాంతముగా శ్రమిస్తుంటారు. గృహములో తమ కొరకు ఆహారమును సిద్ధము చేయుచు, చింతాగ్రస్తమైన ఇంద్రియములకు ఆనందమును చేకూర్చు పత్నియే కర్మిజనులకు ఏకైక భోగ సాధనము. అల్పదృష్టి గల ఈ కర్మిజనులు తమకొరకు గాని, తాము నివసించుచున్న ప్రపంచమునకు సంబంధించిన ఏ బృహత్తర కార్యమును గురించి తెలుసుకొన గోరడు. వారు తమ గృహమునకు, దేహమునకు సంబంధించిన ఆలోచనలలోనే బంధింపబడి యుందురు. ఇంద్రియ తృప్తికి పరిమితమైన ప్రజల జీవిత విధానమును ప్రోత్సహించు నాయకులు సామాన్య ప్రజలకంటె కూడ గొప్ప మూర్ఖులు, ధూర్తులు. కనుక వారెప్పుడును కూడ భగవద్గీతతో గాని, శ్రీకృష్ణునితో గాని సన్నిహిత సాంగత్య మేర్పరచుకొనరు. వారు 'శరణాగతి' అనే పదమును పట్టించుకొనరు.

భగవంతుడిని శరణుపొందని వారు 'నరాధము'లని పిలువబడుదురు. అటువంటి వారు పశువులవలె ప్రవర్తించుచు, అమూల్యమైన మానవ జీవితమును వృథా చేసుకొందురు. నిజమునకు, ఎవరైనను దుర్లభమైన ఈ మానవ జన్మను తమ నిజమైన లక్ష్యమును సాధించుటకు ఉపయోగించుకొనక, నీచకార్యముల కొరకు దురుపయోగ పరచినచో అటువంటివారు 'నరాధము'లని పిలువబడుదురు. భిక్షుకునకు ఆకస్మికముగా ఏదైనా ధనరాశి లభించినప్పటికినీ కూడ అతడు భిక్షమెత్తు కొనుచుండినచో నిశ్చయముగా అతడు లోభి, నరాధముడగును. అదేవిధముగా, ఎవరికైన దుర్లభమైన మానవజన్మ లభించినను అతడు పశువువలె కేవలము తినుట, నిదురించుట, మైథునము, తమనుతాము రక్షించుకొనుటలోనే జీవితమును దుర్వినియోగ పరచుకొనినచో అటువంటి వాడు నరాధముడగును. నీచయోనులలో లక్షలాది జన్మలను పొందిన తరువాతనే ఆత్మకు దుర్లభమైన మానవజన్మ లభించునని ఆ మూర్ఖులెరుగరు. ఆత్మ ఈ దివ్యస్థితిని, పరమ సత్యమును పొందుటకు మరియు తన నిజ ధామమైన ఆధ్యాత్మిక జగత్తునకు తిరిగి చేరుటకు శ్రద్ధగా ప్రయత్నము చేయవలెను. గడచిన లక్షల జన్మలలో ఘోరమైన దుఃఖములను అనుభవించితినని, మానవ జీవితములో దీనిని గురించి తెలుసుకొని కూడ ఆత్మ తన స్థితిని చక్కపరచు కొనుటకు ప్రయత్నము చేయనిచో, అటువంటివాడు తప్పక లోభి, నరాధముడగును.

www.prabhupadatelugubooks.com

బ్రాహ్మణత్వ స్థితికి ఎదిగి ఆత్మసాక్షాత్కారము కొరకు దుర్లభమైన మానవజన్మను ఉపయోగించు కొనువాడి జీవితము సార్థకమగును. బ్రాహ్మణ పదానికి అర్థము 'జన్మతో' బ్రాహ్మణుడు కాడు. బ్రాహ్మణులకు ప్రభువైన శ్రీకృష్ణభగవానుని శరణు జొచ్చినవాడే బ్రాహ్మణుడు. కాని నరాధముడు ఈ విధముగా చేయజాలడు. 'నరాధముడు' అను పదమునకు 'భక్తియుక్త సేవను తిరస్కరించువాడు' అని మరొక అర్థము.

మరోవర్గమునకు చెందినవారు శ్రీకృష్ణుని శరణుపొందరు. అటువంటి వారు అసురులు. భగవానునికి సంపూర్ణమైన శత్రువు లగుదురు. రావణుడు, హిరణ్యకశిపుడు, జరాసంధుడు, కంసుని వంటి ప్రసిద్ధులు, బలశాలురైన అసురరాజులు జ్ఞానార్జన మరియు కఠోరమైన తపస్సుద్వారా అనేక శక్తులను సాధించిరి. కాని భగవంతుని వివిధ అవతారములను శ్రీరాముడిని, నృసింహ భగవానుని, విష్ణువును, శ్రీకృష్ణభగవానుని నిరంతరము ఎదురించి పోరాడుచుండిరి. కాబట్టి వారు అసురులుగా పిలువబడిరి. అసురులలో విద్యకు, బుద్ధికి ఏ విధమైన కొరత యుండెడిది కాదు. కాని భగవంతుని పట్ల వారి దుష్ప్రవర్తన కారణము చేత విద్యాబుద్ధుల సామర్థ్యములు వ్యర్థమగుచున్నవి. వారి సామర్థ్యములు పూర్తిగా భౌతిక ప్రకృతి యొక్క అధీనములో నున్నందున, చివరికి అవి వారి నుండి దూరము చేయబడుచున్నవి. అసురుల వైఫల్యమునకు గల కారణము ఇంతకుమునుపే చెప్పబడినది. ఎవరైనను శ్రీకృష్ణభగవానుని శరణుపొందనిచో, వారికి ప్రకృతిని వశపరచుకొనుట అసంభవమగును.

మొదటినుండి అసురులలో గల స్వభావము కృష్ణభక్తులకు కష్టములను కలిగించుటయే. భగవంతుడైన రాముని, శ్రీకృష్ణభగవానుని సామాన్య మానవులని వారు తమను దండించలేరని భావిస్తుంటారు. భగవంతుడగు శ్రీరామునితో మరియు శ్రీకృష్ణభగవానునితో సమానముగా తాము విద్వాంసులమని, బుద్ధిమంతులమని అసురులు నిర్ణయించు కొంటారు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువును, నవద్వీపములోని వారి నాస్తికులైన శిష్యులు అతడిని సామాన్య మానవునిగా భావించుచుండిరి. కాబట్టి వారి ఆదరమును పొందుటకు మహాప్రభువు సన్న్యాసాశ్రమమును స్వీకరించెను. ఈ విధముగా మహాప్రభువు తనసుతాను దివ్య ఔదార్యము యొక్క సాక్షాత్కార రూపమును ప్రదర్శించెను. అసురుల భావములలో స్పష్టత ఎప్పుడు కనిపించదు. వారు మానవులను భగవంతుడని భావించి పూజించెదరు మరియు భగవంతుడిని మానవుడని పిలుచుదురు. భగవద్గీత(9.11) లో శ్రీకృష్ణుడు

www.prabhupadatelugubooks.com

అటువంటి భౌతికమైన మూర్ఖులను గురించి చక్కగా వర్ణించెను : *"అవజానంతి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్"* – "నేను మనుష్య రూపమున అవతరించినపుడు మూర్ఖులు నన్ను అపహసించెదరు." అసురుల విద్య జ్ఞానము, ఉపాధులనే విషసర్పముల పడగలపై ప్రకాశించు రత్నములవలె యుండును. సర్పముల పడగల మీద అమూల్య రత్నము లున్నప్పటికినీ, వాటి విషము తగ్గదు. అదేవిధముగా, అసురుల పాండిత్యము, బుద్ధి, ఉపాధులు వారిలోని అసురత్వమును తగ్గించలేవు. కాబట్టి అసురుడు విషసర్పము వలె భయమును కలిగించుచునే యుండును.

శవమును పువ్వులతో అలంకరించి వైభవముగా చితిమీదకు తీసుకొని పోవుట అనేది కేవలము బాహ్యప్రదర్శనమే(లోకరంజనం) అగును. అలాగే, ఏ అసురుని లోనైన పాండిత్యము యొక్క ఉపాధులు రాసులు పోసినను వాడు భగవంతుని విరోధియే అగును. అందువలన ప్రజలు మోసగింపబడుదురు. ప్రస్తుత విశ్వవిద్యాలయములలో యువతకు నాస్తికత్వమునకు సంబంధించిన ఆసురీవిద్య నేర్పబడుచున్నది. కాబట్టి ఉపాధిని పొందిన అసుర సమూహములు ఉత్పన్న మగుచున్నవి. ఈ మధ్య జరిగిన ఒక సంఘటనయే ఇందుకు ప్రమాణము. అలీఘడ్ విశ్వవిద్యాలయ ప్రిన్సిపాల్ గర్గుడనే మహోదయుడు కొందరు విద్యార్థుల చేత ఘోరంగా హత్య చేయబడెను. దానితో ఉత్తరప్రదేశ్ తీవ్రదిగ్భ్రాంతికి గురైనది. మరియు నిందనీయమైన ఈ చర్య పరిశీలింప బడుచున్నది. నాయకుల, ఉపాధ్యాయులతో గవర్నరు ఒక సమావేశమును ఏర్పాటు చేసెను. కాని గతములోని అటువంటి సమావేశములన్నీ నిరాశానే కలిగించెను. వాటివలన ఏ విధమైన పరిష్కారము లభించలేదు. ఈ ప్రస్తుత సభ కూడ ఫలించదని మేము భావిస్తున్నాము. కృష్ణ చైతన్యమును బోధించుటయే సమాజములోని ఆసురీ ప్రకృతిని నిర్మూలింప చేయుటకు గల ఏకైక ఉపాయము. అసురుల చేత కలుగు విపత్తులను మరియు భ్రష్టాచారములను చూస్తూ, ప్రపంచములోని ప్రతి నాగరికుడు కృష్ణ చైతన్య విజ్ఞానమును నేర్చుకొనవలెను, మరియు నేర్పించవలెను. ఇదే ప్రతిఒక్కరి నైతిక బాధ్యత.

www.prabhupadatelugubooks.com

విద్యాప్రణాళికపై డాక్టరు అణె యొక్క పరిశీలన

జనవరి 12, 1957న కలకత్తా విశ్వవిద్యాలయములో డా.అణె ప్రసంగమును విని మాకు మిగుల సంతోషము కలిగినది. బీహారు రాష్ట్రమునకు ఆయన మాననీయులైన గవర్నరుగా పనిచేయు చుండెను. ఆయన ప్రసంగము నుండి ఒక అంశమును ఇక్కడ పొందు పరచడమైనది :

> "మన యువత సమస్త ధర్మములను ద్వేషించు విధముగా శిక్షితులవు తున్నారు. చదువుకున్న యువత చేత ఆధ్యాత్మికవాదులు, ధార్మికులు, మరియు భక్తులు అపహాస్యమునకు గురియగుచున్నారు. కాని సామాన్య జనులు ధార్మికుల, భక్తుల సాధువుల పట్ల ఎంతో ఆదరణను కలిగి యుండుట చేత, వారు సహజముగానే ఇటువంటి శిక్షణను పొందిన యువతను చూసి అసహ్యించు కోవడమే కాకుండ, వారిని ఏ విధముగాను గౌరవించ లేకపోవుచున్నారు. అంతేకాకుండ, విద్యావంతులు కూడ ధార్మిక జీవనశైలి గల ప్రజల పట్ల ఎటువంటి ఆసక్తిని చూపుటలేదు. జనులను కష్టములనుండి ఉద్ధరించు నిజమైన 'ధర్మప్రచార సభలు' ఉత్సాహముతో పనిచేయగలిగి తగిన సేవకులను ఉత్పన్నము చేయలేక పోయెను."

డా. అణె పాఠశాలలలో, మరియు విశ్వవిద్యాలయములలో శిక్షణా పాఠ్యప్రణాళికల నుండి మతధర్మమునకు సంబంధించిన తరగతులు ఇకముందు తొలగించ బడునని తెలిపెను.

డా. అణె ప్రసంగము యొక్క ఈ అంశమును స్థానిక సమాచార పత్రికల నుండి మేము తీసుకొని ఇక్కడ పొందుపరిచితిమి. విశ్వ విద్యాలయములలో ధార్మిక అధ్యయనము కొనసాగించ వలసిన అవసరమెంతో గలదని మేము పాఠకులకు తెలుపగోరితిమి. పాఠశాలలలో మతధర్మ తరగతులను కొనసాగించు చున్నపుడు గతములో బలమైన ఆక్షేపణలు వచ్చుచుండెడివి. అందుచేత వాటిని తొలగించుట జరిగినది. దానికి ఫలితముగా ఇప్పుడు నేటి యువతలో బలమైన ప్రతిక్రియలను చూచుచున్నాము. నా ఉద్దేశ్యములో ఆధ్యాత్మిక అధ్యయనమును తొలగించుట వలన మానవుల మనస్సులను మేల్కొల్పుట, లేక వికసింపచేయుట వంటి విషయములన్నీ నిష్ఫలమగుచున్నవి. ఆధ్యాత్మిక శిక్షణ లోపించుట వలన నేటి యువత క్రమశిక్షణను కోల్పోవుచున్నది. ప్రాతఃకాలములో సంధ్యా సమయములలో

www.prabhupadateluguebooks.com

విద్యార్థులు ప్రార్థనను గాని, ధ్యానమును గాని చేయనిచో క్రమక్రమముగా నాస్తికులగుదురు. వారి మనస్సు చంచలముగా లక్ష్యరహితముగా పరిభ్రమించు చుండును. వారు ధార్మిక విచారములను, నీతి శాస్త్రములను తిరస్కరించి తర్కము సర్వోన్నతమని అంగీకరించెదరు. ఎక్కువగావారు లజ్జావిహీనులైన కొందరు రాజకీయ నాయకుల వలలో చిక్కుకుందురు. విశ్వవిద్యాలయములలో పాఠ్య ప్రణాళికల నుండి ధార్మిక పాఠములను తొలగించుటయే, దీనికంతటికిని ముఖ్య కారణము. అందుచేత, ప్రస్తుతము విద్యార్థుల, ఉపాధ్యాయుల మధ్య పవిత్రమైన, ఉదాత్తమైన సంబంధములు కనిపించుట లేవు. అనేకమంది విద్యావేత్తలు నేడు ధార్మిక శిక్షణయొక్క అవసరమును గుర్తిస్తున్నారు.

కొన్నినెలల క్రిందట(జనవరి 18, 1957) మేము పాట్నా రాజభవనములో డా. అణెను కలుసుకున్నాము. అప్పుడు మేము ఆయనతో కొద్దిగా చర్చించితిమి. ఆయన పుణ్యాత్ముడు కాబట్టి మేము తెలిపిన ఆధ్యాత్మిక విషయములను ప్రశంసించెను. మరియు అసుర స్వభావమును సంపూర్ణముగా నిర్మూలించు మా ధర్మప్రచార కార్యక్రములకు పూర్తి సహకారమును అందిస్తామని ఆయన మాట ఇచ్చెను. అతడి ప్రస్తుత సంభాషణ మాకు రాబోవు అభివృద్ధికి ఆశాజనకముగా మాకు కనిపించు చున్నది.

www.prabhupadatelugubooks.com

వికృతమైన బుద్ధి గల అసురులు, ధూర్తులు, మూర్ఖులు ఎప్పటికినీ శ్రీకృష్ణుని శరణు పొందలేరు. అలాగే, శ్రీకృష్ణుడు కూడ వారిమీద ఎప్పుడును దయను చూపలేడు. భగవంతుని పరమ ఉదార అవతారమగు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు, పాపియైన గోపాలచాపలుని దండించెను. ఎందుకనగా, అతడు భగవద్భక్తుల పట్ల ఈర్ష్యను కలిగి యుండెను. ఈ సందర్భములో, భగవంతుడు తన అభిప్రాయమును భగవద్గీత(4.11) లో ఇలా చెబుతున్నాడు : *"యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్"* – "ఏ విధముగా మానవులు నన్ను శరణుజొచ్చెదరో, వారిని నేనట్లే అనుగ్రహించెదను." నీచాతినీచమైన జీవయోనులలో తిరుగాడుచూ కోట్ల కొలది సంవత్సరములు నరకయాతనలను అనుభవించునట్లుగా, భగవంతుడు అసురుల కొరకై ఏర్పాట్లను చేయును. భగవద్గీత(16.19,20) లో భగవంతుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

తానహం ద్విషతః క్రూరాన్ సంసారేషు నరాధమాన్
క్షిపామ్యజస్రమశుభానాసురీష్వేవ యోనిషు

ఆసురీం యోనిమాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని
మామప్రాప్యైవ కౌన్తేయ తతో యాన్త్యధమాం గతిమ్

"అసూయగలవారును, క్రూరులును, నరాధములు, దుష్టులు వివిధ అసురజన్మలనెడి సంసారసాగరమున నేను శాశ్వతముగా పడద్రోయుచున్నాను. ఓ కౌంతేయా! అసురయోనుల యందే మరల మరల జన్మించు మానవులు నన్నెన్నడును పొంద జాలరు. క్రమముగా వారు అతిహేయమైన జన్మలకు పతనము నొందుదురు."

భగవంతునికన్నను భగవద్భక్తులు అత్యంత దయ కలవారగుట చేత, అధమములైన మనవంటి అసురుల పట్ల కూడ వారు దయను చూపించగలరు.

భగవంతుడు తిరస్కరించిన వారిని కూడ భగవద్భక్తులు రక్షింపగలరు. ఇదే వారి విశేష గుణము. అందుచేత దురాచారులను, పతితులను వినాశనము నుండి రక్షించుటకు భక్తులు వివిధ ఉపాయములను ఆలోచించెదరు. నిజమునకు, వారు నాస్తికులైన వారిని ఆధ్యాత్మిక సిద్ధి మార్గములో ప్రోత్సహించుటకు, ఏదో ఒక సులువైన చతురతను కూడ వారిపై ప్రయోగించు చుందురు. అంతేకాకుండ వారు ఆ పతితుల మధ్య కూడ జీవిస్తుంటారు. కొద్దిపాటి ఇంద్రియతృప్తిని కలిగించుటకు తీయటి ఔషధపు బిళ్ళలనిచ్చుట అవసరమైనట్లు ఈ చరిత్ర హీనులైన ఆ విద్యార్థులను భగవత్ సాక్షాత్కార మార్గము వైపునకు మరల్చుట కోసమే, శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ప్రభుపాద లండన్‌లో ఒక విద్యార్థి వసతి గృహమును కూడ ప్రారంభించ గోరెను.

శుద్ధమైన భగవద్భక్తుడు, శక్తిమంతుడైన గురువు కోరినచో క్షణములో సమస్త విశ్వమును ఉద్ధరించగలడు. ప్రతివ్యక్తిని భగవంతుని చరణ కమలముల వద్ద శరణుపొందేలా చేయును. భగవంతుడు ఒకేసారి సమస్త జీవులను ముక్తులను చేయగోరినచో, నేను విశ్వములోని ప్రతిజీవి యొక్క సర్వ పాపములను స్వీకరించుటకు, మరియు నరకములో శాశ్వత దుఃఖములను అనుభవించుటకు సంసిద్ధుడనని శ్రీల వాసుదేవ దత్తుడు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుతో పలికెను. శుద్ధభక్తుడు జీవాత్మల శ్రేయస్సును కోరుతూ, వారికోసమై ఎల్లప్పుడు ఆలోచించు చుండును. అటువంటి శుద్ధభక్తుల చరణకమలముల యొక్క ధూళిలో మునుగుటయే భగవంతుని కృపను పొందుటకు గల ఏకైక మార్గము.

మాయా ప్రభావము చేతనే ప్రజలు అసురులుగా మారెనని భగవద్భక్తులకు తెలుసును. కాబట్టి, భక్తులు సహజమైన తమ ఉత్తమ స్వభావము వలన, అసురుల

www.prabhupadatelugubooks.com

పట్ల ఏ విధమైన ద్వేషమును చూపకుండ, వారికి ప్రయోజనమును చేకూర్చుట కోసమే ఆలోచిస్తుంటారు. అందుచేత భక్తులు పతిత పావనులని పిలువబడుదురు. నిజమునకు, కేవలము భగవంతుని కృపచేతనే వారు భగవంతుని కంటే కూడ అధికమైన దయకలవారిగా రూపొందు తుంటారు. అటువంటి భక్తుల కృపచేతనే హీనాతిహీనమైన, పాపులైన స్త్రీపురుష లందరు భగవంతుని చరణ కమలములను పొందగలరు.

మరోవైపు, అటువంటి శుద్ధభక్తుల పట్ల కనుక అపరాధము చేసినచో, మోక్షమునకు గల సమస్త దారులు మూసుకొనిపోవును. ఎవరైనను భగవానుని పట్ల అపరాధము చేసినప్పుడు, అతడి శుద్ధభక్తులు మాత్రమే అపరాధిని రక్షించ గలరు. కాని శుద్ధభక్తుని పట్ల అపరాధము చేసినచో, భగవంతుడు కూడ అపరాధిని రక్షింపలేడు. ఈ కారణము వలననే శుద్ధభక్తుడు ఎన్నడును అపరాధమును గ్రహింపడు. జీసస్‌క్రీస్తుని శిలువమీద కెక్కించినపుడు, అతడు ఎవరిమీదను దోషము నారోపించ లేదు. ముస్లిము ఖాజీ యొక్క సేవకులు హరిదాసు ఠాకూర్‌నీ ఇరవై రెండు వీధులలో ఎంతో కఠినముగా కొరడాతో అతడిపై దెబ్బలను వర్షింపజేసెను. అటువంటి పరిస్థితిలో కూడ ఆయన, తనను ఆ విధముగా బాధించిన వారిని దండించవలదని భగవంతుని ప్రార్థించెను. జగాయ్, మధాయ్‌లను ఇరువురు ధూర్తులు నిత్యానంద ప్రభువును గాయపరిచిరి. అయినప్పటికినీ, ఆయన అలాగే రక్తముతో తడిసి నిలబడెను, మరియు నీచులైన ఆ ఇరువురు సోదరులను ఆయన ఉద్ధరించెను. మరియు నిస్సందేహముగా, అతడు పతిత పావనుడు అను బిరుదును గొప్పగా ఋజువు చేసెను. శుద్ధభక్తుడి యొక్క అపారమైన దయ అటువంటిది.

కాబట్టి పాపాత్ములు ఈ విధమైన దయను పొందాలనుకుంటే, భక్తుల సాంగత్యము మాత్రమే వారికి గల ఏకైక మార్గము. వైష్ణవులలో మకుటాయ మానమైన శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూర ప్రభుపాదుల వారి శిష్యులు తమ గురువుచేత ఆశీర్వాదమును పొంది, సమయమును వృథా చేయకుండ మరల ఒకటియై శ్రీల రూప గోస్వామి, శ్రీల రఘునాథ దాస గోస్వామి వారి యొక్క భగవత్ సందేశములను ప్రచారము చేయు దినము కొరకు మేము నిరీక్షిస్తున్నాము. శ్రీల గౌర కిశోరదాస బాబాజీ ఎల్లప్పుడు తన శిష్యుడగు శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరును కలియుగమునకు శిఖరముగా భావించబడు కలకత్తాకు వెళ్ళనీయకుండ ఆపివేయుచుండెను. శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు తన గురువు ఆదేశములను ఉల్లంఘించెనని కొందరు భావించవచ్చును. కాని అతడు కేవలము కలకత్తాలోనే

కాకుండ కలియుగములోని ఇతర రాజధానులగు లండన్, బెర్లిన్, బొంబాయి, మద్రాసు, ఢిల్లీ యందు కూడ అతడు ప్రచారమును కొనసాగించెను. ఏదైన ఏకాంత ప్రదేశములో మందిరమునో, మఠమునో నిర్మించుకొని, క్రియారహితుడుగా నిష్క్రియమైన జీవితమును గడుపుటను ఆయన ఎల్లప్పుడు వ్యతిరేకించెడివాడు. అతడు మానవ సమాజము యొక్క ఆధ్యాత్మికోన్నతి కొరకు, నూటికి నూరుపాళ్లు భగవంతుని సేవలో శక్తిని వినియోగించ వలెనను ఆదర్శమును సమర్థించెడివాడు. ఆయన గుజరాతీ మిత్రుడొకరు బొంబాయిలోని విలే పార్లే అను ఒక ఏకాంతమైన ప్రదేశములో ఆయన కొరకు మందిరమును నిర్మించుటకు సంసిద్ధుడయ్యెను. కాని అతడు వెంటనే దానిని తిరస్కరించెను. అతడు ఇలా కార్యనిర్వాహకునిగా ప్రచారము చేయుచుండుటను చూచుట మా పరమ సౌభాగ్యము. పతిత పావనులు ఆదర్శ వంతులైన శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు తిరోభవించిన తరువాత, మనమందరము అత్యంత హీనమైన పద్ధతులకు దిగజారితిమి. ఇది మన దురదృష్టము. మనలను ఉద్ధరించుట కొరకు ఏ ఆశాకిరణమైనను ఇప్పుడు కనిపించు చున్నదా?

ప్రేమపూరితమైన దయాసముద్రము యొక్క ప్రవాహమార్గము పూర్తిగా మూసుకుపోయెను. నిత్యానంద ప్రభువు అందులో నుండి భగవత్ ప్రేమయను ఒక కాలువను త్రవ్వి ప్రవహింపచేసెను. ఆ ప్రవాహములో సకల జగత్తు తడిసి పోయెను. దాని తరువాత గోస్వామి వంశజులమని చెప్పుకొనువారు కొందరు తాము నిత్యానంద ప్రభువు వంశస్థులమని చెప్పుచు, మరల సకామకర్మలు మరియు కర్మకాండలను దుష్కార్యములతో దయాసముద్ర ప్రవాహమును ఆపివేసిరి. శ్రీల భక్తి సిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు మరియొకసారి భగవత్ ప్రేమయను కాలువను త్రవ్వి వరదనీటిని తీసుకొనివచ్చెను. మరల మనమిప్పుడు మరొకసారి జాతిగోస్వామి వారివలెనే ఆ సముద్ర ప్రవాహమును ఆపివేయ గోరుచున్నామా? భగవద్భక్తుల సత్ సాంగత్యములో, ధ్వంసాత్మకమైన అసుర స్వభావము గల నావంటి మూర్ఖునకు, ధూర్తునకు కూడ తగినంత పుణ్యము ప్రోగుచేయబడి భగవంతుని సేవ చేయుటకు ప్రేరణను కలిగించెను.

పిల్లలు చపలత్వమును, మరియు ఆడుకొను స్వభావమును కలిగి యుంటారు. కాబట్టి కిండర్‌గార్డన్ పాఠశాలలో వారికోసం ఆటవస్తువులను మరియు ఆటలను ఏర్పాటుచేసి వారికి విద్యనేర్చు కొనుటలో ఆసక్తిని కలిగిస్తుంటారు. ఇదే విధముగా, కనిష్ఠభక్తుడికి భగవత్ అర్పణముగా కర్మలను చేయుటకు శిక్షణ

నివ్వవలెను. అతడు శాస్త్రాదేశముల ననుసరించి శ్రీ విగ్రహములను ఆరాధించునట్లు ప్రోత్సహింపవలెను. అప్పుడు వైష్ణవాచార్యులు కృష్ణ చైతన్యమునకు సంబంధించిన దివ్యకథలను వినిపించి, భగవత్ ప్రసాదమునిచ్చి అతనిని శుద్ధభక్తి మార్గము వైపునకు క్రమముగా మరలించుదురు. భౌతిక ప్రపంచములోని వారివలే భవ రోగముతో ప్రభావితుడైన కనిష్ఠాధికారి మీద ఈ భక్తియుక్త సేవా జీవితమునకు సంబంధించిన ఈ రెండు మార్గములు వారిపై ఔషధముగా పనిచేయును. భగవంతునకు చేయు కృష్ణభక్తియుక్త సేవ అనునది జీవులకు గల శాశ్వత జన్మహక్కు. మానవునకు ఇది క్రొత్తగా పుట్టిన బుద్ధి ఏమి కాదు. కృష్ణభక్తి అనేది మనస్సు యొక్క లౌకిక మనోవైజ్ఞానిక స్థితియని నీచుడు, మూర్ఖుడైనవాడు భావిస్తాడు. భక్తి మన నిత్య ఆధ్యాత్మిక వస్తువనేది సత్యము – 'వాస్తవవస్తు' (శ్రీమద్భాగవతము 1.1.2). భక్తుల యొక్క పవిత్ర హృదయాలలో శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల భక్తిని సహజముగానే పునరుజ్జీవింప చేయవచ్చును. రోగము తొలగి పోయినపుడు, రోగికి ఆకలి యగును. అలాగే కనిష్ఠ భక్తుడు ఇతర భక్తుల సాంగత్యములో తగినంత పుణ్యమును సంపాదించు కొనినప్పుడు, అతని హృదయములో భక్తియుక్త సేవ పట్ల ఆకర్షణ కలుగును.

నాలుగు రకాల పుణ్యాత్ములు శ్రీకృష్ణభగవానునితో సంబంధమును ఏర్పరుచు కొందురు. భగవద్గీత(7.16) లో, భగవానుడు ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

చతుర్విధా భజన్తే మాం జనాః సుకృతినోఽర్జున
ఆర్తో జిజ్ఞాసు రర్థార్థీ జ్ఞానీ చ భరతర్షభ

"భరతవంశ శ్రేష్ఠుడవైన అర్జునా! ఆపదలో గలవాడు, సంపద గోరువాడు, జ్ఞానమును వాంఛించువాడు, ఆత్మ సాక్షాత్కారము పొందినవాడు– ఈ నాలుగు రకములైన పుణ్యాత్ములును నాకు భక్తియుక్తమైన సేవ నొనరింతురు."

ఎవరైనను వర్ణాశ్రమ ధర్మమును అనుసరించి తమ స్వధర్మములను కచ్చితముగా నిర్వర్తించినచో, అతడు మరొక రకమైన పుణ్యమును సంపాదించు కొనును. ఎంతోకాలముగా మహర్షులు ఈ పద్ధతిని అంతటా విస్తరించిరి. విష్ణుపురాణము(3.8.9) చెబుతున్నట్లుగా :

వర్ణాశ్రమాచారవతా పురుషేణ పరః పుమాన్
విష్ణురారాధ్యతే పంథా నాన్యత్ తత్ తోషకారణమ్

"వర్ణాశ్రమ ధర్మములో నియమింపబడిన ధర్మములను సరియైన పద్ధతిలో నెరవేర్చు కొనుటకు, భగవంతుడైన విష్ణు ఆరాధన చేయబడును. భగవంతుని తృప్తి పరచుటకు మరొక ఉపాయమేదియును లేదు. మానవుడు నాలుగు వర్ణముల మరియు ఆశ్రమముల యందు స్థితుడై యుండవలెను."

బ్రాహ్మణులు(బుద్ధిజీవులు, పురోహిత సముదాయము), క్షత్రియులు (రాజులు, శాసకులు), వైశ్యులు(వ్యాపారుల సమూహము), మరియు శూద్రులు (నిమ్నశ్రేణికి చెందిన శ్రామికులు) ఈ నాలుగు సామాజిక వర్గములు లేదా వర్ణములు. వీరు వర్ణవర్గములను బట్టి శాస్త్రములో ఆమోదింపబడిన ఆదేశముల కనుగుణముగా జీవితమును గడిపినచో, పుణ్యమును సంపాదించు కొనగలరు. అలాగే నాలుగు ఆశ్రమముల వారు – బ్రహ్మచారులు, గృహస్థులు, వానప్రస్థులు, సన్న్యాసులు కూడ శాస్త్రములలో తెలుపబడిన ఆదేశముల కనుగుణముగా కర్మను చేసినచో, వారు కూడ గొప్ప పుణ్యమును సంపాదించు కొందురు. కాని కలియుగపు దుష్ప్రభావము వలన ఈ వర్ణాశ్రమ ప్రణాళిక భ్రష్టుపట్టినపుడు, మానవ సమాజములో అన్నిరకాల పాపములు చోటు చేసుకొనును. దాని ఫలితముగా, భగవంతుని మాయాశక్తి చేత ఉత్పన్నములైన వివిధ రకాల ప్రాకృతిక ఆపదల వలన జీవుడు దండింపబడును. రాజుగారి శాసనములను ప్రజలు పాటించినచో, పరిపాలన ప్రశస్తముగా యుండును. ప్రతివ్యక్తి సంపదలను, సంతోషమును కలిగి యుండును. కాని దొంగలు, మోసగాండ్రు, అపరాధులైన అసురుల జనసంఖ్య నిరంతరము పెరుగుచున్నచో, రాజ్యపరిపాలన అస్తవ్యస్తమై అల్లకల్లోలములు, ఆపదలతో నిండిపోవును.

www.pdfbookpublications.com

భగవత్ తత్త్వవిచారణ అన్వేషణలో...

ఆ విధముగా అస్తవ్యస్తమైన హింసాయుత వాతావరణములో వర్ణాశ్రమ ధర్మములు పాటింపబడవు. నిజానికి, ఇప్పుడు పిలువబడుచున్న వర్ణాశ్రమ ప్రణాళిక కపట వేషమును ధరించిన భగవంతుడు లేని అసుర ధర్మము. యజ్ఞోపవీతమును ధరించి, ఈ ఆసురీ ప్రణాళికలో శుద్ధి సంస్కారములను చేసుకొనుట వలన పుణ్యము లభించదు. అన్నిరకాల ప్రాయశ్చిత్తములను, ధర్మవిధులను విడిచి కలియుగపు ప్రజలు మహోన్నతులుగా అధిక బలశాలురగుటకు ఒకరితో ఒకరు పోటి పడు చుందురు. ఎవరైనను జంధ్యమును మాత్రము కంఠములో ధరించి బ్రాహ్మణుడనని

పిలిపించుకొనినచో, అతనికి ఎటువంటి పుణ్యము లభించదని శాస్త్రములలో ముందే తెలుపబడినది. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఈ విధముగా మోసగించు వర్ణాశ్రమ ప్రణాళికను నిషేధించెను. కలియుగములోని పతితావస్థను(పూర్వాభాషను తీసుకొని) శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీతలో వర్ణాశ్రమ ధర్మములను గురించి ఎక్కువగా వ్యాఖ్యానించ లేదు. అంతేకాకుండ, యజ్ఞ రూపములో కర్మలను చేయవలెనని బలపరచెను. అందుచేత పరమ పురుషుడు, భగవంతుడగు విష్ణువుకొరకు యజ్ఞములు చేసినచో, వాటితో అతడు సంతసించును. మరియు దానివలన సమస్త దుష్ప్రభావములు సమూలముగా నశించునని మనకు స్పష్టముగా తెలియ వచ్చుచున్నది.

రోగములు లేక ఇతర బాధలతో పీడింపబడువారిని 'ఆర్తుల'ని పిలువ బడుదురు. సాధారణముగా, జబ్బుపడిన వ్యక్తి తన రోగమునుండి స్వస్థతను పొందుటకు వైద్యుని మరియు ఔషధముమీద ఆధారపడును. దూరదృష్టి గల విద్వాంసులు, ఏ విధమైన కష్టములైనను పూర్వము చేయబడిన పాపకర్మల ఫలితమని చెప్పుదురు. పాపఫలములు అజ్ఞానము చేత ఉత్పన్నము లగునని సామాన్య మానవులు తెలుసుకోలేరు. ఈ అజ్ఞానము 'ప్రారబ్ధము', 'అప్రారబ్ధము', 'కూట' రూపములలో ప్రకటమగును.

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ పాపఫలములను నివారించుటకు భౌతిక సాధన మేదియును లేదు. బాధను చంపునట్టి ఔషధము వలన కొంత ఉపశమనము కలుగవచ్చు. కాని దానివలన రోగము సమూలముగా నశింపదు. అలాగే పాపఫలములను నివారించ వలెనను ఆలోచనలతో చేయబడిన కృత్రిమమైన ప్రయత్న మేదియును, సంపూర్ణముగా ఉపశమనమును కలిగింపలేదు. భగవంతునికి శరణాగతి చేయుట వలననే అధిక ప్రయోజనము చేకూరగలదు. ఏ విధముగానైనను, పాపఫలములను మరియు ఆ ఫలముల బీజములను, సమస్త పాపములకు మూలమైన అజ్ఞానమును భక్తియుక్త సేవ నశింపచేయునని తెలిపే అనేక ప్రమాణములు భక్తిరసామృత సింధువు నుండి మనకు లభ్యమగు చున్నవి. అందుచేత, పుణ్యాత్ములైనవారు కష్ట సమయములలో ఒక్క భగవానుని పైననే ఆధారపడుటను మనము చూస్తుంటాము.

ప్రస్తుత కష్టముల నుండి ఉపశమనమును పొందుటకు ప్రయత్నించుట యనునది మానవుని ప్రధాన కర్తవ్యము కాదు. భౌతిక రోగమునకు పూర్తిగా స్వస్థతను చేకూర్చగల రామబాణము వంటి ఔషధమును జీవితములో అన్వేషింప

వలెను. ఈ రోగము అనేక విధములుగా జన్మ, వృద్ధాప్యము, రోగము, మృత్యువు మొదలగు రూపములలో బయటపడును. పుణ్యాత్ములు సత్పురుషులైన వారి సాంగత్యమును అన్వేషింతురు. శాస్త్రములను అనుసరిస్తుంటారు. ఇలా అతడు తమ ఉన్నత ప్రయోజనము కొరకు పాటుపడును. భక్తియుక్త సేవను ప్రారంభించుట వలన, శాస్త్రములలో మరియు సత్పురుషుల వచనములలో విశ్వాసము పెంపొందును. ఈ విశ్వాసము హృదయములోని అన్ని అవాంఛిత కోరికలను నశింపచేయును. మరియు భగవంతుని ఇచ్ఛ పట్ల సమర్పణ భావము కూడ వృద్ధి యగును.

వినయపూర్వకముగా విచారణ చేయువారిని జిజ్ఞాసువులు(తెలుసుకొన గోరువారు) అని చెప్పబడుదురు. భవిష్యత్తులో ఈ జిజ్ఞాసువులే సమాజమునకు ఆశాకిరణములు. బుద్ధిమంతులైన వారు మరియు అమాయకపు బాలురెందరో జిజ్ఞాసువులు ; వారు తమ తల్లిదండ్రులను అనేక విషయములను అడిగి తెలుసుకొని వారి సమాధానములను వారు జ్ఞాపక ముంచుకుందురు. చక్కటి ఈ యువతీ యువకుల ప్రశ్నలకు స్పష్టమైన సమాధానములు తెలిపే తల్లిదండ్రుల, అధ్యాపకుల నుండి ఉత్తమమైన మార్గదర్శకత్వమును పొందగలిగినప్పుడు, వారు ప్రతి విషయమును సులభముగా అర్థము చేసుకొని చక్కని బుద్ధిమంతు లగుదురు. ఈ బుద్ధిమంతులైన జీవాత్మలలో, ప్రత్యేక పుణ్యము గలవారు భగవానుని గురించి, ఇతర ఆధ్యాత్మిక విషయములను గురించి లోతుగా విచారణ చేయుచుందురు. విలువలేని భౌతిక జ్ఞానమును సంపాదించు కొనువారు జీవితములో సఫలురు కాలేరు. మరియు కేవలము వారు ధాన్యము కొరకు పట్టిపొట్టును దంచుటలో మునిగి పోవుదురు. పరమసత్యము, బ్రహ్మము, జీవాత్మ విషయములో జిజ్ఞాసులైన వారు వెంటనే శ్రీకృష్ణభగవానుని, మరియు ఆయన భక్తులను శరణు పొందుదురు. అటువంటి శరణాగతి పూర్వజన్మములో వారు చేసుకొనిన పుణ్యమని ఋజువు చేయును. బ్రహ్మమును గురించి మొదట జిజ్ఞాసను ప్రారంభించి, వేగముగా పురోగతిని సాధింతురు. మరియు భగవద్గీత(14.27) లోని శ్రీకృష్ణభగవానుని వాక్యమును అవగతము చేసుకొని, అతడే నిరాకార బ్రహ్మమునకు మూలాధారమని తెలుసుకొని అతడిని ఆరాధించుటను ప్రారంభించును.

ఎవరైనను కొద్దిపాటి పుణ్యము చేత, ఏ విధముగాను భగవద్భక్తుడు కాజాలడు. ఈ విషయములో శాస్త్రము ఇలా తెలుపుచున్నది :

మహాప్రసాదే గోవిందే నామబ్రహ్మణి వైష్ణవే
స్వల్పపుణ్యవతాం రాజన్ విశ్వాసో నైవ జాయతే

"ఓ రాజా! స్వల్పమాత్ర పుణ్యము గల వ్యక్తికి భగవంతుడగు గోవిందునిలోను, ఆయన కృపలోను, ఆయన పవిత్ర నామములోను, ఆయన శుద్ధభక్తులలోను విశ్వాస మెన్నటికి కలుగదు."

గృహస్థు లెక్కువగా భౌతిక ప్రయోజనమును కోరుదురు. ప్రస్తుతము ప్రత్యేకించి ప్రతిఒక్కరిని కొద్దిగానైన బీదరికము బాధించుచున్నది. సామాన్య వ్యక్తికి ధనపిపాస అనునది తమ ఇంద్రియముల ఆనందము కొరకు మాత్రమే అయియున్నది. ఇంద్రియ సుఖములను అనుభవించువారితో వృథా సాంగత్యము చేసినచో, అట్టివాడు తన సంపదలన్నింటినీ అందమైన వస్తువులు, బంగారము, స్త్రీల కోసమే ఉపయోగించును. అధికముగా ధనము లభించినచో, ప్రశంసలను, ఇతరుల మెప్పులతోపాటు అతనికి భవనములు, మోటారుకార్లు కూడ లభించును. ఇంద్రియ సుఖములను పూర్తిగా అనుభవించ వలెనను స్వార్థము మాత్రమే అతని ప్రయత్నములో కనిపించును. అటువంటివాని జీవితమునకు ఏకైక లక్ష్యము ఇంద్రియతృప్తి. ఇంతకుమునుపే అతడు అల్పజ్ఞుడైన సకామకర్మి లేక కర్మిగా చెప్పబడెను. వీరిలో ఎవరికైనను కాస్త పుణ్యముండినచో, కేవలము ఇంద్రియ తృప్తికొరకే వారు తమ సమయము నంతటిని వినియోగించక, తమకు గల కొద్ది సమయమును భగవంతుని పూజకు వినియోగించెదరు. ఏమైనప్పటికినీ, ఈ కర్మిజనులు శుద్ధమైన భగవద్భక్తుల సాంగత్యమును చేయరు. మరియు వీరు తమనుతాము అధ్యాత్మిక వాదులమని చెప్పుకుంటారు. నిజమునకు, వీరు తమ విషయవాంఛలను తృప్తి పరచు కోవాలనుకుంటారు. భగవంతుడిని హృషీకేశుడుగా అనగా 'ఇంద్రియాలకు అధిపతి' అని చెప్పబడుతున్న విషయమును వీరెరుగరు. అప్పుడప్పుడు జ్ఞానులు లేక అష్టాంగయోగులు కూడ భగవంతుని పూజింతురు, కాని చివరకు వారు కూడ ఇంద్రియసుఖముల పట్లనే ఆసక్తిని కలిగియుందురు. అటువంటి ప్రారంభిక భక్తులు కూడా శ్రీల రూప గోస్వామి రచించిన 'భక్తిరసామృత సింధువు'ను అధ్యయనము చేయుట వలన శుద్ధభక్తు లగుదురు. ఈ పుస్తకము భక్తియుక్త సేవా శాస్త్రమునకు గల ప్రామాణిక గ్రంథము.

ప్రతివస్తువు బ్రహ్మముతో ఎలా ముడిపడి యున్నదను విషయము నిజమైన జ్ఞానులకు తెలుసును. వారు వినమ్రులై, నిరాడంబరులై, శుచిగలవారై, బ్రాహ్మణ

www.prabhupadatelugubooks.com

గుణసంపన్నులై గురువును గౌరవించు వారగుదురు. అంతేకాకుండ, వారిలో ఇతర అనేక సద్గుణము లుండును. వారిలో ఎక్కువమంది సన్న్యాసమును స్వీకరించి, పవిత్రమైన సాధు జీవితమును గడుపుతుంటారు. కాని వారు తమనే భగవంతుడు అని భావించు ప్రధానమైన దోషము నెప్పుడును చేస్తుంటారు. *"అహం బ్రహ్మాస్మి"*– "నేను బ్రహ్మమును" అనే ఈ వైదిక వాక్యమునకు విపరీత అర్థమును తెలుపుతుంటారు. కాబట్టి వారికి బ్రహ్మమును గురించిన శుద్ధజ్ఞానము లభించదు. ఈ నిర్విశేష జ్ఞానమును పరమముగా భావించి, చివరకు అద్వైత వాదులగుదురు. ఈ విధముగా, పరమ సత్యమును పరబ్రహ్మమును తెలుసుకోగోరు జ్ఞానులెందరో మాయ చేత దిగ్భ్రాంతికి లోనవుతుంటారు. మాయ తన అంతిమ పాశమును అనగా ముక్తి అనుదానిని ప్రయోగించి, అద్వైతవాదులను భవసాగరములో పరిభ్రమింప చేయుచుండును. మరియు వారు మద్యపాన మత్తులైనట్లుగా, 'నేనిది', 'నేనది' అని ఆలోచించునట్లుగా మతిభ్రమింప చేయును.

యాదృచ్ఛికముగా నైనను, మాయావాదులగు సన్న్యాసులు ఏ కొద్దిపాటి పుణ్యమునో సంపాదించుకొనిన తరువాత, ఒకానొక శుద్ధభక్తుడైన వైష్ణవుని అనగా, కాశీలోని మాయావాదులు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు చేత కృప చేయబడినప్పుడు వారు నిర్గుణబ్రహ్మము లేక పరమాత్మ విషయ జ్ఞానము అసంపూర్ణమైనదని సులభముగా అవగతము చేసుకోగలరు. అప్పుడు వారు దేవాదిదేవుని యొక్క దివ్యజ్ఞానముచేత ప్రకాశింప బడుదురు. ప్రాచీన కాలములో అనేక గొప్ప ఋషులైన సనక ఋషిలాంటివారు, మరియు ఎందరో స్వరూపసిద్ధ సన్న్యాసులైనట్టి శుకదేవ గోస్వామి వంటివారికి, నిర్విశేషవాదమును అభ్యాసము చేసిన తరువాతనే, భగవత్ జ్ఞానము పట్ల రుచి కలిగినది. తరువాత వారు భగవంతుని దివ్యలీలలను శ్రవణము చేస్తూ వర్ణనాతీతమైన ఆనందమును అనుభవించిరి. శ్రీమద్భాగవతము(2. 1. 9)లో శ్రీ శుకదేవ గోస్వామి ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

పరినిష్ఠితోఽ పి నైర్గుణ్య ఉత్తమశ్లోకలీలయా
గృహీతచేతా రాజర్షే ఆఖ్యానం యదధీతవాన్

"ఓ రాజర్షీ!(పరీక్షిత్తు) నేను నిర్గుణ స్థితి యందున్నాను. అయినప్పటికినీ, నిశ్చయముగా నేను ఉత్తమ శ్లోకుడగు భగవంతుని లీలల వర్ణన చేత ఆకర్షితుడనైతిని. జ్ఞానమును ప్రసాదించు శ్లోకములందు దాని వర్ణన చేయబడినది."

గౌడీయ వైష్ణవ సంప్రదాయ ఆచార్యులైన శ్రీల విశ్వనాథ చక్రవర్తి ఠాకూరు

భగవంతుని చేరు నాలుగు రకాల పుణ్యాత్ములైన, ఆర్తుల, అర్థార్థుల, జిజ్ఞాసువుల, జ్ఞానులను గురించి తన అభిప్రాయములను ఈ విధముగా తెలుపుచున్నారు :

"ఆర్తులు, అర్థార్థులు, జిజ్ఞాసులు – ఈ ముగ్గురు కనిష్ఠభక్తులు. మరియు వారి భక్తి సకామ కోరికలతో మిళితమై యుండును. వారందరూ తమ తమ ప్రత్యేక గుణముల కనుగుణముగా, తమ తమ కోరికలను నెరవేర్చు కొనగోరుదురు. చివరకు, వారు పవిత్రులైనప్పుడు భగవద్ధామము, వైకుంఠ లోకములను చేరుటను వాంఛించుదురు. మరియు వారు స్వర్గలోకమునకు చేరాలనుకునే కర్మిజనులు కారు. భగవద్గీత(9.25) లో శ్రీకృష్ణుడు ఇలా చెబుతున్నాడు : "*యాన్తి మద్యాజినోఽపి మామ్* – "నన్ను ఆరాధించువారు నా పరమ ధామమును పొందుదురు." జ్ఞానులు అనగా వస్తువుల యథార్థరూపము నెరుగువారు నాల్గవ శ్రేణికి చెందిన పుణ్యాత్ములు. ఆ ఇతర మూడురకముల వారికంటే శ్రేష్ఠులు. కాని వీరి భక్తి జ్ఞానమిశ్రితమై యుండును. అందుచేత వారికి ఉన్నతమైన ఫలము లభించును. వారు సనక ఋషివలె శాంత భక్తిరసమును పొందుదురు. అంతేకాదు, భగవంతుడు మరియు ఆయన శుద్ధభక్తులు, జ్ఞానభక్తుల మీద నిర్హేతుకమైన కృపాదృష్టిని వర్షించినప్పుడు, అతడు శుకదేవ గోస్వామి వలె భగవంతుని పట్ల శుద్ధప్రేమను పెంపొందించు కొనగలడు. భక్తి అనునది సకామ కోరికలతో మిళితమైనప్పుడు, వాటినుండి ముక్తుడైనప్పుడు అది స్వయముగా జ్ఞానమిశ్ర భక్తిగా పరిణతి చెందును. ఈ జ్ఞానమిశ్ర భక్తిని అభ్యాసము చేయుట వలన కలుగు ఫలితములు పైన వివరించ బడినవి.

కొన్నిసార్లు, మిశ్రిత భక్తికి చెందిన భక్తులు దాస్యభావము పట్ల రుచిని పెంచుకొని, దానిని అభ్యాసము చేయుచుందురు. వారు గౌరవ మర్యాదలతో మిశ్రితమైన దాస్యభక్తిని పొందుదురు. వారి భక్తి మరింతగా శుద్ధమైనపుడు, వారికి దాస్యసఖ్యభావాది శుద్ధభక్తి ప్రాప్తించును. భగవంతుని పట్ల వారికి గల ప్రేమ కారణము వలన వారు ఆ భగవంతునికి నిత్యపార్షదు లగుదురు. ఇది అంతయు స్పష్టముగా శ్రీమద్భాగవతములో తెలుపబడినది. కొన్ని విషయములను మాత్రమే ఉదాహరణలుగా మేము ఇక్కడ వ్యాఖ్యానించితిమి."

www.prabhupadatelugubooks.com

శ్రీకృష్ణుడొక్కడే దేవాదిదేవుడు ; ఇతరులందరు ఆయన సేవకులు

సాధారణముగా జ్ఞానులు నిరాకార అద్వైతవాద విచారములను చేయుదురు. వారి అద్వైతవాద భావములు ఈ విధముగా నుండును : అశాశ్వతమైన ఈ భౌతిక జగత్తు వలన చేదు అనుభవములను అనుభవించుచుతూ, సకామకర్మలన్నీ వ్యర్థములని గుర్తించిన తరువాత, ఆత్మ లేక బ్రహ్మము, పరమసత్యము యొక్క అనుభూతిని వారు పొందుదురు. నిజమునకు, బ్రహ్మానుభూతి సంపూర్ణముగా లభించినపుడు, వారికి ఆధ్యాత్మిక జగత్తులోని పరమసత్యపు సాకార పక్షానుభూతి అనుభూతమగును. భగవంతుని యొక్క సాకార పక్షానుభూతి దృఢమైనప్పుడు, వారు శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యసౌందర్యము పట్ల సహజముగానే ఆకర్షితు లగుదురు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.19) లో చెబుతున్నట్లుగా :

బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే
వాసుదేవః సర్వమితి స మహాత్మా సుదుర్లభః

"బహు జన్మమృత్యువుల పిదప నన్నే సర్వకారణములకు కారణునిగను మరియు సమస్తముగను తెలుసుకొని నిజమైన జ్ఞానము కలవాడై నన్ను శరణుపొందును. అట్టి మహాత్ముడు అత్యంత దుర్లభుడు."

శ్రీకృష్ణభగవానుని పూర్తిగా అర్థము చేసుకొనినవాడు భౌతిక జగత్తులో ఎక్కడ ఏ విధమైన దుఃఖమును అనుభవించడు. అతడు భగవంతునితో తనకు గల నిత్య సంబంధమును గురించిన జ్ఞానము చేత ఆనందముగా నుండును. ప్రపంచములోని ప్రతి వస్తువును శ్రీకృష్ణునికి సంబంధించినదిగా అతడు చూచును. అంతేగాని, అతడు ప్రపంచమును మిథ్య అని భావించు నిరాకారవాది లాంటివాడు కాడు. అటువంటి జ్ఞానవంతులైన భక్తులు ప్రతి వస్తువునూ శ్రీకృష్ణుని సేవలో వినియోగింప బడునట్లు చూచును. శ్రీకృష్ణునితో స్వతంత్రమైన సంబంధము లేనిదేది లేదని తెలుసుకొనును. ప్రతి వస్తువులో శ్రీకృష్ణుడు వ్యాపించి యుండుట చేత, ప్రపంచము భక్తుని కొరకు మార్పు చెందును. మాయ శక్తి మార్పు చెంది, ఈ ప్రపంచము ఆధ్యాత్మిక జగత్తు అనగా వైకుంఠము యొక్క గుణములను పొందును. అటువంటి శుద్ధమైన కృష్ణభక్తుడు స్వార్థపరుడు కాడు. మరియు తను మాత్రమే శ్రీకృష్ణుని చరణకమలముల వద్ద శరణుపొంది దాని ప్రయోజనమును అనుభవించ వలెనని

www.prabhupadatelugubooks.com

ఆలోచించడు. అతడు ప్రపంచములోని ప్రతివ్యక్తిని శ్రీకృష్ణుని వైపునకు ఆకర్షించుటకు ప్రయత్నము చేయును. ఈ ప్రయత్నమునకు ఫలితముగా అతడు మహాత్ముడని పిలువబడును. అటువంటి మహాత్ముడు వాస్తవమునకు దుర్లభుడు.

మహాత్ములుగా మాత్రమే పిలువబడేవారు సమస్త జగత్తు శ్రీకృష్ణభగవానుని ఉనికి చేతనే వ్యాప్తమై యున్నదని మొదట తెలుసుకొనని వారు స్వయముగా తమనుతామే భగవంతులుగా, నియంతలుగా మారి అలా ఇతరుల సేవలను అందుకోవాలనుకుంటారు. ఈ విధముగా భగవంతుని మాయాశక్తి చేత వారు పూర్తిగా బంధములలో చిక్కుకుంటారు. వారిలో అంతులేని కోరికలు చోటు చేసుకొనుట వలన వారు వాటికి వశులై, భగవంతుని కంటే తక్కువ శక్తి గలిగిన దేవతలను పూజించుటకు బలవంతముగా పూనుకోవలసి వచ్చును. భగవద్గీత (7.20) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు చెబుతున్నాడు :

కామైస్తైస్తైర్హృతజ్ఞానాః ప్రపద్యన్తేఽన్యదేవతాః
తం తం నియమమాస్థాయ ప్రకృత్యా నియతాః స్వయా

www.prabhupadatelugubooks.com

"భౌతికమైన కోరికలచే జ్ఞానము అపహరింప బడినవారు అన్యదేవతలను శరణు జొచ్చి తమ భౌతిక స్వభావములను బట్టి ఆయా ప్రత్యేక పూజల యొక్క విధివిధానములను అనుసరింతురు."

ఇటువంటి మానవులు కోరికలతో పీడింపబడుతూ, అనేక కష్టముల పాలగుదురు. దానివలన వారి బుద్ధి భ్రష్టమగును. అందుచేత వారిని శ్రీకృష్ణుడు '*హృతజ్ఞానాః*' – 'అట్టి వ్యక్తుల జ్ఞానము నశించి యున్నది' అని తెలుపును. వారు దేవాతారాధకులగుదురు. దేవతలను పూజించుటకు ఉత్సాహమును ప్రదర్శించెదరు. "*కృష్ణే భక్తి కయిలే సర్వ కర్మ–కృత హోయ*" అనుదానిని ఈ దేవతారాధకులు అర్థము చేసుకొనలేరు – "శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల భక్తివలన మానవుడు స్వయముగా మిగతా ఇతర సకల కర్మల నన్నింటిని చేసినట్లగును." సూర్యదేవుని వంటి దేవతను శ్రీకృష్ణభగవానునితో సమానమని దేవాతారాధకులు భావించుదురు. ఆ విధముగా, జ్ఞానము నశించిన వ్యక్తి శ్రీకృష్ణుని చరణకమలముల వద్ద శరణుపొందలేడు. విశాల హృదయము గల పురుషులు శ్రీకృష్ణభగవానుడే పరమపురుషుడను సంపూర్ణ విశ్వాసమును కలిగియుందురు. ఏమైనప్పటికిని, వారిలో కనుక ఏ విధమైన భౌతిక కోరికలు కలిగినచో, వెంటనే వారు శ్రీకృష్ణభగవానుని చేరి అతడిని ప్రార్థిస్తారు. శ్రీమద్భాగవతము(2.3.10) లోని ఈ క్రింది శ్లోకము ఇలా తెలుపుచున్నది :

అకామః సర్వకామో వా వా మోక్షకామ ఉదారధీః
తీవ్రేణ భక్తియోగేన యజేత పురుషం పరమ్

"సకాములైన, నిష్కాములైన లేక మోక్షకాములైన ఉదారబుద్ధిగల వ్యక్తులు అన్నివిధముల పరమపురుషునే అర్చించవలెను."

మానవులకు ఏ విధమైన కోరికలు కలిగినను, దానిని నెరవేర్చు కొనుటకు అతడు ప్రగాఢమైన, అచంచలమైన భక్తితో దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుని సేవించవలెను. (ఈ విషయమును ఇంతకుముందు శ్రీల విశ్వనాథ చక్రవర్తి ఠాకూర్ ద్వారా వ్యాఖ్యానించ బడినది.) ఈ ఆదేశమును అనుసరించినచో, శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల ద్వేషము గలవారు కూడ చివరకు అతడిని శరణుపొందుటకు నిర్ణయించు కొందురు.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమ నియంత, పరబ్రహ్మము. అయినప్పటికినీ, అతడు మిక్కిలి అణు పరిమాణము గల జీవులపైన తన కోరికను రుద్దడు. శ్రీకృష్ణభగవాను డొక్కడే దేవాదిదేవుడని, ఇతరులందరు ఆయన సేవకులని గుర్తించుట చేత జీవులకు సహజముగానే ప్రయోజనము చేకూరును. సూర్యదేవుడు మరియు ఇతర దేవతలు శ్రీకృష్ణభగవానుని ఇచ్ఛ కనుగుణముగానే తమ ధర్మములను నిర్వర్తిస్తుంటారు. కాబట్టే, వీరు దేవతలని పిలువబడుదురు. భగవద్భక్తులు కూడ అతడి ఇచ్ఛలను పాటించినప్పుడు వారు కూడ సురులని, దేవతలని పిలువబడుదురు. దీనికి వ్యతిరేకముగా, భగవంతుని ఇచ్ఛలను విరోధించు వారు అసురులని పిలువ బడుదురు.

దేవతల వద్ద స్వతంత్రమైన శక్తి అంటూ ఏమి యుండదు. నిజానికి, తమనుతాము గౌరవించ బడునట్లుగా చేసుకొను శక్తి కూడ వారికుండదు. ఇది అంతా భగవంతుని చేత చేయబడును. శ్రీకృష్ణుని ఆంశిక విస్తారమగు పరమాత్మ, ప్రతి హృదయములోను నివసించును. మరియు అతడే మానవుని హృదయములోని విభిన్న దేవతల పట్ల శ్రద్ధను, ఆదరమును ప్రేరేపించును. నిజమునకు సూర్యదేవుడు మొదలగు దేవతలలో కనిపించు అసాధారణ శక్తులు భగవానుని యొక్క శక్తులే. ఎవరైన బుద్ధిమంతుడు ఒకసారి ఈ అసాధారణ శక్తులవైపు కనుక ఆకర్షితుడైనచో, క్రమముగా ఆ శక్తిమూలము మరియు పరమ శక్తివంతుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుని వైపునకు ఆకర్షితుడగును. దేవతలను ఆరాధించుట మనేది భగవంతుని పట్ల అప్రత్యక్షమైనది, న్యూనమైనది, అవిధి పూర్వకమైన పూజగా భావించబడును.

www.prabhupadatelugubooks.com

భౌతిక కోరికల పట్ల ఎక్కువగా ఆసక్తులైనవారు తమ కోరికలను నెరవేర్చుకొనుటకు, వారు శక్తికి మూలమైన శక్తిమంతుని కంటె కూడ శక్తి పట్ల మిక్కిలి ఆసక్తులగు తుంటారు. అందుచేత భగవద్గీత(7.21,22) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

యో యో యాం యాం తనుం భక్తః శ్రద్ధయాఽర్చితుమిచ్ఛతి
తస్య తస్యాచలాం శ్రద్ధాం తామేవ విదధామ్యాహమ్

స తయా శ్రద్ధయా యుక్తస్తస్యారాధనమీహతే
లభతే చ తతః కామాన్మయైవ విహితాన్హి తాన్

"నేను అందరి హృదయములందు పరమాత్మ రూపమున నివసింతును. ఎవరైనను ఒక దేవతను పూజింప కోరినంతనే నేను అతని శ్రద్ధను స్థిరము చేసి ఆ దేవతకు అతడు భక్తుడగునట్లు చేయుదును. అట్టి శ్రద్ధతో కూడినవాడై మనుజుడు ఏదేని ఒక ప్రత్యేక దేవతను ఆరాధించి తద్వారా తన కోరికలను తీర్చుకొనును. కాని వాస్తవమునకు ఆ వరము లన్నియును నాచేతనే ఒసగబడుచున్నవి."

రాజుగారి వద్ద గల అధికారులు కొన్ని శక్తులను కలిగి యున్నట్లుగా, దేవతలకు కూడ కొన్ని శక్తులుండును. దేవతలు కూడా అణు జీవాత్మలే కనుక వారివద్ద స్వతంత్ర శక్తులేమి యుండవు. రాజుగారు తన అధికారులకు కొన్ని శక్తులనొసగును. కాబట్టి వారు కొన్ని లాభములను చేకూర్చ వచ్చును. అలాగే, భగవంతుడు కూడా దేవతలకు కొన్ని శక్తులను ప్రసాదించును. కాబట్టి వారు తమను పూజించువారికి కొంత మేలును చేకూర్చవచ్చును. నిజమైన కోరికలతో నిండిన ఈ దేవతారాధకుడు కనుక భగవంతుని కృప వలననే తాము ఆరాధించు దేవతలు తమ కోరికలను నేరవేర్చుతున్నారని ఏ మాత్రము గ్రహించినను, అతడు చక్కని బుద్ధితో నేరుగా శ్రీకృష్ణభగవానుని ఆరాధించుటను ప్రారంభించును.

వివిధ దేవతల వద్ద వివిధ శక్తులుండును. సూర్యదేవునిలో రోగములకు స్వస్థత చేకూర్చు శక్తియుండును. చంద్రదేవుడు మొక్కలలో రుచిని, పోషక తత్త్వములను, ఔషధములను కలుగజేయు శక్తిని కలిగి యుండును. దుర్గాదేవి బలమును, ధైర్యమును ప్రసాదించును. సరస్వతీ దేవి విద్యను, లక్ష్మీదేవి సంపదల నిచ్చును. చండి మాంసమును మాదకద్రవ్యములను సేవించుటకు అవకాశమును కల్పించును. గణేశుడు మానవుల ప్రయత్నములను సఫలమొనరించును. కాని దేవతలకు ఈ శక్తులన్నింటిని భగవానుడు ఒసగినవే. కేవలము ఆ సంపూర్ణుడే

అన్ని రకముల వరములను ఈ విధముగా ప్రసాదించును. కూపము(బావి) నకు సాగరమునకు విశాలమైన అంతరము గలదు.

ప్రపంచములోని ప్రతివస్తువు భగవంతుని క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ శక్తుల కలయిక వలననే ఉత్పన్నమగునని మేము ఇంతకుముందే తెలిపియుంటిమి. అందుచేత, ఈ జగత్తులోని ప్రతివస్తువు శ్రీకృష్ణుని శక్తుల యొక్క పరిణామము మాత్రమే. ఒకవిధముగా శక్తి, శక్తిమానుని తత్త్వము అభిన్నములు. అలాగే అగ్ని మరియు దాని దహనశక్తిని విడదీయలేము. ఎందుకంటే, అవి రెండూ ఒక్కటే అంతేకాకుండ భిన్నము కూడ. దురదృష్టవశాత్తూ, నిర్విశేషవాదులు అనగా అద్వైతవాదులు భగవంతుని శక్తి పరిణామ విషయములో భ్రాంతికి గురైనందున వారు, ప్రపంచములో దారితప్పిన తమ అభిప్రాయములతో కలకలమును సృష్టిస్తుంటారు.

దేవతలు మరియు ఇతర జీవులన్నీ కూడ భౌతిక ప్రకృతి వలెనే జీవశక్తి తత్త్వములకు చెందినవి. శక్తితత్త్వములో భగవంతుడు, అతని స్వాంశలు తప్ప మరేమి దానికి చెందవు. ఈ విధముగా శక్తి, శక్తిమంతుడు భిన్నులు మరియు అభిన్నులై యుందురు. భగవంతుని అచింత్య భేదాభేదతత్త్వమును అర్థము చేసుకోలేకపోయినచో, వారు నిశ్చయముగా నిర్విశేషవాదులు లేదా మాయావాదు లగుదురు. అటువంటివారు భక్తిమార్గమునుండి మరలి మౌనులుగా మారిపోతారు. సమస్త ఐశ్వర్యములకు మూలస్థానము శక్తిమంతుని తత్త్వము. మనము అతడిని నిర్విశేషమని భావించినచో మనము దాని సంపూర్ణత్వమును పరిమితము చేసిన వారమగుదుము. *'పరబ్రహ్మ'* శబ్దము ఒక్క శ్రీకృష్ణభగవానునికే వర్తించును. అనుల్లంఘనీయుడు, అద్వితీయుడగు భగవంతుడే పరబ్రహ్మతత్త్వము. అందుచేత, వేదములు అతడిని "అద్వితీయుడు" అని తెలుపును. భగవంతుని శక్తులు వివిధ రూపములలో ప్రకటితమగును. వివిధ రూపముల చేత మోహితులైన వారు చివరకు గొప్ప దేవతారాధకు లగుదురు. ఈ బ్రహ్మాండములో కనబడు వైవిధ్యమునకు కారణము ఆ భగవానుని విభిన్న శక్తుల పరిణామమేనని మనమందరము స్పష్టముగా తెలుసుకోవలెను.

మాయావాదులు శక్తి పరిణామ సిద్ధాంతమును తిరస్కరించెదరు. వారు సాక్షాత్తు బ్రహ్మన్ పరిణామ సిద్ధాంతమును అంగీకరిస్తుంటారు. ఈ విధముగా బ్రహ్మము నిర్విశేషుడని వారు దృఢముగా విశ్వసిస్తుంటారు. భగవానుడు తన నిరాకార రూపములో స్వయముగా ప్రకటితుడగునని తెలుపుచు అటువంటి ప్రత్యేక పరిస్థితులను వివరించెను. ఈ విషయమును బలపరచుటకు అనేక వైదిక

ఉదాహరణలు కలవు. భగవానుడు సాకార నిరాకార రూపములుగా ప్రకటితుడై, అచింత్య భేదాభేద తత్త్వమని తెలుపబడు ఈ దార్శనిక సిద్ధాంతమును స్థాపించెను. దీనిని గురించి శ్రీకృష్ణుడు స్వయముగా భగవద్గీత(7.12) లో ఇలా వ్యాఖ్యానించెను : *"మత్త ఏవైతి తాన్ విద్ధి న త్వాహం తేషు తే మయి"* – "ఒక విధముగా నేనే సర్వమునైనను స్వతంత్రుడనై ఉన్నాను. ప్రకృతి గుణములు నా యందున్నను, నేను వాటికి లోబడి ఉండను."

సర్వశక్తిమంతుడు సకల శక్తులకు మూలము. సమస్త శక్తులు ఆయన నుండి ఆవిర్భవించి నప్పటికినీ, ఈ శక్తుల కార్యప్రణాళికల నుండి ఆయన భిన్నుడుగా నుండును. అందుచేత దేవతల అద్వితీయ శక్తులు భగవంతుని స్వభావిక శక్తులనే నిర్ణయమునకు వచ్చుదుము. కాని దేవతలు భగవంతునికి భిన్నమైన వారు. అందుచేత దేవతల చేత ఇవ్వబడిన వరములు వారికి కేవలము తాత్కాలిక ప్రయోజనములనే కలుగజేయును. ఈ విషయమును శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత (7.23) లో ఇలా నిర్ధారించెను :

అన్తవత్తు ఫలం తేషాం తద్భవత్యల్పమేధసాం
దేవాన్దేవయజో యాన్తి మద్భక్తా యాన్తి మామపి

"అల్పజ్ఞులైన మనుజులు దేవతలను పూజింతురు. కాని వారు పొందు ఫలములు కూడ అల్పములు మరియు తాత్కాలికములై యుండును. దేవతలను పూజించువారు దేవతాలోకములను చేరుదురు, కాని నా భక్తులు మాత్రము చివరికి నా దివ్య లోకమును చేరుదురు."

భౌతికమైన కోరికలను కలిగిన కర్మలు దేవతల చెంతకు వెళ్లకుండ భగవంతుని చెంతకు వెళ్లగలిగినచో, వారు భగవానుని నుండి శాశ్వతమైన వరములను పొందగలుగుతారు. స్వయముగా, ఒక అడుగును అనగా సకామకర్మ నుండి జ్ఞానయోగము వరకు యోగలోని మెట్లలో అధిరోహించెదరు. ఈ భౌతిక జగత్తులోని స్వర్గలోకమునకు చేరుటకు బదులు, ఈ భౌతిక జగత్తునకు అతీతమైన భగవంతుని ఆధ్యాత్మిక లోకమైన, వైకుంఠ లోకమున మోక్షమును పొందుటయే దీనికి అర్థము. దేవతలను పూజించువారు దేవతాలోకములకు అనగా స్వర్గలోకములను చేరుదురు. అవి తాత్కాలికములు. ఒకవ్యక్తి చేసుకొన్న పుణ్యములు కనుక ఒకసారి అంతరించ గానే వారు భూలోకమునకు తిరిగి వచ్చెదరు. భగవద్భక్తులు ఒకసారి వైకుంఠ లోకమును చేరుకొనినచో, వారెప్పుడు ఈ మర్త్యలోకమునకు తిరిగిరారు.

www.prabhupadatelugubooks.com

కలికాలములో శ్రీకృష్ణభగవానుడు నామరూపములో అవతరించును

అల్పజ్ఞులైన వ్యక్తులు తాత్కాలిక సంపదల కొరకు దేవతలను పూజిస్తుంటారు. "ఒకవేళ భగవంతుని పూజించుట చేత మానవుని సమస్త కోరికలు నెరవేర గలిగినచో, ప్రతి మానవుడు అతడినే ఎందుకు పూజించుట లేదు?" అని ఎవరైన ప్రశ్నించవచ్చును. ఒకసారి యుధిష్ఠిర మహారాజు అడిగిన ఇటువంటి ప్రశ్నకు దేవర్షియగు నారదుడు, ఈ విధముగా సమాధాన మొసగెను. ఋషి తెలిపెను :

మహాప్రసాదే గోవిందే నామబ్రహ్మణి వైష్ణవే
స్వల్పపుణ్యవతాం రాజన్ విశ్వాసో నైవ జాయతే

"ఓ రాజా! స్వల్పమాత్ర పుణ్యము గల వ్యక్తికి భగవంతుడగు గోవిందునిలోను, ఆయన కృపలోను, ఆయన పవిత్ర నామములోను, ఆయన శుద్ధభక్తులలోను విశ్వాస మెన్నటికి కలుగదు."

శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.28)లో ఇలా తెలిపెను :

యేషాం త్వన్తగతం పాపం జనానాం పుణ్యకర్మణామ్
తే ద్వన్ద్వమోహనిర్ముక్తా భజన్తే మాం దృఢవ్రతాః

"పూర్వజన్మములలోను మరియు ఈ ప్రస్తుత జన్మములోను పుణ్యకర్మలను చేయుచు, పాపఫలములను నశింప చేసుకొనిన మనుజులు ద్వంద్వమోహముల నుండి సంపూర్ణముగా ముక్తులై దృఢవ్రతులై నా భక్తియుక్త సేవయందు నిమగ్నులగుదురు."

అసుర స్వభావము గల వారు పాపకార్యములలో నిమగ్ను లగుదురు. అందుచేత, వారు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము యొక్క ప్రాముఖ్యతను అర్థము చేసుకొనలేరు. వర్ణాశ్రమ ధర్మముల కనుగుణముగా జీవితమును గడిపి, తమ పాపములను రూపుమాపు కొనువారు, పుణ్యమును ఆర్జించుకొనిన వారు, కర్మయోగను అభ్యసించుటకు యోగ్యులగుదురు. క్రమముగా వారు జ్ఞానయోగమును పొందుదురు. చివరకు ధ్యానములో భగవంతుని దివ్యస్థితిని తెలుసుకొందురు. గొప్పభాగ్యశాలురు, స్వరూప సిద్ధులైనవారు తమ హృదయములలో, శాశ్వతము,

www.prabhupadatelugubooks.com

దివ్యము అగు భగవానుని ద్విభుజ స్వరూపమును, మురళీగానమును చేయు శ్యామసుందరుని దర్శిస్తుంటారు. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.30) లో భగవంతుడు ఈ విధముగా వర్ణింపబడెను :

వేణుం క్వణంతమరవిందదళాయతాక్షం
బర్హావతంసమసితాంబుదసుందరాంగమ్
కందర్పకోటికమనీయవిశేషశోభం
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"ఆదిపురుషుడైన గోవిందుడు మురళిని మ్రోగించుటలో కుశలుడు. ఆయన కన్నులు కమల దళముల వలె విశాలమైనవి. నెమిలి పింఛము ఆయన శిరోభూషణము. ఆయన నీలమేఘశ్యామ సుందర దేహము కలవాడు. కోటి మన్మథుల సౌందర్య శోభలు కూడ ఆయన సౌందర్యమునకు సాటిరావు. అట్టి మహామహుడు ఆది పురుషుడైన గోవిందుని నేను సేవించుచున్నాను."

www.prabhupadatelugubooks.com

అక్రమకామ సంబంధములను అనుభవించువాడు, నిందించువాడు, మరియు జీవహింసను చేయువాడు, ఎంతో అరుదుగా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును లేక సాక్షాత్కారమును పొందును. పాపకార్యములు అజ్ఞానాంధకారమును మరింతగా పెంచును. పుణ్యకర్మలు జీవితములలో జ్ఞానదీపమును తీసుకొనివచ్చును. ఈ జ్ఞానము కృష్ణసాక్షాత్కారమును అందించును. ఏమైనప్పటికినీ, కేవలము పుణ్యకర్మలు భగవత్ సాక్షాత్కారమును పొందుటకు అర్హతను కలిగించలేవు. ఎవరైనను, పుణ్యకర్మలను చేస్తూ, సాధుసాంగత్యమును కలిగి యుండినచో వారి చైతన్యములో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము ఉదయించును. ద్వంద్వములను అధిగమించినపుడు, ముఖ్యముగా పరమ సత్యమును గురించి అద్వైతద్వైత వాదవివాదములలో చిక్కుకొననివాడు శ్రీకృష్ణభగవానుని అనుభూతిని పొందును. అటువంటి అనుభూత స్థితిలో అతడు శ్రీకృష్ణుని పరమేశ్వరుడుగా, అసమానుడుగా, అద్వైతుడుగా ఆరాధించును. పుణ్యకర్మలు పరిపూర్ణములైన స్థితిలో, సత్త్వగుణ చైతన్యము ప్రబల మైనప్పుడు, తమోగుణము చేత ఉత్పన్నములైన అవిద్యా మోహాంధకారములు దూరమగును. రజోగుణము పూర్తిగా తొలగిననాడు, మానవుని చేతనాకాశములో ఆధ్యాత్మికానుభూతి ప్రకాశితమగును.

ఈ కలియుగములో యజ్ఞములు, దానములు, తపస్సుల వంటి పుణ్య కర్మలను చక్కగా నిర్వహించుటకు కావలసిన సాధనములు లభించ గలవానను

విషయమును ఇప్పుడు విచారించవలెను. దురదృష్టవంతులైన కలియుగములోని ప్రజలు అటువంటి దుర్లభమైన కార్యములను చేయుటకు సమర్థులు కారని సార్వజనీకముగా ఆమోదింపబడెను. ఈ కారణము వలననే దేవాదిదేవుని మహావదాన్య అవతారము, మరియు కలియుగ పతితపావనుడు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు 'బృహన్నారదీయ పురాణము'లో క్రింద కనబరచిన మంత్రము యొక్క సత్యమును ఈ విధముగా ప్రకటించెను :

హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలం
కలౌ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ గతిరన్యథా

"కపటము మరియు కలహములతో కూడిన ఈ యుగము నందు హరినామ కీర్తనమే ఏకైక ముక్తిమార్గము. దానికి మించి మరొక మార్గము లేదు. మరొక మార్గము లేదు. మరొక మార్గము లేదు."

కలియుగములో సంసిద్ధిని సాధించుటకు భగవానుని పవిత్ర నామ శ్రవణము, కీర్తనము, స్మరణయే ఏకైక విధానమని శాస్త్రములలోని ఉదాహరణ లనేకములు నిర్ధారించుచున్నవి. శ్రీకృష్ణభగవానుని సర్వమంగళకరమైన నామమును కీర్తించుట వలన మంగళములన్నీ నశించును. శ్రీమద్భాగవతము(12.12.55)లో ఈ విధముగా చెప్పబడినది :

అవిస్మృతిః కృష్ణపదారవిందయోః క్షిణోత్యభద్రాణి చ శం తనోతి
సత్త్వస్య శుద్ధిం పరమాత్మభక్తిం జ్ఞానం చ విజ్ఞానవిరాగయుక్తమ్

"శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణకమలముల యొక్క స్మరణ అమంగళముల నన్నింటిని నశింపజేయును. మరియు సర్వోన్నత సౌభాగ్యమును ప్రసాదించును. హృదయ మును శుద్ధిపరచుచు మరియు అనుభూతి వైరాగ్యములతో కూడిన జ్ఞానముతో కూడిన పరమాత్ముని భక్తిని ప్రసాదించును."

మోహాది ద్వంద్వములకు అతీతుడుగా నుండుటకు, శ్యామవర్ణమును కలిగి మురళిని వాయించు శ్రీకృష్ణభగవానుని సుందర రూపమును స్మరిస్తూ ధ్యానించ వలెను. మానవుడు శ్రీకృష్ణుని, శ్రీకృష్ణునితో భిన్నము కానిది, నిత్యమైనది, సంపూర్ణము, శుద్ధము, స్వతంత్ర స్వభావము గలిగిన ఆయన పవిత్ర నామమును స్మరించుచు కీర్తించవలెను. భగవద్గీత(8.6,7) లో శ్రీకృష్ణుడు నిరంతరము తనను స్మరించుట వలన కలుగు మహిమను ఈ విధముగా వర్ణించెను :

www.prabhupadatelugubooks.com

యం యం వాపి స్మరన్ భావం త్యజత్యన్తే కలేబరమ్
తం తమేవైతి కౌన్తేయ సదా తద్భావభావితః

తస్మాత్సర్వేషు కాలేషు మామనుస్మర యుధ్య చ
మయ్యర్పితమనోబుద్ధిర్మామేవైష్యస్యసంశయః

"ఓ కౌంతేయా! దేహమును త్యజించునపుడు మనుజుడు ఏ భావమును స్మరించునో అదే భావమును అతడు నిశ్చయముగా పొందును. కావున ఓ అర్జునా! సర్వ కాలముల యందును నీవు నన్నే (శ్రీకృష్ణుని) స్మరించుచు నీ విధ్యుక్త ధర్మమైన యుద్ధము నొనరింపుము. నీ కర్మలన్నింటిని నాకు అర్పించుట ద్వారా మరియు నీ మనోబుద్ధులను నా యందు స్థిరముగా నిలుపుట ద్వారా, నీవు నన్ను నిస్సందేహముగా పొందగలవు."

మరణ సమయములో గల చైతన్యము మన రాబోవు జన్మను నిర్ధారించును. మృత్యువు పంచ మహాభూతములతో సిద్ధము చేయబడిన దేహమును నశింప చేయును. కాని మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారములతో కూడిన సూక్ష్మదేహము అలాగే యుండును. వాయువు ఎక్కడి నుండి వీచునో అక్కడి సుగంధమును తన వెంట తీసుకొని పోవునట్లు, ఆత్మ వ్యక్తి యొక్క మనస్సును, బుద్ధిని, అహంకారములతో కూడిన సూక్ష్మదేహమును, దాని ప్రస్తుత భావములను తన తదుపరి జన్మకు తీసుకొనివెళ్లును. దాని కనుగుణముగా దేహము నిర్ణయింప బడును. వాయువు కనుక పూలవనము పైనుండి వీచినచో, తనవెంట ఆ పుష్పముల పరిమళములను తీసుకొని వెళ్లును. అదే వాయువు చెత్తాచెదారముపై నుండి వీచినచో అది దుర్గంధమును కలిగి యుండును. అలాగే, మానవుడు తన జీవితకాలములో ఏఏ కర్మలను చేయునో, ఆయా కర్మలు నిరంతరము అతని మనోభావాలను ప్రభావితము చేయును. మృత్యు సమయములో ఆ కర్మల సమ్మిళిత ప్రభావము వలన దాని చేతనాదిశ నిర్ధారింపబడును. ఈ విధముగా ప్రస్తుత జన్మలో ఏర్పడిన సూక్ష్మ దేహము, ఆత్మను మరుసటి జన్మకు తీసుకువెళ్ళుట వలన దానికి మరొక స్థూల దేహము లభించును. అందుచేత, అటువంటి స్థూలదేహము మానవుని భావములను ప్రతిబింబింప చేయుట సహజము. "ముఖము మనస్సునకు దర్పణము" అను ఒక ప్రసిద్ధ లోకోక్తి. ఈ మనస్సు మానవుని ప్రస్తుత మరియు పూర్వజన్మ కర్మల ఫలితము. నిజమునకు, మానవుని మనస్సు, బుద్ధి, మిథ్యాహంకారములన్నీ అతని

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ జన్మ మరియు గతజన్మల అలవాట్ల వలన ప్రేరేపింపబడినవి, మరియు వచ్చే జన్మలో మానవుడు ఏ విధమైన దేహమును మరియు స్వభావమును కలుగుయుండుననునది నిర్ధారింపబడును. కనుక భూత, వర్తమాన భవిష్యత్తు జన్మలకు మధ్య సంబంధము మనస్సు, బుద్ధి, అహంకారములు.

పగటిపూటలోని కార్యములు రాత్రులలో స్వప్నములో కనిపించును. మరియు ఈ కార్యముల కనుగుణముగా మనోభావములను కనిపించును. అలాగే, మానవుడు జీవిత కాలములో ఎటువంటి కర్మలను చేయునో, అవే మృత్యుసమయములో వాని మనస్సులో మెదలి అతని తరువాతి జన్మను నిర్ధారించును. ఒకరి ప్రస్తుత కార్యకలాపములు భగవంతుని దివ్యనామ కీర్తనను, శ్రవణస్మరణముతో పాటు, సౌందర్యమును, గుణమును, లీలలను, నిత్యపార్షదులను సాధనసంపత్తుల వర్ణనల వైపునకు నిర్దేశింప బడినట్లయితే, దేహమును విడుచునపుడు, మానవుని చైతన్యము సహజముగానే భగవంతుని వైపునకు ఆకర్షితమగును. అటువంటి ఆధ్యాత్మికస్థితి చైతన్యము మృత్యుసమయములో, ఆత్మ తన తరువాతి జన్మలో భగవద్ధామములో ప్రవేశించునట్లుగా నిశ్చయించును. ఈ ఆధ్యాత్మిక చైతన్యమును మేల్కొల్పుటయే మానవ జీవితపు ప్రధాన లక్ష్యము. అందుచేత, శ్రీకృష్ణభగవానుడు బద్ధజీవులపై దయను కురిపిస్తూ, అర్జుననకు యుద్ధము చేయుమని మరియు దానితోపాటు తనను స్మరించుమని ఉపదేశిస్తున్నట్లు మనకు తెలియుచున్నది. ఇదే కర్మయోగ. అందుచేత, భక్తులందరు తమ సమస్త కర్మలలో అనగా ఆహారము మరియు సంరక్షణ ప్రయత్నములలోను, అలాగే యుద్ధభూమిలో యుద్ధము చేయు సమయములో కూడ అతడిని ఎల్లప్పుడు స్మరించవలెను. జీవితము ఒక యుద్ధభూమి వంటిది. అందులో మానవుడు ఏ క్షణమైనను మరణించగలడు. కాబట్టి భక్తులు ప్రతిక్షణము ఆయనను స్మరిస్తుంటారు. అప్పుడు భగవానుడు సంతోషముతో వారి రథరూప దేహములకు సారథి అవుతాడు. ఈ విధముగా వారి మనోవాక్కాయ కర్మలు భగవంతుని ఇచ్ఛచేత ప్రేరితము లగును. మరియు చివరకు తమ స్థూల సూక్ష్మదేహములను త్యజించునప్పుడు, వారు నేరుగా వైకుంఠమును చేరుతారు.

భగవన్నామమును నిరంతరము కీర్తించుట, స్మరించుట, శ్రవణము చేయుట శుద్ధభక్తియుక్త సేవ యొక్క ముఖ్య లక్షణములు. ముందుగానే తెలిపినట్లు, కర్మజ్ఞానములచేత కలిసిన భక్తిని మిశ్రితభక్తి అందురు. అటువంటి మిశ్రితభక్తికి ప్రత్యేక స్థితిలో లేక సాంగత్యము చేత అవరోధములు కలుగును. కాని శుద్ధభక్తికి ఎటువంటి అవరోధములు కలుగవు. ఒక వ్యక్తి శుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవలో

www.prabhupadatelugubooks.com

స్థితుడైనప్పుడే, అతనికి భగవంతుని యొక్క సంపూర్ణ అనుభూతి కలుగును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత (18.55) లో ఇలా నిర్ధారించెను : *"భక్త్యా మామభి జానాతి యావాన్ యశ్చాస్మి తత్త్వతః"* – "కేవలము శుద్ధభక్తి యుక్త సేవ చేతనే, ఏ వ్యక్తి అయినను నన్ను యథారూపమున భగవంతునిగా అవగతము చేసుకొనగలడు." మరియు భగవంతుడు(8.14) లో ఈ శుద్ధభక్తియుక్త సేవ యొక్క ముఖ్య లక్షణములను ఇలా ప్రకటించెను :

అనన్యచేతాః సతతం యో మాం స్మరతి నిత్యశః
తస్యాహం సులభః పార్థ నిత్యయుక్తస్య యోగినః

"ఓ పార్థా! అనన్యమైన చిత్తముతో నన్నెప్పుడును స్మరించువాడు భక్తియుక్త సేవలో స్థిరముగా నిమగ్నుడై యుండును. కాబట్టి నన్ను పొందుట చాలా సులభము."

భగవంతుని పట్ల గల అచంచలమైన ఏకాగ్రత అనునది శుద్ధభక్తి యొక్క ప్రథమ లక్షణము. భగవంతునికి చేయు అనన్యమైన భక్తియుక్త సేవకు సంబంధించనటువంటి సకల కోరికలకు, ఆలోచనలకు దూరముగా నుండుటయే శుద్ధభక్తి. ఆచార్యులనేకులు శుద్ధభక్తిని గురించి వివరించిరి. ఉదాహరణకు శ్రీల రూప గోస్వామి, శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు కాలములో ముఖ్యాచార్యులు. శ్రీల రూప గోస్వామి తన 'భక్తిరసామృత సింధువు'(1.1.11) లో ఇలా రచించెను :

అన్యాభిలాషితాశూన్యం జ్ఞానకర్మాద్యనావృతమ్
ఆనుకూల్యేన కృష్ణానుశీలనం భక్తిరుత్తమా

"సకామకర్మల ద్వారా గాని, తాత్త్విక కల్పనల ద్వారా గాని భౌతికలాభాపేక్ష లేకుండ, మరియు అనుకూలముగా శ్రీకృష్ణభగవానునికి ప్రతిఒక్కరు ప్రేమతో దివ్యమైన భక్తియుక్త సేవ నొనరింప వలెను. అదియే శుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవయనబడును."

ప్రజలు తమ భౌతికమైన కోరికలను తృప్తిపరచుట కోసమే దేవతలను పూజింతురు. కృష్ణభక్తిని క్రొత్తగా అభ్యసించు కనిష్ఠభక్తులు రోగముల నుండి రక్షింపబడుటకు సూర్యునివంటి దేవతలను ప్రసన్నము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నింతురు. ఎందుకంటే, వారు శ్రీకృష్ణుని భగవంతుడని ఒప్పుకొనుటలో సందేహములను కలిగి యుందురు. కనుక వారు పతనము చెందుతుంటారు. కేవలము సూర్యదేవుడు భగవంతుని శక్తియొక్క ప్రకాశము. కనుక రోగమునుండి అతనిని రక్షింపగలుగును. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుడు అలా చేయలేడని భావించి అతడు ఈ విధమైన వికృతబుద్ధిని

www.prabhupadatelugubooks.com

ఆశ్రయించునని అన్యాభిలాష అను పదమును పరిశీలించినచో మనకు అర్థమగును. ఒకసారి మనస్సులో గల ఈ సందేహ మేఘములన్నీ చెదిరి పోయినప్పుడు, మానవుడు శుద్ధభక్తి యుక్త సేవా ద్వారములో ప్రవేశించును. కర్ములు, జ్ఞానులు కూడ భౌతికమైన కోరికల వలన కలుషితు లగుదురు. మరియు వారిలో క్రమముగా ఇంద్రియ భోగము, మోక్షమును పొందవలెనను కోరిక ఉత్పన్నమగును. ఎటువంటి భౌతికమైన కోరికలు లేకుండ, నిరంతరము శ్రీకృష్ణభగవానుడికి అనుకూలమైన భక్తియుక్త సేవను చేసినప్పుడే శుద్ధభక్తియుక్త సేవ ప్రాప్తించును. మహర్షి నారదుడు ఇలా పలికెను (నారద పంచరాత్రము) :

సర్వోపాధి వినిర్ముక్తం తత్పరత్వేన నిర్మలమ్
హృషీకేణ హృషీకేశసేవనం భక్తిరుచ్యతే

"దేవాదిదేవుడు సర్వేంద్రియములకు అధిపతియైన భగవంతుని సేవయందు తమ సర్వేంద్రియములను లగ్నము చేయుటయే భక్తి లేదా భక్తియుక్త సేవ అని అర్థము. జీవాత్మ భగవంతుని సేవించునపుడు, రెండు విధములైన లాభములు కలుగును. ఒకటి సకల భౌతిక ఉపాధుల నుండి ముక్తుడగును. మరియు భగవంతుని సేవయందే లగ్నమై యుండుటవలన, అతని ఇంద్రియములు శుద్ధములగును."

వ్యక్తి తన మనస్సు దేహ సంబంధములలో వివిధ స్వరూపములను ధరించును. అవి అన్నియును భౌతిక ఉపాధులు. శుద్ధమైన ఆత్మ విషయములో ఆ ప్రాపంచిక ఉపాధులు ఏ విధముగాను పనిచేయలేవు. భగవంతుని అంశయు మరియు సేవకుడనుటయే అతనికి గల ఏకైక ఉపాధి. ఈ మిథ్యా ఉపాధులన్నింటిని విడుచుట వలన, మానవుడు ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో తిరిగి నెలకొనును. అతడు ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో స్థితుడై శుద్ధుడగును. అటువంటి శుద్ధ ఇంద్రియముల ద్వారా సకలేంద్రియములకు అధిపతి(హృషీకేశుడు) యైన భగవంతుని సేవించుటనే అనన్యమైన భక్తియుక్త సేవగా పిలువబడును.

భగవద్గీత (8.14) లో 'అనన్యచేతాః'(అచంచలమైన మనస్సు), 'నిత్యయుక్త' (ఎల్లప్పుడు) అను రెండు పదములు అత్యంత ముఖ్యమైనవి. అచంచలమైన శ్రద్ధయందు ఒకరు నెలకొనినచో, అచంచలమైనట్టి భక్తిసాధనలోను నెలకొనగలరు. ఎల్లప్పుడు ఒకరు కనుక ఈ విధమైన శ్రద్ధతో భగవంతునికి సేవచేసినట్లయితే, అతడు సకామకర్మను, జ్ఞానమును, దేవతారాధనను, కర్మకాండలకు సంబంధించిన పుణ్యకర్మాది కర్మల పట్ల గల కోరికలన్నీ సహజముగానే నశించును. మరియు

www.prabhupadatelugubooks.com

అతడు భక్తియుక్త సేవలో స్థిరముగా నెలకొనును. 'సతతమ్' అను పదమును భక్తియుక్త సేవను దేశకాల పరిస్థితులనే అడ్డంకుల నుండి స్వతంత్రమని అర్థం చేసుకోవలెను. జాతి, లింగ, మరియు ఇతర భౌతిక ఉపాధులనే భేదభావము లేకుండ ప్రతివ్యక్తి జ్ఞాన కర్మ యోగాభ్యాసములను వదలి, అచంచలమైన భావముతో శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణ కమలములను సంపూర్ణముగా ఆశ్రయించ వలెను. 'నిత్య' శబ్దమునకు 'ప్రతిదినము, నియమాను సారముగా లేక నిరంతరము' అని అర్థము. నిరంతరము భగవంతుని చరణ కమలములను ధ్యానించువారు, అతడిని సులువుగా పొందగలరు. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.33) లో బ్రహ్మ ఈ విధముగా పలికెను :

అద్వైతమచ్యుతమనాదిమనంతరూపమ్
ఆద్యం పురాణపురుషం నవయౌవనంచ
వేదేషు దుర్లభమదుర్లభమాత్మభక్తౌ
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"వేదముల ద్వారా కూడ దుర్లభుడైన వానిని, ఆత్మయొక్క శుద్ధభక్తి ద్వారా సులభప్రాప్యుడైన వానిని, అద్వైతుడు, అచ్యుతుడు, అనాదియైన వానిని అనంతమైన రూపములు గలవానిని, సర్వారాద్యుడును సనాతనుడను అయినవానిని నిత్య నవయువకుని, ఆదిపురుషుడైన గోవిందుని భజింతును."

ధార్మిక కర్మలను చేయుటకు, సకామకర్మలను చేయుటకు, జ్ఞానమును ఆర్జించుటకు, అష్టాంగయోగను అభ్యసించుట కొరకు ఎంతో శ్రమించవలసి యుండును. అంతేకాకుండ దానికోసమే సమయమును వినియోగించి ధనమును వెచ్చించవలసి వచ్చును. మానవుడు అటువంటి కర్మల పవిత్ర ఫలములతో పాటు పాపఫలములను కూడ అంగీకరింపవలసి వచ్చును. ఈ ఫలముల నుండి విడివడుటకు శ్రీకృష్ణభగవానుని ఆరాధించుటయే ఏకైక ఉపాయము. ఈ విధముగా శ్రీకృష్ణభగవానుని ఆరాధించి సేవించుటయే విశ్వమంతటికిని ప్రయోజకరమైన కర్మలగును.

భగవంతుడు సచ్చిదానంద విగ్రహుడు. అతడు నిరంతరము దివ్యలీలలలో నిమగ్నుడగును. అతడిని ఆరాధించుటకు అచంచలమైన భక్తి మాత్రమే కావలెను. బాహ్యాడంబరముల చేత అతడు ప్రసన్నుడు కాడు. శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల భక్తివలన అతనికి అసహ్యము మరియు ఈర్ష్య వంటివి కలుగవు. నాస్తికులు మాత్రమే భగవంతునికి, భక్తియుక్త సేవకు మరియు అతడి భక్తులకు గొప్ప విరోధు లగుదురు.

భక్తియుక్తసేవ వలన మానవులకు సర్వోత్కృష్టమైన ఆనందము లభించును. అంతేకాకుండ, ఎవరికైనను భగవంతుడు లభించినట్లయితే, వారు అపారమైన భక్తిరసామృత సింధువులో మునిగి పోవుదురు. శ్రీకృష్ణుని భక్తులు మాత్రమే ఈ రసానందమును ఆస్వాదిస్తూ, ఎల్లప్పుడు ఆనందముగా నుండగలడు.

మాయామోహములలో చిక్కుకొని మానవుడు శ్రీకృష్ణభగవానుని మరచిపోయెను

ఈ జగత్తులో కర్మియైనను, జ్ఞానియైనను, యోగియైనను, సాధారణ రాజకీయ నాయకుడైనను, ఇతరు లెవ్వరైనను మంచి ప్రశాంత వాతావరణమును ఆశించి, కఠిన పరిశ్రమను చేయువారు, ఈ ప్రపంచమును తాత్కాలికము దుఃఖపూరితమని స్పష్టముగా తెలుసుకోవలెను. ఈ ప్రపంచములో శాశ్వతముగా నుండుటకు ఎవరెంతటి ప్రయత్నములను చేసినను, చివరకు వారు ఈ లోకమును వీడిపోవలసినదే. మానవుడు ఇక్కడ నుండినంత కాలము కష్టముల నిజ స్వరూపమునకు బలి కావలసివచ్చును. ఆత్మ అనాదికాలము నుండి రాకపోకలను సాగించుచున్నది. కాని భగవంతుని భక్తులు, ఈ జగత్తులో సుఖముగా నుండుటయే కాకుండ, దీనిని విడిచిన తరువాత వారు భగవంతుని శాశ్వత ఆనందమయ ధామములో ప్రవేశించెదరు. భగవద్గీత(8.15) లో భగవంతుడు ఈ విధముగా తెలిపెను :

మాముపేత్య పునర్జన్మ దుఃఖాలయమశాశ్వతమ్
నాప్నువన్తి మహాత్మానః సంసిద్ధిం పరమాం గతాః

"భక్తియోగులైన మహాత్ములు నన్ను పొందిన పిమ్మట సంసిద్ధిని పొందిన వారగుటచే దుఃఖాలయమైన ఈ అనిత్య జగత్తునకు ఎన్నడును తిరిగిరారు."

పై శ్లోకము ననుసరించి, భక్తులు అత్యున్నత సిద్ధిని పొందుతారు. అనగా వారు భగవంతుని నిత్యపార్షదులలో చేరుదురు. యోగి సాధించు అష్టాంగసిద్ధి భక్తుడు పొందు పరాసిద్ధి వంటిది కాదు. యోగ వలన ప్రాప్తించిన సిద్ధులు భౌతికములు, అశాశ్వతము లగును. కాని భక్తియుక్త సేవ వలన కలుగు సిద్ధులు సంపూర్ణము, దివ్యము, శాశ్వతము లగును. భగవంతుడు తన చేత సృష్టించబడిన అపారమైన ఈ భౌతిక లోకములో నిరంతరము తన నిత్యనూతనమైన దివ్యలీలలను కొనసాగించును. ఈ లీలలు 'భౌమలీలలు'గా పిలువబడును. మరియు ఇవి

అనంతకాలము నుండి కొనసాగు చున్నవి. సూర్యుడు ఒకే స్థానము యందుండును. అయినప్పటికినీ, పృథివిలో ఎక్కడైనను జనులు ఉదయించుచున్న సూర్యుడిని, మరొకచోట అస్తమించుచున్న సూర్యుని మాత్రమే చూస్తుంటారు. సృష్టి మొదటి నుండి ఈ ఉదయాస్తమయాలు కొనసాగుచున్నవి. అలాగే, శ్రీకృష్ణుడు తన నిత్యధామమైన గోలోకములో శాశ్వతముగా నివసించు చున్నప్పటికినీ, అతడి నిత్యధామము ఈ విరాట్ సృష్టి యొక్క అనంతమైన బ్రహ్మాండములలో ప్రతిక్షణము తన దివ్యలీలలను ప్రకటించు చుండును. సూర్యుడు ఉదయించు చున్నాడు, అస్తమించుచున్నాడని పొరపాటుగా భావించుతుంటాము. అలాగే శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఫలానా దినమున జన్మించెను, ఫలానా దినమున ఆయన ఫలానా వారి చేత చంపబడెను అని భావించుటమనేది పొరపాటు. భగవంతుని జన్మకర్మలు దివ్యములు, మహాత్మ్యమును కలిగినవి. ఈ రహస్యమైన సత్యమును తెలుసుకో గలిగినవారు మాత్రమే అత్యున్నతమైన సంసిద్ధిని పొందగలుగుతారు. భగవద్గీత (4.9) లో భగవంతుడు ఈ విధముగా తెలుపుచున్నాడు :

జన్మ కర్మ చ మే దివ్యమేవం యో వేత్తి తత్త్వతః
త్యక్త్వా దేహం పునర్జన్మ నైతి మామేతి సోఽర్జున

www.prabhupadatelugubooks.com

"ఓ అర్జునా! నా జన్మము మరియు కర్మల దివ్యత్వము నెరిగినవాడు, దేహమును విడిచిన పిమ్మట తిరిగి ఈ భౌతిక జగత్తులో జన్మింపక, నా శాశ్వత ధామమునే పొందగలడు."

శ్రీకృష్ణుడు తన భౌమలీలలను చేయదలచినప్పుడు, తన శాశ్వత తల్లిదండ్రులైన దేవకీ వసుదేవులకు జన్మించెను. తరువాత తనను పెంచిన తల్లిదండ్రులైన యశోదానందుల ద్వారా లాలనా పోషణా గావింపబడెను. సాధుపురుషులు భగవంతుని శాశ్వత తల్లిదండ్రుల అడుగుజాడలను అనుసరించుచు, భక్తియుక్త సేవను పరిపూర్ణము చేసుకొనినవారు భగవంతుని నిత్యపార్షదులవలె ఉత్తమ స్థితిని పొంది, అతని శాశ్వత దివ్యలీలలలోకి ప్రవేశించి, అతడి అలౌకిక దివ్యప్రేమలోని రసములను అస్వాదింతురు.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన అంతరంగిక మిత్రుడు, నిత్యపార్షదుడైన అర్జునునితో కూడి అసంఖ్యాకములైన బ్రహ్మాండములలో తన భౌమ లీలలను ప్రకటించు చుండును. దీనిని శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(4.5,6) లో ఈ విధముగా స్పష్టము చేస్తున్నాడు :

బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున
తాన్యహం వేద సర్వాణి న త్వం వేత్థ పరన్తప

అజోఽ పి సన్నవ్యయాత్మా భూతానామీశ్వరోఽ పి సన్
ప్రకృతిం స్వామధిష్ఠాయ సంభవామ్యాత్మమాయయా

"శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా పలికెను, శత్రువిజేతవైన ఓ అర్జునా! నీవును నేనును పెక్కు జన్మము లెత్తితిమి. అవి అన్నియు నాకు జ్ఞప్తియందున్నవి. నీకు జ్ఞప్తియందు లేవు. నేను జన్మలేనివాడనైనను, నా దివ్యదేహమెప్పుడును నశింపనిదైనను, జీవులందరికి నేనధీశ్వరుడనైనను, నేను ప్రతియుగము నందును ఆదియైన దివ్యరూపముతో అవతరింతును."

దురదృష్టవంతులైన జీవులు భగవంతుని నిత్యలీలలలోకి ప్రవేశించి పరమ లక్ష్యమును చేరుట కొరకు ప్రయత్నములను చేయరు. వారు కర్మ, జ్ఞాన, యోగముల వంటి భౌతిక విషయముల పట్లనే ఆకర్షితులగు చుందురు. చివరకు స్వర్గలోకము లను పొందిన తరువాత, వారు మరల ఈ భౌతిక జగత్తులో తిరిగి జన్మింపవలసి వచ్చును. ఈ విరాట్ జగత్తులో వారెంతటి ఉన్నత స్థితిని పొందినప్పటికినీ, క్రిందికి దిగిరావలసి వచ్చును. పరిభ్రమించెడి విశాల చక్రమును అధిరోహించిన వారి వలెనే వీరి స్థితి యుండును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత (8.16) లో ఈ విధముగా వర్ణించెను :

ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽ ర్జున
మాముపేత్య తు కౌన్తేయ పునర్జన్మ న విద్యతే

"భౌతిక ప్రపంచమునందలి అత్యున్నత లోకము నుండి అత్యధమ లోకము వరకును అన్నియు దుఃఖమయములైన ప్రదేశములే. అక్కడ జనన మరణములు మరల మరల కలుగుచుండును. కాని ఓ కౌంతేయా! నా లోకమును చేరువాడు తిరిగి పునర్జన్మను పొందడు."

భూర్లోకము, భువర్లోకము, స్వర్గలోకము, మహర్లోకము, జనలోకము, తపోలోకము, సత్యలోకము, బ్రహ్మ లోకములనే ఉన్నత లోకములు ఈ జగత్తులో కలవు. గడచిన జన్మలలో మానవుడు వీటిలోని ఏ లోకమును చేరుకొనినను చివరకు అతడు ఈ భూమిమీదికి తిరిగి రావలసివచ్చును. రాబోవు జన్మను గురించి అట్లుంచినచో, ఈ జన్మలోనే కఠిన పరిశ్రమను చేసి సాధించిన రాజు, చక్రవర్తి,

మంత్రి, గవర్నరు లేక రాష్ట్రపతి వంటి ఉన్నత పదవులు కూడ కొంతకాలము తరువాత చేజారిపోవును. అప్పుడు అతడు తిరిగి ఏదో ఒక క్రింది పదవి స్థితిని పొందును. ఈ విధముగా తిరస్కారమును అనుభవించిన నాయకులకు ఎంతటి మనోక్షోభము కలుగునో వారికే తెలుసును. కాని గీతలో వర్ణించబడిన మూఢులు జీవితములోని ఏ స్థితినందైనను శ్రీకృష్ణభగవానునికి భక్తియుక్త సేవ చేయుటకు నిర్ణయించు కొనినచో, వారు కర్మరూపమైన విశాలచక్రము నుండి రక్షింపబడుదురు. ఈ చక్రములో పరిభ్రమించుచు, ఒకరు ఒకప్పుడు స్వర్గమునకో, నరకమునకో వెళ్ళుచుందురు, మరొకప్పుడు, రాజుగానో లేక దాసునిగానో జన్మించ వలసి వచ్చును. మరియు ఒకప్పుడు బ్రాహ్మణునిగా, మరొకప్పుడు శూద్రునిగా జన్మింప వచ్చును. ఈ చక్రము ఈ విధముగా తిరుగుచూనే యుండును. కాని ఒకసారి భగవంతుని దివ్యధామములో ప్రవేశించిన మానవుడు తన నిజస్వరూప స్థితిలో తన నిత్యజీవితమును ప్రారంభించును.

భౌతిక దేహము మరియు మనస్సు పట్ల ఆసక్తి కలిగినవాడు, కర్మ ప్రభావము చేత జన్మజన్మలుగా దేహములను మార్చుచుండును. ఈ విధముగా ఆత్మ ఈ భౌతిక బ్రహ్మాండములోని పదునాలుగు లోకములలో పరిభ్రమించు చుండును. ఒకప్పుడు పైకి, ఒకప్పుడు క్రిందికి పోవుచుండును. ఈ లోకములు అశాశ్వతములు. ఆత్మ తన సంసారిక జీవితమనే ఇటువంటి నాటకమును చేయును. కాని సంసిద్ధిని సాధించినప్పుడు, జీవుడు తన శాశ్వతమైన శుద్ధమైన నిజస్వరూప స్థితిలో నెలకొనును. సకల సంసారిక ఉపాధిరహితుడై, భౌతిక జగత్తుకు అతీతుడుగా, అలాగే అవ్యక్త బ్రహ్మతేజస్సును దాటి ఆత్మయొక్క స్వధామమైన పరంధామమును చేరుకొనును.

పృథివి, జలము, వాయువు, అగ్ని మొదలగు వాటిచేత నిర్మింపబడిన ఈ భౌతిక దేహము నశించును. అలాగే, ఈ భౌతిక బ్రహ్మాండమంతయు నశించును. ఎందుకంటే, ఇది పృథివి, జలము, అగ్ని, వాయువు మొదలగు వాటితో కూడుకున్నది. కాని జీవాత్మ(లెక్కలేనన్ని ప్రయత్నములు చేసినను నేటివరకు ప్రయోగశాలలలో దీని ప్రతిరూపము నిర్మింపబడలేదు) అవ్యయమ్(నాశనము లేనిది) భగవద్ధామము ఎన్నటికిని నశించదు. ఏ ధర్మము చేత ఈ శాశ్వతమైన జీవాత్మ తన శాశ్వత ధామమునకు చేరుకొనునో దానినే సనాతన ధర్మమని పిలువబడును.

నాస్తిక తత్త్వవేత్తలు, కపిలుని వంటి జ్ఞానులు ఈ విరాట్ సృష్టిని గురించిన పరిశోధనలలో లెక్కలేనంత సమయమును గడుపుదురు. అయినప్పటికినీ, ఈ

www.prabhupadatelugubooks.com

ప్రకటమైన భౌతికజగత్తు కంటె కూడ అనేక రెట్లు సర్వోన్నతమైన దివ్యజగత్తు యొక్క ఉనికి కలదని వారు తమ పరిమిత బుద్ధితో తెలుసుకోలేకపోయిరి. కల్పనాసాగరములో వారు మునిగి పోయినప్పుడు, వారికి ఇతర భూఖండమేదియు కనిపించకపోగా, పరమసత్యము అవ్యక్తమను నిర్ణయమునకు వచ్చిరి.

ఇతర ప్రాణుల జీవితములతో పోల్చిచూసినచో, నిశ్చయముగా మానవులు శ్రేష్ఠమైన బుద్ధిని కలిగినవారని తెలియుచున్నది. ఏమైనప్పటికినీ, వారు భగవద్భక్తులు కానంతవరకు, వారి ఆలోచనలన్నీ ప్రాపంచిక పరిధికిలోనై యుండును. అందుచేత, భౌతికవాదులు ఆధ్యాత్మిక లోకములను చేరుట అసంభవము. ఎందుకంటే, భౌతిక తత్త్వవేత్తలు భగవంతుడు లేక అతని ప్రతినిధిని శరణుపొందకుండ, ఆధ్యాత్మిక వస్తుపదార్థమును అవ్యక్తమని తెలుపుటకు ప్రయత్నిస్తుంటారు. కాబట్టి అది వారి భౌతికమైన బుద్ధికి అతీతమైనది. దీనినే కూపస్థ మండూక తత్త్వమంటారు.

అణు జీవాత్మలు ఎంతటి గొప్ప చింతకులైనను వారి కార్యకలాపము లన్నియు ప్రాపంచిక పరిధులకే పరిమితమగును. బావిలోని కప్ప తన పరిధికి ఆవల సముద్రము వంటిదొకటి కలదని తెలుసు కోలేనట్టుగా, చిన్నదైన ఆ బావికంటే ఎన్నోరెట్లు పెద్దదైన జలరాశి ఏదైనను యున్నది అంటే ఆ కప్ప దానిని అంగీకరించదు. అలాగే మనము మన దేహము, మనస్సు అనెడి అంధకారములతో నిండిన బావిలో బంధింపబడి యున్నాము. మనమెంతటి పండితులమైనను మన పరిధులను యోగ, జ్ఞానము ద్వారా దాటుటకు ఎంత ప్రయత్నించినను, మనకు మనముగా నిర్మించుకున్న బావి పరిధులను దాటి బయటకు వచ్చుట అసంభవము.

విశాల సముద్రమును గురించిన సమాచారమును మనకెవ్వరు ఇవ్వగలరు? ఎంతకాలము నుండి మనము ఈ ప్రపంచ రూపమైన బావియొక్క జలములలో పడి పోరాటమును సలుపుచున్నాము. దీనికేమైనా చరిత్ర నమోదు గలదా? ఒకప్పుడు మనము ఉన్నత లోకములకు వెళ్ళుతూ, మరొకప్పుడు క్రింది లోకములకు వచ్చుచున్నాము. భగవంతుడు లేదా, అతడి శక్తితో కూడిన ప్రతినిధి మాత్రమే మనలను ఈ అంధకూప రూపమగు కారాగారము నుండి విడిపింపగలరు. వారి మార్గదర్శకత్వములో మనము ఆధ్యాత్మిక జగత్తు అనే విశాల సాగరమును గురించి తెలుసు కోగలము. ఉత్తమాధికారుల నుండి వినెడి ఈ విధానమును జ్ఞానావరోహణ పద్ధతి అని అంటారు. మరియు ఇదే ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును అభ్యసించుటకు కావలసిన ఏకైక ప్రామాణిక మార్గము. ఈ ఒక్క విధానముతోనే పరమ సత్యము తెలియగలదు.

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ విధానము వలన మనమేమింకను నేర్చుకోగలము? శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆధ్యాత్మిక మరియు భౌతిక జగత్తుల వర్ణన గురించి భగవద్గీత(8.17–20) లో ఇలా వివరించెను :

> "మానవ పరిగణ ననుసరించి వేయి యుగముల కాలము బ్రహ్మదేవునికి ఒక పగలు కాగలదు. అతని రాత్రి సైతము అంతే పరిమాణమును కలిగియున్నది. బ్రహ్మదేవుని పగటి సమయము ఆరంభమైనంతనే జీవులందరును అవ్యక్తస్థితినుండి వ్యక్తము చెంది, పిదప అతని రాత్రి ప్రారంభమైనంతనే తిరిగి అవ్యక్తమునందు లీనమగుదురు. బ్రహ్మదేవుని పగటి సమయము ఆరంభమైనపుడు జీవులు మరల మరల వ్యక్తమగుచు, అతని రాత్రి సమయము ప్రారంభమైనంతనే వివశులై నశింతురు. వ్యక్తావ్యక్తము లయ్యెడి ఈ భౌతిక ప్రకృతి కన్నను పరమైనదియు మరియు శాశ్వతమైనదియగు అవ్యక్తప్రకృతి మరొక్కటి కలదు. అది పరమోత్కృష్టము, నాశరహితమును అయియున్నది. ఈ ప్రపంచములోని సమస్తము నశించినను, అది మాత్రము యథాతథముగా అటులనే నిలిచియుండును."

బ్రహ్మలోకములోని ఆయుష్షు అనేక లక్షల సంవత్సరములని తెలుసుకున్నప్పుడు ప్రజలు ఆశ్చర్యమునకు గురవుదురు. బ్రహ్మలోకమును చేరుటకోసమే అనేక తపస్సులను, త్యాగములను, సన్న్యాసమును స్వీకరించవలసి వచ్చును. ఆ లోకమునకు అధిష్ఠాన దేవతయైన బ్రహ్మ కూడ అమరుడు కాదనే సత్యమును గురించి మనము ఆలోచించుట ఎంతో అవసరము. వైదిక శాస్త్రములను లోతుగా పరిశోధించినవారు మాత్రమే బ్రహ్మ ఆయుష్షును లెక్కించగలరు. మానవులకు 365 దినములైనచో ఒక సంవత్సరమగును. నాలుగు యుగముల ఒక ఆవృత్తి యందు ఇంచుమించు 43,20,000 సంవత్సరము లుండును. నాలుగు యుగములను ఒక్కటిగా పరిగణించినప్పుడు, అటువంటి వెయ్యి ఆవృత్తులు బ్రహ్మ ఆయుష్షులోని ఒకరోజు(12గంటలు)కు సమానమగును. ఈ విధముగా బ్రహ్మయొక్క మాసములు, సంవత్సరములు లెక్కింపబడును. బ్రహ్మ ఒక వంద సంవత్సరములు జీవించును. అనగా మొత్తము 311.04 లక్షల కోట్ల భూ సంవత్సరము లైనను బ్రహ్మ కూడ మర్త్యజీవుడే. అతని చేత సృష్టింపబడిన ఈ విశ్వము అశాశ్వతమైనది. అతని సృష్టియైన మానవుడు కూడ మరణించు ననుటలో ఏ విధమైన విచిత్రము లేదు. కాని ఒక చిన్నకీటకపు దృష్టికి మానవుడు అమరుడుగా

www.prabhupadabooks.com

కనిపించును. అలాగే బ్రహ్మ మరియు ఇతర దేవతలందరు మనకు అమరులని పించును. ఏమైనను, ఏ రూపములోనైనను భౌతికమైన దేహము శాశ్వతము కాదు.

బ్రహ్మ యొక్క పగలు సమాప్తము కాగానే, రాత్రి వచ్చును. అప్పుడు దేవతల లోకమైన స్వర్గము వరకు ఈ బ్రహ్మాండము ఆంశిక ప్రళయపు వరదలో మునిగి పోవును. ఈ జగత్తులోని సమస్తప్రాణులు బ్రహ్మయొక్క దినములోని ప్రభాత కాలములో జన్మించెదరు. సంధ్యా సమయములో నశించెదరు. ఈ సృష్టి లయముల చక్రము ఎల్లప్పుడు పరిభ్రమిస్తూనే యుండును.

శాశ్వతమైన వైకుంఠ లోకములలో భగవంతుడు ఎల్లప్పుడు నివసించును

ఈ భౌతికసృష్టి బ్రహ్మ యొక్క పగటి సమయములో ప్రకటితమగును. రాత్రికాలములో విలీనమగును. కాని ఈ జగత్తునకు అవతల సృష్టిసంహారముల స్పర్శ లేనటువంటి నిత్యజగత్తుయైన ఆధ్యాత్మిక ఆకాశము కలదు. దానినే వైకుంఠ లోకమని పిలుచుదురు. ఈ భౌతిక సృష్టి నశించినను, వైకుంఠలోకము శాశ్వతముగా ఎల్లప్పుడు యథాతథముగా నిలిచి యుండును. ఎవరైనను ఒకసారి ఆ లోకములలో ప్రవేశించినచో, మరల వారికి జననమరణముల పునరావృత్తి యుండదు. భూమిపైన వ్యక్తులకు ఇది తప్పదు. భౌతిక జగత్తు భౌతికాకాశము చేత కప్పబడి యుండును. 'పరవ్యోమ'మని పిలువబడు ఆధ్యాత్మిక లోకములు ఆధ్యాత్మికాకాశముతో కప్పబడి యుండును. ఆధ్యాత్మిక జగత్తునకు సంబంధించిన లోకములన్నీ ఆధ్యాత్మికములు. అక్కడ భగవంతుడు తన నిత్యలీలలను నిరంతరముగా కొనసాగించు చుండును.

భౌతికశక్తి ఆధ్యాత్మిక శక్తి అను రెండు ప్రధాన శక్తులు భగవానునికి కలవని ముందుగానే చర్చించితిమి. వైకుంఠ లోకములు విష్ణుస్వరూప శక్తి నుండి ఉద్భవించును. జీవులు కూడ ఈ ఆధ్యాత్మిక శక్తికి చెందినవే. కాని వారు ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో గాని, భౌతిక జగత్తులో గాని నివసించు చుందురు. కనుక జీవుల నిజస్థితి ఆధ్యాత్మిక మైనప్పటికినీ, అవి 'తటస్థశక్తి'గా పిలువబడును.

వైకుంఠలోకము భగవంతుని అంతరంగ శక్తి యొక్క ప్రకాశము. మరియు భౌతిక జగత్తు అతని బహిరంగ శక్తి యొక్క ప్రకాశము. భగవంతుడు సమస్త శక్తులకు పరమేశ్వరుడు. అందుచేత ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక జగత్తులను రెండింటికిని ఆయనయే సంపూర్ణ నియంత్రకుడు అనునది నిర్వివాద సత్యము. దీనికి మట్టిపాత్ర

ఉదాహరణ సరియైనది. మట్టిపాత్రను తయారు చేయుటకు మట్టి, చక్రము, కుమ్మరి వాడు అవసరము. మట్టి భౌతికము లేక ఉపాధాన వస్తువు. చక్రము సాధనము. కుమ్మరి మూలకారణము. ఈ విధముగానే, ఈ భౌతిక ప్రపంచమునకు ఉపాధాన వస్తువు మరియు నిమిత్త కారణమైనట్టిది భౌతికశక్తి. శ్రీకృష్ణభగవానుడు మూల కారణుడు. భౌతికశక్తి ఛాయవలె, భగవానుని ఆదేశాలను కచ్చితముగా అనుసరిస్తూ కార్యమొనరించును. భగవద్గీత(9.10) లో భగవంతుడు ఇలా వివరించెను :

మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్
హేతునానేన కౌన్తేయ జగద్విపరివర్తతే

"ఓ కౌంతేయా! నా శక్తులలో ఒకటైన ఈ భౌతిక ప్రకృతి నా అధ్యక్షతలో పని చేయుచు స్థావర జంగమములను సృష్టించుచున్నది. దాని నియమము ననుసరించియే ఈ వ్యక్తమగు ప్రపంచము మరల మరల సృష్టించ బడుచు లయము నొందుచున్నది."

శ్రీకృష్ణుడు భగవద్గీత అంతటా మరియు ఇతర వైదిక గ్రంథములలోను తనను గురించిన సత్యమును ప్రకటించెను. కాని దురదృష్టవశాత్తు, దురదృష్ట వంతులైన జనులు ఆయనను భగవంతుడని అంగీకరించుట లేదు. ముఖ్యముగా, ధర్మరక్షకులమని గొప్పగా చెప్పుకునే నిర్విశేషవాద దార్శనికులు, భగవంతుడిని సామాన్య మానవప్రాణిగా దిగజార్చుదురు. ఈ విధముగా వారు ఘోరపాపములను చేయుచున్నారు. అపరాధులైన అటువంటి నాస్తికులు ఎప్పుడు కూడ తమ స్వంత జ్ఞానముపై ఆధారపడి, భగవంతుని గురించిన విషయము వరకు చేరుకొనలేరు. భగవంతుడు మరియు అతడిని శరణుజొచ్చిన సేవకులనేకులు, అనేక విధములుగా పరమసత్యమునకు సంబంధించిన జ్ఞానమును స్పష్టముగా తెలియజేసెను. భగవానుని మరియు అతని భక్తుల పట్ల అపరాధములు చేయు వారెప్పుడును, అటువంటి విషయములను అర్థము చేసుకోలేరు. ప్రహ్లాదుడు శ్రీమద్భాగవతము (7.5.30,31) లో ఇలా చెబుతున్నాడు :

మతిర్న కృష్ణే పరతః స్వతో వా మిథోఽభిపద్యేత గృహవ్రతానామ్
అదాన్తగోభిర్విశతాం తమిస్రం పునః పునశ్చర్విత చర్వణానామ్

న తే విదుః స్వార్థగతిం హి విష్ణుం దురాశయా యే బహిరర్థమానినః
అన్ధా యథాన్ధైరుపనీయమానాస్తేఽపీశతన్త్ర్యామురుదామ్ని బద్ధాః

"గృహవ్రతులైన వారు నిగ్రహము లేనట్టి ఇంద్రియముల కారణముగా నరకగాములై నమిలిన పిప్పినే పదేపదే నములుచుందురు. ఇతరుల బోధనలచే గాని, తమ స్వీయయత్నముచే గాని లేదా ఆ రెండు పద్ధతులను ఉపయోగించుట వలన గాని వారి చిత్తము ఏనాడును శ్రీకృష్ణుని యెడ మొగ్గుచూపదు. విషయభోగభావనచే గట్టిగా చిక్కుబడినవారు బాహ్యేంద్రియార్థములకు అనురక్తుడైన అంధునే తమకు నాయకునిగా లేదా గురువుగా నెంచుకొనినవారై భగవద్ధామమునకు వెడలుటయే, విష్ణుభగవానుని సేవలో నెలకొనుటయే జీవితలక్ష్యమని ఎరుగజాలరు. గ్రుడ్డివానిని అనుసరించెడి ఇతర అంధులు దారితప్పి గుంటలో పడునట్లుగా, లౌకికానురక్తుడగు మానవుని అనుసరించు ఇతర లౌకికానురక్తులు దృఢమగు కర్మపాశముచే బద్ధులై మరల మరల భౌతిక జీవనమునందే కొనసాగుచు త్రివిధ తాపములకు గురి యగుదురు."

శ్రీకృష్ణభగవానుడు కూడ దీనిని గురించి భగవద్గీత(9.11) లో ఇలా వర్ణించెను :

అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్
పరం భావమజానన్తో మమ భూతమహేశ్వరమ్

"నేను మానవ రూపమున అవతరించినపుడు మూఢులు నన్ను అపహాస్యము చేయుదురు. సర్వమునకు పరమ ప్రభువునైన నా దివ్యత్వమును వారెరుగరు."

అల్పులైన మానవులు విలువ తక్కువైన వస్తువులు అనగా వంటపాత్రలను, బాణలి, కర్మాగారాలను మాత్రమే సృష్టించగలరు. సామాన్య మానవుని వలె కనిపించు వ్యక్తి ఒకరు మథురలో జన్మించెను. ఇది జరిగి ఎంతోకాలము కాలేదు. సకల జగత్తుకు నియంతగా, సమస్త దివ్యగుణములతో కూడినవాడిగా, అందరికి పరమేశ్వరునిగా అతడు పరిచయము చేయబడెను. అయినను, ఎవరెంత స్పష్టముగా ఈ సత్యమును గురించి వివరించినను, సామాన్య మానవులు తమ అల్పబుద్ధి కారణము చేత అతడిని స్వీకరించలేరు. ఇలావారు ఏకేశ్వరవాదమును నిర్విశేష వాదమును అంగీకరించెడివారు 'శ్రీకృష్ణుడొక్కడే పరమేశ్వరుడు' అను విషయమును తిరస్కరించి తాము కూడ 'ఈశ్వరు'లమని వాదిస్తూ, తన విషయములో, ఈశ్వరుని గురించిన విషయములలో మూర్ఖత్వముతో కూడిన అభిప్రాయములను మాత్రమే అంగీకరిస్తుంటారు. నిజమైన తత్త్వసిద్ధాంతము లన్నింటిని మరియు శిష్టాచారము లను అవహేళన చేస్తూ భగవంతునితో సమానమగుటకు పోటీ పడుచుందురు.

www.prabhupadatelugubooks.com

అటువంటి నాస్తికులు సైతాను ఆవేశితులని పాశ్చాత్యదేశపు ఆధ్యాత్మిక వాదులు నిర్ణయమునకు వచ్చెదరు. పూర్వము అటువంటి అనేక సైతానులు – రావణుడు, హిరణ్యకశిపుడు, జరాసంధుడు, కంసుడు భగవంతుని ప్రామాణికత్వ మును సవాలు చేసిరి. ఆధునిక కాలములో వీరి సంఖ్య పెరుగుచున్నది. ఈ అసురులు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువును కూడ 'శచిపెద్దమ్మ పుత్రుడు' వంటి పేర్లతో అవమానించిరి.

నిజమునకు ఎవ్వరును భగవానునితో పోటీపడలేరను విషయమును గుర్తించవలెను. భగవానుడు అద్వయుడు. శ్రీ చైతన్య చరితామృతములో : "*ఏకలే ఈశ్వర కృష్ణ, ఆర సబ్ భృత్య*" – "శ్రీకృష్ణుడొక్కడే భగవంతుడు. మరియు అందరును ఆయన దాసులే" అని తెలుపబడెను. జీవితములో దురదృష్టవంతులైన వారు, కడుపునిండా తిండికి నోచుకొననివారు, తలపైన గోడకప్పును పొందుటకు కఠినమైన పరిశ్రమ చేయువారే పరమనియంత, పరమశక్తిమంతుడగు శ్రీకృష్ణునితో పోటీ పడుతుంటారు. ఇది హాస్యాస్పదము. భగవంతుని గురించి ఎరుగక అటువంటి అసమంజసమైన కోరికను అమలు చేసెదరు. భగవంతుని దివ్యస్థితి విషయములో ఇటువంటి కోరికలను పాటించు దుస్సాహసమును చేసెదరు. అయినప్పటికినీ, వివిధరకాల యుక్తులద్వారా తన దివ్యస్థితిని గురించి ఈ మూర్ఖులకు శిక్షణనిచ్చుటకు వివిధ ప్రయత్నములను భగవంతుడు చేయును. భగవంతుని యొక్క అంతరంగిక సేవకులు కూడ అనేక ఆపదలను, కష్టములను సహించెదరు. అంతేకాకుండ, పైన తెలిపినట్లుగా వారు నాస్తికులైన అసురుల వశములో గలవారి తలలోని భూతమును దించుటకు వివిధ రకాలుగా ప్రయత్నించెదరు.

మరికొందరు పండితులమని చెప్పుకునేవారు, తమకే శాస్త్రాలు తెలుసునని ఇతరులందరు చదువులేని మూర్ఖులని వాదిస్తారు. కారణోదకశాయి విష్ణువు ఈ భౌతిక సృష్టికి కారణుడని, దేవకీవసుదేవుల పుత్రుడగు శ్రీకృష్ణభగవానుడు విష్ణువు యొక్క గొప్ప అంశావతారమని, పవిత్ర గ్రంథములను పరిశోధించుట వలన తెలియునని ఆ విద్వాంసులు తెలుపుతుంటారు. అప్పుడప్పుడు బుద్ధిమంతులు కూడా మాయచేత మోహితులగు చుండుటను మనం చూడవచ్చును. వారు రాక్షస అభిప్రాయములను సమర్థిస్తారని మనకు స్పష్టముగా తెలియును. కనుక ఆ విధముగా మోహగ్రస్తులైన వారు శ్రీకృష్ణభగవానుడే సమస్త కారణములకు కారణుడని వారు ఎలా అంగీకరించ గలరు?

భగవంతుడగు గోవిందుడు లేక శ్రీకృష్ణుడే కారణోదకశాయి యగు

విష్ణువునకు మూలాధారము అంతేకాని విష్ణువు శ్రీకృష్ణునకు కాదని నిరూపించు అనేక నిరూపణలు శ్రుతులు, స్మృతి గ్రంథములలో మనకు లభించును. ఉదాహరణకు, 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.47) ఇలా తెలుపుచున్నది :

యః కారణార్ణవజలే భజతిస్మయోగ–
నిద్రామనన్తజగదండసరోమకూపః
ఆధారశక్తిమవలంబ్య పరాం స్వమూర్తిం
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"గోవిందుడు తన ఆధారశక్తి స్వరూపమైన అనంతు(శేషు)డను పేరుగల శ్రేష్ఠమూర్తిని ఆలంబనముగా చేసికొని, తన రోమకూపముల నుండి బహిర్గతమైన అనంత బ్రహ్మాండ రూపములలో వ్యాపించి, తన యోగనిద్రలో ఆనందమును అనుభవించు చున్నాడు."

"దేవుడు తన ప్రతిరూపముగా మనుష్యుని పుట్టించెను" అని బైబిల్ చెప్పును. ఈ వాక్యము ననుసరించి మనుష్యుని రూపము, భగవానుని వలె గలదను ఈ కథనమునకు అనుకూలముగా, మానవునకు రెండు చేతులు కలవు. అందుచేత దీనినిబట్టి భగవానుడు మానవుడని అర్థము కాదు. మనుష్య రూపములో భగవంతుడు ప్రకటితుడయ్యెను కాబట్టి ఆయన స్థానమును తక్కువచేసి చెప్పుట ఘోరమైనట్టి అపరాధము. ఆత్మసాక్షాత్కారము పొందిన గురువుల నుండి, సాధుపురుషుల నుండి, శాస్త్రముల నుండి ఆయన దివ్యశక్తిని, స్థితిని గురించిన వాస్తవములను తెలుసుకోవలెను.

www.prabhupadatelugubooks.com

అసురులు జీవితము యొక్క నిజమైన లక్ష్యమును తెలుసుకోలేరు. దానికి విరుద్ధముగా, శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యస్థితిని గురించి తక్కువచేసి చెప్పుట కొరకు ఎల్లప్పుడు ఆసక్తులై యుందురు. అటువంటి నాస్తికులు ఉన్నత ఆకాంక్షలు గలవారైనను, గొప్ప గొప్ప సత్కార్యములను చేసినను, వారి ఆకాంక్షలు, కార్యములు దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానునితో గల ప్రేమ సంబంధమునకు దూరముగా యున్నవి. కనుక అవి అన్నియును వ్యర్థములగును. రావణుడు సోపానములు (మెట్లమార్గము) నిర్మించి స్వర్గమును చేరాలనుకున్నాడు. కాని అతడు సఫలీకృతుడు కాలేకపోయెను. నాస్తికుల ఆకాంక్షలన్నీ అటువంటివే. ఒకటి(1) తరువాత సున్న(0) చేర్చినచో పది(10) సంఖ్య ఏర్పడును. రెండవ సున్న చేర్చినచో వంద(100) సంఖ్య ఏర్పడును. ఇలా పెద్ద సంఖ్య తయారగును. ఒకటి అంకె ఉన్నంతవరకు

సున్నల సంఖ్య పెరుగుచు పోయినచో, దాని కొలమానము వృద్ధి చెందును. కాని ఒకటి అను అంకె లేకుండ ఎన్ని సున్నాలుండినను వాటికి విలువలేదు. ఈ విధముగా, ఎవరైనను జీవితమంతయు భౌతిక సంపదలను, యశస్సును జ్ఞానమను సున్నల సంఖ్యను పెంచుకొనుచు, కృష్ణరూపమైన 'ఒకటి' అను అంకెతో ఏ సంబంధమును పెట్టుకొననిచో, వారి జీవిత మంతయును వృథా యగును. భగవద్గీత (9.12) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు చెబుతున్నట్లుగా :

మోఘాశా మోఘకర్మాణో మోఘజ్ఞానా విచేతసః
రాక్షసీమాసురీం చైవ ప్రకృతిం మోహినీం శ్రితాః

"ఆ విధముగా మోహపరవశులైన వారు దానవ, నాస్తిక భావములచే విమోహితు లగుదురు. భ్రాంతితో కూడిన అటువంటి స్థితిలో వారికి ముక్తికి సంబంధించిన ఆశలు, కామ్యకర్మలు, జ్ఞానసముపార్జన లన్నియును వ్యర్థములగును."

లేదా అతడు మానవ మాత్రుడైనప్పటికినీ భగవంతునిగా రూపొందునని(నేడు పుట్టగొడుగుల్లా పుట్టుకొస్తున్న 'భగవంతుళ్ళ' వలే) భావించినచో, అటువంటివారు భక్తులు కారు, కేవలము మోసగాళ్ళు. శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తులమని పైకి నటించు అద్వైతవాదులను, కపట భక్తులను మనము ఎక్కువగా కలుసుకొనుట జరుగును. అటువంటి వారు క్రమముగా శ్రీకృష్ణుని స్థానమును అపహరింప గోరుదురు. వారు స్వయముగా శ్రీకృష్ణభగవానుడు కాగోరుతారు. శ్రీకృష్ణుని పట్ల విశ్వాస ఘాతకులైనవారు ఇటువంటి కోరికలను కలిగి సంపూర్ణముగా మోహగ్రస్తు లగుదురు. స్వర్గలోకములను పొందాలని ఆశించు సకామకర్ములు, శ్రీకృష్ణభగవానుని సామాన్య మానవుడని భావిస్తూ, తమ లక్ష్యమును వారు చేరుకొనలేరు. భగవంతుడు తమ వలెనే మానవమాత్రుడని భావించువారు జ్ఞానులైనప్పటికినీ, వారికి తమ జ్ఞానశోధన యొక్క లక్ష్యము సిద్ధించదు. అనగా ప్రకృతి గుణముల నుండి ముక్తి లభించదు.

మహాత్ముల అడుగుజాడలను అనుసరించుట

నాస్తికులలో క్రమముగా రాక్షసస్వభావములు పెరిగి, వారు భిక్షుకుల వలె ఈ ప్రపంచములో పేరు, కీర్తి, సంపదల వంటి వాటివెంట పడుతుంటారు. మాయ చేత నిరంతరము మోహింపబడుట వలన, వృథాగా జీవితమును గడుపుదురు. నిజముగా, భగవంతుని సేవలో నిమగ్నులైన వారిని అటువంటి రాక్షస స్వభావము

ఎప్పుడును ప్రభావితము చేయలేదు. ఈ గొప్ప ఆత్మలు మహాత్ముడను బిరుదును ధరించరు. కాని రాక్షస మార్గమును అనుసరించువారు భగవంతుడిని సవాల్ చేస్తూ, ప్రజలు తమను మహాత్ములని పిలిచేలా ప్రదర్శనలు చేస్తుంటారు. కాని నిజమునకు మహాత్ముల గుణములు భగవద్గీత(9.13) లో ఇలా వివరించబడినవి:

మహాత్మానస్తు మాం పార్థ దైవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః
భజన్త్యనన్యమనసో జ్ఞాత్వా భూతాదిమవ్యయమ్

"ఓ పృథాకుమారా! భ్రాంతచిత్తులు కాని మహాత్ములు మాత్రము దైవీప్రకృతిని ఆశ్రయించి యుందురు. వారు నన్ను ఆదియును, అవ్యయుడను అగు దేవాది దేవునిగా తెలిసియుండుటచే నా భక్తియుక్త సేవలో సంపూర్ణముగా నిమగ్నులై యుందురు."

నిజమైన మహాత్ములు తమ మనస్సులను ఇంద్రియతృప్తి కొరకు ఉపయోగించరు. భౌతికమైన కోరికల వలన వారుభ్రష్టులు కారు. దృఢ సంకల్పముతో వారు భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నులగుదురు. వారు దైవీప్రకృతి యొక్క సంరక్షణములో యుందురు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు సమస్త కారణములకు కారణుడని వారికి తెలియును. కేవలము అటువంటి వారే సత్పురుషుల గుణములను కలిగి యుందురు. శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తులు మహాత్ములు. దేవతలు కూడ పొందలేనటువంటి అద్వితీయమైన గుణములతో పరిపూర్ణులై యుందురు. ఈ జగత్తునకు శాంతి యుగమును తెచ్చుటకు అటువంటి మహాత్ముల ఉనికి ఎంతయినా అవసరము.

ఈ మధ్య క్రొత్త ఢిల్లీలోని చికిత్సాగోష్ఠిలో మన గౌరవనీయులగు ప్రధాన మంత్రి తన ప్రసంగములో ఈ విధముగా తెలిపెను :

> "ప్రజలు రోగగ్రస్తులగు వరకు ఎదురుచూసి, తరువాత వారికి వైద్యమును చేయాలని అనుకోకుండ, మనము ప్రజల ఆరోగ్యము, పరిశుభ్రతల కొరకు అన్నివిధములైన రోగనిరోధక ఉపాయములను చేపట్టుదుము. ముందుగానే ఈ విధమగు సిద్ధాంతమును అన్ని దిశలలో విస్తృతముగా అమలుచేసి, బాగుపడని సామాజిక రోగములను గురించి ఎందుకు ముందు జాగ్రత్తలు చేపట్టరు? నిర్లక్ష్యము చేసినచో దీనిని తదుపరి మిగుల కఠినముగా నెదుర్కొనవలసి వచ్చును. కాబట్టి మీవంటి బుద్ధిమంతులు ఒకచోట కూడినపుడు, మానవ ప్రగతిని ఆపివేయు అనేక మానవత్వ కాలుష్యము

లను, రోగములను గురించి, పోరాటములను, కష్టములను కలిగించువాటిని గురించి కూడ మీరు ఆలోచించంప వలెను."

నిజమునకు, ప్రపంచములోని సమస్యలన్నీ మనస్సు వలన ఉత్పన్నము లగుచున్నవి. శాస్త్రము లన్నింటిని క్షుణ్ణముగా పరిశీలించి పండితులు అనేక విషయములను గురించి చర్చించిరి. మహారాజు అంబరీషుని ఉదాహరణను మనము పాటించవలెను. అతని మార్గదర్శకత్వములో మన మనస్సును శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణారవిందముల వద్ద ఏకాగ్రతతో నిలుప గలిగినచో, అప్పుడు మనస్సులోని సకల కల్మషములన్నీ తొలగిపోవును. ప్రహ్లాదుడు భాగవతము (5.18.12) లో : *"హరావభక్తస్య కుతో మహద్గుణాః మనోరథేనాసతి ధావతో బహిః"* –

> "...భక్తిరహితుడై యుండి లౌకికకర్మల యందు నియుక్తుడైనవాడు ఎటువంటి సద్గుణములను కలిగియుండడు. అట్టివాడు యోగసాధన యందు నిష్ణాతుడైనను లేదా న్యాయబద్ధముగా కుటుంబమును, బంధువులను పోషించువాడైనను మనోధర్మముచే నడుపబడి భగవన్మాయనే సేవించవలసి యుండును. అట్టివాని యందు సద్గుణములెట్లు కలుగును?"

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ మనోరోగమును దూరమొనరించు కొనుటకు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఆదేశించినట్లుగా, మనస్ఫూర్తిగా శ్రీకృష్ణుని పవిత్ర నామములను కీర్తించుటయే దీనికి గల ఏకైక మార్గము. దీనివలన హృదయములోని మాలిన్యమంత ప్రక్షాళన మగును. ఈ రహస్యమైన సత్యమును విస్తృతముగా ప్రచారము చేయనంత వరకు, ఈ విశ్వములోని సకల మనోరథములకు స్వస్థత చేకూర్చు ఆ ఔషధము (కృష్ణనామ సంకీర్తన)నకు వారు దూరమవుదురు. గౌరవనీయులైన మన ప్రధానమంత్రి దీనిని గురించి లోతుగా పరిశీలించవలెను. శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తులు కొద్ది సంఖ్యలోనైనను వృద్ధి చెందినట్లయితే, ప్రపంచములో శాంతి సౌభాగ్యములు వెంటనే నెలకొన బడుతాయి. దేవతల వలెనే గొప్పస్థితిని పొందుటకు మానవుడు అప్రకటితమైన తన కృష్ణ చైతన్యమును తిరిగి మేల్కొల్పుటకు అవసరము ఎంతయినా గలదు. ఈ విధముగా కృష్ణ చైతన్యము మానవాళికి అన్నిటికంటె గొప్ప వరదానమగును.

మహాత్ములలో ఇతర అద్భుతమైన మంగళకరములైన గుణము లుండును, శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(9.14) లో కొన్నింటిని వర్ణించెను :

సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః
నమస్యన్తశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే

"ఈ మహాత్ములు ఎల్లప్పుడును నా వైభవములను కీర్తించుచు, దృఢ నిశ్చయముతో ప్రయత్నించుచు, నా ముందు నమస్కరించుచు, నన్ను నిత్యము భక్తితో పూజింతురు."

శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తుడు ఎలా నడుచుకొన వలెనను విషయము మనకు ఈ శ్లోకము నుండి కొంతవరకు తెలియ వచ్చుచున్నది. తన చైతన్యమును పవిత్ర మొనరించు విధానము, కర్మజ్ఞాన యోగములపై గాని, దేశకాల పరిస్థితులపై గాని ఆధారపడి యుండదని *'సతతం'* అను పదము సూచించుచున్నది.

జీవుడు తాను శ్రీకృష్ణభగవానునికి నిత్యదాసుడనని అంగీకరించినప్పుడు, వెంటనే అతడు సకల కష్టముల నుండి విముక్తుడగును. అటువంటి భగవత్ దాసునకు కర్మచేయుట గాని, జ్ఞానమును సంపాదించుటకు గాని అవసరముండదు. మరియు ఇతర ఏ ప్రాయశ్చిత్త పద్ధతులను పాటింప నవసరము లేదు. కాని కావలసినదల్లా కేవలము భగవంతుని భక్తియుక్తసేవ కొరకు ప్రగాఢమైన వాంఛను కలిగి యుండుటయే.

శ్రీకృష్ణభగవానుని కొరకు ప్రగాఢమైన వాంఛను కలిగి యుండుటయే అనన్యమైన భక్తి, మహాత్ముల యొక్క ఇతర లక్షణములను సాధించుటకు గల ఏకైక సాధనమైన భగవానుని శ్రవణ, కీర్తన, నామ రూప గుణలీలలు, సాధన సంపత్తుల యొక్క స్మరణ వంటి ఈ నవవిధ భక్తిని మహాత్ముడు అభ్యసించును. అటువంటి భక్తి దేశకాల పరిస్థితులకు, భౌతిక స్థితులకు అతీతము. మహాత్ములు ఎప్పుడును భగవంతుని యొక్క భక్తియుక్త సేవను చేయుటకొరకు ఉత్సాహవంతులై యుందురు. వారు తమ జీవితమును, శక్తిని, బుద్ధిని, దేహమును, సమాజమును, సమస్తమును శ్రీకృష్ణుని సేవలో అర్పించు కొందురు.

మహాత్ముడు భక్తియుక్త సేవకొరకు పడు పూర్తి పరిశ్రమ సామాన్య మానవుడు స్వచ్ఛందముగా తన పరివారమును, గృహమును పోషించుటకు పడు అనేక కష్టములకంటే కూడ ఎంతో కష్టమైనది. పరివారమును, బంధువులను పోషించుట కోసము పడు కష్టమే మాయ. ఇవి నిజముగా దుఃఖపూరితములు. దీనికి విరుద్ధముగా, భగవంతుని సేవించుటకు పడు కష్టములు మిగుల ఆధ్యాత్మికములు. కాబట్టి అవి ఆధ్యాత్మిక ఆనందమునకు కారణమగును. అందుచేత భగవంతుని సేవించు వ్యక్తులు స్వయముగా తమ పరివారమునకు కూడ సేవ చేసినవారగుదురు.

www.prabhupadatelugubooks.com

కాని దీనికి విపరీతమైనట్టిది సత్యము కాదు. పరివారమును సేవించుట యనేది భగవంతుని సేవించుటతో సమానము కాదు. ఈ విషయములో మహాత్ము లందరు ఏకాభిప్రాయమును కలిగియున్నారు. భగవంతుని సేవించు వ్యక్తి కేవలము తనకు సంబంధించిన వారిని సేవించుటయే కాకుండ, ముఖ్యముగా ఈ సకల చరాచర జగత్తునకు కూడ సేవ చేసినవాడగును. ఈ విధముగా శ్రీకృష్ణభగవానుని సేవించుట ఏకత్వమునకు, విశ్వశాంతికి మూలకారణ మగును.

మహాత్ములు దృఢ సంకల్పముతో భగవంతుని సేవించుటకు ఎప్పుడును సంసిద్ధులై యుందురు. ఈ సందర్భమున శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకుర్ గారు ఒకసారి తన ప్రసంగములో ఈ విధముగా వ్యాఖ్యానించెను :

> "కనిష్ఠభక్తుడు భగవానుని అర్చావిగ్రహమును అర్చించునప్పుడు, ఒకసారైనను గంట మ్రోగించినచో, అతడు సకామ కర్మల ద్వారా అనేక వైద్యశాలలను నిర్మింపజేసిన వారికంటె, వేలకొలది పేదలకు భోజనము పెట్టువారికంటె, అనేక ఆశ్రమములను వేదములను అధ్యయనము చేసిన జ్ఞానులకంటే, ధ్యానము చేయుచు, తపస్సు చేయుట కంటె కూడ లక్షల రెట్లు అధికముగా ఆధ్యాత్మికముగా మరియు భౌతికముగా కూడ లాభమును కలిగి యుండును."

www.prabhupadatelugubooks.org

భగవంతునికి భక్తియుక్త సేవ చేయుటయే దానము చేయుటకు గల సరియైన మార్గము అని మహాత్ములు తెలిపిరి. ఎవరైనా దీనిని కాదని వైద్యశాలలను నిర్మింపజేసినచో, అతడు మానవులకు మేలు చేయుటకు పడు ప్రయాస అంతయు ఒక ప్రదర్శన మాత్రమే. అటువంటి కార్యముల వలన మానవాళికి ఎటువంటి శాశ్వత లాభము చేకూరదు. అంతేకాకుండ, వైద్యశాలల సంఖ్య వృద్ధియగుచున్న కొలది, రోగుల సంఖ్య కూడ పెరుగుననుటలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. పేదలకు ఆహారము నందించుట వలన పేదరికమును రూపుమాపుట ఎన్నటికిని జరుగదు. దీనివలన దానిని ప్రోత్సహించినట్లే యగును. వాస్తవమునకు, వైద్యశాలలను నిర్మించుటకు, పేదలకు భోజనమును ఏర్పాటు చేయుటకును, లేక ఏ ఇతర మానవ సమాజ కార్యములకు మేము విరుద్ధము కాదు. కాని భక్తియుక్త సేవని ఉపేక్షించినపుడు, ఇతర ఏ కార్యములైనను వ్యర్థములు, భ్రాంతియేనని మేము మా ప్రియమైన ఆధ్యాత్మికాచార్యుని ద్వారా తెలుసుకొంటిమి. సహజమైన భక్తియుక్త సేవను మరచి వైద్యశాలలను నిర్మించుట, శ్రీకృష్ణుని పేరుతో

బీదలకు ఆహారమును అందించుట వంటివన్నీ కూడ వ్యర్థములు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుల సంప్రదాయమును కచ్చితముగా అనుసరించని, ఇతర సంప్రదాయ ముల వారు దీనిని అర్థం చేసుకోలేరు. ఎందుకంటే వారు మహాత్ముల ఉపదేశములను అనుసరించుటకు సిద్ధముగా లేరు. “గడ్డిపోచకంటె కూడ అధిక వినమ్రులు కావలెను” అను శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుల ఆదేశమును వారు పాటించరు. కనుక వారు అంతటి వినయవంతులైనచో, పుణ్యకర్మలను చేయు వారమనీ, అందరికంటె గొప్ప బుద్ధి గలవారమనీ, గొప్ప భక్తులమనే తమ అహంకారమును వదలి పెట్టవలెను.

మహాత్ములను అనుసరించుటకు ప్రయత్నించు వారు ఎప్పుడును పతనము చెందరు. భగవంతుని సేవించుటలో వారి ఉత్సాహ నిశ్చయములు నిరంతరము పెంపొందుచుండును. అటువంటి అనుయాయులు భగవంతుని సంతృప్తి పరుచుటకు జన్మాష్టమి, ఏకాదశి(ఏకాదశి అనగా చాంద్రమాస శుక్లపక్ష, కృష్ణ పక్షముల యొక్క పదకొండవ దినము. ఈ రోజు వైష్ణవులు ధాన్యముకు దూరముగా యుందురు). వంటి ఉత్సవములను పూర్వపు ఆచార్యులు, మహాత్ములు నిర్ధేశించినట్లుగా జరుపుకొందురు. ఇదే సరియైన భక్తియుక్త సేవ. మహాత్ములు గడ్డిపోచకంటె కూడ అధిక వినమ్రులు. కనుక వారు శ్రీకృష్ణుని మరియు అతడికి సంబంధించిన ప్రతి వస్తువును పూజిస్తుంటారు. కాని నాస్తికులైనవారు సర్వదా భిన్నమనోవృత్తిని ప్రదర్శింప చూస్తుంటారు. వారు తమ యోగ్యతలను, దానప్రవృత్తిని బాహ్యాడంబరముగా చూపుకొందురు. వారు భగవంతుడగు శ్రీకృష్ణుని సేవించు చున్నామని నటించవచ్చును. కాని ఒకసారి సిద్ధిపొందిన తరువాత వారి లక్ష్యము ‘భగవంతుని అధిగమించుటయే’ అగును. వారు భగవంతుని స్థానమును అపహరింప గోరుదురు. అందుచేత వారు నిజానికి శ్రీకృష్ణభగవానునికి సేవను చేయరు. వారి పూజలకు నిజమైన లక్ష్యము శ్రీకృష్ణుడు కాదు. మహాత్ము లెప్పుడును ఇటువంటి అసుర జనుల సాంగత్యమును చేయరు. వారు భగవంతుని సేవించుటలో నిమగ్నులై యుంటారు. ఇట్లు భక్తియుక్త సేవా సంబంధముతో వారు ఎల్లప్పుడును అతడితో కలసి యుంటారు.

www.prabhupadatelugubooks.com

భక్తవత్సలుడైన భగవంతుడు

విద్యావంతులమని చెప్పుకొను వారు ఈ విధముగా ప్రశ్నిస్తుంటారు, "ఎవరైనను తమ సమయ మంతటిని భక్తియుక్త సేవలో వినియోగించినచో, ఇక వారు తమను, తమ పరివారమును ఎలా పోషించుకోగలరు?" మూర్ఖులు మాత్రమే తమ శారీరక అవసరములను పట్టించుకోకుండ, భక్తియుక్త సేవలో తమ సమయము నంతటిని వృథా చేస్తూ, మహాత్మ స్థితికి ఎదుగుటకు ప్రయత్నింతురని విద్యావంతుల మనుకునేవారు భావిస్తుంటారు. నిజమునకు, భౌతిక సౌకర్యములను మరింతగా చక్కదిద్దుకొనుట కోసము కష్టపడువారే నిజమైన మహాత్ములని వారు అనుకుంటారు. అర్థశాస్త్రవేత్తల లోపాలతో కూడిన ప్రణాళికల వలననే ప్రపంచములో ఆహార ఉత్పాదన కొరకు తీవ్రమైన ఆటంకములను ఎదుర్కొనవలసి వస్తున్నదని వారు చెబుతుంటారు. అర్థశాస్త్రవేత్తలు, మరియు వారి విమర్శకులు భగవద్గీత (9.22) వైపునకు తమ దృష్టిని మరలించి, శ్రీకృష్ణుడు ఈ విషయమును గురించి ఏమి చెబుతున్నాడో వినవలెను :

అనన్యాశ్చింతయన్తో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్

"నా దివ్యరూపమును ధ్యానించుచు అనన్యభక్తిచే నన్ను సదా అర్చించువారి యోగక్షేమములను నేనే వహింతును. వారికి లేనివి సమకూర్చి, ఉన్నవి సంరక్షింతును."

పాశ్చాత్య దేశములోని ఒక నాస్తిక ప్రభుత్వము అమాయక పౌరులను తమ నాస్తిక అభిప్రాయములను స్వీకరించుటకు ఏ విధముగా ప్రేరేపించినదనే విషయమును ఇక్కడ వివరించుట ఎంతో సముచితము. ఒక ప్రభుత్వము గ్రామములకు తన ప్రచారకులను పంపి ప్రజలకు ఇట్లు ప్రచారము చేసెను. "మీరు చర్చికెందుకు వెళ్లెదరు? మీరు దేవుని దేని కొరకు ప్రార్థించెదరు?" అని వారు గ్రామస్థులను ప్రశ్నించిరి. "దేవుడు మాకు ఆహారమును అందించును" అని వారు నేరుగా సమాధానమున మిచ్చిరి. అప్పుడు ఆ నాస్తికులు గ్రామప్రజలను చర్చికి తీసుకువెళ్లి దేవుడిని ఆహారము కొరకు ప్రార్థింపుమని వారికి చెప్పిరి. అప్పుడు అమాయకులైన ఆ గ్రామస్థులు ప్రార్థించడము మొదలుపెట్టిరి. ప్రార్థన

తరువాత మీకు ఆహారము లభించినదా అని ఆ అధికారులు వారిని అడిగిరి. భ్రాంతికి గురైన గ్రామస్థులు తమ తలలను అడ్డముగా ఊపిరి. అప్పుడు ఆ నాస్తికులు ఆహారము కోసము మమ్ములను ప్రార్థించుమని పలికిరి. గ్రామస్థులు అలాగే చేసిరి. తాము ఈ విషయములో విజయుల మైతిమని తలచి ఆ నాస్తికులు వెంటనే రొట్టెలను తెప్పించిరి. గ్రామస్థులు సంతోషించి దేవునికంటె ప్రభుత్వ ప్రతినిధియే తమ సమస్యలకు ఎక్కువగా స్పందిస్తున్నారని భావించిరి.

అయ్యో! భగవంతుని భక్తుడు ఒకరైనను అక్కడ యుండినచో, ఆ గ్రామస్థుల భక్తికి ఇటువంటి హాని కలిగేది కాదు. కనిష్ఠభక్తుల కోమలమైన భక్తి ఎల్లప్పుడు దెబ్బతిను మనోవికారమును కలిగి యుండును. ఆహారము చివరకు దేవుని నుండియే లభించును. నాస్తికుల నుండి కాదు. గ్రామస్థులు కొద్దిగానైనను శాస్త్ర పరిచయమును కలిగి యుండినట్లయితే, రాక్షసులైన నాస్తికులెప్పుడును తమ ప్రణాళికలను విజయవంతము చేసుకొని యుండెడివారు కాదు. అమాయకులైన గ్రామస్థులు విద్యలేనివారు. కేవలము భగవంతు డొక్కడే తమకు ఆహారమును అందించునని వారు ఆలోచింప లేకపోయిరి. ఈ భూమి ఆహారమును ఉత్పన్నము చేయనిచో, ఈ నాస్తికులు భౌతిక విజ్ఞానపురోగతి ద్వారా రొట్టెను లేదా ఇతర ఆహారమును ఎన్నటికిని ఉత్పత్తి చేయగలిగేవారు కాదు.

ఆధునిక యుగములో, భౌతికశాస్త్ర వైజ్ఞానికులు ధాన్యోత్పత్తిని పెంచుటకు సహాయపడిరని చాలామంది చెబుతుంటారు. కాని ఇటువంటి నాస్తిక అభిప్రాయ ముల ఫలితముగానే, ప్రస్తుతము ప్రపంచములో ఆహార సంబంధమైన విపత్తులను ఎదుర్కొనవలసి వస్తున్నదని మేము నిర్భయముగా ప్రకటిస్తున్నాము. మనము జాగ్రత్తపడనిచో, పండ్లనేవి తొక్కలుగా, టెంకలుగా మాత్రమే మిగులును. గోవుల స్తన్యములు ఎండిపోవును. పొలములలో కేవలము గడ్డియే మొలచును. అటువంటి రోజు కూడ ఎంతో దూరములో లేదు. కలియుగములో ఇటువంటివి జరుగునని శాస్త్రము జోస్యము చెప్పుచున్నది.

నిజమునకు, భగవంతుడు ఎల్లప్పుడు మనలను రక్షిస్తుంటాడు. కారాగారము లోని వారిని ప్రభుత్వము దండించును. అయినప్పటికినీ, అదే ప్రభుత్వము వారికి ఆహారమును అందించి సంరక్షిస్తుంది. అలాగే పాపులైన నాస్తికులు భగవంతుని యొక్క మాయాశక్తి(మాయ అనగా సాక్షాత్తూ దుర్గాదేవి) చేత దండింపబడును. అయినప్పటికినీ, భగవంతుడు నీచాతినీచమైన పాపులను, నీచులను, నిస్సహాయు లను కూడ భరించి పోషించును. భగవంతుడు ఘోరమైన పాపులను, దుష్ప్రవర్తన

కలిగినవారిని, అసహాయ జీవులను పోషించును. అట్లయినచో, భగవంతుని చరణములను ఎల్లప్పుడు ఆశ్రయించి యుండువారి సంగతి గురించి చెప్పేదేముంది? తన ప్రజలను సముచితముగా సంరక్షించుటయే కాకుండ, తన దగ్గర సంబంధీకుల అవసరముల పట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధవహించెడి రాజువంటివాడు భగవంతుడు. సాధారణమైన పుణ్యకర్మలను చేయువారు మాత్రమే సుఖమయ జీవితమును గడుపుదురని, జ్ఞానకర్మల నుండి ముక్తులైన భక్తులు సుఖ జీవితమును గడపలేరనుట సత్యము కాదు. భక్తులు ఎల్లప్పుడును కష్టములనే అనుభవించరు. వారిని స్వయముగా భగవంతుడే సంరక్షించు చుండును. భక్తులు భగవంతునికి సంబంధించిన వారు, మరియు వారు అతడి పరివారములోని సభ్యులు. సామాన్య ప్రజలు తమ పరివారము యొక్క సుఖసంతోషాలను చూచుకొనుచు సంతృప్తి చెందునట్లే, తన భక్తుల సుఖమును చూచినప్పుడే, భగవంతుడు కూడ ఆనందానుభూతిని పొందును. కాబట్టి భగవంతుడు 'భక్తవత్సలుడు'గా అనగా భక్తపాలకుడుగా పిలువబడును. కాని ఎన్నడును 'కర్మివత్సలుడు', 'జ్ఞానివత్సలుడ'ని పిలువబడలేదు.

ప్రతి విషయములోను భగవద్భక్తుడు భగవంతునిపై సంపూర్ణముగా ఆధార పడును. తన పరివారముల పాలనపోషణ కొరకు తన కొరకు, చేయునదంతయు భక్తికి అనుకూలముగానే యుండును. అటువంటి శుద్ధాత్మలు ఎల్లప్పుడు భక్తిలో స్థితులై యుంటారు. భక్తుడు, భగవంతుని సేవ తప్ప మరే ఇతర కార్యములలోను ఒక్క క్షణమును కూడ వ్యర్థము చేయడు. మరియు అతడు చేయు ప్రతికార్యము భగవంతుని సంతృప్తి పరచుట కొరకే అయియుండును. కనుక అతడిని భౌతికవాంఛ లెప్పుడును పీడింపవు. కేవలము అట్టివాడే నిజమైన శాంతిని కలిగి యుండును.

భక్తియుక్త సేవ కొరకు ఎంత ఖర్చైనను దానినంతటిని స్వయముగా భక్తుడే భరించును. సామాన్యవ్యక్తి దృష్టికి, ఈ విధముగా ధనమును సంపాదించుట, ఖర్చు చేయుట ఇంద్రియతృప్తి వలె కనిపించవచ్చును. కాని భక్తుడు సకల వాంఛారహితు డైనప్పుడు, భగవంతుడు అతని అవసరములన్నింటిని నెరవేర్చుటలో గొప్ప సంతృప్తిని పొందును. వినయ విధేయతలు గల పుత్రుడు ఎప్పుడును తండ్రి ఎదుట తన అవసరములను ప్రకటింపడు. కాని వాత్సల్యముగల తండ్రి తన కుమారుని సంతోష పెట్టుటకు సహజముగానే ప్రయత్నించును. అలా చేయుటవలన అతడు ఆనందానుభూతిని పొందును. కాబట్టి ఏ వస్తువునకు, భౌతిక వస్తువులకు కూడ భగవద్భక్తులకు లోటు కలుగదు. జీవితాంతములో ఈ దేహమును విడిచిన

www.prabhupadatelugubooks.com

తరువాత, వారు శాశ్వతానందమును పొందుదురు. వారసత్వముగా తనకు సంక్రమించిన ఆధ్యాత్మిక సంపత్తి ఇదే. కర్మిలు, జ్ఞానులు, దేవతలను పూజించు వారు, అష్టాంగయోగులు ఇతరులెవరును శాశ్వతానందమును పొందలేరు.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు అందరిపట్ల సమదర్శి అయినప్పటికినీ, తన భక్తుల ప్రగతి విషయములో విశేష ధ్యానముంచును. కాబట్టి భగవంతుడు బంధు పక్షపాతియని ఎవరును ఒక నిర్ణయమునకు రాకూడదు. భగవద్గీత(4.11)లో అతడు ఇలా ప్రకటించెను : *"యే యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్"* – "ఎవరు ఏ విధముగా నన్ను శరణు పొందుదురో, వారిని ఆ విధముగా నేను అనుగ్రహింతును." భక్తులు వాంఛారహితులు మరియు వేటిని ఆశించనప్పటికినీ, భగవంతుడు ఎల్లప్పుడు వారి అవసరములను గమనించు చుండును. భక్తులు భగవంతుని యొక్క అటువంటి దయను ఎల్లప్పుడు పొందుచుండుట చేత, వారెప్పుడును శాశ్వత ఆనందానుభూతిని పొందుతుంటారు. మరియు అతడు ఇచ్చే వరములను స్వీకరించుటలో ఏ అపరాధము గాని, పాపము గాని యుండవు.

"శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తులకు మాత్రమే అతడి దివ్యధామము ఎందుకు ప్రాప్తించును?" అని ప్రశ్నించవచ్చును. "దేవతలందరు శ్రీకృష్ణభగవానుని శక్తియే కదా! శక్తి, శక్తిమంతుడు అభిన్నులని శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. అందుచేత శ్రీకృష్ణుని శక్తిరూపమైన దేవతలను పూజించువారు భగవంతుని దివ్యధామమును ఎందుకు చేరుకొనలేరు?"

www.prabhupadatelugubooks.com

దీనికి సమాధానముగా, మొట్టమొదట ఈ విషయమును గురించి స్వయముగా శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(9.23) లో ఏమి తెలుపుచున్నాడో గమనిద్దాము :

యేఽ ప్యన్యదేవతాభక్తా యజన్తే శ్రద్ధయాన్వితాః
తేఽ పి మామేవ కౌన్తేయ యజన్త్యవిధిపూర్వకమ్

"ఓ కౌంతేయా! అన్యదేవతలకు భక్తులై వారిని శ్రద్ధతో పూజించువారు వాస్తవమునకు అవిధిపూర్వకముగా నన్నే పూజించు చున్నారు."

ప్రజలు తమ తాత్కాలికములైన భౌతికమైన కోరికలను తీర్చుకొనుటకై దేవతలను పూజిస్తుంటారు. అటువంటి పూజవలన వారికి లభించు ఫలము అశాశ్వతము మరియు భౌతికమైనదిగా యుండును. కాని ఎవరైనను దేవత లందరును భగవంతుని శక్తులే అను జ్ఞానముతో దేవతలను పూజించినచో, ఆ

పూజ ప్రామాణికమగును. అటువంటి భక్తుడు క్రమముగా దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణునికి భక్తుడుగా మారును. కాని ఆ దేవతలు శ్రీకృష్ణభగవానునితో సమానులను భావముతో ఎవరైనను పూజించినచో, ఆ పూజ అప్రమాణికమగును. ఎందుకంటే, శ్రీకృష్ణభగవానుడు దేవాదిదేవుడు, అసమానుడు, సర్వోత్తముడు. అందుచేత ఏ దేవత కూడ శ్రీకృష్ణభగవానుని నుండి స్వతంత్రుడై ప్రకాశింప జాలడు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఒకరాజు వంటివాడు. దేవతలు అతడికి మంత్రుల వంటివారు. మంత్రి సింహాసనములో కూర్చొని రాజకార్యములను నిర్వహింప వచ్చును. అందుచేత మంత్రి స్వతంత్రుడు కాడు. అతనికి అధికారములు రాజు ద్వారానే ప్రాప్తించును.

పరమ సత్యము కనుకనే శ్రీకృష్ణభగవానుడు సచ్చిదానంద మయుడై ఈ భౌతిక జగత్తునకు అతీతుడై యుండును. మనము ఈ భౌతిక జగత్తులోని ఒక వ్యక్తిని, అతని పదవిని, శక్తిని గమనించి ఇతర వ్యక్తితో పోల్చుతుంటాము. మరియు మనుష్యులతో పోల్చిచూచినచో దేవతలు అత్యున్నత స్థితికి చెందినవారని సహజము గానే చెప్పగలము. కాని భగవంతునితో దేవతలను సమానముగా పోల్చుట అనునది ఏ విధముగాను సముచితము కాదు. ఎందుకనగా, దేవతలు కూడ మానవుల కోవకు చెందిన సామాన్యజీవులు. భగవానుని దివ్య అంతరంగశక్తి నుండి ఉద్భవించినవారు కనుక జీవులు భగవానుని యొక్క తటస్థశక్తులు. అందుచేత, దేవతలను స్వతంత్రులైన భగవంతులుగా మనోకల్పనలు చేయుట మనునది గొప్ప అపరాధము. ఎందుకనగా, వారు జీవులుగా తాత్కాలిక శక్తిని, స్థితిని మాత్రమే పొందియుంటారు.

రాజదర్బారులోని ఉన్నతపదవిలో గల ఏ దాసుడి నైనను పొరపాటున రాజనుకొని సన్మానించినచో, రాజు దాసుడుగా రూపొందెనని, దాసుడు రాజయ్యెనని దీని అర్థము కాదు కదా! అటులనే, శ్రీకృష్ణభగవానుడే ఏకైక పరమ పురుషుడు. ఇతరు లందరును అతడికి దాసులే. శ్రీకృష్ణభగవానునకు, దేవతలకు మధ్యగల సంబంధము 'బ్రహ్మ సంహిత'లో స్పష్టముగా వివరింపబడినది. విష్ణుతత్త్వము (విష్ణుభగవానునికి సమానమగు ఈశ్వరులు)నకు సంబంధించిన ప్రాణులు ఉన్నత శ్రేణి జీవులని తెలిపే ప్రమాణములు అనేకములు గలవు. అన్నిరకాల పూజలు, విష్ణువు, శ్రీకృష్ణుడి యొక్క ఆరాధనలు ఉన్నత శ్రేణికి చెందినవను సత్యమును శ్రీమద్భాగవతము నిర్ధారించి తెలుపుచున్నది.

భారతదేశములోని హిందువులు సూర్యదేవుడు, చంద్రదేవుడు మొదలుగా

గల అనేక దేవతలను పూజిస్తుంటారు. కాని పూజయొక్క అనుష్ఠానములు అన్ని వేళలలో విష్ణుపూజతో ప్రారంభమగును. చివరకు ప్రతివస్తువు విష్ణుభగవానుని చరణకమలములకు సమర్పించబడును. ఎందుకంటే, అతడే దేవాదిదేవుడు. పురోహిత వర్గమునకు చెందిన బ్రాహ్మణులు విష్ణుభగవానుని పరమ పురుషుని రూపముగా ఆవాహనము చేయుచు, ప్రతి పూజానుష్ఠానమును ప్రారంభించవలెను. అలా చేయనిచో వారి పూజలు, అనుష్ఠానము లన్నియు వ్యర్థములగును. సమస్త కారణములకు కారణుడైనటు వంటివాడు మరియు ఆదిపురుషుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడి అంశయే ఈ విష్ణుభగవానుడు. అందుచేత శ్రీకృష్ణభగవానుడే సమస్త తర్పణములను, యజ్ఞములను పొందుటకు అధికారి. అతడే సమస్త పూజలకు అంతిమ ఫలమును ప్రసాదించు పరమపురుషుడు. భగవద్గీత(9.24)లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను :

అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ
న తు మామభిజానన్తి తత్త్వేనాతశ్చ్యవన్తి తే

“నేనే సర్వయజ్ఞములకు భోక్తను. మరియు ప్రభువును. కావున నా వాస్తవమైన దివ్యస్వభావమును గుర్తింపలేనివారు పతనము చెందుదురు.”

దేవతలను పూజించు సమయములో, భగవంతుడగు నారాయణుని లేక శ్రీకృష్ణుని యజ్ఞము యొక్క పరమభోక్తగా సింహాసనాధీశుని చేసెదరు. ఎందుకనగా, దేవతలందరు కూడ అతడిని పూజించి ఆయనకు యజ్ఞఫలము లర్పించుటయే దీనికి కారణము. కనుక శ్రీకృష్ణుడే యజ్ఞపురుషుడు. దేవతలను అర్చించువారి కోరికలను దేవతల ద్వారానే అతడు నెరవేర్చును. కాని దేవతారాధకులు భగవంతుని దివ్యస్థితిని ఎరుగని కారణము చేత అప్రమాణికమైన వారి దైవపూజ వారిలో చిత్తభ్రాంతిని కలుగజేయును.

దేవతలను పూజించువారు తమ దేవతాపూజను సర్వవ్యాపకము చేయు ప్రయాసతో ఇలా ఆలోచించెదరు, “నేను ఈ దేవతకు భక్తుడను. అందుచేత అతడు తప్పక నామీద కృపాదృష్టిని చూపును. నా మనస్సులో గల కోరికల న్నింటిని నేరవేర్చును. కనుక ఆ దేవత నిస్సందేహముగా భగవానుడు.” కాని ప్రామాణిక శాస్త్రములు అటువంటి దేవతారాధకులను మరియు వారి పూజలను అవిధి పూర్వకమైనవని మరియు సిద్ధాంత విరోధములని ఖండించెను. శ్రీకృష్ణుడే దేవాదిదేవుడని మరియు సమస్త శక్తులకు మూలాధారమని దేవతారాధకులు అర్థము

చేసుకోలేరు. నిజమునకు, భగవంతుని శక్తుల యొక్క ప్రకటములే ఈ సమస్త దేవతలు. కాని మోహగ్రస్తులైన దేవతారాధకులకు వారి పూజలకు భక్తికి దేవతలే అంతిమ లక్ష్యములని పించును. ఇటువంటి భ్రాంతికి గురైన వారెన్నడును పరమసత్యమును చేరుకొనలేరు. దేవతలను శాస్త్రాదేశములను కచ్చితముగా అనుసరిస్తూ పూజించేవారికి, తమ పూజలకు లక్ష్యమైనవాడు శ్రీకృష్ణభగవానుని సేవకుడని వెంటనే వారికి అనుభూత మగును. అటువంటి అనుభూతి వలన, వారి మోహము నశించును. అంతేకాకుండ, వారు శ్రీకృష్ణుని చరణ కమలములను ఆశ్రయించుదురు.

పత్రము, పుష్పము, ఫలము, తోయమును సమర్పించుట

శ్రీకృష్ణభగవానుని తప్ప ఇతరులెవరిని పూజించ నవసరములేదని మానవుడు తన మనస్సులో గట్టిగా నిర్ణయించుకోవలెను. ప్రత్యేకించి కలియుగములో గొప్పగొప్ప యజ్ఞములను, పూజలను చేయుట మనునది అసంభవము. ఈ మధ్యకాలములో సామూహికముగా ఎంతో వైభవముగా దేవతలను పూజించు విధానములు ఏర్పడినవి. శాస్త్రాదేశములను పాటించకుండా అటువంటి పూజలు ఇష్టము వచ్చినట్లుగా చేయబడుచున్నవి. కపట ఇంద్రియ భోగముల కొరకు, మరియు పాపపూరితమైన విందులలో పాల్గొనుటకు తమోగుణముతో నిండినవారికి, ఇదొక నెపము మాత్రమే. ఎటువంటి నియమాలను పాటించటము జరుగుట లేదు. గొప్ప సామూహిక విందులకు ఏర్పాట్లు జరుగుట లేదు. ప్రామాణిక మంత్రములు ఉచ్చరింపబడుట లేదు. విగ్రహములకు సముచితమైన నివేదనలు అర్పించబడుట లేదు. ఇవన్నీయు మత్తిల్లిన గానములు, నృత్యములు, దురాచారములకు నెపములు మాత్రమే. ఇటువంటి పూజలు ప్రామాణికములు కావు.

అందుచేత, తెలివిగలవారు సామూహిక భగవన్నామ సంకీర్తనా విధానమును పాటించవచ్చును. బంగారు వర్ణముతో సాక్షాత్తూ శ్రీకృష్ణుడైన, గౌరాంగ మహాప్రభువును ఈ విధముగా ఆరాధించవచ్చును. శ్రీకృష్ణుని పూజించుట ఖర్చుతో కూడుకున్నదేమి కాదు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువును పూజించుట శ్రీకృష్ణుని పూజించుటకంటె కూడ మరింత సులభమైనది. మరియు మరింత తక్కువ ఖర్చుతో కూడుకున్నది. శ్రీకృష్ణుని పూజించుటకు పత్రం, పుష్పం, ఫలం, జలమును ప్రోగు చేసుకొనుట కొరకు శ్రమించవలెను. కాని శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు కొరకు వీటి

www.prabhupadatelugubooks.com

అవసరము కూడ లేదు. ఏమైనను, వీరి పూజను ఏ దేశమందైనను, ఏ స్థితి యందైనను, ఎవరి ద్వారా నైనను, అతడు మూర్ఖుడైనను లేక తెలివిగల వాడైనను, పాపియైనను, పుణ్యాత్ముడైనను, ఉన్నత జన్మగలవాడైనను, నీచజన్మ గలవాడైనను, ధనవంతుడైనను, పేదవాడైనను సులభముగా ఆరాధించ వచ్చును. భగవద్గీత (9.26) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

పత్రం పుష్పం ఫలం తోయం యో మే భక్త్యా ప్రయచ్ఛతి
తదహం భక్త్యుపహృతమశ్నామి ప్రయతాత్మనః

"పత్రమునైనను, పుష్పమునైనను, ఫలమునైనను లేదా జలమునైనను ప్రేమతో మరియు భక్తితో ఎవరేని అర్పించినచో దానిని నేను స్వీకరించెదను."

భగవంతుని సంతృప్తిపరచినచో, ప్రపంచమంతయు సహజముగానే సంతృప్తి చెందును. అతడిని పూజించుట చేత మానవుడు ప్రతిఒక్కరిని పూజించిన వాడగును. వృక్షము యొక్క మూలములకు నీరు పోసినచో, వృక్ష మంతటికిని అనగా కొమ్మలు, ఆకులు మొదలగు వాటికన్నింటికిని నీరు చేరును. అలాగే శ్రీకృష్ణుని పూజించి, అతడిని సంతృప్తి పరచినచో, సకల దేవతలను, మానవులను పూజించి సంతృప్తి పరచినట్లగును.

శ్రీకృష్ణభగవానుని పూజకు ధనమధికముగా ఖర్చు చేస్తూ, ఆడంబరముగా చేయవలెనని ఏ శాస్త్రములలోను చెప్పబడలేదు. దేశకాల పరిస్థితు లనునవి ప్రతి బంధకములు కావు. ప్రతిఒక్కరికి గంగలో స్నానము చేయు అధికారము కలదు. అలాగే శ్రీకృష్ణభగవానుని సేవించు అధికారము ప్రతిఒక్కరికి కలదు. పుష్పములు, ఫలములు, పత్రములు, జలము ఇవి ప్రతిచోటను దొరకును. ఒక భిక్షుకుడు కూడ స్వల్ప ప్రయత్నముతో ధనమును ఖర్చుపెట్టకుండ, ఈ నాలుగు వస్తువులను సేకరించగలడు. శ్రీకృష్ణుని పూజావిధానమెంతో సులభమైనది. ఎవరైనను ఎక్కడివారైనను ఇందులో పాల్గొనవచ్చును.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు జన్మలేనివాడు. అయినప్పటికినీ, ఆయన ఏదైనా ఊహించలేని రూపమును ధరింపవచ్చును. ఎందుకంటే, అతడు ప్రాణులన్నింటికిని పరమపిత. ఆయనకు ఉన్నత కులజుడైన బ్రాహ్మణుడైనను, అస్పృశ్యుడైనను ప్రేమతో, భక్తితో పుష్పములను, ఫలములను, పత్రములను జలమును సమర్పింప వచ్చును. సర్వకారణములకు కారణుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు వాటిని స్వీకరించును. అటువంటి ఆధ్యాత్మిక పద్ధతి ననుసరించి పూజించువాడు, భగవంతుని

www.prabhupadatelugubooks.com

నిత్యధామములో ప్రవేశించుటకు అర్హుడగును. సులభము, సుఖకరమైన ఈ విధానమును విడిచిపెట్టగల గొప్ప మూర్ఖులెవరుందురు? భౌతికమైన సంసార వలయములో చిక్కుకొని, తాత్కాలికమైన భౌతిక సుఖములను పొందుటకు ప్రయత్నించుచు, అన్నివైపులనుండి కలిసికట్టుగా, దేవతలను శరణుపొందు వారెవరుందురు? ఈ మధ్యకాలములో, ప్రపంచములో ఐకమత్యమును, శాంతి సామరస్యములను తెచ్చుటకు గొప్ప ప్రయత్నములను చేయుచున్నారు. కాని ఇవన్నీ శ్రీకృష్ణుని పూజిస్తూ, భక్తియుక్త సేవను చేయుట వలననే సఫలము కాగలవు.

ఈ ప్రతిపాదన అస్వభావికము, హాస్యాస్పదము కాదు. నిజమునకు, ఎవరైనను శ్రద్ధగా పరమ సత్యమును అన్వేషించినచో, అతని ప్రస్తుత పరిస్థితి ఏమైనను, అతడు భగవంతునకు పత్రము, పుష్పము, ఫలము, జలమును ప్రేమతో భక్తితో నిత్యము అర్పించినచో, అతడు సులభముగా పరమసత్యమగు శ్రీకృష్ణభగవానుడి సన్నిధిని తాను చేరుచున్నట్లు క్రమముగా అనుభూతి చెందును. శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణ కమలములను చేరుటకు గల ఈ సర్వోత్తమ విధానమును దయచేసి చేపట్టవలెనని, వినయముతో మేము పాఠకులను ప్రార్థించుచున్నాము. ఈ విధానములో ఎటువంటి ధనవ్యయము గాని, తర్కయుక్తి గాని, దార్శనిక జ్ఞానము గాని ఉన్నత కులములో జన్మించుట మొదలైనవేమీ అవసరము లేదు.

దేవతలను పూజించువారికిని, కృష్ణ భక్తులకును మధ్య ఎంతో అంతరము కలదు. సాధారణముగా, ప్రజలు దేవతల దగ్గరకు తాత్కాలికమైన భౌతిక వాంఛలకు వశులై వెలుతుంటారు. కాని భక్తుల లక్ష్యము కేవలము భగవంతునితో తమ శాశ్వత ప్రేమానుబంధమును తిరిగి నెలకొల్పు కొనుటయే. కనుకనే భక్తులు అతడిని పూజిస్తూ. కానుకలను అర్పిస్తుంటారు. తమకు లభించిన ఏ కొద్ది దానినైనను ప్రేమతో, భక్తితో భగవానునికి సమర్పించు కుంటారు. అటువంటి దానిని భగవంతుడు ఆనందముతో స్వీకరించును. అటువంటి భక్తితో నిండిన నివేదనలన్నీ భౌతిక ప్రయోజన కోరికలకు దూరముగా నుంటాయి.

దీనికి విరుద్ధముగా, దేవతారాధకుల నివేదనలు భౌతిక ప్రయోజనము, స్వార్థముతో కూడిన ప్రేరణతో బరువెక్కి యుంటాయి. అవి ఎంత ఐశ్వర్య వంతము లైనను, గొప్పవైనను వాటిని భగవంతు డెప్పుడును స్వీకరింపడు. దేవతలను పూజించు వీరికి తమ దేవతల పట్ల నిజమైన ప్రేమ, భక్తి అనునవి యుండవు. మూర్ఖులైన ఈ దేవతారాధకుల భౌతికవాంఛలను శ్రీకృష్ణభగవానుడు నెరవేర్చును. శ్రీకృష్ణుడు అంతటి దయాసముద్రుడు.

www.prabhupadatelugubooks.com

ప్రేమ, భక్తి లేని ఏ నివేదనలను భగవంతుడు స్వీకరించడు. ఆకలి లేకపోయినచో, ఎంతటి రుచికరమైన భోజనము పెట్టినను, అతనికి ఆకస్మికముగా ఆకలి కలుగజాలదు. అలాగే ప్రేమ, భక్తి లేకుండ ఇవ్వబడిన గొప్ప విలువైన కానుకలవైపు భగవంతునికి ఏ విధమైన ఆకర్షణ కలగదు. భక్తి లేకపోవుట వలననే అటువంటి అప్రమాణికమైన పూజావిధానము ఉత్పన్నమగునని మేము ముందే తెలిపితిమి. అవి భౌతికమైన కోరికల వలననే ఉత్పన్నమగును. భక్తిప్రపూర్ణుడైన వ్యక్తి భగవానుని ఇంద్రియములను సంతోష పెట్టగోరును. భౌతిక వాంఛలతో నిండినవాడు తన ఇంద్రియతృప్తి కొరకై ఆ విధముగా చేయును. ఎవరి మనస్సులలో తమ స్వార్థపూరితములైన కోరికను తీర్చుకొనవలెనను కోరికను కలిగియుందురో, అటువంటి వారు భగవత్ సేవను బాహ్యాడంబరముగానే చేయుదురు. అటువంటి వారికి నిజమైన భక్తి యొక్క ఆనందానుభూతి ఎప్పుడును లభించదు. అటువంటి వానిని ధనలోలుడని శాస్త్రములు చెప్పును. భక్తియొక్క మూల ఉద్దేశ్యము భగవత్ ప్రాప్తి. కనుక అతడు తన వద్ద గల ప్రతిదానిని మరియు భగవంతునకు కర్మయోగము, జ్ఞానయోగము, అష్టాంగయోగము, తపస్సు, ధ్యానము మొదలగు వాటి ఫలములన్నిటిని కలిపి సమర్పింప వలెను. శరణాగతి పద్ధతితో కూడిన ఈ పరిపూర్ణ విధానముతో భగవత్ ప్రాప్తి కలుగును. కాబట్టి, భగవద్గీత(9.27) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు బహిరంగంగా ఇలా ప్రకటించెను :

యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్జుహోషి దదాసి యత్
యత్తపస్యసి కౌన్తేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్

"ఓ కౌంతేయా! నీవు ఏది ఒనరించినను, ఏది భుజించినను, ఏది హోమము చేసినను, ఏది దానమొసగినను, ఏ తపస్సు నాచరించినను వాటన్నింటిని నాకు అర్పణముగా ఒనరింపుము."

ఎవరైనను ఈ ఆదేశమును పాటించి తన వద్ద గల ప్రతి వస్తువును– భార్యను, గృహమును, పరివారమును, బుద్ధిని, విద్యను, వ్యాపారమును, ధార్మికతను, శ్రమను, ఆహారమును, జలమును, దేహమునకు పోషించుటకు అవసరమైన వస్తువు లన్నింటిని, కామవాసనలను, లోభక్రోధములను కూడ ప్రేమతో, భగవంతునకు సమర్పించినప్పుడు, భగవానుడు వారి నివేదన లన్నింటిని స్వీకరిస్తూ, భక్తుడిని పరిపూర్ణముగా సంతోషపరచును. మృత్యుసమయములో తనను శరణుజొచ్చిన వ్యక్తిని, భగవంతుడు తన పరమ ధామమునకు తీసుకువెళ్ళును.

www.prabhupadatelugubooks.com

దేవతలు కొన్ని రకాల నివేదనలను మాత్రమే స్వీకరించుటకు శక్తిమంతు లగుదురు. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుడు ప్రతిఒక్కరి కర్మ ఫలములను స్వీకరించ గలడు. భగవంతుడొక్కడే అన్నిరకములైన కర్మఫలములను, పూజా భావములను స్వీకరించగల సర్వశక్తిమంతుడు. దీనివలన, శ్రీకృష్ణుని యొక్క పరమేశ్వర తత్త్వము, మరియ దివ్యస్థితి సూచితమగును. మానవు లందరు శుద్ధమైన భక్తియుక్త శాస్త్రమును అర్థము చేసుకొనుట సంభవము కాదు. మరియు ఎన్నో ఇబ్బందు లున్నప్పటికినీ, ప్రతిమానవునిలోను ఎల్లప్పుడు భగవంతుని చరణ కమలములను పొందుటకు కావలసిన గొప్ప సామర్థ్యముండును. కాబట్టి ప్రతివస్తువును భగవంతునికి అర్పించుటయే సర్వోత్తమ ఉపాయము.

మేము నిష్కామకర్మను గురించి చర్చించిన విషయములన్నీ శాస్త్రములలో వివరముగా తెలుపబడినవి. 'నిష్కామ కర్మ'ను – 'ఎటువంటి కర్మఫలములను, మోక్షమును వాంఛింపనట్టి కర్మ' అని పండితులు నిర్వచించిరి. కేవలము అటువంటి దివ్యకర్మలనే శ్రీకృష్ణభగవానకు అర్పించవలెను. సకల కార్యకలాపములన్నీ మౌఖికము లైనను, శారీరకము లైనను, మానసికము లైనను భౌతికాతీతములైనట్టి వీటిని ప్రేమ, భక్తితో భగవంతునకు సమర్పించవలెను. అతడు తన నిర్హేతుక కృపతో ఆ నివేదన లన్నింటిని స్వీకరించును.

కాని ప్రస్తుతము, మనము అపరాధములకు దూరముగా నుండవలెను. మన ఈ విశ్లేషణ భౌతికవాదులైన బ్రాహ్మణజాతి ద్వారా నారాయణునకు ఇవ్వబడు తర్పణలు లేక సకామకర్మల గురించి కాదు. ఎందుకనగా, ఈ నివేదనలు వాంఛలతో కూడుకున్నవి. అందుచేత వీటిలో భక్తి ప్రేమ అనునవి లేవు. మనము ఈ నివేదన లన్నింటినీ భక్తి, ప్రేమలతో భగవంతుని ఇంద్రియములను సంతృప్తి పరచుట కోసం సమర్పించ వలెనని ముందే తెలుసుకుంటిమి. సముచితమైన నివేదనలను సమర్పించుటకు గల ముఖ్యమైన గీటురాయి ఇదే. భగవంతుని సంతృప్తి కొరకు సమర్పించబడు వస్తువులు, సేవలు మాత్రమే భగవంతుని చేత స్వీకరింప బడునని మనము అర్థము చేసుకొనవలెను.

ఆకలిని తీర్చుకొనుటకు శ్రమించుట 'కామ్యకర్మ' అగును. కాని భగవంతునకు ఆహారమును అర్పించుటకు చేయు అలసటలేని ప్రయత్నము 'నిష్కామకర్మ' అగును. మరియు దాని ఏకైక ఉద్దేశ్యము భగవంతుని సంతృప్తి పరచటము. వాణిజ్యము, వ్యాపారముల యొక్క ఏకైక ఉద్దేశ్యము భగవంతుని సంతృప్తి పరచుటయే కావలెను. అలాగే పరిశోధనలు, విజ్ఞానము, దానము,

తపస్సు, ఇతర కార్యములన్నింటినీ ఈ విధముగా చేయుట వలన, శ్రీకృష్ణభగవాను నకు సంబంధించిన దివ్యలీలలను గురించి వినుటకు, కీర్తించుటకు మనకు ప్రోత్సాహము లభించును. ఈ శ్రవణ కీర్తనములు నవవిధ భక్తియుక్త సేవలో సర్వశ్రేష్ఠమైనవి. వైదికకాలములో, మానవ కార్యకలాపములన్నీ భగవత్ భక్తితో దృఢముగా కలిసి యుండెడివి. ప్రతి వస్తువును భగవంతుని సేవలో ఉపయోగించ వలెనను ఈ శాశ్వత నియమము ఇప్పుడు కూడ వర్తించును.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు సమస్త యజ్ఞములకు పరమభోక్త. ప్రతిఒక్కరి శ్రమ ఫలమును స్వీకరించి, దానిని ఫలవంతము చేయును. సర్వశక్తి మంతుడగు ప్రభువు యొక్క దివ్యశక్తి అటువంటిది. భక్తియుక్త సేవను చేయునప్పుడు, పూజప్రతిష్ఠలు లేక ఇంద్రియతృప్తి అనే కోరికలు ఏ విధముగాను మన చైతన్యములో ప్రవేశించ కుండ జాగ్రత్త పడవలెను. కోరికలను ప్రవేశింప నివ్వరాదు. మనము పూర్వాచార్యుల అడుగుజాడలను అనుసరింపవలెను. భగవంతుని ఎదుట ప్రాణులందరు సమానులే. కాబట్టి, అనన్యచిత్తముతో(ఏకాంత భక్తి) భగవంతుని సేవించువారు అతడికి అంతరంగిక పార్షదులగుదురు. వారు 'నిజమైన' హరిజనులు అనగా భగవంతుడగు శ్రీహరి యొక్క స్వంత జనులు. ఏ వ్యక్తిలోనైనను భక్తియను అనివార్యమైన యోగ్యత లేనప్పుడు, అటువంటి వానికి హరిజనుడను ముద్రవేయుట హాస్యాస్పదము. భక్తియొక్క శరణాగతి మార్గమునకు అది ఒక ఆటంకము.

భగవద్గీత(9.29) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

సమోఽహం సర్వభూతేషు న మే ద్వేష్యోఽస్తి న ప్రియః
యే భజన్తి తు మాం భక్త్యా మయి తే తేషు చాప్యహమ్

"నేనెవరిని ద్వేషింపను, ఎవరి యెడను పక్షపాతమును కలిగి యుండను, నేను సర్వులయెడ సమముగా వర్తింతును. కాని భక్తితో నాకు సేవనొసగెడివాడు నాకు మిత్రుడై నా యందుండును. మరియు నేనును అతనికి మిత్రుడనై యుందును."

'సమః' అనగా సమానమనే అర్థమును మనము తప్పుగా అర్థం చేసుకోరాదు. భగవంతుడు నిరాకారుడని మరియు తమ స్వార్థకార్యములకు అది క్రమశిక్షణా రహితమైన ఆచరణ అయినప్పటికినీ, ఆశీర్వదించునని దీని అర్థము కాదు. భగవంతుడు పూర్తిగా సాకారుడు. దివ్యమైన భావములకు నిలయుడు. దివ్యలీలలకు ఆయన దివ్యకర్త. అందరి శ్రేయోభిలాషి. మిత్రత్వము యొక్క ప్రగాఢతలో వివిధ భిన్న శ్రేణులుండును. ఈ విధముగా భగవంతుని సమభావము సాకారవాద వైవిధ్య

www.prabhupadatelugubooks.com

రహితము కాదు. నిజమునకు, భగవంతుడు తన పట్ల మన ప్రేమయొక్క కొలమానము ననుసరించి ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట జరుగును. గీత(4.11) లో ఆయన స్పష్టముగా తెలుపును : *"ఏ యథా మాం ప్రపద్యన్తే తాంస్తథైవ భజామ్యహమ్"* – "మానవులెట్లు నన్ను శరణుజొచ్చుదురో, అలాగే నేనును వారిని అనుగ్రహించెదను." దాస్య, సఖ్య, వాత్సల్య, మాధుర్యాది సమస్త భక్తిరసముల పట్ల అతడు తన అనుగ్రహమును ప్రసరింపచేయును. అలాగే, అతడిని సామాన్య మానవుడని భావిస్తూ తిరస్కరించి అగౌరవపరిచే వారిని అతడెన్నడును గుర్తించడు. దీనికి విరుద్ధముగా, అతడిని భగవంతుడని అంగీకరించి పూర్వాచార్యుల అడుగుజాడలలో నడుస్తూ, వారిని సేవించు వారిని భగవంతుడు ఎల్లవేళలా ఆశ్రయమిచ్చి వారిని రక్షించును.

సమస్త ధర్మములను పరిత్యజించి నన్ను శరణుపొందుము

పురోగతియని చెప్పుకొను ఆధునిక నాగరికత అనేక జన్మల నుండి పాపమును సంపాదించుకొనుచూ, పాపపు మనుజులకు జన్మనిచ్చుచున్నది. అయినప్పటికినీ, వారు శ్రీకృష్ణుని శరణుజొచ్చినచో, వారి పాపములన్నీ శాశ్వతముగా, సమూలముగా నశించును. భక్తియుక్త సేవావిధానము, శ్రీకృష్ణభగవానుని స్మరణవలన అవాంఛనీయములైనట్టి కోరికలు క్రమముగా వారి హృదయముల నుండి తొలగిపోవును. గతములోని పాపపూరితమైనటు వంటి వాంఛలు హృదయములలో నెలకొనును. అవి పూర్తిగా పవిత్రమై శుభప్రదము లగును.

పాపాత్ములు, దీనులు తమ తప్పులను, దురదృష్టమును గురించి కేవలము శ్రీకృష్ణుని కృప వలననే తెలుసుకోగలరు. ఒక్కసారి కనుక తమ పాపములకు పశ్చాత్తాపపడుతూ, భగవంతుని శరణుపొందినచో వారు రక్షింప బడుదురు, పవిత్రు లగుదురు, మరియు వారిలో సాధుపురుషుల లక్షణములు కనిపించసాగును. భక్తియుక్త సేవా మార్గమును స్వీకరించిన తరువాత కూడ వారి ఆచరణలో కొంత పాపకర్మము మిగిలి యుండినచో, అది కూడ భగవత్కృప వలన శీఘ్రముగా, సమూలముగా నశించును. ఎవరైనను భగవంతుని మరియు అతని భక్తుల పట్ల అపరాధములు చేయకుండ, అటువంటి అనన్య చిత్తముగల భక్తులను మహాత్ములుగా భావించవలెను. మహాత్ములు కొన్నిసార్లు పాపపూరితమైన కోరికల నుండి విముక్తి

www.prabhupadatelugubooks.com

పొందినట్లు కనిపించి నప్పటికినీ, అతడు నశించడు. మరియు ఈ స్థితిలో యోగులు, కర్మిజనులు నశించినట్లు, అతడెప్పుడును నశించడని భగవానుడే స్వయముగా తెలిపెను.

శ్రీమద్భాగవతములో అజామిళుని ఉద్ధరణను గురించి ఇవ్వబడిన వివరణము ఈ సత్యమునకు ప్రమాణికమగును. శ్రీకృష్ణుని పట్ల భక్తియుక్త సేవ ఒకసారి ఎవరి హృదయ మందైనను ప్రవేశించినను, అతడు ఇంకనూ పాపముతో కూడియున్నను, బాహ్యకార్యములలో నిమగ్నమై యుండినప్పటికినీ, దాని పవిత్రీకరణ ప్రక్రియ గట్టిగా మొదలగును. భగవానుడు భగవద్గీత(9.31)లో తనను శరణుజొచ్చిన భక్తుడెప్పుడును నశించడని బహిరంగంగా ప్రకటించెను : *"కౌంతేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్త ప్రణశ్యతి"* – శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన భక్తులను నిరంతరము రక్షించు చుండునని ఈ శ్లోకము ద్వారా ఋజువగుచున్నది. భగవంతుడు స్వయముగా తన వాగ్దానమును ప్రకటింపక, వీరుడైన అర్జునునితో తన వైపునుండి ప్రకటింపచేసెను. భగవంతుడు తానుచేయు ప్రతిజ్ఞని భంగము చేయవచ్చును. కాని తన భక్తుల పట్ల అనుకూలు డైనందున, వారి వాగ్దానమును నేరవేర్చుటకు ఎప్పుడును ప్రయత్నించును. తన ప్రతిజ్ఞను భంగమొనరించి కురుక్షేత్ర రణభూమిలో, భీష్మదేవుని నేరుగా ఎదుర్కొనుట యనునది నిస్సందేహముగా భగవంతుడు శరణాగతులైన భక్తుల పక్షపాతియని ఋజువు చేసెను.

బ్రాహ్మణుడు లేక సౌందర్యము, సంపద, విద్యచేత సంపన్నుడై ఉన్నత కులజుడైన ఎవరైన వ్యక్తి, కేవలము అజామిళుని వంటి బ్రాహ్మణునిలో మాత్రమే నీచమైన అలవాట్లు యుండునని తప్పుడు నిర్ణయమునకు వచ్చును. అజామిళుడు జన్మతః బ్రాహ్మణుడు. కాని అతని పూర్వజన్మ పాపకర్మల ఫలితముల చేత అతడు పాపకర్మలను చేయుచుండెను. కాని జీవితపు చివరి దశలో ఏదో విధముగా అతడు భగవంతుని స్మరించెను. కనుక భగవానుడు అతడిని సమస్త పాపముల నుండి ముక్తుని చేసెను. ఉన్నత కులములో జన్మించిన వారే ఉద్ధరింప బడుదురని కాదు. ప్రతిఒక్కరు ఉద్ధరింపబడుట సంభవమే, సాధారణముగా నీచకార్యములను చేయు నీచాతినీచమైన వ్యక్తి కూడ శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణకమలములను ఆశ్రయించినచో, అతడు దివ్యధామమును చేరగలడు. భగవద్గీత(9.32)లో భగవంతుడు ఇలా తెలిపెను :

మాం హి పార్థ వ్యపాశ్రిత్య యేఽ పి స్యుః పాపయోనయః
స్త్రియో వైశ్యాస్తథా శూద్రాస్తేఽ పి యాన్తి పరాం గతిమ్

"ఓ పార్థా! నన్ను శరణుజొచ్చువారు అధమ జన్ములైన– స్త్రీలు, వైశ్యులు, శూద్రులు అయినప్పటికిని పరమగతిని పొందగలరు."

నీచాతినీచమైన వ్యక్తి కూడ శ్రీకృష్ణభగవానుని శరణుపొంది పరమ లక్ష్యమును పొందగలిగినచో, ఇక ఉన్నత కులజులైన బ్రాహ్మణుల విషయము చెప్పనేల? భగవంతుని యొక్క భక్తియుక్త సేవామార్గములో నడచుకొనువారు జాతి, రంగు, భేదములతో భయభీతులు కారు. కేవలము శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణ కమలములను ఆశ్రయించునప్పుడే ఒకే ధర్మము, ఒకేజాతి, ఏకేశ్వరవాదము లనేవి సంభవమగును. ఇది మరే ఇతర విధానము వలనను సాధ్యము కాదు.

కలహములతో నిండిన ప్రస్తుత కలియుగములో 'మాయ' ప్రజలను నిరంతరము భయభీతులకు గురిచేయుచు, సంకెళ్ళతో బంధించు చున్నది. ప్రజలు తాము జీవాత్మలమనే నిజస్థితిని విస్మరించినందున, ప్రపంచములో ఆపదలను ఆహ్వానించుచున్నారు. ఇటువంటి బంధములతో నిండిన లోకములో, ఆధునిక చింతకులు, దార్శనికులు, సమాజములో పవిత్రతను, ఏకత్వమును తెచ్చుటకు ఎన్నో ప్రయత్నములను చేయుచు ఈ సమస్యను గురించి లోతుగా పరిశోధనలు చేయుచున్నారు. కాని శ్రీకృష్ణుడు ఎంతోకాలము క్రిందట భగవద్గీత(9.34) లో మన ఆధునిక సమస్యలకు సమాధాన మొసగెను :

మన్మనా భవ మద్భక్తో మద్యాజీ మాం నమస్కురు
మామేవైష్యసి యుక్త్వైవమాత్మానం మత్పరాయణః

"నీ మనస్సును సదా నా చింతన యందే నిమగ్నము చేయుము. నా భక్తుడవు కమ్ము. నాకు నమస్కారము చేయుము మరియు నన్ను అర్చింపుము. ఈ విధముగా నా యందు సంపూర్ణమగ్నుడవై నీవు నన్ను తప్పక చేరగలవు."

ఓ ప్రాపంచిక జనులారా! గీతాసందేశమును కార్యరూపములోకి తెచ్చుటకు ప్రయత్నింపుము. మరియు మీ ఆలోచనలను శ్రీకృష్ణభగవానుని చరణ కమలముల పైకి మరలించుము. దేహముతో, మనస్సుతో అతడిని సేవింపుడు. కేవలము మీరు మీ శక్తినంతయు భగవంతుని సేవలో వినియోగించినచో, ఈ జీవితములో పరమానందము యొక్క అనుభవము పొందుటయే కాకుండ, ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో కూడ మీరు నిరంతరము భగవానుని సేవించుచు, శాశ్వతానందములో నిమగ్ను లగుదురు. కలియుగములోని శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు భగవంతుని మహా ఉదారమైన అవతారము. ఈ మధ్యకాలముననే కలికాలములో ఈ సందేశమును ప్రచారము

www.prabhupadatelugubooks.com

చేయుటకు అవతరించిరి. సమస్త బెంగాలీ జనుల అదృష్టము కొద్దీ, అతడు బెంగాలులో అవతరించి బెంగాలీ జాతిని ధన్యమొనర్చెను. ఈ విధముగా బెంగాలీ వాసులు ఆయన ఉద్యమమును, ఉపదేశములను సకల మానవజాతి కంతటికిని ప్రచారమొనర్చి, ఈ లోకప్రజలను, మరియు తమనుతాము ఉద్ధరించు కొనవచ్చును. ఈ జ్ఞానమును క్రమబద్ధమొనర్చి శాస్త్రీయపద్ధతిలో ప్రవేశపెట్టినప్పుడు, విశ్వమంతటా శాంతిస్థాపన జరుగగలదు. ఆశ్చర్యకరమగు విషయమేమిటంటే, ఇప్పుడు పదమూడు 'అపసంప్రదాయములు' పుట్టగొడుగుల వలె పుట్టుకొచ్చినవి. అప్రమాణికమైన తమ సంప్రదాయాలను విస్తృతముగా ప్రచారము చేయుచు ప్రారంభిక భక్తులతో కూడి మిగుల ప్రభావవంతము లగుచున్నవి. ఎప్పుడును ఏ ప్రామాణిక గురువు దగ్గర శిష్యత్వమును పొందని ఈ సంప్రదాయపు నాయకులు ఆకస్మికముగా స్వయముగా గురుస్థానమునెట్లు గ్రహించ గలరు? చౌకబారు కల్పనా భావములతో ఇష్టము వచ్చినట్లు ప్రజలను మోసగించుటకు ఈ పరమ జ్ఞానమును ప్రచారము చేయరాదు. వాస్తవమునకు పరమజ్ఞానము గంభీరము. గూఢమైన భగవత్ తత్త్వ విజ్ఞానము శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క బోధనలు ఈ గురువులమని చెప్పుకునే వారి చేత ప్రచారములు చేయబడవు. ఎందుకనగా, వీరు అమాయకులైన ప్రజలను ఆకర్షించుటకు ఆధ్యాత్మిక భావములను అనుకరించెదరు. సాధు పురుషులారా, మీరందరును సావధానులు కండి!

శ్రీకృష్ణభగవానుని దేవాదిదేవుడిగా చింతన, కుతర్కము వలన నిర్విశేష వాదులు అంగీకరించ లేకపోవుచున్నారనే విషయము సాధారణముగా మనకు కనిపించును. దాని ఫలితముగా, తమ బుద్ధిమీద ఆధారపడి పరమ సత్యమును తెలుసుకొనువారు, తమ ప్రయత్నములలో ఎల్లప్పుడు నిరాశ చెందుతుంటారు. వారు తమ అంతరంగములోని ఈ లోపమును గుర్తించలేరు. మరియు కృష్ణ చైతన్యము గల వ్యక్తుల ద్వారా ఇది సూచింప బడినను, వారు దానిని గ్రహించలేరు. శ్రీకృష్ణభగవానునికి శరణు పొందకపోవుట చేత కలిగిన పరిణామమే ఈ కలుషితమైన చైతన్యము. భగవంతుని నామము, రూపము, గుణములు, లీలలు, సాధన సంపత్తి అన్నియును దివ్యములు, మరియు అసాధారణములు. దోషపూరిత మైన భౌతిక ఇంద్రియములు వీటిని గమనించ లేవు. సూర్యుడు కేవలము సూర్య ప్రకాశము యొక్క సహాయముతోనే కనిపించును. అదే విధముగా, భగవంతుడు, అతడి భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నమైన వారికి మాత్రమే స్వయముగా ప్రకటితుడగును.

మనకు ఈ భౌతికస్థితిలో కూడ అనేక సౌకర్యములు కలవు. అంతేకాకుండ,

www.prabhupadatelugubooks.com

సత్త్వగుణము జ్ఞానమును కలుగజేయును. అది సూక్ష్మ తత్త్వములను గుర్తించుటకు, జడపదార్థమునకు జీవపదార్థమునకు మధ్యగల భేదమును తెలుసుకొను శక్తినిచ్చును. ఈ విధముగా మాయకు లోబడుట నుండి అది మనలను రక్షించును. సహనము, సత్యము, ఇంద్రియ మరియు మనస్సుల నిగ్రహము వంటి ఇతర మంచి సద్గుణములు సత్త్వగుణము యొక్క ఆధీనములో యుండును. అలాగే ప్రబలమైన కోరిక, నిర్భయత్వము, దృఢసంకల్పము, రజోగుణము యొక్క ఆధీనములో యుండును. భయము, పిచ్చితనము, జననమరణములు, జరావ్యాధి శోకములు మొదలగు కష్టములు తమోగుణము యొక్క ఆధీనములో యుండును. ఈ సకల సౌకర్యములు భగవంతుని బహిరంగ భౌతిక శక్తియొక్క ప్రతిఫలములు. 'మాయ' భగవంతుని అధీనములో నుండినప్పటికినీ, పైన తెలిపిన గుణములన్నీ కూడ శ్రీకృష్ణుని నుండి ఉద్భవించినవే. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుడు మన ఇంద్రియానుభూతి పరిధికి అతీతుడై యుండును. కాబట్టి కేవలము సత్త్వగుణము యొక్క ఉత్తమ గుణములను అనుసరించుటయే, భగవంతుని చరణకమలముల వరకు చేరుటకు కావలసిన ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసములు కావు. భగవంతుని చరణ కమలముల వద్ద పూర్తిగా శరణు పొందుటయే, 'మాయ'ను జయించుటకు గల ఏకైక ఉపాయము. శ్రీకృష్ణుడు గీత(7.14) లో తనను శరణుజొచ్చువారు సులభముగా 'మాయ'ను దాటుదురని పలికెను. ఒక్కసారి 'మాయ'ను అధిగమించినచో, శ్రీకృష్ణభగవానుడే దేవాదిదేవుడను అనుభూతి మానవునకు కలుగును. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.1) లో బ్రహ్మ ఇలా చెబుతున్నాడు,

ఈశ్వరః పరమః కృష్ణః సచ్చిదానందవిగ్రహః
అనాదిరాదిర్గోవిందః సర్వకారణకారణమ్

"గోవింద నామముతో ఖ్యాతికెక్కిన శ్రీకృష్ణుడే పరమేశ్వరుడు. అతడు సచ్చిదానంద విగ్రహుడు. అతడు జగత్తునకే మూలమైనవాడు. ఆయనకు ఆదియనునదియే లేదు. సమస్త కారణములకును మూలకారణమైనవాడు అతడే."

'మాయా' ప్రభావము నుండి ముక్తుడైనవాడు మాత్రమే భగవంతుని దివ్య ఐశ్వర్యమును, యశస్సును, సౌందర్యమును, జ్ఞానమును, త్యాగమును పొందగలడు. ఈ దివ్య అనుభూతితో పాటు భగవద్గీత(10.8-10) లో భగవంతుని చేత తెలుపబడిన వాక్యములను కూడ అర్థము చేసుకోగలడు :

www.prabhupadatelugubooks.com

"నేనే సర్వములైన ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక జగత్తులకు కారణభూతుడను. సర్వము నా నుండియే ఉద్భవించుచున్నది. ఈ విషయమును పరిపూర్ణముగా ఎరిగిన పండితులు నా భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నులై నన్ను హృదయపూర్వకముగా అర్చింతురు. నా శుద్ధభక్తుల ఆలోచనలు నాయందే నిమగ్నమై వారి జీవితములు సంపూర్ణముగా నా సేవకొరకే అంకితమై యుండును. నన్ను గూర్చి ఒకరినొకరు ఎల్లప్పుడు బోధించుకొనుచు, మరియు చర్చించుకొనుచు వారు గొప్ప సంతృప్తిని మరియు ఆధ్యాత్మిక ఆనందమును అనుభవింతురు. ప్రేమతో నన్ను సేవించుట యందు నిరంతరాసక్తులైన వారికి, నన్ను చేరుటకు ఉపయోగపడు బుద్ధియోగమును నేను ఒసగుదును."

సమస్తసిద్ధులు భక్తియోగము నుండి ఉత్పన్నమగును

వ్యక్తము, అవ్యక్తము లేదా భౌతికము, ఆధ్యాత్మికములైన వాటికన్నింటికి మూలాధారము ఒకటే. అదే దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు. సమస్తమునకు అతడు ఆది, పరమనియంత, సర్వకారణములకు కారణుడు. సమస్త ఈశ్వరులకు పరమేశ్వరుడు. హృదయములో పరమాత్మ రూపమున అతడు ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో నెలకొనిన భక్తుని సమస్త కార్యములకు ప్రేరణ నొసగుచుండును. పరమసత్యము యొక్క నిజమైన జ్ఞానము గలవారు శ్రీకృష్ణుడిని, దాస్య, సఖ్య మొదలగు రసములతో సేవించవచ్చును. వారి మనస్సులు ఎల్లప్పుడు కృష్ణభావములతో నిండి యుండును. మరియు వారు అతని నిత్య దివ్యలీలలను దర్శిస్తూ, ఆనందమును అనుభవించ వలెనను కోరికతో యుందురు.

భగవత్కృప వలన శుద్ధభక్తులు భగవంతుని అంతరంగిక సేవా రహస్యము లను ప్రకటించెదరు. భగవంతుని పట్ల గల ప్రేమకారణముగా అతడి నామ, రూప, గుణ, లీలలను, పార్షదులను, సాధన సంపత్తులను, యశస్సును వినకుండా, కీర్తించకుండా జీవించలేరు. మరియు వారు ఉత్తమ భక్తుల సాంగత్య మును చేయుదురు. వారితో పాటు భక్తిరసామృత సాగరములో మునిగి తేలుచుందురు. ఆధ్యాత్మిక స్వరూప స్థితులై, ఆధ్యాత్మిక వినిమయములను చేసుకొన గోరుచుందురు. సర్వ మంగళకరములైన శ్రీకృష్ణుని దివ్యలీలలకు సంబంధించిన గాథలను వినుచూ, చర్చిస్తూ స్మరించెదరు. ఈ విధముగా వారు నవవిధ భక్తిని సాధన చేస్తుంటారు.

ఈ నవవిధ భక్తిని వారు 'సాధనా'వస్థలో అభ్యాసము చేయుదురు. మరియు

అపారమైన ఆనందమును 'సిద్ధా'వస్థలో అనుభవించెదరు. వారు దాస్య, సఖ్య మొదలగు దివ్యమైన ఆధ్యాత్మిక రసములతో కూడియుందురు. దానివలన వారికి దివ్యానందము ప్రాప్తించును. భక్తియుక్త సేవను నిరంతరము కొనసాగించుట వలన ఆధ్యాత్మిక సంతోషమును, దివ్యానంద అనుభవమును అనుభవించు భక్తులకు శ్రీకృష్ణభగవానుడు సహజమైన బుద్ధియోగమును వారికి ప్రసాదించును. క్రమముగా వారి విశిష్టభక్తి ప్రవృత్తి శుద్ధప్రేమను ఆస్వాదించు స్థితివరకు కొనిపోవును.

'భావా'వస్థలో, శ్రీకృష్ణభగవానునకు మరియు అతని శుద్ధభక్తుల మధ్య నేరుగా దివ్యరస వినిమయము జరుగును. భగవంతుడు స్వయముగా తన భక్తునకు బుద్ధియోగమును ప్రసాదించును. మరియు భక్తుడు ఆ బుద్ధి ననుసరించి, క్రమముగా భగవద్ధామమును చేరు వరకూ అతడిని సేవించుచుండును. అటువంటి భక్తుడిని అజ్ఞానము ఎప్పుడును ప్రభావితము చేయలేదు. నిర్విశేషవాదులు, భౌతిక తత్త్వజ్ఞులు భగవంతుని శుద్ధభక్తులను భావనావాద మూర్ఖులని భావిస్తూ, వారిని అపహాస్యము చేయుచుందురు. ఇది ఘోర అపరాధము. అటువంటి అపరాధము లతో నిర్విశేషవాద కపటభక్తులు క్రమముగా అసురులుగా మారుతుంటారు. వారు సత్యజ్ఞానమును, స్థిరచిత్తమును కోల్పోయి, క్రమముగా భగవంతుని పట్ల ద్వేషమును పెంచుకొంటారు. అందుచేత వారి జీవితములోని సకల ప్రయత్నములన్నీ దుఃఖములుగా పరిణమించి వ్యర్థములగును. అయినను, ఎవరైన మోహగ్రస్తులు ఆసురీ నిర్విశేషవాదులలో ఒకరికి కనుక శుద్ధభక్తుని సాంగత్యము కలిగినచో, అతడు అతని కృపతో తాను పోగొట్టుకొనిన అంతర్ దృష్టిని తిరిగి పొందును. అప్పుడు, ఏ శుద్ధభక్తులను అతడు అవమానపరచెనో, వారు శ్రీకృష్ణభగవానునితో రసవినిమయ మొనరించు కొనుచున్నారని అర్థం చేసుకోగలడు. ఈ విధముగా వారు అజ్ఞాన మోహముల నుండి శాశ్వతముగా విముక్తు లగుదురు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమాత్మగా భక్తుని హృదయము నుండి అజ్ఞానమంతటిని తొలగించునని నిర్విశేష వాదులు తెలుసుకోవలెను. భగవద్గీత(10.11) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను:

తేషామేవానుకమ్పార్థమహమజ్ఞానజం తమః
నాశయామ్యాత్మభావస్థో జ్ఞానదీపేన భాస్వతా

"నేను వారియెడ ప్రత్యేక కరుణను చూపుటకొరకు వారి హృదయము నందు వసించుచు, అజ్ఞానమువలన పుట్టిన అజ్ఞానమును తేజోమయమైన జ్ఞానదీపముచే

www.prabhupadatelugubooks.com

నశింప జేయుదును.”

‘తేషామ్’ శబ్దమును ప్రయోగించి శ్రీకృష్ణభగవానుడు తనను శరణుజొచ్చిన భక్తులమీద ఎల్లప్పుడు కృపను కలిగి యుండునని స్పష్టము చేసెను. ఈ విషయమును శుష్కజ్ఞానులైన దార్శనికులు శ్రద్ధగా గమనించవలెను. పరమాత్మ భౌతిక తత్త్వజ్ఞులను, యోగులను ఆశీర్వదించుటకు, ప్రతి ఒక్కరి హృదయములో ప్రవేశింపడు. కాని అతడు తన భక్తులను లోపలనుండి ఆశీర్వదించుటకు అతడు అలా చేయును. భగవంతుడు తన భక్తులకు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును ప్రసాదించి స్వయముగా ప్రకాశింప చేయదలచినప్పుడు, ఇక అటువంటి భక్తులు అజ్ఞానమునకు లోబడుదురను ప్రశ్న ఎలా ఉదయించును. తమ బుద్ధిమీద ఆధారపడి పరమసత్యము వరకు చేరుకొందుమని భావించుట కేవలము ఆ జ్ఞానుల యొక్క అజ్ఞానము. భగవానుడు తన దేహము నుండి వెలువడు దివ్యతేజస్సుతో అజ్ఞానాంధ కారమును దూరము చేసుకొనగలడని మనమెరుగుదుము. ఈ భౌతిక తత్త్వజ్ఞులు కూడ అలా చేయగలరా? ఏ వ్యక్తియైనను తన స్వప్రయత్నములతో అజ్ఞానాంధకారమును ఎప్పుడును దూరము చేసుకోలేరు. భౌతికతత్త్వజ్ఞుడు నాస్తికుడైన కపిలుడు వంటివారు తమ స్వప్రయత్నముతో సాక్షాత్కారమును పొందలేకపోయినప్పుడు, ఆత్మ పరమ సత్యమును అచింత్య, అవ్యక్తుడు అని తెలుపుచు కావలసినంత ఉపశమన మును పొందుతుంటారు. కాని అవ్యక్త నిరాకార తత్త్వమును అంగీకరించు ఈ శుష్కజ్ఞానులు ఆపదల పాలగుదురు. భగవద్గీత(12.5)లో శ్రీకృష్ణుడు ఇలా తెలిపెను :

క్లేశోఽ ధికతరస్తేషామవ్యక్తాసక్తచేతసామ్
అవ్యక్తా హి గతిర్దుఃఖం దేహవద్భిరవాప్యతే

“పరమపురుషుని అవ్యక్త నిరాకార తత్త్వమునందు ఆసక్తమైన చిత్తము గలవారికి పురోగతి యనునది మిగుల క్లేశకరము. ఆ విధానమున ప్రగతి సాధించుట దేహధారులకు ఎల్లప్పుడును కష్టతరమే.”

సాధన మరియు సిద్ధి అవస్థలలోను కూడ అద్వైతవాదుల చేత చేయబడు తపస్సు మిక్కిలి బాధాకరములు. జడపదార్థము మరియు ఆత్మ ఐకత్యమును గురించిన కల్పనా సిద్ధాంతములు చేయు నిరాకారవాది ఎంతో బాధను సహింప వలసి వచ్చును. బ్రహ్మమును శక్తిహీనమని భావిస్తూ, వారు కుయుక్తితో భగవంతుని ఉన్నత శక్తిని అతని న్యూనశక్తితో సమానమని తెలుపుటకు ప్రయత్నిస్తుంటారు. మరియు నిజమైన పండిత వర్గముల చేత వారు అపహాస్యమునకు గురియగుదురు.

www.prabhupadatelugubooks.com

పరమసత్యము అపరిమిత శక్తులతో కూడిన భగవంతుడు కాజాలడని ఋజువు చేయుటకు, నిర్వికార బ్రహ్మమును సవికార బ్రహ్మమును చేయుటయని తర్కము చేయుదురు. ఈ విధముగా వారి తర్కశక్తియంతయు హాస్యాస్పదమగును. సుస్థాపిత 'పరిణామవాదము' లేక 'శక్తియొక్క పరిణామమును' ఖండించుటకు ఈ విధమగు దోషములను ఆరోపించెదరు. భౌతిక బ్రహ్మాండము అలాగే సమస్త జీవులు భగవంతుని శక్తి పరిణామములు. అందుచేత సత్యములు మిథ్యకాదని శ్రీ వ్యాస భగవానుడు తెలిపినప్పుడు, అతడి వచనములు అసత్యములని దోషారోపణ చేయుదురు. ఈ విధముగా అద్వైతవాదులు తమ దార్శనిక వాదోపవాదములతో వైదిక శాస్త్రములన్నింటిని, పురాణ ఇతిహాసముల యొక్క ముఖ్య తాత్పర్యములను, సారమును తిరస్కరిస్తూ, "*తత్త్వమసి*" – "నీవు అతడివి" వంటి అనవసర వాక్యలకు బలమును చేకూర్చుతూ చర్చిస్తుంటారు. కాని విద్వాంసులైన వైష్ణవుల తర్కమును ఎదుర్కొనవలసి వచ్చినపుడు వారు యుద్ధభూమి నుండి వెనుదిరిగి పారిపోవుదురు.

అద్వైతవాదులు భగవంతుడిని దివ్యపురుషుడని తెలుసుకోకుండా, తమ ఇంద్రియములను వశపరచుకొనుటకు భగవంతుని నిరాకార పక్షమును పరబ్రహ్మ రూపములో ధ్యానించుటకు, వృథా ప్రయత్నములను చేయుచుందురు. నదిలోకి వరద వచ్చినచో ఆ నీటి ప్రవాహము ఆపుట యనునది అసంభవమైనట్లు, నిర్విశేష బ్రహ్మమును ధ్యానించుచు ఇంద్రియములను నియంత్రించుట అనునది అసంభవము. శ్రీమద్భాగవతము(4.22.39) లో మహర్షి సనత్కుమారుడు ఇలా తెలిపెను :

యత్పాదపంకజపలాశవిలాసభక్త్యా
కర్మాశయం గ్రథితముద్గ్రథయన్తి సన్తః
తద్వన్న రిక్తమతయో యతయోఽపి రుద్ధ
స్రోతోగణాస్తమరణం భజ వాసుదేవమ్

"భగవత్పాదపద్మసేవలో సదా నియుక్తులై యుండెడి భక్తులు కర్మవాసనాగ్రంథి నుండి సులభముగా బయటపడుచున్నారు. ఇది మిగుల కష్టతరమైనందున భక్తిరహితులైన జ్ఞానులు, యోగులు ఇంద్రియభోగ కెరటములను ఆపుటకు యత్నించుచున్నను, దానిని సాధింప జాలకున్నారు. కనుక వసుదేవ తనయుడగు శ్రీకృష్ణుని భక్తియుక్త సేవలో నీవు నియుక్తుడవు కమ్మని ఉపదేశించుచున్నాను."

భగవంతుడగు విష్ణువు యొక్క నిర్విశేష అంశము బ్రహ్మముగా పిలువ

బడును. అందుచేత శ్రీకృష్ణభగవానుని ఉన్నత ఆధ్యాత్మిక శక్తియగు జీవాత్మకు 'సాయుజ్యముక్తి' ప్రాప్తించినచో, అది ఏమాత్రము ఆశ్చర్యపడ వలసిన విషయము కాదు. సర్వశక్తిమంతుడు తన శక్తిని తనలోకి తీసుకొనుచు, ఎప్పుడును ఆనందమును అనుభవించు చుండును. కాని, దీనివలన శక్తియొక్క నిత్యస్వరూపము నశించదు. నిర్విశేషవాదులు, బ్రహ్మములో ఐక్యమవ్వాలనే కోరికను కలిగియుందురు. మరియు ఇది సంభవమగునని తెలిసికొని కూడ 'బ్రహ్మానందము' వరకు చేరు తమ ప్రయాసలో ఎంతో కష్టమును అనుభవించెదరు. అటువంటి మోక్షము నరకము కంటె కూడ హీనమని భగవద్భక్తుడు భావించును. నిర్విశేషవాదులు, భౌతిక రూపముల మాయను నశింపజేయు ప్రయాసతో ఆధ్యాత్మిక నిత్యస్వరూపములను కూడ వదలిపెట్టుదురు. ఇది కేవలం మూర్ఖత్వము. రోగియొక్క రోగమును తొలగించుట ఒక విషయము. కాని రోగితో పాటు రోగమును అంతమొందించుట మనునది కేవలము మూర్ఖత్వము. శ్రీమద్భాగవతము(10.14.4) లో బ్రహ్మ ఈ విధముగా మనకు ఉపదేశిస్తున్నాడు :

శ్రేయః సృతిం భక్తిముదస్య తే విభో క్లిశ్యన్తి యే కేవలబోధలబ్ధయే
తేషామసౌ క్లేశల ఏవ శిష్యతే నాన్యద్యథా స్థూలతుషావఘాతినామ్

"ప్రభూ! నీ యొక్క భక్తియుక్త సేవయే ఆత్మసాక్షాత్కారమునకు సర్వోత్తమమైన మార్గము. ఆ మార్గమును విడిచి జ్ఞానవిశ్లేషణల యందు లగ్నమైనవాడు వివిధ రకాల క్లేశములను భరించవలసి వచ్చును. మరియు అతడు కోరిన ఫలము లభించదు. ధాన్యము కొరకు పొట్టును మాత్రమే దంచువానికి బియ్యపు గింజలు లభించవు. కేవలము తర్కములను చేయువారికి ఆత్మసాక్షాత్కారము కలుగదు. అతడు కేవలము దుఃఖములనే పొందును."

భక్తుడు నిర్విశేషవాదిగా మారి, దురదృష్టమును మరియు దుఃఖమును ఆహ్వానించుటకు బదులుగా అతడు శ్రీకృష్ణభగవానుని శరణుపొందును. కాబట్టి అటువంటివాడు ఈ జగత్తులో ఎప్పుడును దుఃఖములను పొందడు. ఈ ప్రస్తుత దేహమును విడుచునప్పుడు, లౌకికస్థితిని దాటి భగవంతుని నిత్యలీలలలో పాలుపంచుకొనుటకు యోగ్యుడగును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమాత్మ రూపమున భక్తుని హృదయములో జ్ఞానదీపముతో అతని అంధకారమును పారద్రోలును. భగవంతుడు భక్తులకు తనను పొందునట్లు ఆధ్యాత్మికబుద్ధిని ప్రసాదించును. అవిద్యాసాగరమును దాటుట మిగుల కష్టము. కాని భక్తుడు దానిని దాటదలచినచో,

www.prabhupadatelugubooks.com

భగవంతుడు స్వయముగా అతనికి సహాయపడును. ఒంటరిగా భక్తుడు తప్పక మునిగిపోవును. కాని భగవంతుని సహాయముతో అతడు సులభముగా భవ సాగరమును దాటును. ఈ విధముగానే, భవసాగరమును దాటుటకు అన్నిటికంటె శ్రేష్ఠమైన ఉపాయము భగవంతుని శరణుపొందుటయే. భగవద్గీత(12.6,7) లో భగవంతుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

యే తు సర్వాణి కర్మాణి మయి సంన్యస్య మత్పరాః
అనన్యేనైవ యోగేన మాం ధ్యాయన్త ఉపాసతే

తేషామహం సముద్ధర్తా మృత్యుసంసారసాగరాత్
భవామి న చిరాత్పార్థ మయ్యావేశితచేతసామ్

"ఓ పార్థా! తమ సమస్త కర్మలను నాకు అర్పించి అన్యచింత లేక నాకు భక్తులై మనస్సును నాయందే లగ్నము చేసి సదా నన్ను ధ్యానించుచు, నా భక్తియుక్త సేవలో నన్ను అర్చించెడి వారిని శీఘ్రమే జననమరణమను సంసార సాగరమునుండి ఉద్ధరింతును."

శ్రీకృష్ణభగవానుడిని శరణు పొందువారు, భగవంతుని సాకార రూపము నందు అచంచలమైన శ్రద్ధ గలవారు, తమ మానసిక, శారీరక కర్మలను ఇతర సమస్త వస్తువులతో పాటు అతడికి సమర్పించెదరు. శుద్ధ అనన్య భక్తితో కూడి, భౌతిక తత్త్వజ్ఞానమును లేక సకామ కర్మల వంటి కఠిన తపమొనరించ వలెనను కోరికలు లేకుండ, శ్రీకృష్ణభగవానుని శాశ్వతమైన సుందరమైన మురళిని వాయించు ద్విభుజ రూపమును ఆరాధించుచు ధ్యానము చేయుచుందురు. అటువంటి శుద్ధభక్తుల హృదయములు కృష్ణప్రేమతో నిండి యుంటాయి. అటువంటి వారు సంసార చక్రమును సులభముగా అధిగమిస్తారు. ఎందుకంటే, శ్రీకృష్ణభగవానుడు స్వయముగా వారికి సహాయము చేస్తాడు. కాబట్టి దయాళుడైన భగవానుడు ప్రతిఒక్కరి భక్తి యొక్క స్థితిని అనుసరించి వారిని అనుగ్రహించుట చేయుదునని మాట ఇచ్చెను.

నిర్విశేషవాదుల మనస్సులలో పరమపురుషుడు నిర్విశేషుడనే భావము క్రమ్ముకొని యుండును. కాబట్టి వారి లక్ష్యము ఆ బ్రహ్మములో ఐక్యమగుటయే. సహజముగానే, దీనిని గురించి భగవంతునికి ఏ విధమగు అభ్యంతరము యుండదు. రోగి తన జీవితమును అంతమొందించు కొనుచు, తనకు గల రోగమును

www.prabhupadatelugubooks.com

సమాప్తము చేసుకొనవలెనని అనుకొనినచో, ఇక అతడు తప్ప మరెవరు దుఃఖములను అనుభవించగలరు? తన జీవితమునకు ముగింపు పలుకకుండా రోగమును బాగు చేసుకొనవలెనని అనుకొనువాడే గొప్ప బుద్ధిమంతుడు. ఈ ఉద్దేశ్యముతో అతడు తాను పోగొట్టుకొనిన ఆరోగ్యమును తిరిగి పొందుటకు ప్రయత్నించును. ఇదే విధముగా, భవరోగము చేత కలుషితమైన ఆత్మ తన నిజమైన గుర్తింపును వదలిపెట్టకుండా, తన నిజస్వరూప స్థితిని తిరిగి పొందగోరును. అటువంటి వ్యక్తులను భగవంతునితో ఐక్యమగుటకు చేయు ప్రయాస నుండి అనగా ఆసురీ విచారములనే కోరల నుండి శ్రీకృష్ణభగవానుడు రక్షించును. తన నిజస్థితిని పోగొట్టుకొనుట అనగా ఆత్మకు ఆత్మహత్యా సదృశమగును. నిర్విశేష వాదులకు ప్రపంచము యొక్క ముడుల నుండి విడిపించుకొనుటలో కలుగు సుఖము, భగవద్భక్తులకు ఇతర ఫలరూపములో సహజముగానే లభించును. 'నారదీయ పురాణము'లో ఇలా తెలుపబడినది :

"మానవుడు సకామకర్మ చేయుట, లేక యుక్తి ద్వారా జ్ఞానమును పొందుటలో నిమగ్నుడవ్వకూడదు. భగవంతుడగు నారాయణుని భక్తుడు యోగము, జ్ఞానము, అనుష్ఠానము, యజ్ఞము, దానము మొదలగు ఇతర విధానములతో లభ్యమగు లాభములన్నింటిని పొందగలడు. ఇది భక్తియొక్క విశేష వరదానము."

'కృష్ణకర్ణామృతము' (107) లో బిల్వమంగళ ఠాకూర్ ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

భక్తిస్త్వయి స్థిరతరా భగవాన్ యది స్యా –
దైవేన నః ఫలతి దివ్యకిశోరమూర్తిః
ముక్తిః స్వయం ముకుళితాంజలి సేవతేఽస్మాన్
ధర్మార్థకామగతయః సమయప్రతీక్షాః

"ఓ ప్రభూ! మీ పట్ల మా భక్తి అచంచలమైనచో, నీ నవ యౌవ్వన రూపము మా హృదయాంతరమున స్వయముగా ప్రకటితమగును. అప్పుడు సాక్షాత్తూ ముక్తిదేవత ఒక దాసివలె మాకు సేవయొనర్చును. ధర్మార్థకామ మోక్షములు (వేదముల యొక్క మూడు ఇతర పురుషార్థములు) మా ఆదేశముల కొరకు చేతులు కట్టుకొని మిక్కిలి వినయముతో నిరీక్షించుచుండును."

యా వై సాధనసంపత్తిః పురుషార్థచతుష్టయే
తయా వినా తదాప్నోతి నరో నారాయణాశ్రయః

www.prabhupadatelugubooks.com

"ఎవరైనను జీవన సంసిద్ధిని పొందుటకు కావలసిన సాధనసంపత్తి లేకున్నను, అతడు నారాయణుని శరణాగత భక్తుడైనంత మాత్రముననే సంసిద్ధిని పొందగలడు." (నారదీయ పురాణము)

❖ ❖ ❖

www.prabhupadatelugubooks.com

3. జ్ఞాన కథా

ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర విషయములు

www.prabhupadatelugubooks.com

భౌతిక జగత్తుయొక్క జ్వాలలను ఆర్పుట

కోటి–జన్మే బ్రహ్మ–జ్ఞానే యేయి 'ముక్తి' నయ
యేయి కహే : "నామాభాసే సేయి 'ముక్తి' హయ"

"కోట్లజన్మల తరువాత, పరమ జ్ఞానమునందు పరిపూర్ణు డైనప్పటికినీ కూడ మానవునకు ముక్తి లభించదు. అయినను పవిత్రనామము యొక్క ఆభాస మాత్రముననే దానిని పొందవచ్చునని ఈ మానవుడే పలుకును."

(శ్రీ చైతన్య చరితామృతము, అంత్యలీల, 3.194)

శ్రీల రఘునాథ దాస గోస్వామి యొక్క తండ్రి హిరణ్య మజుందార్, పినతండ్రి గోవర్ధన మజుందార్ సప్తగ్రామములోని చంద్రపురమను పేరుగల ప్రాచీన గ్రామమునకు చెందిన గొప్ప జమిందారులు. వీరి వద్ద గోపాల చక్రవర్తియను ఉద్యోగి కలడు. అతడు జన్మతః బ్రాహ్మణుడు మరియు భౌతిక తత్త్వవాది. ఒకసారి అతడు గొప్ప వైష్ణవ సత్పురుషుడు శ్రీకృష్ణభగవానుని నామకీర్తనలో పరమ ప్రమాణికత్వము గల శ్రీల హరిదాస ఠాకూర్‌ను శాస్త్రవాద వివాదములలో చిక్కు కొనేలా చేసెను. అనుభూతి యొక్క ఏ స్థితిలో ముక్తి పొందుట జరుగునని ఆ బ్రాహ్మణుడు శ్రీల హరిదాసును అడిగెను. శ్రీల హరిదాసు శాస్త్రముల నుండి వాటికి కావలసిన అనేక శ్లోకములను ఉదాహరించి ఇలా పలికెను, రాత్రిపూట తిరుగు చోరులు, మరియు భూతప్రేతముల వంటి నిశాచరుల వలన కలుగు భయమనేది సూర్యోదయపు మొదటి కిరణము కనిపించగానే అంతర్ధాన మగునట్లు, శుద్ధనామమును పొందుటకు గల ముందు స్థితిలో పవిత్ర నామమును జపించుటను 'నామాభాస' స్థితి అని యందురు. ఈ స్థితిలో సమస్త పాపములు, అపరాధములు తొలగిపోవుచుండును. ముక్తి ప్రాప్తమగును. ముక్తుడైన శుద్ధభక్తుడు మాత్రమే భగవత్ నామమును శుద్ధరీతిలో జపించగలడు. ఈ విధముగా సర్వోన్నతమైన అనుభూతిని అనగా భగవంతుని దుర్లభమైన ప్రేమను పొందగలడు. మిథ్యావాదములో 'అత్యధికముగా మునిగి యుండిన' జ్ఞానియైన ఆ బ్రాహ్మణుడు మహాత్ముని ఉపదేశముల లోతును తెలుసుకోలేకపోయెను. కనుక అతడు వారిపట్ల

www.prabhupadatelugubooks.com

గొప్ప అపరాధము చేస్తూ వాదమును ముగించెను. మూర్ఖుడైన ఆ బ్రాహ్మణుడు పవిత్రనామము యొక్క ఔన్నత్య విషయములో తన వ్యాఖ్యానాలను రుద్దగోరి, శ్రీల హరిదాస ఠాకూరు వట్టి భావనావాదియనే నిర్ణయమునకు వచ్చి, అతడు ప్రజలందరి ఎదుట అమర్యాదాపూర్వకముగా ఆ సత్పురుషుని ఎదిరించి అవమానించెను.

పరమసత్యము యొక్క జ్ఞానమును సరిగ్గా అర్థము చేసుకొనకుండ, భగవంతుని పట్ల దృఢమైన భక్తి కలుగజాలదని తర్కప్రియులైన నిర్విశేషవాదులు అర్థము చేసుకొనలేరు. ఎవరైనను ఒకవ్యక్తి శుద్ధభక్తియుక్త సేవలో స్థితుడైనట్లు కనిపించినచో, అతడి అజ్ఞానము తొలగిపోయినదని భావించవలెను. క్రిందటి 'భక్తిశాస్త్రము' శీర్షికలోని వ్యాసములో మేము దీనిని గురించి విస్తృతముగా వ్యాఖ్యానించాము. పరిపూర్ణ జ్ఞానమును ఆర్జించుటకోసమే మానవ జీవితము లభించినదను ఆలోచనలను భౌతిక తత్త్వవాదులు తెలుపుదురు. మోహము నుండి సత్యమును వేరుచేయుట జ్ఞానమునకు అర్థమని వారు భావిస్తుంటారు. మోహమును సమూలముగా నశింపజేయుట, సత్యము, మరియు వాస్తవికత బ్రహ్మముతో భిన్నము కావని, బ్రహ్మములో ఐక్యము కాగోరుదురు. ఇది పరిపూర్ణ జ్ఞానమునకు వారు ఇచ్చు నిర్వచనము. ఈ జ్ఞానమును వారు జన్మజన్మాంతరములలోను పొంద గోరుదురు. జ్ఞాత, జ్ఞానము, జ్ఞేయము ఈ మూడును ఒకటిగా రూపొందునని, చివరకు బ్రహ్మములో ఐక్యమవ్వటమే తదాకారమై ముక్తిని పొందుట అని వారు ప్రకటించిరి. మరియు అప్పుడే వారికి జ్ఞానము యొక్క సర్వోన్నతస్థితి ప్రాప్తించునని నిర్ధారించిరి. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ముక్తి యొక్క ఈ స్థితిని : *'భవమహాదావాగ్ని నిర్వాపనం'* అని వివరించిరి – 'సంసార రూప జ్వాల ఉపశమనము' అని దీని అర్థము. శుద్ధభక్తుడు భగవన్నామములను కీర్తించుచు ఈ ముక్తి దశను సులభముగా పొందునని, అతడు శాస్త్రముల నుండి అనేక శ్లోకములను ఉదాహరించుచు నిరూపించెను.

నాలుగు పురుషార్థములకు(ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములకు) అతీతమైనది, విశుద్ధమైనది, దివ్యమైనది భగవత్ప్రేమ. అదే పరమ గతి అని దురదృష్టము కొద్ది మొండివారైన నిర్విశేషవాదులు అర్థము చేసుకోలేరు. వారు భ్రమతో భగవద్భక్తులను భావనావాదులని తమకు తత్త్వవిరోధులని భావిస్తుంటారు. ఈ నిర్విశేషవాదులే కాకుండా శుద్ధభక్తి మార్గమునుండి మరలి డాంభికులుగా మారిన భక్తుల సమూహ మింకొకటి కలదు. ఈ మోసగాండ్రు నిర్విశేషవాదుల మార్గమైన భగవంతునిలో

www.prabhupadatelugubooks.com

ఐక్యమగుటకు ప్రయత్నించి, నిరాకార మార్గమును అనుసరింతురు. అటువంటి భావనావాదులు భగవద్భక్తులలో లెక్కింపబడరు. వీరు కూడ నిర్విశేషవాదుల వలె, భగవంతుని నామరూప గుణలీలలను పార్షదులను లేక సాధన సంపత్తి యొక్క నిజస్థితిని అర్థము చేసుకొనలేరు. ఎందుకనగా, వీరు ఈ దివ్య విషయములను భ్రాంతి పూర్వకమైనవని భావిస్తూ ఇచ్ఛానుసారముగా వ్యవహరించి, జనులను భ్రమింప చేస్తుంటారు.

ఈ భౌతికవాదులైన భావనావాదులు శ్రీల రూప గోస్వామి యొక్క ఆధ్యాత్మిక నిర్ణయములను తిరస్కరించి, నిర్విశేషవాదమును శరణు పొందుటకు ప్రయత్నించుదురు. కాని వారిలో నిర్విశేషవాదుల పాండిత్యము, క్రమశిక్షణ లోపించి యుండును. అద్వైతవాదులు శాస్త్ర విషయములను మరియు తత్త్వవిచారముల నుండి తమను వేరు చేసుకొందురు. శాస్త్రచర్చను, శుష్కజ్ఞానమును అజ్ఞానముతో కూడిన భావప్రకోపమును, సహజభక్తి యొక్క ఆవేశమని భావిస్తుంటారు.

ఈ వంచకులు కొందరు నిర్విశేషవాదుల అడుగుజాడలలో నడిచెదరు. అందుచేత వీరిని నిర్విశేషవాదుల మార్గము నుండి విడివడిన శాఖగా అంగీకరింప వచ్చును. కాని వీరు శ్రీల రూప గోస్వామి సంప్రదాయ పరంపరను పాటించు వైష్ణవ క్రమములోని అంగము కానేకాదు. ఈ వంచకులు భక్తుల ఆచారములను అలవరచుకుని ప్రదర్శించెదరు. అందుచేత నిర్విశేషవాదులు వీరిని తమ శాఖల నుండి బహిష్కరించారు. ఈ విధముగా నిర్విశేషవాదులతో, వైష్ణవులిరువురి చేత వీరు నిరసింపబడి, ఉన్మత్త భావనావాదుల సంప్రదాయముగా రూపొందు తుంటారు. ఇటువంటి వంచకులు ఆధ్యాత్మిక సమాజములో ఉత్పాతములను కలిగిస్తుంటారని, శ్రీల రూప గోస్వామి ప్రకటించెను. 'బ్రహ్మయమాలము' ఇలా చెబుతున్నది :

శ్రుతిస్మృతిపురాణాదిపంచరాత్రికవిధిం వినా
ఐకాంతికీ హరేర్భక్తిరుత్పాతాయైవ కల్పతే

"ఉపనిషత్తులు, పురాణములు, నారద పంచరాత్రము వంటి ప్రామాణిక వైదిక గ్రంథములను అలక్ష్యము చేయు భగవద్భక్తి సమాజములో అలజడిని కలుగ జేయును."

అటువంటి వంచకులు, నిర్విశేషవాదులు, జ్ఞానులు, కర్మిజనుల పైన దయను ప్రసరింపచేయుట కోసమే, శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీతలో జ్ఞానయోగను గురించి చర్చించెను. కాబట్టి ఈ వ్యాసములో నేనును అదే విషయమును గురించి వివరించెదను.

www.prabhupadatelugubooks.com

సత్యము, మోహమునకు మధ్య గల భేదమును తెలుసుకొనుటయే నిజమైన జ్ఞానమునకు అర్థము. పరమాత్మకు, బ్రహ్మమునకు మూలమగు ఆ భగవంతుని దివ్యభక్తియుక్త సేవా మార్గములో మానవుడు స్థితుడగుటయే జ్ఞానయోగ విధానము. క్రమముగా అసత్యమును తిరస్కరించుచు భ్రాంతి నుండి సత్యమును వేరుచేసి, జిజ్ఞాసాపథమును అధిరోహించు విధానమని జ్ఞానయోగను ఎప్పుడును అర్థము చేసుకొనరాదు. భగవంతుని సేవించకుండా పరిపూర్ణ జ్ఞానమును పొందుట యనునది అసంభవము. అతడు సమస్త ఐశ్వర్యములతో, శక్తులతో సంపూర్ణుడు మరియు అతడి దేహము దివ్యకాంతులతో విరాజిల్లు బ్రహ్మజ్యోతి. మరియు అతడి అంశయే పరమాత్మ. జ్ఞానము భగవద్భక్తి కంటె ఎన్నోరెట్లు శ్రేష్ఠమని గోపాల చక్రవర్తి అను పేరుగల బ్రాహ్మణుడు విశ్వసించెను. కాని శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (అంత్యలీల 3.201) లో ఇలా తెలుపబడినది :

బలాయి–పురోహిత తారె కరిలా భర్త్సన
"ఘట–పటియా మూర్ఖ తుమి భక్తి కాఁహా జానా?"

"బలరామ ఆచార్యుడనే పేరుగల పురోహితుడు గోపాలచక్రవర్తిని ఇట్లు ఖండించెను : 'నీవు మూర్ఖ తార్కికుడవు. భగవద్భక్తిని గురించి నీవేమి ఎరుగుదువు?'" అని అతడనెను.

ఎవరైనా భగవద్భక్తుడనని నటించుతూ శుష్కజ్ఞానము మరియు పరమసత్య జ్ఞానము యొక్క భేదమును తెలుసుకోలేకపోయినచో, అటువంటి వ్యక్తియొక్క భక్తి నిర్విశేషవాద పరిధిలోకి వచ్చును. మరియు చౌకబారు భావనావాదముతో సమాన మగును. అది శ్రీల రూప గోస్వామి ఆధ్యాత్మిక ఉపదేశములకు సర్వదా విరుద్ధమైనవి. అందుచేత జ్ఞానయోగము కల్పనో లేక భౌతిక శోధనయును కాదు. భక్తులమని నటించువారి ఆకస్మిక భావనాత్మక ఉద్వేగమును కాదు. నిజమైన జ్ఞాన యోగమును అభ్యసించు భౌతిక తత్త్వవాది కూడ శాస్త్రములలోని శుద్ధమైన ఆధ్యాత్మిక విషయములను వినుటకు అభిరుచిని పెంపొందించు కొనును. క్రమముగా అతడు దేవాదిదేవుని దివ్యస్థితిని శక్తిని అవగతము చేసుకొనును. చివరగా, సచ్చిదానంద మయమైన భగవంతుని దివ్యరూపమును ఆస్వాదించును. మరియు అతడు భగవంతుడిని అఖిలరసామృత మూర్తిగా గుర్తించును. ఒకవేళ భౌతిక తత్త్వవాదులను అనుకరించు వారు, బాహ్యాడంబరమును ప్రదర్శించువారు, అభక్తులైన భావనావాదులు నిజమైన జ్ఞానయోగమును అభ్యాసము చేసినచో, వారికి కూడ

www.prabhupadatelugubooks.com

పరమసత్యము యొక్క సముచితమైన, నిజమైన అనుభూతి కలుగును. భగవంతుని స్వరూపము ఆధ్యాత్మికము, దివ్యము అని వారు అవగాహనను చేసుకోగలరు. అప్పుడు వారు అచంచలమైన భక్తియుక్త సేవ చేయుటను ప్రారంభింతురు.

శ్రీ చైతన్య చరితామృతము(ఆదిలీల 2.117) లో శ్రీల కృష్ణదాస కవిరాజు ఇలా ఉపదేశించెను :

సిద్ధాంత బలియా చిత్తే నా కర అలస
ఇహా హయితే కృష్ణే లాగే సుదృఢ మానస

"అట్టి శాస్త్రీయ నిర్ణయముల సమాలోచనను వివాదాస్పదమని భావించి శ్రద్ధ గల శిష్యులు అలసత్వమును ప్రకటించరాదు. ఎందుకనగా, అట్టి విమర్శలు మనస్సును దృఢమొనరించును. మరియు ఈ విధముగా అతని మనస్సు శ్రీకృష్ణుని పట్ల ఆకర్షితమగును."

మనము జీవులము అనగా ప్రత్యేక ఆత్మలము. అటువంటి చర్చ మరియు జిజ్ఞాసచేతనే మనకు మన దేహము మరియు మనస్సు క్షణిక మోహముతో కూడిన బాధ్యతల రూపములో గలవని అర్థమగును. శాస్త్రములలో జీవుడు, భగవంతుని యొక్క ఉన్నత ఆధ్యాత్మికశక్తి రూపములో క్షేత్రజ్ఞుడుగా, లేక క్షేత్రము యొక్క జ్ఞానము కలవాడు, తాత్కాలికమైన భౌతిక దేహమును, అలాగే, మనస్సును క్షేత్రముగా చెప్పబడినది. అది దేహము మనస్సు యొక్క సంబంధములో జీవుడు క్షేత్రజ్ఞుడైనట్లుగా, తన విరాట్ స్వరూపములో భగవంతుడు క్షేత్రజ్ఞుడు. భగవద్గీత (13.3)లో: *"క్షేత్రజ్ఞం చాపి మాం విద్ధి సర్వక్షేత్రేషు భారత"* – "ఓ భరత వంశీయుడా! సమస్త దేహములలోను నేను కూడా క్షేత్రజ్ఞుడనని నీవు తెలుసు కొనుమని" శ్రీకృష్ణభగవానుడు మనకు సూచించెను.

www.prabhupadatelugubooks.com

అందుచేత జీవుడు, భగవంతుడు ఈ అర్థములో అభిన్నులు. అనగా ఇరువురును క్షేత్రజ్ఞులే. కాని వారిలో ఎవరు ఏ క్షేత్రమును ఎరుగుదురు అనుదానిని మనము తెలుసుకో దలచినప్పుడు, జీవునకు, భగవానునికి మధ్య లెక్కలేనంత విశాలమైన భేదము కనిపించును. భగవంతుడు అనంతుడు, జీవుడు అణువు. చైతన్యరూపములో, జీవుడు సకల దేహములు, మనస్సులలో వ్యాపించి యుండును. అతడు వాటిని తన కర్మఫల స్వరూపముగా సముపార్జించి యుండును. ఈ విధముగానే, భగవానుడు సమస్త సృష్టిని తన విశ్వశరీరములో – తన చైతన్యముతో కూడి వ్యాపించి యున్నాడు. జీవుడు నిరాకార చైతన్యరూపములో దేహమంతటను

వ్యాపించి యున్నప్పటికినీ, అతడు ఎల్లప్పుడును సాకార పురుషుడు. ఇదే విధముగా, భగవానుడు తన నిర్విశేషమైన సర్వవ్యాపక రూపములో, తన చైతన్యముతో విరాట్ విశ్వమును సంపన్న మొనరించును. కాని తన సాకార రూపములో అతడు ఎల్లప్పుడు గోలోక వృందావనములో లీలలను కొనసాగిస్తూ యుంటాడు. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.37) లో ఈ విషయము వివరించబడినది : "*గోలోక ఏవ నివసత్యఖిలాత్మభూతో*"– "భగవంతుడు గోలోకమను పేరుగల తన ధామమునందు నిరంతరము నివసించు చున్నప్పటికినీ, అతడు సర్వవ్యాపకుడైన బ్రహ్మము మరియు అలాగే అంతర్యామియైన పరమాత్ముడు కూడ." భగవంతుడు భగవద్గీతలో క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల స్వభావములను గురించి స్వయముగా వివరించెను. తాను క్షేత్రజ్ఞుడుగా (తెలిసిన)సకల సృష్టిలో ఉపస్థితుడనై యున్నానని చెబుతున్నాడు.

శుష్కవాదులు క్షేత్రము, క్షేత్రజ్ఞుల వర్ణన తమ ఏకపక్ష తర్కమునకు అనుగుణముగా చేయుదురు. దేహము ఒక పాత్ర వంటిదని బ్రహ్మము ఈ పాత్ర యందు సర్వవ్యాపకమైన ఆకాశమువలె ప్రవేశించునని వారు తెలుపుచుందురు. ఈ పాత్ర విరిగిపోయినప్పుడు అనగా ముక్తి సమయములో జీవుడు ఆకాశమునకు ప్రతీకగా బ్రహ్మములో తిరిగి ఐక్యమై పోవును. ఈ విధమైన తర్కములో అనేక దోషములు కలవు. జీవుడు ఆధ్యాత్మికశక్తి, ఆకాశము జడపదార్థమని ముందుగా తెలుసుకోవాలి. అందుచేత, ఆధ్యాత్మిక విషయమును భౌతిక పదార్థముతో పోల్చుట మనునది ప్రధాన దోషము. నిర్విశేష చింతకుడు ఆధ్యాత్మిక వస్తువును జడ పదార్థముతో ఒకటి చేయుటకు తన సమయము నంతటిని వృథాచేసు కొందురనుటకు సరియైన దృష్టాంతమిది. అటువంటి భౌతిక అభ్యాసములను జ్ఞానయోగమని చెప్పుటకు ఎప్పటికీ వీలులేదు. నిర్విశేషవాదుల ప్రకారము, అణు జీవాత్మ ముక్తిని పొందు సమయములో అనంతమైన బ్రహ్మములో లీనమగును. కాని అటువంటి కలయిక వలన అనంతుని మీద ఏ ప్రభావమును పడదు. అణు జీవాత్మకు అటువంటి ముక్తివలన కలుగు విస్తృతమైన నష్టమును నిర్విశేషవాదులు మరచి పోవుదురు. ఇది వారి దురదృష్టము.

పరమసత్యము యొక్క పరిపూర్ణజ్ఞానములో భక్తి నివసించును

అణు ఆత్మ తన స్వరూపము లేక తన మూల వ్యక్తిత్వము అనంతములో లీనమైనచో, ఆ వ్యక్తిత్వము వ్యర్థమగును. తమ వ్యక్తిత్వమును బలి చేస్తూ ఆధ్యాత్మిక

ఆత్మహననము చేసుకొనగోరువారి జాతి ఒకటి గలదు. అటువంటి ఆత్మ హంతకులు శుద్ధ అద్వైతవాదులని చెప్పబడుదురు. మరోవైపు, తమ వ్యక్తిత్వమును నిలుపు కొనదలచిన వారిని సగుణవాదులు లేక ద్వైతవాదు లందురు.

ఒకసారి జీవుడు తన నిజస్వరూపమైన ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో నెలకొనినచో, అతడు సులభముగా భౌతిక బంధముల నుండి విముక్తుడగును. అయినప్పటికినీ, అటువంటి ఉన్నతస్థితిలో కూడ అతడు జీవాత్మగా తన వ్యక్తిత్వపు గుర్తింపును కోల్పోడు. నిజమునకు, ఆ శుద్ధస్థితిలో దేవాదిదేవుని నిత్యసేవలో నిమగ్నమై దివ్యానందమును ఆస్వాదించును.

క్షేత్రము, క్షేత్రజ్ఞుని విషయములో ఎప్పటినుండో ఈ జగత్తులో పరిశోధనలు జరుగుచున్నవి. భారతదేశములో ఆరు తత్త్వదర్శక సంప్రదాయములు* గలవు. ఈ విషయమును గురించి విస్తృతముగా చర్చలు జరుపబడినవి. కాని ఈ వివేచన మరియు తర్కములకు, కుతర్కములకు మాత్రమే పరిమితమైనందున సాధువుల మధ్య వివిధ అభిప్రాయ భేదములు ఉదయించినవి. కాని వీటిలో ఏ ఒక్క తత్త్వదర్శక సంప్రదాయము కూడ జ్ఞానయోగమును గురించి సరిగ్గా వివరించ లేకపోయెను. క్షేత్రము, క్షేత్రజ్ఞ జ్ఞానమును భగవంతుని సేవలో వినియోగించు నప్పుడు మాత్రమే ఈ జ్ఞానము జ్ఞానయోగముగా రూపొందును.

జ్ఞానయోగ విధానము యొక్క సంపూర్ణ వివరణ వేదాంత సూత్రములో ఇవ్వబడినది. శ్రీకృష్ణభగవానుడు వేదాంత సూత్రమును ప్రమాణముగా భావిస్తూ, ఆధ్యాత్మిక తత్త్వమును సరియైనదిగా భావించును. నేటికిని ప్రస్తుతరోజు వరకు కూడ ప్రతి సంప్రదాయము, మరియు అద్వైత సంప్రదాయములు కూడ వేదాంత సూత్రమును ఆధారముగా చేసుకొని కొనసాగుతూ వస్తున్నవి. శ్రీమద్భాగవత మనునది వేదాంత సూత్రములకు సహజ ప్రామాణికమైన దోషరహితమైన భాష్యమనునది శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క అభిప్రాయము.

వేదాంతసూత్ర భాష్యరహితమైన ఏ పరంపరయైనను పండితుల సంఘములో అప్రమాణికము, వ్యర్థమైనవిగా భావించబడును. శ్రీపాద శంకరాచార్యులు రచించిన వేదాంతభాష్యము 'శారీరక భాష్యము' అనేది నిర్విశేష అద్వైతవాద సంప్రదాయ

---

* ఆరు ఆధ్యాత్మిక విచారధారలు, వాటి ప్రతిపాదకులు : సాంఖ్యము – కపిలుడు (నాస్తికుడు) ; పతంజలి యోగము – పతంజలి; న్యాయము – గౌతముడు ; వైశేషికము – కణాదుడు; మీమాంస – జైమిని; వేదాంతము– వాసుదేవుడు.

www.prabhupadatelugubooks.com

ములో ముఖ్యమైన భాష్యము. వైష్ణవులలో శ్రీ రామానుజాచార్యుల భాష్యమే కాకుండా, శ్రీ బలదేవ విద్యాభూషణుడు రచించిన 'గోవింద భాష్య' మనునది బ్రహ్మమధ్వగౌడీయ సంప్రదాయమని పిలువబడు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు పరంపరలోని ప్రధాన భాష్యము.

శాస్త్రముల యొక్క రహస్యమైన నిర్ణయములను, గంభీర వాదనలను చేయగోరువారు నిశ్చితముగా వేదాంతసూత్ర దర్శనములో నిష్ణాతులు కావలయును. నిజమైన వేదాంతికుడంటే శంకరాచార్యుల సంప్రదాయములోని తాత్త్వికుడు కాదు. కాని అతడు వైష్ణవాచార్యుడు, ముక్తాత్మ అని ఈ విషయమును నొక్కివక్కాణించి చెప్పవలెను.

వేదములు మరియు మునుల అభిప్రాయము ననుసరించి ప్రకృతి ఐదు స్థూల తత్త్వములను గలిగి యున్నది. అవి పృథివి, నీరు, అగ్ని, వాయువు, ఆకాశము. భౌతిక ప్రకృతి యొక్క ఉత్పత్తి అనేది అహంకారము, మహతత్త్వము, అలాగే మహతత్త్వమునకు కారణమైన ప్రకృతి వలన కలుగును. జ్ఞానేంద్రియములు అయిదు, కర్మేంద్రియములు అయిదు. మనస్సు ఆరవ జ్ఞానేంద్రియము. రూపం, రుచి, గంధము, స్పర్శ, ధ్వని ఈ అయిదు కూడ ఇంద్రియ విషయములు.

నాస్తికుడగు కపిలుడు సాంఖ్య దర్శనమును వర్ణించు సమయములో ఈ భౌతిక తత్త్వముల గురించి ఇదివరకే వివరించడ మైనది. క్షేత్రము పైన తెలిపినట్లుగా, ఇరువది నాలుగు తత్త్వముల సంయోగము. ఈ ఇరువది నాలుగు తత్త్వముల పరస్పర అంతర్ క్రియ జరిగినప్పుడు, భౌతిక ప్రకృతిగా రూపాంతరమై స్థూలభౌతిక దేహమునకు జన్మనిచ్చును. భౌతికమైన కోరికలు ద్వేషము, హర్షము, శోకము మొదలగు ఐదు పరిణామములు, అందులో స్థూలతత్త్వములుగా(పంచ మహాభూతములు) యుండును. మనస్సు ఇచ్ఛారూపములో ఆ క్షేత్రము యొక్క చైతన్యపు ఛాయ వికారము లగును.

క్షేత్రము మరియు దాని పరిణామములకు పూర్తిగా భిన్నమైనవాడు క్షేత్రజ్ఞుడు. దీనిని గురించి ఇప్పుడు చర్చించుకుందాము. కాని క్షేత్రము, క్షేత్రజ్ఞునికి సంబంధించిన జ్ఞానమును సరిగా అర్థము చేసుకొనుటకు ఒకవ్యక్తి, తక్కువలో తక్కువ ఇరువది సద్గుణములనైన పెంపొందించు కోవలెను. భగవద్గీత (13.8–12) లో ఇవి సూచింపబడినవి :

"వినమ్రత, గర్వరాహిత్యము, అహింస, సహనము, సరళత్వము, ప్రామాణిక గురువును ఆశ్రయించుట, శుచిత్వము, స్థిరత్వము, ఆత్మనిగ్రహము,

www.prabhupadatelugubooks.com

ఇన్ద్రియార్థముల పరిత్యాగము, మిథ్యాహంకార రాహిత్యము, జన్మమృత్యు జరావ్యాధుల దోషములను గుర్తించుట, అనాసక్తి, పుత్రకళత్ర గృహాదుల బంధమునుండి విముక్తి, సుఖదుఃఖ సమయములలో సమభావము, నాయందు నిత్యమగు అనన్యమైన భక్తి, ఏకాంతవాస కోరిక, సామాన్య జనుల సంపర్కములో అనాసక్తి, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానపు ప్రాముఖ్యతను అంగీకరించుట మరియు పరతత్త్వము యొక్క తాత్త్వికాన్వేషణ అనునవన్నియును జ్ఞానమని నేను ప్రకటించు చున్నాను. వీటికి అన్యమైనది ఏదైనను అజ్ఞానమే."

ఈ గుణములు లేని వ్యక్తి ఆధ్యాత్మిక విషయములను చర్చించుటకు యోగ్యుడు కాడు. మిథ్యా తర్కశాస్త్రములను అనుసరించువారు, బద్ధ జీవులకు ముక్తినొసగు పైన తెలిపిన ఈ గుణములను మనోవికారముల ఫలస్వరూపముగా సముపార్జించిన కామ, క్రోధ, ద్వేషము వంటి భౌతిక గుణములని భావిస్తూ తప్పుచేస్తుంటారు. కాని పైన తెలిపిన గుణములు నిజమునకు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమును ప్రతిబింబించును. గీతలో శ్రీకృష్ణుని చేత తెలుపబడిన గుణములు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమునకు అవసరమైనవి. ఒకవేళ కుతర్కులు మానసిక వికారములను కనుక అంగీకరించినప్పటికినీ, ఈ వికారములు అజ్ఞానముచేత ఉత్పన్నములై కామక్రోధ లోభములవంటి గుణములతో సమానమైనవి గనుక వాటిని వేము అంగీకరించము. ఈ విధమైన మానసిక వికారములు ఆత్మ పతనమునకు దారితీయును. మరోవిధమైన వికారములు వినాశము నుండి ముక్తిని కలిగించును. రోగము, ఔషధము రెండును భౌతిక ప్రకృతి యొక్క ప్రతిఫలములు. అయినప్పటికినీ, ఒకటి మానవుని మృత్యుముఖములోకి త్రోసివేయును. రెండవది అతనిని వినాశనము నుండి రక్షింపగలదు. అందుచేత, *"యథో మత్ తతో పథ్"* – "సకల మార్గములు సత్యము వద్దకు చేర్చును"– మూర్ఖత్వముతో కూడిన ఇటువంటి సిద్ధాంతమును అంగీకరించి దీని ఆధారముగా రోగమును ఔషధమును ఒకటిగా భావించి, ప్రపంచము చేత అపహాస్యము పాలుకాకుండ రక్షింపబడవలెను.

శ్రీకృష్ణుని ద్వారా సూచింపబడిన ఇరువది గుణములలో ఒక గుణము విశేషముగా వివరింపదగినది. అది : *"మయి చానన్యయోగేన భక్తిరవ్యభిచారిణీ"* – "నా యందు నిత్యమగు అనన్యభక్తి (శ్రీకృష్ణుడు)." చైతన్యమును పవిత్రీకరించుటకు ఇతర గుణములు అవసరమగును. ఒకసారి మనస్సనే దర్పణము శుభ్రమైనప్పుడు,

www.prabhupadatelugubooks.com

అలాగే సంసార రూపమగు ప్రజ్వలితమైన జ్వాల ఉపశమించినప్పుడు, శ్రీకృష్ణుని యొక్క నిరంతరమైన మరియు అనన్యమైన భక్తి హృదయరూప క్షితిజము నందు ఉదయించసాగును. మహాత్ముడు, ఆధ్యాత్మికాచార్యులైన, శ్రీల నరోత్తమదాస ఠాకుర్ ఇలా పాడుకొనెను : "ఎప్పుడు నా మనస్సు పవిత్రమై భౌతిక విషయముల పట్లగల ఆకర్షణకు దూరమగును? ఓహో! ఎప్పుడు నేను ఆ శుద్ధ స్థితిలో వృందావనములోని దివ్య స్థలములను చూడగలను?"

ఒకసారి ఏ వ్యక్తి హృదయములోనైన శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల శుద్ధభక్తి మొలకెత్తినప్పుడు, మిగిలిన పందొమ్మిది గుణములు సహజముగానే అతనిలో ప్రకటమగుననే ముఖ్య విషయమును గమనించవలెను. శ్రీమద్భాగవతము (5.18.12) లో ఈ విధముగా తెలుపబడినది : "*యస్యాస్తి భక్తిర్భగవత్యకించనా సర్వైర్గుణైస్తత్రా సమాసతే సురాః*" –
"దేవాదిదేవుడైన వాసుదేవుని యెడల శుద్ధభక్తిని వికసింప చేసుకొనిన వాని దేహమునందు సకల దేవతల ధర్మము, జ్ఞానము, త్యాగము వంటి సద్గుణములు ప్రకటితములగును."

ఎవరైనను ఓపికగా పది, ఇరువది, ముప్పది రూపాయలు ప్రతి దినము కూడబెట్టు కొనినచో, ఒకరోజు అతనివద్ద లక్షల రూపాయ లుండును. కాని ఎవరికైనను ఒక్కసారిగా ఇంత పెద్ద మొత్తముగా ధనము లభించినచో అతడు పది, ఇరువది, ముప్పది రూపాయలను చిల్లర రూపమున ప్రోగుచేసుకొనుచు సమయమును వృథా చేసుకొను అవసర ముండదు. అదేవిధముగా, ఏ వ్యక్తియైనను శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల శుద్ధభక్తిని అలవరచుకొనినపుడు పైన తెలిపిన ఇతర గుణము లన్నియును ఏ విధమైన అధిక ప్రయాస లేకుండా స్వయముగా ఆ వ్యక్తిని అలంకరించును. మరోవైపు, ఎవరైనను శ్రీకృష్ణుని యొక్క శుద్ధభక్తిని ఒకవైపు వదలిపెట్టి, ఇతరమైన పందొమ్మిది గుణములను సంపాదించు కొనుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు, అటువంటివాడు సంపదలను, సన్మానమును పొందవచ్చును కాని, అతడు సర్వోన్నత లక్ష్యమును పొందుటకు యోగ్యుడు కాలేడు. శ్రీమద్భాగవతము యొక్క పై శ్లోకములో(5.8.12) ప్రహ్లాద మహారాజు ఇలా తెలిపెను : "*హరావభక్తస్య కుతో మహద్గుణా మనోరథేనాసతి ధావతోబహిః*" –
"మరోవైపు భక్తియుక్త సేవాశూన్యుడై, భౌతిక కార్యములలో లగ్నమైన వానియందు ఏ సద్గుణములును యుండవు. అతడు యోగాభ్యాసములో దక్షుడైనను లేక తన పరివారమును, సంబంధీకులను పోషించుటలో నిజాయితీతో ప్రయత్నశీలుడు

కావచ్చును. కాని అతడు తన మానసిక చింతనతో నడుపబడుచు, భగవంతుని బహిరంగశక్తిని సేవించుటలో లగ్నమగును. అటువంటి వానిలో ఏ సద్గుణములైనను ఎలా కలుగును?"

భగవంతుని చరణకమలముల పట్ల అనాదరముతో భక్తియుక్తసేవను విడిచి, వినయమును మరియు అహింస వంటి సద్గుణములను బాహాటముగా ప్రదర్శించినచో అవన్నీ వ్యర్థమగును. సద్గుణములని పిలువబడు అటువంటి వాటికి కొంత భౌతిక విలువ యున్నప్పటికినీ, అవి చివరికి వ్యర్థములు, తాత్కాలికము లగును. నిజమునకు, పందొమ్మిది ఇతర గుణములను కలిపి వాటితోఒక సింహాసనమును నిర్మించినచో, దానిని అధిరోహించి శుద్ధభక్తి శాసనమును నడుపును. ఈ గుణములు పరమసత్యము యొక్క వివిధాంగములు. ఈ పరమజ్ఞానమునకు బాహిరమైన ప్రతివస్తువు అవిద్య యగును.

జ్ఞానము యొక్క ఈ అంగములను అనుసరించుట వలన, ఒకరు ఆత్మసాక్షాత్కారమును పొందవచ్చును. మానవుడు క్షేత్రము యొక్క సంసారిక జ్ఞానస్థితి నుండి క్షేత్రజ్ఞుని ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము వరకు పురోగమించును. క్షేత్రజ్ఞుడను శబ్దము జీవుని, పరబ్రహ్మమును ఇరువురిని తెలుపునని మనము ముందే చెప్పుకొని యున్నాము. బ్రహ్మము ప్రకృతికి కారణము కాబట్టి కొన్నిసార్లు ప్రకృతి బ్రహ్మమని పిలువబడును. ఒకవిధముగా కార్యము, కారణము భిన్నములు కావు. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుడు బ్రహ్మమునకు మూలాధారము. భౌతిక ప్రకృతిరూప బ్రహ్మమును భగవంతుడు బ్రహ్మమనే బీజముతో గర్భస్థ మొనరించును. భగవద్గీత(14.3) లో శ్రీకృష్ణుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

మమ యోనిర్మహద్ బ్రహ్మ తస్మిన్ గర్భం దధామ్యహమ్
సమ్భవః సర్వభూతానాం తతో భవతి భారత

"ఓ భరతవంశీయుడా! బ్రహ్మముగా పిలువబడు మహత్తత్త్వము సమస్త జననమునకు ఆధారమై యున్నది. సర్వజీవుల జన్మను సంభవింప జేయుచు నేనే ఆ బ్రహ్మము నందు బీజప్రదానము కావించుచున్నాను."

ఈ శ్లోకములో ఉపనిషత్తుల సుప్రసిద్ధమైన లోకోక్తి : *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"* గురించి వ్యాఖ్యానింప బడినది – "ప్రతి వస్తువు బ్రహ్మము" అని దీని అర్థము. పరబ్రహ్మము, శ్రీకృష్ణభగవానుడు జీవుడు మరియు ప్రకృతి రెండింటిచేతను అభిన్నుడు. ఎందుకనగా, ఈ సమస్తమును బ్రహ్మము. మరొక అర్థములో వైష్ణవులు

కేవల అద్వైతవాదులు. ఇంతకు ముందే, మేము భగవద్గీత యొక్క మరొక శ్లోకము (9.10) ను వ్యాఖ్యానించి యున్నాము :

మయాధ్యక్షేణ ప్రకృతిః సూయతే సచరాచరమ్
హేతునానేన కౌన్తేయ జగద్విపరివర్తతే

“ఓ కౌంతేయా! నా శక్తులలో ఒకటైన భౌతిక ప్రకృతి నా అధ్యక్షతన వర్తించుచు స్థావరజంగమములను సృష్టించుచున్నది. దాని నియమము ననుసరించియే ఈ జగత్తు మరల మరల సృష్టించబడుచు లయము నొందుచున్నది.”

ఈ విధముగా విశ్లేషించబడిన గీత(14.3) శ్లోకము, (9.10) శ్లోకము గురించి స్పష్టముగా వివరించును.

పదార్థము పట్ల ఆసక్తితో మనస్సు శుద్ధమగును

“సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ” – ఉపనిషత్తులోని ఈ సూక్తి యొక్క అర్థమును వివరించుటకు మేము ‘విష్ణుపురాణము’లోని ఒక శ్లోకమును (1.22.56) ఉదాహరించు చున్నాము :

ఏక దేశస్థితస్యాగ్నేర్జ్యోత్స్నా విస్తారిణీ యథా
పరస్య బ్రహ్మణః శక్తిస్తథేదమఖిలం జగత్

“అగ్ని ఒకచోట నుండినప్పటికినీ తన ప్రకాశమును నలువైపులకు వెదజల్లు చుండును. అటులనే, పరబ్రహ్మము తనశక్తిని సర్వత్ర వ్యాపింప చేయును. అది భౌతిక జగత్తు రూపమున ప్రకటితమగును.”

మాయావాదులు తమ దార్శనిక వ్యాఖ్యలలో భగవంతుని వివిధ శక్తుల అస్తిత్వమును తిరస్కరించు చుందురు. ఇటువంటి హీనమైన వాదవివాదములు చిన్నపిల్లల చేష్టలవంటివి. శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు అభిప్రాయము ననుసరించి, మాయావాదులలో జ్ఞానము లోపించి యుండును. అందుచేత పరబ్రహ్మము షడైశ్వర్యములతో సంపూర్ణుడని వారెరుగరు. కనుక శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిస్సహాయులగు ఈ మాయావాద నిర్విశేషవాదులను తాత్త్విక దారిద్ర్యము నుండి రక్షించుటకు భగవద్గీత(7.19) లో దయతో ఈ విధముగా ఉపదేశించెను:

బహూనాం జన్మనామన్తే జ్ఞానవాన్ మాం ప్రపద్యతే
వాసుదేవః సర్వమితి స మహాత్మా సుదుర్లభః

“బహు జన్మమృత్యువుల పిదప నన్నే సర్వకారణములకు కారణునిగను మరియు సమస్తముగను తెలుసుకొని జ్ఞానవంతుడైనవాడు నన్ను శరణు వేడును. అట్టి మహాత్ముడు అతి దుర్లభుడు.”

“కట్టివేసిన గోవు, త్రాడు ఎంత పొడుగు గలదో అది అంతవరకే తిరగగలదు” అను లోకోక్తి కలదు. అలాగే పరమ జ్ఞానమును అన్వేషించుటకు యుక్తివిధానమును ప్రయోగించువారు కూడ సఫలులు కాలేరు. భౌతిక మనస్సుకు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము అందదు. కనుక వారి ప్రయత్నములు విఫలమగును. అపవిత్రమైన అసుర మనస్సుతో పరమ సత్యము యొక్క సంపూర్ణ జ్ఞానము అసంభవమగును. అసుర స్వభావము గల ప్రజలు సర్వశక్తిమంతుడగు భగవంతుని శక్తిని తక్కువ చేసి నిర్విశేష బ్రహ్మయని తెలుపుటకు ప్రయత్నించు చుందురు. అలా తెలిపినచో, సమస్త తత్త్వవాద వివాదములు అద్వయజ్ఞాన తత్త్వమును వివరించుటలో సాఫల్యమును పొందలేరు. వైష్ణవులొక్కరు మాత్రమే అటువంటి జ్ఞానమును పొందుటకు అర్హులగుదురు.

సహజముగానే, నిర్విశేషవాదు లందరును అసురులు కారు. పరమ సత్యము సాకారుడని, నిరాకారము కాదు అని నిర్విశేషవాది అనుభూతి చెందిన వెంటనే, అతడు సమస్త దివ్యగుణములను పొంది వెంటనే పరమ సత్యమును సేవించుటను ప్రారంభించును, శ్రీమద్భాగవతము(1. 7. 10) లో ఈ విధముగా తెలుపబడినది:

ఆత్మారామాశ్చ మునయో నిర్గ్రన్థ అప్యురుక్రమే
కుర్వన్త్యహైతుకీం భక్తిమిత్థంభూతగుణో హరిః

“పలువిధపు ఆత్మారాములు(ఆత్మ యందే ఆనందము గొనువారు), ముఖ్యముగా ఆత్మానుభవ మార్గమున స్థితులైనట్టివారు సర్వవిధములైన భౌతికబంధముల నుండి ముక్తి నొందియున్నను, దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణునకు విశుద్ధ భక్తియుక్త సేవను ఒనరింప గోరుదురు. దీని భావమేమనగా ఆ దేవాదిదేవుడు దివ్యగుణములను కలిగి యుండును. కనుకనే అతడు ముక్తపురుషులతో సహా ప్రతియొక్కరిని ఆకర్షింపగలడు.”

భగవంతుని దివ్యగుణముల పట్ల ఆకర్షితుడై, అతడిని శరణుజొచ్చిన

www.prabhupadatelugubooks.com

మహాత్ముని అన్వేషించి కనుగొనుట కష్టము. భగవంతుని స్వరూపమును అతని నుండి దోచుకొనగోరని వాడు, భౌతిక ప్రకృతిని అతని వివిధ శక్తుల పరిణామములని భావించువాడు మాత్రమే పరమేశ్వరుని శరణు పొందగలడు. లేనిచో మాయావాదులు ఎప్పుడునూ మహాత్ములని పిలిపించుకొనలేరు. దేవాదిదేవుడు షడైశ్వర్యములతో కూడిన భగవంతుడు తప్ప మరేమియును కాదని తెలుసుకో గలిగినప్పుడే, వారు మహాత్ములని పిలువబడుదురు.

వైష్ణవ మహాత్ములు *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"* అను సూక్తిని ఈ విధముగా వివరించిరి. భగవంతుడు తన రెండు ప్రధాన శక్తులైన చిత్‌శక్తి, అచిత్ శక్తులను శాశ్వతముగా కలిగి యుండునను అభిప్రాయమును విశిష్టాద్వైత దార్శనిక సంప్రదాయము స్థిరీకరించినది. భగవంతుడు ఒక అద్వయ తత్త్వము, కాని అతడు చిత్ అచిత్ అను శక్తుల అంతర్గతమై, వాటిని సంపూర్ణముగా నియంత్రించుచూ తన వివిధ శక్తులను ప్రకటించి శక్తిమంతునిగా ప్రకటించబడును. అతడు అపరిమిత శక్తులకు మూలమైనను కూడా అతడు తన దివ్యసాకార రూపముచే శాశ్వతముగా ప్రకటింపబడును. భగవంతుడు ఏ రూపమున తననుతాను చూచుకొనునో, ఏ రూపమున ప్రియభక్తుడు తనను దర్శింపకొన గోరునో, ఏ రూపమున తన శత్రువులు ప్రత్యర్థులు తనను చూచెదరో అటువంటి అతని స్వరూపము మూడు రూపములతో ప్రకటితమగును. భగవంతుని మరియు అతని శక్తులను వివరించుటకు మేము పైన ఉదాహరించి నటువంటి శ్లోకమునే శ్రీ వైష్ణవ సంప్రదాయ ఆచార్యులైన శ్రీ రామానుజాచార్యుల వారు కూడ అదే శ్లోకమునే ఉదాహరించెను :

"అగ్ని ఒకచోట నుండినప్పటికినీ తన ప్రకాశమును నలువైపులకు వెదజల్లు చుండును. అటులనే, పరబ్రహ్మము కూడ సర్వత్ర తనశక్తిని వ్యాపింప చేయును. అది భౌతిక జగత్తు రూపమున ప్రకటితమగును." (విష్ణుపురాణము, 1.22.56)

ఈ విధముగా సమస్తసృష్టి భగవంతుని అస్తిత్వమునకు ప్రమాణము. సమస్త శక్తులకు శాశ్వతముగా మూలము, పరమ నియంతయైన పరమ సత్యమే దేవాదిదేవుడని, సంపూర్ణ జ్ఞానము గల వ్యక్తి అర్థము చేసుకోగలడు. మహాత్ములు ఈ జ్ఞానమునకు సంబంధించిన సంపూర్ణ అనుభూతిని కలిగియుందురు. వారు భగవంతుని చిత్‌శక్తిని శరణుపొంది, అతడికి ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవను చేయుదురు. భగవద్గీత(9.13,14) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ విధముగా వివరించెను :

మహాత్మానస్తు మాం పార్థ దైవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః
భజన్త్యనన్యమనసో జ్ఞాత్వా భూతాదిమవ్యయమ్

సతతం కీర్తయన్తో మాం యతన్తశ్చ దృఢవ్రతాః
నమస్యన్తశ్చ మాం భక్త్యా నిత్యయుక్తా ఉపాసతే

"ఓ పృథాకుమారా! భ్రాంతచిత్తులు కానటువంటి మహాత్ములు మాత్రము దైవీప్రకృతిని ఆశ్రయించి యుందురు. వారు నన్ను ఆదియును, అవ్యయుడును అగు దేవాదిదేవునిగా తెలిసి యుండుటచే నా భక్తియుక్త సేవలో సంపూర్ణముగా నిమగ్నులై యుందురు. ఈ మహాత్ములు ఎల్లప్పుడును నా వైభవములను కీర్తించుచు, దృఢ నిశ్చయముతో ప్రయత్నించుచు, నా ముందు నమస్కరించుచు నన్ను నిత్యము భక్తితో పూజింతురు."

ఊహాకల్పనలను చేసేవారు, తార్కికులతో పాటు మాయావాదులను దార్శనిక భౌతికతత్త్వ విధానముపై ఆధారపడిన ప్రారంభిక భక్తులు, పరమసత్యము యొక్క సాక్షాత్కారమును పొందిన భగవంతుని శుద్ధభక్తుల స్థితిని అవగతము చేసుకొన వలెను. భగవద్గీత(4.23) లో శ్రీకృష్ణుడు భక్తుల కర్మలను గురించి ఇలా వివరించెను:

గతసఙ్గస్య ముక్తస్య జ్ఞానావస్థితచేతసః
యజ్ఞాయాచరతః కర్మ సమగ్రం ప్రవిలీయతే

"ప్రకృతి త్రిగుణముల యెడ అనాసక్తుడై, దివ్యజ్ఞానము నందు ప్రతిష్ఠితుడై, కృష్ణసేవ యందు నిమగ్నుడైన వాని సమస్త కర్మముల యొక్క ఫలితము లన్నియు పూర్తిగా దివ్యత్వము నందే లీనమగును."

యజ్ఞములుగా భావించి చేయబడు సకల కర్మలు భక్తియగును. యజ్ఞము అను సంస్కృత శబ్దమునకు ఇతర అర్థము భగవంతుడగు విష్ణువు అని కూడ. పరిపూర్ణముగా పరమసత్యములో స్థితులైన మహాత్ములకు మాత్రమే దివ్యమైన భక్తియుక్త సేవా రూపమున తమ కర్మలొనరించుట సంభవమగును. మరలా శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.17) లో తన భక్తులను ఇలా వర్ణించును :

తేషాం జ్ఞానీ నిత్యయుక్త ఏకభక్తిర్విశిష్యతే
ప్రియో హి జ్ఞానినోఽత్యర్థమహం స చ మమ ప్రియః

"వారిలో సంపూర్ణజ్ఞానము కలిగి, సదా భక్తియుక్తసేవలో నిమగ్నుడై యుండెడివాడు

www.prabhupadatelugubooks.com

అత్యుత్తముడు. ఏలనన అతనికి నేను మిక్కిలి ప్రియుడను, మరియు అతడును నాకు మిక్కిలి ప్రియుడు.”

నిర్విశేషవాద దార్శనికు లెవరైనను, ఏదో ఒక పుణ్యవిశేషము వలన భగవంతునికి భక్తియుక్త సేవలో లగ్నమైనప్పుడు, వారు భగవంతునకు ప్రియమైన వారగుదురు. కాని నిర్విశేషవాదులు భగవంతుని ఆయన దివ్యశక్తుల నుండి వంచితుని చేయు ప్రయత్నము చేయుచున్నంత వరకు వారు అతడికి ప్రియులు కాలేరు, మహాత్ములని అనిపించుకోలేరు. భగవంతుని మాయాశక్తి ద్వారా మోహగ్రస్తులైన ఆసురీ నాస్తికులలో వారు లెక్కింపబడుదురు. ఈ నాస్తికులు జ్ఞానవంతులు కాలేరు. భగవంతుని పట్ల అపరాధ మొనరించు సాధారణ మానవ ప్రాణు లగుదురు.

వైదిక వాఙ్మయములో జ్ఞానశబ్దమెప్పుడు కనిపించినను అక్కడ దాని అర్థమును ‘సంబంధ జ్ఞాన‘మని లేక భగవంతుడు మరియు అతడి శక్తుల మధ్యగల సంబంధ జ్ఞానముగా అవగతము చేసుకొనవలెను. ఇది నిర్విశేష బ్రహ్మమును గురించి తెలుపుట లేదు. ‘సంబంధ జ్ఞానము’ను అవగతము చేసుకొనిన తరువాత అతడు ‘అభిధేయ జ్ఞానా’వస్థను పొందును. అది భగవంతునితో సంబంధమును కలిగి కర్మను ఎలా చేయవలెననే జ్ఞానమును కలుగజేయును. ఇది ముక్తాత్మల ద్వారా చేయబడు భక్తియుక్త సేవ. ‘అభిధేయ జ్ఞాన’ ప్రౌఢావస్థలో మానవుడు సమస్త జీవులకు పరమ లక్ష్యమైన భగవంతుని ప్రేమించసాగును.

ప్రస్తుతము, నేటి ఆధ్యాత్మికవాదులలో భగవంతుడిని తమ చిరు ప్రయత్నములతో తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించువారిలో, శ్రీ అరవిందుడు కొంత అనుభూతిని పొందెనని సామాన్య జనుల అభిప్రాయము. వారి అన్వేషణా విషయము భౌతిక జ్ఞానము కాదు. ఇదే వారి సఫలతకు కారణమని చెప్పుచుందురు. మాయావాదులు ప్రతివస్తువు యొక్క ఏకత్వమును తెలుసుకోగోరుదురు. కాని వారి అన్వేషణ వారిని నిర్విశేష అద్వైతానుభూతి వరకే తీసుకొనిపోవును. రోగము నుండి ముక్తిని పొందుట అనునది ఏ విధమగు సిద్ధియును కాదని వారెరుగరు. జబ్బుపడిన భౌతికావస్థ తరువాత స్వస్థమైన ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వ అవస్థవచ్చును. అప్పుడు కూడ ముక్తాత్మ వ్యక్తిత్వముతో కూడిన స్వరూపమును కలిగియుండును. ఈ సత్యము వారికి అర్థము కాదు.

శ్రీ అరవిందులు పరిమిత క్షేత్ర చింతన నుండి పైకి తీసుకొనిపోయిరి. వారు ‘లైఫ్ డివైన్’(దైవీజీవనము) వంటి పుస్తకములలో ‘మానసాతీత చైతన్యము’ను

గురించి చర్చించిరి. ఈ పుస్తకము భగవంతుని దివ్యశక్తులను మీముందుంచుటకు చేయబడిన అస్పష్టమైన ప్రయాసయని మేము భావిస్తున్నాము. భగవంతుడు దివ్యశక్తి సమన్వితుడని అతడు అంగీకరించెను. కాబట్టి మాకు వారి పట్ల కొంత గౌరవ భావము కలదు. వారి పుస్తకములలో తెలుపబడిన ఆధ్యాత్మిక సమాలోచనను చాలామంది అర్థము చేసుకొనలేరని భావిస్తున్నాను. వారు సాధ్యమైనంత స్పష్టముగా, సులభమైన ఆంగ్లభాషను ప్రయోగించి నప్పటికినీ, పాఠకునకు దానిలో చిక్కుకొని నట్లగును. విశిష్టాద్వైతము, శుద్ధాద్వైతము, ద్వైతాద్వైతము, శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుల అచింత్య భేదాభేద తత్త్వము వంటి వైష్ణవ సిద్ధాంతముల గురించి తెలియని వారు శ్రీ అరవిందులను అర్థము చేసుకొనలేరు. కేవలము నిరాకార తత్త్వములో పండితులైనవారు, అద్వైత బ్రహ్మాన్వేషణలో లగ్నమైనప్పటికినీ, వారు అరవిందుని గ్రంథములను మరింత తక్కువగానే అవగతము చేసుకొందురు.

అరవిందుని సిద్ధాంత వివరణలు వైష్ణవదర్శనము నుండి తీసుకొనినవే. 'లైట్ ఆన్ యోగా'(యోగప్రకాశము), 'ద గోల్'(లక్ష్యము) అను పేర్లుగల వ్యాసములలో మనకు క్రింద కనబరచిన అంశములు కనిపించును :

> "పరిపూర్ణ అనుభూతిని పొందుటకు, పురుషుడు ప్రకృతి ఆధిపత్యము నుండి రక్షింపబడుటయే కాకుండ, తామసిక శక్తులు కలిగిన న్యూన ప్రకృతి యొక్క ఆధీనము నుండి పురుషుడు దైవీశక్తి(మాత) ఆధీనములోకి తప్పక మారవలెను.
>
> తామసిక శక్తులు కలిగిన న్యూనప్రకృతితో మాతను పోల్చుటమనేది దోషభూయిష్టమగును. ఇక్కడ అవిద్యపరిణామ కారణము చేత ప్రకృతి ఇక్కడ యంత్రము మాత్రమే. మానసికముగా అజ్ఞానులు ప్రాణ విషయకములు లేక భౌతికప్రాణులు దైవత్వము నుండి వచ్చుచున్నను స్వయముగా అవి దైవీశక్తులు కావు. అందుచేత ప్రకృతియొక్క విధానము దైవీమాత కాదు. ఈ క్రియావిధానములో మరియు దానివెనుక ఆవిడ యొక్క కొంత శక్తి కలదనుటలో ఎటువంటి సందేహము లేదు. వికాసాత్మక ఉద్దేశ్యము కొరకు దీనిని పాలించుట జరుగును. కాని ఆవిడ స్వయముగా శక్తి యొక్క అవిద్యకాదు. ప్రత్యేకించి, ఎవరి వైపునకు మనము విముక్తిని కోరి దైవీ నిర్వహణ కోసము వెళ్ళుతుంటామో అదే దైవ చైతన్యము, శక్తి ప్రకాశము, పరా ప్రకృతి.

www.prabhupadatelugubooks.com

మనసాతీత చైతన్యము ఏదైనా మనకు న్యూనమైన అనుభూతి కంటే అధికమైన పరిపూర్ణ సత్యమును ఇవ్వజాలనప్పుడు దానిని చేరుకొనుటకు ప్రయత్నించుటలో అర్థము లేదు. ప్రతి అనుభూతికి ఒక సత్యముండును. మనము ఉన్నత అనుభూతులకు చేరుకుంటునప్పుడు, వాటిలోని కొన్ని సత్యముల అవసరముండదు. ఉదాహరణకు, వాంఛలు, అహంకారము, ప్రాణములు, మరియు భౌతిక ధరాతలముల సత్యములు. మనము ఉన్నత అనుభూతులను చేరుకుంటున్నప్పుడు, అహంకారము లేక ఇచ్ఛారహితుడైన మానవుడు అటువంటి అనుభూతిలో పూర్తిగా యాంత్రికముగా యుండును. అప్పుడు అహంకారము, కోరిక సత్యములు కావు. ఆ సత్యపురుషుని, సత్యమైన కోరికకు విరుద్ధముగా తప్పుడు వ్యాఖ్యానము లగును. ప్రకాశపు శక్తులు, అంధకారపు శక్తుల మధ్య జరుగు సంఘర్షణ ఇక్కడ సత్యమగును. ఏ విధముగానైనను ఎవరైనను ఉన్నత అనుభూతులకు చేరుకొనునప్పుడు, ఆ సత్యమనేది తగ్గుచుండును. మనసాతీత చైతన్యములో వీటికి ఏ సత్యత్వమును యుండదు. ఇతర సత్యములు అలాగే నిలుచుండును, కాని అవి తమ యొక్క గుణములను, ప్రాముఖ్యతలను, స్థానములను మార్చు చుండును. సాకార నిరాకారముల మధ్య గల భేదము భౌతిక మనస్సుయొక్క శక్తి. మనసాతీత చైతన్యములో ఏ విధమైన మరో రకమైన సత్యముండదు. అవి విడదీయలేని విధముగా ఒకటిగానే యుండును. కాని నిమ్న అనుభూతిలో దక్షతను పొందనివారు, మనసాతీతశక్తి సత్యము వరకు చేరుకొనలేరు. మానవుని వ్యర్థమైన గర్వము, మనస్సు గురించి స్పష్టమైన భేదమును కలిపించును. మరియు మిగిలిన వాటినన్నింటిని అసత్యములని చెప్పగోరును. వెంటనే సర్వోత్తమ సత్యమును ఒక్కసారిగా పొందవలెనని కోరును, అది ఏమైనను కావచ్చును. కాని అది గర్వమనే దోషము మరియు అధికమైన ఆకాంక్షతో కూడుకున్నది. శిఖరము వరకు చేరుకొనుటకు మానవుడు సోపానములోని మెట్లను ఎక్కవలెను. ప్రతి మెట్టుమీద గట్టిగా కాలు నిలుపవలసి వచ్చును."

ఎవరైనను జీవితము యొక్క నిజమైన అర్థమును తెలుసుకో దలచినచో, కేవలము మాయయొక్క పాశము నుండి విడివడుటకు చేయు వ్యర్థమైన ప్రయత్నమే కాకుండ, పరమలక్ష్యమనగా, తననుతాను భ్రమింపజేయు మాయయొక్క ఆకర్షణ నుండి విడిపించు కొనవలెను. మరియు దివ్యమైన ఆధ్యాత్మిక శక్తియొక్క సంపూర్ణ

ఆధిపత్యములో నుండవలెను.

శ్రీ చైతన్య చరితామృతము(మధ్యలీల 20.108, 109, 111, 117, 118, 120, 122) లో శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు శ్రీల సనాతన గోస్వామికి కొన్ని జ్ఞానోపదేశములను ఇలా చేసెను :

"శ్రీకృష్ణునకు నిత్య దాసుడగుటయే జీవునియొక్క నిజస్థితి. ఎందుకనగా, జీవుడు శ్రీకృష్ణునియొక్క తటస్థశక్తి. మరియు అతడు భగవంతునితో భిన్నుడు మరియు అభిన్నుడు. ఈ స్థితి సూర్యప్రకాశములోని అణుకణము లేక అగ్ని వంటిది.

సహజముగా శ్రీకృష్ణభగవానునికి మూడు శక్తిపరిణామము లుండును. ఇవి ఆధ్యాత్మిక శక్తి, జీవశక్తి మరియు మాయాశక్తి. జీవుడు అనంతకాలము నుండి శ్రీకృష్ణుని మరచి, బాహ్యస్వరూపము పట్ల ఆకర్షితుడగు చున్నాడు. అందుచేత మాయ అతనికి ఈ భౌతిక జీవితములో అన్నిరకాల దుఃఖము లను కలిగించుచున్నది. భౌతిక స్థితిలో, జీవుడు ఒకప్పుడు ఉన్నత లోకము లను పొందినప్పుడు భౌతిక సమృద్ధి కలుగును. మరొకప్పుడు నరకములో మునిగిపోవును. రాజు అపరాధి కెవరికైనను నీటిలో పదేపదే ముంచితీయు దండనను విధించినట్లుగా అతని స్థితి యుండును. సాధుపురుష లెవరైనా, స్వచ్ఛందముగా శాస్త్రాదేశములను ప్రచారము చేస్తూ బద్ధజీవిని కృష్ణ చైతన్య వంతుడగుటకు సహాయము చేసినప్పుడు, ఆ బద్ధజీవుడు మోహపాశము నుండి ముక్తుడగును. మాయ అతనిని వదలిపెట్టును. బద్ధజీవి తన స్వప్రయత్నముతో కృష్ణ చైతన్యమును మేల్కొలుప జాలదు. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన అవ్యాజకృపతో వైదిక వాఙ్మయమును మరియు వాటికి ఇతిహాస పురాణములను కూడ రచించెను."

స్వరూపస్థితిలో, జీవుడు శ్రీకృష్ణునకు నిత్యదాసుడు

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ద్వారా శ్రీ సనాతన గోస్వామికి ఉపదేశములు ఇవ్వబడినవి. వాటిలోని కొన్ని సూక్తులలో రహస్యకరమైన సిద్ధాంతము గోచరించును. శ్రీ సనాతన గోస్వామి వారి యొక్క ఆంశిక చర్చ మాత్రమే శ్రీ అరవిందుల వారి గ్రంథము లన్నింటిలో పొందుపరుప బడినది. 'వైధిభక్తి' సాధనను, ప్రామాణికమైన ఆధ్యాత్మికాచార్యుల, శాస్త్రముల ద్వారా స్థాపించబడిన ఆదేశాల

www.prabhupadatelugubooks.org

కనుకూలముగా చేయు భక్తియుక్త సేవను గురించిన జ్ఞానమును శ్రీ అరవిందుల వారు జటిలమైన వ్యాఖ్యానములతో, అస్పష్టమైన శబ్దములతో అభివ్యక్తము చేసెను. పాండిత్యముతో నిండిన శైలితో ఇతర సాంకేతిక కారణముల వలన శ్రీ అరవిందుల రచనలు సామాన్య పాఠకులకు సులభముగా అర్థము కావు. కాబట్టి వారి సాహిత్యము ఒకవిధముగా ప్రభావరహితమైనది.

జీవుని శాశ్వత నిజస్వరూపస్థితి శ్రీకృష్ణభగవానుడిని సేవించుటయే. కాని అతడు పరమభోక్తగా మారుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు, ఆ జీవుడు మాయలో ఎలా చిక్కుకొనిపోవునో, శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు వివరముగా చర్చించెను. శ్రీకృష్ణుని దాసుడనని తన శాశ్వతస్థితిని మరచిపోవుట వలన, అతడు శాశ్వతముగా బద్ధుడై మోహగ్రస్తు డగునని ఆయన మరింత వివరముగా వివరించెను. ఈ విధముగా మాయ జీవుని భౌతిక జీవితమును కష్టములకు గురిచేయును. ఎవరైనను కృత్రిమ పద్ధతితో, తాను అతడు కాకున్నను అతడుగా రూపొందుటకు ప్రయత్నించినచో, తాను కేవలము కష్టములనే కొనితెచ్చుకొనును. ఈ సందర్భములో మాకు ఇటువంటిదే ఒక కథ జ్ఞాపకమునకు వచ్చుచున్నది. ఒక కాకి నెమలిగా మారుటకు ప్రయత్నించు కథను మేము చిన్నతనములో పాఠశాలలో చదువుకొంటిమి. ఈ బ్రహ్మాండము యొక్క సృష్టికర్త దీనికి నిజమైన అధిపతి కూడ. ఈ విధముగా అతడు ప్రతి వస్తువునకు ఏకైక భోక్త. కాని సృష్టికర్త యొక్క అనేక సేవకుల నుండి ఎవరైనను ఒక సేవకుడు భగవానుని స్థితిని అపహరించి తానే భగవానునిగా, భోక్తగా మారుటకు ప్రయత్నించినప్పుడు, ఇక అతడు కష్టములను తప్ప మరిదేనిని ఆశించగలడు?

పూర్వం, వేదపురుషులు భగవంతునికి వినిపించిన స్తుతులను, నలుగురు కుమారులలో ఒకరైన సనందుడు జనలోకములోని ఋషుల యొక్క సభలో వినిపించెను. అందులో ఒక స్తుతి ఈ విధముగా యుండెను (శ్రీమద్భాగవతము, 10.87.30) :

అపరిమితా ధ్రువాస్తనుభృతో యది సర్వగతా –
స్తర్హి న శాస్యతేతి నియమో ధ్రువ నేతరథా
అజని చ యన్మయం తదవిముచ్య నియన్తృ భవేత్
సమమనుజానతాం యదమతం మతదుష్టతయా

"నిత్యస్వరూపా! అనంతజీవులు స్వరూపమున(నీ నుండి జన్మింపక) నిత్యులు,

www.prabhupadatelugubooks.com

సర్వగతులు నైనచో వారు నీ ద్వారా శాసితులు అనగా నియంత్రితులు గారు. అట్లుగాక నీ నుండి పుట్టినచో శాసనముగాని, నియమముగాని సంభవమగును. జీవుడు వహ్నిరూపుడవగు నీనుండి విస్ఫులింగములుగా జన్మించుటచే నీవే వారిని పరిత్యజింప కుండుటకు కారణము, నియంతవు. సర్వాంతర్యామిగా సమముగా యుందువు. మతదుష్టత వలన నిన్ను ఎరుంగుదురని అభిమానపడు వారు వాస్తవముగా అజ్ఞానులు. ఎందుకనగా భౌతికమైన మార్గముల ద్వారా సంపాదించిన జ్ఞానము దోషపూరితమైనది.”

కచ్చితముగా ఆత్మసాక్షాత్కారము గాని, బ్రహ్మసాక్షాత్కారము గాని జ్ఞానమునకు అంతము కాదు. సాక్షాత్కారమును మరింత పొందవలెను. అదేమిటంటే, జీవుడు శ్రీకృష్ణుని యొక్క నిత్యదాసుడునను అనుభూతిని పొందవలెను. ఈ అనుభూతి మనసాతీత చైతన్యము జాగృతమగుట వలన కలుగును. ఈ విధమగు చైతన్యములో జీవులు చేయుకర్మ వలన, అతని నిత్య జీవితము ప్రారంభమగును. జీవుడు భగవంతుని యొక్క అంతరంగ శక్తి నిర్దేశములో తాను చేయు సకల కర్మలలో అతనికి దివ్యమైన శాశ్వతానందము లభించును. అది బ్రహ్మసాక్షాత్కార సౌఖ్యము కంటె కోట్లరెట్లు అధికమగును. ఈ రెండింటి మధ్య కలుగు దివ్యసుఖము విశాల సాగరమునకు, గోవుల గిట్టలలో నిండిన జలమునకు కలిగినంత భేదముండును. శ్రీ అరవిందుడు 'దైవీమాత' విషయములో బహుశాః అతడు శాశ్వత ఆనందమునకు అధిష్ఠాన దేవతయైన అంతరంగ శక్తిని గురించి తెలిపి యుండవచ్చును. న్యూనమైన భౌతికశక్తి యొక్క కార్యములను ఆధ్యాత్మిక శక్తియొక్క కార్యములని భావించకూడదని సూచించెను. ఒకసారి మద్రాసులోని సుప్రసిద్ధ నిర్విశేష అద్వైతవాది సన్న్యాసియైన రమణ మహర్షితో ఒక విదేశి శిష్యుడు : “ఈశ్వరునకు, మానవునకు భేదమేమిటి?” అని అడిగెను. “ఈశ్వరుడు ఇచ్ఛను కలిగినచో మానవుడగును, మరియు మనుష్యుడు ఇచ్ఛారహితుడైనచో ఈశ్వరుడు అగును” అని అతనికి అల్పమైన సమాధాన మిచ్చెను. మానవు డెప్పుడును ఇచ్ఛారహితుడు కాలేడని మేము చెబుతాము. జీవుడు తన నిత్యబద్ధ స్థితిలో భౌతిక పదార్థములను అనుభవించాలనే కోరికను సంపూర్ణముగా కలిగి యుంటాడు. కాని అతని నిత్యముక్తస్థితిలో, భగవంతునికి భక్తియుక్త సేవను చేయవలెనను కోరికను అతడు పూర్తిగా కలిగి యుంటాడు. ఈ విధముగా జీవు డెప్పుడును భగవంతుడు కాజాలడు. మనుష్యుని భగవానునితో సమానుడని లేదా భగవంతుడు మానవునితో సమానమని తెలుపుట పూర్తిగా వెర్రితనము.

www.prabhupadatelugubooks.com

మాయావాదుల ద్వారా తన చైతన్యములో గల గుణములను తిరస్కరించుట అస్వభావికమైన కోరిక యగును. ఆ కోరిక నుండి ముక్తి పొందుట యనునది ఆటంకముగా మారి, అది అతనిని దూరము చేయును. అందుచేత అసత్యము మరియు గర్వముతో మాయావాదులు చెప్పుకునే ముక్తివాదనవారి వికృతబుద్ధినే ప్రదర్శించును.

శ్రీమద్భాగవతమునకు అనుగుణముగా కోరికయనునది ఎప్పుడూ అంతమొందింపబడదు. బద్ధుడైన జీవుడు అనంతమైన కోరికలకు నిలయుడగును. వాటిని వైదిక సాహిత్యములో మానవ జీవితములోని నాలుగు లక్ష్యములు అనగా చతుర్వర్గములు(ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్షములు) గా చెప్పబడెను. కాని భగవంతుని అంతరంగ శక్తియొక్క నిర్దేశమునకు అనుగుణముగా కార్యమొనరించుట వలన ఉత్పన్నమైన ముక్తావస్థలో, జీవుని నిజమైన ఆధ్యాత్మిక కోరికలు నెరవేరును. శ్రీ అరవిందుడు ఈ విషయమును(విస్తారముగా కాకపోయినను) వ్యాఖ్యానించెను. కనుక మేము రమణ మహర్షికంటె కూడ అతడినే ఎక్కువగా ప్రశంసించెదము. రమణ మహర్షి ఒక విధముగా జీవితమును కోరిక నుండి సంపూర్ణముగా నిరోధించుటకు ఎంతోకొంత ప్రయత్నించెను. బలవంతముగా కోరికను నిరోధించుట ఆధ్యాత్మికముగా ఆత్మహనన మగును. రోగియొక్క రోగమును తొలగించకుండ, రోగినే అంతమొందించుట వలన ఏ విధమైన లాభము కలుగదు. వైద్యుడు రోగమునకు స్వస్థతను చేకూర్చి రోగిని రక్షింప గలిగినప్పుడు, అతడు యోగ్యుడగును. పైన తెలిపిన నాలుగు వైదిక లక్ష్యములను, నిర్విశేష ముక్తి వరకైనను పాటించువారు కూడ తమ ఇంద్రియముల చేత బంధింపబడి తమ కోరికలకు బానిస లగుదురు. భగవంతుని సేవలో తన నిత్య కర్మలను ఏ విధముగా వినియోగించ వలెనని ప్రజలకు శిక్షణనిచ్చు వ్యక్తి మానవాళికి నిజమైన ఉపకారమును చేసినవాడగును.

భగవద్గీత(9.4) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ విధముగా చెబుతున్నాడు :

మయా తతమిదం సర్వం జగదవ్యక్తమూర్తినా
మత్‌స్థాని సర్వభూతాని న చాహం తేష్వవస్థితః

"సమస్త జగత్తు అవ్యక్తరూపమున నాచే ఆవరించ బడియున్నది. జీవులన్నియు నా యందు కలవు. కాని నేను వాని యందు లేను."

తన అవ్యక్తమైన నిర్విశేష రూపములో శ్రీకృష్ణభగవానుడు బ్రహ్మాండ

మంతటను వ్యాపించి యున్నాడు. అది అతడి బహిరంగశక్తికి రూపాంతరము. అందుచేత భౌతిక సృష్టిలోని సమస్త జీవులు అతడి శక్తులను ఆశ్రయించి యుండును. ఏ శక్తిమంతుడు లేకుండ శక్తి అనునది ప్రకటము కాదు. శక్తిమంతుడు తన శక్తియొక్క కార్యప్రణాళిక నుండి సంపూర్ణముగా ఒకటి కానప్పటికినీ, భౌతికశక్తి అలాగే పరమ శక్తిమంతుడగు శ్రీకృష్ణభగవానుడు సిద్ధాంతపరముగా ఒక్కటే. జీవుడు తటస్థు డైనందున భగవంతుని బహిరంగ శక్తియైన ఈ ప్రాకృతిక జగత్తును లేక ఆధ్యాత్మిక జగత్తులోని అతడి అంతరంగ శక్తియైనను, సాక్షాత్తు భగవంతుని సేవించు కోరిక కనుగుణముగా నడుచుకొనును. నిజానికి, జీవుడు అన్ని స్థితుల యందు దాసుని రూపమున తన స్వరూపస్థితిని కొనసాగించును. ఈ విధముగా సేవించ వలెననెడి తన కోరికను కృత్రిమముగా త్యజించుట కొనుట వలన, అతడు ఈ భౌతిక ప్రకృతికి దాసుని రూపములో లభించు కష్టముల నుండి తనను విడిపించు కొనలేడు. జీవుడు స్వభావరీత్యా దాసుడు. కనుక సేవాభావమును ఎప్పుడును జీవుడు పరిత్యజించ కూడదు. అతడు అలా చేయదలచి నప్పుడు, చెడుసేవను వదలి మంచిసేవను చేయవలెను. అతడు నిర్విశేష ముక్తితో సహా నాలుగు వైదిక లక్ష్యములను సేవించుటను వదలి పెట్టవలెను. లేనిచో అతని యొక్క సేవించ వలెనను కోరిక కారణముగా అతని జీవితమను గొంతు పూర్తిగా నులిమినట్లగును. మరియు భగవంతుని సేవించవలెనను నిజమైన ఆధ్యాత్మిక ఇచ్ఛను ప్రకటించుటకు జాగ్రత్తగా ప్రయత్నించ వలెను. శ్రీ అరవిందుడు ఇదే విషయమును పైన వ్యాసములో తెలిపెను :

> "మనసాతీత చైతన్యము ఏదైనా మనకు న్యూనమైన అనుభూతి కంటే అధికమైన సంపూర్ణ సత్యమును ఇవ్వజాలనప్పుడు దానిని చేరుకొనుటకు ప్రయత్నించుటలో అర్థము లేదు."

మానవుడు అహంకారము, కోరిక, భావము, అయిష్టత మొదలగునవి లేకుండ తన అస్తిత్వమును కొనసాగించు కోదలచినచో, అతడు జడపదార్థముగా పరిణతి చెందును. ఇది ఆధ్యాత్మికోన్నతి కాదు. ఏ వ్యక్తియైనా భౌతికవాద అనుభూతి నుండి ఆధ్యాత్మిక అనుభూతి వైపునకు క్రమముగా పురోభివృద్ధిని సాధించినట్లయితే, అతని భౌతికమైన కోరికలు, అనుభూతులు, అయిష్టతలు మొదలగునవి ఎంతో కాలము నుండి అజ్ఞానము వలన కలుషితము లైనవని స్పష్టముగా అర్థమగును. ఈ అజ్ఞానము దూరమైన వెంటనే అతడి భౌతికమైన కోరికలు తుచ్ఛము లగును.

www.prabhupadatelugubooks.com

కోరికలుండును కాని అవి భౌతికమైన కోరికలుగా యుండవు. అవి ఆధ్యాత్మికము లగును. ఈ స్థితిలో, వ్యక్తి బ్రహ్మమును, పరమాత్మను, భగవంతుడిని ఒకటిగానే చూచును. మానవుని మనస్సు, ఇంద్రియములు ఆధ్యాత్మికము లైనప్పుడే, అటువంటి ఉన్నతమైన అనుభూతులు సాధ్యము లగును. ఆ స్థితిని అంటే వెంటనే పొందుట అసంభవము. అసంభవమును సాధించుటకు ప్రయత్నించువారు అవివేకు లగుదురు. మరింత ఆకాంక్షకు లగుదురు. ప్రతి మనిషి అత్యంత జాగ్రత్తగా అడుగులు వేస్తూ క్రమముగా ముందుకు కొనసాగవలెను. ఈ విధముగా అతడు చివరగా లక్ష్యమును చేరుకొనగలడు.

శ్రీ అరవిందులు 'యోగము' అను తన వ్యాసములో కోరికను నశింప చేయుటను సమర్థించలేదు. కాని దాని గుణమును మార్చవలెనని తెలిపెను. జీవుడు స్వభావికముగా శ్రీకృష్ణభగవానుని నిత్యదాసుడు అనునది శాశ్వత సత్యము. జీవుడు ముక్తుడైనను, బద్ధుడైనను అతని స్థితి ఒక దేశమునకు చెందిన నాగరికుని వలెనే యుండును. అతడు ఎల్లప్పుడు కారాగారములో నుండినను, వెలుపల నుండినను ప్రభుత్వ నియమములకు అధీనుడై యుండును. అతనికి మరొక స్థితి అంటు ఏదీ లేదు. కారాగారము లోపలుండగా అతని కార్యములన్నీ బాధాకరములగును. కాని స్వతంత్ర నాగరికునిగా అతడు చేయు కార్యములన్నింటి చేత అతడు తృప్తిచెందును. ఇది కేవలము అతని స్వభావములోని మార్పు.

ఈ విధముగా జీవుడు పరమశక్తిమంతుడగు శ్రీకృష్ణుని సేవించుటకు తిరస్కరించి, అతని శక్తియైన మాయను సేవించినప్పటికినీ కూడ అతడు భగవంతుని సేవకునిగానే కొనసాగును. కాని అతడు ఆ స్థితిలో భగవంతునికి చేయు భక్తియుక్త సేవల వలన కలుగు ఆనందమును పొందలేడు. జీవుడు తన భౌతిక గుణములను విడుచునప్పుడే, భక్తియుక్త సేవ యొక్క దివ్యానందము యొక్క అనుభూతి స్థితిని పొందును. అయినప్పటికినీ, జీవుడు ఏ స్థితిలోనున్నను శ్రీకృష్ణభగవానునకు నిత్యదాసుడు మరియు అతడు భగవంతుని తటస్థశక్తి నుండి ఉద్భవించెను కనుక తన సహజ గుణమును వదలిపెట్టలేడు.

ముక్తిసాధనలు

"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ" అను వాక్యమును అర్థము చేసుకొనుటకు, కోరికను అంతమొందించ వలెనను వైదిక శాస్త్రములలో ఎక్కడను చెప్పబడలేదు. కాని కోరిక యొక్క స్వభావములో మార్పు తీసుకురావలెనని తెలుపు అనేక వాక్యలు

కలవు. కోరిక ప్రభావముల వలననే ప్రపంచములోని కర్మలన్నీ చేయబడుచున్నవి. భగవద్గీత(10.4–11) లో వివిధ మార్గముల ద్వారా కోరిక కార్యకలాపముల మీద ఎలా ప్రభావమును చూపునని శ్రీకృష్ణభగవానుడు చర్చించెను :

"బుద్ధి, జ్ఞానము, సందేహము మరియు భ్రాంతిరాహిత్యము, క్షమాగుణము, సత్యము, ఇంద్రియ నిగ్రహము, మనోఃనిగ్రహము, సుఖ దుఃఖములు, జన్మము, మృత్యువు, భయము, భయరాహిత్యము, అహింస, సమత్వము, సంతుష్టి, తపస్సు, దానము, యశస్సు, అపకీర్తి, మున్నగు జీవుల వివిధ గుణములు నా చేతనే సృష్టించబడినవి.

సప్త మహర్షులును, వారికి పూర్వము సనకసనందనాదులు మరియు మనువులు నా మనఃసంకల్పము వలననే ఉద్భవించిరి. వివిధ లోకముల లోని సర్వజీవులందరును వారి నుండి ప్రకటింపబడిరి.

నా దివ్యవిభూతిని మరియు యోగశక్తిని యథార్థముగా తెలుసు కొనినవాడు, నా విశుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నుడై యుండును. ఈ విషయములో ఎట్టి సందేహము లేదు.

సమస్తమైన ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక జగత్తులకు నేనే కారణభూతుడను. సర్వము నా నుండియే ఉద్భవించుచున్నది. ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా ఎరిగిన బుధజనులు నా భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నులై నన్ను హృదయపూర్వకముగా అర్చింతురు. నా శుద్ధభక్తుల ఆలోచనలన్నియు నా యందే నిమగ్నమై, వారి జీవితములు సంపూర్ణముగా నా సేవకొరకే అర్పణమై యుండును. నిరంతరము నన్ను గూర్చి ఒకరికొకరు బోధించుకొనుచు మరియు చర్చించుకొనుచు వారు గొప్ప సంతృప్తిని మరియు ఆధ్యాత్మికానందమును అనుభవింతురు. ప్రేమతో నా సేవయందు నిరంతరాసక్తులైన వారికి, నన్ను చేరగల బుద్ధియోగమును నేను ఒసగుదును. నేను వారియెడ ప్రత్యేక కరుణను చూపుటకొరకు వారి హృదయము నందు నివసించుచు, తేజోమయమైన జ్ఞానదీపముచే అజ్ఞానము వలన కలిగిన చీకటిని నశింపజేయుదును."

మానవుల యొక్క వివిధ రకాలైన కోరికలు పరబ్రహ్మము యొక్క ఇచ్ఛలకు ప్రతిబింబములని భావించువారు, వాటిని పరిత్యజించకుండ భగవంతుని సేవలో వినియోగించుటకు జాగ్రత్త వహించుదురు. పూర్వము సప్తఋషులు, మరియు

www.prabhupadatelugubooks.com

మనువులు, భగవంతుడు ప్రసాదించిన తమ కోరికలను భగవంతుని సేవలో వినియోగించిరి. నేడు ఎవరైనను ఈ మహాపురుషులను ఆదర్శముగా తీసుకునేవారు, ప్రాపంచిక కోరికలను ఆధ్యాత్మిక పురోగతికి అవరోధములుగా చూడరు. రమణ మహర్షి మనకు కోరికలను నిషేధించుమని ఉపదేశమును ఇచ్చినచో, ఆయన *"సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ"*. అను వేదవాక్యమును తప్పుగా అర్థం చేసుకున్నాడనే నిర్ణయమునకు మనము రావచ్చును. సమస్త కోరికలు మరియు భావములు సహజముగా బ్రహ్మమేనని అనుభూతి చెందినవారు, వాటిని భగవంతుని సేవలో వినియోగించువారిని మహాత్ములుగా భావించవలెను. అటువంటి వారు అవిద్యనుండి పూర్తిగా ముక్తులు. ఈ భగవత్ సాక్షాత్కారమును పొంది, అత్యున్నతమైన ఆనందమును అనుభవించు భక్తుల కోరికలు అజ్ఞానముతో కూడుకున్నను, అవి వారి చైతన్యమును ఏ మాత్రము ప్రభావితము చేయలేనంతగా విశుద్ధములగును. ఎందుకనగా, భగవంతుడు స్వయముగా వారి హృదయములలోని అవిద్యను నశింప చేయును.

మాయావాదులు తమ స్వంత ప్రయత్నముల చేత అవిద్యను తొలగించు కొను ప్రయత్నములలో, మరియు భగవంతుడు కృపతో తన భక్తులకు వెలుగును ప్రసాదించుటకును మధ్య చాలా భేదమున్నది" కాబట్టి, మాయావాదులు దీనిని అవగతము చేసుకొనుటకు గట్టిగా ప్రయత్నించ వలెను. మాయావాదులు పరమ శక్తిమంతుని శక్తులను తిరస్కరించుటకు నిరంతరము ఉత్సాహవంతు లగుదురు. వీరు రావణుని వంటి అసురులతో సమానులు. రావణుడు భగవానుని శక్తిని అపహరింప గోరెను. మరియు అంతేకాకుండ, భగవానుని చంపగోరిన కంసునితో కూడ వీరు సమానులు. అసురుల నుండి ఇటువంటి ప్రవర్తనను ఆశించవలసి వచ్చును. వారు దుష్టశక్తులను కోరుచు, భగవంతుని భక్తియుక్త సేవను విడనాడుదురు. పాపకర్మలను చేయుదురు. ఈ విధముగా సమస్త జ్ఞానము నంతటిని పోగొట్టుకొందురు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.15) లో వీరిని గురించి సరైన విధముగా ఇలా వివరించెను : *'మాయయాపకృతజ్ఞానాః'* – 'మాయచేత అపహరింపబడిన జ్ఞానము కలవారు'. ఎంతోమంది తత్త్వజ్ఞులు పండితులు, అజేయవీరులని చెప్పబడువారు భగవంతుడిని శక్తిహీనుడుగా, రూపహీనునిగా, నిరాకారునిగా రూపొందించుటకు ప్రయత్నించిరి. కాని చివరకు వారు ఘోర దుః ఖములకు గురైరి.

శ్రీమద్భాగవతము (10.14.4) లో బ్రహ్మదేవుడు ఈ విధముగా తెలిపెను :

www.prabhupadatelugubooks.com

శ్రేయః సృతిం భక్తిముదస్య తే విభో క్లిశ్యన్తి యే కేవలబోధలబ్ధయే
తేషామసౌ క్లేశల ఏవ శిష్యతే నాన్యద్యథా స్థూలతుషావఘాతినామ్

"ప్రభూ! నీ యొక్క భక్తియుక్త సేవయే ఆత్మసాక్షాత్కారమునకు సర్వోత్తమమైన మార్గము. ఆ మార్గమును విడిచి జ్ఞానవిశ్లేషణల యందు లగ్నమైనవాడు వివిధరకాల క్లేశములను భరించవలసి వచ్చును. మరియు అతడు కోరిన ఫలము లభించదు. ధాన్యము కొరకు పొట్టును మాత్రమే దంచువానికి బియ్యపు గింజలు లభించవు. కేవలము తర్కములను చేయువారికి ఆత్మసాక్షాత్కారము కలుగదు. అతడు కేవలము దుఃఖములనే పొందును."

బుద్ధి, జ్ఞానము, సందేహము నుండి ముక్తి, హర్షము, శోకము, భయము, నిర్భయత్వము, అహింస, సమత్వము, సంతోషము, తపస్సు, దానము, యశస్సు, అపకీర్తి వంటి గుణములు ఎక్కడ కనిపించును? ఈ గుణములు ఒకరికి చైతన్య సూచకములు. అందుచేత చైతన్యముండిన చోటనే అవి కనిపించును. ఈ గుణములన్నీ ఆయనయేనని, ఆయన నుండియే ప్రకటమైనవని భగవంతుడు ప్రకటించెను. కఠోపనిషత్తు ఈ విధముగా తెలుపుచున్నది : "*నిత్యోనిత్యానాం చేతనశ్చేతనానాం ఏకో బహూనాం యో విదధాతి కామాన్*"– "శాశ్వతమైన చేతన జీవులలో ఒక పరమచేతన జీవుడు గలడు. అతడే అందరికి అవసరమగు వస్తువులను ప్రసాదించును." కాబట్టి ఈ గుణములు సమస్త చేతన జీవుల స్వభావములను తిరస్కరించుట వలన, అణు జీవులను, పరమాత్ముడు జడ పదార్థములతో సమానమని తెలుపును. ఇది ఎల్లప్పుడును పూర్తి భ్రాంతిని కలుగజేయును. ఇది అంతర్దృష్టి యొక్క ఘోరలోపమును తెలియ జేయును. చైతన్యము యొక్క అస్తిత్వమును ఖండించుట లేక దానిని స్వీకరించుట అను చిక్కులో మాయావాదులు పడుదురు. ఇది వారికి సంతోషమును కలిగించును. చైతన్యవంతులైన ప్రాణులు నిరంతరము జడపదార్థమును నియంత్రిస్తుంటారు. ఒక సాధారణ ఉదాహరణ ఈ విషయమును ఋజువుచేయును. అదేమిటంటే కాకి వంటి తక్కువ చైతన్యము గల జీవి, ఒక వీరుని రాతి విగ్రహము యొక్క తల మీద తన ముక్కుతో పొడుచుచుండును. ఈ విధముగా జడపదార్థము మీద చైతన్యశీలమైన ఆత్మ విజయమును ప్రకటించును. రాతివంటి బుద్ధికలిగిన మానవుడు పరమ చేతనుడైన జీవిని నిరాకారుడు, అచేతన వస్తువుగా రూపొందించుటకు ప్రయత్నించును. ఈ విధమైనట్టి ప్రయాస చేయుట మనునది పూర్తిగా వారి మూర్ఖత్వము.

www.prabhupadatelugubooks.com

శ్రీ అరవిందుడు నేటి విద్యావంతుల సమక్షములో 'నూతన' విచార ధారను ప్రవేశపెట్టి ప్రశంసింపదగిన కార్యమును చేసెను. చైతన్యము యొక్క స్వభావిక గుణములను తిరస్కరించుటకు ప్రయత్నించుటకు బదులు, తన ప్రాపంచిక చైతన్యమును భగవంతునియొక్క దివ్యశక్తి నేతృత్వములో, భగవంతుని సేవలో వినియోగించి ప్రాపంచిక చైతన్యమును మనసాతీత చైతన్యముగా మానవుడు మార్చుకోవలెను. పూర్వాచార్యుల ననుసరించుట కంటె, ఆధునిక తత్త్వజ్ఞులను అనుసరించ దలచువారికి శ్రీ అరవిందుల ప్రతిపాదన కొత్తదిగా కనిపించును. కాని ప్రామాణిక పరంపరలో వచ్చుచున్న శుద్ధమైన ప్రేమతో కూడిన భగవద్భక్తుల అడుగుజాడలను అనుసరించువారు శ్రీ అరవిందుల వ్యాఖ్యలను ప్రాచీన విద్యయొక్క ప్రతిధ్వనియేనని వారికి తెలియ గలదు. మరియు వారి సందేశము వేదసారమునకు చేరువలో గలదు.

వృందావనములోని ఆరుగురు గోస్వాములు అసాధారణమైన, అతి రహస్యమైన ఈ సారమును గురించి వివరించిరి. భగవంతుని అంతరంగ శక్తియొక్క కార్యప్రణాళికను వర్ణించిరి. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు అవతరించుటకు ముందు ఈ విషయములను గురించి ఇంత వివరముగా, ఏ ఆధ్యాత్మిక ప్రతినిధి ద్వారా కూడ చర్చింపబడలేదు. శ్రీల రూప గోస్వామి 'విదగ్ధమాధవము' అను తన నాటకములో, శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు మానవజాతికొరకు చేసిన అద్వితీయమైన వరదానమును గురించి విస్తృతముగా చర్చించెను :

www.prabhupadatelugubooks.com

అనర్పితచరీం చిరాత్ కరుణయావతీర్ణః కళౌ
సమర్పయితుమున్నతోజ్జ్వలరసాం స్వభక్తిశ్రియమ్
హరిః పురటసుందరద్యుతికదంబసందీపితః
సదా హృదయకందరే స్ఫురతు వః శచీనందనః

"శ్రీమతి శచీదేవి పుత్రుడని పిలువబడు మహాప్రభువు మీ హృదయము యొక్క అంతరంగము నందు దివ్యస్థితుడవు గాక! తప్తకాంచన కాంతితో ప్రకాశిస్తూ అతడు, తన నిర్వ్యాజకృపతో ఏ అవతారము ఎన్నడును అందించని దానిని అందించుటకు ఈ కలియుగములో అవతరించెను. అదే తన నిజ భక్తియుక్త సేవారసము యొక్క సర్వోన్నతమైన, ఉజ్జ్వలమైన దివ్యజ్ఞానము."

శ్రీ అరవిందుడు 'సరెండర్ అండ్ ఓపనింగ్'(శరణాగతి మంచి అవకాశము) అను పేరుగల వ్యాసములో ఇలా రచించెను,

"ఈ యోగము యొక్క సిద్ధాంతమంతయు దైవీమాతకు మాత్రమే తనకుతాను సమర్పించు కొనుట. ఇతరు లెవ్వరికిని కాదు. అలాగే మరేది లేదు. దైవీమాత యొక్క సమ్మేళనముతో సమస్త దివ్య ప్రకాశము, శక్తి, వెడల్పు, స్థానము, పవిత్రత, సత్యము, చైతన్యము, మనసాతీత దైవీశక్తి యొక్క ఆనందమును క్రిందికి తీసుకొని తమవరకును తెచ్చుట యగును.

రాధ తన సర్వోన్నతమైన ఆధ్యాత్మికతతో భౌతికమైన సమగ్రమైన అస్తిత్వము యొక్క పరమ ప్రేమరూప దైవమునకు సాక్షాత్తు ఆకారమగును. ఆమె బ్రహ్మము యొక్క అంతిమ స్వతంత్రమును, సంపూర్ణ సమర్పణ భావమును తెచ్చునది, అలాగే దేహము మరియు భౌతిక ప్రకృతిలో పరమానందమును ఆవాహనము చేయునది యగును."

పైన తెలిపిన కథనాలలో భేదములున్నవి. అయినప్పటికినీ, శ్రీ అరవిందులు తనకుతాను సరైన దిశానిర్దేశమును చేసుకొనెను. దివ్యరసము లన్నింటిలో సర్వోన్నతమైనది, ప్రకాశవంతమైనది మాధుర్య రసము. శరణాగతి భావము లేకుండ అటువంటి దానిని అర్థము చేసుకొనుట అసంభవము. ఏ విధముగాను మాయావాదులు ఈ సమర్పణ భావమును కలిగి యుండరు. తత్ఫలితముగా, తమకుతాముగా వారు అద్వైత విచారధారను అర్థము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించి, చివరకు వారు నిర్విశేషవాదులుగానే మిగిలి పోవుదురు. ఈ మాయావాదుల విషయములో శ్రీ అరవిందుడు చెప్పదలుచుకున్నది ఈ విధముగా గలదు :

"జీవితమును త్యజించకోరువారు నిర్విశేషవాదమును అన్వేషించెదరు. సహజముగా, అటువంటి నిర్విశేషవాదులు స్వంత ప్రయత్నములను చేస్తుంటారు. వారు ఏ ఉన్నత శక్తి సమక్షమున తమను ప్రకటించుకొనుచు సమర్పణ భావమును కలిగియుండు వారికి నిర్విశేషమనేది సహాయమును, మార్గదర్శనము చేయదు. అదిగాక యోగ్యమైన వస్తువును పొందవలసి యున్నది. ఇది ప్రతివ్యక్తిని తన స్వభావమునకు, యోగ్యత కనుగుణముగా పొందుటకు వదలిపెట్టును. మరోవైపు, మాత సమక్షమున శరణాగతి చేసినచో, నిర్విశేషము అలాగే సత్యము యొక్క ప్రతి అంశమును అనుభూతమగును."

మాయావాదులు ఎప్పుడు కూడ తమ స్వప్రయత్నములతో ముక్తిని పొందుటకు చేయు ప్రయత్నములతో సఫలతను సాధించలేరు. మోహమును

www.prabhupadatelugubooks.com

జయించి, ముక్తిని పొందుటకు గల ఏకైక ఉపాయము, షడైశ్వర్యములతో కూడిన భగవానుని శరణు పొందుటయే. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(7.14)లో స్పష్టముగా చెబుతున్నాడు : *"మామేవ యే ప్రపద్యన్తే మాయామేతం తరన్తి తే"* – "నన్ను శరణుజొచ్చువారు ఈ ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణములను సులభముగా దాటగలరు."

భగవంతుని శరణుపొందు విధానమును అభ్యసించుటకు వేయవలసిన మొట్టమొదటి అడుగు, భగవంతుని యొక్క శుద్ధభక్తుని శరణుపొందటయే. శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల 20.120,122)లో ఈ క్రింద కనబరచిన శ్లోకము లభ్యమగు చున్నది :

సాధుశాస్త్రకృపాయ యది కృష్ణోన్ముఖ హాయ
సేయి జీవ నిస్తరే, మాయా తాహారే ఛాఢయ

మాయాముగ్ధ జీవేర నాహి స్వతః కృష్ణ–జ్ఞాన
జీవేరే కృపాయ కయిలా కృష్ణ వేదపురాణ

"శాస్త్రాదేశములను స్వచ్ఛందముగా ప్రచారమొనరించు సాధుపురుషుల కృప చేత బద్ధాత్మ కృష్ణ చైతన్యవంతుడైనచో, అతడు మాయ యొక్క సంకెళ్ళ నుండి విముక్తుడగును. ఎందుకనగా, మాయ అతనిని వదలిపెట్టును.

బద్ధాత్మ తన స్వంత ప్రయత్నముతో కృష్ణ చైతన్యమును మేల్కొల్పకొన లేదు. కాబట్టి శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన అవ్యాజమైన కృపచేత వైదిక వాఙ్మయమును, పురాణ ఇతిహాసములను రచించెను."

సమస్త వేదపురాణములలో శ్రీకృష్ణభగవానుని తత్త్వమును గురించిన చర్చగలదు. భగవద్గీత(15.15)లో భగవంతుని మాటలలోనే : *"వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యో"* – "సమస్త వేదముల చేతను నేనే తెలియదగిన వాడను."

❖ ❖ ❖

www.prabhupadatelugubooks.com

4. మునిగణేర మతిభ్రమ

మోహగ్రస్తులైన మునులు

www.prabhupadatelugubooks.com

అతిముఖ్యమైన ప్రశ్న నుండి విద్వాంసులు దూరముగా నుందురు

శ్రీమద్భాగవతము(1.1.1)లో సర్వోన్నత సత్యమును గురించి ఈ శబ్దములలో ప్రతిపాదింపబడినది :

జన్మాద్యస్య యతోఽన్వయాదితరతశ్చార్థేష్వభిజ్ఞః స్వరాట్
తేనే బ్రహ్మ హృదా య ఆదికవయే ముహ్యన్తి యత్సూరయః
తేజోవారిమృదాం యథా వినిమయో యత్ర త్రిసర్గోఽమృషా
ధామ్నా స్వేన సదా నిరస్తకుహకం సత్యం పరం ధీమహి

"ఓ ప్రభూ శ్రీకృష్ణా వసుదేవ తనయుడవు మరియు సర్వవ్యాపియైన భగవానుడవు అగు నీకు గౌరవపూర్వక వందనముల నర్పించుచున్నాను. పరతత్త్వమును మరియు వ్యక్తమగు విశ్వముల సృష్టి, స్థితి, లయములకు పరమ మూలకారణుడును అగుటచే శ్రీకృష్ణభగవానుని నేను ధ్యానించుచున్నాను. ప్రత్యక్షముగను మరియు పరోక్షముగను సర్వసృష్టుల జ్ఞానమును కలిగియున్న అతడు తనకు పరమైన కారణము వేరొకటి లేనందున స్వతంత్రుడై యున్నాడు. అతడే తొలుత వేదజ్ఞానమును ఆదిజీవియైన బ్రహ్మదేవుని హృదయమునందు తెలియజేసెను. అగ్ని యందు జలదర్శనము లేదా జలమునందు స్థలదర్శనము వంటి భ్రాంతిమయములైన వాటిచే మనుజుడు మోహగ్రస్థుడగు రీతి, అతని కారణముననే మహామునులు మరియు దేవతలు సైతము మోహమునకు గురియగుదురు. ప్రకృతి త్రిగుణముల ద్వారా తాత్కాలికముగా వ్యక్తమగు భౌతిక విశ్వములు అసత్యములైనను కేవలము ఆ దేవాదిదేవుని కారణముననే సత్యములుగా గోచరించుచున్నవి. కనుకనే భౌతికజగపు భ్రాంతుల నుండి సదా ముక్తుడై యుండెడి దివ్యధామమున నిత్యవాసుడై యున్న శ్రీకృష్ణభగవానుని నేను ధ్యానించుచున్నాను. పరతత్త్వ మైనందునే ఆ దేవాదిదేవుని నేను ధ్యానింతును."

పరమ సత్యమును నిర్వచించి, వేదములను, పురాణములను తదితర

www.prabhupadatelugubooks.com

సంబంధములైన గ్రంథములను విస్తృతము చేసిన తరువాత కూడ శ్రీల వ్యాస దేవులకు సంతోషము కలుగలేదు. ఆయన ఆధ్యాత్మికాచార్యుడైన దేవర్షి నారదుడు తన శిష్యుడిని నిరుత్సాహవంతునిగా చూచెను. అతడిని లోతైన జ్ఞానమును తెలుసుకొనుటకు ధ్యానింపుమని ప్రోత్సహించెను. సంపూర్ణముగా మోహరహితయైన సర్వోన్నతమైన పరమసత్యము ఆ స్థితిలో అతనికి అనుభూత మయ్యెను. పైన తెలిపిన శ్లోకము శ్రీల వ్యాసదేవుల ఆధ్యాత్మిక అనుభూతిని ప్రతిబింబించును. నారదుడు తన శిష్యునకు భగవంతుని యొక్క దివ్యనామము, రూపము, గుణములను, లీలలను సాధన సంపత్తిని, పార్షదుల స్వభావమును తెలియ జేయుమని ఉపదేశించెను. శ్రీల వ్యాసదేవుని ప్రయత్నఫలితమే ఈ నిష్కళంకమగు శ్రీమద్భాగవత 'అమలపురాణము'.

శ్రీల వ్యాసదేవుడు బదరికాశ్రమమునకు వెళ్లెను. దానికి సమీపములో గల శమ్యాప్రాశమను పేరుగల స్థలములో సమాధి స్థితుడయ్యెను. దేవాదిదేవుడిని దర్శించెను. బద్ధజీవులను మోహింపజేయు భగవంతుని శక్తి అగు మాయను కూడ అతడు చూచెను. ఈ అనుభూత చైతన్యముతో శ్రీల వ్యాసదేవుడు పరమసత్యమగు దేవాదిదేవుడిని సంపూర్ణ స్వతంత్రునిగా, మరియు అతని దివ్యరూపమును వర్ణించెను. కాబట్టి భగవానునికి మించిన వారెవరును లేరు, మరియు ఆయనతో సమానమైన వారెవరును లేరని తెలుస్తున్నది. భౌతిక జగత్తులో బ్రహ్మ, జీవులందరిలోను సర్వోన్నత వ్యక్తిగా అంగీకరింపబడెను. కాని ఇక్కడ బ్రహ్మదేవుడిని 'ఆదికవి'గా తెలుపబడెను. అయినను అతడు కూడ సంపూర్ణ స్వతంత్రుడైన పరమేశ్వరుని అధీనుడే. నిస్సందేహముగా, భగవానుడే మొట్టమొదట బ్రహ్మకు వైదిక జ్ఞానమును ప్రసాదించెను.

గొప్పగొప్ప ఋషులు, శక్తిమంతులైన దేవతలు కూడ భగవంతుని తెలుసుకొను ప్రయత్నములో సంపూర్ణముగా మోహగ్రస్తులైరి. అటువంటిది సాధారణ మర్త్యజీవులను గురించి చెప్పవలసిన దేమున్నది? 'ధీమహి' అను శబ్దమునకు అర్థము 'నేను ధ్యానము చేయుదును'. గాయత్రీ మంత్రమును జపించి సఫలతను పొందినవారు మాత్రమే పరమ స్వతంత్రుడైన భగవంతుడిని అర్థము చేసుకొనగలరని దీని తాత్పర్యము. గాయత్రీ మంత్రమును జపించుటకు ఎవరికి అర్హత కలదు? తమో రజోగుణముల చేత నియంత్రితులైనవారు గాయత్రీ మంత్రము నెప్పుడును జపించలేరు. ఇక దీనిలో సిద్ధి పొందుమాట అటుండనిమ్ము. బ్రాహ్మణ గుణములను కలిగిన సత్త్వగుణ సంపన్నులు మాత్రమే గాయత్రీ మంత్రమును జపించుటకు

యోగ్యులగుదురు. వారు నిరంతరము క్రమముగా జపించుట వలన, పరబ్రహ్మ మును లేక పరమ సత్యమును తెలుసుకొందురు. అప్పుడేవారు దేవాదిదేవుడిని మరియు అతడి దివ్యనామమును, రూపమును, గుణములను, లీలలను, సాధన సంపత్తితో పాటు వైకుంఠలోకమున మరియు వైకుంఠలోకముల యొక్క భగవానుడైన నారాయణుని యొక్క అనుభూతిని పొందగలరు. ఎవరికైనను, భగవంతుని దివ్యసేవలో నిమగ్నమగుటకు అభిరుచి కలిగినప్పుడు, అతడు భక్తిరసానందమును అనుభవించునప్పుడు, భగవంతుడగు వాసుదేవుని అనగా శ్రీకృష్ణుని దర్శించగలడు.

భౌతిక తత్త్వజ్ఞులు బ్రహ్మమును జ్ఞానము యొక్క ఆరోహ పద్ధతి ద్వారా పొందవలెనని ప్రయత్నించుదురు. ఇటువంటివారు తమ లక్ష్యము నెన్నడును చేరుకోలేరు. అటువంటి ప్రయత్నము సహజముగానే వారిని భ్రమింపచేయును. మానవుడు భగవానుడని, మరియు భగవానుడు వ్యక్తి అను భ్రమ వారిలో ప్రవేశించును. దీని పరిణామముగా వారు నరకమునకు వెళ్ళు మార్గమును సుగమము చేసుకుందురు. వీరిలో ఏ కొందరికో బ్రహ్మము యొక్క క్షణికమైన దర్శనము లభించగలదు, కాని చివరకు వారు అపసిద్ధాంత నిర్ణయమునకు వచ్చి లోపభూయిష్టమైన నిర్విశేష వాదమునకు బలియగు తుంటారు.

బ్రహ్మమును గురించిన ఈ నిర్విశేషవాద భావమును ఖండించుటకు శ్రీమద్భాగవతములోని పైన తెలుపబడిన శ్లోకము(1.1.1) ఒక్క పురుషుడినే పరమ సత్యమని స్పష్టము చేయును. ఈ దివ్యపురుషుడు వేదజ్ఞానమును బ్రహ్మకొసగ జాలినంత శక్తిమంతుడు. దానిని పొంది బ్రహ్మ భౌతిక బ్రహ్మాండమును సృష్టించెను. ఈ అద్వితీయమైన వైదిక జ్ఞానమును సృష్టికి తరువాత కాకుండ సృజన కార్యమును ప్రారంభించక ముందే బ్రహ్మ పొందెను. భౌతిక ప్రకృతి ఉత్పన్నము కాకముందే ఈ జ్ఞానమును అతడు కలిగి యుండెను. అది దివ్యము మరియు దీనినే సమ్విత్ అని చెప్పబడును. విష్ణుపురాణములోని 'సంధినీ', 'సంవిత్', అటులనే 'హ్లాదినీ' ఈ మూడును భగవంతుని 'సత్', 'చిత్', 'ఆనంద'శక్తులు. ఇవన్నీ కలిసి, భగవంతుని అంతరంగ శక్తులని పిలువబడును. శ్రీమద్భాగవతములో కూడ భగవంతుని అంతరంగశక్తి యొక్క విషయము కలదు. భగవంతుని ఉన్నతశక్తి అనునది అతడి న్యూన బహిరంగ శక్తుల నుండి పూర్తిగా భిన్నమైనది. అది త్రిగుణములతో కూడుకున్నది. భగవంతుని ఉన్నత ఆధ్యాత్మికశక్తికి ఉదాహరణము జీవుడు. జీవులన్నీ, భగవంతుని స్వరూప శక్తి యొక్క అంశలనీ, అది బహిరంగ శక్తి వలన కాదు అని తెలుసుకోవలెను. అటువంటి వారు వెంటనే ఈ రెండు శక్తుల మధ్యగల

www.prabhupadatelugubooks.com

భేదమును అర్థము చేసుకోగలరు.

సత్యమునకు భ్రమ వికృతమైన ప్రతిబింబము. ఇది భగవంతుని బహిరంగ శక్తియైన 'మాయ'కు ప్రమాణము. ఈ భ్రమ భగవంతుని అంతరంగ ఆధ్యాత్మిక శక్తిలో కనిపించదు. జీవుడు భగవంతుని ఉన్నతమైన స్వరూపశక్తి యొక్క అంశ. కాని అతడు దేహాత్మబుద్ధి వలన మోహితుడగు చున్నాడు. ఈ అజ్ఞానము తొలగిన వెంటనే అతడు దేహము యొక్క స్వభావమును అర్థము చేసుకోగలుగుతాడు. భౌతికస్థితి నందే మోహమనేది సంభవము. కాని ఆధ్యాత్మిక శక్తినందు ఎప్పుడును కాదు.

భౌతిక ప్రకృతిలోని దృశ్యవైవిధ్యమునకు భగవంతుని ఆధ్యాత్మికశక్తి ప్రభావము కారణము. భౌతిక ప్రకృతి ఆధ్యాత్మిక శక్తి యొక్క వికృత ప్రతిబింబమే. ఉదాహరణకు, సూర్యుని ప్రకాశము ఎప్పుడును ప్రకాశిస్తుండును. కాని ఆ ప్రకాశము జలములో ప్రకాశించునప్పుడు అది క్రొత్తదనమునకు జన్మనిచ్చును. దానిని సృష్టిపాలన సంహార చక్రముగా స్వీకరింపవలసి వచ్చును. కాని ప్రత్యక్షమైన సూర్యుడు అటువంటి మార్పులకు లోనుకాడు. ఈ వ్యవహారిక దృష్టాంతము నుండి ఆధ్యాత్మిక ప్రకృతి సృష్టిపాలన సంహారములకు అతీతమైనదని అర్థము చేసుకొనుటకు సహాయపడును. ఆధ్యాత్మిక శక్తియొక్క వికృత ప్రతిబింబము అనగా భౌతిక ప్రకృతి ఈ మూడు దశలతో బంధించబడి యుండును. భౌతిక ప్రకృతి భ్రమను కలిగించును– ఒకప్పుడు ఉండును*(సత్)*. మరొకప్పుడు ఉండదు*(అసత్)*. అను భ్రమతో కూడిన తాత్కాలిక స్థితి పూర్తిగా తొలగిపోవును. దాని స్థానములో నామ రూపగుణ సాంగత్య సాధన సంపత్తి మరియు అలాగే భగవంతుని ధామము కనిపించును. అప్పుడు మనుష్యుడు *'సత్యం పరం'* – పరమసత్యములో స్థితుడగును. దీనిని *'నిరస్త కుహకమ్'* అని వర్ణించిరి – 'భౌతిక జగత్తు యొక్క భ్రమతో కూడిన ప్రదర్శన నుండి శాశ్వతముగా ముక్తుడు' అని వర్ణించిరి.

జీవుడు భగవంతుని తటస్థశక్తి రూపముగా తెలుపబడెను. జీవుని స్థితి అస్థిరమైనది. ఒకప్పుడు అతడు భౌతికశక్తి యొక్క నియంత్రణలో నుండును. మరొకప్పుడు ఆధ్యాత్మిక శక్తియొక్క ఆశ్రయములో నుండును. కాని *పరమం* అచ్యుతుడు. అతడు ఎప్పుడు కూడ తన ఏ శక్తి అధీనములోను యుండడు. అతడు ఎల్లప్పుడు పరమ ఏకచ్ఛత్రుడు, సమస్త శక్తులకు అధిపతి, దేవాదిదేవుడు, వాసుదేవుడు. సమస్త శక్తులు అతడి నుండి ఉద్భవించును. అందుచేత అతడు పరమ శక్తితత్త్వము. *'స్వరాట్'* (స్వతంత్రుడు), *'పరం'* అను ఈ రెండు శబ్దములు

ఏ పురుషుని తెలుపుటకు ప్రయోగింపబడునో, అతడే తప్పక దేవాదిదేవుడగును. ఆయన సమస్త కారణములకు శాశ్వత కారణుడు. భగవంతు డెప్పుడును మాయ యొక్క వశము నందు యుండడు. శ్రీమద్భాగవతము(1.11.38) లో ఈ విధముగా నిర్ధారించబడినది :

ఏతదీశనమీశస్య ప్రకృతిస్థోఽ పి తద్గుణైః
న యుజ్యతే సదాత్మస్థైర్యథా బుద్ధిస్తదాశ్రయా

"భగవానుని దివ్యత్వమిదియే. ప్రకృతి గుణములతో సంపర్కము కలిగియున్నను ఆ దేవాదిదేవుడు తద్గుణములచేత ప్రభావితుడు కాడు. అదే విధముగా, అతనిని ఆశ్రయించిన భక్తులు సైతము త్రిగుణములచే ప్రభావితులు కారు."

ఈ భౌతిక జగత్తులో అవతరించి దీనిచేత ప్రభావితుడు కాకుండుట ఆ భగవంతుని విశేష గుణము. అలాగే భగవంతుని యొక్క శుద్ధభక్తులు కూడ దృశ్యజగత్తు యొక్క మెరుపులకు ఆసక్తులు కారు. భగవంతుడు శాశ్వతుడు, ముక్తుడు మరియు విశుద్ధుడు. అలాగే అతడి భక్తులు ఏ పరిస్థితిలోను ఆసక్తులు కారు. దీనిని ఒక సులభమైన ఉదాహరణ ద్వారా అర్థము చేసుకోగలము. సాంకేతిక అభ్యున్నతి ఫలితముగా ప్రకృతి యందు మొదటినుండి లభించిన ఆకర్షణలకు సినిమావంటి సాధనములు తోడైనవి. విచిత్రమేమిటనగా, మోహపూరితమైన ఈ ఆకర్షణ నిజమైన సత్పురుషులను, సాధువులను నేటివరకు కూడ ఆకర్షించుటలో విఫలమైనది. సత్పురుషులమని, సాధువులమని ఆధునిక కాలములో చెప్పుకొను వారు భంగు, పొగాకులకు వశమగుతుంటారు. కాని వారు కూడ అనేకమైన ఆధునికమైన ఇంద్రియ ఆకర్షణల పట్ల విముఖతను చూపుతుంటారు. మోహముతో కూడిన జగత్తు పట్ల భగవద్భక్తులకు ఏమాత్రము ఆకర్షణ కలగనిచో, ఇక స్వయముగా భగవంతునకు ఏమాత్రము ఏ విధముగాను అది ఆకర్షణను కలిగించలేదు. అందుచేత, ఎవరైనను, అజ్ఞానముతో మానవుడే భగవంతుడని పలికినచో, దీనివలన సత్యమెప్పుడును మార్పుచెందదు. మానవుడు మానవుడిగానే యుండును. భగవంతుడు సదా భగవంతుడుగానే యుండును. మరేదియు కాదు.

ఒకసారి మా ఆశ్రమములోని ఒక బ్రహ్మచారి ఆధ్యాత్మికవాదియు, విద్వాంసుడైన సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్‌ను కలిసెను. నేను ఈ వ్యాసమును రచించునప్పుడు, డా. రాధాకృష్ణన్ ఉపరాష్ట్రపతి. అతనితో కలిసినప్పుడు ఈ బ్రహ్మచారికి ఆయన వ్రాసిన భగవద్గీత యొక్క ఒక ప్రతికానుకగా లభించెను.

www.prabhupadatelugubooks.com

పండితుడైన డా. రాధాకృష్ణన్ గీతను ఆంగ్లములోకి అనువదించెను. దానికి వ్యాఖ్యానమును వ్రాసెను. ఆ రోజులలో(1954) ఆ పుస్తకము బజారులో పది రూపాయలకు చక్కగా విక్రయించబడు చుండెడిది.

బ్రహ్మచారి ఆ పుస్తకమును చదివి కాస్త అసంతృప్తితో మా వద్దకు వచ్చెను. ఆ పుస్తకము స్వయముగా మిక్కిలి గుహ్యమైనది. డా. రాధాకృష్ణన్ రచనలో ఆధ్యాత్మిక అంతర్దృష్టి లోపమే అతడి అసంతృప్తికి కారణము. అనేకచోట్ల భగవద్గీతకు దోషపూరితమైన వ్యాఖ్యానములు చేయబడినవి. కాబట్టి శుద్ధభక్తి పరంపరను అనుసరించు అధ్యాత్మికవాదులకు ఈ పుస్తకము అంగీకారయోగ్యము కాకుండెను. ఇది శ్రీమద్భాగవతములో చెప్పబడిన (1.1.1) దానికి ఒక చక్కటి ఉదాహరణము: "భగవంతుని ద్వారా గొప్పగొప్ప ఋషులు, దేవతలు కూడ మోహగ్రస్తు లగుదురు" *(ముహ్యంతి యత్ సూరయః).* బ్రహ్మ శివుడు, ఇంద్రుడు మొదలగు గొప్ప బ్రహ్మాండము యొక్క నియంతలను భగవంతుడు సులువుగా మోహితులను చేయగలడు. కాబట్టి, డా. రాధాకృష్ణన్ భ్రమకు లోనగుటలో ఆశ్చర్యమేమున్నది?

ఆ బ్రహ్మచారికి డా. రాధాకృష్ణన్ ద్వారా అధ్యాయము 9, శ్లోకము 34 యొక్క తప్పుడు వ్యాఖ్యానము వలన(ఆయన పుస్తకములోని 254 పేజీయందు ఇవ్వబడినది) ఎంతో బాధ కలిగెను. అతడు గొప్ప నిరాశతో మా వద్దకు వచ్చెను. ఆ శ్లోకమును గురించి చర్చింపగోరెను. ఆ పుస్తకములోని వచనములు ఇట్లున్నవి:

> "సంపూర్ణముగా మనలను సమర్పించు కొనవలసినది సాకారుడైన శ్రీకృష్ణునకు కాదు. కాని ఆది, అనాది, శాశ్వతుడైన శ్రీకృష్ణుని మాధ్యమముగా ప్రవచించు వాడికి."

మేము తర్కములతో డా.రాధాకృష్ణన్ వంటి విశ్వవిఖ్యాతమైన తాత్త్వికుని ఏ మాత్రం వాదములతో ఎదుర్కొనగోరుట లేదు. అయినప్పటికినీ, ఆ బ్రహ్మచారి యొక్క పదేపదే విన్నపము వలన ఈ శ్లోకమును పరిశీలించి దానిలోని దోషములను సూచింపవలసి వచ్చినది. డా. రాధాకృష్ణన్ అనిన మాకు అత్యంత గౌరవము కలదు. ఆయన మన దేశమునకు ఉపరాష్ట్రపతి అని మాత్రమే కాదు. అతడి పాండిత్యమునకు అతనికి లభించినది విశిష్టస్థానమే కాకుండ, అతడు హిందు మతాచార్యుడు కూడ. జన్మతః అతడు బ్రాహ్మణుడు మరియు కులపరంపర పట్ల ఆయనకు గలశ్రద్ధయే అందుకు కారణము. అతడు మాయావాద సంప్రదాయ మును అనుసరించెడి వాడు. మూర్ఖుడైన మిత్రుని కంటె విద్వాంసుడైన శత్రువే

మేలని ఒక ప్రసిద్ధమైన లోకోక్తి కలదు. అందుచేత ఈ విషయములో నేను ప్రోత్సహింపబడితిని. ఒక తెలివిగల విరోధి తర్కముతో తన ఖండనను మనముందుంచును. కాని అజ్ఞానియైన మిత్రుడు ఊగిసలాడుచు, ఆపదను మనముందు తెచ్చిపెట్టును. అందుచేత, డా. రాధాకృష్ణన్ యొక్క భగవద్గీత వ్యాఖ్యానములో తెలుపబడిన వచనములను ఖండించుటకు మాకు ఏ విధమైన అభ్యంతరము లేదు.

"రామాయణ మంతయును చదివిన తరువాత సీత ఎవరి తండ్రి" అని ఒకడు తెలుసు కోగోరెను? అని బెంగాలీ భాషలో ఒక లోకోక్తి కలదు. ఈ విధమైన ప్రశ్న హాస్యాస్పదమైనది. సీత రాముని భార్య. కాబట్టి ఈ ప్రశ్నకు నవ్వువచ్చును. డా. రాధాకృష్ణన్ గీతకు చేసిన ఆంగ్ల వ్యాఖ్యానములో ఇటువంటి అసందర్భ అంశములెన్నో లభించును. మనము వ్యక్తియైన శ్రీకృష్ణునికి శరణు పొందనవసరము లేదు. కాని శ్రీకృష్ణుని లోపల గల(జన్మలేనివాడు, అనాదియైనవాడు, శాశ్వతుడైన వానిని శరణు పొందవలెను). దీనివలన శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆయన యొక్క 'అంతరాత్మ' రెండును వేరు వేరు స్వరూపములని తెలుస్తున్నది. డా. రాధాకృష్ణన్ అభిప్రాయము ననుసరించి శ్రీకృష్ణుని దేహము, మరియు ఆయన ఆత్మనందు భేదము గలదు. కాబట్టి మనము శ్రీకృష్ణుని ఆత్మనే శరణు పొందవలెను. ఆయన దేహమును కాదు అని. మతధార్మిక, ధర్మ క్షేత్రములలో ఈ క్రొత్త పరిశోధన అనునది పైన తెలిపినటువంటి రామాయణములోని 'పండితుని' జ్ఞాపకమునకు తెచ్చును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీతను ప్రవచించుటకు గల సంపూర్ణ లక్ష్యము, మనలను అతని చరణ కమలములకు శరణు పొందగలిగేలా ఒప్పించుట కోసమే. అయినప్పటికినీ, డా. రాధాకృష్ణన్ ఈ విషయమును అంగీకరించుటకు ప్రస్తుతము సిద్ధముగా లేరు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత (18.66) లో తన చరమ ఆదేశమును ఈ విధముగా తెలిపెను :

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః

"సర్వవిధములైన ధర్మములను విడిచి కేవలము నన్నే శరణు పొందుము. సర్వపాపముల నుండి నిన్ను విముక్తుని గావింతును. భయపడకుము."

అర్జునుడు తనను శరణుపొందవలెనని శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ వచనములను అతడితో పలికెను. 'శరణము' శబ్దమునకు అర్థము శరణాగతి చేసుకొనుట యగును.

డా. రాధాకృష్ణన్ 62 వ పుట 'ప్రస్తావన'లో శరణాగతి విషయమును గురించి కూడ కొంత వివరించెను :

> "ప్రపత్తి *(శరణాగతి)*నకు క్రింద కనపరచిన ఆరు అంశములు గలవు: సర్వులయెడల సదిచ్ఛ *(అనుకూల్యస్య సంకల్పః)*; దుర్భావన లేకుండుట *(ప్రతికూల్యస్య వర్జనం)*; భగవంతుడు రక్షించునని విశ్వాసము *(రక్షిష్యాతీతి విశ్వాసః)*; రక్షకుని రూపమున ఆయనను ఆశ్రయించుట *(గోప్తృత్వే వరణం)*; పూర్తి అసహాయతా భావము *(కార్పణ్యం)*; సంపూర్ణ శరణాగతి *(ఆత్మనిక్షేపః)*."

శరణాగతి యొక్క ఈ ఆరు అంగములను శ్రీకృష్ణుని లేక విష్ణువు సంబంధముగా పాటించవలెను. ఎందుకంటే, శరణాగతి పద్ధతిని గురించిన ఈ ఉపదేశము వైష్ణవ సాహిత్యములోనే మనకు కనిపించును. డా.రాధాకృష్ణన్ ప్రథమ అంగము *(అనుకూల్యస్య సంకల్పః)*నకు అనువాదము 'సర్వులయెడల సదిచ్ఛ' అని చేసెను. ప్రతిఒక్కరిని శరణు పొందుటమనేది సంభవమా? అనునది ఇక్కడ ప్రశ్న. ఒక్క భగవంతుడినే శరణు పొందవలెను. డా. రాధాకృష్ణన్ యొక్క ప్రస్తావన అవ్యవహారికము, మరియు అసంభవము కూడ. డా. రాధాకృష్ణన్ వ్యాఖ్యలను వ్రాయుటకు పూర్వమే, అనేక ప్రామాణికాచార్యులు వారిలో వృందావనము యొక్క గోస్వాములు '*అనుకూల్యస్య సంకల్పః*' అను దానిని ఈ విధముగా వివరించిరి. మానవుడు శ్రీకృష్ణభగవానునికి అనుకూలముగా ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవను చేయవలయును. నిజమైన విద్వాంసుడు ఎవరైనను ఇతర సమస్త ఆధ్యాత్మిక ప్రామాణికులను అగౌరపరచి, డా. రాధాకృష్ణన్ వ్యాఖ్యానాలను అంగీకరించ గోరరు.

డా. రాధాకృష్ణన్ 'భగవంతుని పట్ల శ్రద్ధ' అను శబ్దములను ప్రయోగించి నప్పుడు, నిశ్చితముగా దేవాదిదేవుడినే నిర్దేశించెను. ఆయన ఏ తర్కముతో 'భగవంతుడు'(లార్డ్) అని పలుకును, కాని దానివలన నిర్విశేష బ్రహ్మము యొక్క అర్థమునే ఆయన ప్రకటించెను? అర్జునుడు సాకారుడైన శ్రీకృష్ణుని నిర్దేశించి ఈ విధముగా పలికెను, భగవద్గీత(2.7) : "*శిష్యస్తేఽహం శాధి మాం త్వాం ప్రపన్నమ్*"– "నేనిప్పుడు నీ శరణు పొందిన శిష్యుడను, దయచేసి ఆదేశించుము" అని భగవద్గీత ప్రారంభములో ఈ శబ్దములతో అతడు శ్రీకృష్ణుని సంబోధించెను. గీతలో ఇంతవరకు నిర్విశేష బ్రహ్మమును గురించి వ్యాఖ్యానించలేదు. చివరికి నిర్విశేష బ్రహ్మమును గురించి ప్రస్తావించునప్పుడు, తాను నిర్విశేష బ్రహ్మమునకు

మూలమని శ్రీకృష్ణుడు ముక్తకంఠముతో ప్రకటించును. ఏ వ్యక్తియైనను ఎటువంటి నిర్వికారుని, నిరాకారుని శరణు పొందజాలడని నిజమైన తర్కము తెలుపును. నిర్విశేష బ్రహ్మము పట్ల మిక్కిలి ఆసక్తులైనవారు మాత్రమే ఈ నిర్విశేష తత్త్వమును శరణు జొచ్చుచుందురు. ఇది మిక్కిలి బాధతో కూడుకున్నది. అంతేకాకుండ ఇది అసంభవము. ఈ మార్గములో కొనసాగువారు చివరకు తన భార్యను, పరివార మును, బంధువులను శరణు పొందుదురు.

శుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవ భగవంతుని దివ్యస్వరూపమును ప్రకటింప జేయును

శ్రీమద్భాగవతము నుండి మనము తెలుసుకునే దేమిటంటే, 'మాయ' జీవుడిని తన ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసము నుండి పతన మొందించును, దురాచారులైన నాస్తికులు భగవంతుని చుట్టూ తత్త్వవాగ్జాలమను పొగమంచుతో సామాన్యజనుల నుండి భగవంతుని దాచిపెట్టుటకు ప్రయత్నించుదురు. ఈ ప్రయాస ఫలితపు వర్ణన కూడ భాగవతము(12.3.43) లో ఈ విధముగా చెప్పబడినది :

కలౌ న రాజన్ జగతాం పరం గురుం
త్రిలోకనాథానతపాదపంకజమ్
ప్రాయేణ మర్త్యా భగవన్తమచ్యుతం
యక్షన్తి పాషణ్డవిభిన్నచేతసః

"ఓ రాజా! కలియుగములో మానవులు నాస్తికులగుదురు. జగద్గురువైన భగవానుని కొరకై వారెట్టి యజ్ఞములను చేయరు. త్రిలోకేశ్వరులు భగవానుని ఎదుట మోకరిల్లుదురు, కాని వికృతచిత్తులు, దుఃఖపూరితమైన ఈ కలియుగపు జీవులు అట్లు చేయరు."

జనులను మోహగ్రస్తులను చేయుటకు ఒక మంచి ఉదాహరణ డా. రాధాకృష్ణన్ యొక్క దార్శనిక వాగ్జాలము. *'అనుకూల్యస్య సంకల్పః'* అనుదానికి నిజమైన అర్థము 'భగవంతుని శరణుజొచ్చుట'కు బదులుగా, 'సర్వుల యెడల సదిచ్ఛ' అని అనువదించిరి. ప్రాపంచిక విద్వాంసుని నుండి ఇటువంటి వ్యాఖ్యానాలను వినవలసి వచ్చును.

భక్తియుక్త సేవలో మొదటి శబ్దము శరణాగతి యగును. శరణాగతిని

www.prabhupadatelugubooks.com

చేయుట అనుదానికి ఏకైక అర్థము, మానవుడు భగవంతుని దాసుడని అంగీకరించుట. శరణాగతి పద్ధతిని అనుసరించుట కొరకు డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి మహాపండితులు, దార్శనికులు కూడ ఎంతో తపస్సును చేయవలసి యుండును. ఇది భగవద్గీత నిర్ణయము. డా. రాధాకృష్ణన్ శరణాగతి యొక్క ఆరు అంగములను పై పైననే వ్యాఖ్యానించెను. దీని మూల నిర్వచనము వైష్ణవ సాహిత్యములో లభించును. దీనిలో శరణాగతి యొక్క ఈ ఆరు అంగములును భగవంతుడగు విష్ణువునకు లేక శ్రీకృష్ణునకు సంబంధించినవని తెలుపబడెను. 'అనుకూల్య' అనుదానికి అర్థము శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల గల 'ప్రేమభక్తి'. 'భక్తిరసామృతసింధువు'లో ఇలా చెప్పబడినది : "అనుకూల్యేన కృష్ణానుశీలనం *భక్తిరుత్తమా"* – "శ్రీకృష్ణభగవానునికి అనుకూల రూపములో ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవను చేయవలెను. దీనినే శుద్ధభక్తి అంటారు."

ఈ ప్రపంచములో ప్రతివ్యక్తి ఏదోఒక రూపములో శ్రీకృష్ణభగవానుడిని సేవించుచుందురు. కొందరు అనుకూల భావముతో సేవిస్తుంటారు. మరికొందరు ప్రతికూల భావముతో సేవిస్తుంటారు. ప్రతికూల భావముతో సేవించువారు శత్రువులు, భావపూర్ణులైన నాస్తికులు, మూర్ఖులు, అభక్తులు. ఆనందముతో సేవించువారు నిజమైన బుద్ధిమంతులు. నిజానికి, శ్రీకృష్ణుని భక్తులు గొప్ప బుద్ధిమంతులు. ప్రాపంచిక విద్వాంసులు నాస్తికులైన అభక్తుల శ్రేణికి చెందినటు వంటి వారు కంసుడు, జరాసంధుడి వంటి రాక్షసులచేత నడిపింప బడుదురు.

శ్రీకృష్ణభగవానుని సంపూర్ణముగా శరణు పొందవలె నను నది భగవద్గీత యొక్క ముఖ్య ఉపదేశము. ఇది భగవానుని కమలాధరముల నుండి ప్రకటింపబడిన నిర్ణయము. దీనిని డా. రాధాకృష్ణన్ "జన్మలేని, ఆదిలేని, నిత్యుడైన శ్రీకృష్ణుని మాధ్యమముగా చేసుకొని మాట్లాడు" వానిని మాత్రమే శరణుపొంద వలెనని, వ్యక్తియగు శ్రీకృష్ణుని కాదు అని తన రచనలో భగవద్గీత ఉపదేశమును వ్యతిరేకించెను. ఈ విధముగా పాండిత్యమును ప్రదర్శించుటకు మాత్రమే గీతను చర్చించుట యనునది వృథా శ్రమయే. ఇటువంటి శాస్త్రోక్తము కాని వ్యాఖ్యలను చేయుట వ్యర్థము. కాబట్టి భగవద్గీతను ప్రవచించిన శ్రీకృష్ణభగవానుడు మానవుడనే నిర్ణయమునకు ఎవరైనను వచ్చినచో, అప్పుడది తప్పుడు వ్యాఖ్యానము. అంతేకాకుండ, అది వ్యర్థమగును. భగవంతునికి అస్తిత్వము లేదని ప్రకటించుట కొరకు వైదిక జ్ఞానమును ఉపయోగించుకొనుట యనునది శ్రీకృష్ణుని ప్రతికూల పద్ధతిలో సేవించుటకు ఇది స్పష్టమైన ఉదాహరణము.

www.prabhupadatelugubooks.com

వేదముల పేరుతో నాస్తికత్వమును ప్రచారము చేయు డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి విద్వాంసులను గురించి శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ విధముగా వర్ణించెను. భగవద్గీత(7.15) లో ఈ వాక్య మనకు లభించుచున్నది :

న మాం దుష్కృతినో మూఢాః ప్రపద్యన్తే నరాధమాః
మాయయాపహృతజ్ఞానా ఆసురం భావమాశ్రితాః

"దుష్టులైనవారు, మూఢులు, నరాధములు, మాయచే జ్ఞానము హరింపబడినవారు, దానవప్రవృత్తియైన నాస్తిక స్వభావమును కలిగియుండువారు నా శరణము నొందరు."

కంసుడు, జరాసంధుని వంటి భగవానుని శత్రువులు ఎల్లప్పుడు శ్రీకృష్ణుని ధ్యానించుచుండిరి. కాని అది ప్రతికూలముగా యుండెను. భగవద్గీత యొక్క నిజమైన ఉపదేశములను సవాలు చేయువారు, వాటికి తప్పుడు వ్యాఖ్యలను చేయు నాస్తికులైన విద్వాంసులు ఈ అసురులతో సమానము. వీరి బుద్ధి మాయచేత కప్పబడి యున్నందున అటువంటి శత్రుభావముతో వారు భగవానుని చింతనను చేయు చుందురు. కంసుడు, జరాసంధుడు ఇరువురును పండితులే, కాని శ్రీకృష్ణుని పట్ల శత్రుత్వము వలన వారు అసురులైరి.

భగవద్గీత ఉపదేశములను అనుకూల భావముతో పాటించుట యనునది పరమధర్మమను విషయమును శ్రీ చైతన్యుని బోధనల వలన, ఆయన ఆదర్శములైన కార్యముల వలన మనము అర్థము చేసుకోగలము. తన దక్షిణ భారతయాత్ర సందర్భముగా శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు శ్రీ రంగనాథ మందిరము యొక్క పరిసర ప్రాంతములో ఒక నిష్కపట బ్రాహ్మణుడు భగవద్గీతను పఠించుటను చూచెను. అతడు శ్రద్ధగా పఠించుటను చూచి మహాప్రభువు పరమ సంతుష్టుడయ్యెను. ఆ బ్రాహ్మణుని చెక్కిళ్లమీద నుండి అశ్రుధార ప్రవహించు చుండెను. ఆ బ్రాహ్మణుడు చదువురాని వాడని అతని దగ్గర కూర్చునియున్న ఇతర బ్రాహ్మణులకు తెలియును. అందుచేత, అతడు గీతను ఎలా పఠించ గలుగుచున్నాడని వారికి ఆశ్చర్యము కలిగెను.

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఎంతో సులభముగా ఈ సమస్యను పరిష్కరించెను. ఎవరైనా సంపూర్ణ శరణాగతిని చేసుకొనినప్పుడు, చదువు లేనివాడైనను అతడు దివ్యశబ్దములను అర్థము చేసుకొనగలడు. కాని శరణాగత భావము లేకుండా, భగవద్గీత ఎంతమాత్రము అర్థము కాదు.

www.prabhupadatelugubooks.com

మహాప్రభువు అశ్రుపూరితమైన బ్రాహ్మణుని చూచినప్పుడు, గీతయొక్క ఏ అంశము వలన మీకు ఏడుపు వచ్చెనని అడిగెను. సముచితమైన వినమ్రమైన వైష్ణవ భావముతో ఆ బ్రాహ్మణుడు సమాధానమును ఈ విధముగా పలికెను :

"నేను గీతను పఠిస్తున్నట్లు ప్రదర్శన చేయుచున్నాను. నిజమునకు నేను చదువు లేనివాడను. నేను చదువులేని వాడనైనప్పటికినీ భగవద్గీత నంతటిని పఠించుమని నా గురువు నన్ను ఆదేశించెను. నేను నా గురు ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించలేక, నా కర్తవ్యమును నేను నిర్వహించుటకు ప్రయత్నిస్తూ, గీతను చదువుచున్నట్లు ప్రదర్శన చేయుచున్నాను."

అప్పుడు మహాప్రభువు మీరెందుకు రోదిస్తున్నారని అడిగెను? బ్రాహ్మణుడు ఈ విధముగా సమాధానమును తెలిపెను :

"నేనెప్పుడు గీతను చదువుటకు కూర్చున్నను, నా హృదయములో పార్థసారథి రూపములో శ్రీకృష్ణుడు ప్రకటమగును. ఆ రూపము చూచిన వెంటనే భగవానుడెంత భక్తవత్సలుడని స్మరణకు వచ్చును. ఈ ఆలోచన నాకు ఏడుపును తెప్పించును."

మాయావాదులు అద్వైత బ్రహ్మములో ఐక్యమవ్వాలను కోవడమే కాకుండ ఎప్పుడును భగవంతుడిగా మారుటకు ఉత్సాహవంతులై యుంటారు. భగవంతుడు తన భక్తునికి సారథి ఎలా కాగలడు? మరియు అతని ఆదేశములను అతడు ఎలా పాటించగలడు? అన్నది వక్రబుద్ధికి ఎక్కదు. భగవంతుడు, జీవుడు శాశ్వత సంబంధమును కలిగి యున్నారననది సత్యము. ఎందుకంటే, ఈ సంబంధము వలన అద్భుతమైన అనేక విషయములు కూడ సాధ్యమగును. కాని మాయావాదులు ఈ సత్యమును అర్థము చేసుకోలేరు. దీనిని తెలియజేయుటకు ప్రయత్నము చేసినవారు కూడ ఘోరముగా విఫలులైరి. శ్రుతి శాస్త్రములలో(శ్వేతాశ్వతర ఉపనిషత్తు 6.23) ఈ వాక్యము మనకు ఇట్లు లభించుచున్నది :

యస్య దేవే పరా భక్తిర్యథా దేవే తథా గురౌ
తస్యైతే కథితా హ్యర్థాః ప్రకాశంతే మహాత్మనః

"భగవంతుడు, గురువు ఇరువురిలో విశ్వాసము కలిగినటువంటి మహాత్ములకు మాత్రమే వైదిక జ్ఞానసారమంతయు స్వయముగా ప్రకటితమగును."

దక్షిణ భారతదేశములోని ఆ బ్రాహ్మణునిలో గీత పఠించునపుడు, అతనిలో

గల భక్తిని చూచి, శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు అతడిని ఆలింగనము చేసుకొని అతని గీతాపఠనము సఫలమైనదని పలికెను. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క ఆమోదముద్ర కోట్లకొలది విశ్వవిద్యాలయముల డిగ్రీలకంటె శ్రేష్ఠమైనదని అంగీకరించని మూర్ఖుడెవరు యుండగలరు? భగవద్గీత అధ్యయనము భౌతికజ్ఞానముతో చేయబడ జాలదని మహాప్రభువు ప్రశంసల వలన తెలియుచున్నది. గీతాజ్ఞానము గురుశిష్య పరంపర నుండి వచ్చుచున్న ఆధ్యాత్మికాచార్యుల నుండి పొందవలెను. ఇదే ఏకైక విధానము. లేకపోయినచో, గీతను అధ్యయనము చేయుట కేవలము వ్యర్థ ప్రయత్న మగును. భగవంతుడు దివ్యుడు, ఆయన వచనములు కూడ దివ్యములు. అందుచేత భగవద్గీత యొక్క రహస్య విషయములను కేవలము దివ్యమైన గురుశిష్య పరంపర నుండియే తెలుసుకోవలెను. 'పద్మపురాణము' ఇలా తెలుపుచున్నది :

అతః శ్రీకృష్ణనామాది న భవేద్ గ్రాహ్యమింద్రియైః
సేవోన్ముఖే హి జిహ్వాదౌ స్వయమేవ స్ఫురత్యదః

"ఎవరైనను భౌతికమైన తమ కలుషిత ఇంద్రియముల ద్వారా శ్రీకృష్ణుని నామరూప గుణలీలల యొక్క దివ్యస్వభావము అవగతము చేసుకొనలేరు. అతడు భగవంతుని దివ్యమైన భక్తియుక్తసేవద్వారా ఆధ్యాత్మిక స్థితియందు స్థితుడైనప్పుడే, భగవంతుని దివ్యనామ రూపగుణ లీలలు అతనికి ప్రకటితములగును."

'బ్రహ్మ సంహిత'(5.38) దీనిని ఈ విధముగా నిర్ధారించెను :

ప్రేమాంజనచ్ఛురితభక్తివిలోచనేన
సంతః సదైవ హృదయేషు విలోకయంతి
యం శ్యామసుందరమచింత్యగుణస్వరూపం
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"శ్రీకృష్ణుడు శ్యామసుందరుడు, అనేక – అచింత్య గుణసంపన్నుడు, శుద్ధభక్తులు ప్రేమాంజన రంజితములైన భక్తి నేత్రముల ద్వారా తమ హృదయములయందు ఆయనను దర్శింతురు. అట్టి ఆదిపురుషుడైన గోవిందుని నేను భజించుచున్నాను."

డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి భౌతిక తాత్త్వికులు ఆధ్యాత్మిక విషయములలో మునకలు వేయుటకు యోగ్యులు కారని శాస్త్రములలో నిర్ణయించి చెప్పబడినది. కేవలము భగవద్భక్తులు మాత్రమే శ్రీకృష్ణభగవానుని అర్థము చేసుకోగలరు. ఇతరు లెవ్వరును అందుకు అర్హులు కారు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(18.55) లో

www.prabhupadatelugubooks.com

స్వయముగా ఇలా చెబుతున్నాడు : "*భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్ యశ్చాస్మి తత్త్వతః*" – "కేవలము భక్తి యుక్తసేవ వలననే, మానవుడు నన్ను యథారూపముగా దేవాదిదేవుడనని అవగాహన చేసుకొనగలడు."

శ్రీకృష్ణభగవానుని లోపల కేవలము శ్రీకృష్ణభగవానుడే యున్నాడని ఇతరమేదియును లేదని డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి విద్వాంసులు తెలుసుకో వలెను. శ్రీకృష్ణభగవానుని దేహము మరియు ఆత్మ ఒకటే. అద్వైత సత్యము శ్రీకృష్ణుడని, అతడే పరమ పురుషుడని గీతయొక్క నిర్ణయము. కాని డా. రాధాకృష్ణన్ ఏదో ఒకవిధముగా శ్రీకృష్ణుని లోపల నుండి రెండవ ప్రాణిని వెతికి బయటకు తీసెను. అందుచేత, ఈ పరిశోధన వలన డా. రాధాకృష్ణన్ ద్వైతవాదములో విశ్వాసము కలిగినవాడిగా కనబడు చుండెను. ప్రత్యేక జీవుని హృదములో నివసించు పరమసత్య ప్రాకట్య వర్ణనను శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(10.8) లో స్పష్టముగా ఈ విధముగా తెలిపెను :

అహం సర్వస్య ప్రభవో మత్తః సర్వం ప్రవర్తతే
ఇతి మత్వా భజన్తే మాం బుధా భావసమన్వితాః

"నేనే సర్వములైన ఆధ్యాత్మిక, భౌతిక జగత్తులకు కారణభూతుడను. సర్వము నా నుండియే ఉద్భవించు చున్నది. ఈ విషయమును సంపూర్ణముగా నెఱిగిన పండితులు నా భక్తియుక్తసేవలో నిమగ్నులై నన్ను హృదయపూర్వకముగా అర్చింతురు."

మరింకను గీత(15.15) లో ఆయన ఇలా చెబుతున్నాడు :

సర్వస్య చాహం హృది సన్నివిష్టో
మత్తః స్మృతిర్జ్ఞానమపోహనం చ
వేదైశ్చ సర్వైరహమేవ వేద్యో
వేదాన్తకృద్వేదవిదేవ చాహమ్

"నేను ప్రతిఒక్కరి హృదయమునందు ఉందును. నా నుండియే స్మృతి, జ్ఞానము, మరుపు కలుగుచున్నవి. నేనే సమస్త వేదముల ద్వారా తెలియదగినవాడను. వాస్తవమునకు వేదాంతకర్తను మరియు వేదముల నెరిగినవాడను నేనే."

పరిపూర్ణ జ్ఞానము కలిగిన బుద్ధిమంతులగు వారు – అనగా తమ భౌతికవాద బుద్ధిని పవిత్రము చేసుకొనినవారు, మరియు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానములో స్థితులైనవారు

www.prabhupadatelugubooks.com

మాత్రమే శ్రీకృష్ణభగవానుడే ప్రతి వస్తువునకు మూలాధారమని అర్థము చేసుకొందురు. బుద్ధి పవిత్రమై, ఆధ్యాత్మికము కానంతవరకు, గొప్పగొప్ప తత్త్వజ్ఞులు, అష్టాంగయోగులు కూడ శ్రీకృష్ణభగవానుని అర్థము చేసుకొను ప్రయత్నములో మోహితు లవుదురు. భగవద్గీత(7.3) లో భగవానుడు ఈ విధముగా చెబుతున్నాడు: *"యతతామపి సిద్ధానాం కశ్చిన్మాం వేత్తి తత్త్వతః"* – "ఆ విధముగా సిద్ధిని పొందినవారిలో కూడా, ఒకానొకడు మాత్రమే నన్ను యథార్థముగా తెలుసుకొనును."

భగవంతుని నామ రూప గుణలీలలు, పార్షదులు, సాధన సంపత్తి ఇవన్నీ ఒకదానికొకటి సమానముగా ఆధ్యాత్మిక స్వభావమును కలిగినటు వంటివి. నిజమునకు, శ్రీకృష్ణభగవానునకు సంబంధించిన ఏ వస్తువు కూడ ఆయనతో భిన్నమైనది కాదు. 'పద్మపురాణము' ఈ విధముగా తెలుపుచున్నది,

నామ చింతామణిః కృష్ణశ్చైతన్యరసవిగ్రహః
పూర్ణః శుద్ధో నిత్యముక్తోఽ భిన్నత్వాన్ నామనామినోః

"శ్రీకృష్ణుని దివ్యనామము దివ్యానందమును కలిగినట్టిది. సకల ఆధ్యాత్మిక వరములను ప్రసాదించునది, సాక్షాత్తూ శ్రీకృష్ణుడే. సకల ఆనందములకు నిధి. శ్రీకృష్ణుని నామము సంపూర్ణము. సమస్త దివ్యరసముల స్వరూపము. మరియు ఇది ఏ స్థితిలోను భౌతిక నామము కాదు. శ్రీకృష్ణుని వలనే స్వయముగా శక్తిశాలినే. శ్రీకృష్ణుని నామము భౌతిక గుణములతో కలుషితము కాదు. అందుచేత ఇది మాయతో కూడియున్నదను ప్రశ్నయే ఉదయించదు. శ్రీకృష్ణుని నామము సదా ముక్తము, దివ్యము. ఇది ప్రకృతి నియమముల చేత ఎప్పటికిని బద్ధము కాదు. ఎందుకంటే, శ్రీకృష్ణుడు మరియు అతడి నామమునకు మధ్య ఎటువంటి భేదము లేదు కనుక."

కేవలము సత్పురుషులే ఈ వాక్యలలోని సత్యమును తెలుసుకోగలరు. మాయావాద తత్త్వముతో బుద్ధి భ్రష్టులైనవారు దీనిని అర్థము చేసుకొనలేరు.

అద్వైతవాదులు జటిలమైన అద్వైత తత్త్వమును అవగతము చేసుకోలేరు. అద్వైతవాదము మీద ద్వైతమును స్థాపించగోరుచు, డా.రాధాకృష్ణన్ తన కల్పనతో అటువంటి సిద్ధాంతమును వెలువరించెను. శ్రీకృష్ణుని మాధ్యమముగా మాట్లాడు వాడు జన్మలేనివాడు, ఆదిలేనివాడు, శాశ్వతుడైన వానిని శరణు పొందవలెనని డా. రాధాకృష్ణన్ తెలిపెను. శ్రీకృష్ణుని లోపల గల నిర్విశేష బ్రహ్మమునే శరణు పొందవలెనని తెలుపుచున్నానని ఆయన అక్కడ స్పష్టముగా ప్రకటింప లేదు.

నిర్విశేషబ్రహ్మము మాట్లాడునని ఒకసారి నిశ్చయమైనప్పుడు, అతనికి మాట్లాడుటకు జిహ్వా అను సాధనము కూడ యుండవలెను. ఈ విధముగా(పరిశీలించినచో) డా. రాధాకృష్ణన్ యొక్క నిర్విశేషధారణ మంతయు వెంటనే నశించునని మనము తెలుసుకోగలము. మాట్లాడువాడు కూడ నడవగలడని తెలుపుటకు శాస్త్రములలో కావలసినన్ని అనేక ప్రమాణములు లభించును. మాట్లాడుటకు, నడచుటకు సమర్థుడైనప్పుడు, అతడు సకలేంద్రియములతో కూడినవాడగును. అప్పుడు అతడు తినుట, నిదురించుట మొదలైన సకల కార్యములను కూడ చేయగలడు. అలా అయినచో, డా. రాధాకృష్ణన్ తన యొక్క ఆదిలేని శాశ్వత వస్తువు నిర్విశేషమని ఏ విధముగా ప్రకటించగలడు?

డా. రాధాకృష్ణన్ తన 'ప్రస్తావన' లోని 62వ పుటలో ఇలా వ్రాసెను :

> "మనము మన స్వ(?) తో విడివడినప్పుడు, మన మీద ఈశ్వరుడు అధికారమును వహించును. ఈశ్వరుని అధికారమునకు మన స్వంత గుణములు, అహంకారము, జ్ఞానము, సూక్ష్మమైన అధికారముతో కూడిన అవసరములు, అలాగే మన చైతన్యరహితములగు కల్పనలు ప్రధానముగా ఆటంకములగును."

www.prabhupadabooks.com

తన అజాగ్రత్త మరియు తన పూర్వపు సంస్కారముల వలన డా. రాధాకృష్ణన్ శ్రీకృష్ణభగవానుని దేహము మరియు ఆయన అంతరాత్మలో భేదమును చూచుచున్నారని, అతని తర్కముల వలన ఈ నిర్ణయమునకు మనము స్పష్టముగా రాగలుగుదుము. అతడు ఇంకను మిథ్యాహంకారము నుండి ముక్తుడు అనగా 'స్వ నుండి విడివడ' లేదు. అందుచేత, 'గుణములు, అహంకారము, జ్ఞానము, సూక్ష్మమైన అధికారముతో కూడిన అవసరములు అలాగే మన చైతన్యరహితము'లైన కల్పనలన్నీ, అతడిని దివ్యసత్యమును అర్థము చేసుకొనుట నుండి ఆపివేయుచున్నవి. ఆయన తప్పకుండా మాయావాద అభిప్రాయములు గల వాతావరణముతో ప్రభావితుడై యుండవచ్చును. కాబట్టి, ఆ కారణము చేత అతడు సత్యమును గ్రహించ లేకపోయెను.

మాయావాదమును స్థాపించి విస్తృతము చేసిన శ్రీపాద శంకరాచార్యులు, ఈ భౌతిక జగత్తు 'మిథ్య'యని ఋజువు చేసెను. అందుచేత, అతడు తపస్సును, త్యాగమార్గమును విశ్వాసముతో అనుసరించెను. తన బోధనలలో వీటిని బలపరచెను. అతడు మాయతో కూడిన ఈ జగత్తులో తన ఆధిపత్యమును స్థాపించు

ప్రయత్నములో సమయమును వృథా చేసుకోలేదు. కాని ఒకవేళ అతడు తాను నడిపిన అద్వైత తత్త్వము యొక్క వర్తమానస్థితిని చూచినచో, సిగ్గుపడవలసి వచ్చును. డా. రాధాకృష్ణన్ అతని వలన ప్రభావితుడయ్యె ననుటలో మాకు ఎటువంటి సందేహము లేదు. ఇది అతని రచనల ద్వారా స్పష్టమగును. అయినప్పటికినీ, 'ప్రస్తావన'లోని 25 వ పుటలో ఈ విధముగా కలదు : "ఈశ్వరుడు సాకారుడు. తన ప్రకృతి ద్వారా దృశ్యమాన జగత్తును సృష్టించును. అతడు ప్రతిప్రాణి హృదయములో నివసించును. యజ్ఞములకు భోక్తయును, యజ్ఞేశ్వరుడును అతడే. అతడు మన హృదయములో భక్తిని ఉద్భవింప చేయును, మన ప్రార్థనలను స్వీకరించును. అతడు ఆధ్యాత్మిక గుణములకు మూలము మరియు మార్గదర్శకుడు. పూజలు మరియు ప్రార్థనలు మనలో సాకార సంబంధమును ఏర్పరుచును" అని గీతలో ఆ బ్రహ్మమును బలపరచుచు అతడు స్పష్టము చేస్తూ వ్రాసెను.

ఈ విధముగా లిఖించి, మరియు గీతయొక్క నిజమైన తాత్పర్యమును అంగీకరించిన తరువాత, డా. రాధాకృష్ణన్ శ్రీకృష్ణభగవానుని యొక్క దేహము, ఆత్మ వేరువేరని ఎట్లు చెప్పగలరు? ఇటువంటి విచారణ తప్పక ఆయన భౌతికవిద్య యొక్క పరిణామము కావొచ్చును. పరబ్రహ్మము అనగా పరమపురుషుని యొక్క అద్వయ జ్ఞానము, తన అంతరంగిక చైతన్యము నుండి భిన్నమంటూ వింతయిన అద్వైతవాదమును అతడు స్థాపించెను? డా. రాధాకృష్ణన్, స్పష్టముగా కనిపించు తన ఈ ఘోరమైన దోషములను గురించి వ్యాఖ్యానించగలడా? స్వయముగా భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడైన పరమాత్మ రూపమున ప్రతిఒక్కరి హృదయములో ఉపస్థితుడై యుండగా, ఇక అతని హృదయములో అన్యులెవరు స్థితులై యుండ గలరు? గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు స్వయముగా తన దివ్యగుణములను గురించి ప్రస్తావించెను. డా. రాధాకృష్ణన్ తన భౌతిక పాండిత్యమనే జ్ఞాన అస్త్రము లతో అటువంటి వాక్యలను ఖండింప దలచెను. ఈ విధముగా అతడు తన చిరు ప్రయత్నముతో విరోధింప చూసెను. ఆ విధముగా మూర్ఖత్వముతో కూడి డా. రాధాకృష్ణన్ విద్యావిస్తరణ అని తెలుపుచు అవిద్యను ప్రచారము చేసెను.

బ్రహ్మము, పరమాత్మ, భగవానుడు – ఈ ముగ్గురును ఒకే అద్వైత పరబ్రహ్మము. డా. రాధాకృష్ణన్‌కు ఈ విషయము తెలియదని చెప్పుట హాస్యాస్పద మగును. కాని భగవంతుడు అవతరించినప్పుడు, ఆయన 'మాయా' ప్రవాహమునకు లోబడి యుండునను అతని వాదనలో ఏ విధమగు తర్కమును కనిపించదు. భగవానుడు గీతలో తాను తన దివ్య స్వరూపములో అవతరించుదునని స్పష్టముగా

తెలిపెను. కనుక ఆయనలో మరియు ఆయన దేహములో ఏ విధమైన భేదమును యుండదు. మరియు, తన అవతరణ లీలలు మొదలైన వన్నియును దివ్యములనీ, భౌతికాతీతములనీ కూడ భగవానుడు తెలిపెను. అతడు నిత్యుడు, పరమ పవిత్రుడు, ఆదిపురుషుడు. మాయచేత జీవుడు కప్పబడి యుండునని మనమందరమును అంగీకరిస్తాము. కాని ఒకవేళ పరబ్రహ్మము కూడ మాయచే కప్పబడినది అంటే మాయ పరబ్రహ్మము కంటె శ్రేష్టమైనదా?

శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమేశ్వరుడు దేవాదిదేవుడు

కేవలము నిర్విశేష బ్రహ్మములోనే అవ్యయము, అవినాశి, జన్మలేని దివ్యగుణము లుండునని డా. రాధాకృష్ణన్ యొక్క అస్పష్టమైన అభిప్రాయము. కాబట్టి సరియైన సమాధానము కొరకు మనము గీతను ఆశ్రయించ వలెను. నిజమునకు, అద్వయ బ్రహ్మము యొక్క సకల దివ్య అంశలలో ఈ సర్వోత్కృష్ట గుణములు పొందుపరుచబడ్డాయి. భగవద్గీత(11.18) లో అర్జునుడు ఈ విధముగా ప్రకటించెను :

త్వమక్షరం పరమం వేదితవ్యం
త్వమస్య విశ్వస్య పరం నిధానమ్
త్వమవ్యయః శాశ్వతధర్మగోప్తా
సనాతనస్త్వం పురుషో మతో మే

"దివ్యమైన ఆదిధ్యేయము నీవే. విశ్వమంతటికిని పరమాధారము నీవే. అవ్యయుడవు మరియు సనాతనుడవు నీవే. నీవే శాశ్వతధర్మమును రక్షించు దేవాదిదేవుడవు. ఇదియే నా అభిప్రాయము."

గీతలో ఎక్కడెక్కడ పరబ్రహ్మమును 'అక్షరు'డని చెప్పబడెనో అది అక్కడ పరమనియంతయైన దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణభగవానుని సూచించు చున్నది. ఒక్కసారి కూడ శ్రీకృష్ణుని 'క్షరుడు' అని లేక బద్ధజీవితో సమానుడని చెప్పబడలేదు. డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి తత్త్వజ్ఞులు కాకుండ బ్రహ్మ, ఇంద్రుని వంటి గొప్పగొప్ప దేవతలు కూడ 'క్షర' శ్రేణిలోకే వచ్చెదరు. భగవంతుడు మాత్రమే తమ భిన్నమైన శక్తిచేత సంపూర్ణ విరాట్ జగత్తును పోషించును. అగ్ని ఒకచోట నున్నప్పటికినీ అది అన్ని దిశలలో తన ప్రకాశమును, ఉష్ణతను వ్యాపింప చేసినట్లు, జన్మలేని దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు తన సంపూర్ణ వ్యక్తిత్వమును, నిత్యత్వమును, అక్షరత్వమును శాశ్వతముగా

నిలుపుకొనుచు, అసంఖ్యాక విష్ణురూపములుగా జీవులలో అంతరంగ బహిరంగ శక్తులుగా విస్తరించి వ్యాపించును. ఇటువంటి విస్తరణతో ఆయన యొక్క పరమ సంపూర్ణ స్థితికి ఏ లోపమును రాదు, ఏ ప్రభావము పడదు. ఈశోపనిషత్తులోని మంగళాచరణము ఇలా తెలుపుచున్న : "పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావ *శిష్యతే*" –"సంపూర్ణము నుండి ఉత్పన్నమగునది అంతయును కూడ సంపూర్ణ మగును. సంపూర్ణమగుట వలన అతని నుండి అనేక సంపూర్ణ అంశములు ఉత్పన్నము లైనప్పటికినీ కూడ అతడు సంపూర్ణుడుగానే యుండును."

భగవంతుడు శాశ్వత పరమపురుషుడు. అందుచేత అతని నామ రూపగుణములు, లీలలు మొదలగునవి అన్నియును శాశ్వతములు. 'పురుషుడు' అను సంస్కృత శబ్దమునకు అర్థము భోక్త. భోక్త ఎప్పుడును రూపహీనుడు, నిర్విశేషుడు, శక్తిహీనుడు కాజాలడు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భౌతిక గుణరహితుడు. అయినప్పటికినీ, ఆయన భోక్త. సమస్త దివ్య గుణములతో కూడినవాడు.

భగవద్గీతలో అర్జునుడు శ్రీకృష్ణభగవానుని 'అక్షరుడు', పరబ్రహ్మము, 'ఆదిదేవు'ని రూపమున స్తుతించెను. 'అక్షరుడు', 'అవ్యయు'డను పదమునకు పర్యాయ వాచకములని డా. రాధాకృష్ణన్ తెలుపును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు మరియు ఆయన దేహము భిన్నములనే నిర్ణయమునకు అతడెందుకు వచ్చును? ఈ విషయమును మనము అర్థము చేసుకోలేము. తన పుస్తకములోని 275 వ పుటలో, శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరబ్రహ్మము, భగవంతుడు, పరమసత్యము అని అర్జునుడు పలుకు ఈ మాటలను డా. రాధాకృష్ణన్ అంగీకరించెను. అదే పుస్తకములో అదే పుటలో పూర్తిగా అసంబద్ధమైన, ఊహాకల్పితమైన వాటిని రచించడమే కాకుండ, ఈ అభిప్రాయమును అర్జునుని తలమీద రుద్దుచున్నాడు : "శ్రీకృష్ణుడు బ్రహ్మమును, ఈశ్వరుడు మరియు పరమము మరియు భగవానుడు రెండును అని అర్జునుడు తెలిపెను." భగవంతుడు బ్రహ్మము నుండి భిన్నమైనవాడని ఆలోచించుట, గీత నుండి భిన్నమైన, దోషపూరితమైన అనుభూతియే. ఇటువంటి అనుభూతిని కలిగిన డా. రాధాకృష్ణన్ గీతను పఠించినట్లు ఎట్లు నొక్కివక్కాణించి చెప్పగలడు? భగవంతుడు, మరియు పరమాత్ముడగు శ్రీకృష్ణుడు మాయ చేత సృష్టింపబడిరి. కాని బ్రహ్మము మాయచేత సృష్టింపబడదని వారు తర్కించును. శ్రీల కృష్ణదాస కవిరాజ గోస్వామి అటువంటి కల్పనాపూరితమైన వ్యాఖ్యలను గట్టిగా విమర్శించెను. శ్రీ చైతన్య చరితామృతములో ఆయన ఈ విధముగా రచించెను, "బ్రహ్మము,

పరమాత్ముడు, భగవానుడు, అందరును శ్రీకృష్ణుని స్వరూపాంశములేనని తెలుసు కొనలేక, మూర్ఖులైన విద్వాంసులు భిన్నరకాలుగా కల్పనలను చేయుచుందురు.”

అర్జునుడిని మరియు శ్రీల కృష్ణదాసకవిరాజ గోస్వామిని డా. రాధాకృష్ణన్ గొప్ప ప్రామాణికులని మేము అంగీకరిస్తాము. అర్జునుడు ప్రత్యక్షముగా భగవద్గీతను వినెను. భారత రాష్ట్రపతియైన డా. రాజేంద్రప్రసాద్ శ్రీ చైతన్య చరితామృతమును ప్రామాణికమైన శాస్త్రముగా అంగీకరించెను. భగవద్గీతను అర్జునుని నుండి శిష్యపరంపరలో వచ్చుచున్న దానిని అంగీకరించుటకు ప్రయత్నించువారే, గుహ్యమైన జ్ఞానమును యథాతథముగా అర్థము చేసుకోగలరు. మిగిలిన వారు ఘోరముగా విఫలమగుదురు. భగవద్గీత ఇతర ప్రామాణిక శాస్త్రములలో నిర్విశేష బ్రహ్మ విషయములో తెలుపబడిన దానిని శ్రద్ధగా మానవుడు వినటమెంతో అవసరము. సూర్యుని నుండి తేజస్సు వెలువడినట్లు, నిర్విశేష బ్రహ్మము భగవంతుని దేహతేజస్సని శాస్త్రములలో చక్కగా నిర్ణయించి చెప్పబడినది. అంతేకాదు, సూర్యకిరణములు సూర్యుని ఆశ్రయించి ఆయన అధీనములో నున్నట్లు, శ్రీకృష్ణభగవానుని దేహకాంతి నిర్విశేష బ్రహ్మజ్యోతియై భగవంతునిపై పూర్తిగా ఆధారపడి ఆయన అధీనములో నుండును. గీత(14.27) లో ఆయన ఈ విధముగా తెలుపుచున్నాడు :

బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్ఠాఽహమమృతస్యావ్యయస్య చ
శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖస్యైకాన్తికస్య చ

“అమృతమును, అనశ్వరమును, శాశ్వతమును, పరమానందమునకు సహజ స్థితియైన నిరాకార బ్రహ్మమునకు నేను మూలాధారమునై యున్నాను.”

గీతలో బ్రహ్మమును గురించి భగవంతుడు చెప్పినది నిర్వివాదమైనది. అయినప్పటికినీ, డా. రాధాకృష్ణన్ దానితో సంతృప్తి చెందలేదు. ఆయన పై శ్లోకము (14.27) యొక్క అనువాదమును తెలిసి ఈర్ష్యతో ఈ విధముగా చేసెను: “ఎందుకనగా నేను అమరము, అనశ్వరము. బ్రహ్మము యొక్క నిత్యవిధి యొక్క పరమానందమునకు నిలయము.” శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిర్విశేష, నిరాకార బ్రహ్మమునకు ఆధారభూతుడగును. అందుచేత, అతడు నిశ్చితముగా బ్రహ్మముకంటె ఉన్నతమైనవాడు. దోమతెర ఇంటిలోపల యుండును. దోమతెర లోపల ఇల్లు యుండదు కదా! సిరాబుడ్డి బల్లమీద యుండును. బల్ల సిరాబుడ్డిమీద యుండదు కదా! చిన్నపిల్లవాడు కూడ దీనినర్థము చేసుకొనును. అయినప్పుడు, డా. రాధాకృష్ణన్

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ సత్యమును అంగీకరించుటకు ఎందుకు సంకోచపడుచున్నాడు? శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరమ పురుషుడనుటకు శాస్త్రములలో అనేక ప్రమాణము లున్నవి. కాని డా. రాధాకృష్ణన్ పగటిపూట అనే సత్యమందు గల గుడ్లగూబ వంటివాడు. అంతేకాకుండ, అతడు సత్యస్వరూపుడగు సూర్యుడిని వాగ్జాలమను దట్టమైన మేఘములను ఉత్పన్నము చేసి కప్పివేయ గోరుచున్నాడు. ఈ విధముగా ప్రపంచములో సత్యజ్ఞానముల స్థానములో భ్రమను ప్రదర్శించుట జరుగుచున్నది. ఇటువంటి కార్యమును మేము తీవ్రముగా ఖండిస్తున్నాము. శ్రీకృష్ణభగవానుడు బ్రహ్మమునకు మూలమను సత్యమును డా. రాధాకృష్ణన్ ప్రత్యక్షముగానో, పరోక్షముగానో తప్పుద్రోవ పట్టించు ప్రయత్నమును చేసెను. అలా చేయుచు ఆయన ఓడిపోయెను. డా. రాధాకృష్ణన్ నిజముగా శ్రీకృష్ణభగవానుని పరమేశ్వరు డుగా భావించినచో, మరి ఏ కారణము చేత శ్రీకృష్ణుని లోపల మరొక వ్యక్తిని చూచుటకు ఈ విధముగా, "మనము ఆత్మసమర్పణ గావించు కొనవలసినది ఆ సాకార శ్రీకృష్ణునకు కాదు" అని వ్రాయుటకు ప్రేరితుడగును?

భగవంతుని ఆశీర్వాదమును పొందినవారే భగవంతుని విషయములో, ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానము యొక్క లోతును నిజముగా తెలుసుకో గలరనునది సత్యము. దీనిని డా. రాధాకృష్ణన్ పుస్తకము ఖండించరానిదిగా నిరూపించెను. మాయావాదులు భగవంతుని పట్ల అందరికంటె గొప్ప అపరాధులు. కాబట్టి అతడు వారిముందు ఎప్పుడును ప్రత్యక్షము కాడు. గీత(7.25) లో స్వయముగా భగవంతుడు ఈ విధముగా ప్రకటించెను : *"నాహం ప్రకాశః సర్వస్య యోగమాయా సమావృతః మూఢః"* – "నేను మూర్ఖులకు, అజ్ఞానులకు ఎప్పుడును వ్యక్తుడను కాను. వారికి నేను నా యోగమాయచే కప్పబడి యుందును..." పూర్వపు ఆచార్యులందరును మాయావాదులను ఖండించిరి. శ్రీకృష్ణచైతన్య మహాప్రభువు వారిని భగవంతుని పట్ల అందరికంటె గొప్ప అపరాధులని చెప్పి నేరుగా ఖండించెను, "ఎవరైనను ఏ మాయావాది భాష్యమునైనను వినినచో, అతని ఆధ్యాత్మిక జీవితము సర్వనాశన మగును." శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల 17.129–132, 134, 135)లో శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు మాయావాద నిర్విశేషవాదుల గురించి ఇలా తెలిపెను :

> "మాయావాదులు శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల మహాపరాధులు, అందుచేత వారు బ్రహ్మము, ఆత్మ, చైతన్యము అను పదములను మాత్రమే ఉచ్ఛరిస్తుంటారు. ఎందుకంటే, వారి నోటినుండి దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుని పవిత్రనామము ఉచ్ఛరింప బడదు. తన పవిత్ర నామముతో వేరుకానటు వంటి

శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల వీరు అపరాధములు చేస్తుంటారు. భగవానుని పవిత్రనామము, అతని స్వరూపము, స్వభావము అన్నీ ఒకటే. వాటిలో ఏ భేదమును లేదు. అవి అన్నీయు సంపూర్ణములు, మరియు ఆనందమయ ములు. శ్రీకృష్ణుని దేహము మరియు ఆయనలో లేదా ఆయన నామములో, ఎటువంటి అంతరమును లేదు. బద్ధాత్మ విషయములో ప్రతి విషయము భిన్నముగానే యుండును. అది వ్యక్తి నామము దేహము మరియు నిజస్వభావము కంటె భిన్నమైనది. శ్రీకృష్ణుని పవిత్రనామము, అతని దేహము, అతని లీలలు జడేంద్రియముల ద్వారా అర్థము చేసుకొన బడవు. అవి స్వతంత్ర రూపములో ప్రకటితములు. శ్రీకృష్ణుని నామము, ఆయన దివ్యగుణములు, మరియు లీలలు, స్వయముగా శ్రీకృష్ణభగవానునితో సమానములు మరియు దివ్యములు, సంపూర్ణానంద మయములు."

మాయావాదులు శ్రీపాద శంకరాచార్యులను అనుకరించ ప్రయత్నించెదరు. వారు పూర్వాచార్య పరాయణులమని తెలుపుచు, జీవుడు పరబ్రహ్మము యొక్క అంశమను సత్యమును తిరస్కరించుదురు. జీవుడు పరబ్రహ్మము యొక్క అంశ మాత్రమేనని మరియు పరబ్రహ్మము మాయకు వశుడగువాడు కాదను విషయమును కూడ వారు వ్యతిరేకించెదరు. అన్నింటికన్నను ఘోరమైన విషయ మేమిటంటే పరబ్రహ్మము, దేవాదిదేవుడు తప్ప మరెవరును కాదను విషయమును వారు అంగీకరించరు. వీరిది ఏకపక్ష తర్కము. దీని కనుగుణముగా జీవుడు ముక్తిని పొందినపుడు నిర్విశేష బ్రహ్మములో లీనమై, తన వ్యక్తిగత స్వభావమును కోల్పోవు నని చెబుతారు. ఈ తర్కము కనుగుణముగా, పరబ్రహ్మము భౌతిక జగత్తులో అవతరించునపుడు లేక ఏ అర్చావిగ్రహ రూపములోనైన ప్రకటితుడైనపుడు, ఆయన సామాన్యప్రాణిగా రూపొందును. అని ఈ విధముగా మూర్ఖులైన మాయావాదులు భగవానుని, మరియు అతని స్వరూపమునకు మధ్య భేదమును కల్పిస్తుంటారు. ఇలా భగవంతుని పట్ల మహాపరాధమును చేస్తుంటారు.

అందుచేత, శ్రీకృష్ణభగవానునకు అతడి రూపమునకు మధ్య గోడను కట్టి డా. రాధాకృష్ణన్ తన బుద్ధిహీనతను ప్రదర్శించెను. నిజానికి 'మాయ' అతని బుద్ధిని హరించెను. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు దృష్టిలో అతడు అందరికంటె ఘోరమైన అపరాధి. భగవంతునిలో మానవీయ బలహీనతలను, దుర్గుణములను ఆరోపించు అటువంటి అపరాధులను భగవద్గీతలో భగవానుడు 'మూఢు'లని చెప్పెను. నేడు ఈ ప్రపంచము నాస్తికుల చేత నరకముగా మారెను. భగవంతుని శత్రువుల చేత

www.prabhupadatelugubooks.com

మాయావాద తత్త్వప్రచారము చేయబడుటయే ఇందుకు కారణము. ఈ అపరాధుల సంకెళ్ళ నుండి జీవులను రక్షించుటయే శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు లక్ష్యము. ఈ లక్ష్యమును లక్ష్యపెట్టనివారు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు పట్ల అపరాధములను చేస్తుంటారు.

ఆధ్యాత్మికవాదుల వలె కనిపించుటకు మాయావాదులు శక్తికొలది ప్రయత్నిస్తుంటారు. నిజానికి, వారు స్థూలభౌతికవాదులు. తమ వాగ్జాలముతో జనులను భ్రమింపచేయుచు, చమత్కృతులను చేయుటలో వారు దక్షతను కలిగియుంటారు. కాని వారు చెప్పుకొనుచున్న వైరాగ్యము కోతుల వైరాగ్యము వంటిది. ఎందుకనగా, వారు యశస్సు, పూజలు, పదవులు, సంపదల వెంటపడు యాచకులు. వారు కేవలం భౌతిక విషయాభివృద్ధిలో లగ్నమై యుంటారు. ఆధ్యాత్మిక సందేశమును, ఆధ్యాత్మిక లక్ష్యమును, ఆదర్శమును ఎప్పుడో విస్మరించిరి. శ్రీమద్భాగవతము (1. 1. 2) లో అట్టి బాహ్యప్రదర్శన కొరకు పాటించు ధర్మమును, మోసపూరితమైన ధర్మమును 'కైటవ ధర్మము'గా చెప్పబడినది. అటువంటి కైటవ ధర్మ సంప్రదాయముల వైపు ఆకర్షితులగు వారు స్వయముగా మోసగాండ్రు. వారి ఆధ్యాత్మిక ప్రదర్శన నిందనీయ మగును. వారికి ముక్తిగాని, భక్తిగాని, శరణాగతి కొరకు ఎటువంటి కోరికను కలిగి యుండరు. వారు ఊహాకల్పనలను చేయుటకు అలవాటు పడియుంటారు. కనుక వారు శ్రీకృష్ణుని ఎప్పుడును అర్థము చేసుకొనలేరు.

మాయావాదులు పేరుప్రఖ్యాతులను పొందుటకు కీర్తన చేయుచున్నట్లు, భాగవతమును గురించి చర్చిస్తున్నట్లు కేవలం నటిస్తుంటారు. వారు బ్రహ్మము, చైతన్యము, పరమాత్మ విషయములో గానము చేయవచ్చును, మాట్లాడవచ్చును. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుని నామమును ఉచ్చరించలేరు. భగవద్గీత అంతటా '*శ్రీ భగవానువాచ*' వంటి శబ్దములు కనిపించును. కాని మాయావాదులు శ్రీకృష్ణుని నామమును తప్ప మరి దేని గురించియైనను చెప్పుటకు సంసిద్ధు లగుదురు. బ్రహ్మము, పరమాత్మ శబ్దములు శ్రీకృష్ణభగవానునే సూచించు ననునది అందరికిని తెలిసిన శాస్త్రీయ సత్యము. ఆ శ్రీకృష్ణుడే పరమపురుషుని ప్రధానమైన నామము. అయినప్పటికినీ, మాయావాదులు శ్రీకృష్ణుడు, గోవిందుడు లేక హరి వంటి భగవన్నామములను ఉచ్చరించునప్పుడు, ఇవన్నీ భగవానుని ప్రధాన నామములనీ, అవి భగవానునితో భిన్నములని తలచి విశ్వాసమును కలిగియుండరు. కాని వాటిని కీర్తించడమనేది కేవలము తాత్కాలికమైన ఆధ్యాత్మిక సాధన అని వారు భావిస్తుంటారు. మరియు ఇలా కీర్తించడమనేది అపరాధమని కూడ వారు

www.prabhupadatelugubooks.com

అంగీకరించరు. నిస్సందేహముగా, శ్రీకృష్ణభగవానుని మరియు ఆయన స్వరూపములో భేదమును చూపుట యనునది వారిలోని అన్నిటికంటె గొప్ప దోషము. శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీత(9.11) లో అటువంటి అపరాధులను ఖండించెను:

అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్
పరం భావమజానన్తో మమ భూతమహేశ్వరమ్

"నేను మానవరూపమున అవతరించినపుడు మూఢులు నన్ను అపహాస్యము చేయుదురు. సమస్తమునకు పరమప్రభువునైన నా దివ్యత్వమును వారెరుగరు."

డా. రాధాకృష్ణన్ తన పుస్తకములోని 242వ పుటలో కనిపించు పై శ్లోకమును ఏ విధముగా అనువదించెనో గమనిద్దాము : "సమస్తమునకు మహేశ్వరుడనైన నా దివ్య స్వభావమును ఎరుగక, మనుష్యరూపములో అవతరించినప్పుడు, మూఢులు నన్ను అపహాస్యము చేస్తుంటారు." అటువంటి వ్యక్తి, "సకల జగములకు భగవానుడు." "మానవ దేహముతో కప్పబడుట" అగును. అటువంటి వ్యక్తిని భౌతికవాద దృష్టి ననుసరించి చూచువారు అతనిని సాధారణమైన మానవప్రాణిగా భావిస్తారు. ఆధ్యాత్మిక దృష్టి ననుసారముగా చూచువారు అతనిని సమస్త కారణములకు కారణమైన పురుషోత్తముడుగా అవగతము చేసుకొందురు. అందుచేత, మోహగ్రస్తులైన వారే శ్రీకృష్ణభగవానుని పరిహసించెదరు. అయినచో, తాము ఈ అపరాధమును స్వీకరించుట డా. రాధాకృష్ణన్‌కు సముచిత మగునా? అతడు శ్రీకృష్ణుని మర్త్యప్రాణితో పోల్చి, "సకల జగములకు భగవానుడు" అయిన వానిని ఎట్లు నిందించెనో, అతడు గ్రహించ వలెను. ఇంతటి గొప్ప విద్వాంసులు శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల శత్రుత్వమును వహించినప్పుడు, గీతలో చెప్పినట్లు 'మాయ' వారి బుద్ధిని హరించినదనే నిర్ణయమునకు మనము రాగలము.

పూర్వాచార్య లందరును శ్రీకృష్ణభగవానుని దేవాదిదేవునిగా స్వీకరించిరి. శ్రీపాద శంకరాచార్యులు కూడ ఈ సత్యమును అంగీకరించెను. అయినప్పటికినీ, డా. రాధాకృష్ణన్ శ్రీకృష్ణభగవానుని సామాన్యజీవునిగా లేక అసాధారణమైన వ్యక్తిగా భావించునంతగా మోహగ్రస్తు డయ్యెను.

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుకు మించిన జ్ఞానవంతు లెవ్వరును లేరు. ప్రామాణిక దర్శనము మరియు శాస్త్రీయమైన కృష్ణచైతన్యమును శ్రీ చైతన్య భగవానుని నుండియే గ్రహించవలెను. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువుల యొక్క ఆధ్యాత్మిక పరంపరలోని శ్రీల జీవ గోస్వామి యొక్క ఉపదేశముల ఆధారముగా తీసుకొని ఎక్కడనైన నేరుగా

www.pdfbooksteluguppoks.com

రాధాకృష్ణన్ శ్రీకృష్ణభగవానుని గురించి వ్యాఖ్యానించెనా? డా. రాధాకృష్ణన్ శ్రీల జీవ గోస్వామి రచించిన 'షట్ సందర్భము'లను అధ్యయనము చేయవలెనని మా ప్రార్థన. ఎందుకంటే, ఆయన రచనలలోని గుహ్యమైన ఈ జ్ఞానమును విద్వాంసులు, తత్త్వజ్ఞులు కూడ అర్థము చేసుకునేలా రచించుటకు విశేష శక్తిని వారికి వారి ఆధ్యాత్మిక ఆచార్యులు ప్రసాదించిరి. ఆయనంతటి ఔన్నత్యమును సాధించిన ఇతర దార్శనికులెవరును ఇప్పటివరకు జన్మించలేదు. వారి పాండిత్యమును అధిగమించు వారెవరును కూడ భవిష్యత్తులో ఆవిర్భవించలేరు. డా. రాధాకృష్ణన్ ఒక తత్త్వవేత్త. కాబట్టి ఆయన శ్రీల జీవ గోస్వామి ఉపదేశములను తిరస్కరించడని మేము ఆశిస్తున్నాము.

డా. రాధాకృష్ణన్ తన రచనలలో కృష్ణ చైతన్య శాస్త్రమును వర్ణించు ప్రయత్నములో, ఎంతగా మోహితు డయ్యెనను విషయమును ఎవరైనను సులువుగా నిర్ధారించి చెప్పగలరు. అతడు భారతదేశములోని ఒక అద్వితీయ చారిత్రక వ్యక్తిగా శ్రీకృష్ణభగవానుని ప్రవేశపెట్టగోరెను. కాని అటువంటి కార్యమును భగవద్గీత అసంభవము చేయును. అతడు తన 'ప్రస్తావన'(పేజీ 30) లో ఇలా వ్రాసెను :

> "నానా బ్రహ్మాండములకు ఒకే పృష్ఠభూమి కలదు. సమస్త అవతారముల ధరాతలములలో మార్పులేని సత్యమును, అన్నింటికి పరమైనది, అన్నింటిలోను వ్యాప్తమైన శ్రీకృష్ణుని భగవంతునిగా అంగీకరించిరి. గీతలో అతడు వ్యక్తమైన భగవానుడు. ఇవి మానవులకు అతడిని సులభముగా అర్థము చేసుకొనుటకు సదుపాయములను కలిగించును. అక్షర బ్రహ్మమును అన్వేషించి అతడిని చేరగోరువారు నిస్సందేహముగా ఆయనను చేరుదురు. కాని అది ఎంతో శ్రమచేసిన తరువాతనే సాధ్యమగును. అటువంటివారు పరమాత్మయని పిలువబడును.
>
> మనము ఐతిహాసిక వ్యక్తిని భగవానునిగా ఎట్లు గుర్తింపగలము? ఏ వ్యక్తినైనను పరమాత్మ రూపముగా భావించుట మనునది హిందూ మతములో కలదు. బ్రహ్మానుభూతి తన నిజ సంబంధమును అర్థము చేసుకొని, అతడు బ్రహ్మైక్యమును పొందుతూ, నేనే బ్రహ్మమునని ప్రకటించునని ఉపనిషత్తులు మనకు తెలుపుచున్నవి."

కాని జీవుడు అనివార్య రూపముతో 'బ్రహ్మైక్యము' అనునది ఆధ్యాత్మిక జీవనమునకు చరమ సిద్ధాంతము. శ్రీపాద శంకరాచార్యుల వారు ఈ

www.prabhupadatelugubooks.com

అభిప్రాయమును ప్రచారము చేసెను. ఇందులో ఎటువంటి సందేహము లేదు. కాబట్టి కనీసము నాస్తికులు ఈ అనుభూతి వరకైనను చేరుకొనగలరు. కాని దీనికి అతీతమైనది భగవద్ధామము. ఆధ్యాత్మిక స్థితిని పొందినప్పటికినీ, దేవాదిదేవుని అనుభూతి కలుగనిచో, కలుషితమైన బుద్ధి వలన అతని ఆధ్యాత్మికాభ్యాసము అసంపూర్ణమగును. అటువంటివాడు భౌతిక లోకమునకు తిరిగి రావలసివచ్చును. అటువంటి అసఫలుడైన యోగి 'జగన్మిథ్య'యని వాదించును. తరువాత అతడు రాజనైతిక, సామాజిక, పరోపకార కార్యములలో చిక్కుకుపోవును.

డా. రాధాకృష్ణన్ ఎప్పుడునూ దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుని ప్రత్యక్ష అనుభూతిని పొందలేకపోయేను. ఏమైనప్పటికినీ, శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన ఎదుట యుండినను అతడిని చూడలేకపోయెను. అందుచేత, అతడు మోహవశమున భగవంతుడిని చారిత్రక పురుషుడని పిలుచును. జీవుడు భగవంతునితో అభేదము మరియు భేదమును కలిగినవాడని ప్రామాణిక భారతీయ ధర్మతత్త్వము శిక్షణ నిచ్చును. ఈ సిద్ధాంతమును ఒకేసారి ఈశ్వరునిలో ఏకత్వమును, భిన్నత్వమును, విశిష్టాద్వైతము, ద్వైతాద్వైతము, శుద్ధాద్వైతము, అచింత్య భేదాభేదతత్త్వములని చెప్పబడును. ఈ రహస్యమైన సిద్ధాంతము మిథ్యయైనచో, భారతదేశములో ఇంటింటా శ్రీకృష్ణుని పూజించుట జరుగదు. అతడిని చారిత్రక పురుషుని రూపములో గాక భగవానునిగా పూజింపబడెను. వేదాంతసూత్రము, మరియు గాయత్రీ మంత్రసారముల సహజ వ్యాఖ్యానమునకు ప్రామాణిక శాస్త్రమగు శ్రీమద్భాగవతము ద్వారా శ్రీకృష్ణుడే దేవాదిదేవుడనే సత్యము స్థాపించబడెను. డా. రాధాకృష్ణన్ కంటే గొప్ప విద్వాంసులైన అనేక మాయావాదులు, వ్యక్తుల యొక్క శ్రద్ధను కదిలింప జేయుటకు ప్రయత్నము చేసిరి. అయినను ఎంతోకాలము నుండి కృష్ణమందిరముల యొక్క సంఖ్య లక్షలకొలది పెరుగుచున్నవి. శ్రీకృష్ణుని సామాన్య మానవుడని తెలిపెడి ఈ మాయావాద నాస్తికులకు ఇది చెంపపెట్టు. భవిష్యత్తులో కూడా ఈ నాస్తికుల ఉత్సాహమును నిరుత్సాహ పరచుటకు మరెన్నో కృష్ణ మందిరములు నిర్మింపబడును. విష్ణు మందిరములన్నీ శాస్త్రముల చేత, ఆచార్యుల చేత ప్రమాణికత్వమును పొందినవే. భారతీయులందరు డా. రాధాకృష్ణన్ కొరకు ఈ మాయావాదమును అంగీకరించునట్లు కనిపించుట లేదు.

తమ యశస్సుతో స్వర్గమును దీపింపజేసిన తేజస్సంపన్నులగు అనేక వీరులగాథలతో భారతీయ ఇతిహాసములు నిండియున్నవి. తేజస్సంపన్నులగు ఈ సూర్యులను వదలి శ్రీకృష్ణుని, శ్రీరాముని మరియు వారి అంశావతారములను

భగవంతుని రూపములుగా అనేక ఋషులు, తత్త్వజ్ఞులు పూజించుటకు ఎందుకు ఎన్నుకొనిరి? శాస్త్రములందు నిపుణులైన ఆచార్యులందరు ఈ సత్యమును నిష్పక్షపాతముగా అధ్యయనము చేసిరి. వారందరును, డా. రాధాకృష్ణన్ కంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైన గొప్ప విద్వాంసులు. ఉన్నతమైన స్వర్గలోకవాసులు కూడా భగవానుని విషయములో మోహగ్రస్తు లైనప్పుడు, డా॥ రాధాకృష్ణన్ వంటి సాధారణ వ్యక్తులు మోహగ్రస్తులగుటను మనము సులభముగా అర్థం చేసుకోవచ్చును. శ్రీమద్భాగవతము(1.1.1) లో *(ముహ్యంతి యత్ సూరయః)* అతడి ద్వారా గొప్ప గొప్ప ఋషులు, మునులు, దేవతలు కూడా మోహగ్రస్తులైరి. ఈ బ్రహ్మాండములోని పదునాలుగు లోకములలో పృథ్విలోకము ఏడవ స్థానమును పొందినది. అందుచేత ఈ లోకవాసులు కొద్దిపాటి శక్తినే కలిగి యుంటారు.

సృష్టి ఆరంభము నుండి భారతదేశములోని మునులు గుహ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన శాస్త్రమును పరిశోధన చేయుటలో అద్వితీయ నైపుణ్యమును ప్రదర్శించుట చేత ఈ చిన్న పృథ్విలోకములోని భారతదేశము సర్వశ్రేష్ఠమైనది. పూర్వం ఋషులు, మునులు ఉన్నత లోకముల వారితో సంభాషించెడి వారు. మనమిప్పుడు పూర్వపు ఋషి, మునుల ఉపదేశములను అనుసరింప లేనంతటి దుర్దశకు ఈ భారతదేశము దిగజారినది. శ్రీకృష్ణుని ఉపదేశములను గందరగోళ తాత్త్విక భావాజలముతో ప్రక్కదారి పట్టిస్తూ, అతడిని చారిత్రక వ్యక్తిగా అంగీకరించుటకు సంసిద్ధులమవు తున్నాము. భారతదేశము యొక్క దురదృష్ట స్థితికి ఇదే ప్రమాణము. భారతదేశ ప్రజలిప్పుడు, నిజమైన భగవానుని తొలగించి అతడి స్థానములో అనేక కృత్రిమ భగవానులను అధిష్ఠింప జేయుటకు ఉత్సాహమును చూపుతున్నారు. ఇది భారతదేశపు గొప్ప దుఃస్థితి.

www.prabhupadatelugubooks.com

దేవాదిదేవుడు శ్రీకృష్ణభగవానుడు

విచిత్రమైన నిజమేమిటంటే, రాజకీయ నాయకులెన్నడునూ పరబ్రహ్మము అనేది నిర్విశేషము లేక నిరాకారుడు కాడని దేవాదిదేవుడని అర్థము చేసుకోలేరు. ఇది సత్యము. కారణోదకముపై శయనించియున్న మహావిష్ణు అవతారముల వర్ణన గురించి శాస్త్రములలో అనేక అంశములు కలవు. ఇటువంటి మహావిష్ణువుకు శ్రీకృష్ణభగవానుడు మూలాధారము. అయినప్పటికినీ, ఉన్మత్తులైన రాజకీయ నాయకులు సత్యమును తెలుసుకోలేరు. కాని శ్రీకృష్ణభగవానుడు తన కృపతో అటువంటి నాస్తికులను ఆశీర్వదింప గోరినచో, రాతివంటి వారి హృదయములు

కరిగి వృందావనములో మురళిని వాయించు శ్రీకృష్ణుని ద్విభుజ రూపము వారికి దర్శనమొసగును.

డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి తత్త్వజ్ఞులు ఎంతటి పండితులైనను శ్రీకృష్ణుని కృపను పొందకుండా అతడిని అర్థము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించినచో, తప్పకుండ వారు మోహగ్రస్తు లగుదురు. శ్రీకృష్ణుడు భక్తుల ఎదుట సులభముగా ప్రకటితుడగును. కాని వైదిక విద్వాంసులకు అతడు దుర్లభుడని 'బ్రహ్మ సంహిత' చెబుతున్నది. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క ఒక లీలలో పాల్గొనుచు, శ్రీల సార్వభౌమ భట్టాచార్యులు తన వైదిక జ్ఞానమును ప్రదర్శిస్తూ, ఆయన పైన తెలిపినట్టి విషయమును నిరూపించెను. ఈ మధ్యకాలములో, శ్రీ బంకించంద్ర ఛటోపాధ్యాయ, మరియు డా. భండార్కర్ వంటి పండితులు కూడ ఈ విషయమును తెలుసుకొను ప్రయత్నములో వారితో సమానముగా మోహగ్రస్తులైరి.

ఎవరైనను శ్రీకృష్ణుని నిజముగా తెలుసుకోగోరినచో, వారు తప్పక భగవానుడు భగవద్గీత(18.55) లో సూచింపబడిన మార్గమును అనుసరించవలెను, *"భక్త్యా మామభిజానాతి యావాన్ యశ్చాస్మి తత్త్వతః"* – "కేవలము మానవుడు భక్తియుక్తసేవ వలననే దేవాదిదేవుడైన నన్ను యథాతథముగా అర్థము చేసుకొనగలడు." భక్తియుక్త సేవ తప్ప శ్రీకృష్ణుని అర్థము చేసుకొనుటకు మరొక మార్గమేది లేదు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు రూపములో ప్రకటితుడైనప్పుడు, భక్తియుక్త సేవద్వారా శ్రీకృష్ణుని పొందగలుగు నటువంటి ఇదే ఉపదేశమును చేసెను. కాబట్టి ఈ విధానము చేతనే శ్రీకృష్ణుని సమీపింప గలము. ఇది నిశ్చితము. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క గురుశిష్య పరంపరను అనుసరించుచు వృందావనములోని ఆరుగురు గోస్వాములు శ్రీకృష్ణభగవానుని విస్తృతమైన వ్యాఖ్యలతో కూడిన గొప్ప వివరణలతో సాహిత్య గ్రంథములను రచించిరి. ఇప్పుడు కూడ ఈ రహస్యములను ఈ ప్రపంచములో సముచితముగా ప్రచారము చేయవలసిన అవసరము కలదు. ఆధునిక చింతకులు ఇప్పటికిని గోస్వాముల యొక్క గుహ్యమైన తర్కముల వైపు మరియు బాష్యముల వైపు ఆకర్షించ బడుట లేదు. ఈ దోషము యొక్క అపరాధ భారము మన అందరిమీద పడవలెను. శ్రీల రూప గోస్వామి, శ్రీల రఘునాథ దాస గోస్వామి ప్రవచనములను ప్రచారము చేయుట కోసమే ఈ గౌడీయ మఠ ఉద్యమము స్థాపించబడినది.

శ్రీకృష్ణభగవానుడు అర్జునునకు విశ్వరూపమును చూపెను. భగవానుని యొక్క పరమ స్వరూపమును కాదు. నిజమునకు మురళిని వాయించే శ్రీకృష్ణుని

www.prabhupadatelugubooks.com

ద్విభుజ మానవీయ రూపము అతని దివ్య స్వరూపము. శ్రీకృష్ణుడు మానవ రూపములో ప్రకటితుడయ్యెను. కాబట్టి ఆయనను మానవుడు అని ఎవరు పొరపాటు చేయరాదు. సాధారణ మానవులకు భిన్నమైన సచ్చిదానందమయ స్వరూపము అతనిది. ఆయన సాధారణ మానవుడు కాడు. మానవరూపము భగవానుని యొక్క దివ్యరూప ప్రతిబింబము కావచ్చును. కాని దీనితో భగవానుడు మానవుడు కాడు. మానవుడు భగవానుడు కాడు. లేదా మానవుడు భగవత్ స్వరూపమును అనుసరించి రూపొందించ బడెనని బైబిల్, మరియు ఇతర మత గ్రంథములు తెలుపును. కాని దీనికర్థము భగవానుడు మానవుడు కాడు.

భగవత్ తత్త్వమును సమగ్రముగా తెలుసుకొనిన వారు మాత్రమే ఈ దేహమును త్యజించిన తరువాత ఆధ్యాత్మిక జగత్తులోకి ప్రవేశించి, అతనితోనే నివసించెదరను బలమైన ప్రమాణము గీతలో కలదు. భగవానుడిని దేవాదిదేవుడని తెలుసుకొనినవారు అమరులు కాగలరు. ఇటువంటి అనుభూతి మానవునకు ఇవ్వబడిన ప్రత్యేకమైన వరము. దీనిని పొందినవారు సర్వోన్నత సిద్ధిని పొందగలరు. ఒకసారి ఈ సిద్ధిని పొందిన తరువాత, జీవుడు జననమరణ జరాయుక్తమైన ఈ అశాశ్వతమైన జగత్తునకు తిరిగిరాడు. ఈ లక్ష్యమును చేరుటకు తన జీవితమును క్రమబద్ధము చేసుకునేవారు మాత్రమే తమ మానవజన్మ యొక్క ఉద్దేశ్యమును సాధింతురు. ఇతరులు దుఃఖమనే అంధకారమును చేరుదురు.

జననమరణ జరావ్యాధితో కూడిన ఈ అశాశ్వతమైన జీవితమును శాశ్వతమొనరించు ప్రణాళికలను తయారుచేయుటకు 'మాయ' మానవుని ప్రేరేపించును. ఈ భౌతిక జగత్తులో ఆనందముతో కూడిన జీవితమును గడుపుట కొరకై ప్రణాళికను సిద్ధము చేసుకొనుట యనునది అన్నిటికంటె గొప్ప భ్రమ. సూకరము, శునకముల వంటి పశుయోనులలో జన్మించుటయో, లేక జీవుని భగవద్ధామమునకు తీసుకొనిపోవు ప్రణాళికయైన ఈ రెండింటిలో శ్రేష్ఠమైనది ఏది? భగవద్ధామములో జీవుని ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో దాస్య, సఖ్య, వాత్సల్య, మాధుర్యమను వివిధ రసములలో భగవానుని సేవించుట జరుగును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు మరియు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఇరువురును జీవులను ఆకర్షించుటకు, మరియు వారికి గీత(18.66) లోని ఈ పదములకు అర్థమును తెలుపుటకు దయతో లీలలను చేసిరి :

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః

"సర్వ విధములైన ధర్మములను త్యజించి కేవలము నన్నే శరణు పొందుము. నిన్ను సర్వపాపఫలముల నుండి నేను ముక్తుని గావింతును. భయము నొందకుము."

ఈ సత్యమును అర్థము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించని ఈ బద్ధజీవులకంటె గొప్ప దురదృష్టవంతులు మరెవరుందురు? శ్రీల నరోత్తమదాస్ ఠాకుర్ ఇలా తెలిపెను : "భగవంతునితో తన సంబంధమును అర్థము చేసుకొనుటకు ప్రయాసపడని వారు, తమ జీవితములను వృథా చేసుకొందురు. అటువంటి వ్యక్తులు దుష్టులు మరియు పశువుల కంటె కూడ అధములు."

డా. రాధాకృష్ణన్ ఎటువంటి సరియైన జ్ఞానము లేకుండ భగవంతుని యొక్క అవతరణ గురించి తన అభిప్రాయమును వ్యక్తపరచెను. ఆయన ఇలా వ్రాసెను : "అవతారమనగా ఈశ్వరుడు మానవరూపములో అవతరించుట, మానవుడు ఈశ్వరుడుగా అవతరించుట కాదు." 'ఈశ్వరుడు మానవుడుగా అవతరించుట' అనుటలో ఆయన ఉద్దేశ్యమేమిటి, అవతార మనునది పంచ భూతములతో రూపొంది భౌతికముతో కూడియుండుట అని అభిప్రాయము. కాని 'మానవుడు ఈశ్వరునిగా అవతరించుట కాదు' ఈ మధ్యకాలములో, మానవుడు భగవానుడని తెలుపు ప్రచారము అధికమైనది. కేవలము కొందరిని మాత్రమే 'అవతారము' అని పిలుచుట లేదు. ముఖ్యముగా ఎంతోమంది తత్త్వజ్ఞులు కూడ, ప్రతివ్యక్తిని భగవానుడని చెప్పుచున్నారు. ప్రస్తుతము, మేము ఈ విషయములోని లోతుపాతులకు వెళ్లదలచు కోవుట లేదు.

దేవాదిదేవుడు ఏ జీవి కైనను తన దివ్యశక్తిని ప్రసాదించినపుడు, దానితో ఆ జీవుడు ఏదైనా విశిష్టకార్యమును చేయగలిగినచో, ఆ జీవుడు 'శక్త్యావేశ అవతారము'గా పిలువబడునని మేము డా. రాధాకృష్ణన్‌కు సూచింప దలచినాము. కాని అవతారమునకు ఇది ఒక్కటియే పద్ధతి కాదు. శాస్త్రములలో భగవానుని గురించి అసంఖ్యాకములైన అవతారముల వర్ణన కలదు. ఉదాహరణకు 'స్వయంరూపము', 'స్వయం ప్రకాశము', 'ఆవేశము', 'విలాసము', 'ప్రభావము', 'వైభవము', 'యుగ అవతారము', 'పురుష అవతారము', 'గుణ అవతారము', మరియు 'మన్వంతర అవతారము'. ఒక మన్వంతర అవతారము యొక్క ఆయువును మనము లెక్కించినచో, అది మూడువేల లక్షల సంవత్సరముల కంటె అధికమగును. మరియు కొన్ని అవతారములు దీనికంటె ఎంతో అధికకాలము జీవించుచుండును. శాస్త్రములు భగవంతుని ప్రామాణిక అవతారముల ఉద్దేశ్యములను, వాటి స్వరూపములను, అవతార స్థలములను, వాటి లీలలు మొదలగు వాటి గురించి

www.prabhupadatelugubooks.com

విస్తృతమైన వర్ణనలను మనముందుంచును. ప్రజలు తమ ఇష్టము వచ్చినట్లు మానవమాత్రుడిని అవతారమని చెప్పుచు ఎన్నుకొనరాదు. కొందరు శాస్త్రముల యొక్క ఆదేశము లుండినప్పటికినీ, వాటిని పాటించకుండా ఏ మానవుడినైనా అవతారముగా స్వీకరించినచో, వారి శాస్త్రజ్ఞానము యొక్క లోతుపాతులేమిటో మనకు సులభముగానే తెలియగలవు.

"మనుష్యుడు ఈశ్వరుడు కాజాలడు" అని చెప్పుటకు సరస్వతీదేవి డా.రాధాకృష్ణన్‌కు ప్రేరణ నొసగినది. "మానవుడు ముక్తు డైనప్పటికినీ కూడ ఈశ్వరుడు కాజాలడు" అని తెలుపుట ద్వారా ఈ వాక్యమును మేము స్పష్టము చేయదలచు కున్నాము. ముక్తజీవుడు భగవంతునికి శుద్ధభక్తుడు కాగలడు, కాని అతడు భగవంతుడు కాజాలడు. మరియు భగవంతునిలో లీనమై తన గుర్తింపును పోగొట్టు కొనజాలడు. ముక్తాత్మ భగవంతుడు కాలేదు. మరియు భగవత్ భక్తుడుగా రూపొందుటకు తిరస్కరించి నట్టుగా అనేక ఉదాహరణలు కలవు. అప్పుడు అతడికి ఒకేఒక మార్గము వారికోసము తెరవబడినది. దీనిని గురించి సముచితముగా శ్రీమద్భాగవతము (10. 2. 32) లో ఇట్లు వివరించబడినది :

యేஉ న్యేஉ రవిందాక్ష విముక్తమానిన
స్త్వయ్యస్తభావాదవిశుద్ధబుద్ధయః
ఆరుహ్యా కృచ్ఛ్రేణ పరం పదం తతః
పతంత్యధోஉ నాదృతయుష్మదంఘ్రయః

"ఓ అరవిందాక్షుడా! మహోన్నతమగు స్థానమును బడయుటకు తీవ్రమగు తపోనిష్ఠలను చేపట్టిన అభక్తులు తమ్ము ముక్తులుగా భావించినప్పటికిని వారి బుద్ధి అపవిత్రమై యున్నది. నీ పాదపద్మముల యెడ ఆదరము లేని కారణమున వారు తమ కల్పిత మహోత్కృష్ట స్థానము నుండి పతితులగుదురు."

అటువంటి 'ముక్త' ఆత్మలు భౌతిక ప్రకృతి యొక్క ఆకర్షణల చేత ఆకర్షింపబడి, ఈ భూమిమీదకు రావలసి వచ్చును. అప్పుడు వారు ఏదో ఒక సామాజిక, రాజనైతిక లేక మానవసేవలో నిమగ్నులు కావలసి వచ్చును.

నిత్యముక్తులైన ఇతర జీవులు ఈ భౌతిక జగత్తులోకి ఎప్పుడును ప్రవేశింపరు. ఈ జగత్తు నుండి ముక్తిని పొందినట్లు గొప్పగా నటించు నిత్యబద్ధులైన జీవులు కలరు. మాయావాదులను, "నదులన్నీ ప్రవహించుచు సముద్రములో కలసిపోవును." ఈ దృష్టాంతమును ఎక్కువగా వర్ణిస్తుంటారు. సమస్త జీవులు

www.prabhupadatelugubooks.com

బ్రహ్మములో కలుస్తారని దీని అర్థము. సాగరములో అనేక జలచరములు స్థాయీ రూపములో నివసించును. మరియు అవి ఎప్పుడును నదులలో నివసించుటకు ఆసక్తిని కనపరచలేవను విషయమును వీరు విస్మరిస్తుంటారు. నిత్యముక్తులైన వారు ముక్తికొరకు ప్రయత్నించ నవసరము లేదు.

డా. రాధాకృష్ణన్ 'స్వభావిక చైతన్యము' అను శబ్దములను ప్రయోగించెను. ఒకవ్యక్తి కనుక తను శ్రీకృష్ణభగవానుని యొక్క నిత్యదాసుడనని అనుభూతి చెందినచో, అటువంటి ఆత్మయొక్క చైతన్యమును సూచించినచో మాకు ఈ శబ్ధప్రయోగముల గురించి ఎటువంటి ఆక్షేపణ లేదు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఈ సత్యమును బోధించుటకే అవతరించిరి. ఒకసారి కనుక జీవుడు తాను శ్రీకృష్ణభగవానుని నిత్యసేవకుడనని అనుభూతి చెందినప్పుడు, కష్టములతో కూడిన అతని జీవితము సమాప్త మగును. అతడు ఈ అనుభూతి వలన ముక్తుడగును. తరువాత తన ప్రక్కన నిలుచున్న ముక్తిదేవత తనను, శ్రీకృష్ణభగవానుని మరియు ఇతర సమస్త నిత్యసేవకులను సేవించుట కోసమే నిరీక్షించు చున్నదని అతనికి అర్థము కాసాగును.

అవతారము లన్నింటికి ఆదిపురుషుడైన శ్రీకృష్ణభగవానుడే మూలమని ప్రామాణిక శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి. భగవద్గీత(7.7) లో భగవానుడు తన మాటలలో *"మత్తః పరతరం నాన్యత్"* – "ఓ ధనంజయా! నాకంటే శ్రేష్ఠమైన సత్యమింకొకటి ఏదియును లేదు." పరమ సత్యమనునది శక్తిహీనమైన భౌతిక తత్త్వము కాదని బోధించుటకే శ్రీకృష్ణభగవానుడు స్వయముగా ఈ లోకము నకు విచ్చేసెను. దేవాదిదేవుడే దివ్యశక్తుల సంపూర్ణ స్వరూపమనే ఈ గంభీర సత్యమును తెలుసుకోలేని వారు మూర్ఖులు. మరియు వీరు ఎన్నో లెక్కలేనన్ని కల్పనలను చేయుచుందురు. ఆ వ్యక్తి ఒక్కడైనను కూడా విస్తృతము కాదలచి, అనేకములుగా రూపొందును. అటువంటి వ్యక్తి మానవుడు లేక నిరాకారుడు కాగలడా? అటువంటి వ్యక్తి అనేకములుగా రూపొంద గోరునప్పుడు, అతడు తనకుతాను నశింప చేసుకొనుటకు అలా చేయునా? తనకుతాను అనేకములుగా విస్తరించుకొను భగవానుడు తన స్వరూపమును పోగొట్టుకో వలసి వచ్చినచో, దాని అర్థము అతడు వినాశనమగును. భగవానుడు అటువంటి ఘోరమైన పొరపాటును చేయునా? లేక భగవంతుడు తనకుతాను అనేక జీవుల రూపములలో విస్తరింప చేసుకొని తన స్వరూపమును కోల్పోయేనంటూ, వైధిక వాక్యములకు తప్పుడు అర్థమును చెప్పువారు అటువంటి పొరపాటును చేసి యుండవచ్చునా? భగవానుడు

తాననుకొన్నట్లు చేయగలడు. అతడు అనేక అవతారములలో లేక వివిధ రకాల భిన్నభిన్న శక్తులలో తననుతాను విస్తరింప చేసుకోగలడు. ఈ విధముగా తననుతాను విస్తరించుకొనిన తరువాత కూడ ఆయన స్వయముగా అలాగే సంపూర్ణుడుగా యుండును. లేనిచో, అతడు ఎలా సంపూర్ణ పరమ సత్యమగును?

మాయచేత మోహితులైన జీవులు శ్రీకృష్ణభగవానుని విస్మరించుదురు

శ్రీకృష్ణభగవానుడు 'స్వాంశ వైభవ'రూపములో అనేక విష్ణు రూపములుగా విస్తరించును. కోటానుకోట్ల జీవుల రూపములలో తననుతాను 'విభిన్నాంశ ప్రకాశము'తో ప్రకటితమగును. సమస్త విష్ణు అంశలు భగవానుని శ్రేణిలోకి చేరును. కాని జీవులు అందులోకి చేరవు. అవి భగవంతుని తటస్థ శక్తులు. నిత్యజీవులగు ఈ తటస్థశక్తి భగవానుని 'పరాశక్తి' యొక్క అంశయే. జీవుడు సదా భగవానుని ఉన్నత శక్తికి సంబంధించిన అంశలు. జీవుడు గతములోను యుండెను. ఇకమీదట కూడా యుండునని భగవద్గీత స్పష్టముగా తెలుపుచున్నది. అది ఎప్పుడునూ దేవాదిదేవుడు లేక విష్ణుశ్రేణికి చెందవు. శ్రీకృష్ణుని ఈ భిన్నశక్తినే, విభిన్నాంశలు లేక అణు ఆత్మ అంటారు. ఇవి విశాలాగ్ని యొక్క సూక్ష్మమైన నిప్పురవ్వల వంటివి.

అంశయనేది ఎప్పుడును సంపూర్ణముగానీ, అంశియైన సంపూర్ణముతో సమానము కాజాలదు. ఇది వైదిక నిర్ణయము. అందుచేత అంశము సంపూర్ణ మగునను మాయావాదుల వాదన మూర్ఖత్వముతో కూడుకొన్నది. భిన్నాంశుడైన జీవుడు తన బద్ధావస్థను జయించి, ఆధ్యాత్మిక జగత్తులో ప్రవేశించి భగవానుని దివ్యమైన శాశ్వత ఆనందమయ లీలలలో పాల్గొనును. అనేక రసములలో ఏదో ఒకదానితో భగవంతుని సేవలో శాశ్వతముగా జీవుడు నిమగ్నమై దివ్యానందమును పొందును.

భగవానుని భక్తియుక్త సేవ చేత లభించు ఆనందము, నిర్విశేషముక్తి యొక్క ఆనందమును, 'బ్రహ్మానందము' కంటె కూడ ఎంతో శ్రేష్ఠమైనదని శాస్త్రములు ముందే స్పష్టముగా తెలియజేసెను. భక్తియుక్త సేవ వలన కలుగు ఆనందము దివ్యానందసాగరము వంటిది. దీనితో పోల్చి చూచినచో, 'సాయుజ్యముక్తి' వలన కలుగు ఆనందము ఆవు గిట్టలలోని జలముతో సమానమగును. భక్తుడు ఎప్పుడును జ్ఞాని యొక్క 'సాయుజ్య ముక్తి'ని కోరడు. అది అసంభవము కూడ. నిర్విశేషవాదుల

యొక్క 'సాయుజ్య ముక్తి'కి అర్థము తన గుర్తింపును లేక స్వభావమును పరిత్యజించుటయే. ఇది ఆధ్యాత్మిక ఆత్మహననము కంటె తక్కువేమి కాదు. ఈ సందర్భములో బైబిల్‌ని గురించి డా. రాధాకృష్ణన్ చేసిన వ్యాఖ్యానమును ఇక్కడ మీ ముందుంచుతున్నాము :

> "అవతార సిద్ధాంతము క్రైస్తవ జగత్తునకు మిక్కిలి శోభను కలిగించినది. తండ్రి ద్వారా ఉత్పన్నుడైన పుత్రుడు, తండ్రితో సమానుడు కాడని ఆరియోయస్ యొక్క అభిప్రాయము. వారిరువురును భిన్నము కాదని ఒకే ప్రాణి యొక్క వివిధ రూపములని సబేలియస్ అభిప్రాయ పడెను. ఆరియోయస్ తండ్రి కుమారుల భిన్నత్వమును మరియు సబేలియస్ వారి ఏకత్వమును బలపరిచిరి. చివరకు తండ్రీ కుమారులు సమానులని, ఒకే వస్తువుతో రూపొందిన భిన్నభిన్న పురుషులని, చివరకు అభిమత మయ్యెను."
> (ప్రస్తావన, 35వ పుట)

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ శబ్దములు అస్పష్టముగా 'భేదాభేద తత్త్వ'మును వర్ణించును, కనుక మేము దీనిని అంగీకరించు చున్నాము. దేవుని కుమారుడగు జీసస్ జీవుడు. అతడు దేవాదిదేవుని భిన్నాంశ. కాని జీవాత్మ కూడ ఆధ్యాత్మికము. కాబట్టి జీసస్ గుణాత్మక రూపములో పరమేశ్వరుని వంటివాడు. కాని పుత్రుడెప్పుడును సంపూర్ణముగా తండ్రితో సమానుడు కాలేడు. చెప్పేదేమిటంటే, జీవుడు ఎప్పుడును భగవంతునితో సమాన స్థితిని పొందలేడు. అంతేకాదు, సమస్త జీవులు విభిన్నాంశలు. ప్రతి ఒక్క జీవి ప్రత్యేక పురుషుడు అయినట్లే, ప్రత్యేక పురుషుడు కూడ భగవంతుడు. కాని భేదము ఈశ్వరుడు సర్వశక్తిమంతుడు. భగవంతుని నిర్విశేషుడుగా, నిరాకారునిగా వర్ణించుట వలన మానవుడు భగవానుని సంపూర్ణత్వ మును తెలుసుకోలేడు. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.39) లో భగవంతుని సర్వోన్నత వ్యక్తిత్వమును గురించి ఇలా ప్రకటింపబడినది :

రామాదిమూర్తిషు కలానియమేన తిష్ఠన్
నానావతారమకరోద్ భువనేషు కింతు
కృష్ణః స్వయం సమభవత్ పరమః పుమాన్ యో
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"ఆదిపురుషుడైన గోవిందుడు స్వస్వరూపమైన శ్రీకృష్ణుడుగాను మరియు అతని

వివిధాంశలతో రామ, నరసింహ, వామన మొదలగు వేర్వేరు అవతారములతోను ఈ లోకమున ప్రకటితుడాయెను. అటువంటి గోవిందుని నేను భజింతును."

భగవానుని ఈ సమస్త అవతారములు సంపూర్ణ విష్ణుతత్త్వములు. వారు ఎవ్వరి ఊహాకల్పనల చేత ప్రభావితులు కారు. ఎవరో చెబితే, నిర్విశేషులు లేక నిరాకారులు కారు. వారు శాశ్వత రూపములు. సూర్యుడు ఉదయించుచు అస్తమించునట్లుగా వారు కూడ అవసరమని తలచినపుడు తమ ఆది దివ్య రూపములలో ప్రకటితు లగుదురు, మరియు అంతర్ధాను లగుదురు. ప్రకటితులైన తరువాత వారు వ్యక్తలీలలను చేస్తుంటారు. అంతర్ధానులైన తరువాత తమ అవ్యక్త లీలలను కొనసాగిస్తుంటారు. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.39) పై శ్లోకమునకు అనుగుణముగా, శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆదిభగవానుడు. మరియు అవతారములన్నీ ఆ దేవాదిదేవుని అంశలు. కానీ భగవంతుని ఏ అవతారము కూడా జీవుల శ్రేణికి చెందవు. శ్రీల వ్యాసదేవుడు ఈ సత్యమును శ్రీమద్భాగవతము(1.3.28) లో ఇలా వివరించిరి : *"ఏతే చాంశకళాః పుంసః కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయమ్"* – "ఇంతవరకు పేర్కొనిన అవతారములన్నీ భగవానుని అంశావతారములు లేదా కళావతారములై యున్నవి. కాని శ్రీకృష్ణుడు మాత్రము స్వయముగా భగవానుడై యున్నాడు." కాని శ్రీకృష్ణుడు ఆది భగవానుడు. కేవలము అవతారములు ప్రకటమగుటయే కాకుండ, సమస్త అవతారములకు మూలమైన శ్రీకృష్ణభగవానుడు కూడా స్వయం రూపములో లేక అవతార రూపములో ప్రకటితుడగును. ఈ రహస్య విషయములను భగవద్భక్తులు మాత్రమే అవగాహన చేసుకోగలరు. ఇతరులు ఎంతటి గొప్ప పండితులైనను అవగతము చేసుకోలేరు.

కాబట్టి, శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఒక సామాన్య మానవుడు లేక అధికాధికుడైనచో అసాధారణ వ్యక్తియగునని డా. రాధాకృష్ణన్ వ్రాసెను. కాబట్టి, అతడు నిశ్చయముగా భ్రమకు లోనగును. శ్రీకృష్ణభగవానుడు సర్వోన్నత పరమసత్యము. అనుల్లంఘనీయుడు. సంపూర్ణ రూపములో దివ్యమైనవాడు. ఆ దేవాదిదేవుని నిర్విశేషునిగా, నిరాకారునిగా ఊహింపజాలము. అతడు నిస్సందేహముగా దివ్యుడు, ఆది భగవానుడు, సచ్చిదానంద స్వరూపుడు, పరమజ్ఞానము. భగవద్గీత(10.12) లో అర్జునుడు శ్రీకృష్ణభగవానుని పరమసత్యమని నిర్ధారించెను. దేవతలు కూడ ఆ పరమపురుషుని అర్థము చేసుకోలేకపోయినప్పుడు, డా. రాధాకృష్ణన్ వంటివారు శ్రీకృష్ణభగవానుని దివ్యగుణములను, స్వభావమును ఎట్లు ప్రశంసింపగలడు? 'ఆదిదేవు'డను పదమునకు అర్థము 'ఆది భగవానుడు'. శ్రీకృష్ణుడు సమస్త

విష్ణుఅంశలకు మూలాధారమని ఈ శబ్దము సూచించు చున్నది. వేదములలోని 'పురుష సూక్తము'లో కారణోదకశాయి విష్ణువు స్తుతింపబడెను. అయినప్పటికినీ, శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ విష్ణువు యొక్క అంశకు కూడ పరమ మూలము. అంతేకాకుండ, కారణోదకశాయి విష్ణువు శ్రీకృష్ణభగవానుని అంశయని స్పష్టముగా 'బ్రహ్మ సంహిత' ప్రకటించును. అందుచేత, డా. రాధాకృష్ణన్ పరమసత్యము శాశ్వతము మరియు అనాది అని అంగీకరించి నప్పటికినీ, శ్రీకృష్ణుడే పరమ సత్యమును వాస్తవ విషయమును అతడు గుర్తించలేక పోవుచున్నాడు.

శ్రీకృష్ణభగవానుడే ఆదిపురుషుడని, అర్జునుడే కాదు వ్యాసదేవుడు, నారదుడు, దేవలుడు, అసితుని వంటి ప్రసిద్ధులగు ఋషులు, మునులు కూడా అంగీకరించిరి. పూర్వాచార్యులందరు ఈ కాలపు సత్పురుషులు, అసంఖ్యాకులైన సామాన్య ప్రజలు ఏకస్వరముతో శ్రీకృష్ణభగవానుని దేవాదిదేవునిగా స్వీకరించిరి. కాని డా. రాధాకృష్ణన్ వంటి ప్రసిద్ధ పండితులు అతడిని భగవంతునిగా అంగీకరించుటకు ఎందుకు సందేహ పడుతున్నారు? శ్రీల యామునాచార్యుల వారు తన 'స్తోత్రరత్న'మను(15) గ్రంథములో చక్కగా ఇలా వివరించెను :

త్వాం శీలరూపచరితైః పరమప్రకృష్టై-
సత్త్వేన సాత్త్వికతయా ప్రబలైశ్చ శాస్త్రైః
ప్రఖ్యాతదైవపరమార్థవిదాం మతైశ్చ
నైవాసురప్రకృతయః ప్రభవన్తి బోద్ధుమ్

"ఓ ప్రభూ! మీ దివ్యలీలలు, రూపములు, గుణములు, అసామాన్య శక్తి వలన నిశ్చయముగా మీరు భగవానులేనని స్పష్టముగా తెలియుచున్నది. దీనిని సకల సత్ శాస్త్రములు, దివ్యస్థితులైన మహాజనులు అంగీకరించి నప్పటికినీ, అసుర స్వభావము చేత ప్రభావితులైన వారు మిమ్ములను అవగతము చేసుకోలేరు."

శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(4.2) లోని ఈ దివ్యజ్ఞానమును ప్రామాణిక గురుశిష్య పరంపర నుండి పొందుట మనేది ముఖ్యమని తెలుపుచున్నాడు. ఇలా పైన వివరించినట్లుగా దోషములను చేయరాదు. శక్తివంతులైన ఋషులు, మునులు కూడ ఇటువంటి దోషములను చేయుచున్నారు. ఏమైనప్పటికినీ, మరికొందరు తమకు తోచినట్లుగా గీతను చదువుటకు ప్రయత్నించి, దానికి వారు తమకు తోచినట్లుగా కల్పనా నిర్ణయములను చేయుచున్నారు. ఇలా వారు దివ్యమైన గురుశిష్యపరంపర యొక్క ప్రమాణికత్వమును మరియు ప్రమాణిక నిర్ణయములను

www.prabhupadatelugubooks.com

అంగీకరించుట లేదు. వారికి మా సానుభూతి. అంతేకాకుండ, వారు మాకు నవ్వును కూడ తెప్పిస్తుంటారు. కోట్ల సంవత్సరముల తరువాత శ్రీకృష్ణభగవానుడు కురుక్షేత్ర యుద్ధరంగము మధ్యలో గురుశిష్య పరంపరకు ఆధ్యాత్మిక సంబంధమును తిరిగి పునఃస్థాపించెనని భగవద్గీత(4.3) లోని వలన మనకు తెలుస్తున్నది. ఆ దేవాదిదేవుడు అర్జునునితో కర్మ, జ్ఞాన, భక్తియుక్త సేవలను, విజ్ఞానములను సముచితముగా, విస్తృతముగా వ్యాఖ్యానించెను. భగవద్గీత ఏదో ఆధ్యాత్మిక నూతన దార్శనిక అనువాదము కాదు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆది పరమపురుషుడు. అలాగే, పరమసత్యమును స్థాపించు భగవద్గీత ఆయన ఉపదేశములతో శాశ్వతముగా నిలచియుండును. భగవానుడు నిత్యుడు, నవయౌవనుడు మరియు అలాగే ఆయన శాశ్వత వచనములు కూడ ఎల్లప్పుడు నిత్యనూతనములు. ప్రాపంచిక విద్వాంసులు భగవద్గీతలో ఎల్లప్పుడు క్రొత్త క్రొత్త అర్థములను కనిపెడుతుంటారు. అలా వారు తమ పాండిత్యమును ప్రదర్శించుకోవచ్చును. కాని ఇదంత 'మాయ' యొక్క నాటకమే. అటువంటి వ్యక్తుల వలన భగవద్గీత యొక్క నిజమైన సారము ప్రచారము చేయబడదు. గీత యొక్క దివ్యజ్ఞానము కేవలం ప్రామాణిక గురుశిష్య పరంపర యొక్క పారదర్శక మాధ్యమము ద్వారానే లభించ గలదు. గీతలోని భగవానుని సందేశములను భక్తులు, సాధువులు మాత్రమే యథాతథముగా తెలుసుకునేందుకు ప్రాధాన్యమిస్తుంటారు. కాని వాగ్జాలములో అభిరుచి గల భౌతిక విద్వాంసులు వీటిలో ఇతర అర్థముల కొరకు వెదుకుతుంటారు.

భౌతిక తర్కముల పట్ల మోహితులైన వారు, మరియు ప్రామాణిక గురుశిష్య పరంపర నుండి జ్ఞానమును పొందనివారు పదభ్రష్టు లగుదురు. వారిని మేల్కొలుపుటకు 'భగవద్గీత'లోని అత్యంత ప్రధానమైన జ్ఞానమును సంక్షిప్తముగా ఇక్కడ మేము పొందు పరచు చున్నాము.

(1) శ్రీకృష్ణభగవానుడు పరబ్రహ్మము. దేవాదిదేవుడు సమస్త కారణములకు కారణమైనవాడు. "ఈ బ్రహ్మాండము ఆ దేవాదిదేవుని ద్వారా, ఆయన నుండియే ప్రకటితమైనది. ఆయనే దీని సృష్టి, పాలన, సంహార కార్యములను నియంత్రించును" అను వేదముల నిర్వచనము ఈ సూక్తిలో ఇవ్వబడినది. అతడే వివిధత్వముతో కూడిన విరాట్ జగత్తు, అపారమైన ఆధ్యాత్మిక జగత్తుయైన వైకుంఠము రెండింటికీ మూల కారణమైనవాడు. అతడు శాశ్వతముగా నిలిచియుండును. పరమ పురుషుడు. ఆయన దివ్యస్వరూపమును కలిగినవాడు. నిర్విశేష బ్రహ్మము ఆయన దేహము యొక్క తేజస్సు మాత్రమే. అతడు అద్వైత సత్యము. ప్రతి హృదయములోను

నివసించువాడు, సకల సృష్టిలోను వ్యాపించి యున్న పరమాత్మ అతని స్వరూప అంశ.

(2) జీవుడు శ్రీకృష్ణభగవానుని అణు అంశ. జీవుడు గుణైక్యమును కలిగి పరిమాణములో భేదమును కలిగినటువంటి వాడు. భగవానుడు విభు, జీవుడు అణు. అచింత్య భేదాభేదమును కలిగిన తటస్థశక్తిలో జీవుడు స్థితుడై యుండును.

(3) భగవానుని తటస్థ శక్తియగు జీవుడు వైకుంఠములో గాని, ఈ భౌతిక జగత్తులో గాని శాశ్వత రూపమున నివసించుటకు గల సామర్థ్యమును కలిగి యుండును. జీవుడు అసంఖ్యాకములైన పాపకర్మల ఫలితముగా అవిద్యలలో చిక్కుపడిపోవును. ఈ దిక్కుతోచని పరిస్థితులలో క్రిందికి, పైకి, సమస్త లోకముల ద్వారా బ్రహ్మలోకముల నుండి పాతాళలోకము వరకు తిరుగుచూనే యుండును. భౌతికజగత్తులోని జీవుడు జననమరణ జరారోగములను అనుభవించును. అతడు ఆధ్యాత్మిక, ఆదిభౌతిక, ఆది దైవిక అను త్రివిధ క్లేశములను సహింపవలసి యుండును.

(4) బద్ధజీవుడు భౌతిక జగత్తు అని పేరుగల వివిధ రూపములైన కారాగారములలో బంధింపబడి యుండును. సృష్టి పాలన, సంహారములు ఈ జగత్తు యొక్క స్వభావము. సృజన, పాలన సమయములో ఈ భౌతిక ప్రకృతి వ్యక్త అవస్థ నందుండును. మరియు సంహార సమయమున ఇది మరలా అవ్యక్తమగును. ఈ విధముగా ఈ లౌకిక మాయామయ ప్రపంచము భగవంతుని న్యూన అపరాశక్తి యగును. ఎందుకంటే, ఒకప్పుడు ఇది వ్యక్తమై మరొకప్పుడు అవ్యక్తమై యుండును.

(5) భగవానుని ఈ వ్యక్తావ్యక్త బహిరంగ శక్తియే కాకుండ, అప్రాకృతము వైవిధ్యముతో కూడిన మరొక జగత్తు కూడా గలదు. ఈ అపారమగు ఆధ్యాత్మిక జగత్తు వైకుంఠమని పిలువబడును. ఇది శాశ్వతమైనది. ఇది ఎల్లప్పుడు వ్యక్తమగుచూ యుండును. దీనికి సృష్టిసంహారము లుండవు.

(6) బద్ధజీవులు దేహాత్మ బుద్ధిని కలిగియుంటారు. కాబట్టి వారు గర్వితులగు చుందురు. అటువంటి వారు భగవానుని గురించి ఏమాత్రము తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించరు. మహాకాళి, చండి, దుర్గ అను నామములతో పిలువబడు భగవానుని మాయశక్తి వారిని వశపరచుకొని తాపత్రయములనే తన త్రిశూలముతో వేధించు చుండును. కాళి లేక మాయశక్తి వలన ఈ ఆసురీజీవులు బలవంతముగా బానిసలుగా మారుదురు. సకల వైదిక శాస్త్రముల సారరూపమగు భగవద్గీత

బద్ధజీవులను ఉద్ధరించుటకై రచింపబడినది. గీతను జాగ్రత్తగా అధ్యయనము చేసినచో, జీవుడు భగవంతుని చరణ కమలములను శరణు పొందగలడు. మరియు భౌతిక జగత్తుయొక్క కష్టములనే చక్రమునుండి ముక్తిని సాధించును.

(7) బద్ధజీవుడు జనన, మరణ, జరా రోగములనే భౌతికరోగములైన తాపత్రయముల చేత పీడింప బడుచుండును. ఈ కష్టము సహించరాని దైనపుడు, అతడు విశ్రాంతి కొరకు చూచును. అల్పజ్ఞులైన వారు నిర్విశేషముక్తి మార్గమును ఎన్నుకొందురు. తమ లక్ష్యమును చేరుటకు కఠిన తపమొనరించెదరు. కాని భగవానునికి దాసులగుటయే తమ నిత్యస్థితియని తలంచు భగవద్భక్తులు ఈ ముక్తి కాముకులకంటె కూడ ఉన్నతశ్రేణికి చెందుదురు. ఈ స్వభావమును విడుచుటకు వారు వదలిపెట్టుటకు ప్రయత్నించరు. వారు శాశ్వతమైనట్టి ఈ భక్తియోగమును అభ్యాసము చేయుచు మరియు ప్రచారము చేయుచుందురు. కాబట్టి వారు శాశ్వతమైన భగవద్ధామములో ప్రవేశించగలరు. సమస్త జీవులకు ఈ శాశ్వతమైన భక్తియుక్త సేవా మార్గమును అభ్యసించుటకు అధికారము గలదు.

(8) మహత్తత్త్వము లేక భౌతిక ప్రకృతి ఇరువది నాలుగు అంగములుగా ప్రకటితమగును, (1) అవ్యక్తతత్త్వము, (2) అహంకారము, (3) బుద్ధి, (4) మనస్సు, (5) ఆకాశము, (6) వాయువు, (7) అగ్ని, (8) జలము, (9) పృథ్వి, (10) శబ్దము, (11) స్పర్శ, (12) రూపము, (13) రుచి, (14) గంధము(వాసన), (15) చెవులు, (16) చర్మము, (17) నేత్రములు, (18) జిహ్వ, (19) నాసిక, (20) ఉదరము, (21) చేతులు, (22) పాదములు, (23) గుద, (24) జననేంద్రియము.

(9) పరమసత్యము, ఆదిపురుషుడు, దేవాదిదేవుడగు శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ భౌతిక జగత్తులో బ్రహ్మయొక్క ప్రతిదినము నందు ఒకసారి – అనగా ప్రత్యేక 864,00,00,000 సౌర సంవత్సరములలో ఒకసారి – శరణాగతులైన తన భక్తులను, భక్తులుగాని నాస్తికులమీద దయను కురిపించుట కొరకు అవతరించును. అతడు తన భక్తులను రక్షించును నాస్తికులైన అసురులను వధించును. ఈ విధముగా అసురులకు కష్టప్రదమైన లేక నిర్విశేష ముక్తిని ప్రసాదించును. మరోవైపు భగవద్గీత భగవానుని భక్తియుక్త సేవా మాధ్యమము ద్వారా ముక్తిబోధను చేయును. ప్రామాణికమైన గురుశిష్యపరంపర మార్గములోని గురువును శరణు జొచ్చుటయే ఈ భక్తియుక్త సేవను పొందుటకు గల ఏకైక ఉపాయము. గురువును సేవించకుండా శ్రమించుట వలన వారి ప్రయాస అంతయు వ్యర్థమగును.

(10) మూర్ఖులైన ఆత్మలు ప్రామాణిక గురువును శరణుజొచ్చుటకు

www.prabhupadateluguooks.com

తిరస్కరించినచో, అట్టివారు నిశ్చయముగా ఆశ్రయ విహీను లగుదురు. గురువు యొక్క మార్గదర్శనము లేకుండా ఈ మూర్ఖులు తమనుతాము పండితులమని భావించెదరు. ఈ భ్రాంతి కారణముగా వారు భగవంతుని మానవునిగా మానవుని భగవంతునిగా పూజించెదరు.

(11) దేవాదిదేవుడు షడైశ్వర్యములతో కూడి యుండును. అతడు ప్రత్యేకముగా ఏ మతమునకు గాని వర్గమునకు గాని, దేశమునకు గాని చెందిన సంపత్తి కాదు. అతడు ప్రతిఒక్కరికి అందుబాటులో యుండును. అందరిని ఉద్ధరించువాడు. అందరికిని ఆ దేవాదిదేవుడే పరమపిత. ఆ దేవాదిదేవుడు ఈ జగత్తులో ప్రతిజీవిని విముక్తుని చేయుటకు అవతరించును. ప్రతిదేశములోని ప్రజలందరికి భగవద్గీతలోని అతడి సందేశము వర్తించును. ఇది సర్వత్రా ప్రచారము చేయబడుట కోసమై యున్నది. అందుచేత, భగవంతుని సందేశమును ప్రచారము చేయు భాగ్యశాలురైన ఆత్మలు అతనికి మిక్కిలి ప్రియమైనవారు.

(12) మూర్ఖులు, అసురులైన మూఢులు భగవంతుని మాయాశక్తి యొక్క పిడికిలిలో బద్ధులై, గట్టిగా తమ భౌతికవాద ప్రణాళికను ప్రదర్శించు చుందురు. భగవద్గీత మాత్రమే వారి అజ్ఞానమను దృఢమైన మాయాకవచమును ఛేదించి వారిలో సత్యమును మేలుకొల్పుదురు.

(13) భక్తులందరు శక్తివంతమైన ప్రచారము ద్వారా, మూర్ఖులైన వారికి వారి ప్రణాళికలు ఏ మాత్రము సఫలము కాజాలవని తెలుపవలయును. వీరు తాము నిర్మించుకున్న ఆ పునాదుల మీద గాలిమేడలను నిర్మించుకొనుటకు ప్రయత్నించు దురు. అది నిజమునకు ఎండమావి మరియు చలనచిత్రము వంటిది మాత్రమే. నిజమైనది మరోచోట గలదు. సత్యమైన నిత్యధామమును చేరుటకు కావలసిన సమాచారము 'భగవద్దర్శనము'అనే పత్రికలో లభించుచున్నది.

(14) కాబట్టి నిజమైన నాగరికులు భక్తియోగ మార్గమును ఎన్నుకొన వలెను. ఇదే నాగరిక సమాజము యొక్క నిజమైన లక్షణము. దీనికి తాము శాశ్వతముగా నివసించెడి వాస్తవిక గృహమునకు అనగా భగవద్ధామమునకు తీసుకొనిపోవుటకు, 'బ్యాకు టు గాడ్‌హెడ్'(భగవద్దర్శనము) పత్రిక ద్వారా ప్రోత్సాహము లభించును. ఈ విధానముతోనే వారు తమ వ్యర్థమైన శ్రమను అంతమొనరించు కొనగలరు.

(15) గొప్ప అధముడైన రాక్షసుడు మరణము తరువాత స్థూల దేహమును విడిచిపెట్టి ప్రేతదేహమును పొంది ఆకాశములో తిరుగుచుండును. నిర్విశేషవాదులు

www.prabhupadatelugubooks.com

ముక్తియొక్క దివ్యపథమును చేరుకున్నప్పటికినీ, భగవంతుని పట్ల ప్రేమభక్తి భావమును పెంచుకొనని కారణము చేత భౌతిక జగత్తులో క్రిందకు తిరిగి పతనమయ్యెదరు. అందుచేత, నిర్విశేషవాదుల యొక్క తపస్సులు సనాతన ధర్మమైన భక్తియుక్త సేవకు సమానమైనవి కావు.

(16) అద్వైతవాదులు భగవంతుని నిరాకార నిర్విశేష మార్గములో మిక్కిలి ఆసక్తు లగుదురు. అద్వైతవాదులు భగవానుని మరియు అతడి దివ్యదేహములో భేదమును చూచెదరు. ఇలా చేయుట వలన వారి చైతన్యము కలుషితమగును. ఈ విధముగా వారు భగవంతుని నిత్యధామములో స్థానమును పొందుట నుండి వంచితు లగుదురు. కాని అదృష్టవశమున వారు కనుక శుద్ధభక్తుని సాంగత్యమును పొంది భగవంతుని నామగుణలీలలను విశ్వాసముతో వినినప్పుడు వారిలోని కల్మషములన్నీ తొలగింపబడును. మరియు అప్పుడు వారు భగవంతుని యొక్క దివ్య స్వభావమునకు ఆకర్షితులై ప్రేరితు లగుదురు. చివరకు వారు సంపూర్ణముగా అతడిని శరణు వేడుదురు. భగవంతుని యొక్క నిత్యలీలలలో పాల్గొన దలచినవారికి ఉపదేశాత్మక గ్రంథమైన భగవద్గీత సందేశము, శరణాగతి యొక్క ప్రారంభస్థితిని నేర్పును. పరమ గమ్యమును చేరుకొనుటకు ఈ శరణాగతి ఎంతో అవసరము. శుద్ధభక్తులు ఈ భగవద్గీత సిద్ధాంతమునకు అనుగుణముగా, శరణాగతియను ఈ పరీక్షలో సంపూర్ణముగా ఉత్తీర్ణుడయ్యేనని అర్థము చేసుకోవలెను.

❖ ❖ ❖

www.prabhupadatelugubooks.com

5. బుద్ధియోగ

బుద్ధియొక్క సర్వోత్కృష్ట ఉపయోగము

www.prabhupadatelugubooks.com

బుద్ధియొక్క సర్వోత్కృష్ట ఉపయోగము

శ్రీమద్భాగవతము(10.2.32) లో ఇలా చెప్పబడినది :

యేఽ న్యేఽ రవిందాక్ష విముక్తమానిన
స్త్వయ్యస్తభావాదవిశుద్ధబుద్ధయః
ఆరుహ్య కృచ్ఛ్రేణ పరం పదం తతః
పతన్త్యధోఽ నాదృతయుష్మదఙ్ఘ్రయః

"ఓ పద్మలోచనా! ప్రభూ! భక్తులు కాని జనులు సర్వోన్నత పదమును పొందుటకు కఠినమైన తపమొనరించెదరు. తమను ముక్తులుగా తలంచెదరు. కాని వారి బుద్ధి కలుషితమై యుండును. వారు మిగుల కష్టముతో మోక్ష సన్నిహిత ప్రదేశము నధిరోహించియు నీ పాదపద్మముల నాదరింపక పోవుటచే అచటనుండి పతితులగుచున్నారు."

అందుచేత, భగవంతుని శరణుపొందిన దాసుడు అభ్యసించు యోగ విధానము, ఇంద్రియనిగ్రహము, యోగాసనము, ప్రాణాయామాదులతో కూడిన పతంజలి అష్టాంగయోగ కంటే కూడ ఎల్లప్పుడు భిన్నమైనది. ఒకవిధముగా, ఈ అభ్యాసములు మరింతగా ఇంద్రియ భోగములను అనుభవించుట కొరకు దేహశక్తిని పెంపొందించుటకు ఉపయోగపడును. మరోవైపు భక్తుడు భగవత్ సాక్షాత్కారమునకు భగవద్గీతలో చెప్పబడిన సర్వోత్తమ యోగపద్ధతిని పాటించును. అతని కర్మలు స్వార్థభావముతో ప్రేరితములు కాకుండ, తన మనోవాంఛిత స్వప్నములను సఫలము చేసుకొను లక్ష్యమును కలిగి యుండకుండ, కేవలము అవి పృథివి మీద భగవత్ ఇచ్ఛను పూర్తి చేసుకొనుట కోసమే నిర్దేశింపబడినవి. ఈ యోగమును బుద్ధి యోగమని చెప్పబడును. ఇది విశ్వములోని సకల సౌభాగ్యములను కలిగి యుండును.

భగవద్గీత(6.46,47) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను :

తపస్విభ్యోఽధికో యోగీ జ్ఞానిభ్యోఽపి మతోఽధికః
కర్మిభ్యశ్చాధికో యోగీ తస్మాద్యోగీ భవార్జున

యోగినామపి సర్వేషాం మద్గతేనాన్తరాత్మనా
శ్రద్ధావాన్ భజతే యో మాం స మే యుక్తతమో మతః

"యోగియైనవాడు తపస్వికన్నను, జ్ఞానికన్నను, కామ్యకర్మరతుని కన్నను అధికుడైనట్టి వాడు. కావున ఓ అర్జునా! అన్ని పరిస్థితుల యందును నీవు యోగివి కమ్ము. అత్యంత శ్రద్ధతో నా భావనయందే సదా నిలిచియుండు వాడును, నన్నే తనయందు సదా స్మరించువాడును మరియు నాకు దివ్యమైన ప్రేమయుక్త సేవను ఒనరించు వాడును అగు యోగి యోగులందరి కన్నను అత్యంత సన్నిహితముగా నాతో యోగమునందు కూడినట్టివాడై యున్నాడు. సర్వులలో అతడే అత్యున్నతుడు. ఇదియే నా అభిప్రాయము."

ప్రపంచములో భగవంతుని ఆదేశమును స్థాపించుటయే భక్తుని ఏకైక లక్ష్యము. కనుక అతనికి సర్వోన్నతమైన స్థానము ఇవ్వబడెను. జగత్తులోని వస్తువులన్నీ భగవానుని ఆదేశానుసారముగా నడుచు కోగలిగితే, కర్మలన్నీ ఆధ్యాత్మిక ములగును. మరియు సర్వత్ర ప్రతి వస్తువులోను భగవంతుని సన్నిధి అనుభూత మగును. అందుచేత భక్తుని కొరకు యోగ యొక్క లక్ష్యము. మోక్షము లేక ఇంద్రియ భోగముల వంటివి తుచ్ఛములు, ప్రలోభపెట్టు వస్తువులను పొందటమే కాకుండ, భగవంతునితో ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవా సంబంధమును తిరిగి స్థాపించు కొనుట, సత్యమును సకల జగత్తులో ప్రచారము చేయుట అగును. పరబ్రహ్మస్థితిని పొందకుండానే ఏ వ్యక్తియైనను యోగ యొక్క సర్వోన్నత స్థితియైన భగవంతుని శుద్ధభక్తియుక్త సేవను పొందజాలడని అతనికి తెలుసును. అయినప్పటికినీ, బ్రహ్మానుభూతి అనునది భక్తితో కూడిన శరణాగతి యొక్క సర్వోన్నత స్థితికి సహాయపడునని అతనికి తెలుసును. కాబట్టి భక్తియుక్త సేవ ద్వారా అతడు పృథివిలో వ్యాపించిన ప్రతి వస్తువును, ఆనంద మయముగా చేయు ఆధ్యాత్మిక వాతావరణ మును కల్పించుటకు సహాయపడగలడు. అలాగైనచో, స్వార్థముతో కూడిన ముక్తియొక్క తుచ్ఛమైన ఆనందము కొరకు అతడు ఎందుకు ప్రయత్నించును?

శ్రీకృష్ణభగవానునకు నిత్యదాసుడగుటయే జీవుని నిజస్వరూప స్థితియని శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ప్రకటించెను. అందుచేత, ప్రతిజీవి స్వరూపమైన ముక్తప్రాణి. జీవుని ప్రస్తుత బద్ధస్థితి 'మాయ' వలన శ్రీకృష్ణభగవానుని విస్మరించుట

వలన ఉత్పన్నమైనది. శ్రీకృష్ణభగవానుడు జీవుడు తన అంశ అని తెలిపెను. 'మాయా'శక్తి ప్రతినిధులైన మనస్సు ఇంద్రియముల చేత బద్ధాత్మ సంకెళ్ళలో బంధింపబడెను. ఇప్పుడు జీవుడు తన పాపపు కర్మల ఫలితముగా బందీ అయ్యెను. కాని అతడు నిరంతరము ఇలాగే ఎందుకు యుండవలెను? కేవలము భగవంతుని కృపచేతనే అతని బంధముల యొక్క అవధిని సులభముగా సమాప్తము చేయ వచ్చును. జీవునకు భగవానుని కృప ప్రాప్తించనిచో, అతడు తనను ఎప్పుడును ముక్తుడు గావించు కొనలేడు. భగవంతుని కృపను పొందకుండ, కేవలము కఠిన తపస్సును చేసి ముక్తిని పొందగలమని ఎవరైనను అహంకరించినచో, అది పూర్తిగా పొరపాటగును. వారు సఫలతను పొందలేరు. ముక్తి కొరకు భగవానుని కృపను పొందుట ముఖ్య కారణమైనప్పటికినీ, భగవానుడు బద్ధాత్మ విషయాలలో నేరుగా కల్పించుకొనడు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(5.14) లో జీవుడు మరియు తన గురించి ఇలా వివరించెను :

న కర్తృత్వం న కర్మాణి లోకస్య సృజతి ప్రభుః
న కర్మఫలసంయోగం స్వభావస్తు ప్రవర్తతే

"తన దేహమనెడి పురము యొక్క అధిపతియైన దేహికర్మలను సృష్టించుటగాని, కర్మలయందు జనులను ప్రేరేపించుటగాని, కర్మఫలములను సృష్టించుటగాని చేయదు. ఇదియంతయు ప్రకృతి త్రిగుణముల చేతనే చేయబడుచున్నది."

పైన తెలిపిన మాటలు సత్యము లైనప్పటికినీ, భగవంతుని యొక్క సంరక్షణములోనే జీవాత్మలు బద్ధావస్థలో ఉష్ణమును, శీతలత్వమును, ఆనందమును, దుఃఖములు మొదలగు ద్వంద్వములను తమ కర్మల ననుసరించి అనుభవించెదరు. వీటన్నింటి మీద పరోక్షముగా భగవానుని నియంత్రణ యుండును. అందుచేత, ఈ విషయములో భగవానుని పై ఆరోపణ చేయడము వ్యర్థము. ఆ దేవాదిదేవుని కృపకొరకు ప్రార్థించ వలెను. అప్పుడు ద్వంద్వములన్నీ సమూలముగా నశించును. కాబట్టి శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తులు ద్వంద్వములకు ఎప్పుడును చలించరు. గతములోని పాపకర్మల ఫలితముగా లభించిన కష్టములు భగవానుని కృపవలన చాలా తక్కువైనవని పుణ్యాత్ముడు, బుద్ధిమంతుడైన వ్యక్తి భావించును. ఆయన కృపచేత సకల దుఃఖములు ఒక్క క్షణములో నశించునని అతడు విశ్వసించును.

శ్రీమద్భాగవతము(10.14.8) లో బ్రహ్మ ఇలా తెలిపెను :

www.prabhupadatelugubooks.com

తత్తేఽనుకమ్పాం సుసమీక్షమాణో
భుంజాన ఏవాత్మకృతం విపాకమ్
హృద్వాగ్వపుర్భిర్విదధన్నమస్తే
జీవేత యో ముక్తిపదే స దాయభాక్

"ప్రియమైన ఓ ప్రభు! అనాసక్త భావముతో పూర్వకర్మ ఫలితములను సహనముతో అనుభవించుచు నీ అవ్యాజకృపకై నిరీక్షించుచు మనో వాక్కాయములచే నమస్కరించుచు జీవితమును గడుపుచుండువాడే ముక్తిని పొందుటకు తప్పక అధికారియగును. ఎందుకనగా అది వారి హక్కు."

ఉదారులైన శుద్ధమైన భగవద్భక్తుల హృదయములలో భగవానుని ఆదేశములు, భౌతిక ప్రకృతి కార్యములను గురించి సూచించును. సంపూర్ణ స్వతంత్రుడగు భగవానుడు తన దివ్యలీలలలో నిత్యము నిమగ్నమై యుండును. ఏదో ఒక దేశమును తన పార్థివ లీలలను చేయుటకు ఎన్నుకొనును. అటువంటి పేరుగల దేశము భారతదేశము అని కూడా వారికి తెలుసును. కనుక భారతీయు లందరు భగవంతుని ఉపదేశములను పూర్తి చేయవలెను. శ్రీల కృష్ణదాస కవిరాజ గోస్వామి శ్రీ చైతన్య చరితామృతము(ఆదిలీల 9.41) లో ఇలా తెలిపెను :

భారత భూమితే హోయిల మనుష్యజన్మ యార్
జన్మ సార్థక కరి కర పర-ఉపకార్

"భారతదేశమునందు మానవరూపమున జన్మించినవాడు, తన జీవితమును సఫలము చేసుకొనవలెను. మరియు ఇతరులకు ఉపకారమును చేయవలయును."

భారతీయులు ప్రపంచములోని ప్రజలకు ప్రయోజనమును చేకూర్చుటలో విశేషముగా సమర్థులు. కాని భారతీయులు ఈ బాధ్యతను నిర్వహించకుండ, దానికి విపరీతముగా పశ్చిమ దేశములలో వివిధ రూపములలో ప్రకటితమైన మాయాశక్తి వలన ప్రభావితులై ఆకర్షించ బడినవారు కృపణులని పిలువబడుదురు. మరియు మిక్కిలి సిగ్గుపడేలా జీవితమును నాశనము చేసుకొంటారు. భూమి తిరుగుచుండును గనుక రాత్రివేళలో సూర్యుడు కనిపించడు. అయినప్పటికినీ, సూర్యుడు ఆకాశము నందుండును. సౌరమండల మంతయు అతని ప్రభావముతో కార్యశీలియై యుండును. అదేవిధముగా వేదములు, ఉపనిషత్తులు, వేదాంత సూత్రములు, పురాణములు, భగవద్గీత ఇంకను వైదికశాస్త్ర గ్రంథ దివ్యదర్శనములో భారతదేశము యొక్క జ్ఞానము నిక్షిప్తమై అది నిశ్చితముగా అందుబాటులో కలదు.

www.prabhupadatelugubooks.com

కాని విధాత యొక్క సంకల్పము చేత రజోతమోగుణముల వలన అవి తాత్కాలిక ముగా మనకు దూరముగా కలదు. ఏమైనప్పటికినీ, భగవంతుని ఇచ్ఛ మరియు శుద్ధభక్తుల యొక్క కృపచేత ఈ జ్ఞానము మరల సర్వత్ర వ్యాపించును. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు భవిష్యత్‌వాణిని తెలిపెను :

పృథివీతే ఆఛే యత నగరాది గ్రామ
సర్వత్ర ప్రచార హయిభే మోర నామ

"నా పవిత్రనామము ఈ భూమండలములోని ప్రతి నగరము, గ్రామము నందు ప్రచారమగును."

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ద్వారా బోధింపబడిన ధర్మము ద్వారా అనగా భగవత్ ప్రేమ పెద్దపెద్ద తరంగములతో, విశ్వమును శుద్ధభక్తుడు తడుపునని తెలిపే ఈ భవిష్యవాణి ఎంతో సులభముగా సత్యమగును. భగవంతుడు వాంఛించినచో సమస్తము సంభవమగును. అందుచేత భగవంతుడు కోరినచో, ప్రతివ్యక్తి అతడిని ప్రేమతో శరణు పొందుదురు.

భారతీయులు నిర్భయముగా దూరదేశములలో కూడ భగవంతుని మహాత్మ్యమును ప్రచారము చేయవలెను. భగవానుడగు నారాయణుని శరణు పొందినవ్యక్తి, అతడి సందేశమును ప్రచార మొనరించు ప్రయత్నములో సకల ఉపద్రవములను సహించగలడు. శ్రీమద్భాగవతము(6.17.28) లో ఇలా తెలుప బడెను :

నారాయణపరాః సర్వే న కుతశ్చన బిభ్యతి
స్వర్గాపవర్గనరకేష్వపి తుల్యార్థదర్శినః

"నారాయణ పరాయణులైన భక్తులు ఎటువంటి జీవన పరిస్థితులకు వెరువరు. మరియు కేవలము ఆ దేవాదిదేవుని సేవ యందే రుచి కలిగినటు వంటి భక్తులకు కనుక స్వర్గము, మోక్షము, నరక లోకముల వారికి సమానమే."

శుద్ధసత్త్వస్థితిలోని బ్రహ్మజ్ఞానము, రజోతమోగుణముల చేత కప్పబడి ఋషులు, మునులు, స్వరూప సిద్ధ మహాత్ములు నిర్జనభజనము చేయుటకు వెళ్లి, ఆధ్యాత్మికోన్నతిని సాధించుటకు వారు ధ్యానమగ్నులగు చుందురు. మరియు వారు తమ వెంటనుండి సేవ చేసెడి కొందరి శిష్యులకు కూడ అత్యంత ప్రయోజనమును చేకూరుస్తుంటారు. భగవంతుడు కోరినచో ఈ ఋషులు, మునులు, యోగులు

www.prabhupadatelugubooks.com

తమ ప్రచార కార్యములతో జగత్తునకు లాభము చేకూర్చుట కోసము ముందుకు వస్తుంటారు. జగత్ కళ్యాణము కొరకు జనకుడు, యుధిష్ఠిరుడు, కార్తవీర్యుని వంటి రాజర్షులు ప్రపంచము యొక్క కార్యభారమును వహించవలెను.

భగవద్ధామములో భగవంతుని సమస్త లీలలు నిత్యములు. అలాగే అతడి పార్థివలీలలు కూడ దివ్యములు, నిత్యములు. 'శ్రీ చైతన్య భాగవత్'లో ఇలా తెలుపబడెను : "ఇప్పుడు కూడ గౌరాంగ మహాప్రభువు తన శాశ్వత దివ్యలీలలను చేయుచుండును. కాని కేవలము మిక్కిలి భాగ్యశాలురైన వ్యక్తులే వాటిని దర్శించ గలరు." సూర్యుడు అస్తమించినప్పుడు, అతడు మన దృష్టినుండి అంతర్ధానుడగును. కాని ఈ భూ మండలములో ఏదో ఒకచోట అతడు ప్రకాశిస్తుంటాడు. అదేవిధముగా, భగవానుడు తన పార్థివలీలలను ముగించినప్పుడు, అతడు బ్రహ్మాండములోని అసంఖ్యాకములగు కోట్లకొలది విశ్వములలోని ఏదో ఒక విశ్వములో తన లీలలను కొనసాగించు చుండును. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.39) లో బ్రహ్మ ఇలా తెలిపెను :

రామాదిమూర్తిషు కలానియమేన తిష్ఠన్
నానావతారమకరోద్ భువనేషు కింతు
కృష్ణః స్వయం సమభవత్ పరమః పుమాన్ యో
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"ఆదిపురుషుడైన గోవిందుడు స్వస్వరూపమైన శ్రీకృష్ణుడుగాను మరియు అతని వివిధాంశలతో రామ, నరసింహ, వామన మొదలగు విభిన్న అవతారములతోను ఈ లోకమున ప్రకటితుడాయెను. అట్టి గోవిందుని నేను భజింతును."

బ్రహ్మయొక్క ఒక దినమునందు నాలుగు యుగములు, అనగా సత్య, త్రేతా, ద్వాపర, కలియుగములు పూర్తిగా ఒక వెయ్యి చక్రములగును. భగవద్గీత (8.17) దీనిని ఇలా నిర్ధారించెను : *"సహస్రయుగపర్యన్తమహర్యద్ బ్రహ్మణో విదుః"* – "మానవ పరిగణన ననుసరించి, వేయి యుగముల కాలము బ్రహ్మదేవునికి ఒక పగలు కాగలదు." వైదిక పరిగణన ప్రకారము బ్రహ్మయొక్క ఒక దినములో పదునాలుగురు మనువులు వచ్చిపోవుచుందురు. అందుచేత, ప్రతి మనువు నాలుగు యుగములలో డెబ్బది ఒకటి చక్రముల వరకు జీవించును. చతుర్యుగము యొక్క ఈ కలియుగములో ఇరువది ఎనిమిదవ చక్రములో మనమున్నాము. ప్రస్తుతము ఇది వైవస్వతమనువు కాలము. ఈ కలియుగములో

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు తన నిజ స్వరూపములో ప్రకటితుడగును. మరియు అతడి విశుద్ధమైన భగవత్ప్రేమ యొక్క రహస్యమైన జ్ఞానమును ప్రచారము చేయును. అందుచేత, ఈ కలియుగము అత్యంత ప్రధానమైనది. ఈ విషయము శాస్త్రము లన్నింటిలోను కనిపించును. సమీప భవిష్యత్తులో ఈ శుద్ధ భగవత్ప్రేమ విజ్ఞానము విశ్వమంతటా ప్రచారమగునని మేము మిగుల ఆశతో నున్నాము.

సత్యయుగములో సత్త్వగుణము ప్రధానమై యుండును. లేక ఒకరు ఇలా చెప్పవచ్చును. ఒకరిలో సత్త్వగుణము వృద్ధిచెందినప్పుడు, భగవంతుని దాసునిగా తన నిజస్వరూప స్థితిలో నెలకొనును. ఈ విధముగా అతడు తన మానవ జీవితమును సఫల మొనరించు కొనును. అప్పుడు అతనికి సత్యయుగము యొక్క ఆనందమును, శాంతి లభించును. ఈ భౌతిక ప్రకృతిలోని సత్త్వ, రజ, తమస్సులను ఈ మూడు గుణములు ఎప్పుడును నెలకొని యుండును. గుణ ప్రభావముల ననుసరించి, యుగములు సత్యయుగము నుండి త్రేతా, త్రేతాయుగము నుండి ద్వాపర, ద్వాపర యుగమునుండి కలియుగములుగా మారుతుండును. కలియుగము లోని జీవులు ప్రధానముగా తమోగుణ ప్రభావమును కలిగి యుంటారు. ఈ గుణము వృద్ధినొందినప్పుడు త్రివిధ క్లేశములు అపారముగా విస్తరించును. దాని ఫలితముగా, ప్రస్తుత ప్రజలు అల్పాయుష్కులు, దురదృష్ట వంతులు, కుంఠితమైన బుద్ధిగలవారు, సోమరిపోతులు, రోగగ్రస్తులు, మరియు ఇతర అనేక కష్టములతో పీడింపబడు చుందురు.

www.prabhupadatelugubooks.com

అయినప్పటికినీ, ఈ యుగమును విమర్శించుటకు కారణమేమి లేదు. ఎందుకనగా, భగవానుని సర్వాధిక వదాన్య అవతారమగు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు పీడిత జీవులమీద తన దయాదృష్టిని కురిపించుటకు కలియుగములో ప్రకటితు డయ్యెను. ఈ యుగములో భగవంతుని కృప నిశ్చయముగా ఇతర యుగముల కంటె కూడ అధిక ఉదారముగా యుండును. శ్రీల రూప గోస్వామి 'విదగ్ధ మాధవ' మను తన నాటకములో శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువును గురించి ఇలా వర్ణించెను :

అనర్పితచరీం చిరాత్ కరుణయావతీర్ణః కలౌ
సమర్పయితుమున్నతోజ్జ్వలరసాం స్వభక్తిశ్రియమ్
హరిః పురటసుందరద్యుతికదంబసందీపితః
సదా హృదయకందరే స్ఫురతు వః శచీనందనః

"శ్రీమతి శచీదేవి పుత్రుడని పిలువబడు మహాప్రభువు మీ హృదయము యొక్క

అంతరంగము నందు దివ్యస్థితుడవు గాక! తప్తకాంచన కాంతితో ప్రకాశిస్తూ అతడు, తన నిర్వ్యాజకృపతో ఏ అవతారము ఎన్నడును అందించని దానిని అందించుటకు ఈ కలియుగములో అవతరించెను. అదే తన నిజ భక్తియుక్త సేవారసము యొక్క సర్వోన్నతమైన, ఉజ్జ్వలమైన దివ్యజ్ఞానము."

స్వయముగా మహాప్రభువు ప్రచారము చేసిన భక్తియొక్క భాండాగారము ఈ కలియుగములో మానవునకు లభించెను. కాబట్టి ఈ కలియుగము అత్యంత మంగళకరమైనది. ఈ దివ్య విజ్ఞానమును ఎలా ప్రచారము చేయవలెనని, దీనిని గురించిన సంపూర్ణ జ్ఞానము గల భగవానుని శరణుజొచ్చిన భక్తులమీద మన ఆశలన్నీ నిలిచియున్నవి. శ్రీల శుకదేవ గోస్వామి కలియుగములోని దోషములను వర్ణించిన తరువాత శ్రీమద్భాగవతము చివరలో(12.3.51,52) ఈ విషయమును గురించి సార సమాహారముగా ఇలా పలికెను:

కలేర్దోషనిధే రాజన్నస్తి హ్యేకో మహాన్ గుణః
కీర్తనాదేవ కృష్ణస్య ముక్తసంగః పరం వ్రజేత్

కృతే యద్ధ్యాయతో విష్ణుం త్రేతాయాం యజతో మఖైః
ద్వాపరే పరిచర్యాయాం కలౌ తద్ధరికీర్తనాత్

www.prabhupadateluguboks.com

"ఓ రాజా! కలియుగము దోషములకు సాగరమైనప్పటికినీ, ఈ యుగములో, కేవలం 'హరే కృష్ణ' మహామంత్రమును కీర్తన చేసినంత మాత్రముననే మానవుడు భవబంధముల నుండి ముక్తుడై దివ్యధామమునకు వెళ్లగలడనునది ఈ కలియగము లోని ఒక సద్గుణము. సత్యయుగములో విష్ణువును ధ్యానించుట వలన, త్రేతా యుగమున యజ్ఞములు చేయుటవలన, ద్వాపర యుగమున భగవానుని చరణ కమలములను సేవించుట వలన ప్రాప్తించు ఫలములు, కలియుగములో 'హరే కృష్ణ' మహామంత్రమును కీర్తించుట మాత్రముననే పొందవచ్చును."

ఈ శ్లోకములలో కనబడు 'హరికీర్తన' శబ్దము యొక్క అర్థము 'శ్రీకృష్ణుని మహాత్మ్యమును గానము చేయుట లేక కీర్తించుట అగును'. స్వయముగా భగవానుని ద్వారా గానము చేయబడిన భగవద్గీతకు ఇది వర్తించగలదు. భగవత్ప్రేమకు సంబంధించిన విజ్ఞానమనే భవనమును నిలబెట్టుటకు, భగవద్గీతా జ్ఞానమును విశ్వవ్యాప్తము చేయుట వలన గట్టిపునాది పడగలదు. ఈ భవనము కలియుగములో శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ద్వారా ఉపదేశింపబడిన భక్తియొక్క గొప్ప భాండాగారము

నకు ఆధారమగును. ఇది భగవంతుని శుద్ధభక్తుల దివ్య ప్రయత్నములకు దేదీప్యమానమగు భవనముగా పనిచేయును.

ప్రస్తుతము వేదములు, వేదాంత సూత్రములు, ఉపనిషత్తులలో నిక్షిప్తమైయున్న జ్ఞానము యొక్క కొద్దిభాగమే జనులకు లభించినది. సమస్త వైదిక జ్ఞానసారమంతయు సర్వులకు ఉపయోగ పడునట్లుగా, భగవద్గీత పేరుతో తెలియబడు గీతా ఉపనిషత్తులో లభించును. ఇది ప్రశంసనీయమైన విషయము. శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఉపనిషత్తులనే గోవును పితికెను. ఈ విధముగా ప్రాప్తించిన పాలను – భగవద్గీతను అర్జునుడు త్రాగెను. కురుక్షేత్ర రణరంగములో భగవద్గీతను వినుటకు అర్జునునకు సమయము లభించినచో, ఇక ఏ అత్యవసర కార్యము మనలను భగవద్గీతను వినుటనుండి ఆపగలదు? గీతాజ్ఞానము వ్యాపించినచో, ప్రతివ్యక్తి సులభముగా యోగస్థితిని పొందగలడు. భగవానుని శుద్ధభక్తుడు తన ఆధ్యాత్మికబుద్ధిని భగవానుని సేవలో ఉపయోగించుటలో సఫలుడైనచో, భగవానుని పరమవదాన్య అవతారమగు శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ద్వారా ప్రబోధింపబడిన భగవత్ ప్రేమ విజ్ఞానము సర్వత్రా పంచబడి వ్యాపించును. ఈ లక్షణము లన్నింటిని పరిశీలించినచో, సమయమిప్పుడు పరిపక్వమైనది. ఇప్పుడు భారతీయు లందరు సత్పురుషులగు ఉపదేశకుల, శుద్ధభక్తుల శరణువేడి కలసికట్టుగా భగవద్గీత మాధ్యమముగా శ్రీకృష్ణుని మహాత్మ్యమును ప్రచారము చేయవలెను. ఈ విధముగా ప్రపంచమంతయు శాంతి సౌభాగ్యములతో విలసిల్లును. ప్రస్తుత యుగములో ఆధ్యాత్మిక విషయముల పట్ల ప్రజలకు రుచి అధికముగా పెరిగినది. భగవద్గీత యొక్క జ్ఞానమును ప్రచారము చేయుటకు యోగ, ధ్యాన సంఘములు విశేషముగా పెరిగిపోయినవి. కాని ఏ విధముగా ఇది సంభవమగుననేదే ప్రశ్న. ప్రేమ, భక్తియుక్త సేవ విషయములో లభించిన ఉపదేశములు, వివాదాస్పదములైన సమస్త సంప్రదాయములను కలుపగలవు.

మానవులను సాత్త్వికమైన అనుకూల చైతన్యము వైపునకు నిర్దేశించుటకు, అన్నిటికంటె ప్రభావవంతమైన విధానము భారతదేశములో లభించును. ఎవరైనను, ఏ పరిస్థితి లోనైనను, విశ్వాసముతో భగవద్గీతను విని ఉన్నత చైతన్య స్థితికి చేరుకొనగలరు. తరువాత భగవన్నామమును నిరంతరము కీర్తన చేయుచు భగవంతుని ప్రాప్తించుకొనవచ్చును. ఈ సమయములో విశ్వవిషయములు అంధకారమగు భవిష్యత్తుతో, కలహములతో, సంఘర్షణలతో నిండియున్నది. ఇది కలియుగ ప్రభావము. ఏ వ్యక్తియైనను శ్రీకృష్ణుని మరియు జీవుని శాశ్వత

www.prabhupadatelugubooks.com

స్వభావమును విశ్వసించినచో, భగవత్ నామ శ్రవణ కీర్తనతో భక్తియుక్త సేవను పొందగలడు. మనలో ఈ విధముగా భగవంతుని పట్ల నిద్రాణమైన ప్రేమను జాగృతము చేయగలదు. శ్రీమద్భాగవతములో తెలుపబడిన శ్రీల శుకదేవ గోస్వామి వచనములలో మాకు సంపూర్ణ విశ్వాసము గలదు. శ్రీకృష్ణుని నామకీర్తన చేయుట వలననే మానవుడు భగవద్ధామమును చేరుకోగలడు.

కాబట్టి ఈ సకల సంకేతములు విశ్వ చైతన్యములో మంగళకరమగు మార్పులను సూచించుచున్నవి. కాని ఈ మార్పులు ప్రతివ్యక్తి యొక్క హృదయాంతరముల నుండి ప్రారంభము కావలెను. వీటిని ఏ రాజకీయ సమస్య లేక సామాజిక సవరింపుల ద్వారా పొందుటమనేది అసంభవము. మానవుల హృదయాంతరముల నుండి వెలువడిన భక్తిభావనల అంతిమ పరిణతి శుద్ధభక్తుని యొక్క ఆధ్యాత్మిక సిద్ధి యందుండును. భగవద్గీతలో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఆధ్యాత్మిక సిద్ధిని భక్తియోగము లేక భక్తియుక్త సేవయని తెలిపెను. కొంతకాలము తరువాత బుద్ధియోగము తప్ప ఇతర సమస్త యోగప్రణాళికలు నిష్ఫలమగును. ఈ మార్గములో కొద్దిపాటి ప్రగతి వలన కూడ గొప్పగొప్ప ఫలములు ప్రాప్తించునని భగవానుడు చెబుతున్నాడు (భగవద్గీత 2.39,40):

ఏషా తేఽభిహితా సాంఖ్యే బుద్ధిర్యోగే త్విమాం శృణు
బుద్ధ్యా యుక్తో యయా పార్థ కర్మబన్ధం ప్రహాస్యసి

నేహాభిక్రమనాశోఽస్తి ప్రత్యవాయో న విద్యతే
స్వల్పమప్యస్య ధర్మస్య త్రాయతే మహతో భయాత్

"ఇంతవరకు ఈ జ్ఞానమును నేను సాంఖ్యము ననుసరించి నీకు వివరించితిని. ఇప్పుడు దానిని ఫలాపేక్ష లేనటువంటి కర్మరూపమున వివరించెదను. ఆలకింపుము. ఓ పృథాకుమారా! అట్టి జ్ఞానము ననుసరించి నీవు వర్తింతువేని కర్మబంధమునుండి విడివడగలవు. ఈ ప్రయత్నము నందు నష్టముగాని, హానిగాని లేదు. ఈ మార్గమున స్వల్ప పురోగతియు, మహత్తరమైన భయమునుండి మనుజుని రక్షించును."

భగవంతుని యొక్క ప్రత్యక్ష అనుభూతిని కలిగించునది ఈ నిజమైన యోగము బుద్ధియోగము లేక భక్తియుక్త సేవ. భక్తుడు భగవంతునితో ప్రత్యక్షముగా ఎదురుపడినప్పుడు ముక్తి అనునది స్త్రీ రూపమును ధరించి, అతనిని సేవించుటకు చేతులు జోడించి నిలబడును. ఆమె వెంట నాలుగు పురుషార్థములు ధర్మార్థకామ

మోక్షములు దాసులవలె భక్తుని ముఖమును చూచుచు నిలబడును. భగవంతుని యొక్క శుద్ధభక్తుడు సర్వోత్తమ యోగి. ఈ నాలుగు పురుషార్థములు అతని ఎదుట చేతులు కట్టుకొని సేవకోసము నిరీక్షించును. కాబట్టి దీనికి మించినది పరమ లక్ష్యము, భగవత్ చైతన్యము, లేదా కృష్ణప్రేమ. ఇది అయిదవ మరియు సర్వోత్కృష్ట వైదిక లక్ష్యము. శుద్ధమైన కృష్ణ చైతన్య స్థితిని పొందిన వ్యక్తి అత్యంత దుర్లభుడు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ననుసరించి అటువంటివాడు లక్షలలో ఒకడుండును.

చైతన్యము యొక్క అటువంటి ఉన్నతస్థితి యోగ యొక్క అంతిమ స్థితి. ఇతర ఏ యోగ విధానము కూడ హఠయోగము లేక రాజయోగముల వంటివి మానవుని ఈ స్థితికి చేర్చలేవు. బుద్ధియోగము ఈ యోగాభ్యాసము లన్నింటి కంటె మిక్కిలి ఉన్నతమైనది. ఎందుకనగా, ఇవన్నీ ఎక్కువగా శారీరక ఆసనములు. కాని బుద్ధియోగము ఆత్మ సాక్షాత్కారమునకు ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసము. ప్రతివస్తువు భగవానునిలోను, ప్రతి వస్తువులోను భగవానుడు స్థితుడై కనిపించుచున్న ఈ సాక్షాత్కారము అద్వయ పరబ్రహ్మము యొక్క సంపూర్ణ అనుభూతి యగును. భగవద్గీత(7.7) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా వివరించెను :

మత్తః పరతరం నాన్యత్ కించిదస్తి ధనంజయ
మయి సర్వమిదం ప్రోతం సూత్రే మణిగణా ఇవ

"ఓ ధనంజయా! నా కన్నను శ్రేష్ఠమైన సత్యము వేరొక్కటి లేదు. దారమునందు ముత్యములు కూర్చబడినట్లు సమస్తము నా పైననే ఆధారపడియున్నది."

ప్రతిఒక్క జీవి అసురుల నుండి దేవతలు, మనుష్యుల నుండి అధమ జీవుల వరకు సంపూర్ణముగా భగవానునిపై ఆధారపడుదురని దీని అర్థము. పరమ సత్యమును ఈ విధముగా దర్శించువాడు హృదయపూర్వకముగా దేవాదిదేవుడిని శరణు పొందగలడు.

శుద్ధభక్తుడి యొక్క అనుభూతి భగవద్గీత(15.19,20) లో శ్రీకృష్ణుని ద్వారా ఇలా వివరింపబడినది :

యో మామేవమసమ్మూఢో జానాతి పురుషోత్తమమ్
స సర్వవిద్భజతి మాం సర్వభావేన భారత

ఇతి గుహ్యతమం శాస్త్రమిదముక్తం మయానఘ
ఏతద్ బుద్ధ్వా బుద్ధిమాన్స్యాత్కృతకృత్యశ్చ భారత

"ఓ భరతవంశ కుమారా! సంశయరహితముగా నన్ను పురుషోత్తముడని తెలియ గలిగినవాడే సర్వము నెరిగినవాడు. అందుచే అతడు నా సంపూర్ణ భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నుడగును. పాపరహితుడవైన ఓ భరత వంశకుమారా! వేదములందలి అత్యంత రహస్యమైన ఈ భాగమును నీకిప్పుడు నేను తెలిపితిని. దీనిని అవగాహన చేసుకొనినవాడు బుద్ధిమంతుడు కాగలడు. అతని ప్రయత్నములు పరిపూర్ణ విజయమును సాధించగలవు."

ఒకసారి భగవంతుని చరణకమలములను సంపూర్ణముగా శరణు పొందిన తరువాత, మానవునకు ఈ చరాచర భౌతిక జగత్తులో భగవంతుని మూర్తియే సర్వత్ర కనిపించును. అటువంటి శరణాగతి ఆరు అంగములను కలిగి యుండును:

ఆనుకూల్యస్య సంకల్పః ప్రాతికూల్యస్య వర్జనమ్
రక్షిస్యతీతి విశ్వాసో గోప్తృత్వే వరణం తథా
ఆత్మనిక్షేపకార్పణ్యే షడ్విదా శరణాగతిః

"శరణాగతికి ఆరు విభాగములు గలవు. అవి భక్తియుక్త సేవకు అనుకూలమైన వస్తువులను స్వీకరించుట, ప్రతికూలమైన వస్తువులను పరిత్యజించుట, శ్రీకృష్ణుడు తనను రక్షించునని విశ్వాసమును కలిగి యుండుట, భగవానుడు తన సంరక్షకుడని లేక తలంచుట, సంపూర్ణముగా శరణుజొచ్చుట ప్రభువని మరియు వినమ్ర భావమును కలిగి యుండుట."

భగవానుని, అతని శరణాగతులైన భక్తుల మధ్య సంబంధము అత్యంత సన్నిహితముగా యుండును. భక్తుని ప్రతివిషయము గురించి భగవంతునికి తెలిసియుండును. తార్కిక జ్ఞానము, కామ్యకర్మలు, ఇంద్రియసుఖము, శోకము, ధ్యానము మొదలగు ఇతర కోరికలేమి భక్తునకు యుండవు. తన సమయము నంతటిని భగవంతుని సేవలో వినియోగించును. అతని చైతన్యము కల్మషరహితమై శుద్ధమైనదిగా యుండును. బద్ధజీవితమనే అగ్ని ఆరిపోవును. ద్వంద్వము, మోహము అతని హృదయము నుండి తొలగిపోవును. శ్రీకృష్ణభగవానుని పట్ల అతని భక్తి ఏకాంతభక్తి అగును. అతడు తననుతాను భగవంతుని చరణముల వద్ద అమ్ముడు బోయిన పశువువలె సమర్పించుకొనును. ఈ స్థితిలో భగవంతుడు భక్తునకు స్వయముగా దివ్యజ్ఞానమును, లేక బుద్ధియోగమును ప్రసాదించును. దానిచేత భక్తుడు అతడిని పొందును :

తేషాం సతతయుక్తానాం భజతాం ప్రీతిపూర్వకమ్
దదామి బుద్ధియోగం తం యేన మాముపయాన్తి తే

తేషామేవానుకమ్పార్థమహమజ్ఞానజం తమః
నాశయామ్యాత్మభావస్థో జ్ఞానదీపేన భాస్వతా

“ప్రేమతో నా సేవయందు నిరంతరాసక్తులైనవారికి నన్ను చేరగల బుద్ధియోగమును నేనొసగుదును. నేను వారియెడ ప్రత్యేక కరుణను చూపుటకొరకు వారి హృదయములలో నివసించుచు, తేజోమయమైన జ్ఞానదీపముచే అజ్ఞానమువలన కలిగిన అంధకారమును నశింపచేయుదును.” (భ.గీ. 10.10,11)

భక్తుడు ఇలా శరణాగతితో సంపూర్ణముగా భగవానునిపై ఆధారపడు నటువంటి మనోభావమును పొందును. అప్పుడు భగవంతుని ఇచ్ఛతో సమస్తము సులభముగా నిర్వహించబడును. శరణాగతి పద్ధతి ఏదైనా కారణము చేత అసంపూర్ణమైనచో, భక్తుడు ఇతర యోగపద్ధతులతో ప్రాప్తించు లక్ష్యమును పొందును. భగవంతుడు ఇలా చెబుతున్నాడు(భ.గీ. 2.40) : “ఈ మార్గములో ఏ కొంచెము ప్రగతిని సాధించినను మానవుడు గొప్పగొప్ప భయముల నుండి రక్షింపబడును.” తనను శరణుపొందిన భక్తుని విషయములో భగవానుడు స్వయముగా జోక్యము చేసుకొనును మరియు ఆధ్యాత్మిక జీవితములో భక్తుడు నిశ్చయముగా సఫలతను సాధించేలా ఏర్పాట్లను చేయును. ఒకసారి భగవంతుని స్వరూప శక్తి ప్రకటమైనప్పుడు సకల కృత్రిమ ప్రయాసలన్నీ లెక్కింప లేనంతగా, వ్యర్థములగు ననుటలో ఏమైనా సందేహము గలదా? భగవంతుని యొక్క అచింత్యశక్తి మనకు ఆధ్యాత్మిక సిద్ధిని ప్రసాదించును. అది అతడి శక్తుల పరిధిని, మహిమను తెలుపును. నిస్సందేహముగా, ఆధ్యాత్మిక పురోగతిలో ఇతర మార్గములు అనగా రాజయోగము వంటి ద్వారా మానవుడు సమదర్శి యగును. లేకపోయినచో, మరల కఠినమైన ప్రాణాయామ అభ్యాసమును, కఠినమైన తపస్సును, వైరాగ్యము వంటి వన్నియును శక్తివంతములైన సాధనలు. కాని భగవానుని స్వరూపశక్తి ప్రకటమైనప్పుడు, ఆ సమస్త సాధనలు శరణాగతితో పోల్చినప్పుడు నిష్ఫల మగునని బుజువగును. ఇది శక్తిని తృప్తిపరచును. ఇతర రకములైన సాధనలు అత్యంత శక్తివంతము లైనప్పటికినీ, ఇవి మానవ సంబంధమైన ప్రయత్నములు. అందుచేత భగవంతుని స్వరూపశక్తితో వీటిని ఏ విధముగా పోల్చగలము? భగవానుడు ఈ స్వరూపశక్తితో ప్రత్యేక వ్యక్తులను విశేష పరిస్థితులలో ఆశీర్వదించును.

www.prabhupadatelugubooks.com

భగవంతుని కృపను మనకు అనుగ్రహింప జేయునది ఈ శరణాగతి యొక్క ప్రథమ అంగము.దీనిని మనము అంగీకరించవలెను. సంపూర్ణముగా భగవంతుని ఇచ్ఛపైన ఆధారపడుటయే దీని అర్థము. అటువంటి శరణాగతి ఏ విధమైన ఉపాధులను కలిగి యుండదు. మరియు ఇది ఇంద్రియ సుఖముల యొక్క వాంఛ, ముక్తి, యోగసిద్ధుల వలన కలుషితము కాకుండును. భక్తుడు ఇతరుల వలె ఎప్పుడును, చింతాక్రాంతుడు కాలేడు. అతని ఏకైక చింత భగవత్ ఆదేశములను పాటించుటయే. ఈ సందర్భములో శ్రీల వ్యాసదేవుడు ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

"శరణాగతుడైన వ్యక్తి ఆహారము, గృహమునకు కావలసిన ఏర్పాట్లను చేసుకునే ప్రయత్నములో సఫలతను సాధింప లేకపోవచ్చును. లేదా ఒక్కొక్కసారి ఈ వస్తువు లన్నింటినీ పొందియున్నను వాటిని పోగొట్టుకొనును. అటువంటి పరాజయములో కూడ అతడు చలించడు. మరియు అతడు భగవానుడగు శ్రీహరిని మాత్రమే స్మరించు చుండును."

ఏ వ్యక్తియైనను శ్రద్ధతో భగవానుని చరణ కమలములను ప్రార్థించినప్పుడు, భగవానుడు సాధారణముగా అతని కోర్కెల నన్నింటిని నెరవేర్చును. ఇది సత్యము. కాని భగవానుని చరణ కమలములను పూర్తిగా ఆశ్రయించి శరణుపొందిన వాడు ఏ భౌతిక వస్తువునూ కోరడు. అయినప్పటికినీ, భగవానుడు స్వయముగా అతని అవసరము లన్నింటినీ పూర్తి చేయును. గీత(9.22) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ప్రతిజ్ఞ చేసినట్లుగా :

అనన్యాశ్చిన్తయన్తో మాం యే జనాః పర్యుపాసతే
తేషాం నిత్యాభియుక్తానాం యోగక్షేమం వహామ్యహమ్

"నా దివ్యరూపమును ధ్యానించుచు అనన్య భక్తిచే నన్ను సదా అర్చించువారి యోగక్షేమములను నేనే వహింతును వారికి లేనివి సమకూర్చి యున్నవి సంరక్షించెదను."

అనన్యభక్తులు అనగా శరణాగతిని చేసుకొనిన ఆత్మలు. భగవానుని శక్తులు ఎలా పనిచేయునో వాటిని వారు దర్శించగలరు. ఎప్పుడైనను, ఎంతోకాలముగా అర్థించు చున్నప్పటికినీ భగవానుడు తన కృపను చూపకున్నను వారు ఎటువంటి ఆందోళనకు గురిగారు. ఎందుకనగా, ప్రతిక్షణము పరిస్థితు లన్నింటిలోను భగవానుడు తనను రక్షించునని వారికి దృఢమైన విశ్వాస ముండును. ప్రస్తుత యుగములోని వారి మానసిక స్థితి ఆధ్యాత్మికతకు అనుకూలము కాదు. అందుచేత

www.pranupadatelugubooks.com

వారిలో భగవానుని పట్ల ఉన్నత విశ్వాసము కలుగుట కష్టమగును. భగవానుని పట్ల విశ్వాసము ఎప్పుడును వ్యర్థము కాదనుట నిశ్చయము. ప్రారంభములో ఈ సత్యమును అంగీకరించుటకు కొంత సంశయము కలుగవచ్చును. కాని కాలము గడుస్తున్న కొలది భగవానుడు ఎల్లప్పుడు మనలను రక్షించుచున్నాడని అర్థము చేసుకోగలము.

అప్పుడప్పుడు, మనము సంశయమునకు, అశాంతికి లోనగుతుంటాము. మనము మన సంకల్పములో దృఢముగా యుండవలెను. మన సంశయములన్నింటిని తొలగించుకొనుటకు సత్పురుషుల సాంగత్యమే శ్రేష్ఠమైన ఉపాయము. సత్పురుషులు శాస్త్ర నిర్ణయములలో నిపుణులై భగవత్ సాక్షాత్కారమును పొంది యుండవలెను. అటువంటివారే మన సంశయముల నన్నింటిని దూరము చేయగలరు. స్పష్టమైన ఉపదేశములు, సదాచారములను కలిగిన వీరు సంశయము, వ్యాకులతతో నిండిన మన మనస్సులకు శాంతిని చేకూర్చగలరు. సత్పురుషుల సాంగత్యములో చర్చించిన కృష్ణ చైతన్య గాథలు మన చెవులకు, హృదయములకు అమృత సమానములగును. అవి భగవంతుని పట్ల ఆకర్షణ భక్తితోపాటు, భగవంతుని పట్ల శ్రద్ధ కూడ క్రమముగా వృద్ధిచెందును. శ్రద్ధవలన శరణాగతి ప్రారంభమగును. తరువాత సత్పురుషుల సాంగత్య ప్రబల ప్రభావము వలన ఈ శ్రద్ధ దృఢమై స్థిరమగును. ఒకసారి శ్రద్ధ స్థిరమైనచో, మానసిక చింతలు, సంశయములన్నీ భగవానుని నిరంతర ఆరాధన వలన దూరమగును. అప్పుడు మానవుడు అత్యంత గుహ్యామైన ఉన్నతశ్రేణికి చెందిన భజనను చేయసాగును. దీనివలన భగవత్ ప్రేమయొక్క స్థితి ప్రాప్తించును. ఈ స్థితికి చేరుటకు సత్పురుషుల సాంగత్యము తప్పనిసరి. దీనికి మరో మార్గమేదియు లేదు. అందుచేత ఇలా తెలుపబడెను (శ్రీ చైతన్య చరితామృతము, మధ్యలీల 22.54) :

సాధుసంగ, సాధసంగ, సర్వశాస్త్రే కయ
లవ మాత్ర సాధుసంగే సర్వసిద్ధి హోయ

"శుద్ధభక్తునితో క్షణమాత్రము సాంగత్యము చేసినను, మానవులకు సకలసిద్ధులు ప్రాప్తించునని సకల శాస్త్రములు తెలుపుచున్నవి."

భగవానుడు సాధువుల విషయములో తన భావనను గురించి స్వయముగా శ్రీమద్భాగవతము(9.4.68) లో ఇలా ప్రకటించెను :

సాధవో హృదయం మహ్యం సాధూనాం హృదయం త్వహమ్
మదన్యత్తే న జానన్తి నాహం తేభ్యో మనాగసి

“సాధువులు నా హృదయము. నేను సాధువుల హృదయమునై యున్నాను. నా భక్తులు, నన్ను తప్ప ఎవ్వరినీ ఎరుగరు. మరియు నేను కూడా వారిని తప్ప మరెవ్వరినీ ఎరుగను.”

భగవంతుడు ఎల్లవేళలా తన శుద్ధభక్తుల హృదయములలో నివసించును. తీర్థయాత్రికు లందరి చేత పాపములతో బరువెక్కియున్న తీర్థస్థానములను పవిత్ర మొనరించుశక్తి భక్తులలో మాత్రమే నిక్షిప్తమై యుండును. ఇవి భగవానునికి శరణాగతులైన శుద్ధభక్తుల యొక్క కొన్ని మహిమలు.

భగవద్గీత(18.58) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా చెబుతున్నాడు : ‘‘*మచ్చిత్తః సర్వదుర్గాణి మత్ప్రసాదాత్తరిష్యసి*” – “నా యందు చిత్తముగల వాడవైనచో, నీవు నా కరుణచే బద్ధజీవితములోని ఆటంకము లన్నింటిని దాటగలవు.” కాబట్టి సకామకర్మ, తార్కిక జ్ఞానాన్వేషణము, అష్టాంగయోగ ఇవన్నీ కలిసి భగవానునికి సమర్పణ భావము లగును. గీత(18.66) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను :

సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మామేకం శరణం వ్రజ
అహం త్వాం సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి మా శుచః

“సర్వధర్మములను త్యజించి కేవలము నన్నే శరణము నొందుము. సమస్త పాప ఫలముల నుండి నేను నిన్ను ముక్తుని గావింతును. భయము నొందకుము.”

భగవానుడు మన సంరక్షణ భారమును స్వయముగా స్వీకరించుటకు అంగీకరించినప్పుడు మనకు ఇక ఇతర భయమేమి యుండును? సర్వశక్తిమంతుడు సంపూర్ణ విరాట్‌సృష్టికి పాలకుడు, మన జీవిత భారము తాను వహించుటకు సంసిద్ధుడైనచో, ఇక మనము ఆ దేవాదిదేవునికి శరణు పొందుటకు గల ఆటంకము ఏమిటి? అపారమైన విరాట్ జగత్తునకు సృష్టికర్త, పాలకుడు, సంహార కర్తయగు భగవానుడు మనలను సంరక్షించుటకు అభయము ఒసగినచో మనకు ఇక ఏమి కావలెను? మనము సరియైన పద్ధతిలో భగవానుని శక్తులను అనుభూతి పొందుటకు ప్రయత్నము చేసినచో, అతడు తప్పకుండ వాటిని యథాతథముగా మనముందు ప్రకటించును. మనము మన అల్పములైన శారీరక, మానసిక యోగ్యతలతో ఎంత ప్రయత్నించ గలము? యోగ యొక్క నిజమైన సఫలత భగవానుని చరణ

www.prabhupadatelugubooks.com

కమలములకు సంపూర్ణముగా శరణు పొందుట వలననే లభించును.

అటువంటి సంపూర్ణ శరణాగతి భావమును ఒక్కక్షణములో సాధించలేము. కాబట్టి తక్షణమే భగవంతుని కృపను పొందాలనీ మనము ఆశించరాదు. అప్పుడప్పుడు, భగవంతుడు మరియు అతడి భక్తులు లీలలను చేయుదురు. అటువంటి అసాధారణ లీలలు మనపట్ల కూడ జరుగవలెనని మనము ఆశించ రాదు. భగవానుడు మనకు ఎంత కృపను ప్రసాదించునో అది ఆయనపట్ల మన శరణాగతికంటె కూడ ఎంతో అధికముగా యుండును. యోగసిద్ధి ప్రాప్తించిన మీదట యోగులనేకులు పతన మొందినట్లు, భగవానుని దయ అంతయు ఒక్కసారిగా వెంటనే మనకు లభించినచో, మనము లోభులమై భ్రష్ఠుల మగుదుము. సహనము మరియు ఉత్సాహముతో నియమానుసారముగా మనము మన ధర్మములను నిర్వహించుటయే మంచిది. అప్పుడు మనకు నిస్సందేహముగా భగవంతుని సంపూర్ణ కృప లభించును.

వేదములు, శ్రీమద్భాగవతము రెండింటిలోను శుద్ధాత్మ యొక్క దృష్టాంతము ఒకేవిధముగా వివరించబడినది. వృక్షరూప దేహములో ఒకే రకములైన రెండు పక్షులు నివసించు చుండును. ఒకటి భగవంతుని స్వరూప అంశయైన పరమాత్మ, రెండవది జీవాత్మ. ఒక పక్షి జీవుడు భౌతికజగత్తు ఫలమును ఆస్వాదించు చుండును. రెండవ పక్షి భగవానుని సమస్త దివ్యశక్తులతో సంపూర్ణమై ప్రక్కగా కూర్చొని యుండును. జీవాత్మ పరమాత్మను తప్పక శరణుపొంది భగవంతుని ద్వారా ప్రసాదింపబడిన ఫలములను ఆస్వాదించ వలెను.

భగవానుని బహిరంగశక్తి, మహామాయ లేక కాళీ, అంతరంగ లేక పరాశక్తి రూపములో తనను సేవించు చుండునని దేవాదిదేవుడు చెబుతున్నాడు. ఈ పరాశక్తి స్వతంత్ర రూపములో జీవుడిని ప్రభావితము చేయనివ్వవలెను. దానిని మిథ్యాహంకారముతో ఆటంకపరచరాదు. ఎందుకనగా, దీనివలన అతడు తనకు తానే కర్తనని భావించును. ఇలా భగవానుని శరణుజొచ్చుట భక్తియుక్త సేవ యొక్క సర్వోన్నత స్థితికి చేరుకొనుటకు ఏర్పరచబడిన విధానము.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తు ఇలా తెలుపుచున్నది : *"పరాస్యశక్తిర్వివిధైవ శ్రూయతే"*– "భగవానుని శక్తులు వివిధములుగా చెప్పబడినవి." ఈ శక్తులు విభిన్న స్థితులందు, విభిన్న క్రియలను చేయును. జ్ఞానస్థితిలో అవి విశిష్ట పద్ధతిలో ప్రకటిత మగును. ఇతరమైన వాటితో సర్వధా భిన్నమై యుండును. ఆధ్యాత్మిక స్థితిలో, ఈ శక్తులు వైవిధ్యముతో కూడిన అప్రాకృత రూపములను ప్రకటించును. కృష్ణ చైతన్యములో

పూర్తిగా సంసిద్ధి పొందినవారు మాత్రమే ఈ శక్తులను తెలుసుకోగలరు. భౌతిక ప్రాకృతిక స్థితిలో, ఇంద్రియములు సమస్త శరీరము కంటె శ్రేష్ఠము లైనవి. మనస్సు ఇంద్రియముల కంటె ఉత్తమమైనది. బుద్ధి, మనస్సు కంటె శ్రేష్ఠమైనది. ఆత్మ బుద్ధికంటె కూడ సూక్ష్మము, శ్రేష్ఠమైనది. శుద్ధాత్మ తన నిజస్వభావ స్థితిలో స్థితుడైనప్పుడు, అతడు మాధుర్య మూర్తియైన దేవాదిదేవునికి భక్తియుక్త సేవ చేయును. ఈ భక్తి భగవానుని హ్లాదినీశక్తి అంశరూపములో సంపూర్ణమై యుండును.

శ్రీ అరవిందుని వంటి మునులు, తత్త్వజ్ఞులు ఈ అవస్థను 'విజ్ఞానా నందము' – 'అనుభూత జ్ఞానము యొక్క శుద్ధానందము' అని వివరించిరి. ఏసుక్రీస్తు దీనిని 'స్వర్గము యొక్క రాజ్యము' అని తెలిపెను. దీనికి విపరీతముగా, ఎవరైనను భౌతిక స్థితిలోని ప్రాపంచిక సుఖములను అనుభవింప గోరినపుడు, ఆధ్యాత్మిక సుఖము నిరోధింపబడి నిద్రాణ మగును. కనుక యోగసిద్ధి యొక్క వైశిష్ట్యము ఆధ్యాత్మిక ఆనందమును మేల్కొల్పుట యగును. ఎవరైనను ఈ ఆనందమయ స్థితి వైపునకు దృఢముగా ఆకర్షితులైనపుడు వారికి భగవద్ధామ ప్రాప్తి కలుగును. లోహము నిరంతరము అగ్ని సంపర్కములో యుండినచో అగ్ని యొక్క గుణమును గ్రహించును. ఆ విధముగానే, ప్రకృతిలోని జీవుడు భక్తియుక్త సేవ ద్వారా ఆధ్యాత్మిక ఆనందపు స్థితిని పొందినప్పుడు, అతని ఆధ్యాత్మిక చైతన్యము జాగృతమగును. అప్పుడతడు భౌతిక జగత్తును మరచిపోవును. భగవద్గీత(12. 8,9) లో మనము భగవానుని యొక్క ఆధ్యాత్మిక శక్తి ప్రభావమును ఏ విధముగా వృద్ధి పరచుకొనవలెనో శ్రీకృష్ణభగవానుడు తెలిపెను :

మయ్యేవ మన ఆధత్స్వ మయి బుద్ధిం నివేశయ
నివసిష్యసి మయ్యేవ అత ఊర్ధ్వం న సంశయః

అథ చిత్తం సమాధాతుం న శక్నోషి మయి స్థిరమ్
అభ్యాసయోగేన తతో మామిచ్ఛాప్తుం ధనంజయ

"దేవాదిదేవుడనైన నా యందే మనస్సును స్థిరముగా నిలుపుము. మరియు నీ బుద్ధినంతయు నాయందే నియుక్తము గావింపుము. ఈ విధముగా నీవు సదా నా యందే నిస్సంశయముగా నివసింతువు. ఓ అర్జునా! ధనంజయా! స్థిరముగా నా యందు మనస్సును లగ్నము చేయ నీవు సమర్థుడవు కానిచో, భక్తియోగమునందలి విధివిధానములను అనుసరింపుము. అట్లు నన్ను పొందు కోరికను వృద్ధి చేసుకొనుము."

ఎవరైనను తన మనస్సును శ్యామసుందరుడు, శ్రీకృష్ణభగవానుని అతి సుందరమైన రూపముమీద ఏకాగ్రము చేసినచో, అతని సమస్త దుఃఖములు, వేదనలన్నీ దూరమగును. ప్రారంభములో శ్రీకృష్ణుని మీద మనస్సు ఏకాగ్రము చేయుటలో విఫలమైనచో, 'అభ్యాసయోగము' చేత అది సంభవమగును. శ్రవణము, కీర్తనము, భగవానుని లీలలు మొదలగు నవవిధ భక్తియందు శ్రద్ధగా లగ్నమగుటనే 'అభ్యాసయోగ'మందురు. 'అభ్యాసయోగ'ను సరియైన విధముగా అనుసరించినచో, దైవీచైతన్యము లేక పరాచైతన్యము జాగృతమగును. ఇదే నిజమైన సఫలత.

ఆధునిక మహర్షియైన శ్రీ అరవిందులు యోగాభ్యాసము యొక్క మూడవ అవస్థలో యోగి సర్వత్ర ఈశ్వరుని దర్శించునని తెలిపెను. జ్ఞానయోగుల విధానములో యోగి నిర్విశేష బ్రహ్మసాక్షాత్కారము పొందినప్పుడు, అతడు బ్రహ్మమును సర్వవ్యాపిగా క్రియారహితముగా చూచును. ఈ సాక్షాత్కారము భగవానుని నామరూపగుణ లీలలు లేక సాధనసంపత్తిని గురించిన జ్ఞానము లేనిదై యుండును. కాని ఈ దివ్యగాథలు ఎవరి ధ్యానమునైనా ఆకర్షింప గలిగినచో, అటువంటివాడు శీఘ్రముగా వేదములు, ఉపనిషత్తులు మరియు గీతలో చెప్పబడిన భక్తియోగ మార్గమును అనుసరించుటను ప్రారంభించును. ఈ మార్గములో పురోభివృద్ధిని సాధించుచున్న కొలది, అనుభూతిలో మార్పులు కలుగు చుండును. ఏదో ఒక అరుదైన ఆత్మ మాత్రమే ఈ విధానమును పూర్తిచేయును. అతడు ప్రతి వస్తువులోను భగవానుని మరియు భగవానునితో ప్రతి వస్తువునకు గల సంబంధమును చూడగలడు. శాస్త్రములలోని ఉదాహరణలెన్నో ఈ విషయమును నిర్ధారించుచున్నవి. భగవద్గీత(7.19) లో భగవంతుడు ఇలా తెలిపెను : "*వాసుదేవః సర్వమితి స మహాత్మా సుదుర్లభః*" – "శరణాగతుడైన భక్తుడు నన్నే సమస్త కారణములకు కారణునిగను మరియు సమస్తముగను తెలుసుకొని నన్ను శరణు జొచ్చును. అటువంటి మహాత్ముడు దుర్లభుడు." ఉపనిషత్తులు ఈ విధముగా చెబుతున్నవి, "*సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ*" – "ప్రతి వస్తువునందు బ్రహ్మము వ్యాప్తమై యుండును." ఎవరైనా వ్యక్తి ఈ విరాట్ సృష్టిని దైవీశక్తుల యొక్క రూపాంతరమును సృష్టి రూపములో చూచినపుడు, అతడు ఈ సాక్షాత్కారము యొక్క సర్వోన్నత స్థితిని పొందును. శ్రీ నారదుడు శ్రీల వ్యాసదేవునకు ఇలా ఉపదేశ మొసగెను :

ఇదం హి విశ్వం భగవాన్ ఇవేతరో
యతో జగత్స్థాననిరోధసంభవాః

తద్ధి స్వయం వేద భవాంస్తథాపి తే
ప్రాదేశమాత్రం భవతః ప్రదర్శితమ్

"భగవానుడు స్వయముగానే ఈ విరాట్ జగత్తు అయినప్పటికినీ, అతడు దీనిలోని భాగము కాదు. అతని చేతనే ఈ విరాట్ జగత్తు ఆవిర్భవింపబడెను. అతని యందే ఇది ఆశ్రయమును పొందును. మరియు ప్రళయము తరువాత కూడ అతని యందే ప్రవేశించును. మీకు ఈ సమస్తమును తెలియును. నేను కేవలము సంక్షిప్త రూపమునే తెలిపితిని." (శ్రీమద్భాగవతము 1.5.20)

సాక్షాత్కారము యొక్క ఈ స్థితిలో పరమసత్యము సర్వవ్యాపకమైన నిరాకారతత్త్వ ఆవరణము చేత కప్పబడి యుండదు. పరమ పురుషుడు ప్రకాశిత మగును. ఈ పరమ పురుషుని యొక్క సంపూర్ణ ప్రకటనమే ఈ సత్ చిత్ ఆనందస్వరూపుడగు శ్రీకృష్ణుడు. అతడు వ్యక్త అవ్యక్త భౌతిక బ్రహ్మాండమునకు అతీతుడుగా యుండును. 'బ్రహ్మ సంహిత'(5.1) ఇలా తెలుపుచున్నది :

ఈశ్వరః పరమః కృష్ణః సచ్చిదానందవిగ్రహః
అనాదిరాదిర్గోవిందః సర్వకారణకారణమ్

"గోవిందనామముతో ఖ్యాతికెక్కిన శ్రీకృష్ణుడే పరమేశ్వరుడు. అతడు సచ్చిదానంద విగ్రహుడు. అతడు జగత్తునకే మూలమైనవాడు. ఆయనకు ఆదియనునదియే లేదు. సమస్త కారణములకును మూలకారణమైనవాడు అతడే."

భగవానుని సచ్చిదానంద దివ్య దేహము యొక్క తేజస్సే ఈ నిర్విశేష బ్రహ్మము. మరియు అతడి భిన్నశక్తి యొక్క పరిణామమే మాయ మరియు తాత్కాలికమైన భౌతిక ప్రకృతి.

సచ్చిదానంద మయుడైన దేవాదిదేవుడు తన నిత్యధామమగు గోలోక వృందావనములో శాశ్వతముగా నివసించును. అయినప్పటికినీ, ఆ దేవాదిదేవుడు తనను సర్వవ్యాపిగా విశ్వరూపములో ప్రకటించు కొనును. మరియు తన అంశ కళయగు పరమాత్మగా భౌతిక సృష్టిలో సర్వవ్యాప్తియై యుండును. బ్రహ్మాసంహిత (5.37,43) లో ఇలా తెలుపబడినది :

ఆనందచిన్మయరసప్రతిభావితాభిః
తాభిర్య ఏవ నిజరూపతయా కలాభిః
గోలోక ఏవ నివసత్యఖిలాత్మభూతో
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

www.pdfprabhupadatelugubooks.com

గోలోకనామ్ని నిజధామ్ని తలే చ తస్య
దేవీమహేశహరిధామసు తేషు తేషు
తే తే ప్రభావనిచయా విహితాశ్చ యేన
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"దేవాదిదేవుడైన శ్రీకృష్ణుడు తన దివ్యధామమైన గోలోకమునందు ఆకృతి దాల్చిన తన స్వరూపశక్తియు, చతుష్షష్టి కళలతో గూడిన హ్లాదినీ శక్తియైన రాధారాణితోడను పరమానందమయమైన అనుక్షణ చిన్మయ రసస్వరూపిణులైన ఆమె సఖుల(ఆమె అంశల)తోడను నివసించు చుండును. ఆదిపురుషుడైన ఆ గోవిందుని నేను భజించుచున్నాను. అన్నింటి కంటెను క్రింది భాగమున(జడజగత్తున) దేవీ ధామము గలదు. దానికి పైన మహేశధామము, దానిపైన హరి ధామము కలవు. వీటన్నింటి కంటెను పై భాగమున శ్రీకృష్ణధామమైన గోలోకము గలదు. ఆయా ధామముల యందు గల దేవతలకు వారి వారి అధికారములను ఆదిపురుషుడైన గోవిందుడు విహితమొనర్చును. అట్టి గోవిందునకు నేను నమస్కరించు చున్నాను."

గోవిందుడైన భగవానుడు అసమానుడు, సర్వోన్నతుడు, అనంతమైన దేవాదిదేవుడు. తన అసాధారణ దివ్యలీలలచేత ప్రతి ఒక్కరిని ఆకర్షించును. కాబట్టి అతడు శ్రీకృష్ణుడని పిలువబడును. కాబట్టి అతని ఇతర సకల నామములు మరియు అంశలను, అంశాంశలనీ ఏకగ్రీవముగా ఆమోదించబడినవి. శ్రీమద్భాగవతము (1.3.28) ఇలా ప్రకటించు చున్నది : *"ఏతే చాంశకలాః పుంసః కృష్ణస్తు భగవాన్ స్వయం"*– "దేవాదిదేవుని ఈ సకల అవతారములు లేక భగవానుని స్వ అంశలు లేక అంశకళలు. కాని శ్రీకృష్ణుడు ఆది పరమపురుషుడు."

ఈ విధముగా శ్రీకృష్ణుడు ఆది, అనాది మరియు దేవాదిదేవుడు. ఈ భౌతిక బ్రహ్మాండము అతడి అపారశక్తి యొక్క అంశ మాత్రమే. నేడు మనము ఈ భౌతిక జగత్తును భ్రమయని చెప్పి దీనిని తిరస్కరింప వచ్చును, కాని ఒకానొక రోజున, మనము కృష్ణ చైతన్యమును కలిగిన దృష్టితో భగవంతునితో దీనికి గల సన్నిహిత సంబంధమును చూడగలము. ఆధ్యాత్మిక దృష్టియొక్క ఈ స్థితిలో మనము భౌతిక వస్తువులను భోగరూపములో గాని, త్యాగరూపములో గాని చూచుదుము. అటువంటి ఆధ్యాత్మిక దృష్టిని కేవలము బుద్ధియోగము లేక భక్తియోగము వలన మాత్రమే పొందుదుము. మనకిప్పుడు క్రింద తెలుపబడిన 'బ్రహ్మ సంహిత' శ్లోకము(5.51) లో నుండి సత్యము స్పష్టము కాగలదు :

అగ్నిర్మహీ గగనమంబు మరుద్దిశశ్చ
కాలస్తథాత్మమనసీతి జగత్త్రయాణి
యస్మాద్ భవంతి విభవంతి విశంతి యం చ
గోవిందమాదిపురుషం తమహం భజామి

"అగ్ని, భూమి, ఆకాశము, జలము, వాయువు, దిక్కులు, కాలము, ఆత్మ, మనస్సు అనెడి తొమ్మిదింటితో గూడిన ముల్లోకములు ఆ భగవంతుని నుండియే ఉత్పన్నము లగుచున్నవి. అతనిలో స్థితములై, ప్రళయ కాలమున మరల అతనిలోనే ప్రవేశించు చున్నవి. ఆదిపురుషుడైన అట్టి గోవిందుని నేను భజించుచున్నాను."

ఒకసారి ఆధ్యాత్మిక సాక్షాత్కారమును పొందిన తరువాత సకల దుఃఖములు, శోకము, మోహము, భయము మొదలగునవన్ని వెంటనే సమూలముగా నశించును. కృష్ణేతరమైన భ్రమ యుండినంత కాలము, ఆత్మ ఈ కష్టములతో పీడింప బడుచుండును. ఎవరైనను, ఆధ్యాత్మిక స్థితిని పొందగలిగినప్పుడు అతనికి ఈ జగత్తులో కూడ సుఖము అనుభవములోనికి వచ్చును. జీవితము యొక్క ఈ ప్రాపంచిక భావన యనునది మనస్సును, ఇంద్రియములను ప్రభావితము చేయు ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణముల ప్రతిఫలములు. కాని బుద్ధియోగ మాధ్యమముతో మానవుని బుద్ధి పరిణామము చెందినప్పుడు, అతనికి ప్రతివస్తువు శ్రీకృష్ణునితో ప్రత్యక్ష సంబంధమును కలిగియుండుట గోచరమగును. అగ్ని, జలము, ఆకాశము, మనస్సుతో పాటు దిక్కులు, ఆత్మ, కాలము. సమస్త భౌతిక ఆధ్యాత్మికము, సాకార నిరాకారములలోను పరమ పురుషుడగు శ్రీకృష్ణుని ప్రతిబింబింప చేయును. ఇటువంటి స్థితిని పొందినప్పుడు, పాపపుణ్యములు, సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వ మోహములు, ఆనందముతో కూడిన శాంతి వలన నశించును. ముండకోపనిషత్తు (3.1.2) లో వాక్యమొకటి ఇలా కలదు. అది ఒకసారి ఒకరు బ్రహ్మసాక్షాత్కారముతో పొందబడు సుఖానుభవమును కలిగిన తరువాత, ఇక అతడికి భయభీతుడగుటకు కారణమేది యుండదు. ఈశోపనిషత్తు యొక్క ఒక శ్లోకము(7)లో ఇటువంటి భావమే వ్యక్తమగును :

యస్మిన్ సర్వాణి భూతాన్యాత్మైవాభూద్విజానతః
తత్ర కో మోహః కః శోక ఏకత్వమనుపశ్యతః

"ఎవడు సర్వజీవులను ఆధ్యాత్మిక విస్ఫులింగాలుగాను, భగవంతునితో గుణైక్యము

గలవారుగను ఎల్లప్పుడు చూస్తూ ఉంటాడో, అతడు నిజమైన తత్త్వపరిజ్ఞానమును గలిగిన వాడవుతాడు. అలాంటి వానికి మోహము గాని, శోకము గాని ఎలా ఉంటాయి?"

సర్వము భగవంతునిలో స్థితమై యుండునని ఆత్మసాక్షాత్కార జ్ఞానము వలన తెలుసుకోగలరు. అటువంటి స్థితిలో మోహము మరియు శోకమనేవి కలుగవు. మరియు సమస్తము శాంతితో కూడి యుండును. అప్పుడు సకల బ్రహ్మాండము అనేకత్వములో ఏకత్వముగా కనిపించును. ఈ స్థితిలో ప్రతివస్తువు ఆనందమయమై, జ్ఞానమయమై, మరియు శాశ్వతమై యుండును. ఇదే బ్రహ్మభూత స్థితి.

ఈ అనుభూతి స్థితిలోనే నారాయణుడు సకల చేతనాచేతన వస్తువులలో కనిపించును. మన చైతన్యమును ఆవరించిన అజ్ఞానాంధకారము దయతో గురువుగారి చేత ప్రాప్తించిన జ్ఞానదీపము చేత దూరమగును. అప్పుడు మనకు ఆధ్యాత్మిక దృష్టి ప్రాప్తించును. అప్పుడు మనము భగవానునితో ప్రతి వస్తువుకు గల సంబంధమును చూడగలము.

జీవుడు వివిధ దశలలో పురోగమిస్తుంటాడు. అవి భిన్నమైన కోశముల వంటివి. అవి అతడిని కప్పివేయును. అన్నింటిని కప్పి యుంచునది(అన్నమయ), ప్రాణవాయువు(ప్రాణమయ), మనస్సు (మనోమయ లేదా జ్ఞానమయ), మరియు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానము (విజ్ఞానమయము). అంతిమ కోశము భేదింపబడిన తరువాత, ఆత్మశుద్ధచైతన్యమును పొందును. అతడు పరిపూర్ణ ఆనందావస్థను పొంది సచ్చిదానందముగా విశ్వమయముగా అనుభవమును పొందును. మొట్టమొదట ఆత్మయొక్క చైతన్యము కప్పివేసి యుంచబడును. అప్పుడది ప్రస్ఫుటిత(మొగ్గతొడుగు) చేతనావస్థకు తరువాత కుసుమిత చేతనావస్థకు చివరకు సంపూర్ణముగా చైతన్యమును పొందును. అతనికి ఎల్లప్పుడు క్రమముగా ఆనంద విస్తృతానుభవము కలుగును. కాని శ్రీకృష్ణుడి యొక్క భక్తియుక్త సేవా సంబంధముతోనే ఇదంతయు జరుగును. చివరగా, పుష్పములు, ఫలములు, మొక్కలు, వృక్షములు, మట్టి – అన్ని వస్తువులు, తత్త్వములు, శ్రీకృష్ణుని సేవలో వినియోగింపబడుట వలన ఆధ్యాత్మికములుగా రూపొందును. ఎప్పటికినీ, ఏ వస్తువును, భగవంతుని నుండి భిన్నమైనదిగా చూడకూడదు. ఈశోపనిషత్తు(1)లో తెలుపబడినట్లు : "*ఈశావాస్య మిదం సర్వం*" – "ఈ విశ్వములో గల చేతనాచేతన వస్తువులన్నీ భగవంతునికే చెంది, ఆయన చేతనే నియమించ బడుతున్నాయి."

www.prabhupadatelugubooks.com

భగవంతుని ప్రతిజీవిలోను సర్వత్ర దర్శించుట మాత్రమే ఆత్మసాక్షాత్కారము యొక్క అంతిమదశ కాదు. ఆ ప్రభువును సమస్త సంఘటనలలోను, ప్రతి క్రియల లోను, మానవుని ప్రభావితము చేయు అభిప్రాయములలోను, తన ఆలోచనలలోను మానవుడు భగవానుని దర్శించవలెను. అటువంటి దృష్టిని పొందుటకు రెండు విషయములు అవసరము. మనము మన సమస్త కర్మఫలములను శ్రీకృష్ణభగవాను నకు సమర్పించవలెను. అలాగే మనము చేయు కర్మలన్నింటినీ భగవంతునికి భక్తియుక్త సేవగా చేయవలెను. శ్రీకృష్ణుడొక్కడే భోక్త మరియు ప్రతిక్రియకు అధిపతియను విషయమును నిరంతరము మనము గుర్తుంచు కోవలెను. భగవద్గీత (9.24,27) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలుపుచున్నాడు:

అహం హి సర్వయజ్ఞానాం భోక్తా చ ప్రభురేవ చ
న తు మామభిజానన్తి తత్త్వేనాతశ్చ్యవన్తి తే

యత్కరోషి యదశ్నాసి యజ్జుహోషి దదాసి యత్
యత్తపస్యసి కౌన్తేయ తత్కురుష్వ మదర్పణమ్

"నేనే సర్వయజ్ఞములకు భోక్తను మరియు ప్రభువును అయియున్నాను. కావున నా దివ్యస్వభావమును గుర్తింపలేనివారు పతనము చెందుదురు. ఓ కౌంతేయా! నీవు దేనిని చేయుదువో, దేనిని భుజించినను, ఏది హోమము చేసినను, ఏది దానమొనరించినను, ఏ తపస్సు నాచరించినను వాటన్నింటిని నాకు అర్పణముగా నొనరింపుము."

కొందరు ప్రతి వస్తువును భౌతికమని భావిస్తూ, వైరాగ్యమును ప్రదర్శిస్తూ భగవానుని సేవలో సమర్పించు వస్తువులను కూడ త్యజిస్తుంటారు. ఇదంతయు వృథా. ఈ జగత్తులోని సమస్త వస్తువులు మన భోగానుభవముల కొరకు లేక తృప్తికొరకు కాదు, భగవానుని సేవా నిమిత్తమని భావించవలెను. ఆధ్యాత్మిక చైతన్యము లేక పరా చైతన్యములోని మనోభావమే ఇది. ఈ చైతన్యముతో చేయబడు సమస్తకర్మలు నిజమైన వైరాగ్యము లేక 'యుక్తవైరాగ్యము'లగును. దీనికి విపరీతమైనది మిథ్యావైరాగ్యము లేక 'ఫల్గువైరాగ్యము'. భగవానుడు అర్జునునకు ఈ విధముగా నడుచుకొనుటకు ఉపదేశము నొసగుచు, మనందరిని కూడ ఈ విధముగానే చేయుమని అతడు ఆదేశించెను. ఆ దేవాదిదేవుని ఆదేశమును పాటించుట మన కర్తవ్యము. ఫలమేమైననూ కావచ్చును. అటువంటి సకల కర్మలు సర్వ మంగళకరములనే విశ్వాసమును మనము కలిగి యుండవలెను. భగవద్గీత

www.prabhupadatelugubooks.com

(9.28) లో భగవంతుడు ఇలా చెబుతున్నాడు :

శుభాశుభఫలైరేవం మోక్ష్యసే కర్మబన్ధనైః
సన్న్యాసయోగయుక్తాత్మా విముక్తో మాముపైష్యసి

"ఈ విధముగా నీవు కర్మబంధముల నుండియు, మరియు వాని శుభాశుభ ఫలితముల నుండియు ముక్తుడవగుదువు. ఇట్టి సన్న్యాసయోగ సిద్ధాంతముచే నా యందు స్థిరముగా నిల్పబడిన మనస్సుతో నీవు ముక్తుడవై నన్ను చేరుదువు."

మనము మన స్వంత అవసరములను విస్మరించి, భగవానుడు మననుండి ఎటువంటి సేవను ఆశిస్తున్నాడని ఆలోచించినప్పుడే నిజమైన యోగసిద్ధి ప్రాప్తించును. మంచి చెడులు, సత్యాసత్యములు, అవసర అనవసరముల వంటి అభిప్రాయములతో కూడిన స్వార్థపూరితమైన భావనలను విడిచి వేయవలెను. మహాయోధుడగు అర్జునుని అనుసరింప వలెను. భగవానుడు మన నుండి ఎటువంటి సేవను ఆశిస్తున్నాడను దానిని తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించవలెను. కేవలము అటువంటి కృష్ణచైతన్య వంతములైన కర్మలతోనే మన కర్తవ్యములన్నీ పూర్తి కాగలవు. మరియు వాటి ఫలితములన్నీ సర్వ మంగళకరములు. ప్రగతి సాధించుట కొరకు అచంచలమైన శ్రద్ధను తప్పక కలిగి యుండవలెను. శ్రీ చైతన్య చరితామృతము(మధ్యలీల 22.62) లో శ్రీల కృష్ణదాస కవిరాజ ఈ శ్రద్ధను గురించి ఇలా నిర్వచించెను :

'శ్రద్ధా' శబ్దే-విశ్వాస కహే సుదృఢ నిశ్చయ
కృష్ణేభక్తి కయిలే సర్వకర్మ కృత హోయ

"శ్రీకృష్ణునికై ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవ నొనరించు మానవుడు ఇతర సర్వకర్మలను స్వయముగా చేసినవాడగును. భక్తియుక్త సేవపట్ల అనుకూలమైన నమ్మకముగల దృఢమైన విశ్వాసమే శ్రద్ధ అని చెప్పబడును."

సృష్టి పాలనసంహార కార్యములను సర్వశక్తిమంతుడగు భగవంతుడు ఏ శక్తిచేత చేయునో, అది మన తుచ్ఛమైన శక్తికంటె కూడ ఏ విధముగాను తక్కువ కాదనే విషయమును మనము అంగీకరించ వలెను. అందుచేత భగవానుడు తన లేక మన యొక్క కష్టములను లేక లాభముల కొరకు ఇతరు లెవ్వరితోను సంప్రదించవలసిన అవసరము లేదు. మన కర్తవ్యమేమిటి అనునదే ప్రశ్న. భగవద్గీత (4.16,17) లో భగవానుడు ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

www.prabhupadatelugubooks.com

కిం కర్మ కిమకర్మేతి కవయోఽ ప్యత్ర మోహితాః
తత్తే కర్మ ప్రవక్ష్యామి యజ్ఞాత్వా మోక్ష్యసేఽ శుభాత్

కర్మణో హ్యపి బోద్ధవ్యం బోద్ధవ్యం చ వికర్మణః
అకర్మణశ్చ బోద్ధవ్యం గహనా కర్మణో గతిః

"కర్మయనగానేమో మరియు అకర్మయనగానేమో నిర్ణయించుట యందు బుద్ధిమంతులు సైతము భ్రాంతినొంది యున్నారు. కనుక కర్మయనగానేమో ఇప్పుడు నేను వివరింతును. దానిని తెలిసికొని నీవు అన్ని అశుభముల నుండి విముక్తుడవు కాగలవు. కర్మగతులను అవగాహన చేసికొనుట అత్యంత కష్టము, కనుక కర్మయననేమో, వికర్మ యననేమో, అకర్మ యననేమో ప్రతియొక్కరు చక్కగా ఎరుగవలెను."

సత్కర్మ దేనివలన రూపొందును అను విషయములో రహస్యకరమైన సత్యము ఇంచుమించు అభేద్యము. సామాజిక బాధ్యతలను నిర్వహించుట సత్కర్మయని కొందరి అభిప్రాయము. సాధారణ ప్రజలు బహుశాః దీనినే సత్కర్మయని భావిస్తారు. కాని పై శ్లోకముల తరువాత శ్రీకృష్ణుడు, 'బ్రహ్మకర్మ'లను శబ్దములను సత్కర్మను వర్ణించుటకు ప్రయోగించెను. 'బ్రహ్మ' అను శబ్దము బ్రహ్మమును తెలుపుచున్నది. అందుచేత బ్రహ్మస్థితిలో చేయబడు కర్మను సత్కర్మయని కొందరు చెప్పుదురు. ఇతరులు తమకొరకు తమ సమాజము, రాష్ట్రము ప్రజల కొరకు ఉపయోగపడు కార్యములను సత్కర్మ క్రిందకు వచ్చునని భావిస్తారు. ఏ వ్యక్తి అయినను ఈ విధమైన ఉన్నత మనోభావములతో కర్మ చేసినపుడు, నిశ్చయముగా అతడు సత్పురుషుడని అర్థము చేసుకో వచ్చును. నిస్సందేహముగా, అతని కర్మను, కుటిల మనోవృత్తులు కలిగిన వ్యక్తులతో పోల్చినచో అవి నిశ్చితముగా శ్రేష్ఠములైనవి. కాని ఈ విధమైన కర్మ బుద్ధియోగము కాదు. ఇవి పరోపకార కార్యములు. నిజానికి మానవుల ప్రాపంచిక కోరికలను క్రొత్తరకపు కోరికలలోనికి మార్పు చేయబడటమే, కాని ఇవి ఎప్పుడు కూడ హృదయములో గల అవాంఛిత కోరికలను సమూలముగా తొలగింప జాలవు. పరోపకార కార్యములు, తార్కిక జ్ఞానము మనలను సకామ కర్మలతో కలుషితములు కాని శుద్ధమైన భక్తియుక్త సేవకొరకు సంసిద్ధులను చేయలేవు.

ఇంద్రియ సంతృప్తికొరకు సామూహికమైన ఆందోళనల కంటె, వ్యక్తిగతమైన భౌతిక కోరికలు ప్రపంచమునకు తక్కువ హానిని కలిగించును. వ్యక్తి యొక్క

www.prabhupadatelugubooks.com

భౌతికమైన కోరికలు నెరవేరనిచో, అతడు నిశ్చయముగా దుఃఖమును పొందును. కాని ప్రజలు సంతృప్తిపడనిచో గొప్ప దుఃఖములు ఏర్పడి, సామాజిక సంఘర్షణ ఉత్పన్నమగును. ఎల్లప్పుడును ప్రాపంచిక కోరికల వలన వ్యక్తిగతము లేక సామూహికములైన రెండు రకాల కష్టములు ఉత్పన్నమగును. ఎవరైనను తన కర్మఫలములను అనుభవించ దలచనప్పటికినీ, ఒకసారి ఆ ఫలము వచ్చిపడినచో దానిని అనుభవించుటకు బాధ్యుడగును. అతడు సత్త్వరజతమోము లనెడు త్రిగుణముల ద్వారా ప్రభావితుడై తానే కర్తనని భావించుటయే దీనికి కారణమగును. ఈ ఫలములు చింత, బంధనము, నిస్పృహ, వినాశనము వంటివి కావు. కాబట్టి సామాజిక బాధ్యతలు, పరోపకార కార్యములు చివరకు సత్కర్మలే అగును. త్రిగుణములకు అతీతమైన భగవంతునికి చేయు భక్తియుక్త సేవనే ఏకైక సత్కర్మగా అంగీకరించ వలెను.

మంచి చెడులను కర్తవ్యాకర్తవ్యములను గురించి సద్గుణుడైన అర్జునుడు చక్కగా తర్కవితర్కము లొనరించెను. ఆయుధములను చేతబట్టుకొని యుద్ధము చేయనని నిశ్చయించుకొనెను. అప్పుడు ఆత్మ తృప్తికరములైన సామాజిక ఉద్వేగముల స్వార్థములతో మాత్రమే అర్జునుడు ప్రేరితుడై యున్నాడని, శ్రీకృష్ణుడు అతనికి రెండు విధములైన ఉపదేశముల నొసగెను. ఒకటి బద్ధజీవుడు ముక్తిని పొందు విధానము, రెండవది ముక్తాత్మ భగవంతుని శరణుపొంది శుద్ధభక్తియుక్త సేవను చేయు ఉపదేశ విధానమును ఉపదేశించెను. భగవంతుని ద్వారా ఆత్మ సాక్షాత్కారమును పొందిన వ్యక్తులద్వారా ఇవ్వబడిన దివ్యోపదేశములు భగవద్గీత వంటి ప్రామాణిక శాస్త్రములలో ఇవ్వబడినవి. ఈ శాస్త్రములు మోహము(భ్రమ), దోషములను చేయుట(ప్రమాద), పరిమిత ఇంద్రియములు(కరణాపాటవ), మరియు మోసగించు ప్రవృత్తి(విప్రలిప్స) వంటి నాలుగు మానవీయ దోషములు లేనివి. ఈ విధముగా అజ్ఞానులైన వ్యక్తుల చేత ఖండన మండనముల నుండి రక్షించుకొను ప్రయత్నములే కాకుండ శాస్త్రాదేశములు నిత్య నూతనములగుచూ వచ్చుచున్నవి. అటువంటి శాస్త్రములలోని ఆదేశములు కేవలము ఆత్మనిగ్రహము, మరియు చైతన్యము యొక్క ఔన్నత్యమనే ప్రబోధములే కాకుండ, మిథ్యాభిమానము నుండి విముక్తిని పొంది సత్త్వగుణావస్థ వరకు మనలను తీసుకొనిపోవును. మరియు మనకు పరమ లక్ష్యమును పొందుటకు అవి సహాయపడును.

ఎటువంటి అసంపూర్ణతలతోగాని, దోషములతోగాని కలుషితములు కాకుండ వేదములు విశ్వములో అన్నిటికంటె ప్రాచీన, ధార్మిక గ్రంథములుగా

www.pabhupadatelugubooks.com

అంగీకరింప బడుచున్నవి. వీటి ఆదేశములతో పాటు వైదిక వాఙ్మయములోని ఇతర గ్రంథములలో తెలుపబడిన ఉపదేశములను పాటించు అధికారము ప్రతివ్యక్తికి గలదు. శ్రుతులు(వేదములు, ఉపనిషత్తులు), స్మృతులు(వేదాంతసూత్రములు, పురాణములు, రామాయణ మహాభారతము, పంచరాత్రము మరియు శ్రీమద్భాగవతము) ఐతిహాసిక గ్రంథములు వైదికవాఙ్మయ అంతర్గతములై యున్నవి. శ్రీమద్భాగవతము వేదాంత సూత్రములకు సహజ వ్యాఖ్యానము. జీవితమును పరిపూర్ణము చేసుకొనుటకు గట్టిగా ఉపదేశించును. ఈ ప్రస్తుత యుగములో స్మృతులు ప్రధానమై యుండెను. ఇవి మానవుని అభిప్రాయములను, కర్మలను ప్రభావితము చేసెను. నాలుగు వర్ణములు, నాలుగు ఆశ్రమములు గల వర్ణాశ్రమ పద్ధతిని ఈ శాస్త్రములన్నీ సంపూర్ణముగా సమర్థించును. కాని నేడు వర్ణాశ్రమములని పిలువబడుచున్న నాస్తిక పద్ధతిని శాస్త్రములు ఏమాత్రము సమర్థించవు. నిజమైన వర్ణాశ్రమములు జన్మమీద ఆధారపడకుండ మానవుని గుణకర్మల మీద ఆధారపడును. నేటి ఆసురీ కులవ్యవస్థను పాటించుటచేత ఎవరును శాస్త్రముల ఉద్దేశ్యమును పొందజాలరు. దైవీ–వర్ణాశ్రమ పరిచయము చేత మాత్రమే శాస్త్రముల ఉద్దేశ్యమును పొందగలము. దీనివలన మానవులు ముక్తి వైపునకు మరలుదురు.

స్వార్థముతో కూడిన ఉద్దేశ్యములతో వంచక మనోవృత్తిద్వారా, ప్రకాశ వంతమైన శాస్త్రాదేశముల వాస్తవ సారాంశముతో రాజీచేసుకొనుట కష్టము కాదు. అలా జరిగినప్పుడు, ప్రజలు బాహ్యాడంబర ధార్మికత, భౌతిక ప్రయోజనము, ఇంద్రియ భోగానుభవము, నిర్విశేష ముక్తిని ఆకాంక్షించెదరు. మరోవైపు శాస్త్రాదేశములను శ్రద్ధతో పాటించినట్లయితే, జీవితములో సర్వతోముఖాభివృద్ధి కలుగును.

ముక్తి వైపునకు మొదటి అడుగు వేయుటయే చాలదు. ఈ జీవితములోనే పరమ లక్ష్యమును చేరుటకు ప్రయత్నించవలెను. మన ఈ ఉద్దేశ్యమును నెపవేర్చు కొనుటకు వేదములు, వైదిక వాఙ్మయములో నిష్ణాతుడైన ఆధ్యాత్మికాచార్యుని సమీపించుట తప్పని సరియగును. శాస్త్రవిధులను పాటించుటకు కావలసిన ఉపదేశములను అతని నుండియే తీసుకోవలెను. ఈ విధులు బద్ధాత్మల కొరకేగాని, భగవానుని చరణకమలములను సంపూర్ణముగా శరణుజొచ్చిన ముక్తాత్మలకు కాదు. ఆ ముక్తాత్మలు శాస్త్ర విధివిధానములను అధిగమించినవారు కాబట్టి వారిని పరమహంసలు అనగా ఆత్మసాక్షాత్కారమును పొందినవారని, శుద్ధభక్తులని పిలువ బడుదురు.

భగవద్గీత (3.27) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను :

ప్రకృతేః క్రియమాణాని గుణైః కర్మాణి సర్వశః
అహంకారవిమూఢాత్మా కర్తాహమితి మన్యతే

"మిథ్యాహంకారముచే మోహపరవశుడగు జీవాత్మ వాస్తవముగా ప్రకృతి త్రిగుణములచే నిర్వహింపబడు కర్మలకు తాను కర్తనని భావించును."

ఏ కార్య సాఫల్యమైనను అయిదు ప్రధానమైన కర్మ కారణముల మీద ఆధారపడి యుండును. స్థానము, కర్త, సాధనము లేక ఇంద్రియములు, ప్రయాస మరియు చివరగా దైవీ ఇచ్ఛ అనునవి. వీటిలో భగవానుని ఇచ్ఛ అత్యంత ముఖ్యమైనది. ప్రకృతి భగవంతుని ఇచ్ఛతోనే పనిచేయును. మరియు ప్రకృతి యొక్క సుపరివేక్షణలోనే భగవంతుని ఇచ్ఛ అమలు చేయబడును. భౌతిక ప్రకృతి ఒకరి చైతన్యమును అనుసరించి పనిచేయును. ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణముల ప్రభావములో జీవుడున్నప్పుడు అతని సమస్త కార్యములు భగవానుని బహిరంగశక్తి అనగా భౌతిక ప్రకృతి చేత నడుపబడును. కాని ఆ ఆధ్యాత్మిక చైతన్యము కనుక 'శుద్ధసత్త్వ'స్థితికి చేరుకున్నప్పుడు దాని కార్యము భగవానుని అంతరంగ ఆధ్యాత్మిక శక్తిద్వారా నడుపబడును. భగవంతుని బహిరంగశక్తి లేక అంతరంగ శక్తిద్వారా జీవుడు తన కర్మలను నడుపబడుటకై కావలసిన దేనినైనను ఎన్నిక చేసుకొనవచ్చును. జీవుని అల్పమైన స్వాతంత్ర్య పరిధి ఇదియే.

ఆత్మ భగవంతుని చరణకమలముల పట్ల సంపూర్ణముగా ఆత్మసమర్పణము చేసుకొనినప్పుడు, మరియు భగవంతునికి ప్రేమతో కూడిన భక్తియుక్త సేవలో నిమగ్నమగుటకు ప్రార్థించునపుడు, జీవుడు కర్మఫల బంధముల నుండి ముక్తుడగును. ఈ స్థితిలో అతడు ఈ శాస్త్రాదేశము, "*జీవేర స్వరూప హయ కృష్ణేర నిత్య దాస*" (జీవాత్మ తన నిజ స్వరూపములో, శ్రీకృష్ణునకు నిత్యదాసుడు) యొక్క సత్యమును నిరూపించును. ఈ స్థితి వలన ఆత్మకు మిక్కిలి ఆనందము కలుగును. శ్రీకృష్ణుని నిత్యదాసుడిని, మరియు శ్రీకృష్ణుని బహిరంగ శక్తి 'మాయ' యొక్క బానిసతో సమానముగా పోల్చుటమనేది సరికాదు. ప్రకృతి మీద అధికారము వలన శక్తి మరియు ఆనందభావముల ప్రాప్తి, భగవంతుని సేవవలన కలుగు అనుభవమునకు వచ్చు ఆనందముతో పోల్చినచో తుచ్ఛమగును. అష్టాంగ యోగసిద్ధులు కూడ శ్రీకృష్ణునియొక్క నిత్యదాసుల ఆనందముతో పోల్చినప్పుడు అవి తుచ్ఛములగును. ఈ స్థితిని పొందుటకు శరణాగతి ఒక్కటియే అందుకు

గల ఏకైక ఉపాయము. ఇతర కృత్రిమ విధానములను ఉపయోగించ కూడదు. భగవానుని శరణు పొందుట వలననే జీవునకు సిద్ధియైన శుద్ధ కృష్ణ చైతన్యము యొక్క జాగృతి కలుగును. ఇదే జీవుని నిత్యస్వభావము. కాబట్టి శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు శ్రీ చైతన్య చరితామృతము (మధ్యలీల 22.107) లో ఇలా తెలిపెను :

నిత్యసిద్ధ కృష్ణప్రేమ, 'సాధ్య' కభు నయ
శ్రవణాది శుద్ధ చిత్తే కరయే ఉదయ

"శ్రీకృష్ణుని యెడల శుద్ధప్రేమ జీవుల హృదయములందు శాశ్వత రూపమున స్థాపితమై యుండును. ఏ ఇతర సాధనలతో పొందబడు వస్తువిది కాదు, శ్రవణ కీర్తనలతో హృదయము పవిత్రమైనప్పుడు, జీవుడు స్వయముగా మేల్కొనును."

భగవద్గీత (18.61) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను :

ఈశ్వరః సర్వభూతానాం హృద్దేశేஉర్జున తిష్ఠతి
భ్రామయన్ సర్వభూతాని యన్త్రారూఢాని మాయయా

"ఓ అర్జునా! పరమపురుషుడు అందరి హృదయములందు విరాజమానుడై యుండి భౌతిక శక్తి యంత్రముపై ఆసీనులైనట్లుగా నున్న సర్వజీవుల గతులను నిర్దేశించు చున్నాడు."

భగవానుడు తన అచింత్యశక్తి చేత ప్రతిమనిషి హృదయములో నెలకొని యున్నాడు. ఆయన త్రిగుణములతో కూడిన తన భౌతిక ప్రకృతి ద్వారా జీవుల గతులను కూడ నిర్దేశించును. జీవులను భౌతిక దేహములలో నెలకొల్పి, భగవానుడు వారి గమనమును నియంత్రించును. భగవానుని శరణుజొచ్చిన వారి బుద్ధి భక్తియుక్త సేవలో స్థిరమగును. అందుచేత వారు మరెప్పుడును ప్రాపంచిక కార్యముల పట్ల ఆకర్షితు లవ్వరు. వారు త్రిగుణములను అధిగమించి త్రిగుణములతో కూడిన ప్రపంచములోనే సకల కార్యములను అనాసక్తితో సంపన్న మొనరించెదరు.

భక్తియొక్క ప్రారంభిక స్థితిలో మానవుడు పాపపుణ్య కర్మఫలితముల పట్ల భయకంపితుడు కావచ్చును. ఇదంతయు పూర్వపు అలవాట్ల వలన జరుగును. కాని సంపూర్ణముగా భగవంతుని శరణుపొందిన వారి సమస్త పాపపుణ్యకర్మల ఫలితములను భగవంతుడే స్వయముగా భస్మము చేయును. శ్రీమద్భాగవతము (2.7.42) లో ఇలా తెలుపబడెను :

www.prabhupadatelugubooks.com

యేషాం స ఏష భగవాన్ దయయేదనన్తః
సర్వాత్మనాశ్రితపదో యది నిర్వ్యలీకమ్
తే దుస్తరామతితరన్తి చ దేవమాయాం
నైషాం మమాహమితి ధీః శ్వశృగాలభక్ష్యే

"కాని భక్తియుక్త సేవ యెడ విశుద్ధ శరణాగతి కారణమున పూర్ణపురుషోత్తముడగు దేవాదిదేవునిచే విశేషముగా కరుణింప బడినవాడెవడైనను దుస్తరమగు మోహ సాగరమును దాటి, ఆ దేవాదిదేవుని అవగతము చేసికొనగలడు. అంత్యమున కుక్కలకు, నక్కలకు ఆహారము కానున్న ఈ దేహము యెడ ఆసక్తులైనవారు మాత్రము ఆ రీతి ఒనరింపలేరు."

శ్రీకృష్ణభగవానుడు గీత(9.31) లోని వచనముల ద్వారా ఈ సమస్త జీవులను ఈ విధముగా ప్రోత్సహించును : *"కౌన్తేయ ప్రతిజానీహి న మే భక్తః ప్రణశ్యతి"* – "ఓ కౌన్తేయా! నా భక్తుడెన్నడును నశింపడని ధైర్యముగా ప్రకటింపుము." ఇక్కడ శ్రీకృష్ణుడు స్పష్టముగా మన సమస్త భయములను దూరము చేయ తలచెను. ఏ వ్యక్తియైనను భగవానుని యథారూపముగా అతని కృపవలననే అర్థము చేసుకొనును. ఈ కృపయే అతనిని మధ్యమాధికారి స్థితి నుండి ఉత్తమాధికారిస్థితి, శుద్ధభక్తుని స్థితి వరకు తీసుకొనిపోవును. శ్రీమద్భాగవతము(10.14.29) లో ఇలా తెలుప బడెను :

అథాపి తే దేవ పదాంబుజద్వయ–
ప్రసాదలేశానుగృహీత ఏవ హి
జానాతి తత్త్వం భగవన్మహిమ్నో
న చాన్య ఏకోఽపి చిరం విచిన్వన్

"ప్రభూ! నీ పాదపద్మముల కరుణను లేశమాత్రమైనను పొందగలిగిన వ్యక్తి యథార్థమగు నీ భగవత్ మహిమను తెలుసుకోగలడు. దేవాదిదేవుడిని యుక్తిచేత అర్థం చేసుకొను ప్రయత్నము చేయువాడు, బహుఃకాలము వేదశాస్త్రముల పఠనమును కొనసాగించు నప్పటికినీ వారు నిన్ను ఎరుగజాలరు."

సంపూర్ణ శరణాగతుడైన శుద్ధభక్తుడు, కేవలము బ్రహ్మభూత స్థితిలో స్థితుడగుటయే కాకుండ, ఈ భౌతిక ప్రకృతిని త్రిగుణములకు అతీతమైనదిగా చూచును. అప్పుడు అతడు భౌతికమైన సత్త్వరజోతమో గుణములను భగవంతుని

సేవలో వినియోగించును. ఉదాహరణకు, భగవద్భక్తుల విరోధులైన వారి మీద అతడు తన క్రోధమును ఉపయోగించును.

భగవద్గీత(14.26) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఈ విధమైన వాక్యను చేయుచున్నాడు :

మాం చ యోఽ వ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే
స గుణాన్ సమతీత్యైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే

"అన్ని పరిస్థితుల యందును నిశ్చలముగా నా సంపూర్ణ భక్తియుక్త సేవయందు నిమగ్నమగువాడు శీఘ్రమే ప్రకృతి త్రిగుణములను దాటి బ్రహ్మభావ స్థితిని పొందును."

ఇటువంటి శుద్ధభక్తుడు భౌతికమైన సత్త్వగుణమును భగవంతుని దేహము యొక్క తేజస్సుగా చూచును. అతడి తమోగుణము శాంతి మరియు సమానత్వముగా పరిణామము చెందును. రజోగుణ ఫల కామవాసనను పరమ సుందరుడైన భగవంతుని ప్రేమించుటకు మరియు సేవించుటకు ఉపయోగించును. భగవానుని ఎలా సేవించవలెనని ఎప్పుడును ధ్యానించును. అప్పుడు అతడు ఉత్సాహ ధైర్యములతో కూడుకొని అన్ని విధములైన భక్తియుక్త సేవలను చేయును. భక్తియొక్క అటువంటి భక్తియుక్త సేవా ఉత్సాహము శాంత రసములో యుండజాలదు. కాని అటువంటి భక్తిభావము భగవంతుని ప్రేమను ఆకర్షించును. కాబట్టి అది దివ్యము.

ధ్యానమునకు మరొక అభిప్రాయము ఇక్కడ చర్చించబడినది. దేవాదిదేవుడు అనంతుడు. అతడికి చేయబడు ఏ సేవయైనను అపారమైనది. ఎందుకనగా, అటువంటి సేవ వెనుక భగవానుని అపరిమిత శక్తియుండును. ఈ అప్రాకృత శక్తి మనలను ఆశ్రయించునపుడు, మన ఆలోచనలు, భావములు మరియు మన దేహము, మనస్సు, జ్ఞానము మొదలగు వాటివలన శక్తివంతము లగును. అప్పుడు ప్రతి ప్రయత్నము శక్తియొక్క ఈ ప్రవాహములోనికి వచ్చి కలిసిపోవును. మనము అప్పుడు బురదలో పుట్టిన కమలమువలె రూపొందుదుము. కాబట్టి ఈ జగత్తులో కల్మషరహితుల మగుదుము. ఈ విధముగా అద్వయ తత్త్వము జన్మించును. మన మనస్సు, హృదయము, చైతన్యము, కార్యకలాపములు పరమ సత్యమగు దేవాదిదేవునితో అభిన్నములగును. మనము భగవంతుని సంపద అని అతని చరణకమలములను ఆశ్రయించి, ఆ దేవాదిదేవుని శుద్ధమైన శాశ్వతమైన బానిసలమని భావించగలము. మనము మానసిక చింతలన్నింటిని, భౌతికమైన

www.prabhupadatelugubooks.com

కోరికలను పరిత్యజించి, శాంతమైన మనస్సుతో భగవంతుని సేవించుటలోనే నిరంతరము ఆధ్యాత్మికానందమును అనుభవించెదము. భగవానుడు భగవద్గీత (3.30)లో శరణాగతి విధానమును ఇలా వివరించెను :

మయి సర్వాణి కర్మాణి సన్న్యస్యాధ్యాత్మచేతసా
నిరాశీర్నిర్మమో భూత్వా యుధ్యస్వ విగతజ్వరః

"కావున ఓ అర్జునా! నన్ను గూర్చిన సంపూర్ణజ్ఞానము కలవాడవై ఫలాపేక్ష మరియు మమకారమును విడిచి, నీ కర్మలనన్నింటిని నాకు అర్పించి, అలసత్వము విడిచి యుద్ధము చేయుము."

ఆ విధమైన శరణాగతి స్థితిని పొందుటకు, మానవులు స్వార్థపూరితమైన కోరికలనుండి విముక్తులు కావలెను. ద్వంద్వముల చేత ప్రభావితులు కారాదు. సమస్త మిథ్యాప్రతిష్ఠారహితులు కావలెను. ద్వంద్వములు మిథ్యాహంకారముల వలన ఉత్పన్నమగును. అవి శరణాగతికి భయంకరమైన శత్రువు. మిథ్యాహంకారముతో పాటు, ద్వంద్వ ప్రభావములను కూడ అధిగమించిన వ్యక్తి సులభముగా భౌతికమైన కోరికల నుండి ముక్తిని సాధించును. అప్పుడు అతడు ద్వేషము, లోభము, క్రోధము, భయము మొదలగువాటిని విడిచివేయును. భగవంతుని సంపూర్ణ శరణాగతిని పొందు అటువంటి స్థితిలో, భౌతికమైన కోరికలు ఈర్ష్యతో పాటు ఆకలిదప్పులు, శీతోష్ణములు, హర్షశోకములు, లాభనష్టములు, పాప పుణ్యములు, ఆదర అనాదరము వంటి ద్వంద్వములు భగవానుని సంపర్కమునకు వచ్చినపుడు ఆధ్యాత్మిక శక్తిగా పరిణామము చెందును. కామము, ఈర్ష్య వంటి అవాంఛిత గుణరహితులైన సాధువులు, ఆనందమయులు. ప్రత్యేకముగా వీరు మనకు భారతదేశములో కనిపిస్తుంటారు. భగవంతుని ప్రత్యక్ష అనుభూతిని పొందుతూ సమస్తము అతడితో సంబంధమును కలిగినట్లుగా అనుభూతమగు అటువంటి ఆధ్యాత్మిక స్థితిని పొందినప్పుడే, మానవుడు ఈ ద్వంద్వ మోహములను జయించగలడు. ఈ విధముగా చైతన్యావస్థను పొందుటకు ఏకైక మార్గము అదే బుద్ధియోగము.

భగవద్భక్తునికి ఇటువంటి దృష్టి సులభముగా లభించును. కాని దీనికి విరుద్ధముగా తార్కికులు, సకామకర్ములు, పూర్తిగా భౌతికవాదులైన వారెవరికిని ఈ స్థితిని పొందుట అంత సులభము కాదు. భక్తులు భగవంతుని ద్వారా ఆధ్యాత్మికానుభూతిని పెంపొందించుటకు ప్రోత్సహింప బడుచుందురు. మరియు

దానికి ఫలితముగా సమస్త ద్వంద్వములు నశించును. ఈ విధమగు స్థితి వారి భక్తితో కూడిన శరణాగతికి మరియు భగవత్ ప్రేమకు అంతిమ ఫలమగును. భగవద్గీత(18.54) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు అటువంటి దివ్యచైతన్య ప్రారంభికావస్థను ఇలా వర్ణించెను :

బ్రహ్మభూతః ప్రసన్నాత్మా న శోచతి న కాంక్షతి
సమః సర్వేషు భూతేషు మద్భక్తిం లభతే పరామ్

"ఈ విధముగా ఆత్మసాక్షాత్కార స్థితియందు ప్రతిష్ఠితుడైనవాడు శీఘ్రమే పరబ్రహ్మానుభవమును పొంది ఆనందపూర్ణుడగును. దేనికొరకు శోకించక, దేనిని వాంఛింపక అట్టివాడు సర్వజీవులయెడ సమత్వభావమును కలిగియుండును. అట్టిస్థితి యందే అతడు నా శుద్ధభక్తియుక్త సేవను పొందుచున్నాడు."

జీవుడు ఈ భౌతిక జగత్తును 'నేను మరియు నాది' అను రంగుల అద్దము మధ్యనుండి చూచిన వెంటనే అతడు అజ్ఞానము, ద్వంద్వభావము, మోహములనే త్రాళ్లతో బంధింపబడును. అటువంటి మిథ్యాహంకారమును, కలుషిత చైతన్యమును సమాప్త మొనరించుటకు బుద్ధియోగమును అనుసరింప వలెను. ఎందుకనగా, అది ఈ త్రిగుణముల(సత్త్వరజతమములు) చేత కలుషితము కాదు. లేనట్లయితే, ఆధ్యాత్మిక చైతన్యము ప్రాప్తించదు.

శుద్ధ సత్త్వస్థితి పరమసత్యము యొక్క శుద్ధజ్ఞానమునకు గుర్తు. కాని ఈ జ్ఞానము భౌతిక జగత్తులో వికృతరూపములో ప్రతిబింబించినపుడు, ఇది ప్రాకృత మగును. జీవుడు ద్వంద్వము లనెడి సుడిగుండంలో పడిపోవును. కాబట్టి వాటిచేత అతడు బద్ధుడగును. రజోగుణములో ఇంద్రియతృప్తి, భౌతికమైన కోరికల పట్ల ఆసక్తి అధికమగును. జీవుడు సకామ కర్మలలో చిక్కుకొనును. తమోగుణము మోహమును పెంపొందించి జీవుని బుద్ధిని కప్పివేయును. అప్పుడు అతడు తక్కువ స్థాయి చైతన్యములోనికి పతనమగును. అలసత్వము వలన నిదురించుటలోనే తన సమయమును గడుపును. భౌతికమైన సత్త్వగుణము కూడ జీవుని పరమసత్యము నుండి దూరము చేయును. అతనిని బద్ధుని చేయును. రజోగుణము వృద్ధి చెందిన వెంటనే సత్త్వగుణము, తమోగుణములు తగ్గిపోవును. మరియు సత్త్వగుణము వృద్ధి చెందినప్పుడు రజోగుణము, తమోగుణము తగ్గిపోవును. ఈ విధముగా భౌతిక గుణములు విభిన్నములైన అంశలతో పెరుగుచు తరుగుచూ యుండును. సత్త్వగుణము నుండి భౌతిక జ్ఞానము లభించును. మరియు ఉన్నతమైన భౌతిక

www.prabhupadatelugubooks.com

చైతన్యమునకు ప్రోత్సాహము లభించును. రజోగుణము వలన అంతులేని తృప్తిలేనటువంటి కోరికలెన్నో ఉత్పన్నమగును. తమోగుణము జీవుని అవిద్య, అలసత్వము, నిద్రామోహముల లోనికి లాగును. సత్త్వగుణము గల జీవునకు ఉత్తమ చైతన్యమును పొందుటకు వీలగును. రజోగుణము గల జీవుడు మధ్యావస్థలో వ్రేలాడుచుండును. తమోగుణము వలన జీవుడు పాపకర్మలలో మునిగిపోవును.

కాబట్టి ఈ ప్రమాదకరమైన మార్గము ప్రకృతి యొక్క త్రిగుణముల పరిధికిలోనై తమ స్వంత గుణములపై ఆధారపడి యుండును. ఈ త్రిగుణములను దాటకుండా, మానవుడు వీటి పాశములలో బంధింపబడి యుండును. ఈ విధముగా మోహింపబడి అతని సమస్త కార్యములు భగవత్ ఇచ్ఛతో ప్రేరితము లైనవని భ్రమతో భావిస్తుంటాడు. అప్పుడు అతడు తననుతాను ఎంతో గొప్ప భక్తుడనని మరియు ఇతరులందరు హీనమైనవారని భావిస్తూ మిథ్యాభావనను ప్రచారము చేయుచుండును. తన స్వంత జ్ఞానము చేతనే ప్రభావితుడై అతడు ఈ జ్ఞాన బలముతో భగవానుని దర్శించుటకు ప్రయత్నించును. దీనికి బదులుగా, భగవానుడు తనని చూడగోరునట్టుగా అతడు కార్యములను చేయవలెను. మిథ్యాహంకారపు మత్తులోపడి, అతడు రజోగుణము ద్వారా ప్రేరితుడై తన కార్యములను ఆధ్యాత్మికములనీ భావించును. తమ సొంతజ్ఞానము చేత గర్వితులైన వారు భగవానుని శరణుపొందరు. దానికి విపరీతముగా, సంశయచిత్తులై భగవంతుని కృపను ఆరోహ పద్ధతి ద్వారా పొందుటకు ప్రయత్నిస్తుంటారు. ఈ విధముగా వారు అహంకార పూరితమైన మనోవృత్తిని ప్రదర్శించెదరు. మానవుడు భగవానుని నిరంతరము స్మరిస్తూ, అతడి కృపను పొందుటకు ప్రార్థించవలెను. భక్తుని హృదయములో స్థితుడైన భగవానుడు అటువంటి ప్రార్థనలను వినును. అతడి హృదయములో గల అజ్ఞానాంధకారమును తొలగించి జ్ఞానము చేత ప్రకాశింప జేయును.

శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఇలా బోధించెను :

తృణాదపి సునీచేన తరోరివ సహిష్ణునా
అమానినా మానదేన కీర్తనీయః సదా హరిః

"మానవుడు తనను తన మార్గమందున్న గడ్డిపోచకంటె కూడ తుచ్ఛముగా భావించుకొనవలెను. భగవంతుని పవిత్ర నామమును వినయముతో కీర్తించవలెను. వృక్షమున కంటె కూడ అధిక సహనము అలవరచుకొనవలెను. మిథ్యాప్రతిష్ఠ

భావరహితుడు కావలెను. అట్టి స్థితిలోని మానవుడు భగవన్నామమును నిరంతరము కీర్తించగలడు.” (శిక్షాష్టకమ్,3)

ప్రజలు ఈ శ్లోకముయొక్క దివ్యసందేశమును ఎక్కువగా అవగతము చేసుకోలేరు. వారు త్రిగుణములచేత ప్రభావితులై కార్యములు చేయుచున్నప్పటికినీ, ఎంతో వినయవంతులుగా నటిస్తూ, దీనులుగా, శక్తిహీనులుగా, భిక్షకులుగా నటిస్తుంటారు. ఇటువంటి కపట భావము వాంఛనీయము కాదు. *'అహం బ్రహ్మాస్మి'* (నేను బ్రహ్మమును) అను ఈ వైదిక వాక్యములోని సత్యమును తెలుసుకొనుట వినమ్రతకు ఒక అర్థము. పదార్థము, ఆత్మ ఒకదానికొకటి విరోధమని ఈ ప్రబోధ సారమును తెలుసుకోవలెను. మనము భగవంతుని యొక్క భక్తియుక్త సేవతో ప్రోత్సహింప బడినప్పుడు, మన నిజస్వరూప స్థితి మనకు ప్రకటమగును. చివరకు మనలను అది భగవత్ సాక్షాత్కారము వరకు తీసుకొనిపోవును. భక్తులు అటువంటి భౌతికవాదులను భక్తియుక్త సేవను స్వీకరించు విధముగా ప్రోత్సహించుట కొరకు ఎంతో శ్రమిస్తుంటారు. అలా చేయునప్పుడు వారి మనస్సులకు కలత కలిగించ కూడదు. అటువంటి ఆధ్యాత్మిక ప్రయాసలను, కర్మిజనులు, తార్కిక జ్ఞానులు, ఇంద్రియ తృప్తి కర్తలయొక్క సంసారిక ప్రయాసల వంటివని ఎప్పుడు భావించరాదు. గీత(3.24) లో భగవంతుడు ఇలా తెలిపెను : *“ఉత్సీదేయురిమే లోకాః న కుర్యాన్ కర్మ చేదహమ్”* – “నేను విహిత కర్మములను చేయనిచో ఈ లోకములన్నియు నాశనమునకు గురికావలసి వచ్చును.”

భగవంతుని ఆదేశములను పాటించుటకు ఉత్సాహితులు కాని వారు బలవంతముగా రజోగుణము వలన వ్యర్థమైన కర్మలను చేయుచుందురు. నిజమునకు, ఇది అజ్ఞానముతో కూడుకున్న స్థితి. అర్జునుడు గుణాతీత వ్యక్తియొక్క లక్షణములు మరియు ఆచరణను గురించి శ్రీకృష్ణుని అడిగెను. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానముగా గీత యొక్క ఈ క్రింది శ్లోకముల నుండి(14.26,27) శ్రీకృష్ణభగవానుడు పలికిన సారమును పొందవచ్చును :

మాం చ యోఽవ్యభిచారేణ భక్తియోగేన సేవతే
స గుణాన్ సమతీత్యైతాన్ బ్రహ్మభూయాయ కల్పతే

బ్రహ్మణో హి ప్రతిష్ఠాహమమృతస్యావ్యయస్య చ
శాశ్వతస్య చ ధర్మస్య సుఖస్యైకాన్తికస్య చ

"అన్ని పరిస్థితుల యందును నిశ్చలముగా నా పరిపూర్ణ భక్తియుక్త సేవయందు నిమగ్నమగువాడు శీఘ్రమే ప్రకృతి త్రిగుణములను దాటి బ్రహ్మాభావస్థితిని పొందును. అమృతమును, అనశ్వరమును, శాశ్వతమును, చరమసుఖపు సహజస్థితియును అగు నిరాకార బ్రహ్మమునకు నేనే మూలాధారమును."

భక్తియోగమును మూడు విధాలుగా విభజింపవచ్చును : 1. భక్తియుక్త సేవను చేయుటకు అనుకూలమైన వాటిని స్వీకరిస్తూ సంపూర్ణ శరణాగతి దిశగా మొదటి అడుగువేయుట. 2. తన నిజస్వభావము నెరిగిన తరువాత భగవంతుని సేవించుట. 3. ఉత్తమ స్థితిలో గల మానవుడు ప్రతివస్తువులో భగవంతుని, భగవంతునిలో ప్రతి వస్తువును చూచును. ఈ విధముగా, ప్రారంభిక శ్రద్ధ పెంపొందును. అది భగవంతుని పట్ల సంపూర్ణ శరణాగతి వైపునకు తీసుకొని పోవును.

మానవుడు భక్తియుక్త సేవకొరకు అనుకూల వస్తువులనే స్వీకరించుటకు సంకల్పించినచో, భగవానుని అంతరంగ శక్తి అతడికి తన లక్ష్యమును చేరుటకు సహాయపడును. ఎల్లప్పుడు భగవానుని స్మరించుటయే మనకు గల ఏకైక కర్తవ్యము. ప్రతి విషయములోను అతడి అనుమతి కొరకై ప్రార్థించవలెను. కృష్ణ చైతన్యములో స్థితుడైన గురువు యొక్క ఆదేశములు మనలను భగవానుని శ్రవణ కీర్తనలు, నిరంతర స్మరణ అను భక్తిమార్గమును సరిగ్గా అనుసరించుటకు సహాయ పడును. భగవత్ స్మరణతో అతడి ఇచ్ఛతో మనము ప్రేరితుల మైనప్పుడు తప్పుడు దిశలో ఎప్పుడును వెళ్లము. మోహమయమైన భౌతికశక్తి యొక్క భయంకర వ్యామోహము వలన నిరుత్సాహము చెందము. ఏకాగ్రమైన సంకల్పముతో గురువు ఆదేశములను పాటించుట వలననే భగవానుని సేవించుటకు దృఢనిశ్చయుల మగుదుము. మరియు శీఘ్రప్రగతిని పొందుదుము.

'వైధిభక్తి' స్థితిలోని శరణాగతి భావము 'రాగానుగ భక్తి' యొక్క స్థితికి భిన్నముగా యుండును. 'రాగానుగ భక్తి'లో, శరణాగతి భావము ఆత్మయొక్క స్వాభావిక లక్షణమగును. 'వైధిభక్తి'ని క్రమముగా పాటించుట వలన, మానవుడు సహనముతో భగవానుని ఆదేశములను పూర్తి చేయును. క్రమముగా అతనిలో ఉత్సాహము జాగృతమగును. అటువంటి భక్తుడు శ్రవణ, కీర్తన, స్మరణ, మొదలగు విధివిధానములను పాటించును. పూర్వాచార్యుల ఉపదేశములను అనుసరించును, భక్తుల సాంగత్యములో అతడు భక్తియుక్త సేవను చేయుటలో గొప్ప ప్రావీణ్యుడగును. క్రమముగా అతడి సేవ సులభమగును. ఈ విధముగా భక్తికార్యములలో

ఉత్సాహము, సహనమును పెంచుకోవటము వలననే భగవానుని నిరంతర స్మరణ కొనసాగుచుండును.

విస్మరణ స్వభావము వలననే యోగపథము నుండి మానవుడు భ్రష్టుడగును. కాని భక్తియుక్త సేవలో అటువంటి భయముండదు. ఎందుకనగా, భగవానుడు ఎల్లప్పుడు భక్తియోగిని రక్షించుచుండును. భక్తియోగి పతితు డైనప్పటికినీ, అతడు భగవంతుని చేత శక్తిని పొంది మరల తన పూర్వస్థితిని పొందగలడు. భగవంతుని స్మరణ వలన, అతని మార్గములోని అవరోధములన్నీ తొలగిపోవును. అందుచేత శరణాగతి మార్గము వలన నిజమైన యోగసిద్ధి ప్రాప్తించును. ఇది అన్నిటికంటె సహజ ప్రత్యక్షమైన మార్గము.

'సనత్ సుజాతీయ'మను పేరుగల గ్రంథము యోగాభ్యాసములో సిద్ధిని పొందుటకు కావలసిన నాలుగు విషయములు అవసరమని తెలియుచున్నది. 1. శాస్త్రము 2. ఉత్సాహము 3. ప్రామాణికులైన ఆధ్యాత్మికాచార్యులు 4. కావలసినంత సమయము. ఈ పుస్తకములో వర్ణించబడిన శరణాగతి మార్గమును శాస్త్రములు ఉపదేశించెను. భగవంతుని నిరంతర స్మరణ మరియు అతడి కృపను పొందుటకు ప్రార్థించుటయే ఉత్సాహమని అర్థము. శరణాగత భక్తుని హృదయములో గల ఆధ్యాత్మికాచార్యుడు సాక్షాత్తు భగవంతుడు. ప్రియమైన దీక్షాగురువుగా, శిక్షాగురువుల రూపములో భగవంతుడు ప్రకటమగును. హృదయములో భగవానుడే గురుపాత్రను నిర్వహించుచు, మనలను బుద్ధి యోగముతో లేక శుద్ధ చైతన్యముతో ప్రకాశింప జేయును. ఈ చైతన్యము మనకు భగవానుని యథాతథముగా అర్థము చేసుకొనుటకు సహాయపడును.

మనము భగవంతుని శరణు పొందినప్పుడు, చిన్న చిన్న విషయములలో కూడ భగవంతుడు ఎలా స్వయముగా మనకొరకు ఏర్పాట్లను చేయుచున్నాడనే విషయమును స్పష్టముగా తెలుసుకోగలమని ఋషులు, మునులు చెప్పుదురు. భగవానుని సర్వశక్తివంతమైన తన పరమబుద్ధితో ప్రేమవశుడై ఏ విధముగా మనకు సహాయము చేయుచున్నాడను దానిని మనము సులభముగా గమనించవచ్చును. అందుచేత ఎక్కువగా ఊహాకల్పనలను చేస్తూ సమయమును వృథాచేసుకొనుట వలన ఏ ప్రయోజనమును యుండదు. మనము భ్రాంతిని పారద్రోలవలెను. సమదర్శనము, రాగానుగతను ఉత్పన్నము చేసుకొని భక్తియోగను అభ్యసించవలెను. దివ్యశక్తి మన భౌతిక అస్తిత్వమును క్రమముగా ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వముగా మార్చి వేయును. లక్షల జన్మలనుండి ప్రోగు చేయబడిన మన భ్రమలు స్వల్ప సమయము

లోనే పటాపంచలగును. అందువలన, మనము సమయాభావ కారణము చేత చింతితులము కారాదు. అష్టాంగ యోగచేత–యమ నియమములు, ఆసన ప్రాణాయామముల వలన ఫలితము తొందరగా లభించును. అప్పుడు అతడు తనేదో విలువైన కార్యమును చేయుచున్నాడని భావిస్తాడు. కాని అటువంటి ప్రయత్నములు ఎవరినైనను భౌతిక దృష్టిలో ప్రావీణ్యులుగా రూపొందించ వచ్చును. కాని అవి మానవీయ ప్రయత్నములే అగును. అవి భగవంతుని శక్తిచేత చేయబడు కార్యములతో ఎల్లప్పుడు భిన్నముగా యుండును. భగవానుని శక్తి సూక్ష్మరీతిలో పనిచేయును. కాని అవి చివరకు మనలను ఎక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళుననేది మానవ మేధస్సు యొక్క చింతనకు అందనిది.

బుద్ధిమంతులైనవారి ఆలోచనల వలన ఉన్నతమైన ప్రాపంచిక విధానములు కొనసాగించ బడును. అవి మానవుడు రూపొందించిన కాలువల వంటివి. ఒక స్థానము నుండి మరొక స్థానమునకు వచ్చిపోవుటకు ఉపయోగపడును కాని వాటి ఉపయోగము పరిమితము. మానవ ప్రయత్నములు అసంపూర్ణములు. కాబట్టి మనము ఈ భౌతిక జగత్తులోనే పడియుందుము. భగవానుడు భగవద్గీత(8.16)లో ఇలా తెలుపుచున్నాడు :

ఆబ్రహ్మభువనాల్లోకాః పునరావర్తినోఽర్జున
మాముపేత్య తు కౌన్తేయ పునర్జన్మ న విద్యతే

"భౌతిక జగత్తులోని ఊర్ధ్వ, అధమాది సర్వలోకములు జన్మమృత్యు భరితమైన దుఃఖప్రదేశములే. కాని ఓ కౌంతేయా! నా లోకమును చేరినవాడు తిరిగి పునర్జన్మను పొందడు."

భగవానుని శక్తి అంతులేని సాగరముతో సమానమైనది. ఎటువంటి పరిస్థితులలోను చలించకుండ యుండును. దానికి తీరముండదు, ఆది అంతము లేనిది. కాబట్టి ఈ శక్తితో ప్రత్యక్షముగా ప్రకటితమగు విధానము సర్వశక్తి వంతమగును. అది మానవుని ఎంత ఉన్నతస్థితికైనను తీసుకొనిపోగలదు. సముద్రమున ప్రయాణించుటకు నావ, నావికుడు, చుక్కాని, అనుకూల వాయువు అవసరముండును. అజ్ఞానరూపమగు సాగరమును దాటుటకు అన్నివిధముల తగిన నావ ఈ మానవ దేహము. గురువు సర్వోత్తమమైన నావికుడు. శాస్త్రము చుక్కాని. భగవానుని కృప అనుకూల వాయువు. మనము ఉత్తమ స్థితి నుండి ప్రయోజనమును పొందలేక పోయినచో, ఈ అజ్ఞానరూప భౌతిక సాగరమును దాటలేక మనకు

www.prabhupadatelugubooks.com

మనమే అందరికంటె భయంకరమైన శత్రువులుగా రూపొందుతుంటాము. భగవానుని కృపారూప అనుకూల వాయువు మీద మన ధ్యానమును స్థిరముగా నిలుపవలెను. ఈ కృప ఆధ్యాత్మికాచార్యుని రూపములో ప్రకటమగును. అందుచేత మానవుడు గురువు చెంతకు వెళ్ళవలెను. అతని చరణ కమలములను శరణు పొందవలెను. అతని వద్ద భక్తిశాస్త్రమును అభ్యసించవలెను. *“తద్ విజ్ఞానార్థం స గురుమేవాభిగచ్ఛేత్”* – ఉపనిషత్తుల ఆదేశము కూడ ఇదే.

సాధువులు, శుద్ధభక్తులు, గురువులు, శాస్త్రములన్నీ ఒకే పరమ సత్యమునకు ప్రాతినిధ్యమును వహించును. శుద్ధభక్తులు శాస్త్రములలో తెలిపిన నియమములను ఉల్లంఘించరు. శాస్త్రచక్షువులతో చూచెదరు. కనుక వారు వాస్తవమునకు గురువులు. సాధువులు, గురువులు, శాస్త్రములు– ఈ మూడు ప్రధాన సిద్ధాంత ప్రమాణములు లేకుండా ఆధ్యాత్మిక కార్యములు చేయుట అసంభవము. ఆధ్యాత్మిక పరంపరను, శాస్త్రములను ఖండించు పాశ్చాత్య స్వభావమును గట్టిగా వ్యతిరేకించ వలెను. అటువంటి స్వభావము చింతనను కలిగి ఊహాజనితమైన తర్కముమీద ఆధారపడిన భౌతిక తత్త్వదర్శనములను వారు ఆదరిస్తూ, ఈ అభ్యాసములు ఉత్తమబుద్ధి యొక్క లక్షణమని భావిస్తుంటారు. అటువంటి దార్శనికతను సమర్థించువారికి ప్రాపంచిక తర్కమనేది ఏకైక ఆయుధము. కాని ఈ కళలో కూడ వారిలో పటుత్వము లోపించుట తరచుగా మనకు కనిపించును. విషయము యొక్క లోతుపాతులను స్పృశించకుండ, పాశ్చాత్యులు వృథాగా ప్రత్యక్షములు అప్రత్యక్షములైన అర్థములను ఆధారముగా చేసుకొని అనంతకాలము నుండి వాదవివాదములు సలుపుదురని వారి గత ప్రవృత్తులు తెలుపును. ఒకరిని మించిన మరొక గొప్ప బుద్ధిమంతులను వారు ఎల్లప్పుడు యుందురని, తనకు ఏదో ఒకనాడు తన కంటె గొప్ప కుతర్కమును చేయువాని చేతిలో ఓడిపోవలసి వచ్చునని కుతుర్కులందరికి తెలుసును. అందుచేత వాదవివాదములతో కార్యము చక్కబెట్ట బడజాలదు.

శాస్త్రపఠనములో మునిగిపోయినట్లు నటిస్తూ, ప్రజలను ఆకర్షించుట కొరకు కొన్ని శ్లోకములను ఉదాహరించు వారికి, పరమసత్య విషయమును గురించి శ్రద్ధగా శోధించువారికి – వీరిరువురికి మధ్య గొప్ప భేదమున్నది. పరమసత్యము యొక్క అచింత్య తత్త్వవిషయము తర్కమునకు అందనిది. తర్కము ద్వారా దానిలోతులను కనుగొనుట అసంభవమగును. కేవలము భక్తిశాస్త్రము ద్వారానే దానిని అర్థము చేసుకోగలము. శ్రీల రూప గోస్వామి మహాభారతము(భీష్మపర్వము, 5.22)లోని ఒక శ్లోకమును ఉదాహరిస్తూ ‘భక్తిరసామృత సింధువు’లో ఇలా రచించెను :

www.prabhupadatelugubooks.com

అచింత్యాః ఖలు యే భావా న తాంస్తర్కేణ యోజయేత్
ప్రకృతిభ్యః పరం యచ్చ తదచిన్త్యస్య లక్షణమ్

“భౌతిక ప్రకృతికి అతీతమైన ఏ వస్తువైనను అచింత్య మగును. అందుచేత, దానిని ప్రాపంచిక తర్కముల ద్వారా గ్రహించుటకు వీలుకాదు. అందుచేత దివ్య విషయములను ఈ విధముగా అవగతము చేసుకొనుటకు మానవుడు ప్రయాస పడరాదు.”

భగవంతుని కృపలేనిదే, అటువంటి రహస్యకరమైన విషయము అనేకానేక సంవత్సరములు పరిశోధనను చేసినను అగోచరములుగానే యుండును. ఇంద్రియ జగత్తునకు అవతల గల అప్రత్యక్ష సూక్ష్మానుభూతులను, సరియైన పద్ధతిలో అర్థము చేసుకోవలసిన అవసరము గలదు. వాటి సంబంధము అచింత్యము, దివ్యమైన పరమ సత్యముతో(పరబ్రహ్మ) చూచినపుడు వాటిని సరియైన రీతిలో అర్థము చేసుకోగలరు. ఈ సంబంధమును చూడకుండా ఈ సూక్ష్మానుభూతుల మీద సంప్రదింపులను జరిపినచో, ధాన్యము కొరకు పొట్టును దంచి నట్లగును. అటువంటి పరిశ్రమ వృథా కాబట్టి నిరాశా దుఃఖములే కలుగును. కేవలము కుతర్కములతో లౌకిక పాండిత్యము ప్రకాశించిన ప్రకాశింపవచ్చును. కాని దానిచేత ఆధ్యాత్మిక పురోభివృద్ధిని సాధించుటకు సహాయము లభించదు. అటువంటి శుష్కవాద వివాదముల వలన గొప్ప అంతరాయములు కలుగును. కనుక వీటిని పరిహరించడమే మేలు.

సాధుశాస్త్రగురు కనుగుణముగా నడుచుకొను ఆధ్యాత్మికాచార్యుల పద చిహ్నములను అనుసరించ వలెనని గట్టిగా చెప్పబడినది. ఎన్నో ప్రశ్నలు వేయుట, సందేహములను వెలిబుచ్చుట వలన ఏ ప్రయోజనము చేకూరదు. భగవద్గీత (4.34) లో శ్రీకృష్ణభగవానుడు ఇలా తెలిపెను : *“తద్విద్ధి ప్రణిపాతేన పరిప్రశ్నేన సేవయా”* – “గురువు దరిచేరి సత్యము నెరుగుట కొరకై ప్రయత్నింపుము. వినయముతో ప్రశ్నలు వేసి సేవను గూర్చుము.” శాస్త్రములలో చెప్పినట్లుగా, ఈ విధానమును అనుసరించుట వలన అచింత్యమైన సత్యము మనకు అనుభూత మగును. ఒకసారి ఈ మార్గమును స్వీకరించినప్పుడు మనలో అనేక అనుభూతులు ఉత్పన్నమగును. భక్తిలో పురోభివృద్ధిని సాధించుట కొరకు అటువంటి నియమములను పాటించుట ఎంతో అవసరము. మొదట మసకతో కూడిన ప్రకాశము ప్రకటితమగును. అది సంపూర్ణ అనుభూతి వైపునకు తీసుకొనిపోవును. కాని మనము సహనమును వహించవలెను. పరమ సత్యము యొక్క ప్రారంభిక

www.prabhupadatelugubooks.com

అనుభూతిని చూసుకొని మన మనస్సులలోకి గర్వమును ప్రవేశింప నివ్వరాదు. దానికంటే, మనము గురువు లేక శుద్ధభక్తుని దగ్గరకు ఉత్సాహముతో వెళ్ళి, ఇకముందు ఎలా కొనసాగవలెనని అడుగవలెను. తెలుసుకొనుటకు ఇక ఏమియును లేదు అను సంకుచిత భావమును విడువవలెను. హృదయములో నివసించు పరమగురువు యొక్క కృపమీద ఎల్లప్పుడు ఆధారపడుటయే అత్యంత ప్రధానమైన విషయము.

ప్రస్తుతకాలములో మేము మాయావాదము, అద్వైతవాదము అను గట్టిగా వినబడు రెండు పదములను వినియుంటిమి. వీటిని గురించి వ్రాయుట కొంత సమంజసమగును. శ్రీపాద శంకరాచార్యుల వారు బ్రాహ్మణుడు. అతడు మాయావాద తత్త్వమును ప్రచార మొనరించెను. కాని ఇప్పుడు వారి సిద్ధాంతమును అబ్రాహ్మణ పాశ్చాత్య తత్త్వములతో ప్రాపంచిక సంకల్పములతో నిండిన ఆధునికుల వాదవివాదములను వినినచో, అతడు విచారించును. శ్రీపాద శంకరాచార్యుల వారు ఆదర్శ బ్రహ్మణ ఆచరణను బోధించెను మరియు దానిని ప్రదర్శించెను. ఆయన ఖండించరాని తర్కములతో లౌకికమైన వాదములను ఖండించెను. అంతేకాకుండ, ఆయన పాండిత్యము, అనుభూతి, వైరాగ్యము అత్యంత ఉన్నత స్థితికి చెందినవి. అయినప్పటికినీ, ఆయన శిష్యులమని చెప్పుకొనెడివారు ఆయన తత్త్వమునకు కల్పనలను జోడించి కించపరచెదరు. దానిని చూచి మాకు కన్నీటితోపాటు నవ్వుకూడ వచ్చును.

www.prabhupadatelugubooks.com

ఈ అనంతమైన తర్కకుతర్కముల ద్వారా భగవానుడు విశ్వరచనను ఎట్లు చేసెననునది ఎవ్వరును ఎప్పుడును అర్థము చేసుకోలేరు. ఈ అసుర ప్రవృత్తిగల నాస్తికులు ఈ విధానములను కొనసాగించుటలో ఎప్పుడును అలసిపోరు. శ్రీకృష్ణభగవానుడు భగవద్గీత(16.8) లో వీరి ఈ స్వభావమును గురించి ఇలా వివరించెను : *"అసత్యం అప్రతిష్ఠం తే"* – "నాస్తికుడు ఈ జగత్తు అసత్యమని దీనికి ఏ ఆధారమును మరియు దీనిని నియంత్రించు భగవాను డెవ్వడును లేదని తెలుపుతుంటారు." ఏమైనప్పటికినీ, ఈ చిన్నపిల్లల చేష్టలన్నీ కూడ భగవంతుని యొక్క హీనమైన సృష్టి. అటువంటి అల్పబుద్ధి గలవారు భగవానుని అసాధారణ ప్రణాళికలలో దాగియున్న రహస్యములను అర్థము చేసుకొందురని విశ్వసించుట, ఆశించుట వ్యర్థము. శ్రీల శంకరాచార్యుల వారు తన కాలములో ప్రచారములో గల పరిస్థితులను గమనించి అద్వైతవాదము నిర్విశేషదర్శనము తమ సమకాలీనులకు ఎక్కువగా తగినదనే నిర్ణయమునకు వచ్చెను. కాని ఇది అతని చరమ

సిద్ధాంతము కాదు. అతడు *"భజ గోవిందం మూఢమతే"* – "ఓరీ! మూర్ఖులారా! కేవలము గోవిందుని పూజింపుడని తెలిపెను." దీనివలన *'భజ'* అను శబ్దమునకు అర్థము మానవుడు గోవిందుని నామరూపగుణలీలాదులను పూజించ వలెనని ఆయన భావించినట్లుగా మేము అర్థము చేసుకొందుము. ఇటువంటి ఆధ్యాత్మిక అనుభూతిని గురించిన చర్చ నిర్విశేష అనుభూతికి మిక్కిలి దూరముగా, అద్వైత వాదులకు చరమలక్ష్యమై యుండెను. మథురలోని వృందావనము సర్వోన్నతమైన ఆధ్యాత్మిక జగత్తుకు చెందినది. అక్కడ రాధాకృష్ణులు సర్వోన్నత లీలలను చేస్తుంటారు. గోవిందుని పూజించువారు ఆ స్థలములో ప్రవేశించగలరు.

భగవానుడు ఒక్కడే అయినప్పటికినీ ఆయనకు 'ప్రాభవ' మరియు 'వైభవ' అంశలు కలవు. భగవంతునిలో కనీసము ఆరు విభూతులు గలవు. అవి అపార ఐశ్వర్యము, శక్తి, సౌందర్యము, జ్ఞానము, యశస్సు, వైరాగ్యము. ఈ విభూతులను అనంతశేషుడు తన లెక్కలేనన్ని ముఖములతో కూడ వర్ణించలేడు. అందుచేత భగవంతుని వర్ణనాతీతుడు, సర్వవ్యాపకుడు, అవ్యక్తుడని కూడ పిలుచుదురు. ఉపనిషత్తులలో భగవానుని 'అసమౌర్ధ్వుడు'(అద్వైయుడు) అని పిలుచుదురు. మేము సత్యమును ఇంతకుముందే స్థాపించితిమి. ఈ విధముగా శ్రీకృష్ణభగవానుడు స్వయముగా భగవద్గీత అధ్యాయము10లో అశ్వత్థ వృక్షము, అగ్ని, శ్రీల వ్యాసదేవుడు, అర్జునుడు మొదలగు వారందరు కూడ తానేనని తెలిపెను. ఈ సత్యములను గురించి కూడ శాస్త్రము నిర్ధారించెను. భగవానుని దివ్యలీలలను ఏ "వాదము" ద్వారా నిర్విశేషవాదము లేక తర్కవాదము, ఇంద్రియాల అనుభవవాద ముతో సంపూర్ణముగా అవగాహన చేసుకొనుట అసంభవము. భగవత్కృప వలననే భగవంతుని జ్ఞానమును పొందగలము. ఆ పరమ పురుషుడు భగవద్గీతలో తనను గురించిన సత్యమును దయతో ఇలా ప్రకటించెను. ఈ గ్రంథము సమస్త వైదిక శాస్త్రముల సారము, మరియు సకల విరోధి వాదముల విశ్లేషణము. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు సాటిలేని ఆధ్యాత్మికాచార్యులు. మరియు భగవద్గీతలోని సమస్త ఉపదేశముల సారమైన కృష్ణశరణాగతిని ప్రచార మొనరించెను. ఆయన అడుగు జాడలను అనుసరించువారే నిజమైన యోగులు, భక్తులగుదురు.

భగవంతుని లీలలు దివ్యములు. దీనిని సందేహించువారు నిర్విశేషవాదులు. పరిమిత సాధనలతో సర్వశక్తిమంతుడగు భగవానుని లోతుపాతులను కొలుచుటకు ప్రయత్నించిన వాడు నిర్విశేష సంకల్పము వైపునకు ఆకర్షితుడగును. సర్వభక్షక దర్శనము నుండి మానవుడు రక్షింపబడవలెను. శ్రీకృష్ణుడు తన ఆదిరూపమున

www.publicpatelugubooks.com

విస్తరించి, అనేక గోపికలతో ఒకేసారి నృత్యము చేయుచుండగా నారదుడు చూచినప్పుడు, సమస్తమునకు మూలాధారము దేవాదిదేవుడేనని అతనికి అనుభూత మయ్యెను. శ్రీకృష్ణభగవానుడు నిరంతరము శ్రీమతి రాధారాణి చేత సేవించబడుతూ పూజింపబడును. అయినప్పటికినీ, భగవానుడు తననుతాను అనంతములుగా విస్తరించును. ఒక దీపము ఇతర దీపములను వెలిగించి, తనలో మార్పులేకుండా యుండునట్లే అసమౌర్ధ్వుడగు(అద్వితీయుడు) భగవానుడు అనంతరూపములలో తనను తాను విస్తరించుకొనును. అందులో సర్వవ్యాపకమైన విశ్వాత్మ కూడ సమ్మిళితమై యుండును. ఇది భగవానుని పరతత్త్వమునకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణము.

భగవంతుడు అందరికంటె భిన్నమైనవాడు మరియు అందరి లాంటివాడు. ఇది అతడి యొక్క అచింత్య భేదాభేదమునకు కారణము. మానవుడు భగవానుని యొక్క శుద్ధభక్తుని నుండి ఈ ఆధ్యాత్మిక తత్త్వమును వినవలెను లేకపోయినచో, పరబ్రహ్మము పురుషుడా లేక నిర్విశేష వస్తువాననునది తెలుసుకొనుట అసంభవ మగును. పరమేశ్వరుడు సర్వశక్తి మంతుడైనచో, అతడు ఒకే సమయములో సాకారుడు మరియు నిరాకారుడు(నిర్విశేషుడు) కావలెను. భగవంతుని ఈ పద్ధతులలో దేనిని అంగీకరించని వ్యక్తి ఆ పరతత్త్వము యొక్క సర్వస్వతంత్రమును పరిమితము చేయగోరు చున్నాడని అర్థము. అటువంటి తర్కమును 'అర్ధకుక్కుటి న్యాయము'గా పిలుస్తుంటారు. అనగా, మూర్ఖుడైన ఒకవ్యక్తి కోడిముందటి అర్ధభాగమునకు భోజనము పెట్టకుండ, గ్రుడ్లను ఇచ్చు అర్ధభాగముతో లాభమును పొందగోరు నట్లున్నది. గురువు మరియు భగవంతుని ఆశీర్వాదమును పొందిన వ్యక్తి మూర్ఖత్వముతో నిండిన ఈ భావము యొక్క ఆద్యంతములను చూడగలడు. కాలమును వృథాచేయు వాదవివాదములకు అతడు దూరముగా యుండును. శరణాగతి పద్ధతి క్రమముగా ఒకరికి భగవంతుని అద్భుత మహాత్మ్యమును ప్రకటించును. తుచ్ఛమైన మానవుడు అటువంటి విషయములను అర్థము చేసుకొనుటకు ప్రయత్నించునప్పుడు వారికి భ్రాంతి ఏర్పడును. భక్తుని సేవాభావము శరణాగతి పరిమాణమము ననుసరించియే భగవంతుడు తనకుతానుగా ప్రకటించు కొనును. పరమ సత్యమును అర్థము చేసుకొనుటకు తర్కములు, వాదవివాదములు తగిన సాధనములు కావు.

కేవలము వాదవివాదములు లేక ఊహాకల్పనలు జీవితము యొక్క లక్ష్యము కాదు. దేవాదిదేవుని సాక్షాత్కారము చేసుకొనుట జీవితపు పరమ లక్ష్యము. బుద్ధియోగ లేక కృష్ణ చైతన్యమనగా, భగవానుని మరియు అతని నామ గుణ

రూప లీలాదులను సేవించుటలో పూర్తిగా నిమగ్నమగుటయే. భగవానుని సంతృప్తి పరచుటకోసమే సాధనముగా రూపొందవలెను. అతడి యొక్క స్వరూప శక్త్యావిష్టుడై అతడి దివ్య మహిమలను ప్రచారము చేయుటయే జీవితపు ముఖ్య కర్తవ్యము కావలెను. అటువంటి శక్తివంతమైన సంస్థ కార్యకలాపములతో, జీవులెందరికో అపారమైన ఆధ్యాత్మిక ఆనందము లభించగలదు.

ఆశ్రమములు, క్రైస్తవ మందిరములు, మసీదులు, దేవాలయములు, కర్మ యోగము, జ్ఞానయోగము, భౌతిక తత్త్వవాదులు లేదా కపట భక్తులు మానవత్వమను మృత్యుముఖము నుండి రక్షింపజాలరు. ఇవి చైతన్యమును పవిత్రీకరించుటకు ఉపయోగపడవు. ఎందుకంటే వారు వివరించే సాధనసిద్ధి వారి మతతత్త్వదృష్టి వలన పరిమితమగును. మరియు వారి విధినిషేధములు, కఠిన నియమాలు మానవులను మాయాశక్తిలో మరింత చిక్కుకునేలా చేస్తుంది. దీనికొరకు ఆదర్శములైన ఆధ్యాత్మిక ఆచరణను విస్తరింప జేయవలెను. మరియు సహజమైన ఆత్మ సాక్షాత్కార మార్గము యొక్క అవసరము ఎంతో కలదు. కాని ఇవి సరియైన పద్ధతిలో స్థాపించబడుట లేదు. భగీరథుడు గంగను అవతరింపజేసి తన పూర్వజులకు ముక్తిని కలిగించెను. అదేవిధముగా మనము భగవత్ ప్రేమయను ప్రవాహమును తీసుకురావలెను. అది బద్ధజీవులను భౌతికతత్త్వమనే సంకెళ్ళ నుండి పూర్తిగా బయటకు లాగును. కొద్ది కాలమైనను, మనము సత్యయుగమును అనగా జ్ఞానమును మరియు పుణ్యముతో కూడిన కాలమును సృష్టింపవలెను. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు యొక్క సంకీర్తన ఆందోళనమును పునఃప్రారంభించి అనగా శ్రీకృష్ణభగవానుని నామమును కీర్తించుచు మరలా ప్రపంచమును కృష్ణప్రేమతో ముంచినప్పుడు, ఈ కష్టమైన కార్యమును సులభముగా పూర్తి చేసుకోవచ్చును. సమస్త జీవులు – కలియుగము చేత పీడితులైన మానవులు, మానవేతర ప్రాణులును ఈ కృష్ణప్రేమ అను ప్రవాహములో కొట్టుకుపోవలెను.

www.pabhupadatelugubooks.com

వేదములు, వేదాంత సూత్రములు, ఉపనిషత్తుల అధ్యయనము వలన మరియు చైతన్యమును పవిత్రీకరించుకొనుట వలన ఒకరికి ఆధ్యాత్మిక స్థితికి చేరుటకు కావలసిన మార్గము లభించవచ్చును. కాని కలియుగములోని బద్ధ జీవులకు అటువంటి సాధనలు అందుబాటులో లేవు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు ఒక్కడే ఈ యుగములోని బద్ధజీవులకు ముక్తిని ప్రసాదించగలడు. బాల్యములో శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు గొప్పపండితుడు. అందుచేత అతడు నిమాయ్ పండితునిగా పిలువబడు చుండెడివాడు. అంతేకాదు, అతడు తర్కశాస్త్రములో పండితునిగా

ప్రసిద్ధి పొందెను. అయినప్పటికినీ, కలియుగములో దుఃఖితులైన జీవుల కొరకు, తనను తాను విద్యావిహీనుడిగా ప్రకటించుకొనెను. అటువంటి లీలలు భగవంతునికి మాత్రమే సాధ్యమగును. ప్రకాశానంద సరస్వతి ప్రసిద్ధ మాయావాది సన్న్యాసి. అతడు బెనారస్‌లో శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువును కలిసెను. అతడు మహాప్రభువుతో ఇలా పలికెను : "నేను మిమ్ములను సన్న్యాసి రూపములో చూచుచున్నాను. కాని, మీరు భావనావాదుల సాంగత్యములో నున్నారు. మరియు వారివలెనే నృత్య గానములు చేయుచున్నారు. సన్న్యాసుల నిజమైన ధర్మము వేదాధ్యయనము మరియు బ్రహ్మధ్యానము కావలెను. కాని మీరు ఈ ధర్మములను పరిత్యజించి, కేవలము భావనావాదులవలె నడుచుకొంటున్నారు. సాక్షాత్తూ భగవంతుడగు నారాయణుని వలె తేజస్సంపన్నమైన మీ రూపము పట్ల నేను ప్రభావితుడనైతిని. కాని మీరు మీ స్థితికి లోబడి ఎందుకు నడుచు కొంటున్నారు?"

మాయావాదులైన సన్న్యాసులు కేవలము ముక్తిని పొందుటకే వేదములను అధ్యయనము చేయుదురు. శ్రీ చైతన్య మహాప్రభువు అటువంటి తుచ్ఛమైన లక్ష్యమును బోధించుట కోసము అవతరించలేదు. అతడు పవిత్ర నామసంకీర్తన మరియు భక్తియుక్త సేవయొక్క శాస్త్రీయ విధానమును ప్రచారము చేసెను. ఈ యుగములోని ప్రామాణిక ధర్మము అనగా సంకీర్తనను స్థాపించి, జీవులందరినీ ముక్తులను చేయుటయే ఆయన ప్రధాన లక్ష్యము. ప్రకాశానంద సరస్వతికీ, మహాప్రభువు ఒసగిన సమాధానము ఎవరో సాధారణ వ్యక్తి చెప్పుచున్నాడా అనునట్లు సరళముగా యుండెను. మహాప్రభువు ఇలా తెలిపెను :

> "పూజ్యులైన స్వామీజీ! నేనిట్లు ఎందుకు నడుచు కుంటున్నానో దీనికి కారణమేమిటో వినుము, నా గురువు నన్ను అజ్ఞానిగా చూచెను, మరియు అతడు నన్ను ఇలా ఆదేశించెను : 'నీవు మూర్ఖుడవు! నీకు వేదాంత దర్శనమును గురించిన సరియైన అవగాహన లేదు. కాబట్టి కేవలము సకల మంత్రముల సారమైన ఈ హరే కృష్ణ మహామంత్ర కీర్తనను చేయుము. ఈ మంత్రము నిన్ను సకల భవపాశముల నుండి ఉద్ధరించును. మరియు శ్రీకృష్ణుని యొక్క చరణకమలముల వద్ద శరణుపొందేలా చేయును. కలియుగములో కృష్ణనామ సంకీర్తన తప్ప మరే ఇతర ధర్మమును లేదు. శ్రీకృష్ణుని పవిత్రనామము సమస్త మంత్రముల సారమని సకల శాస్త్రముల ద్వారా నిర్ణయింప బడినది.' మరియు అతడు నాకు ఒక శ్లోకమును బోధించెను. నేను దానిని మీ పరిశీలనకు చెప్పెదను :

హరేర్నామ హరేర్నామ హరేర్నామైవ కేవలం
కలౌ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ నాస్త్యేవ గతిరన్యథా

'కపటము మరియు కలహములతో కూడిన ఈ యుగమునందు హరినామ కీర్తనమే ఏకైక ముక్తిమార్గము. దీనికి మించిన వేరొకమార్గము లేదు. వేరొకమార్గము లేదు. వేరొకమార్గము లేదు.'"

కృష్ణనామ సంకీర్తన చేయుట వలన, మానవుని చైతన్య రూప దర్పణ మందలి ధూళియంతయు శుభ్రమగును. అప్పుడు నెలకొనబడిన దావానలము ఉపశమించును. ప్రస్తుత భౌతికవాద నాగరికతలో ఈ అగ్ని విశేషముగా భయంకర మైనది. ఇది కలహములతో నిండియున్నది. కలియుగమునకు ఇదే ప్రామాణికము. కాని ప్రపంచాగ్ని ఉపశమించుట యనునది కీర్తనయొక్క అంతిమ ఫలమునకు క్రోసుల దూరములో యుండెను. నిస్సందేహముగా, ఇది కేవలము ప్రారంభిక పరిణామము మాత్రమే. భగవత్ ప్రేమను గురించి తెలుసుకొనుట జీవితములో ఎంతో అవసరమని క్రమముగా స్పష్టమగును, అజ్ఞానాంధ కారముతో నిండిన తెర తొలగును. మరియు అప్పుడు పరమజ్ఞానము యొక్క స్వల్ప దర్శనము లభించును. భక్తునికి ఈ దివ్యజ్ఞానానుభూతి కలిగినప్పుడు, అతని హృదయము ఆధ్యాత్మికానందముతో నిండిపోవును. ఈ ఆధ్యాత్మికానందము క్షణక్షణము పెంపొందుచుండును. కృష్ణనామము యొక్క సకల మంగళకరమగు కీర్తనము సదా విజయ వంతమగుచుండు గాక!

జీవితములోని విలువతక్కువ వాటివెంట పరుగిడువాడు, స్వార్థపూరితమైన స్వభావముతో యోగపద్ధతిని స్వీకరించును. వారు ఉదార జీవులు కారు. వారు సఫలతను పొందిన తరువాత కూడ హీనులుగానే యుంటారు. కాని ఇతరులకు మేలుచేకూర్చుట కోసము యోగను అభ్యసించువారే నిజమైన యోగులు. స్వయంసిద్ధిని పొందలేకపోయినను, వారు మిక్కిలి మహాత్ములు, భగవద్భక్తులు అభ్యసించు యోగను బుద్ధియోగయని లేక కృష్ణ చైతన్యమంటారు. ఈ యోగ మానవులందరిని ఆశీర్వదించుటకై మరియు సాధకునకు జీవిత సంసిద్ధిని ప్రసాదించుటకు సంసిద్ధముగా నున్నది. శ్రీమద్భాగవతము(1.5.17) లో అటువంటి యోగ యొక్క మహాత్మ్యమును చక్కగా వర్ణించుచున్నది :

www.prabhupadatelugubooks.com

త్యక్త్వా స్వధర్మం చరణాంబుజం హరే -
ర్భజన్నపక్వోఽథ పతేత్తతో యది
యత్ర క్వ వాభద్రమభూదముష్య కిం
కో వార్థ ఆప్తోఽభజతాం స్వధర్మతః

"శ్రీకృష్ణభగవానుని భక్తియుక్త సేవ యందు నియుక్తుడగుటకు తన స్వధర్మమును సైతము త్యజించువాడు, అపక్వస్థితి చేత కొన్నిమార్లు పతనము చెందినను కృతార్థత్వ విషయమున అతనికెట్టి భయము లేదు. కాని అభక్తుడైనవాడు ధర్మానుష్ఠానమును సమగ్రముగా నొనరించినను ఎటువంటి లాభమును పొందజాలడు."

❖ ❖ ❖

www.prabhupadatelugubooks.com

పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్ ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదుల వారి పరిచయం

పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్ ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదుల వారు భారతదేశములోని కలకత్తా నగరములో 1896 వ, సంవత్సరములో జన్మించారు. వారు తమ ఆధ్యాత్మిక ఆచార్యులైన శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ గోస్వామి వారిని కలకత్తాలో 1922 వ, సం.లో మొదటిసారి కలుసుకున్నారు. శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతుల వారు ప్రముఖ వైదిక విద్వాంసులు, 64 గౌడీయ మఠాలను (వైదిక సంస్థలను) స్థాపించారు. వారు విద్యాసంపన్నులు, యువకులయిన ప్రభుపాదుల వారిని చూచి ఎంతో సంతోషించి, వైదిక విజ్ఞానాన్ని బోధించడానికి తమ జీవితాన్ని అంకితము చేయుమని ఉపదేశించారు. ఆనాటి నుండి శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు వారికి శిష్యులై పదకొండు సంవత్సరాల తరువాత యథావిధిగా దీక్షను తీసుకున్నారు.

మొదటి సమావేశములోనే శ్రీల భక్తిసిద్ధాంత సరస్వతీ ఠాకూరు గారు ఆంగ్ల భాష ద్వారా వైదిక విజ్ఞానాన్ని ప్రచారము చేయుమని శ్రీల ప్రభుపాదుల వారిని కోరారు. తరువాతి సంవత్సరాలలో శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు భగవద్గీతకు భాష్యం వ్రాసి, గౌడీయమఠ కార్యక్రమాలకు తోడ్పడ్డారు. 1944 లో 'బ్యాక్ టు గాడ్‌హెడ్' (భగవద్దర్శనం) అనే ఆంగ్ల పక్ష పత్రికను స్థాపించారు. అది ఇప్పుడు పాశ్చాత్య దేశాలలో వారి శిష్యుల చేత ముప్ఫయి కంటె ఎక్కువ భాషలలో కొనసాగించ బడుతూంది.

శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి భక్తివిజ్ఞానాలను గుర్తించి 1947 లో గౌడీయ వైష్ణవ సంఘం వారికి భక్తివేదాంత బిరుదమును ఇచ్చి గౌరవించింది. 1950 లో 54 సంవత్సరాల వయస్సులో ప్రభుపాదుల వారు వైవాహిక జీవితాన్ని విడిచి పెట్టి ఎక్కువకాలం గ్రంథాలను చదవడానికీ, వ్రాయడానికీ వినియోగించ సాగారు. తరువాత వారు వృందావనానికి వెళ్ళి అక్కడ మధ్యయుగంలో చరిత్ర ప్రసిద్ధి కెక్కిన శ్రీశ్రీరాధా దామోదర మందిరములో అతి నిరాడంబర జీవితమును గడిపారు. అక్కడే వారు చాలా సంవత్సరాలపాటు ఉండి ఎంతో విద్యా వ్యాసంగం చేసి

అనేక గ్రంథాలను రచించారు. 1959 లో సన్న్యాసాశ్రమాన్ని స్వీకరించారు. తమ జీవిత ముఖ్య రచన అయిన శ్రీమద్భాగవతములోని 18,000 శ్లోకాలకు అనువాదము, వ్యాఖ్యానాలతో కూడిన అనేక సంపుటాలుగా రచనను ప్రారంభించారు. గ్రహాంతర సులభయానం అనే మరో గ్రంథాన్ని కూడా రచించారు.

శ్రీమద్భాగవతము మూడు సంపుటాలుగా ప్రచురించాక ప్రభుపాదుల వారు తమ ఆధ్యాత్మికాచార్యుల కోరికను నెరవేర్చడానికి 1965 లో అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాలకు వెళ్ళారు. అప్పటి నుండీ వారు భారతీయ వేదాంత గ్రంథాలపై ప్రామాణికాలైన వ్యాఖ్యానాలు, భాషాంతరీకరణాలు, సంగ్రహ వ్యాఖ్యలు 70 సంపుటాలకు పైగా రచించారు.

1965 లో మొట్టమొదటిసారిగా ఒక వాణిజ్యనౌకలో న్యూయార్కు నగరానికి వెళ్ళినప్పుడు వారిదగ్గర ఒక్కపైస కూడా లేదు. తరువాత ఒక సంవత్సరానికి అంటే 1966 జూలైలో వారు అతికష్టము మీద అంతర్జాతీయ కృష్ణ చైతన్య సంఘాన్ని (ఇస్కాన్) స్థాపించగలిగారు. పది సంవత్సరాల లోపలే ఆ సమాజము బాగా అభివృద్ధి చెంది ప్రపంచమంతట వ్యాపించసాగింది. పాఠశాలలు, మందిరాలను, ఆశ్రమాలు మొదలైన వాటిని నెలకొల్పసాగింది.

1968 లో శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు న్యూవర్జీనియాలోని కొండల పైన ఆధ్యాత్మిక సమాజాన్ని స్థాపించి దానికి నూతన వృందావనం అని పేరును పెట్టారు. అక్కడే ఒక వైదిక పాఠశాలను నెలకొల్పి పాశ్చాత్యదేశాలకు సైతం వైదిక గురుకుల విద్యావిధానాన్ని అందుబాటులోకి తెచ్చారు. ఆ నూతన వృందావనం ఇప్పుడు వేయి ఎకరాలకు పైగా వైశాల్యం గల ప్రదేశంలో విరాజిల్లుతుంది. అమెరికాలోని వారి శిష్యులు అలాంటి సంఘాలను చాలా వాటిని స్థాపించారు.

1972 లో పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్ ప్రభుపాదుల వారు పాశ్చాత్య దేశాలలోని డెల్లాస్, టెక్సాస్‌లలో వైదిక పద్ధతిలో గురుకులాలను ఏర్పాటు చేశారు. 1972 లో ముగ్గురు విద్యార్థులతో ప్రారంభమైన గురుకులము 1975 నాటికి 150 మంది విద్యార్థులతో విరాజిల్లింది.

శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు భారత దేశములో అంతర్జాతీయ కేంద్రాలను నిర్మింపచేయడానికి ప్రోత్సహించారు. పశ్చిమ బెంగాలులోని మాయాపూరులో శ్రీధామమనే అంతర్జాతీయ ఆధ్యాత్మిక కేంద్రాన్ని నిర్మించ తలపెట్టారు. అతివిస్తృతమైన ఆ పథక నిర్మాణానికి చాలాకాలము పట్టవచ్చును. అది వైదిక శాస్త్ర పఠనానికి కూడ అనుకూలంగా నిర్మించబడింది. భారత దేశములోని

వృందావనంలో మహోన్నతమైన కృష్ణబలరామ మందిరము ఆ పద్ధతుల ప్రకారమే నిర్మించబడింది. అక్కడ ఒక అంతర్జాతీయ అతిథి గృహము కూడ నిర్మించబడింది. పాశ్చాత్యులక్కడ నుండి వైదిక సంస్కృతిని స్వయంగా నేర్చుకునే అవకాశము ఉంది. బొంబాయిలో ప్రధాన సాంస్కృతిక విద్యాకేంద్రం కూడ గలదు. భారత దేశములో షుమారు పద్దెనిమిది ముఖ్యస్థానాలలో ఇతర కేంద్రాల నిర్మాణము కొనసాగుతుంది.

శ్రీల ప్రభుపాదుల వారి ముఖ్యాతి ముఖ్యమైన సేవ గ్రంథరచన. దాని ద్వారా వారు ఎంతో ప్రసిద్ధిని పొందారు. వారి గ్రంథాలు ప్రామాణికత్వానికీ, జ్ఞాన గాంభీర్యానికీ, వైదుష్యానికి పెట్టింది పేరు. అవి విద్వాంసుల చేత ఎంతగానో గౌరవించబడ్డాయి. అనేక కళాశాలల్లో, పాఠశాలల్లో ప్రామాణిక పాఠ్యగ్రంథాలుగా నిర్ణయించబడ్డాయి. వారి రచనలు ఎనభైకి పైగా భాషలలోకి అనువదించబడ్డాయి. ప్రభుపాదుల వారి గ్రంథాలను ముద్రించి, ప్రకటించడము కోసమే 1972 లో భక్తివేదాంత బుక్ ట్రస్ట్ అనే సంస్థను స్థాపించారు. అది ఇప్పుడు భారతీయ వైదికతత్త్వ విషయాలపై గ్రంథాలను ప్రచురించే ప్రపంచ ప్రముఖ ప్రచురణ సంస్థగా రూపొందింది.

వార్ధక్యం సమీపించినా షుమారు పన్నెండు సంవత్సరాలలో శ్రీల ప్రభుపాదుల వారు ప్రపంచమంతట పద్నాలుగుసార్లు ఉపన్యాస యాత్ర సాగిస్తూ ఆరుఖండాలలో పర్యటించారు. అంతటి నిర్విరామ కార్యక్రమాలలో నిమగ్నులై ఉన్నప్పటికీ వారు తమ గ్రంథ రచనను కొనసాగిస్తూనే ఉండేవారు. వారి గ్రంథాలన్నిటినీ కలిపితే ఒక ప్రఖ్యాత వైదిక వేదాంత సాహిత్య సంస్కృతీ గ్రంథాలయము అవుతుంది.

1977 నవంబరు 14వ తేదీన వారు ఉత్తరప్రదేశ్‌లోని వృందావనములో తిరోభవించే వరకు నిర్విరామముగా శ్రమించారు. ప్రపంచమంతట వందకు పైగా ఆశ్రమాలను, మందిరాలను, సంస్థలను స్థాపించి కృష్ణ చైతన్య సంఘాన్ని అంతర్జాతీయ సంస్థగా (ఇస్కాన్) తీర్చిదిద్దారు.

www.pdfnudatelugubooks.com

'జ్ఞానఖడ్గము' పరమపూజ్యశ్రీ శ్రీమత్ ఏ.సి. భక్తివేదాంత స్వామి ప్రభుపాదుల వారు భగవద్గీత ఉపదేశములను సులభముగా అర్థము చేసుకొనుట కొరకై సరళమొనర్చిరి. ఈ ఉపదేశామృతమును గ్రోలిన వెంటనే ఆధ్యాత్మిక 'జ్ఞానఖడ్గము' భౌతికమైన కోరికల వలన ఏర్పడిన అజ్ఞానాంధకారము యొక్క మూలమును ఛేదించి, మన హృదయములో కృష్ణప్రేమను నింపును.

భక్తివేదాంత బుక్ ట్రస్ట్